

Ρύθμιση του τομέα της αλιείας, τροποποίηση του Αλιευτικού Κώδικα, ρυθμίσεις για τις Σχολές Επαγγελματιών Κρέατος, το Μητρώο Αγροτών και Αγροτικών Εκμεταλλεύσεων και λοιπές διατάξεις

Φορέας	ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΤΡΟΦΙΜΩΝ
Σύνδεσμος ανάρτησης διαβούλευσης	https://opengov.gr/minagric/deliberations/rythmisi-toy-tomea-tis-alieias-tropopoiisi-toy-alieytikoy-kodika-rythmiseis-gia-tis-scholes/
Ημερομηνία έναρξης	24 Αυγούστου 2026, 20:05
Ημερομηνία λήξης	7 Σεπτεμβρίου 2026, 10:00
Κατάσταση διαβούλευσης	Κλειστή
Συνολικός αριθμός δημοσιευμένων σχολίων	355
Αριθμός συμμετασχόντων στη διαβούλευση	113
Ημερομηνία και ώρα εξαγωγής	17-09-2026 12:52:15

Συγκεντρωτικός Πίνακας Δημοσιευμένων Σχολίων ανά Άρθρο

Άρθρο	Τίτλος	Σχόλια
Άρθρο 1	Σκοπός	14
Άρθρο 2	Αντικείμενο	3
Άρθρο 3	Εθνικό σύστημα ελέγχου αλιείας - Αντικατάσταση τίτλου Κεφαλαίου Β' Τμήματος Α' Πρώτου Βιβλίου και προσθήκη άρθρου 3Α στον Αλιευτικό Κώδικα	18
Άρθρο 4	Κατανομή ελεγκτικών και κυρωτικών αρμοδιοτήτων εμπλεκόμενων αρχών επί αλιευτικών παραβάσεων - Προσθήκη άρθρου 3Β στον Αλιευτικό Κώδικα	7
Άρθρο 5	Επιθεωρητές αλιείας - Προσθήκη άρθρου 3Γ στον Αλιευτικό Κώδικα	5
Άρθρο 6	Εθνικό Μητρώο Επιθεωρητών Αλιείας - Προσθήκη άρθρου 3Δ στον Αλιευτικό Κώδικα	4
Άρθρο 7	Διαδικασία επιθεωρήσεων - Προσθήκη άρθρου 3Ε στον Αλιευτικό Κώδικα	6
Άρθρο 8	Αλιευτικές παραβάσεις - Προσθήκη άρθρου 3ΣΤ στον Αλιευτικό Κώδικα	5
Άρθρο 9	Μητρώο αλιευτικών παραβάσεων - Προσθήκη άρθρου 3Ζ στον Αλιευτικό Κώδικα	6
Άρθρο 10	Πλαίσιο ρύθμισης αλιευτικών δραστηριοτήτων και ελέγχου της αλιευτικής παραγωγής – Εξουσιοδοτικές διατάξεις - Τροποποίηση περ. ι) παρ. 1 και παρ. 3 και προσθήκη παρ. 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13 και 14 στο άρθρο 10 του Αλιευτικού Κώδικα	13
Άρθρο 11	Διοικητικά μέτρα συμμόρφωσης - Προσθήκη άρθρου 10Α στον Αλιευτικό Κώδικα	5
Άρθρο 12	Διαδικασία δέσμευσης - Προσθήκη άρθρου 10Β στον Αλιευτικό Κώδικα	4

Άρθρο	Τίτλος	Σχόλια
Άρθρο 13	Διαδικασία κατάσχεσης - Προσθήκη άρθρου 10Γ στον Αλιευτικό Κώδικα	2
Άρθρο 14	Κυρώσεις - Αντικατάσταση άρθρου 11 Αλιευτικού Κώδικα	6
Άρθρο 15	Κυρώσεις για παράνομη, λαθραία και άναρχη αλιεία - Προσθήκη άρθρου 11B στον Αλιευτικό Κώδικα	7
Άρθρο 16	Βεβαίωση αλιευτικής παράβασης - Διαδικασία βεβαίωσης παράβασης και έκδοσης απόφασης επιβολής αλιευτικών κυρώσεων και διοικητικών μέτρων συμμόρφωσης - Αντικατάσταση άρθρου 12 Αλιευτικού Κώδικα	3
Άρθρο 17	Άδειες επαγγελματικών σκαφών - Αντικατάσταση παρ. 1 άρθρου 2 β.δ. 666/1966	12
Άρθρο 18	Υποχρέωση εφοδιασμού με άδεια αλιευτικού σκάφους - Αντικατάσταση παρ. 1 άρθρου 9 β.δ. 666/1966	3
Άρθρο 19	Υποχρέωση κατάρτισης και υποβολής πίνακα έργων και εγκεκριμένων συγχρηματοδοτούμενων προγραμμάτων - Τροποποίηση παρ. 5 άρθρου 35 Αλιευτικού Κώδικα	1
Άρθρο 20	Κατάρτιση υποδειγμάτων που αφορούν στην εκμίσθωση μέσω δημοπρασίας - Εξουσιοδοτική διάταξη - Τροποποίηση άρθρου 38 Αλιευτικού Κώδικα	1
Άρθρο 21	Κατάρτιση υποδειγμάτων που αφορούν στην εκμίσθωση χωρίς δημοπρασία - Εξουσιοδοτική διάταξη - Προσθήκη παρ. 5 στο άρθρο 50 του Αλιευτικού Κώδικα	2
Άρθρο 22	Ορισμοί - Προσθήκη περ. θ), ι) και ια) στην παρ. 2 του άρθρου 1 του ν. 4282/2014	11
Άρθρο 23	Σύνθεση Εθνικού Συμβουλίου Υδατοκαλλιέργειών - Αντικατάσταση περ. η) παρ. 2 άρθρου 3 ν. 4282/2014	14
Άρθρο 24	Υποχρεώσεις φορέων διαχείρισης και φορέων μονάδων υδατοκαλλιέργειας εγκατεστημένων εντός Περιοχών Οργανωμένης Ανάπτυξης Υδατοκαλλιέργειών - Προσθήκη παρ. 6, 7 και 8 στο άρθρο 6 του ν. 4282/2014	14
Άρθρο 25	Προθεσμία υποβολής αίτησης αναμίσθωσης - Τροποποίηση παρ. 2 άρθρου 7 ν. 4282/2014	2
Άρθρο 26	Μετεγκατάσταση μονάδας υδατοκαλλιέργειας - Τροποποίηση περ. α) παρ. 3 άρθρου 8 ν. 4282/2014	10
Άρθρο 27	Προθεσμία για την απομάκρυνση των εγκαταστάσεων μονάδας υδατοκαλλιέργειας σε περίπτωση διακοπής ή λήξης της μίσθωσης - Τροποποίηση παρ. 6 άρθρου 13 ν. 4282/2014	13
Άρθρο 28	Ρήτρα διασφάλισης ως προς τις νέες μισθώσεις - Τροποποίηση άρθρου 18 ν. 4282/2014	7
Άρθρο 29	Διοικητικές κυρώσεις στον τομέα των υδατοκαλλιέργειών - Τροποποίηση άρθρου 25 ν. 4282/2014	16
Άρθρο 30	Υδρανάπαυση και υδατοκαλλιέργειες - Εξουσιοδοτικές διατάξεις - Προσθήκη παρ. 13, 14 και 15 στο άρθρο 26 του ν. 4282/2014	12
Άρθρο 31	Κατάργηση αλιευτικού εργαλείου τράτα ή γρίπος που σύρεται από σκάφος	37
Άρθρο 32	Περιορισμοί στην εκφόρτωση μικρών πελαγικών ειδών	19
Άρθρο 33	Μέλη - Περιφέρεια Αγροτικών Συλλόγων - Αντικατάσταση άρθρου 6 ν. 1361/1983	9

Άρθρο	Τίτλος	Σχόλια
Άρθρο 34	Σύσταση ομοσπονδιών αγροτικών και αλιευτικών συλλόγων - Αντικατάσταση άρθρου 9 ν. 1361/1983	5
Άρθρο 35	Σύσταση συνομοσπονδιών αγροτικών και αλιευτικών συλλόγων - Αντικατάσταση άρθρου 10 ν. 1361/1983	4
Άρθρο 36	Καταργούμενες διατάξεις	5
Άρθρο 37	Αναγνώριση σχολών επαγγελματιών κρέατος - Αντικατάσταση παρ. 1α και προσθήκη παρ. 1β και 1γ στο άρθρο 18 του ν. 1790/1988	0
Άρθρο 38	Κυρώσεις - Προσθήκη άρθρου 18Α στον ν. 1790/1988	0
Άρθρο 39	Διαδικασία επιβολής διοικητικών κυρώσεων και είσπραξης προστίμων - Προσθήκη άρθρου 18Β στον ν. 1790/1988	0
Άρθρο 40	Ηλεκτρονικό Μητρώο Σχολών Επαγγελματιών Κρέατος	1
Άρθρο 41	Ορισμός εκδοροσφαγέα - Τροποποίηση περ. δ) άρθρου 2 π.δ. 126/2000	0
Άρθρο 42	Επαγγελματική εκπαίδευση υποψηφίων κρεοπωλών και εκδοροσφαγέων - Τροποποίηση Παραρτήματος Ι άρθρου 8 π.δ. 126/2000	3
Άρθρο 43	Εξουσιοδοτικές διατάξεις	0
Άρθρο 44	Υποχρέωση εγγραφής στο Μητρώο Αγροτών και Αγροτικών Εκμεταλλεύσεων - Τροποποίηση άρθρου 2 ν. 3874/2010	4
Άρθρο 45	Απαλλαγή των Ομάδων Παραγωγών από τον Φόρο Προστιθέμενης Αξίας για αγορά γεωργικών μηχανημάτων και εξοπλισμού - Τροποποίηση άρθρου 2Α ν. 3874/2010	1
Άρθρο 46	Διαδικασία εγγραφής στο Μητρώο Αγροτών και Αγροτικών Εκμεταλλεύσεων - Τροποποίηση άρθρου 3 ν. 3874/2010	3
Άρθρο 47	Τήρηση και ενημέρωση του ψηφιακού Μητρώου Αγροτών και Αγροτικών Εκμεταλλεύσεων - Αντικατάσταση άρθρου 5 ν. 3874/2010	2
Άρθρο 48	Μητρώο Αγροτών και Αγροτικών Εκμεταλλεύσεων - Εξουσιοδοτική διάταξη - Προσθήκη παρ. 3 στο άρθρο 8 του ν. 3874/2010	1
Άρθρο 49	Καταργούμενες διατάξεις Μέρους Δ΄	0
Άρθρο 50	Παραβίαση μέτρων για την πρόληψη ασθενειών - Αυστηροποίηση ποινών - Τροποποίηση άρθρου 285 Ποινικού Κώδικα	0
Άρθρο 51	Διοικητικές κυρώσεις επί μη συμμόρφωσης στον τομέα της υγείας των ζώων - Τροποποίηση περ. δ) παρ. 2 και προσθήκη παρ. 7 στο άρθρο 23 του ν. 4235/2014	0
Άρθρο 52	Διεύρυνση του διαθέσιμου προσωπικού για την αντιμετώπιση των επιζωοτιών της ευλογιάς των αιγοπροβάτων και του αφθώδους πυρετού - Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 3 ν. 5251/2025	7
Άρθρο 53	Διάθεση πιστώσεων και δαπανών για εγχειοβελτιωτικά έργα - Τροποποίηση περ. α) παρ. 4 άρθρου 2 ν. 414/1976	0
Άρθρο 54	Εισφορές δημοσίων υπαλλήλων και υπαλλήλων νομικών προσώπων δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου υπέρ του Γεωτεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδας - Αντικατάσταση περ. η) παρ. 1 άρθρου 13 ν. 1474/1984	0

Άρθρο	Τίτλος	Σχόλια
Άρθρο 55	Συμπερίληψη των αποφοίτων Τμήματος Αγροτικής Βιοτεχνολογίας και Οινολογίας και Τμήματος Αμπελουργίας και Οινολογίας στους νομιμοποιούμενους πτυχιούχους για άσκηση του επαγγέλματος του γεωπόνου - Τροποποίηση υποπερ. γγ) περ. α) παρ. 1 άρθρου 1 π.δ. 344/2000	0
Άρθρο 56	Ρυθμίσεις για την παραχώρηση ακινήτων ευρισκομένων εντός των Ζωνών Απολιγνιτοποίησης - Επιτάχυνση αξιοποίησης παραχωρούμενων εκτάσεων που βρίσκονται εντός Ζωνών Απολιγνιτοποίησης - Τροποποίηση παρ. 13 άρθρου 4 ν. 4061/2012	4
Άρθρο 57	Αγορές παραγωγών βιολογικών προϊόντων - Οικοτεχνία - Τροποποίηση άρθρου 56 ν. 4235/2014	2
Άρθρο 58	Ψηφιακή πλατφόρμα ιχνηλασιμότητας μελιού και λοιπών μελισσοκομικών προϊόντων - Προσθήκη άρθρου 9Α στον ν. 4691/2020	9
Άρθρο 59	Αποζημίωση εκπαιδευτικού προσωπικού των δημοσίων Σχολών Ανώτερης Επαγγελματικής Κατάρτισης αρμοδιότητας του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων - Προσθήκη παρ. 4 στο άρθρο 23 του ν. 5035/2023	0
Άρθρο 60	Αναγνώριση ιδιωτικών φορέων πιστοποίησης γεωργικών προϊόντων ή συστημάτων - Εξουσιοδοτική διάταξη - Προσθήκη παρ. 2Α στο άρθρο 24 του ν. 5035/2023	0
Άρθρο 61	Παράταση της προθεσμίας αυτοδίκαιης κατάργησης της Υπηρεσίας Διαχείρισης Έργων Ταμείου Ανάκαμψης του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων	1
Άρθρο 62	Κατανομή θέσεων προσωπικού Οργανισμού Ελληνικών Γεωργικών Ασφαλίσεων - Τροποποίηση παρ. 2 άρθρου 10 ν. 1790/1988	0
Άρθρο 63	Μη προβολή δικαιωμάτων του Δημοσίου - Προσθήκη παρ. 5, 6 και 7 στο άρθρο 16 του ν. 5024/2023	7
Άρθρο 64	Εφαρμογή της κοινωνικής αιρεσιμότητας - Εξουσιοδοτική διάταξη - Προσθήκη παρ. 21Α στο άρθρο 63 του ν. 4914/2022	2
Άρθρο 65	Αποδοχές μεταφερόμενου προσωπικού των Οργανισμών Εγγείων Βελτιώσεων - Τροποποίηση παρ. 5 άρθρου 6 ν. 5106/2024	0
Άρθρο 66	Καθεστώς επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και θεσμικό πλαίσιο λειτουργίας και διακυβέρνησης του Ολοκληρωμένου Πληροφοριακού Συστήματος της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής - Αντικατάσταση παρ. 4, 5 και 7 άρθρου 53 ν. 4914/2022	0
Άρθρο 67	Αρμοδιότητες του Οργανισμού Πληρωμών σχετικά με το Ολοκληρωμένο Πληροφοριακό Σύστημα Κοινής Αγροτικής Πολιτικής - Τροποποίηση άρθρου 58 ν. 4914/2022	1
Άρθρο 68	Ευθύνη επαγγελματιών φυσικών προσώπων που αποδεικνύουν έλλειψη υπαιτιότητας - Τροποποίηση παρ. 3 άρθρου 63Α ν. 5264/2025	0
Άρθρο 69	Έννοια άυλων περιουσιακών στοιχείων - Ευθύνη Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων έναντι τρίτων για πλημμελή υλοποίηση συμβάσεων προμηθειών, παροχής υπηρεσιών και μίσθωσης - Τροποποίηση άρθρου 65 ν. 5264/2025	0
Άρθρο 70	Εκκρεμείς διαδικασίες ανάκτησης αχρεωστήτως ή παρανόμως καταβληθέντων ποσών του Ειδικού Λογαριασμού Εγγυήσεων Γεωργικών Προϊόντων - Προσθήκη	1

Άρθρο	Τίτλος	Σχόλια
	παρ. 4 στο άρθρο 66 του ν. 5264/2025	
Άρθρο 71	Εξουσιοδοτικές διατάξεις - Αντικατάσταση παρ. 4 άρθρου 78 ν. 5264/2025	0
Άρθρο 72	Έναρξη ισχύος	1

Άρθρο 1 – Σκοπός

Σκοποί του παρόντος είναι ιδίως:

- α) η ενίσχυση της αποτελεσματικότητας του ελέγχου και η βιώσιμη διαχείριση των πόρων στους τομείς της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας,
- β) η διασφάλιση της υγείας των ζώων,
- γ) η εύρυθμη λειτουργία των σχολών επαγγελματιών κρέατος,
- δ) η ορθή απεικόνιση των δεδομένων αγροτικής δραστηριότητας,
- ε) ο εκσυγχρονισμός και η διαλειτουργικότητα του Μητρώου Αγροτών και Αγροτικών Εκμεταλλεύσεων, καθώς και
- στ) η στήριξη του θεσμού του αγροτικού συνεργατισμού.

Σχόλια επί του άρθρου 1

Δ*** Κ***** – 2 Σεπτεμβρίου 2026, 14:22**
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΔΙΚΤΥΟ ΠΑΡΑΚΤΙΩΝ ΑΛΙΕΥΤΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ

Ηρακλειο 30/08/2026

Παρεμβαση σχετικά με το σχέδιο νομου του ΥΠΑΑΤ με τιτλο <>.

Με εκπληξη ειδαμε το πραξικοπηματικο αυτό νομοσχεδιο να βγαινει σε μια προσχηματικη διαβουλευση και να περιεχει φωτογραφικες διαταξεις για συγκεκριμενα συμφεροντα .

Το σχέδιο αυτό αποτελεί στην συντριπτικη του πλειοψηφια αντιγραφη του Ε.Κ 1224/2009 ο οποίος στηριχθηκε από την κυβερνηση της ΝΔ του Κ . Καραμανλη και εν συνεχεια από το ΠΑΣΟΚ του Γ. Παπανδρεου καθώς και απο τον κυριο Λουκα Παπαδημο και όλα τα συνεργαζομενα κομματα της βουλης και από την κυβερνηση του Αντωνα Σαμαρα ακομα και αυτής του ΣΥΡΙΖΑ -ΑΝΕΛ . Η συμμετοχη ολων αυτων δειχνει πως ολοι αυτοι συμφωνησαν στην εγκριση και την μετεπειτα στηριξη αυτου του εκτρωματος γιατι σε διαφορετικη περιπτωση αν δεν υπηρχε ομοφωνια δεν θα ισχυε .

Συνεπως κανεις δεν μπορεί να πει ότι δεν εχει ευθυνη και ότι είναι ευρωπαϊκος κανονισμος γιατι υπαρχει συναποφαση στην εγκριση και φυσικα συνευθυνη στην εφρμογη του .

Στο ζητημα της βιαιης ψηφιοποιησης της αλιειας λεμε όχι γιατι δεν θελουμε οι ψαραδες της χωρας να μετετραπουν σε ένα λουμπεν προλεταριατο της λεγομενης ψηφιακης εποχης που θα είναι ερμαιο του κάθε διαχειριστη του συστηματος που όπως προκυπτει θα υπαγεται στην ΑΑΔΕ που είναι μια δομη στην οποιαν δεν μπορεί νηα ασκησει ελεγχου ουτε η κυβερνηση ουτε και κανενας άλλος παρ μονο οι δανιστες .

Η δυνατοτητα του εκαστοτε υπουργου με προεδρικα διαταγματα και υπουργικες αποφασεις να ρυθμιζει

ζητήματα βιωσιμότητας του κλάδου μας δίνει αμεσα την εικονα του κομματικου ελεγχου των μετρων προς εξυπηρετηση υμετερων .

Η αναφορά ότι πρεπει να υπαρχει και γνωμη του Συμβουλιου Αλιειας είναι ένα ψεμα γιατι ολες οι νομοθετικες πραξεις Π/Δ και Υ/Α βγαινουν παντα με ρητη αναφορά <> συνεπως η αναφορά στο συμβουλιο αλιειας είναι ένα ψεμα και τιποτα λιγοτερο .

Η αναφορά στο μητρωο αλιειων και στο μητρωο αλιευτικων παραβασεων ως προς το πρωτο σκελος δεν εχει καμια βαση γιατι δεν υπαρχουνξ σαφη κρητηρια επαγγελματικοτητας . Στο σημειο αυτό εχουμε να πουμε ότι ακομα και οι ΑΤΟΜΙΚΕΣ αδειες αλιειας που εκδιδονται με βαση τον Γενικο Κανονισμο Λιμενα εκλαμβανονται ακομα και σημερα ως επαγγελματικες οι οποιες προσδιοριζουν την επαγγελματικοτητα του φυσικου προσωπου παρ ότι αναγραφεται επανω ότι είναι αστυνομικης φυσης

Οι αδειες αυτές θεωρουνται στοιχεια ακομα και για συμμετοχη σε αλιευτικους συνεταιρισμους και αλιευτικους συλλογους αλλοιωνοντας ετσι τις συνθεσεις των μεριδων, των γενικων συνελευσεων , των εκλογικων διαδικασιων και γενικα της συμμετοχης και της εκπροσωπισης .

Από το τις 20 Νοεμβριου το 2009 επρεπε να ειχατε αρχισει την κατασκευη του μητρωου αλιευτικων παραβασεων αλλα μεχρι σημερα δε ειχατε κανει τιποτα απολυτως και αυτό για να προστατευονται την κάθε φορα τα παιδια του εκαστοτε κομματικου σωληνα .

Παρ ότι σε αυτόν τον κανονισμο υπηρχε ρητη αναφορά στο αρθρο 9 παρ 2 με την οποιαν το κρατος μελος μπορουσε να εξαιρει τα σκαφη σημαίας κατω των 15 μετρων απο την εγκατασταση των Δορυφορικων συστηματων καταγραφης στιγματος και από το συστημα αυτοματης αναγνωρισης και μια σειρα άλλες ψηφιακες διαδικασιες ολες οι πολιτικες ηγεσιες δεν εκαναν τιποτα απολυτως ώστε να μπορεσουν οι παρακτιοι ψαραδες να ωφεληθουν από αυτή την διαταξη . Η αρνηση εφαρμογης αυτης της διαταξης εχει να κανει με την συνειδητη επιβολη επιπροσθαιτων οικονομικων και διοικητικων βαρων στους παρακτιους ψαραδες ώστε να οδηγηθουν ακομα περισσοτεροι ψαραδες στην αποχωρηση από το επαγγέλμα .

Οσον αφορα το συστημα της επιβολης μοριων για τις σοβαρες παραβασεις της ΚΑΛΠ αρνουσασταν σθεναρα να το εφαρμοσετε τοσα χρονια και σημερα προσπαθεται να αποδωσεται συνευθυνη προσπαθοντας να επιβαλλετε ποινες και στην οαρακτια αλιεία και μαλξιστα δυσαναλογες σε σχεση με την μεση αλιεία .

Ως παραβασεις της ΚΑΛΠ εκτός από τις σοβαρες παραβασεις που οριζει ο 1005/2008 αναφερεστε και στην οποια αλλοιωση στοιχειων που εχουν να κανουν με την αλιευτικη ικανοντητα η την αλιευτικη προσπαθεια θετοντας ευθεως το ζητημα της πιστοποιησης των υποδυναμεων και της χωρητικοτητας των αλιευτικων σκαφων .

Σαφως και θα επρεπε να εχει γινει αυτό και θα επρεπε να εχει γινει στα σκαφη που εχουν συρομενα αλιευτικα εργαλεια και τα οποια εχουν ισχυ πανω από 120 kw ΕΞΑΙΡΟΥΜΕΝΩΝ των σκαφων που δραστηροποιουνται με ΣΤΑΤΙΚΑ αλιευτικα εργαλεια δηλ τα παρακτια σκαφη Ε.Κ 1224/2009 αρθρο 40 παρ 1 .

Δεν υπαρχει λογος να τρομοκρατειται τους παρακτιους και κυταχτε τι θα κανεται με τον 2842/2023 τον οποιον εσεις στηριζατε γιατι ειστε υποχρεωμενοι να βαλτε ακομα και μηχανισμους παρακολουθησης της πραγματικης υποδυναμης στα σκαφη με συρομενα αλιευτικα εργαλεια .

Ως προς την διαδικασια κατασχεση αλιευτικων εργαλειων μιλατε και παλι με βαση το συμφερον των υμετερων .

Στα συρομενα αλιευτικα εργαλεια προτεινετε κατασχεση όχι του συνολου του αλιευτιου εργαλειου αλλα μονο του παρανομου τμηματος εστω και αν συμμετεχει ολο το εργαλειο στην παρανομη αλιευτικη δραστηριότητα , σε αντιθεση με τους παρακτιους που ζητατε την ολοκληρωτικη κατασχεση του αλιευτικου εργαλειου .

Ο Ε.Κ 2842/2023 προβλεπει μετρα για την ανεξελεκτη ερασιτεχνική αλιεία τα οποια δεν τα αναφερετε μεσα στο νομοσχεδιο ΓΙΑΤΙ ?

Ως προς την εκπροσωπιση των ψαραδων αν και ειχε συμφωνηθει συνολικα με την πολιτικη ηγεσια του ΥΠΑΑΤ ακομα και με την Γ.Δ/ΣΗ αλιειας ο τροπος της εκπροσωπησης και της επαναασυστασης των θεσμικων μαζοργανωσεων με βαση τον νομο 1361/83 όπως τροποποιηθηκε μα τον 2538/1997 , βρεθηκαμε μπροστα σε μια τεραστια εκπληξη . Οι Αλιευτικοι συλλογοι δημιουργουνται ανα αλιευτικο εργαλειο το ιδιο και για τις ομοσπονδιες και την Συνομοσπονδια κατακερματιζοντας τον αλιευτικο κλαδο της χωρας πραγμα όμως που δεν το κανει στις γεωρικες και κτηνοτροφικες οργανωσεις και που δειχνει ότι η διαταξη είναι φωτογραφικη και στοχευει στην διαλυση των συλλογικων οργανωσεων των παρακτιων .

Τωρα καταλαβαμε γιατι τοσο καιρο το νομοσχεδιο αυτό εμεινε στα συρταρια των υπουργων και δεν ας επιτρεπονταν να εχουμε γνωση . Ετοιμαζονταν το πραξικοπημα για την διαλυση ότιδηποτε εχει μεινει απο τον αντιδημοκρατικο νομο του ΠΑΣΟΚ που μας διελυσε τις ομοσπονδιες και την Συνομοσπονδια Αλιειων Ελλαδας . Δηλωνουμε ξεκαθαρα ότι θα εγωνισουμε ενεντια στο αντιδημοκρατικο νομοσχεδιο , στην πραξικοπηματικη

διαταξη που σκοπευει να κατακερματισει τον κλαδο ώστε να μην υπαρχει ενιαια και συλλογικη φωνη αντιστασης εναντια στην ψηφιακη δικτατορια που μας ετοιμαζουν .

Το Πανελληνιο Δικτυο Παρακτιων Αλιευτικων Συλλογων καλει τους ψαραδες ολης της χωρας , ολες τις συλλογικοτητες καθως και την κοινωνια των πολιτων να κινητοποιηθουν για την ΑΜΕΣΗ καταργηση του .

Η ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΜΙΧΑΗΛ ΒΑΓΙΑΝΟΥ – 4 Σεπτεμβρίου 2026, 18:46

Προτείνεται συνεπώς να συμπληρωθεί ο σκοπός του άρθρου 1 με ρητή αναφορά στην πρόληψη, παρακολούθηση και αντιμετώπιση των εισβολικών ξενικών θαλάσσιων ειδών και παράλληλα να προστεθεί αυτοτελές άρθρο ειδικά για τον λαγοκέφαλο.

Η Πολιτεία δεν μπορεί να ζητά μόνο περισσότερες υποχρεώσεις και περισσότερους ελέγχους από τον παράκτιο αλιέα. Πρέπει να του δώσει και τα εργαλεία για να αντιμετωπίσει ένα πρόβλημα που ο ίδιος συναντά καθημερινά στη θάλασσα. Ο επαγγελματίας αλιέας μπορεί να αποτελέσει βασικό συνεργάτη της Πολιτείας στην αντιμετώπιση του λαγοκέφαλου, αρκεί να υπάρξει οργανωμένο πρόγραμμα, επιστημονικός σχεδιασμός και πραγματικό οικονομικό κίνητρο για τη στοχευμένη αλίευση και απομάκρυνσή του.

ΕΝΩΣΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ (ΕΝ.Π.Ε) – 4 Σεπτεμβρίου 2026, 21:29

Η Θεσμική Σύγκρουση με τον Κώδικα Τοπικής Αυτοδιοίκησης (ν. 5314/2026) και τον ν. 5321/2026

Η μεθοδολογία του σχεδίου νόμου του ΥΠΑΑΤ έρχεται σε ευθεία αντίθεση με τις θεμελιώδεις εγγυήσεις του νέου Κώδικα Τοπικής Αυτοδιοίκησης (ΚΤΑ):

- Παραβίαση της Αρχής της Συναλληλίας (Άρθρο 3, παρ. 5 ΚΤΑ): Ο Κώδικας ορίζει ρητά ότι μεταξύ Κράτους και Περιφερειών δεν υφίστανται σχέσεις ελέγχου και ιεραρχίας, αλλά συνεργασίας και συναλληλίας. Η κεντρικά ενεργοποιούμενη και υποχρεωτική μετακίνηση προσωπικού με απειλή πειθαρχικών κυρώσεων (Άρθρο 52 του σχεδίου) εισάγει μια de facto ιεραρχική σχέση που προσβάλλει τη διοικητική αυτοτέλεια των Περιφερειών.
- Παράκαμψη της Διαδικασίας Μεταβίβασης Αρμοδιοτήτων (Άρθρο 314 ΚΤΑ): Ο ΚΤΑ ορίζει ότι κάθε νομοθετική πρωτοβουλία για τη θέσπιση ή μεταβίβαση αρμοδιοτήτων πρέπει υποχρεωτικά να περιλαμβάνει εκτίμηση του κόστους άσκησής τους, πρόβλεψη των αναγκαίων πόρων και του αντίστοιχου προσωπικού. Η μεταβίβαση ενός ολόκληρου κυκλώματος ελέγχων και κατασχέσεων (Άρθρα 3–16) χωρίς μεταφορά πόρων παραβιάζει ευθέως αυτή την εγγύηση.
- Προσβολή της Οργανωτικής Αυτοτέλειας (Άρθρο 326 ΚΤΑ): Το περιφερειακό συμβούλιο αποφασίζει κυρίαρχα για τη δομή και τον τρόπο άσκησης των αρμοδιοτήτων μέσω του Οργανισμού Εσωτερικής Υπηρεσίας (Ο.Ε.Υ.). Η χρήση αόριστων όρων στο σχέδιο νόμου («αρμόδια διεύθυνση της Π.Ε.») παρακάμπτει την οργανωτική δικαιοδοσία της Περιφέρειας.
- Το Όπλο της Γνωμοδότησης του Ε.Κ.ΠΕ.Δ. (Άρθρο 314, παρ. 4 ΚΤΑ): Για τη θέσπιση αυτών των διατάξεων απαιτείται η γνωμοδότηση του Επιχειρησιακού Κέντρου Πολυεπίπεδης Διακυβέρνησης, το οποίο ζητά υποχρεωτικά τις απόψεις της ΕΝΠΕ. Αυτό αποτελεί το πλέον ισχυρό θεσμικό μας βήμα για να απαιτήσουμε τις αναγκαίες διορθώσεις.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ ΑΛΙΕΩΝ ΠΑΡΑΛΙΑΣ ΚΥΡΙΑΚΙΟΥ – 5 Σεπτεμβρίου 2026, 15:41

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΗ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ

Σύλλογος Επαγγελματιών Αλιέων Παραλίας Κυριακίου – Κυριάκι Βοιωτίας

Ο Σύλλογος Επαγγελματιών Αλιέων Παραλίας Κυριακίου, με έδρα το Κυριάκι Βοιωτίας, συμμετέχει στη δημόσια διαβούλευση με πρόθεση να συμβάλει θεσμικά και εποικοδομητικά στη διαμόρφωση ενός σύγχρονου, αποτελεσματικού, δίκαιου και νομικά σαφούς πλαισίου για την επαγγελματική αλιεία.

Διευκρινίζουμε εξ αρχής ότι δεν είμαστε αντίθετοι στον βασικό σκοπό του νομοσχεδίου.

Στηρίζουμε τον αποτελεσματικό έλεγχο της αλιευτικής δραστηριότητας, την προστασία των αλιευτικών πόρων, την καταπολέμηση της παράνομης αλιείας, την ψηφιακή παρακολούθηση, το ΟΣΠΑ, την ηλεκτρονική καταγραφή

και διασταύρωση των στοιχείων, την ιχνηλασιμότητα των αλιευμάτων και την επιβολή αναλογικών κυρώσεων όταν διαπιστώνονται παραβάσεις.

Δεν ζητούμε λιγότερο έλεγχο. Ζητούμε ο έλεγχος να αφορά την πραγματική αλιευτική δραστηριότητα.

Η παρέμβασή μας αφορά πρωτίστως τη μικρή παράκτια επαγγελματική αλιεία: πολύ μικρά επαγγελματικά σκάφη που δραστηριοποιούνται κυρίως με παραδοσιακά εργαλεία, όπως δίχτυα και παραγάδια, και όχι δραστηριότητες διαφορετικής κλίμακας, όπως τα γρι-γρι και οι μηχανότρατες.

Πίσω από αυτά τα μικρά σκάφη βρίσκονται κατά κανόνα πολύ μικρές οικογενειακές επιχειρήσεις. Συχνά πρόκειται για συνιδιοκτησίες μεταξύ συζύγων, γονέων και παιδιών ή άλλων μελών της ίδιας οικογένειας. Το σκάφος, η γνώση της θάλασσας, η εμπειρία και η επαγγελματική δραστηριότητα μεταβιβάζονται πολλές φορές από γενιά σε γενιά.

Οι άνθρωποι αυτοί παράγουν, φορολογούνται, ασφαλίζονται, τροφοδοτούν την τοπική αγορά και συμβάλλουν στη διατήρηση της οικονομικής και κοινωνικής ζωής μικρών παράκτιων κοινωνιών.

Οι αλιείς στους οποίους αναφερόμαστε απέκτησαν νόμιμα τα επαγγελματικά τους σκάφη, έλαβαν τις προβλεπόμενες επαγγελματικές άδειες, είναι εγγεγραμμένοι στο Μητρώο Αγροτών και Αγροτικών Εκμεταλλεύσεων (ΜΑΑΕ) και στον ΕΦΚΑ, επένδυσαν τις οικονομίες τους σε σκάφη, μηχανές και εξοπλισμό και δραστηριοποιούνται σύμφωνα με τους κανόνες που η ίδια η Πολιτεία έχει θεσπίσει.

Δεν ζητούμε να εξαιρεθούμε από το ΜΑΑΕ. Δεν ζητούμε να εξαιρεθούμε από τους ελέγχους. Δεν ζητούμε επιδοτήσεις ή ειδικά οικονομικά προνόμια.

Για τον μικρό παράκτιο αλιέα, κάτοχο μικρού επαγγελματικού σκάφους παράκτιας αλιείας, το επαγγελματικό σκάφος δεν είναι απλώς ένα περιουσιακό στοιχείο.

Είναι το παραγωγικό του οικογενειακό εργαλείο — ό,τι είναι το τρακτέρ για τον κάτοχο μιας αγροτικής εκμετάλλευσης.

Το βασικό ερώτημα που θέτουμε στη διαβούλευση είναι σαφές:

Μπορεί ένας διοικητικός ή εισοδηματικός χαρακτηρισμός στο ΜΑΑΕ να μετατραπεί σε αυτοτελή λόγο απώλειας μιας επαγγελματικής άδειας αλιευτικού σκάφους 10, 20, 30 και 40 ετών, με την προβλεπόμενη τήρηση των όρων — διετή ανανέωση και δελτία ΟΣΠΑ — όταν ο αλιέας εξακολουθεί πραγματικά και νόμιμα να ασκεί την επαγγελματική αλιεία και δεν έχει διαπράξει αλιευτική παράβαση;

Κατά την άποψή μας, η απάντηση πρέπει να είναι σαφής:

Όχι.

Ιδιαίτερη ανησυχία προκαλεί η διατύπωση του άρθρου 17 περί επαγγελματιών «που αποζούν από αυτή».

Πρόκειται για έναν αόριστο όρο που μπορεί να συνδέσει την επαγγελματική ιδιότητα με το αν η αλιεία αποτελεί κύρια ή αποκλειστική πηγή εισοδήματος.

Η σύνταξη δεν είναι αλιευτική παράβαση.

Η δεύτερη νόμιμη εργασία δεν είναι αλιευτική παράβαση.

Το οικογενειακό εισόδημα δεν αποτελεί μέτρο αλιευτικής προσπάθειας.

Γι' αυτό καταθέτουμε δύο κεντρικά αιτήματα:

α) την πλήρη κατάργηση και απαλοιφή της φράσης «που αποζούν από αυτή» από το άρθρο 17 και

β) τη ρητή αποσύνδεση των εισοδηματικών κριτηρίων του ΜΑΑΕ από την ανάκληση, αφαίρεση ή μη ανανέωση της επαγγελματικής άδειας αλιευτικού σκάφους.

Αυτή είναι η αφετηρία της παρέμβασής μας: ναι στον έλεγχο της αλιείας, αλλά ο έλεγχος πρέπει να μετρά την αλιευτική δραστηριότητα — όχι την οικονομική ανάγκη της οικογένειας του αλιέα.

Σχόλιο Συλλόγου Επαγγελματιών Αλιέων Παραλίας Κυριακίου – Βοιωτίας

Ο Σύλλογος Επαγγελματιών Αλιέων Παραλίας Κυριακίου συμφωνεί με τον σκοπό του άρθρου 1 και ειδικότερα με την ανάγκη εκσυγχρονισμού του θεσμικού πλαισίου, αποτελεσματικότερου ελέγχου της αλιευτικής δραστηριότητας, προστασίας των αλιευτικών πόρων, ψηφιακής παρακολούθησης και διασφάλισης της τήρησης της αλιευτικής νομοθεσίας.

Η μικρή παράκτια αλιεία έχει κάθε συμφέρον να λειτουργεί μέσα σε ένα πλαίσιο διαφάνειας, νομιμότητας και ίσων κανόνων για όλους.

Θεωρούμε, όμως, ότι η επίτευξη του σκοπού του νομοσχεδίου προϋποθέτει σαφή διάκριση μεταξύ δύο διαφορετικών ζητημάτων:

- α) του ελέγχου της πραγματικής αλιευτικής δραστηριότητας και της αλιευτικής προσπάθειας και
- β) της προσωπικής εισοδηματικής ή ασφαλιστικής κατάστασης του επαγγελματία αλιέα.

Η προστασία των αλιευτικών πόρων επιτυγχάνεται με τον έλεγχο του σκάφους, των αλιευτικών εργαλείων, των αλιευμάτων, των ημερών και περιοχών αλιείας, της καταγραφής της δραστηριότητας, της ιχνηλασιμότητας και της τήρησης των κανόνων.

Δεν εξαρτάται από το εάν ο ιδιοκτήτης ενός νόμιμου επαγγελματικού αλιευτικού σκάφους λαμβάνει σύνταξη ή διαθέτει δεύτερη νόμιμη πηγή εισοδήματος.

Για τον λόγο αυτό θεωρούμε ιδιαίτερα θετική την ενίσχυση των ψηφιακών μηχανισμών ελέγχου. Μέσω του ΟΣΠΑ και της διασύνδεσης των σχετικών μητρώων, η Διοίκηση αποκτά πλέον τη δυνατότητα να γνωρίζει με αντικειμενικά δεδομένα ποιος ασκεί πραγματικά αλιευτική δραστηριότητα και ποιος όχι.

Ακριβώς γι' αυτό, το νέο πλαίσιο αποτελεί ευκαιρία να περάσουμε από τα εισοδηματικά τεκμήρια στα πραγματικά δεδομένα της αλιευτικής δραστηριότητας.

Η θέση μας επομένως δεν αντιστρατεύεται τον σκοπό του άρθρου 1. Τον ενισχύει.

Ζητούμε αυστηρό έλεγχο της πραγματικής αλιευτικής δραστηριότητας, όχι έλεγχο της οικονομικής ανάγκης του αλιέα.

Η σύνταξη ή ένα δεύτερο νόμιμο εισόδημα δεν αυξάνουν την αλιευτική προσπάθεια και δεν αποτελούν αλιευτική παράβαση. Συνεπώς, δεν πρέπει να μετατρέπονται, άμεσα ή έμμεσα, σε λόγο απώλειας της επαγγελματικής άδειας ενός κατά τα λοιπά νόμιμου και ενεργού επαγγελματικού αλιευτικού σκάφους.

Ο εκσυγχρονισμός της αλιευτικής νομοθεσίας πρέπει να σημαίνει περισσότερη διαφάνεια, καλύτερο έλεγχο και δικαιότερους κανόνες — όχι νέους εισοδηματικούς αποκλεισμούς.

Σύλλογος Επαγγελματιών Αλιέων Παραλίας Κυριακίου

Έδρα: Κυριάκι Βοιωτίας

Μαρία Αποστολάκη – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 10:39

Ο σκοπός του νομοσχεδίου δεν μπορεί να περιορίζεται κυρίως στην ενίσχυση των ελέγχων. Η βιώσιμη διαχείριση των θαλάσσιων πόρων πρέπει να συνδέεται ρητά και με τη βιωσιμότητα της επαγγελματικής αλιείας, την προστασία του εισοδήματος, την ανανέωση του ανθρώπινου δυναμικού και του στόλου και τη συμμετοχή των ίδιων των επαγγελματιών αλιέων στη λήψη αποφάσεων.

Πρέπει επίσης να αντιμετωπίζονται όλες οι αιτίες υποβάθμισης του θαλάσσιου περιβάλλοντος, όπως η ρύπανση, τα εισβολικά είδη και η καταστροφή των περιοχών αναπαραγωγής. Ειδικά για τα εισβολικά είδη πρέπει να προβλεφθούν οργανωμένα και χρηματοδοτούμενα προγράμματα παρακολούθησης, στοχευμένης αλίευσης και απομάκρυνσης, με την ενεργό συμμετοχή των επαγγελματιών αλιέων σε όλη την Ελλάδα.

Το νομοσχέδιο επιβάλλει νέους περιορισμούς, ελέγχους, ψηφιακές υποχρεώσεις και κυρώσεις, χωρίς να λείπει να γίνει με τους αλιείς που χάνουν αλιευτικά πεδία, ημέρες εργασίας και εισόδημα. Δεν υπάρχει σαφής πρόβλεψη για επιδοτήσεις, αποζημιώσεις, ανταποδοτικά οφέλη ή έργα που θα στηρίξουν πραγματικά τον κλάδο.

Κάθε νέο μέτρο που περιορίζει την αλιευτική δραστηριότητα ή δημιουργεί νέο κόστος πρέπει να συνοδεύεται από οικονομική αξιολόγηση και συγκεκριμένη χρηματοδότηση. Πρέπει να καλύπτονται η απώλεια εισοδήματος, το κόστος προσαρμογής και οι εργασιακές υποχρεώσεις που εξακολουθεί να έχει η επιχείρηση, ακόμη και όταν αναγκάζεται να περιορίσει ή να σταματήσει τη δραστηριότητά της.

Για όσους αλιείς κρίνουν ότι δεν μπορούν πλέον να συνεχίσουν, πρέπει να υπάρχει και η επιλογή οριστικής απόσυρσης του σκάφους με δίκαιη οικονομική αποζημίωση. Δεν μπορεί όλο το κόστος της νέας πολιτικής να μεταφέρεται στον επαγγελματία αλιέα.

Παράλληλα, για ένα νομοσχέδιο 72 άρθρων, το οποίο επηρεάζει άμεσα την επαγγελματική και οικονομική επιβίωση ολόκληρου του κλάδου, η προθεσμία από τις 24 Αυγούστου έως τις 7 Σεπτεμβρίου δεν επιτρέπει ουσιαστική διαβούλευση. Δεν δόθηκε ο αναγκαίος χρόνος για νομική και τεχνική μελέτη, ενημέρωση των επαγγελματιών, συνεδριάσεις των συλλογικών φορέων και διαμόρφωση τεκμηριωμένων προτάσεων.

Ζητείται παράταση της δημόσιας διαβούλευσης κατά τουλάχιστον εξήντα ημερολογιακές ημέρες και πραγματικός θεσμικός διάλογος, με διακριτή συμμετοχή όλων των κλάδων της επαγγελματικής αλιείας.

Κ** Ψ***** – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 18:03**

Μια διαβούλευση 12 ημερών για ένα τόσο σημαντικό νομοσχέδιο δεν είναι δυνατόν να θεωρείται εύλογος χρόνος για να μπορέσουν να το διαβάσουν και να σχολιάσουν οι άμεσα ενδιαφερόμενοι. Είναι μια παγίδα και ένα άλλοθι από την πλευρά του Υπουργείου.

Οπωσδήποτε θα πρέπει να υπάρξει και μετέπειτα διάλογος μεταξύ όλων των εμπλεκόμενων. Εδώ μιλάμε για την επιβίωση του αλιευτικού κλάδου. Ενός κλάδου που στηρίζει και στηρίζει όλες τις παράκτιες περιοχές. Ενός κλάδου που στην επισιτιστική κρίση πρόσφερε και προσφέρει τα μέγιστα. Ενός κλάδου που παράγει ΦΠΑ και όχι μόνο. Στηρίζει πλήθος επαγγελματιών που έχουν άμεση ή έμμεση σχέση με την αλιεία. Η Χώρα μας έχει παράδοση στην αλιεία και πρέπει να αντιμετωπίζεται με το σεβασμό που αξίζει στον Κλάδο. Η ΕΕ έχοντας αναγνωρίσει τη σπουδαιότητα του τομέα της αλιείας αναφέρει ρητά ότι η αλιεία και οι αλιείς πρέπει να διευκολυνθούν 'και να βοηθηθούν για να μπορούν να επιβιώσουν και οι όποιες αποφάσεις παίρνονται πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τα κοινωνικά και οικονομικά κριτήρια. Αλλά διαπιστώνουμε ότι η Κυβέρνηση σα να μην είμαστε μέλη της ΕΕ πράττει ακριβώς τα αντίθετα. Αυτό που διαπιστώνουμε είναι ότι κατά καιρούς δεν λαμβάνει υπόψη της τις απόψεις του κλάδου και επιδεικνύει μια συμπεριφορά εκ διωγμού απέναντι σε ορισμένα εργαλεία και αυτό επιθυμεί να το πετύχει με αυτή τη διαβούλευση. Εάν πραγματικά επιθυμεί να αλλάξει αλλά και να βοηθήσει τον Κλάδο, θα πρέπει μετά τη διαβούλευση και πριν την έκδοση οποιoδήποτε νομοσχεδίου να υπάρξει ουσιαστικός διάλογος καθώς και γραπτές προτάσεις μεταξύ των αλιέων και της Διοίκησης. Θαλάσσια πάρκα, καθολικές απαγορεύσεις εντός αυτών,* πουθενά στην Ευρώπη δεν υπάρχει τέτοιου είδους απαγόρευση, * περιορισμοί τοπικοί, εθνικοί, χωροχρονικοί, περιορισμένα Χωρικά Υδατα, παραβιάσεις απο στόλους άλλων

Κρατών, ανακοινώσεις για αιολικά πάρκα, Υπεράκτιος Πλωτός Σταθμός Αποθήκευσης και Επαναεριοποίησης Φυσικού Αερίου (FSRU) στο Θρακικό Πέλαγος, ανακοινώσεις από την Τουρκία και για άλλα θαλάσσια πάρκα που θα πάνε να εργαστούν οι αλιείς; Ποιος είναι τελικά ο σκοπός ορισμένων άρθρων του νομοσχεδίου; Ενδιαφέρεται πραγματικά η Κυβέρνηση για τον Κλάδο και για το τι προσφέρει συνολικά ακόμη και Εθνικά ή επιθυμεί την καταστροφή του; ΤΕΛΟΣ θα επιθυμούσα να επισημάνω το γεγονός εάν υπάρχει αντικειμενικότητα και δεν πρόκειται για πολιτικές αποφάσεις δεν θα έπρεπε να υπάρχει ένα ξεχωριστό άρθρο για την ερασιτεχνική αλιεία και τον πραγματικό της έλεγχο; Ακόμη και η ΕΕ έχει αναγνωρίζει την πολύ μεγάλη πίεση που ασκεί στο ιχθυαπόθεμα η ερασιτεχνική αλιεία, η οποία μετράει στη Χώρα μας πολλές χιλιάδες σκάφη, ίσως παραπάνω από 700, ένα τρομακτικό νούμερο και είναι ανεξέλεγκτη. Παρόλα αυτά φρόντισε στο παρών νομοσχέδιο να μην υπάρχει κανένα άρθρο και καμία αναφορά, την έχει αφαιρέσει αριστοτεχνικά.

ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗ ΛΕΣΣΕΨΙΑΝΩΝ ΚΑΙ ΙΧΘΥΟΑΠΟΘΕΜΑΤΩΝ ΑΛΙΕΙΑΣ Α Μ Κ Ε – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 21:15

Η ΑΛΚΙΑ – ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗ ΛΕΣΣΕΨΙΑΝΩΝ ΚΑΙ ΙΧΘΥΟΑΠΟΘΕΜΑΤΩΝ ΑΛΙΕΙΑΣ Α.Μ.Κ.Ε., με έδρα τον Δήμο Ανατολικής Μάνης, δραστηριοποιείται στη σύνδεση επιστημονικής γνώσης, επαγγελματιών αλιέων, δημόσιων και ιδιωτικών φορέων και κοινωνίας των πολιτών για την αντιμετώπιση των νέων προκλήσεων της Μεσογείου, με ιδιαίτερη έμφαση στα εισβολικά θαλάσσια είδη και στη βιώσιμη παράκτια αλιεία. Στο πλαίσιο αυτό, η ΑΛΚΙΑ έχει εκπονήσει το Mediterranean Biosecurity Framework – Phase I.

Με κάθε σεβασμό, από τους σκοπούς του άρθρου 1 απουσιάζει ρητή αναφορά στα ξενικά και εισβολικά υδρόβια είδη, παρότι αυτά μεταβάλλουν ήδη τα θαλάσσια οικοσυστήματα, ασκώντας πρόσθετη πίεση στα ιχθυοαποθέματα και στις συνθήκες άσκησης της επαγγελματικής αλιείας.

Το ζήτημα συνδέεται ήδη με το ευρωπαϊκό θεσμικό πλαίσιο: τον Κανονισμό (ΕΕ) 1143/2014 για την πρόληψη και διαχείριση της εισαγωγής και εξάπλωσης χωροκατακτητικών ξένων ειδών, την οικοσυστημική προσέγγιση της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής – Κανονισμός (ΕΕ) 1380/2013, καθώς και την Οδηγία 2008/56/ΕΚ για τη Θαλάσσια Στρατηγική, η οποία αναγνωρίζει ρητά την είσοδο και εξάπλωση μη αυτόχθονων ειδών ως βιολογική πίεση στο θαλάσσιο περιβάλλον και έχει ενσωματωθεί στην ελληνική νομοθεσία με τον ν. 3983/2011.

Προτείνεται η προσθήκη περίπτωσης ζ):

«ζ) η παρακολούθηση, πρόληψη, διαχείριση και, όπου είναι ασφαλής και επιτρεπτή, βιώσιμη αξιοποίηση ξενικών και εισβολικών υδρόβιων ειδών, καθώς και η προσαρμογή του τομέα στις μεταβολές των θαλάσσιων οικοσυστημάτων.»

Το πρόβλημα δεν είναι μόνο ελληνικό. Είναι ευρωπαϊκό και μεσογειακό και απαιτεί διακρατική συνεργασία, κοινή επιστημονική γνώση και αξιοποίηση ευρωπαϊκών και διεθνών χρηματοδοτικών πόρων.

Παρακαλούμε αναγνωρίστε το νέο μεσογειακό πρόβλημα.

Παγκόσμιο Ταμείο για τη Φύση - WWF Ελλάς – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 22:20

Γενικά σχόλια του WWF Ελλάς επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων με τίτλο: «Ρύθμιση του τομέα της αλιείας, τροποποίηση του Αλιευτικού Κώδικα, ρυθμίσεις για τις Σχολές Επαγγελματιών Κρέατος, το Μητρώο Αγροτών και Αγροτικών Εκμεταλλεύσεων και λοιπές διατάξεις

Το υπό διαβούλευση σχέδιο νόμου αποτελεί σημαντική προσπάθεια αναμόρφωσης του θεσμικού πλαισίου της αλιείας στην Ελλάδα. Κινείται αφενός προς την κατεύθυνση της προσαρμογής του εθνικού πλαισίου στις σύγχρονες απαιτήσεις του ενωσιακού δικαίου και αφετέρου προς τον εκσυγχρονισμό μιας νομοθεσίας που σε σημαντικά τμήματά της ανάγεται στη δεκαετία του 1960 (βλ. ΒΔ 666/1966) και στον Αλιευτικό Κώδικα (Ν.Δ. 420/1970) και είναι παρωχημένη. Ωστόσο, η σημερινή κατάσταση των αλιευτικών αποθεμάτων, οι πιέσεις στα θαλάσσια οικοσυστήματα, η διεύρυνση των Θαλάσσιων Προστατευόμενων Περιοχών και οι κοινωνικοοικονομικές προκλήσεις του αλιευτικού κλάδου απαιτούν κάτι περισσότερο από επικαιροποίηση υφιστάμενων διατάξεων. Απαιτούν ένα συνεκτικό σύστημα αλιευτικής διακυβέρνησης, στο οποίο η διαχείριση

θα βασίζεται σε αξιόπιστα δεδομένα, επιστημονική γνώση και ουσιαστική συμμετοχή των εμπλεκόμενων φορέων.

1. Συμμετοχική διαχείριση της αλιείας

Η διεθνής εμπειρία έχει αναδείξει ότι η συμμετοχή των αλιέων, της επιστημονικής κοινότητας, της διοίκησης, των τοπικών αρχών και των περιβαλλοντικών φορέων μπορεί να βελτιώσει την προσαρμογή των μέτρων στις τοπικές συνθήκες και να ενισχύσει την αποτελεσματική εφαρμογή τους. Η επανασύσταση ομοσπονδιών και συνομοσπονδιών αλιέων και η ενίσχυση των συλλογικών οργάνων του κλάδου δημιουργούν ευνοϊκότερες συνθήκες για την ουσιαστική υιοθέτηση και εφαρμογή συμμετοχικών σχημάτων διαχείρισης της αλιείας (άρθρα 33, 34 & 35 του υπό διαβούλευση σχεδίου νόμου).

Προς αυτή την κατεύθυνση, τον Σεπτέμβριο του 2025 το WWF Ελλάς κατέθεσε στο Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων πρόταση για την υιοθέτηση συμμετοχικών σχημάτων διαχείρισης της αλιείας στην Ελλάδα, βασισμένη σε διεθνείς καλές πρακτικές και συστάσεις διεθνών οργανισμών. Βασικά σημεία της πρότασης είναι τα εξής:

- i. Εθνικό επίπεδο – Εθνικό Συμβούλιο Βιώσιμης Αλιείας (ΕΣΒΑ): Προτείνεται η αναμόρφωση του υφιστάμενου Συμβουλίου Αλιείας σε ουσιαστικό γνωμοδοτικό και συμβουλευτικό όργανο του κράτους και ταυτόχρονα σε όργανο κοινωνικού διαλόγου και διαβούλευσης για την αλιευτική πολιτική. Το ΕΣΒΑ θα μπορεί, μεταξύ άλλων, να διαμορφώνει προτάσεις προς το ΥΠΑΑΤ και να παρακολουθεί και να αξιολογεί την εφαρμογή των πολιτικών και των μέτρων διαχείρισης.
 - ii. Περιφερειακό επίπεδο – Περιφερειακά Συμβούλια Βιώσιμης Αλιείας (ΠΕΣΒΑ): Προβλέπεται η δημιουργία συμβουλίου σε κάθε Περιφέρεια, με συμμετοχή των βασικών εμπλεκόμενων φορέων, ώστε η διαχείριση να λαμβάνει υπόψη τις ιδιαίτερες συνθήκες και ανάγκες της αλιείας σε περιφερειακό επίπεδο. Τα ΠΕΣΒΑ μπορούν να γνωμοδοτούν, να εισηγούνται μέτρα και να παρακολουθούν την εφαρμογή των αλιευτικών πολιτικών. (ήδη η Περιφέρεια Ν. Αιγαίου με την υπ' αρ. 28/2026 απόφαση του Περιφερειακού Συμβουλίου εγκρίνει την πρόταση του WWF Ελλάς για τη συμμετοχική διαχείριση της αλιείας στην Ελλάδα.)
 - iii. Τοπικό επίπεδο – Τοπικές Επιτροπές Συνδιαχείρισης της Αλιείας: Προβλέπεται η δυνατότητα δημιουργίας επιτροπών σε συγκεκριμένες, γεωγραφικά οριοθετημένες περιοχές, βάσει συγκεκριμένων κριτηρίων και προϋποθέσεων και κατόπιν αίτησης τοπικών εμπλεκόμενων φορέων. Εδώ βρίσκεται το πιο «κοντινό στην πράξη» επίπεδο συνδιαχείρισης, καθώς οι αποφάσεις μπορούν να προσαρμόζονται στις πραγματικές τοπικές ανάγκες και συνθήκες.
- Για να είναι αποτελεσματικοί, οι μηχανισμοί αυτοί θα πρέπει να διαθέτουν σαφείς αρμοδιότητες, αντιπροσωπευτική σύνθεση, πρόσβαση στα απαραίτητα δεδομένα και ουσιαστικό ρόλο στη διαμόρφωση και αξιολόγηση των διαχειριστικών μέτρων.

2. Ρύθμιση της ερασιτεχνικής αλιείας

Ανακρούει πρύμναν η Πολιτεία για ακόμη μία φορά όσον αφορά την ερασιτεχνική αλιεία, καθώς η απουσία ενός ολοκληρωμένου θεσμικού πλαισίου διαχείρισής της αποτελεί σημαντικό κενό του σχεδίου νόμου. Η δραστηριότητα αυτή δεν μπορεί να παραμένει εκτός ενός σύγχρονου συστήματος καταγραφής και διαχείρισης, καθώς ασκεί σημαντική πίεση σε συγκεκριμένα αποθέματα και ευάλωτα είδη, ενώ η ανεπαρκής παρακολούθησή της δημιουργεί παράλληλα κινδύνους παράνομης διοχέτευσης αλιευμάτων στην αγορά. Επιπλέον η Ευρωπαϊκή Ένωση, μέσω του Κανονισμού (ΕΕ) 2023/2842, έχει ήδη θεσπίσει συγκεκριμένες υποχρεώσεις για την καταγραφή και παρακολούθηση της θαλάσσιας ερασιτεχνικής αλιείας. Εφαρμόζονται νέες διατάξεις του ευρωπαϊκού Κανονισμού Ελέγχου, οι οποίες προβλέπουν ηλεκτρονική καταγραφή και αναφορά των αλιευμάτων για τις κατηγορίες ειδών που εμπίπτουν στο σχετικό πλαίσιο. Παράλληλα, η ερασιτεχνική αλιεία περιλαμβάνεται ήδη στο ευρωπαϊκό σύστημα συλλογής αλιευτικών δεδομένων, στο οποίο η Ελλάδα έχει υποχρέωση να συμμετέχει.

Είναι συνεπώς απαραίτητο η Ελλάδα να αποκτήσει ένα σαφές και λειτουργικό εθνικό πλαίσιο, το οποίο θα επιτρέπει την καταχώριση των ερασιτεχνών αλιέων, την ηλεκτρονική αναφορά αλιευμάτων και τη συστηματική συλλογή αξιόπιστων δεδομένων, ενώ θα καθορίζει σαφείς κανόνες για είδη, ποσότητες, εργαλεία, περιοχές και περιόδους αλιείας. Η Πολιτεία θα πρέπει παράλληλα να αξιοποιήσει τα περιθώρια που παρέχει το ευρωπαϊκό πλαίσιο για αυστηρότερους εθνικούς κανόνες, συμπεριλαμβανομένης της θέσπισης συστήματος αδειοδότησης, όπου αυτό κρίνεται αναγκαίο για αποτελεσματικότερη διαχείριση.

3. Αλιευτικό Μητρώο και ΟΣΠΑ

Το Ολοκληρωμένο Σύστημα Παρακολούθησης και Καταγραφής των Αλιευτικών Δραστηριοτήτων (ΟΣΠΑ) αποτελεί ήδη υφιστάμενο εργαλείο του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων. Το ζητούμενο δεν είναι η δημιουργία ενός νέου συστήματος, αλλά η ουσιαστική αξιοποίηση και αναβάθμισή του, σε συνδυασμό με την αναθεώρηση του Αλιευτικού Μητρώου, ώστε η Πολιτεία να γνωρίζει με ακρίβεια ποια σκάφη είναι ενεργά πραγματικά, σε ποια ένταση και σε ποιες περιοχές. Η αξιόπιστη αποτύπωση της ενεργότητας του στόλου είναι απαραίτητη για τη χάραξη αποτελεσματικών μέτρων διαχείρισης και τη μείωση της αλιευτικής προσπάθειας όπου απαιτείται, ενώ παράλληλα μπορεί να συμβάλει στη διαμόρφωση πολιτικών για την ανανέωση του κλάδου και την είσοδο νέων αλιέων χωρίς αύξηση της συνολικής πίεσης στους αλιευτικούς πόρους. Προς αυτή την κατεύθυνση, θα πρέπει να υπάρχει διασύνδεση του ΟΣΠΑ με την πλατφόρμα που θα φιλοξενεί τα δεδομένα από τις τεχνολογίες απομακρυσμένης παρακολούθησης που θα εφαρμοστούν, ώστε να υπάρχει διασταύρωση στοιχείων με την πραγματική δραστηριότητα στη θάλασσα και συλλογή πολύτιμων χωροχρονικών και δεδομένων παραγωγής. Το σύνολο των δεδομένων αυτών και η ανάλυση αυτών θα μπορέσει να δώσει μια πιο ρεαλιστική εικόνα για την αλιευτική εκμετάλλευση των υδάτινων πόρων και να οδηγήσει σε πιο στοχευμένες ενέργειες για τη διατήρηση των ιχθυοποθεμάτων εντός βιολογικών ορίων.

4. Συνεργασία αλιευτικών και περιβαλλοντικών αρχών

Η αλιευτική διαχείριση συνδέεται άμεσα με τη διατήρηση της θαλάσσιας βιοποικιλότητας και την αποτελεσματική προστασία των Θαλάσσιων Προστατευόμενων Περιοχών. Για τον λόγο αυτό, η προβλεπόμενη συμμετοχή του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας στο Εθνικό Σύστημα Ελέγχου Αλιείας (άρθρο 3 του υπό διαβούλευση σχεδίου νόμου) θα πρέπει να συνοδεύεται από σαφή επιχειρησιακή συνεργασία με τον ΟΦΥΠΕΚΑ, ιδίως σε περιοχές όπου εφαρμόζονται ειδικά μέτρα προστασίας.

Η συνεργασία αυτή θα πρέπει να καλύπτει την εποπτεία της αλιευτικής δραστηριότητας εντός και πέριξ των προστατευόμενων περιοχών, την τήρηση των περιορισμών που τίθενται για λόγους διατήρησης, την προστασία ευάλωτων ειδών και οικοτόπων, καθώς και την ανταλλαγή δεδομένων και τον συντονισμό των ελέγχων. Η προστασία μιας Θαλάσσιας Προστατευόμενης Περιοχής δεν μπορεί να είναι αποτελεσματική, εάν η εφαρμογή των μέτρων προστασίας και ο έλεγχος της αλιευτικής δραστηριότητας αντιμετωπίζονται ως διαφορετικές και ασύνδετες διαδικασίες.

5. Έλεγχοι σε ολόκληρη την αλυσίδα των αλιευτικών προϊόντων

Στο Κεφάλαιο Α του υπό διαβούλευση σχεδίου νόμου απαιτείται σαφής πρόβλεψη για ελέγχους σε όλα τα στάδια εμπορίας, διακίνησης και τελικής διάθεσης των αλιευτικών προϊόντων, συμπεριλαμβανομένων των ιχθυοπωλείων, εστιατορίων, ξενοδοχείων και λοιπών επιχειρήσεων μαζικής εστίασης, καθώς και των επιχειρήσεων μεταφοράς, αποθήκευσης και μεταποίησης, όπως ορίζει ο Κανονισμός (ΕΕ) 2023/2842 .

Η διασύνδεση των δεδομένων αλιευτικής δραστηριότητας στο ΟΣΠΑ με τα στοιχεία εμπορίας και διακίνησης είναι κρίσιμη, ώστε να είναι εφικτή η ιχνηλασιμότητα των αλιευτικών προϊόντων σε όλη την εφοδιαστική αλυσίδα και να περιορίζεται η διοχέτευση παράνομα αλιευμένων προϊόντων στην αγορά.

Εν κατακλείδι

Το υπό διαβούλευση σχέδιο νόμου αποτελεί σημαντική ευκαιρία για τον εκσυγχρονισμό της ελληνικής αλιευτικής νομοθεσίας και την προσαρμογή της στις απαιτήσεις του ενωσιακού δικαίου. Για να ανταποκριθεί όμως στις σημερινές ανάγκες, θα πρέπει να υπερβεί την απλή επικαιροποίηση του υφιστάμενου πλαισίου και να θέσει τον δάκτυλον επί τον τύπον των ήλων σε σημαντικά θέματα.

Η ουσιαστική ενίσχυση του ΟΣΠΑ και του Αλιευτικού Μητρώου, η συμμετοχή των αλιευτικών κοινοτήτων και όλων των εμπλεκόμενων φορέων στη διαχείριση της αλιείας, η ενεργός εμπλοκή του ΥΠΕΝ και του ΟΦΥΠΕΚΑ, η θεσμική ρύθμιση της ερασιτεχνικής αλιείας και η επέκταση των ελέγχων έως το τελικό σημείο διάθεσης αποτελούν βασικές προϋποθέσεις για αυτή τη μετάβαση.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΙΧΘΥΟΛΟΓΩΝ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΠΣΙΔ – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 22:46

Α. Γενικός Σχολιασμός

Το νομοσχέδιο κινείται προς τη σωστή κατεύθυνση όσον αφορά την επέκταση του συστήματος ελέγχου αλιείας με τη συμπερίληψη στον έλεγχο και των υπηρεσιών αλιείας των Περιφερειών και των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων. Με τη συγκεκριμένη επέκταση δημιουργείται σύγχρονος εκτεταμένος μηχανισμός ελέγχου και αυξάνεται η δυνατότητα εφαρμογής των υποχρεώσεων ελέγχου στην αλιεία, την υδατοκαλλιέργεια και την εμπορία, οι οποίες μέχρι σήμερα ήταν πολύ δύσκολο να εφαρμοστούν. Το συγκεκριμένο γενικό πλαίσιο ελέγχου αποτέλεσε βασικό αίτημα του Π.Σ.Ι.Δ. (όπως και των κοινωνικών εταίρων του τομέα) τα τελευταία χρόνια και αναδείχτηκε σε όλες τις παρεμβάσεις μας.

Ο Έλεγχος είναι προϋπόθεση για τη διασφάλιση της ορθής εφαρμογής της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής. Αποτελεί μεγάλο βήμα προόδου και επιτέλους εναρμονίζεται η σχετική ενωσιακή νομοθεσία με την ελληνική. Είναι ένα πρώτο βήμα προκειμένου πρώτον να μπει τάξη στο κομμάτι του ελέγχου και δεύτερον να επιβραβευθούν οι τηρούντες το νόμο (αλιείς, υδατοκαλλιεργητές, μεταποιητές, εισαγωγείς, εξαγωγείς κλπ). Επιπλέον, φαίνεται ότι το σχέδιο νόμου θα συμβάλλει στην προστασία του ενάλιου πλούτου της χώρας και στην προστασία της υδρόβιας βιοποικιλότητας σε όλα τα επίπεδα (πληθυσμών, ειδών, οικοσυστημικών ομάδων). Άλλωστε η Κοινή Αλιευτική Πολιτική λαμβάνει υπόψιν της περιβαλλοντικές, οικονομικές και περιβαλλοντικές διαστάσεις της αλιευτικής διαχείρισης (environmental, economic and social dimensions of fisheries).

Επιπλέον, είναι σημαντικό ότι το νομοσχέδιο θεσμοθετεί το νέο Ολοκληρωμένο Σύστημα Παρακολούθησης Αλιείας (ΟΣΠΑ), το οποίο είναι εδώ και καιρό έτοιμο τεχνικά να τεθεί σε λειτουργία. Αποτελεί την εξέλιξη του πρώτου ΟΣΠΑ, με αρκετά υποσύστημα που θα συνεισφέρουν στην τυποποίηση και αυτοματοποίηση πολλών διαδικασιών που θα αφαιρέσουν διοικητικό βάρος και θα ενοποιήσουν διαδικασίες. Αυτές αφορούν κυρίως τις άδειες των αλιευτικών σκαφών, την καταγραφή και παρακολούθηση της αλιευτικής παραγωγής, την εμπορία και ιχνηλασιμότητα, τον έλεγχο κτλ.

Β. Γενικές παρατηρήσεις- προσθήκες

- Η ισχύς των διατάξεων πρέπει να είναι άμεση, με την ψήφιση και δημοσίευση του νομοσχεδίου. Η πρόβλεψη για πληθώρα διαπιστωτικών πράξεων που πρέπει να εκδοθούν αυξάνει την πιθανότητα μη εφαρμογής του νόμου. Πρέπει να προβλεφθεί εύλογη προθεσμία έκδοσης των απαραίτητων διατάξεων και σίγουρα όχι μεγαλύτερη των έξι (06) μηνών. (διαγραφή της παρ2 του αρθ 72)
- Να επανέλθουν στο νομοσχέδιο οι διατάξεις για την ερασιτεχνική αλιεία (υποσύστημα στο ΟΣΠΑ, επαναφορά αδειοδότησης, έλεγχος και κυρώσεις). Άλλωστε ήδη στην εφαρμογή του ΟΣΠΑ έχει προβλεφθεί και εγκατασταθεί το συγκεκριμένο υποσύστημα. Η συγκεκριμένη έλλειψη δεν συμβαδίζει με τις ενωσιακές υποχρεώσεις μας (υποχρέωση παρακολούθησης της ερασιτεχνικής αλιείας αρ. 55 Καν.1224/09 και Καν.274/2025), καθιστά τον έλεγχο της αλιείας μονομερή, δημιουργεί αθέμιτο ανταγωνισμό ως προς τους επαγγελματίες αλιείς καθώς σε πολλές περιοχές η ερασιτεχνική έχει μετατραπεί σε άτυπη επαγγελματική αλιεία, δημιουργεί αίσθημα ανισότητας και καθιστά δύσκολη την αποδοχή της νομοθεσίας από τους επαγγελματίες.
- Να γίνει σαφές στο νομοσχέδιο ότι ο έλεγχος αφορά όλη την αλυσίδα διακίνησης των αλιευτικών προϊόντων (αλιεία, υδατοκαλλιέργεια, εμπορία, λιανική πώληση, καταστήματα εστίασης, μεταποίηση κτλ). Για την άμεση εφαρμογή του μπορεί να προστεθεί στις μεταβατικές διατάξεις ότι μέχρι την εφαρμοστική διάταξη παραμένουν σε ισχύ οι διατάξεις της Αριθμ. 1750/32219/15 (ΦΕΚ 475 Β/27-03-2015).
- Η επαγγελματικότητα των αλιέων εσωτερικών υδάτων να αντιμετωπιστεί με ευμενέστερα κριτήρια. Να ληφθεί υπόψη ότι οι άνθρωποι που ασχολούνται επαγγελματικά με την αλιεία στα εσωτερικά ύδατα δεν είναι δυνατόν να βιοποριστούν μόνο με αυτό. Η συγκεκριμένη παρέμβαση κρίνεται απαραίτητη για τη συνέχιση ύπαρξης αυτής της κατηγορίας επαγγελματιών.
- Τέλος θεωρούμε αυτονόητο ότι η άκρως απαραίτητη εφαρμογή του ελέγχου θα συνοδευτεί σε δεύτερο στάδιο από σχεδιασμό ενίσχυσης του δικτύου ελέγχου με εξειδικευμένο επιστημονικό προσωπικό και την απαραίτητη υλικοτεχνική υποδομή.

Γ. Ειδικότερες παρατηρήσεις

Άρθρο 1 — Σκοπός

- Αντικατάσταση της παρ.α του αρθρ1 σε:

«α) η θέσπιση Εθνικού Συστήματος Ελέγχου Αλιείας & Αλιευτικών Δραστηριοτήτων και η βέλτιστη αλιευτική διαχείριση των έμβιων υδρόβιων βιολογικών πόρων»

Άρθρο 2 — Αντικείμενο

- Να τροποποιηθεί το (α) ως εξής:

«α) η τροποποίηση του θεσμικού πλαισίου για τον έλεγχο της επαγγελματικής αλιευτικής δραστηριότητας, την αποδοτικότερη οργάνωση των υδατοκαλλιεργειών και τη ρύθμιση και τον έλεγχο της ερασιτεχνικής αλιείας».

Άρθρο 3 — Εθνικό σύστημα ελέγχου αλιείας

- Είναι απαραίτητο να γίνουν πιο ξεκάθαρες οι διαδικασίες για τις εντολές του ΥΠΑΑΤ για ελέγχους, τα όρια των αρμοδιοτήτων των Περιφερειών, την πρόσβαση στο Ο.Σ.Π.Α. και την απόδοση των εσόδων. Πρέπει και οι υπηρεσίες αλιείας των Περιφερειών να αποκτήσουν πλήρη πρόσβαση στο ΟΣΠΑ και να γίνουν διαχειριστές του αλιευτικού μητρώου σκαφών.
- Στο ΟΣΠΑ να προβλεφθεί υποσύστημα ερασιτεχνικής αλιείας (υπήρχε σχετική πρόβλεψη στο νομοσχέδιο που είχε επεξεργαστεί η ΓΔΑ μέσα στο 2025).

Άρθρο 4 — Κατανομή ελεγκτικών και κυρωτικών αρμοδιοτήτων

- (α). Θα πρέπει η διατύπωση της περίπτωσης (α) να γίνει χωρίς διαζευτικό ή, ώστε να είναι σαφής η εκχώρηση αρμοδιοτήτων στις υπηρεσίες αλιείας της αυτοδιοίκησης. Δηλαδή:

(α1) Διευθύνσεις της ΓΔΑ του ΥΠΑΑΤ και

(α2) Υπηρεσίες Αλιείας των Περιφερειών και

(α3) Υπηρεσίες Αλιείας των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων

- Να γίνει επαναδιατύπωση του «πλην των χώρων που ανήκουν στην αρμοδιότητα του Λιμενικού Σώματος» σε: «Στους χώρους που ανήκουν στην αρμοδιότητα του ΛΣ, μόνο στα πλαίσια κοινών κλιμακίων της παρ. 3 του αρθ.3Γ (αρθ 5 παρόντος νόμου), με τη συμμετοχή στελεχών του ΛΣ», ώστε να δίνεται η δυνατότητα των επιθεωρητών αλιείας των υπηρεσιών αλιείας που είναι εξειδικευμένοι επιστήμονες να συμβάλλουν σε αποτελεσματικότερο έλεγχο και σε λιμένες και ιχθυοσκαλές.
- Να διαγραφεί η παρ ε για τις αρμόδιες αρχές ελέγχου τροφίμων, καθώς για την εφαρμογή της ΚΑΛΠ και άρα για το συγκεκριμένο νομοσχέδιο τα προϊόντα αλίευσης, εξαλίευσης, εισαγωγής κλπ δεν είναι τρόφιμα και με τη συγκεκριμένη διάταξη υπάρχει κίνδυνος επικάλυψης αρμοδιοτήτων και διοικητικών εμπλοκών.

Άρθρο 5 — Επιθεωρητές αλιείας

- Προσθήκη παραγράφου μετά την παράγραφο 1, ώστε να είναι σαφής ο ρόλος των επιθεωρητών αλιείας «2. Οι επιθεωρητές αλιείας διενεργούν τακτικούς, έκτακτους και δειγματοληπτικούς ελέγχους και επιθεωρήσεις.»
- Ο ορισμός των επιθεωρητών αλιείας από την Περιφέρεια και την Αποκεντρωμένη να γίνεται στο σύνολο των υπαλλήλων της που φέρουν τις προϋποθέσεις της παρ.2 του αρθ.6, οι οποίοι στη συνέχεια θα εγγράφονται στο ΕΜΕΑ και να αναλαμβάνουν ρόλους στο ΟΣΠΑ.

Άρθρο 7 — Διαδικασία επιθεωρήσεων

- Είναι απαραίτητο να είναι ξεκάθαρο ότι μπορεί να εκδίδεται έγγραφη εντολή επιθεώρησης από την υπηρεσία αλιείας (από τον Προϊστάμενο της Δ/σης στην οποία ανήκει).

Άρθρο 23 — Σύνθεση Εθνικού Συμβουλίου Υδατοκαλλιεργειών

- Προσθήκη εκπροσώπου του ΠΣΙΔ, κατά αναλογία με το Εθνικό Συμβούλιο Αλιείας: « θ) Έναν (1) εκπρόσωπο του Πανελλήνιου Συλλόγου Ιχθυολόγων του Δημοσίου»

Άρθρο 33 Μέλη - Περιφέρεια Αγροτικών Συλλόγων - Αντικατάσταση άρθρου 6 ν. 1361/1983.

- Στην παρ. 3 ο διαχωρισμός των συλλόγων ανά αλιευτικό εργαλείο θα οδηγήσει σε αποδυνάμωση της εκπροσώπησης των αλιέων.

Άρθρο 34 Σύσταση ομοσπονδιών αγροτικών και αλιευτικών συλλόγων - Αντικατάσταση άρθρου 9 ν. 1361/1983.

• Να διαγραφεί από την παρ. 3 ...σύμφωνα με τις προϋποθέσεις της παρ. 2. Να συμπληρωθεί :

Απαιτείται η σύμπραξη αλιευτικών συλλόγων, ο αριθμός των οποίων ισούται τουλάχιστον με το πενήντα τοις εκατό (50%) των πρωτοβάθμιων αγροτικών συλλόγων αλιευτικής παραγωγής της οικείας περιφέρειας

Άρθρο — Αρμοδιότητα επαλήθευσης μακροχρόνιων υποχρεώσεων των επιχειρησιακών προγραμμάτων αλιείας.

• Προσθήκη άρθρου:

«1. Οι υπηρεσίες αλιείας των Περιφερειακών Ενοτήτων αναλαμβάνουν την αρμοδιότητα επαλήθευσης της τήρησης των μακροχρόνιων υποχρεώσεων από τους δικαιούχους, για τις πράξεις κρατικών ενισχύσεων – επιχειρηματικότητας εξαιρουμένων των ΤΑΠΤΟΚ που χρηματοδοτούνται από το Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Αλιείας και Θάλασσας 2014-2020 και το Πρόγραμμα «Αλιεία, Υδατοκαλλιέργεια και Θάλασσα» 2021-2027, σύμφωνα με το άρθρο 71 του Κανονισμού 1303/2013 και το άρθρο 65 του Κανονισμού 1060/2021.

2. Η Ειδική Υπηρεσία Διαχείρισης του Προγράμματος «Αλιεία, Υδατοκαλλιέργεια και Θάλασσα», έχει την ευθύνη κατάρτισης του προγράμματος των επαληθεύσεων τήρησης των μακροχρόνιων υποχρεώσεων, συντονίζει τις αρμόδιες υπηρεσίες αλιείας και παρακολουθεί την υλοποίηση του χρονοδιαγράμματος υλοποίησης του προγράμματος.

3. Με απόφαση του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων δύνανται να καθορίζονται λεπτομέρειες εφαρμογής της διαδικασίας καθώς και κάθε άλλο σχετικό ζήτημα.»

Άρθρο 36 — Καταργούμενες διατάξεις

• Πρέπει να εξεταστεί η παρ.2 σύμφωνα με την οποία καταργούνται το ΒΔ 666/66 και το ΠΔ 261/91, μετά τη διαπιστωτική πράξη, γεγονός που θα οδηγήσει σε νομικό κενό. Επιπλέον, δεν συμβαδίζει με την τροποποίηση του ΒΔ 666/66 στο παρόν νομοσχέδιο (αρθ. 17+18).

Άρθρο 52 — Διεύρυνση του διαθέσιμου προσωπικού για την αντιμετώπιση επιζωοτιών ...

• Η συμπερίληψη πολλών διαφορετικών ειδικοτήτων στην αντιμετώπιση των επιζωοτιών είναι προβληματική καθώς καλούνται διαφορετικά επιστημονικά αντικείμενα να αντιμετωπίσουν διαδικασίες εκτός του γνωστικού τους αντικειμένου.

Άρθρο 72 Έναρξη ισχύος

Η έναρξη ισχύος θα πρέπει να είναι άμεση. Να διαγραφεί η παράγραφος 2 γιατί αφορά την ενεργοποίηση ολόκληρου του Εθνικού Συστήματος ελέγχου Αλιείας.

Ολοκληρώνοντας την παρέμβασή μας, θα θέλαμε να επαναλάβουμε την αναγκαιότητα άμεσης ψήφησης και εφαρμογής του νομοσχεδίου, ώστε να ενισχυθεί η αποτελεσματικότητα της πολιτείας στην εφαρμογή της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής, η υιοθέτηση κλίματος δίκαιης αντιμετώπισης των ελεγχόμενων αλιέων και η προστασία αλιευτικών αποθεμάτων και των βιοτόπων τους.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΙΧΘΥΟΛΟΓΩΝ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΠΣΙΔ – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 22:48

• Αντικατάσταση της παρ.α του αρθρ1 σε:

«α) η θέσπιση Εθνικού Συστήματος Ελέγχου Αλιείας & Αλιευτικών Δραστηριοτήτων και η βέλτιστη αλιευτική διαχείριση των έμβιων υδρόβιων βιολογικών πόρων»

ΛΟΥΡΔΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 22:54

Προτείνουμε να μπει σαν Σκοπός το παρακάτω:

Η ανάπτυξη και η ανάδειξη της Ελλάδας σε Διεθνή Προορισμό Αλιευτικού Τουρισμού, αξιοποιώντας τα ιδιαίτερα συγκριτικά πλεονεκτήματα της χώρας, τη μακράιωνη αλιευτική και ναυτική παράδοση, τον εκτεταμένο παράκτιο και νησιωτικό χώρο και τον μεγαλύτερο αριθμό επαγγελματικών αλιευτικών σκαφών στην Ευρώπη, με στόχο την

ανάπτυξη μιας δυναμικής και εξωστρεφούς δραστηριότητας, η οποία θα ενισχύει το εισόδημα των επαγγελματιών αλιέων, θα διαφοροποιεί και θα εμπλουτίζει το ελληνικό τουριστικό προϊόν και θα συμβάλλει στην Βιώσιμη Ανάπτυξη των τοπικών, περιφερειακών και εθνικών οικονομιών.

Επεξήγηση - Αιτιολογική Έκθεση

[Η ανωτέρω κατεύθυνση δεν αποτελεί νέο ή αποσπασματικό στόχο, αλλά έχει ήδη τεθεί από την Πολιτεία. Ειδικότερα, στο από 17.02.2022 Μνημόνιο Συνεργασίας μεταξύ του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και του Υπουργείου Τουρισμού για την προώθηση του Αλιευτικού Τουρισμού, ως ένας από τους ρητά διατυπωμένους στόχους τίθεται η «ανάδειξη της Ελλάδας ως Διεθνούς προορισμού για τον αλιευτικό τουρισμό» (δείτε το Δελτίο Τύπου από το Υπουργείο στην Διεύθυνση <https://tinyurl.com/yz6exj5j>, αλλά και την σύσταση της Ομάδας που ακολούθησε σε εφαρμογή του Μνημονίου).

Επίσης, με τον παραπάνω Σκοπό, θα μπορέσει το παρών Νομοσχέδιο να ελέγξει και την Προβολή στο διαδίκτυο - εξάπλωση, πάρα πολλών Μη Επαγγελματικών Αλιευτικών Σκαφών που διαφημίζουν Ψάρεμα και τείνει να λάβει εντελώς ανεξέλεγκτες διαστάσεις, (δείτε και σχετική επιστολή των Ιχθυολόγων του Δημοσίου, στην διεύθυνση: <https://tinyurl.com/2dbk6x6t>), αλλά και σχετικό σχόλιο στο Άρθρο 15].

(Και επίσης στις άλλες παραγράφους, να προστεθούν μερικές λέξεις - φράσεις, ως ακολούθως)

Η ενίσχυση της αποτελεσματικότητας του ελέγχου και η βιώσιμη διαχείριση των πόρων στους τομείς της αλιείας (Αμοργόραμα, Αλιευτικός Τουρισμός με Επαγγελματία Αλιέα) και της υδατοκαλλιέργειας,

Η στήριξη του θεσμού του αγροτικού συνεργατισμού και ειδικά στον τομέα της Αλιείας, ώστε οι Έλληνες επαγγελματίες αλιείς, μέσα από ισχυρούς και αποτελεσματικούς συλλογικούς φορείς, να καταστούν πρωταγωνιστές στο Αιγαίο, στη Μεσόγειο και στην Ευρώπη, συμβάλλοντας ενεργά στη διαμόρφωση πολιτικών και δράσεων για την αλιεία, τη θάλασσα και τη βιώσιμη αξιοποίηση των θαλάσσιων πόρων.

(δείτε και σχετικό σχόλιο στο Άρθρο 35).

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ ΑΛΙΕΩΝ ΠΑΡΑΛΙΑΣ ΚΥΡΙΑΚΙΟΥ – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 01:21

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ ΑΛΙΕΩΝ ΠΑΡΑΛΙΑΣ ΚΥΡΙΑΚΙΟΥ

Έδρα: Δημοτική Ενότητα Κυριακίου Βοιωτίας

ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΣΤΗ ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗ

επί του σχεδίου νόμου για τη ρύθμιση του τομέα της αλιείας

Ο Σύλλογος Επαγγελματιών Αλιέων Παραλίας Κυριακίου, με έδρα το Κυριάκι Βοιωτίας, συμμετέχει στη δημόσια διαβούλευση με πρόθεση να συμβάλει θεσμικά και εποικοδομητικά στη διαμόρφωση ενός σύγχρονου, αποτελεσματικού, δίκαιου και νομικά σαφούς πλαισίου για την επαγγελματική αλιεία.

Διευκρινίζουμε εξ αρχής ότι δεν είμαστε αντίθετοι στον βασικό σκοπό του νομοσχεδίου.

Στηρίζουμε τον αποτελεσματικό έλεγχο της αλιευτικής δραστηριότητας, την προστασία των αλιευτικών πόρων, την καταπολέμηση της παράνομης αλιείας, την ψηφιακή παρακολούθηση, το ΟΣΠΑ, την ηλεκτρονική καταγραφή και διασταύρωση των στοιχείων, την ιχνηλασιμότητα των αλιευμάτων και την επιβολή αναλογικών κυρώσεων όταν διαπιστώνονται παραβάσεις.

Δεν ζητούμε λιγότερο έλεγχο. Ζητούμε ο έλεγχος να αφορά την πραγματική αλιευτική δραστηριότητα.

Η παρέμβασή μας αφορά πρωτίστως τη μικρή παράκτια επαγγελματική αλιεία: πολύ μικρά επαγγελματικά σκάφη που δραστηριοποιούνται κυρίως με παραδοσιακά εργαλεία, όπως δίχτυα και παραγάδια, και όχι δραστηριότητες διαφορετικής κλίμακας, όπως τα γρι-γρι και οι μηχανότρατες.

Πίσω από αυτά τα μικρά σκάφη βρίσκονται κατά κανόνα πολύ μικρές οικογενειακές επιχειρήσεις. Συχνά πρόκειται για συνιδιοκτησίες μεταξύ συζύγων, γονέων και παιδιών ή άλλων μελών της ίδιας οικογένειας. Το

σκάφος, η γνώση της θάλασσας, η εμπειρία και η επαγγελματική δραστηριότητα μεταβιβάζονται πολλές φορές από γενιά σε γενιά.

Οι άνθρωποι αυτοί παράγουν, φορολογούνται, ασφαρίζονται, τροφοδοτούν την τοπική αγορά και συμβάλλουν στη διατήρηση της οικονομικής και κοινωνικής ζωής μικρών παράκτιων κοινωνιών.

Οι αλιείς στους οποίους αναφερόμαστε απέκτησαν νόμιμα τα επαγγελματικά τους σκάφη, έλαβαν τις προβλεπόμενες επαγγελματικές άδειες, είναι εγγεγραμμένοι στο Μητρώο Αγροτών και Αγροτικών Εκμεταλλεύσεων (ΜΑΑΕ) και στον ΕΦΚΑ, επένδυσαν τις οικονομίες τους σε σκάφη, μηχανές και εξοπλισμό και δραστηριοποιούνται σύμφωνα με τους κανόνες που η ίδια η Πολιτεία έχει θεσπίσει.

Δεν ζητούμε να εξαιρεθούμε από το ΜΑΑΕ. Δεν ζητούμε να εξαιρεθούμε από τους ελέγχους. Δεν ζητούμε επιδοτήσεις ή ειδικά οικονομικά προνόμια.

Για τον μικρό παράκτιο αλιέα, κάτοχο μικρού επαγγελματικού σκάφους παράκτιας αλιείας, το επαγγελματικό σκάφος δεν είναι απλώς ένα περιουσιακό στοιχείο.

Είναι το παραγωγικό του οικογενειακό εργαλείο — ό,τι είναι το τρακτέρ για τον κάτοχο μιας αγροτικής εκμετάλλευσης.

Το βασικό ερώτημα που θέτουμε στη διαβούλευση είναι σαφές:

Μπορεί ένας διοικητικός ή εισοδηματικός χαρακτηρισμός στο ΜΑΑΕ να μετατραπεί σε αυτοτελή λόγο απώλειας μιας επαγγελματικής άδειας αλιευτικού σκάφους 10, 20, 30 και 40 ετών με την προβλεπόμενη τήρηση των όρων (διετής ανανέωση και δελτία ΟΣΠΑ), όταν ο αλιέας εξακολουθεί πραγματικά και νόμιμα να ασκεί την επαγγελματική αλιεία και δεν έχει διαπράξει αλιευτική παράβαση;

Κατά την άποψή μας, η απάντηση πρέπει να είναι σαφής: όχι.

Ιδιαίτερη ανησυχία προκαλεί η διατύπωση του άρθρου 17 περί επαγγελματιών «που αποζούν από αυτή».

Πρόκειται για έναν αόριστο όρο που μπορεί να συνδέσει την επαγγελματική ιδιότητα με το αν η αλιεία αποτελεί κύρια ή αποκλειστική πηγή εισοδήματος.

Η σύνταξη δεν είναι αλιευτική παράβαση.

Η δεύτερη νόμιμη εργασία δεν είναι αλιευτική παράβαση.

Το οικογενειακό εισόδημα δεν αποτελεί μέτρο αλιευτικής προσπάθειας.

Γι&αυτού αυτό καταθέτουμε δύο κεντρικά αιτήματα:

α) την πλήρη κατάργηση και απαλοιφή της φράσης «που αποζούν από αυτή» από το άρθρο 17 και

β) τη ρητή αποσύνδεση των εισοδηματικών κριτηρίων του ΜΑΑΕ από την ανάκληση, αφαίρεση ή μη ανανέωση της επαγγελματικής άδειας αλιευτικού σκάφους.

ΑΡΘΡΟ 1 – ΣΚΟΠΟΣ

Ο Σύλλογός μας συμφωνεί με τον σκοπό της ενίσχυσης του ελέγχου και της βιώσιμης διαχείρισης των αλιευτικών πόρων.

Η μικρή παράκτια αλιεία έχει περισσότερο από οποιονδήποτε συμφέρον από την προστασία της θάλασσας, διότι από αυτή εξαρτάται η ίδια η συνέχιση της δραστηριότητάς της.

Θεωρούμε όμως ότι τα μέσα επίτευξης του σκοπού πρέπει να συνδέονται με την πραγματική αλιευτική δραστηριότητα και την πραγματική επίδραση στους αλιευτικούς πόρους.

Η προστασία των αποθεμάτων επιτυγχάνεται ελέγχοντας ποιος αλιεύει, πού αλιεύει, πότε, με ποια εργαλεία, σε ποιες ποσότητες, τι δηλώνει και αν τηρεί τη νομοθεσία.

Η ύπαρξη σύνταξης ή δεύτερου νόμιμου εισοδήματος δεν αποτελεί από μόνη της αλιευτική πίεση ούτε αλιευτική παράβαση.

Θέση του Συλλόγου

Ναι στην προστασία των αλιευτικών πόρων.

Ναι στον πραγματικό έλεγχο.

Όχι στη μετατροπή του εισοδήματος του αλιέα σε μέτρο αλιευτικής πίεσης και επαγγελματικότητας.

ΑΡΘΡΟ 3 – ΨΗΦΙΑΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ ΚΑΙ ΟΣΠΑ

Ο Σύλλογός μας στηρίζει την ψηφιοποίηση και την ενίσχυση του ΟΣΠΑ.

Η τεχνολογία παρέχει πλέον στη Διοίκηση τη δυνατότητα να γνωρίζει με αντικειμενικά δεδομένα αν ένα επαγγελματικό σκάφος δραστηριοποιείται, αν τηρεί τις υποχρεώσεις καταγραφής και αν συμμορφώνεται με την

αλιευτική νομοθεσία.

Ακριβώς γιατί αυτό θεωρούμε ότι δεν υπάρχει λόγος να υποκαθίσταται ο έλεγχος της πραγματικής δραστηριότητας από εισοδηματικά τεκμήρια.

Η ψηφιακή διασύνδεση των μητρώων πρέπει να χρησιμοποιείται ως εργαλείο διαφάνειας και αποτελεσματικού ελέγχου και όχι να μετατραπεί σε αυτοματοποιημένο μηχανισμό απώλειας επαγγελματικών αδειών επειδή μεταβλήθηκε ένας διοικητικός ή εισοδηματικός χαρακτηρισμός του ιδιοκτήτη.

Θέση του Συλλόγου

Ψηφιακός έλεγχος της πραγματικής δραστηριότητας — όχι αυτοματοποιημένος εισοδηματικός αποκλεισμός από το επάγγελμα.

ΑΡΘΡΑ 8–9 – ΠΑΡΑΒΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΜΗΤΡΩΟ ΠΑΡΑΒΑΣΕΩΝ

Συμφωνούμε ότι η παράνομη αλιεία πρέπει να αντιμετωπίζεται αποτελεσματικά. Η παράνομη αλιεία ζημιώνει πρωτίτως τους επαγγελματίες που λειτουργούν νόμιμα.

Στηρίζουμε συνεπώς ένα αξιόπιστο σύστημα καταγραφής των πραγματικών αλιευτικών παραβάσεων.

Πρέπει όμως να διακρίνεται απολύτως η αλιευτική παράβαση από την προσωπική εισοδηματική ή ασφαλιστική κατάσταση του ιδιοκτήτη του σκάφους.

Η σύνταξη δεν αποτελεί αλιευτική παράβαση. Η δεύτερη νόμιμη εργασία δεν αποτελεί αλιευτική παράβαση. Η μη πλήρωση ενός εισοδηματικού ποσοστού για συγκεκριμένο χαρακτηρισμό στο ΜΑΑΕ δεν αποτελεί από μόνη της παράβαση της αλιευτικής νομοθεσίας.

Θέση του Συλλόγου

Οι κυρώσεις πρέπει να ακολουθούν την παράβαση — όχι την οικονομική κατάσταση του αλιέα.

ΑΡΘΡΑ 11–16 – ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΚΑΙ ΚΥΡΩΣΕΙΣ

Ο Σύλλογός μας δεν αντιτίθεται σε αυστηρές κυρώσεις όταν υπάρχουν σοβαρές και αποδεδειγμένες παραβάσεις.

Ζητούμε όμως οι κυρώσεις που μπορούν να οδηγήσουν σε αναστολή ή απώλεια άδειας, παύση δραστηριότητας ή δέσμευση του παραγωγικού μέσου να διέπονται από σαφή νόμιμη βάση, αναλογικότητα, εξατομικευμένη αιτιολογία και πραγματική σύνδεση με την παράβαση.

Για τις πολύ μικρές μας οικογενειακές δραστηριότητες, η απώλεια της επαγγελματικής άδειας δεν αποτελεί μια απλή διοικητική κύρωση. Μπορεί να σημαίνει ουσιαστικά παύση ολόκληρης της παραγωγικής δραστηριότητας της οικογένειας.

Θέση του Συλλόγου

Αυστηρότητα απέναντι στην παράνομη αλιεία — ασφάλεια δικαίου για τον νόμιμο αλιέα.

ΑΡΘΡΟ 17 – Η ΚΡΙΣΙΜΗ ΔΙΑΤΑΞΗ

ΖΗΤΟΥΜΕ ΤΗΝ ΠΛΗΡΗ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΚΑΙ ΑΠΑΛΟΙΦΗ ΤΗΣ ΦΡΑΣΗΣ «ΠΟΥ ΑΠΟΖΟΥΝ ΑΠΟ ΑΥΤΗ»

Ο Σύλλογος ζητεί την πλήρη διαγραφή της φράσης «που αποζούν από αυτή».

Δεν ζητούμε διαφορετικό ποσοστό.

Δεν ζητούμε να μειωθεί κάποιο εισοδηματικό όριο.

Δεν ζητούμε εξαίρεση μόνο για τους συνταξιούχους.

Δεν ζητούμε ευνοϊκότερη ερμηνεία της λέξης «αποζούν».

Ζητούμε να καταργηθεί ο όρος.

1. Ο όρος «αποζούν» δημιουργεί επικίνδυνη ασάφεια

Τι ακριβώς σημαίνει «αποζούν»;

Αποκλειστικό εισόδημα; Κύριο εισόδημα; Συγκεκριμένο ποσοστό του συνολικού εισοδήματος; Ελάχιστος χρόνος απασχόλησης;

Όταν από την ερμηνεία δύο λέξεων μπορεί να εξαρτηθεί η διατήρηση μιας επαγγελματικής άδειας δεκαετιών, η ασάφεια δεν είναι λεπτομέρεια.

Το κρίσιμο ερώτημα πρέπει να είναι: «Ασκεί ο συγκεκριμένος άνθρωπος πραγματικά και νόμιμα επαγγελματική αλιεία;»

και όχι αν: «Έχει οικονομική ανάγκη να είναι αλιέας;» ή «Από ποια δραστηριότητα εξασφαλίζει το μεγαλύτερο μέρος του βιοπορισμού του;»

2. Σύνταξη, δεύτερη εργασία και οικογενειακή πολυδραστηριότητα

Ένας αλιέας μπορεί να διαθέτει νόμιμο επαγγελματικό σκάφος, να αλιεύει πραγματικά, να καταγράφει τις δραστηριότητές του, να δηλώνει τα αλιεύματά του, να φορολογείται, να ασφαρίζεται και να τηρεί πλήρως τη νομοθεσία, ενώ παράλληλα λαμβάνει σύνταξη ή διαθέτει δεύτερη νόμιμη δραστηριότητα.

Το δεύτερο νόμιμο εισόδημα δεν μετατρέπει την επαγγελματική αλιεία σε ερασιτεχνική.

Ιδίως στην ελληνική περιφέρεια, η πολυδραστηριότητα δεν είναι εξαίρεση. Είναι συχνά ο τρόπος με τον οποίο μια μικρή οικογένεια καταφέρνει να παραμείνει στον τόπο της.

Στη μικρή παράκτια αλιεία συναντώνται πολύ μικρά σκάφη οικογενειακής συμπλοιοκτησίας: σύζυγοι, γονείς και παιδιά, οικογένειες που μοιράζονται κόστος, εργασία, συντήρηση και τον κίνδυνο της παραγωγής.

Σε αυτές τις περιπτώσεις, η ύπαρξη ενός δεύτερου νόμιμου εισοδήματος μπορεί να είναι ακριβώς αυτό που κρατά τη μικρή αλιευτική επιχείρηση ζωντανή.

3. Το απλό παράδειγμα του τρακτέρ

Η διάκριση γίνεται εύκολα αντιληπτή με ένα παράδειγμα από τον ίδιο τον πρωτογενή τομέα.

Ένας γεωργός μπορεί να είναι κάτοχος αγροτικής εκμετάλλευσης και εγγεγραμμένος στο ΜΑΑΕ. Εάν, λόγω της σύνθεσης του εισοδήματός του, δεν πληροί σε κάποια χρονική περίοδο τις προϋποθέσεις ενός συγκεκριμένου ειδικού χαρακτηρισμού, αυτό δεν σημαίνει αυτομάτως ότι παύει να είναι κάτοχος της εκμετάλλευσης, ότι του αφαιρείται το τρακτέρ ή ότι του απαγορεύεται να συνεχίσει να καλλιεργεί νόμιμα.

Κατά τον ίδιο τρόπο, ένας αλιέας που είναι ήδη εγγεγραμμένος στο ΜΑΑΕ και παραμένει κάτοχος ή συνιδιοκτήτης επαγγελματικού αλιευτικού σκάφους δεν πρέπει να χάνει την επαγγελματική άδεια του σκάφους αποκλειστικά και μόνο επειδή μεταβάλλεται ένας ειδικός εισοδηματικός χαρακτηρισμός.

Για τον μικρό παράκτιο αλιέα, το μικρό καΐκι είναι το “τρακτέρ της θάλασσας”: το βασικό παραγωγικό μέσο της δραστηριότητάς του.

Δεν ζητούμε επιδότηση, φορολογικό πλεονέκτημα ή ειδικό οικονομικό ευεργέτημα.

Ζητούμε να μη μετατρέπεται ένα εισοδηματικό κριτήριο άλλου διοικητικού σκοπού σε λόγο απώλειας του βασικού μέσου άσκησης μιας νόμιμης επαγγελματικής δραστηριότητας.

4. Ν. 3919/2011 – επαγγελματική ελευθερία

Ο προβληματισμός πρέπει να εξεταστεί και υπό το πρίσμα του Ν. 3919/2011, όπως ισχύει, με τον οποίο θεσπίστηκε η αρχή της επαγγελματικής ελευθερίας και η κατάργηση αδικαιολόγητων περιορισμών στην πρόσβαση και άσκηση επαγγελμάτων.

Ασφαλώς η αλιεία αποτελεί ειδικά ρυθμιζόμενη δραστηριότητα και η προστασία των φυσικών πόρων μπορεί να δικαιολογεί περιορισμούς. Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι κάθε περιορισμός είναι αυτομάτως αναγκαίος και αναλογικός.

Άλλο πράγμα είναι να περιορίζεται η αλιευτική προσπάθεια για την προστασία των αποθεμάτων και άλλο να αποκλείεται ένας πραγματικά ενεργός επαγγελματίας επειδή διαθέτει δεύτερη νόμιμη πηγή εισοδήματος.

Σήμερα μάλιστα υπάρχουν πολύ ακριβέστερα μέσα ελέγχου: ΟΣΠΑ, ηλεκτρονική καταγραφή, ιχνηλασιμότητα, δεδομένα αλιευμάτων και συστήματα παρακολούθησης.

Όταν μπορείς να ελέγξεις τη δραστηριότητα, δεν χρειάζεται να υποθέτεις τη δραστηριότητα από το εισόδημα.

5. Ίσοι όροι και υγιής ανταγωνισμός

Η χρήση του όρου «αποζούν» μπορεί επίσης να οδηγήσει σε άνιση μεταχείριση δύο επαγγελματιών που ασκούν ουσιαστικά την ίδια δραστηριότητα.

Δύο αλιείς μπορεί να έχουν παρόμοια μικρά σκάφη, να χρησιμοποιούν τα ίδια νόμιμα εργαλεία, να πραγματοποιούν αντίστοιχη αλιευτική δραστηριότητα και να συμμορφώνονται πλήρως με τους ίδιους κανόνες.

Εάν όμως ο ένας λαμβάνει σύνταξη ή έχει δεύτερο νόμιμο εισόδημα, μπορεί να αντιμετωπιστεί διαφορετικά όχι λόγω μεγαλύτερης αλιευτικής προσπάθειας, περιβαλλοντικής επίπτωσης ή παράβασης, αλλά λόγω της προσωπικής εισοδηματικής του κατάστασης.

Μια τέτοια διαφοροποίηση πρέπει να εξεταστεί υπό το πρίσμα της ίσης μεταχείρισης, της αναλογικότητας, της επαγγελματικής ελευθερίας και της διατήρησης συνθηκών υγιούς ανταγωνισμού.

Ίδιοι κανόνες στη θάλασσα πρέπει να σημαίνουν ίσους όρους για όσους τους τηρούν.

6. Υφιστάμενες άδειες δεκαετιών

Το ζήτημα γίνεται ακόμη σοβαρότερο για ανθρώπους που διαθέτουν επαγγελματικές άδειες επί 20 ή 30 και άνω χρόνια.

Οι άνθρωποι αυτοί απέκτησαν νόμιμα τα σκάφη τους, επένδυσαν κεφάλαια, αγόρασαν εξοπλισμό, κατέβαλαν

φόρους και ασφαλιστικές εισφορές και ανανέωναν επί χρόνια τις άδειές τους σύμφωνα με το ισχύον πλαίσιο. Η μεταβολή των προϋποθέσεων με τρόπο που μπορεί να θέσει σε κίνδυνο τέτοιες μακροχρόνιες νόμιμες καταστάσεις πρέπει να εξεταστεί με ιδιαίτερη προσοχή υπό το πρίσμα της ασφάλειας δικαίου, της αναλογικότητας, της χρηστής διοίκησης και της προστατευόμενης εμπιστοσύνης των διοικουμένων, ιδίως όταν δεν έχει μεσολαβήσει παράβαση της αλιευτικής νομοθεσίας.

Και εδώ ξεκαθαρίζουμε:

Το κύριο αίτημά μας δεν είναι απλώς να εξαιρεθούν οι παλιοί κάτοχοι αδειών. Το κύριο αίτημά μας είναι να διαγραφεί ο όρος «αποζουν».

Η προστασία των υφιστάμενων αδειών αποτελεί πρόσθετη εγγύηση και όχι υποκατάστατο της κατάργησης του όρου.

7. Προτεινόμενη τροποποίηση του άρθρου 17

Ζητούμε να διαγραφούν οι λέξεις:

«που αποζουν από αυτή»

και η διάταξη να αναφέρεται σε σκάφη που χρησιμοποιούνται στην επαγγελματική αλιεία από επαγγελματίες αλιείς, χωρίς πρόσθετο αόριστο κριτήριο οικονομικού βιοπορισμού.

Συμπέρασμα για το άρθρο 17

Το «αποζουν» δεν προστατεύει περισσότερο τη θάλασσα.

Δεν μετρά την αλιευτική προσπάθεια.

Δεν αποδεικνύει την πραγματική δραστηριότητα.

Δημιουργεί όμως έναν νέο και ασαφή εισοδηματικό φραγμό.

Γι' αυτό ζητούμε την πλήρη απαλοιφή του.

Το «αποζουν» δεν προσθέτει έλεγχο. Προσθέτει ασάφεια.

ΑΡΘΡΟ 44 – ΜΗΤΡΩΟ ΑΓΡΟΤΩΝ ΚΑΙ ΑΓΡΟΤΙΚΩΝ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΕΩΝ

ΡΗΤΗ ΑΠΟΣΥΝΔΕΣΗ ΤΩΝ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΙΚΩΝ ΚΡΙΤΗΡΙΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΑΔΕΙΑ ΤΟΥ ΣΚΑΦΟΥΣ

Οι επαγγελματίες αλιείς στους οποίους αφορά η παρέμβασή μας είναι ήδη εγγεγραμμένοι στο ΜΑΑΕ.

Δεν ζητούμε κατάργηση του ΜΑΑΕ. Δεν ζητούμε εξαίρεση από αυτό. Και κυρίως δεν ζητούμε επιδοτήσεις.

Το ζήτημα είναι διαφορετικό.

Ένας διοικητικός χαρακτηρισμός που αποδίδεται στο ΜΑΑΕ για τους σκοπούς του Ν. 3874/2010 δεν πρέπει να μετατρέπεται αυτομάτως σε λόγο απώλειας της επαγγελματικής άδειας ενός αλιευτικού σκάφους, εφόσον εξακολουθεί να ασκείται πραγματική και νόμιμη επαγγελματική αλιευτική δραστηριότητα.

Το βασικό ερώτημα είναι:

Μπορεί η απώλεια ενός ειδικού χαρακτηρισμού στο ΜΑΑΕ να συνεπάγεται αυτομάτως απώλεια της επαγγελματικής άδειας του σκάφους, χωρίς αλιευτική παράβαση και ενώ η δραστηριότητα συνεχίζεται πραγματικά και νόμιμα;

Ζητούμε ο νέος νόμος να απαντήσει ρητά:

Όχι.

Το ζήτημα αποκτά ακόμη μεγαλύτερη σημασία στις οικογενειακές συμπλοιοκτησίες. Σε ένα μικρό αλιευτικό σκάφος μπορεί να είναι συμπλοιοκτήτες σύζυγοι ή γονείς και παιδιά.

Η συνταξιοδότηση ενός μέλους ή η δεύτερη νόμιμη δραστηριότητα ενός άλλου μπορεί να αλλάξει τη σύνθεση του προσωπικού ή οικογενειακού εισοδήματος χωρίς να μεταβληθεί ούτε κατά μία ημέρα η πραγματική αλιευτική δραστηριότητα του σκάφους.

Δεν πρέπει να τιμωρείται η οικογενειακή πολυδραστηριότητα που κρατά ανθρώπους και παραγωγικές δραστηριότητες στην ελληνική περιφέρεια.

Προτεινόμενη ρητή διάταξη

Προτείνουμε να προστεθεί στο άρθρο 44 διάταξη με το ακόλουθο περιεχόμενο:

«Η μη πλήρωση των εισοδηματικών ή λοιπών κριτηρίων χαρακτηρισμού φυσικού προσώπου ως επαγγελματία αγρότη κατά τον παρόντα νόμο δεν αποτελεί, από μόνη της, λόγο ανάκλησης, αφαίρεσης ή μη ανανέωσης επαγγελματικής άδειας αλιευτικού σκάφους, εφόσον ασκείται πραγματική και νόμιμη επαγγελματική αλιευτική δραστηριότητα και πληρούνται οι προϋποθέσεις της ειδικής αλιευτικής νομοθεσίας.»

Με αυτή τη λύση δεν καταργείται ούτε αποδυναμώνεται το ΜΑΑΕ. Διατηρούνται τα κριτήριά του για τους σκοπούς για τους οποίους τα προβλέπει ο νομοθέτης και παράλληλα αποφεύγεται η σύγχυση δύο διαφορετικών

διοικητικών καθεστώτων με συνέπεια την απώλεια μιας επαγγελματικής άδειας.

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΔΙΑΣΤΑΣΗ – ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΕΚΤΗΜΕΝΟ

Η Ελλάδα έχει δικαίωμα και υποχρέωση να προστατεύει τους αλιευτικούς πόρους και να εφαρμόζει αποτελεσματικά την Κοινή Αλιευτική Πολιτική.

Ο Σύλλογός μας στηρίζει αυτή την κατεύθυνση.

Η ευρωπαϊκή πολιτική ελέγχου κινείται προς την ενίσχυση της ηλεκτρονικής καταγραφής, της παρακολούθησης, της ιχνηλασιμότητας και της αποτελεσματικής εφαρμογής των αλιευτικών κανόνων. Παράλληλα αναγνωρίζει την κοινωνική και οικονομική σημασία της μικρής παράκτιας αλιείας και των παράκτιων κοινοτήτων.

Δεν προκύπτει από το ενωσιακό πλαίσιο ελέγχου ένας γενικός κανόνας σύμφωνα με τον οποίο ο επαγγελματίας αλιέας πρέπει να αποδεικνύει ότι η αλιεία αποτελεί την κύρια ή αποκλειστική πηγή του συνολικού εισοδήματός του προκειμένου να διατηρήσει την επαγγελματική άδεια του σκάφους του.

Η ευρωπαϊκή κατεύθυνση είναι σαφής ως προς τα εργαλεία: ψηφιακή παρακολούθηση, ηλεκτρονική καταγραφή, ιχνηλασιμότητα, έλεγχος πραγματικής δραστηριότητας, παρακολούθηση των σκαφών και αποτελεσματική εφαρμογή των κανόνων.

Αυτήν ακριβώς την κατεύθυνση στηρίζουμε.

Η ευρωπαϊκή απαίτηση για περισσότερο έλεγχο δεν πρέπει να μεταφράζεται σε εθνικό εισοδηματικό αποκλεισμό.

Με άλλα λόγια:

Ναι στον ευρωπαϊκό εκσυγχρονισμό της αλιείας- Ναι στον ψηφιακό έλεγχο- Ναι στην προστασία των αποθεμάτων.

Όχι στη χρήση του εισοδήματος ως υποκατάστατου του ελέγχου της πραγματικής αλιευτικής δραστηριότητας.

ΤΕΛΙΚΗ ΘΕΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Ο Σύλλογος Επαγγελματιών Αλιέων Παραλίας Κυριακίου ζητεί από το Υπουργείο να αξιοποιήσει τη δημόσια διαβούλευση ώστε να αποσαφηνίσει το νέο πλαίσιο πριν δημιουργηθούν προβλήματα στην εφαρμογή του.

Δεν ζητούμε να μείνει η αλιεία χωρίς έλεγχο.

Ζητούμε περισσότερο και καλύτερο έλεγχο εκεί όπου πραγματικά χρειάζεται.

Δεν ζητούμε επιδότηση. Δεν ζητούμε φορολογικό προνόμιο. Δεν ζητούμε να προστατευθεί η παρανομία.

Ζητούμε να προστατευθεί η νόμιμη παραγωγική δραστηριότητα.

Ζητούμε συγκεκριμένα:

1. Την πλήρη κατάργηση και απαλοιφή από το άρθρο 17 της φράσης «που αποζούν από αυτή».
 2. Τη ρητή αποσύνδεση, στο άρθρο 44, των εισοδηματικών κριτηρίων χαρακτηρισμού στο ΜΑΑΕ από την ανάκληση, αφαίρεση ή μη ανανέωση επαγγελματικής άδειας αλιευτικού σκάφους.
 3. Την προστασία των υφιστάμενων νόμιμων επαγγελματικών αδειών και την αποφυγή ανατροπής μακροχρόνιων νόμιμων καταστάσεων χωρίς πραγματική αλιευτική παράβαση.
 4. Τη χρήση αντικειμενικών και μετρήσιμων στοιχείων της πραγματικής αλιευτικής δραστηριότητας ως βασικού κριτηρίου ελέγχου.
 5. Την ιδιαίτερη συνεκτίμηση των χαρακτηριστικών της πολύ μικρής οικογενειακής παράκτιας αλιείας, των οικογενειακών συμπλοιοκτησιών και της σημασίας τους για τη διατήρηση των μικρών παράκτιων κοινοτήτων.
- Η μικρή παράκτια αλιεία δεν ζητά να μείνει στο παρελθόν.

Ζητά να περάσει στο μέλλον χωρίς να αφήσουμε πίσω τους ανθρώπους που την κράτησαν ζωντανή.

Ο εκσυγχρονισμός πρέπει να σημαίνει καλύτερο έλεγχο, μεγαλύτερη διαφάνεια και δικαιότερους κανόνες — όχι δημιουργία νέων ασαφών προϋποθέσεων που μπορούν να οδηγήσουν στην έξοδο νόμιμων επαγγελματιών από τη δραστηριότητα.

Και τελικά το ερώτημα που καλείται να απαντήσει ο νομοθέτης είναι απλό:

Θέλουμε να ελέγξουμε εάν ο επαγγελματίας αλιέας αλιεύει νόμιμα ή θέλουμε να κρίνουμε εάν έχει αρκετή οικονομική ανάγκη ώστε να του επιτρέπεται να αλιεύει;

Σε ένα σύγχρονο κράτος δικαίου, θεωρούμε ότι η απάντηση πρέπει να είναι η πρώτη.

Ναι στον αυστηρό έλεγχο της αλιείας - Ναι στην προστασία της θάλασσας- Ναι στην ψηφιακή διαφάνεια- Ναι στους ίδιους κανόνες για όλους- Όχι στη μετατροπή της σύνταξης και του δεύτερου νόμιμου εισοδήματος σε

λόγο απώλειας του επαγγέλματος.

Η θάλασσα προστατεύεται ελέγχοντας την αλιευτική προσπάθεια — όχι ελέγχοντας από πού αποζεί η οικογένεια του αλιέα.

Για τον Σύλλογο Επαγγελματιών Αλιέων Παραλίας Κυριακίου

Έδρα: Κυριάκι Βοιωτίας

Το Διοικητικό Συμβούλιο

Β*** Δ***** – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 08:07**

Βασικό μέλημα της πολιτείας θα πρέπει να είναι: Η προστασία, αποκατάσταση και αύξηση των αλιευτικών αποθεμάτων, η διατήρηση της θαλάσσιας βιοποικιλότητας, η αντιμετώπιση των εισβολικών ειδών και η εξασφάλιση της οικονομικής και κοινωνικής βιωσιμότητας της μικρής παράκτιας και μέσης νησιωτικής αλιείας.

Cyclades Preservation Fund (CPF) & Blue Marine Foundation (BMF) – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 09:28

Κοινός σχολιασμός Blue Marine Foundation και Cyclades Preservation Fund

Γενικά σχόλια επί της διαβούλευσης για το Σχέδιο Νόμου για την επικαιροποίηση του Αλιευτικού Κώδικα

Χαιρετίζουμε την πρωτοβουλία του ΥΠΑΑΤ να επικαιροποιήσει τον αλιευτικό κώδικα, αλλά και γενικότερα την ενσωμάτωση καίριων θεμάτων της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής της Ένωσης στην εθνική νομοθεσία. Ειδική μνεία θα θέλαμε να κάνουμε στην κατάργηση του αλιευτικού εργαλείου τράτα ή γρίπος που σύρεται από σκάφος (βιντζότρατα), εφαρμόζοντας στην πράξη, με καθυστέρηση 20 ολόκληρων ετών στην Ελλάδα, τον Μεσογειακό Κανονισμό Αλιείας της Ένωσης.

Παράλληλα εκφράζουμε τον προβληματισμό και την ανησυχία μας για τα κάτωθι θέματα:

Α. Το σχέδιο νόμου τέθηκε σε διαβούλευση για ιδιαίτερα περιορισμένο χρονικό διάστημα 15 ημερών και μάλιστα εκ των οποίων οι μισές ημέρες εντός του Αυγούστου, γεγονός που δυσκόλεψε την έγκαιρη ανταπόκριση, σχολιασμό και συμβολή ενδιαφερόμενων μερών, φορέων και εμπλεκομένων.

Β. Ενώ σε ζητήματα που απασχολούν τον αλιευτικό κλάδο, όπως ο έλεγχος και η επιβολή, η αύξηση των ποινών και των κυρώσεων, σημειώνονται τροποποιήσεις και βελτιώσεις στο σχέδιο νόμου, οι σχετικές παρεμβάσεις παραμένουν περιορισμένες και αποσπασματικές.

Γ. Δεν αντιμετωπίζονται καίρια και χρονίζοντα θέματα για την προστασία και αποκατάσταση των αλιευτικών πόρων και του θαλάσσιου περιβάλλοντος (ερασιτεχνική αλιεία, αυστηροποίηση ποινών για παράνομη αλίευση εντός θαλάσσιων προστατευόμενων περιοχών και περιοχών πλήρους απαγόρευσης αλιείας, επέκταση αρμοδιοτήτων στελεχών ΟΦΥΠΕΚΑ στον έλεγχο και τη βεβαίωση παραβάσεων αλιευτικού χαρακτήρα, σύνδεση με την εθνική περιβαλλοντική νομοθεσία, με προτεραιότητα εντός των νέων θαλάσσιων πάρκων Αιγαίου και Ιονίου).

Δ. Ενώ στο σχέδιο νόμου υπάρχουν προβλέψεις για την ενσωμάτωση της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής της Ένωσης, απουσιάζει οποιαδήποτε αναφορά και σύνδεση με την ευρωπαϊκή περιβαλλοντική νομοθεσία, και ειδικότερα με τον νέο Κανονισμό για την Αποκατάσταση της Φύσης, που αποτελεί πλέον το βασικότερο νομοθετικό εργαλείο της Ένωσης για την ανάκαμψη των θαλάσσιων φυσικών οικοσυστημάτων, μεταξύ των οποίων κρίσιμων ενδιαιτημάτων και ειδών από τα οποία εξαρτάται άμεσα η μικρή παράκτια αλιεία στην Ελλάδα.

Ε. Τέλος, χάνεται η ευκαιρία να ενισχυθεί η ενεργή συμμετοχή των μικρών παράκτιων αλιέων στην προστασία, διαχείριση και επιστημονική έρευνα εντός των θαλάσσιων προστατευόμενων περιοχών και περιοχών πλήρους απαγόρευσης αλιείας, ειδικά για την περίοδο του Απριλομάη κατά την οποία προβλέπεται οριζόντια παύση της αλιευτικής δραστηριότητας στα νέα πάρκα. Υπάρχει σημαντική ανάγκη να χαρακτηριστούν ως εισόδημα από αλιευτική δραστηριότητα τυχόν αντισταθμιστικά μέτρα και εισοδήματα όπως η πειραματική αλιεία, οι καθαρισμοί ακτών από απορρίμματα, και δράσεις με θετικό περιβαλλοντικά αποτύπωμα.

Άρθρο 2 – Αντικείμενο

Αντικείμενο του παρόντος είναι ιδίως:

- α) η τροποποίηση του θεσμικού πλαισίου για τον έλεγχο της επαγγελματικής αλιευτικής δραστηριότητας και την αποδοτικότερη οργάνωση των υδατοκαλλιεργειών,
- β) η αναπροσαρμογή των διοικητικών κυρώσεων στον τομέα της υγείας των ζώων,
- γ) η ρύθμιση θεμάτων που αφορούν στην επαγγελματική εκπαίδευση στον τομέα του κρέατος,
- δ) η παροχή φορολογικών και άλλων κινήτρων προς ενίσχυση του θεσμού του αγροτικού συνεργατισμού.

Σχόλια επί του άρθρου 2

ΜΙΧΑΗΛ ΒΑΓΙΑΝΟΥ – 4 Σεπτεμβρίου 2026, 18:50

«Στο πλαίσιο του παρόντος θεσπίζεται ειδικό πρόγραμμα για την παρακολούθηση, διαχείριση και αντιμετώπιση του λαγοκέφαλου και λοιπών εισβολικών ξενικών θαλάσσιων ειδών, με τη συμμετοχή της επιστημονικής κοινότητας και των αντιπροσωπευτικών επαγγελματικών αλιευτικών οργανώσεων και με δυνατότητα χρηματοδότησης δράσεων στοχευμένης αλίευσης και απομάκρυνσης σύμφωνα με το εθνικό και ενωσιακό δίκαιο.»

Το αντικείμενο ενός νέου αλιευτικού νόμου δεν μπορεί να εξαντλείται στον έλεγχο της επαγγελματικής αλιείας. Πρέπει να αντιμετωπίζει τις πραγματικές αιτίες πίεσης των θαλάσσιων οικοσυστημάτων, να προστατεύει και να αναγεννά τα αποθέματα, να αντιμετωπίζει νέες απειλές όπως ο λαγοκέφαλος και ταυτόχρονα να διασφαλίζει ότι η μικρή παράκτια αλιεία θα εξακολουθήσει να υπάρχει και στις επόμενες γενιές.

Το αντικείμενο ενός νέου αλιευτικού νόμου δεν μπορεί να εξαντλείται στον έλεγχο της επαγγελματικής αλιείας. Πρέπει να αντιμετωπίζει τις πραγματικές αιτίες πίεσης των θαλάσσιων οικοσυστημάτων, να προστατεύει και να αναγεννά τα αποθέματα, να αντιμετωπίζει νέες απειλές όπως ο λαγοκέφαλος και Προτείνεται συνεπώς να συμπληρωθεί ο σκοπός του άρθρου 1 με ρητή αναφορά στην πρόληψη, παρακολούθηση και αντιμετώπιση των εισβολικών ξενικών θαλάσσιων ειδών και παράλληλα να προστεθεί αυτοτελές άρθρο ειδικά για τον λαγοκέφαλο.

Η Πολιτεία δεν μπορεί να ζητά μόνο περισσότερες υποχρεώσεις και περισσότερους ελέγχους από τον παράκτιο αλιέα. Πρέπει να του δώσει και τα εργαλεία για να αντιμετωπίσει ένα πρόβλημα που ο ίδιος συναντά καθημερινά στη θάλασσα. Ο επαγγελματίας αλιέας μπορεί να αποτελέσει βασικό συνεργάτη της Πολιτείας στην αντιμετώπιση του λαγοκέφαλου, αρκεί να υπάρξει οργανωμένο πρόγραμμα, επιστημονικός σχεδιασμός και πραγματικό οικονομικό κίνητρο για τη στοχευμένη αλίευση και απομάκρυνσή του.

να διασφαλίζει ότι η μικρή παράκτια αλιεία θα εξακολουθήσει να υπάρχει και στις επόμενες γενιές.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΙΧΘΥΟΛΟΓΩΝ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΠΣΙΔ – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 22:49

- Να τροποποιηθεί το (α) ως εξής:

«α) η τροποποίηση του θεσμικού πλαισίου για τον έλεγχο της επαγγελματικής αλιευτικής δραστηριότητας, την αποδοτικότερη οργάνωση των υδατοκαλλιεργειών και τη ρύθμιση και τον έλεγχο της ερασιτεχνικής αλιείας».

Β*** Δ***** – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 08:18**

Βασικό μέλημα της πολιτείας θα πρέπει να είναι η προστασία, αποκατάσταση και αύξηση των αλιευτικών αποθεμάτων, η διατήρηση της θαλάσσιας βιοποικιλότητας, η αντιμετώπιση των εισβολικών ειδών και η εξασφάλιση της οικονομικής και κοινωνικής βιωσιμότητας της μικρής παράκτιας και νησιωτικής αλιείας. Η προστασία όμως των θαλάσσιων πόρων δεν μπορεί να αφορά μόνο τους επαγγελματίες. Αφορά και τους ερασιτέχνες αλιείς.

Προτείνεται συνεπώς να γίνεται αναφορά σε:

«έλεγχο, παρακολούθηση και βιώσιμη διαχείριση της επαγγελματικής και ερασιτεχνικής αλιευτικής δραστηριότητας».

Θα πρέπει να υπάρξει επαναφορά και ουσιαστική ρύθμιση της ερασιτεχνικής αλιείας.

Είναι ιδιαίτερα σημαντικό να επανέλθει ολοκληρωμένο πλαίσιο για την ερασιτεχνική αλιεία.

Δεν είναι δυνατόν να επιβάλλονται στον επαγγελματία αλιέα συνεχώς αυξανόμενες υποχρεώσεις καταγραφής, ελέγχου και κυρώσεων και ταυτόχρονα να μην υπάρχει πλήρης εικόνα της αλιευτικής πίεσης που ασκείται από φυσικά πρόσωπα.

Πρόταση: να θεσπιστούν ηλεκτρονική εγγραφή ή προσωπική άδεια ερασιτέχνη αλιεία, ημερήσια όρια αλιευμάτων, επιτρεπόμενα εργαλεία, αυστηρός έλεγχος στις απαγορευμένες περιόδους και ζώνες και κυρίως, αυστηρή απαγόρευση εμπορίας ή άλλης επαγγελματικής διάθεσης αλιευμάτων ερασιτεχνικής προέλευσης

Άρθρο 3 – Εθνικό σύστημα ελέγχου αλιείας - Αντικατάσταση τίτλου Κεφαλαίου Β΄ Τμήματος Α΄ Πρώτου Βιβλίου και προσθήκη άρθρου 3Α στον Αλιευτικό Κώδικα

1. Ο τίτλος του Κεφαλαίου Β΄ του Τμήματος Α΄ του Πρώτου Βιβλίου του Αλιευτικού Κώδικα (ν.δ. 420/1970, Α΄ 27), περί προστασίας της αλιείας, αντικαθίσταται ως εξής:

«Κεφάλαιο Β΄

Εθνικό σύστημα ελέγχου αλιείας – Προστασία αλιείας».

2. Στο Κεφάλαιο Β΄ του Τμήματος Α΄ του Πρώτου Βιβλίου του Αλιευτικού Κώδικα, περί εθνικού συστήματος ελέγχου αλιείας – προστασίας αλιείας, προστίθεται άρθρο 3Α ως εξής:

«Άρθρο 3Α

Εθνικό σύστημα ελέγχου αλιείας

1. Για τον έλεγχο της αλιείας θεσπίζεται εθνικό σύστημα ελέγχου αλιείας. Για την υλοποίηση του εθνικού συστήματος ελέγχου αλιείας αρμόδιοι ορίζονται οι ακόλουθοι φορείς:

α) το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, για τη λήψη μέτρων ελέγχου της αλιευτικής δραστηριότητας και της εμπορίας προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας,

β) τα Υπουργεία Προστασίας του Πολίτη, Περιβάλλοντος και Ενέργειας, Ανάπτυξης και Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής, κατά τον λόγο αρμοδιότητάς τους,

γ) το Τμήμα Συντονισμού Εθνικών Ελεγκτικών Δραστηριοτήτων της Διεύθυνσης Ελέγχου Αλιευτικών Δραστηριοτήτων και Προϊόντων της Γενικής Διεύθυνσης Αλιείας του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων ως Ενιαία Αρχή Ελέγχου με επιτελικά, εποπτικά και συντονιστικά καθήκοντα για την εφαρμογή του εθνικού συστήματος ελέγχου της αλιείας,

δ) οι Περιφέρειες, δα) για τη διενέργεια ελέγχων και επιθεωρήσεων, κατόπιν οδηγιών από την αρμόδια αρχή του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, εντός των ορίων της αρμοδιότητάς τους, για την τήρηση και εφαρμογή της αλιευτικής νομοθεσίας σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα που δραστηριοποιούνται στη συλλεκτική αλιεία, στην υδατοκαλλιέργεια, στην εμπορία, στη διακίνηση, στη μεταποίηση, στην εισαγωγή ή εξαγωγή ή επανεξαγωγή των αλιευτικών προϊόντων και στους φορείς διοίκησης ή εκμετάλλευσης των αλιευτικών υποδομών, δβ) για την επιβολή διοικητικών κυρώσεων σε περίπτωση διαπίστωσης παράβασης, δγ) για την παρακολούθηση των διαδικασιών είσπραξης και απόδοσης των διοικητικών προστίμων και των λοιπών εσόδων

από τις επιβαλλόμενες κυρώσεις της αλιευτικής νομοθεσίας,

ε) τα στελέχη των φορέων των περ. α), β) και δ) που είναι εγγεγραμμένα στο Εθνικό Μητρώο Επιθεωρητών Αλιείας του άρθρου 3Δ, ως επιθεωρητές αλιείας,

στ) το Συμβούλιο Αλιείας του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων του άρθρου 17 του ν. 3147/2003 (Α' 135) ως γνωμοδοτικό όργανο επί θεμάτων αλιευτικής πολιτικής, συμπεριλαμβανομένων των ζητημάτων που αφορούν ελεγκτικούς και κυρωτικούς μηχανισμούς και διαδικασίες, και

ζ) το Συμβούλιο Εξέτασης Αλιευτικών Προσφυγών του άρθρου 13Α.

2. Για την ενίσχυση της αποτελεσματικότητας του εθνικού συστήματος ελέγχου αλιείας αναπτύσσονται ιδίως τα κάτωθι επιχειρησιακά εργαλεία:

α) Το «Ολοκληρωμένο Σύστημα Παρακολούθησης Αλιείας» (Ο.Σ.Π.Α.), το οποίο λειτουργεί και υποστηρίζεται από τη Γενική Διεύθυνση Αλιείας του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, περιλαμβάνει ηλεκτρονικές εφαρμογές για το σύνολο των δραστηριοτήτων που σχετίζονται με τον τομέα αλιείας και υδατοκαλλιέργειών και διαρθρώνεται στα ακόλουθα υποσυστήματα:

αα) υποσύστημα εθνικού αλιευτικού μητρώου, στο οποίο περιλαμβάνονται όλα τα επαγγελματικά αλιευτικά σκάφη θαλάσσιων και εσωτερικών υδάτων. Η καταχώριση αλιευτικού σκάφους στο υποσύστημα αυτό ισοδυναμεί με χορήγηση αλιευτικής άδειας για το συγκεκριμένο σκάφος,

αβ) υποσύστημα αδειών αλίευσης και άλλων εγκρίσεων,

αγ) υποσύστημα αλιείας, για την καταγραφή και παρακολούθηση των αλιευτικών σκαφών, δραστηριοτήτων, ζυγίσεων και εκφορτώσεων,

αδ) υποσύστημα εμπορίας και ιχνηλασιμότητας,

αε) υποσύστημα ελέγχου, το οποίο περιλαμβάνει το πλάνο ελέγχου, το Εθνικό Μητρώο Επιθεωρητών Αλιείας, το Μητρώο Αλιευτικών Παραβάσεων, τις ηλεκτρονικές εκθέσεις επιθεώρησης, το σύστημα σώρευσης μορίων και το σύστημα διαχείρισης προσφυγών και επιβολής κυρώσεων,

αστ) υποσύστημα πιστοποιητικών,

αζ) υποσύστημα υδατοκαλλιέργειών και μεταποίησης, για την τήρηση μητρώου εγκαταστάσεων και καταγραφής δεδομένων δραστηριότητας μονάδων,

αη) υποσύστημα επαλήθευσης και επικύρωσης δεδομένων και

αθι) υποστηρικτικά υποσυστήματα για τη διαχείριση χρηστών, ρόλων και δικαιωμάτων, ηλεκτρονικών αιτήσεων, λιστών, διαχείρισης ετικετών ουράς και ποσοτώσεων, αιτημάτων, ανταλλαγής δεδομένων και διαλειτουργικότητας, επιχειρηματικών κανόνων και κόμβου ανταλλαγής δεδομένων με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και τους διεθνείς οργανισμούς μέσω χρήσης των διεθνών προτύπων ανταλλαγής δεδομένων, επικοινωνίας, αναφορών και γεωχωρικών απεικονίσεων των Ηνωμένων Εθνών [Γλώσσα Καθολικής Ανταλλαγής Δεδομένων στην Αλιεία – Fisheries Language for Universal eXchange (εφεξής «UN/FLUX P1000»)].

β) Το εθνικό σχέδιο δράσης για τον έλεγχο της αλιείας που εκπονείται από την Ενιαία Αρχή Ελέγχου της περ. γ) της παρ. 1 και υποβάλλεται κατόπιν σύμφωνης γνώμης του Συμβουλίου Αλιείας στον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων προς επικύρωση με απόφασή του. Το εθνικό σχέδιο δράσης περιλαμβάνει, ιδίως, τα πλάνα ελέγχων που εκπονούνται από τη Γενική Διεύθυνση Αλιείας, διαρθρώνεται σε στρατηγικούς και

επιχειρησιακούς στόχους, καθορίζει τις επιμέρους προβλεπόμενες δράσεις ανά αρμόδια αρχή και προσδιορίζει τους αναγκαίους πόρους, καθώς και τον τρόπο χρηματοδότησης για την υλοποίησή του.

Η έναρξη λειτουργίας του Ο.Σ.Π.Α. διαπιστώνεται με απόφαση του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων.

3. Στο πλαίσιο του εθνικού συστήματος ελέγχου αλιείας, θεσπίζονται:

α) Ο αριθμός μητρώου σκάφους, ο οποίος δημιουργείται αυτόματα κατά την καταχώριση του σκάφους στο υποσύστημα εθνικού αλιευτικού μητρώου του Ο.Σ.Π.Α.. Ο αριθμός μητρώου σκάφους αποτελεί την ταυτότητα του σκάφους στο Ο.Σ.Π.Α., είναι μοναδικός και δεν αλλάζει. Ο αριθμός μητρώου σκάφους αντικαθιστά τον αριθμό νηολόγησης του σκάφους, αποκλειστικά κατά την αποστολή μηνυμάτων προτύπων UN/FLUX P1000 με την Ευρωπαϊκή Ένωση.

β) Ο κωδικός εξωτερικής ταυτοποίησης σκάφους, ο οποίος αποτελείται από εννέα (9) ψηφία. Ο κωδικός εξωτερικής ταυτοποίησης σκάφους αντικαθιστά το πεδίο εξωτερικής σήμανσης αποκλειστικά κατά την αποστολή μηνυμάτων προτύπων UN/FLUX P1000 με την Ευρωπαϊκή Ένωση και είναι συμπληρωματικός προς τα προβλεπόμενα για την εξωτερική σήμανση του σκάφους.».

Σχόλια επί του άρθρου 3

ΑΡΓΥΡΩ ΑΝΔΡΕΙΔΟΥ – 25 Αυγούστου 2026, 21:24

Ως ενεργός πολίτης της Θεσσαλονίκης, καταθέτω την έντονη ανησυχία μου σχετικά με τις επιπτώσεις των σχεδιαζόμενων πλωτών θαλάσσιων αιολικών πάρκων στις νησιωτικές και, κυρίως, τις ακριτικές κοινότητες της χώρας μας. Η πράσινη μετάβαση δεν μπορεί να γίνει με όρους κοινωνικής αδικίας και θυσίας των τοπικών κοινωνιών προς όφελος των εταιρικών υπερκερδών. Η εμπειρία από άλλες ευρωπαϊκές χώρες, όπως η Νορβηγία, αποδεικνύει ότι ο ερήμην των ψαράδων σχεδιασμός οδηγεί σε κοινωνική έκρηξη και αποκλεισμούς των παραδοσιακών αλιέων. Για την αποφυγή τέτοιων φαινομένων στην Ελλάδα, ζητώ από το Υπουργείο να θεσπίσει αδιαπραγμάτευτα νομοθετικά μέτρα ("βέτο") προς τις επενδύτριες εταιρείες, τα οποία θα περιλαμβάνουν: 1) Υποχρεωτικά Αντισταθμιστικά Τέλη με σταθερό ποσοστό επί των εσόδων των πάρκων, το οποίο θα αποδίδεται απευθείας στους τοπικούς αλιευτικούς συλλόγους και τους νησιωτικούς Δήμους ως μόνιμη ασφάλεια εισοδήματος. 2) Ζώνες Συνύπαρξης με ρητή νομική κατοχύρωση του δικαιώματος των μικρών παράκτιων αλιευτικών σκαφών να συνεχίσουν να εργάζονται εντός των ζωνών των πάρκων με ήπια μέσα, χωρίς τον κίνδυνο δικαστικής δίωξης από τις εταιρείες. 3) Σεβασμός στη Γεωγραφία της Αλιείας με μετατόπιση των θαλάσσιων "οικοπέδων" σε αποστάσεις άνω των 5 μιλίων από τις ακτές και εκτός των παραδοσιακών ψαρότοπων, κατόπιν υποχρεωτικής διαβούλευσης με τους τοπικούς φορείς. Η εθνική μας ασφάλεια και η συνοχή στα σύνορα βασίζονται στους ίδιους τους νησιώτες μας. Το κράτος οφείλει να αποδείξει ότι δεν εκβιάζεται ούτε εξαγοράζεται, θέτοντας τον σεβασμό στον Έλληνα πολίτη ως την πρώτη και απαραίτητη προϋπόθεση για κάθε ενεργειακή επένδυση στη χώρα.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΥ – 27 Αυγούστου 2026, 10:58

Η ανάπτυξη του Εθνικού Συστήματος Ελέγχου Αλιείας και, ειδικότερα, του Ολοκληρωμένου Συστήματος Παρακολούθησης Αλιείας (Ο.Σ.Π.Α.), αποτελεί σημαντική ευκαιρία για τη δημιουργία μιας σύγχρονης υποδομής δεδομένων για την αλιεία, η οποία θα υποστηρίζει όχι μόνο τον έλεγχο και την επιβολή της αλιευτικής νομοθεσίας, αλλά και την επιστημονικά τεκμηριωμένη διαχείριση των αλιευτικών δραστηριοτήτων. Ιδιαίτερα στην παράκτια αλιεία, η καταγραφή της δραστηριότητας σε επαρκή χωροχρονική και επιχειρησιακή ανάλυση είναι κρίσιμη, καθώς πρόκειται για έναν ιδιαίτερα ετερογενή τομέα, στον οποίο τα ίδια σκάφη μπορούν να εναλλάσσουν αλιευτικά εργαλεία, στοχευόμενα είδη, περιοχές και αλιευτικές πρακτικές. Η πρόσφατη επιστημονική εργασία των Lazaris, Politikos, Tzanatos & Vassilopoulou (2026), Disentangling the sustainability of longline demersal fisheries in central Mediterranean (Reviews in Fish Biology and Fisheries, 36, 25) ανέδειξε, μέσω δεδομένων παρακολούθησης 506 αλιευτικών εξορμήσεων, τη σημαντική ετερογένεια των

αλιευτικών πρακτικών και τη χρησιμότητα της ανάλυσης σε επίπεδο «επιμέρους αλιευτικής πρακτικής» (métier). Τα αποτελέσματα καταδεικνύουν ότι η αντιμετώπιση της αλιευτικής δραστηριότητας ως ενιαίας κατηγορίας μπορεί να αποκρύπτει σημαντικές χωρικές και λειτουργικές διαφοροποιήσεις.

Για τον λόγο αυτό, προτείνεται το Ο.Σ.Π.Α. να προβλέπει ρητά τη δυνατότητα ηλεκτρονικής χωροχρονικής καταγραφής και παρακολούθησης της αλιευτικής δραστηριότητας, με τη χρήση VMS ή άλλων κατάλληλων, αναλογικών και οικονομικά βιώσιμων τεχνολογικών λύσεων, ιδίως για τα μικρά παράκτια αλιευτικά σκάφη. Η καταγραφή θα πρέπει, όπου είναι τεχνικά και επιχειρησιακά εφικτό, να επιτρέπει τη σύνδεση της χωρικής και χρονικής πληροφορίας με το σκάφος, το χρησιμοποιούμενο αλιευτικό εργαλείο, την αλιευτική προσπάθεια και το αντίστοιχο métier. Η δυνατότητα αυτή θα πρέπει να ενταχθεί στη συνολική αρχιτεκτονική του Ο.Σ.Π.Α. και να συνδέεται με τα ήδη προβλεπόμενα υποσυστήματα καταγραφής και παρακολούθησης αλιευτικών δραστηριοτήτων, επαλήθευσης και επικύρωσης δεδομένων, διαλειτουργικότητας και γεωχωρικών απεικονίσεων.

Παράλληλα, προτείνεται να προβλεφθεί ότι τα παραγόμενα δεδομένα, με την τήρηση των προβλεπόμενων κανόνων προστασίας ευαίσθητων και εμπιστευτικών πληροφοριών, δύναται να αξιοποιούνται και για επιστημονική παρακολούθηση, εκτίμηση της αλιευτικής προσπάθειας, αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας των μέτρων διαχείρισης και χωρικό και χρονικό σχεδιασμό της αλιείας. Η προσέγγιση αυτή θα επιτρέψει τη μετάβαση από την απλή καταγραφή των αλιευτικών δραστηριοτήτων σε ένα σύστημα παραγωγής υψηλής ποιότητας χωροχρονικών δεδομένων, απαραίτητων για σύγχρονη, αποτελεσματική και προσαρμοσμένη στη χωρική ετερογένεια διαχείριση της αλιείας, συμπεριλαμβανομένων, όπου απαιτείται, μέτρων χωρικής προστασίας, εποχικών ρυθμίσεων και συμμετοχικών μορφών συνδιαχείρισης.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΥ – 27 Αυγούστου 2026, 12:42

Άρθρο 3Α, παρ. 1, στ) – Ενίσχυση της συμμετοχικής και αποτελεσματικής διακυβέρνησης της αλιείας
Η αποτελεσματικότητα του Εθνικού Συστήματος Ελέγχου Αλιείας δεν εξαρτάται μόνο από τους μηχανισμούς παρακολούθησης και ελέγχου, αλλά και από την ποιότητα της διακυβέρνησης, τον συντονισμό μεταξύ των εμπλεκόμενων φορέων και την ουσιαστική συμμετοχή των ενδιαφερόμενων μερών. Πρόσφατη μελέτη για την αποτελεσματικότητα της διακυβέρνησης της αλιείας στις ελληνικές θάλασσε ανέδειξε τη σημασία της συμμετοχής, του συντονισμού και της εμπιστοσύνης μεταξύ των εμπλεκόμενων φορέων για την αποτελεσματική εφαρμογή της οικοσυστημικής προσέγγισης (Syrrou et al., 2026, Marine Policy).

Δεδομένου ότι στην παρ. 1, στ) του άρθρου 3Α το Συμβούλιο Αλιείας αναγνωρίζεται ως γνωμοδοτικό όργανο επί θεμάτων αλιευτικής πολιτικής, προτείνεται να εξεταστεί η επικαιροποίηση της σύνθεσης και της λειτουργίας του, ώστε να ενισχυθεί ο συμμετοχικός, επιστημονικός και πολυεπίπεδος χαρακτήρας του, με ουσιαστική εκπροσώπηση των διαφορετικών τμημάτων του αλιευτικού τομέα, της επιστημονικής κοινότητας και, κατά περίπτωση, λοιπών συναφών φορέων.

Η προσέγγιση αυτή συνάδει με τις αρχές των FAO Voluntary Guidelines for Securing Sustainable Small-Scale Fisheries, ιδίως ως προς την ενδυνάμωση και ουσιαστική συμμετοχή των αλιευτικών κοινοτήτων, καθώς και με τη λογική της EU Mission “Restore our Ocean and Waters”, η οποία προωθεί τη συμμετοχική και συνεργατική διαχείριση των θαλάσσιων οικοσυστημάτων. Η ενίσχυση της συμμετοχής και της ανταλλαγής γνώσης μπορεί να συμβάλει στη διαφάνεια, την εμπιστοσύνη και την αποδοχή των διαχειριστικών μέτρων, αλλά και στην ενδυνάμωση των αλιέων ως ενεργών και υπεύθυνων εταίρων στη βιώσιμη διαχείριση των αλιευτικών πόρων.

ΜΠΟΥΝΤΟΥΚΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ – 2 Σεπτεμβρίου 2026, 11:33

Κεφάλαιο Β

Παρ.2, άρθρο 3Α,

παρ.1α

ΣΧΟΛΙΟ :

Για τη θεσμοθέτηση μέτρων που αφορούν τον έλεγχο της αλιευτικής δραστηριότητας και της εμπορίας προϊόντων αλιείας, αρμόδιο είναι το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων (ΥΠΑΑΤ).

Ωστόσο, παρατηρείται ότι νομοθετικές διατάξεις, με το ίδιο αντικείμενο, εκδίδονται και από άλλους φορείς, όπως:

- Υπουργικές Αποφάσεις. ΥΑ 91354/2017 (ΦΕΚ 2983 Β), ΥΑ 1750/2015 (ΦΕΚ 475 Β),
- Κοινές Υπουργικές Αποφάσεις π.χ. ΚΥΑ 2142.1/346556/2019, κ.λπ.,

που υπογράφονται από άλλα ή συνυπογράφονται από περισσότερα Υπουργεία.

Η ύπαρξη πολλαπλών νομοθετημάτων για τον ίδιο τομέα δημιουργεί σύγχυση και αβεβαιότητα τόσο στους φορείς των διοικητικών οργάνων όσο και στους διοικουμένους.

Επιπλέον, παραδείγματα όπως η ρύθμιση των παραστατικών μεταφοράς αλιευμάτων, όπου διαφορετικά προβλέπονται από την ΑΑΔΕ, το Υπουργείο Ανάπτυξης και τον Κανονισμό Ελέγχου, επιβεβαιώνουν τον κίνδυνο πολυνομίας και αντιφατικών πρακτικών.

Προτεινόμενο Μέτρο:

- Κατάργηση ή αναθεώρηση διατάξεων που υπερβαίνουν τις αρμοδιότητες του ΥΠΑΑΤ, στον έλεγχο της αλιείας.
- Σαφής και μεμονωμένη περιγραφή κάθε αρμοδιότητας, συνδεδεμένη με μία μόνο αρχή ανά περίπτωση, για την αποφυγή αλληλοεπικαλύψεων

Η εφαρμογή αυτής της πρότασης θα διασφαλίσει διαφάνεια, σταθερότητα και προβλεψιμότητα για όλους τους εμπλεκόμενους φορείς και τους διοικουμένους.

Παρ. 1στ

ΣΧΟΛΙΟ :

Ιδού η κατάλληλη στιγμή να γίνει ανασύνθεση του Συμβουλίου Αλιείας, ώστε να θεσπιστούν ως ισότιμα μέλη οι αλιείς μέσω των εκπροσώπων τους, οι οποίοι θα έχουν τη δυνατότητα να εισηγούνται θέματα που αφορούν τον κλάδο της αλιείας.

Η γενεσιουργός αιτία των προβλημάτων στον κλάδο της αλιείας, είναι η απουσία των αλιέων από τον σχεδιασμό της αλιευτικής πολιτικής.

Είναι अपαραράδεκτο στο σχέδιο νόμου που προωθείται, να προβλέπεται ότι:

«Στο Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων συνιστάται Εθνικό Συμβούλιο Υδατοκαλλιεργειών (ΕΣΥΔ), το οποίο γνωμοδοτεί στον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων για θέματα πολιτικής στον τομέα των υδατοκαλλιεργειών»,

και να μην υπάρχει αντίστοιχη πρόβλεψη για τη συλλεκτική αλιεία, αποκλείοντας ουσιαστικά τους αλιείς από τη συμμετοχή στη χάραξη πολιτικής, που τους αφορά άμεσα.

Η θεσμοθέτηση ισότιμης εκπροσώπησης των αλιέων είναι αναγκαία για τη διαφάνεια, τη νομιμότητα και την αποτελεσματικότητα της αλιευτικής πολιτικής.

Παραθέτουμε αυτούσιο το άρθρο 17

Άρθρο 17

Σύνθεση του Συμβουλίου Αλιείας

«1. Το Συμβούλιο Αλιείας που λειτουργεί στο Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων συγκροτείται από:

α) Τον Γενικό Γραμματέα Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων ως Πρόεδρο.

β) Τον προϊστάμενο του Γραφείου Νομικού Συμβούλου του Κράτους στο Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων με αναπληρωτή του Νομικό Σύμβουλο του Κράτους ή τον αρχαιότερο των Παρέδρων που υπηρετεί στο Γραφείο αυτό.

γ) Έναν ιχθυολόγο των Διευθύνσεων Αλιείας και Διαχείρισης Αλιευτικών Πόρων, Υδατοκαλλιεργειών και Ελέγχου Αλιευτικών Δραστηριοτήτων και Προϊόντων με τους αναπληρωτές τους.

δ) Έναν εκπρόσωπο του Ελληνικού Κέντρου Θαλασσίων Ερευνών της Γενικής Γραμματείας Έρευνας και Καινοτομίας, που προτείνεται με τον αναπληρωτή του από αυτό.

ε) Έναν εκπρόσωπο του Υπουργείου Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής, που προτείνεται με τον αναπληρωτή του από το Υπουργείο Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής.

στ) Έναν εκπρόσωπο της οικείας ή των οικείων συνδικαλιστικών οργανώσεων των υπαλλήλων του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, που προτείνεται με τον αναπληρωτή του από αυτές.

ζ) Καταργείται.

η) Καταργείται.

θ) Καταργείται.

ι) Έναν (1) εκπρόσωπο της Διεύθυνσης Κτηνιατρικής Δημόσιας Υγείας του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων με τον αναπληρωτή του από την ίδια Διεύθυνση.

Σε περίπτωση απουσίας του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων,

προεδρεύει του Συμβουλίου Αλιείας ο παριστάμενος Νομικός Σύμβουλος του Κράτους.

ια) Τον προϊστάμενο της Γενικής Διεύθυνσης Αλιείας του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, με τον αναπληρωτή του.

ιβ) Τους προϊσταμένους των Διευθύνσεων της Γενικής Διεύθυνσης Αλιείας του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, με τους ισάριθμους αναπληρωτές τους.

ιγ) Έναν (1) εκπρόσωπο του Πανελληνίου Συλλόγου Ιχθυολόγων Δημοσίου που προτείνεται με τον αναπληρωτή του από τον Σύλλογο αυτόν.» - ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ, ΩΣ ΑΝΩ, ΤΗΣ ΠΑΡ. 1 ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 17 ΜΕ ΤΟ ΑΡΘ. 19 ΤΟΥ Ν. 5184/25, ΦΕΚ-34 Α/6-3-25 //--// ΕΙΧΕ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΘΕΙ ΜΕ ΤΗΝ ΠΕΡ. Α ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 69 ΤΟΥ Ν. 4443/16, ΦΕΚ-232 Α/9-12-16[Τέλος Τροποποίησης]

2. Τα θέματα στο Συμβούλιο Αλιείας εισηγούνται ανάλογα με τις αρμοδιότητες προς τα συζητούμενα θέματα, υπάλληλοι των καθ' ύλη αρμόδιων Τμημάτων των Διευθύνσεων θαλάσσιας Αλιείας, Υδατοκαλλιεργειών και Εσωτερικών Υδάτων και Αλιευτικών Εφαρμογών και Εισροών Αλιευτικής Παραγωγής.

3. Τα μέλη και εισηγητές των προηγούμενων παραγράφων ορίζονται με τους αναπληρωτές τους με την απόφαση συγκρότησης του Συμβουλίου Αλιείας.

Παρ. 1ζ

ΣΧΟΛΙΟ:

1. “Άρθρο 13Α παρ. 2:

Μέλη του Συμβουλίου εξέτασης αλιευτικών προσφυγών.

α) έναν Πρόεδρο ή Δικαστικό Πληρεξούσιο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, ως Πρόεδρο,

β) έναν εκπρόσωπο της Γενικής Διεύθυνσης Αλιείας του ΥΠΑΑΤ και

γ) έναν εκπρόσωπο του ΥΝΑΝΠ.

Το Συμβούλιο εξέτασης αλιευτικών προσφυγών (ΣΕΑΠ) αποτελεί Δικαιοδοτικό όργανο, που λειτουργεί με βάση τις αρχές της ανεξαρτησίας, της αντικειμενικότητας και της ισοτιμίας των μελών. Τα μέλη του ΣΕΑΠ έχουν την υποχρέωση να λαμβάνουν αποφάσεις με γνώμονα την αμεροληψία, χωρίς να υπάρχει προσωπικό συμφέρον που να επηρεάζει την κρίση τους.

2. Νομικά και Θεσμικά Ζητήματα.

Στο ΥΝΑΝΠ, ανήκει το Λιμενικό Σώμα, το πόρισμα του οποίου, αποτελεί και το αντικείμενο εξετάσεως με την ενδικοφανή προσφυγή.

Η συμμετοχή λοιπόν στο ΣΕΑΠ, ως ισότιμο μέλος εκπροσώπου του ΥΝΑΝΠ, παραβιάζει:

- Την αρχή της αμεροληψίας και αντικειμενικότητας των μελών του ΣΕΑΠ.
- Την αρχή της ισότητας των μελών, καθώς το μέλος που εκπροσωπεί το Υπουργείο δεν μπορεί να κρίνει υποθέσεις όπου ο ίδιος ο φορέας του, έχει άμεσο συμφέρον.

Η παραβίαση αυτών των αρχών ενδέχεται να θέσει σε κίνδυνο τη νομιμότητα και την αξιοπιστία των αποφάσεων του ΣΕΑΠ.

3. Για τη διασφάλιση της νομιμότητας και της αμεροληψίας των διαδικασιών, προτείνεται:

Σε περίπτωση εξετάσεως θέματος το οποίο εισάγεται ως παράβαση διατάξεων μετά τεκμηρίωση υπό Οργάνου ή Υπηρεσίας του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης, ή τεκμηρίωση υπό Οργάνου της Λιμενικής Αρχής, το αντίστοιχο Μέλος υπό β και γ του άρθρου 13 Α, αντικαθίσταται από τον αναπληρωτή του πρώτου Μέλους, ήτοι του Παρέδρου, ή Δικαστικού Πληρεξουσίου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

Παραθέτουμε αυτούσιο το άρθρο 13 Α

«Άρθρο 13Α

Συμβούλιο Εξέτασης Αλιευτικών Προσφυγών

1. Στο Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων συστήνεται τριμελές Συμβούλιο Εξέτασης Αλιευτικών Προσφυγών (Σ.Ε.Α.Π.), με έδρα το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και με αρμοδιότητα την εξέταση των ενδικοφανών προσφυγών κατά αποφάσεων, με τις οποίες επιβάλλονται διοικητικές κυρώσεις για αλιευτικές παραβάσεις.

2. Το Σ.Ε.Α.Π. συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και αποτελείται από τα εξής μέλη με τους αναπληρωτές τους:

α) έναν (1) Πάρεδρο ή Δικαστικό Πληρεξούσιο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, ως Πρόεδρο,
β) έναν εκπρόσωπο της Γενικής Διεύθυνσης Αλιείας του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, και
γ) έναν (1) εκπρόσωπο του Υπουργείου Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής, ως μέλη.
3. Τα τακτικά και αναπληρωματικά μέλη ορίζονται από τους αρμόδιους Υπουργούς, οι δε λειτουργοί του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους (Ν.Σ.Κ.) ορίζεται από τον Πρόεδρο του Ν.Σ.Κ..
Η θητεία των μελών είναι διετής και μπορεί να ανανεωθεί άπαξ.
4. Με την απόφαση της παρ. 1 ορίζονται ο γραμματέας της Επιτροπής, με τον νόμιμο αναπληρωτή του και οι εισηγητές των υποθέσεων, που υπηρετούν στη Γενική Διεύθυνση Αλιείας του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων.
5. Ο χρόνος έναρξης της λειτουργίας του Σ.Ε.Α.Π. ορίζεται με απόφαση του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων που εκδίδεται το αργότερο μέσα σε τριάντα (30) ημέρες από την έκδοση της απόφασης συγκρότησης της παρ. 2.
[Αρχή Τροποποίησης] «6. Με απόφαση του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων καθορίζεται ο τρόπος οργάνωσης και λειτουργίας του Σ.Ε.Α.Π., η διαδικασία λογοδοσίας, καθώς και κάθε άλλο σχετικό ζήτημα.
7. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, καθορίζεται, σύμφωνα με το άρθρο 21 του ν. 4354/2015 (Α&αρος; 176), η μηνιαία ή ανά συνεδρίαση αποζημίωση που καταβάλλεται στον Πρόεδρο, στα μέλη, στους γραμματείς, στους αναπληρωτές τους, καθώς και στους εισηγητές του Σ.Ε.Α.Π.» - ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ, ΩΣ ΑΝΩ, ΤΩΝ ΠΑΡ. 6 ΚΑΙ 7 ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 13Α ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΡ. 4 ΤΟΥ ΑΡΘ. 37 ΤΟΥ Ν. 5184/25, ΦΕΚ-34 Α/6-3-25 [Τέλος Τροποποίησης] » - ΠΡΟΣΘ. ΑΡΘΡΟΥ 13Α ΜΕ ΤΟ ΑΡΘ. 9 ΤΟΥ Ν. 5087/24, ΦΕΚ-25 Α/16-2-24 [Τέλος Τροποποίησης]}

Τ** Α***** Π* Λ***** – 2 Σεπτεμβρίου 2026, 12:46**

Άρθρο 3. , παρ. 1,δ, δα. Η διενέργεια ελέγχων και επιθεωρήσεων να επεκταθεί και σε σημεία άμεσης διάθεσης στον καταναλωτή (ιχθυοπωλεία, ταβέρνες, ξενοδοχεία κλπ). Αυτά τα σημεία δεν ελέγχονται από άλλους φορείς για την εφαρμογή της αλιευτικής νομοθεσίας, με αποτέλεσμα να υπάρχει κενό ελέγχου.

ΑΣΤΙΚΗ ΜΗ ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΥΔΑΤΙΝΩΝ ΟΙΚΟΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ – 4 Σεπτεμβρίου 2026, 10:28

Δίνονται αρμοδιότητες στις Περιφέρειες για τους ελέγχους, το οποίο αποτελεί θετική παρέμβαση. Τα περιφερειακά όργανα βρίσκονται κοντά στον τόπο της παράβασης και μπορούν να επέμβουν άμεσα. Μέσω του συστήματος αυτού είναι πιθανό η διενέργεια των ελέγχων να καθίσταται αποτελεσματικότερη, καθώς θα προωθείται και ψηφιακή διασύνδεση με τις υπηρεσίες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, των κρατών-μελών και των περιφερειακών οργανώσεων.

ΜΙΧΑΗΛ ΒΑΓΙΑΝΟΥ – 4 Σεπτεμβρίου 2026, 19:00

βιωσιμότητα της μικρής παράκτιας αλιείας δεν εξασφαλίζεται μόνο με ελέγχους, περιορισμούς και κυρώσεις. Απαιτεί ισότιμους κανόνες για όλους όσοι ασκούν αλιευτική δραστηριότητα, σύγχρονες υποδομές, ασφαλή αλιευτικά καταφύγια, καρνάγια, χρηματοδότηση, μείωση του λειτουργικού κόστους και ουσιαστική συμμετοχή των ίδιων των επαγγελματιών αλιέων στις αποφάσεις που καθορίζουν το μέλλον τους.

ΜΙΧΑΗΛ ΒΑΓΙΑΝΟΥ – 4 Σεπτεμβρίου 2026, 19:10

ΕΝΩΣΗ ΠΑΡΑΚΤΙΩΝ ΑΛΙΕΩΝ ΡΟΔΟΥ ΠΩΣΕΙΔΩΝ
ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΠΑΡΑΚΤΙΩΝ ΑΛΙΕΩΝ ΡΟΔΟΥ

ΥΠΟΜΝΗΜΑ – ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΛΙΕΙΑ
ΠΡΟΣ:

Τον κ. Καββαδά

Υπουργό

ΚΟΙΝ.:

Τους κ.κ. Βουλευτές Δωδεκανήσου

ΘΕΜΑ:

«Παρατηρήσεις και προτάσεις επί του υπό διαβούλευση σχεδίου νόμου για τη ρύθμιση του τομέα της αλιείας –

Αναγκαία προστασία των αλιευτικών αποθεμάτων και διασφάλιση της βιωσιμότητας της μικρής παράκτιας και νησιωτικής αλιείας»

Αξιότιμε κύριε Υπουργέ,

Αξιότιμοι κυρίες και κύριοι Βουλευτές,

Με αφορμή το υπό διαβούλευση σχέδιο νόμου για τη ρύθμιση του τομέα της αλιείας, θεωρούμε υποχρέωσή μας να καταθέσουμε συγκεκριμένες παρατηρήσεις και προτάσεις, με σκοπό όχι την αμφισβήτηση της ανάγκης ύπαρξης ενός αποτελεσματικού συστήματος ελέγχου, αλλά τη διαμόρφωση μιας πραγματικά ολοκληρωμένης εθνικής αλιευτικής πολιτικής.

Το ίδιο το σχέδιο νόμου ορίζει ως σκοπό του, μεταξύ άλλων, «την ενίσχυση της αποτελεσματικότητας του ελέγχου και τη βιώσιμη διαχείριση των πόρων στους τομείς της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας».

Σχέδιο-νόμου.pdf

Ωστόσο, η πλειονότητα των ρυθμίσεων που αφορούν τη συλλεκτική αλιεία επικεντρώνεται κυρίως στη δημιουργία ενός ενισχυμένου ελεγκτικού και κυρωτικού μηχανισμού: μητρώα, επιθεωρήσεις, παραβάσεις, μόρια, διοικητικές κυρώσεις, δεσμεύσεις, κατασχέσεις και αναστολές αδειών.

Ο έλεγχος είναι ασφαλώς αναγκαίος. Δεν μπορεί όμως ο έλεγχος να υποκαταστήσει την αλιευτική πολιτική.

Το βασικό πρόβλημα που αντιμετωπίζει σήμερα ο επαγγελματίας παράκτιος αλιέας είναι η συνεχής πίεση στα αλιευτικά αποθέματα, η μεταβολή του θαλάσσιου οικοσυστήματος, η παρουσία εισβολικών ειδών, η αύξηση του λειτουργικού κόστους και η σταδιακή απώλεια της οικονομικής βιωσιμότητας του επαγγέλματος.

Για τον λόγο αυτό προτείνουμε τις ακόλουθες ουσιαστικές διορθώσεις και προσθήκες:

1. Τροποποίηση των άρθρων 1 και 2 – Η προστασία των αποθεμάτων να αποτελέσει κεντρικό σκοπό

Στο άρθρο 1 πρέπει να προστεθεί ρητά ότι σκοπός του νόμου είναι:

«Η προστασία, αποκατάσταση και αύξηση των αλιευτικών αποθεμάτων, η διατήρηση της θαλάσσιας βιοποικιλότητας, η αντιμετώπιση των εισβολικών ειδών και η εξασφάλιση της οικονομικής και κοινωνικής βιωσιμότητας της μικρής παράκτιας και νησιωτικής αλιείας.»

Παράλληλα, το άρθρο 2 αναφέρεται ειδικά στην τροποποίηση του πλαισίου για τον έλεγχο της επαγγελματικής αλιευτικής δραστηριότητας.

Σχέδιο-νόμου.pdf

Η προστασία όμως των θαλάσσιων πόρων δεν μπορεί να αφορά μόνο τους επαγγελματίες.

Προτείνεται συνεπώς να γίνεται αναφορά σε:

«έλεγχο, παρακολούθηση και βιώσιμη διαχείριση της επαγγελματικής και ερασιτεχνικής αλιευτικής δραστηριότητας».

2. Επαναφορά και ουσιαστική ρύθμιση της ερασιτεχνικής αλιείας

Θεωρούμε ιδιαίτερα σημαντικό να επανέλθει ολοκληρωμένο πλαίσιο για την ερασιτεχνική αλιεία.

Δεν είναι δυνατόν να επιβάλλονται στον επαγγελματία αλιέα συνεχώς αυξανόμενες υποχρεώσεις καταγραφής, ελέγχου και κυρώσεων και ταυτόχρονα να μην υπάρχει πλήρης εικόνα της αλιευτικής πίεσης που ασκείται από φυσικά πρόσωπα.

Το άρθρο 10 του σχεδίου νόμου τροποποιεί μάλιστα υφιστάμενες αναφορές σχετικές με τις ερασιτεχνικές άδειες.

Σχέδιο-νόμου.pdf

Προτείνουμε να θεσπιστούν ηλεκτρονική εγγραφή ή προσωπική άδεια ερασιτέχνη αλιέα, ημερήσια όρια αλιευμάτων, επιτρεπόμενα εργαλεία, αυστηρός έλεγχος στις απαγορευμένες περιόδους και ζώνες και, κυρίως, αυστηρή απαγόρευση εμπορίας ή άλλης επαγγελματικής διάθεσης αλιευμάτων ερασιτεχνικής προέλευσης.

3. Τροποποίηση του άρθρου 3 – Από «σύστημα ελέγχου» σε πραγματικό σύστημα διαχείρισης

Το άρθρο 3 δημιουργεί το Ολοκληρωμένο Σύστημα Παρακολούθησης Αλιείας με μητρώα σκαφών, καταγραφή δραστηριότητας, ζυγίσεων, εκφορτώσεων, εμπορίας, παραβάσεων, μορίων και κυρώσεων.

Σχέδιο-νόμου.pdf

Προτείνουμε το ίδιο σύστημα να περιλαμβάνει υποχρεωτικά:

επιστημονική καταγραφή των αλιευτικών αποθεμάτων ανά Περιφέρεια, καταγραφή της συνολικής αλιευτικής πίεσης επαγγελματικής και ερασιτεχνικής, παρακολούθηση εισβολικών ειδών και Περιφερειακά Σχέδια Αποκατάστασης Αλιευτικών Αποθεμάτων.

Ο στόχος δεν πρέπει να είναι να γνωρίζει το κράτος μόνο ποιος παραβίασε έναν κανόνα, αλλά και πόσα ψάρια υπάρχουν, ποια είδη μειώνονται, ποιοι είναι οι λόγοι της μείωσης και ποια μέτρα πρέπει να ληφθούν για την

ανάκαμψή τους.

4. Άρθρα 4 έως 9 – Αναλογικός έλεγχος και όχι εξοντωτική γραφειοκρατία
Συμφωνούμε με την ανάγκη ύπαρξης αποτελεσματικού μηχανισμού ελέγχου.

Ζητούμε όμως σαφή διάκριση μεταξύ του μικρού τυπικού ή διοικητικού λάθους και της πραγματικής παράνομης αλιείας.

Το ίδιο το άρθρο 8 αναγνωρίζει ήδη την ύπαρξη παραβάσεων «ήσσονος σημασίας».

Σχέδιο-νόμου.pdf

Για τέτοιες περιπτώσεις προτείνουμε να προηγείται έγγραφη σύσταση και εύλογη προθεσμία συμμόρφωσης και, εφόσον ο επαγγελματίας συμμορφωθεί, να μην επιβάλλεται χρηματική κύρωση.

Ο νόμος πρέπει να διακρίνει:

ανθρώπινο ή διοικητικό λάθος από την παράνομη αλιεία και την οργανωμένη αλιευτική παραβατικότητα.

5. Άρθρο 10 – Περιφερειακή αλιευτική ανάπαυση

Το άρθρο 10 ήδη παρέχει δυνατότητα λήψης περιοριστικών μέτρων κατά περιοχή, χρονική περίοδο, αλιευτικό εργαλείο, είδος και ποσότητα, ενώ προβλέπει δυνατότητα πρόσθετων περιορισμών όταν υπάρχει κίνδυνος μείωσης ή καταστροφής των ιχθυοποθεμάτων.

Σχέδιο-νόμου.pdf

Προτείνουμε να θεσμοθετηθεί η «αλιευτική ανάπαυση» ανά Περιφέρεια ή συγκεκριμένη θαλάσσια ζώνη.

Η περίοδος αυτή πρέπει να προσδιορίζεται με επιστημονικά δεδομένα και να επιτρέπει στην ίδια τη θάλασσα να αναγεννήσει τα αποθέματά της.

Η εφαρμογή της δεν πρέπει να είναι υποχρεωτικά ενιαία σε ολόκληρη τη χώρα, διότι διαφορετικές θαλάσσιες περιοχές παρουσιάζουν διαφορετικές συνθήκες.

6. Υποχρεωτική οικονομική στήριξη κατά την αλιευτική ανάπαυση

Δεν μπορεί η Πολιτεία να ζητά από τον επαγγελματία να παραμένει δεμένος στο λιμάνι για την προστασία ενός δημόσιου φυσικού πόρου και ταυτόχρονα να του στερεί το εισόδημα χωρίς οικονομική στήριξη.

Προτείνουμε κάθε υποχρεωτική περίοδο προσωρινής παύσης που λαμβάνεται για την αποκατάσταση των αποθεμάτων να συνδέεται, σύμφωνα με τις δυνατότητες του ενωσιακού και εθνικού χρηματοδοτικού πλαισίου, με οικονομική αποζημίωση των επαγγελματιών που επηρεάζονται.

7. Αλιευτικός τουρισμός κατά την περίοδο ανάπαυσης

Ο αλιευτικός τουρισμός πρέπει να αντιμετωπιστεί ως σημαντικό εργαλείο διαφοροποίησης του εισοδήματος του παράκτιου αλιέα.

Προτείνουμε κατά την περίοδο αλιευτικής ανάπαυσης να επιτρέπεται η δραστηριότητα του αλιευτικού τουρισμού, υπό την προϋπόθεση ότι δεν πραγματοποιείται συλλεκτική αλιευτική δραστηριότητα κατά παράβαση των μέτρων προστασίας.

Με αυτό τον τρόπο προστατεύεται η θάλασσα χωρίς να μηδενίζεται το εισόδημα του επαγγελματία.

8. Δημιουργία Ζωνών Αλιευτικής Προστασίας με συμμετοχή των ίδιων των αλιέων

Προτείνουμε τη δημιουργία προσωρινών ή μόνιμων Ζωνών Αλιευτικής Προστασίας, ιδίως σε περιοχές αναπαραγωγής, ανάπτυξης γόνου ή ιδιαίτερης οικολογικής σημασίας.

Οι επαγγελματίες αλιείς γνωρίζουν καλύτερα από οποιονδήποτε τη θάλασσα στην οποία δραστηριοποιούνται επί δεκαετίες.

κανονιστική απόφαση να λαμβάνεται από το κατά νόμο αρμόδιο κρατικό όργανο.

Με αυτόν τον λόγο αυτό ζητούμε οι αναγνωρισμένοι αλιευτικοί σύλλογοι και οι ομοσπονδίες κάθε

Περιφέρειας να έχουν θεσμοθετημένο δικαίωμα υποβολής πρότασης για δημιουργία, μεταβολή ή άρση τέτοιων ζωνών.

Η πρόταση να υποβάλλεται σε επιστημονική αξιολόγηση, να εξετάζεται από το Συμβούλιο Αλιείας και η τελική τον τρόπο η προστασία της θάλασσας γίνεται μαζί με τους επαγγελματίες και όχι ερήμην τους.

9. Περιφερειακά προγράμματα αντιμετώπισης εισβολικών ειδών

Ζητούμε να προβλεφθούν ειδικά προγράμματα αντιμετώπισης εισβολικών ειδών, με επιστημονική παρακολούθηση και δυνατότητα οικονομικών κινήτρων για τη στοχευμένη αφαίρεσή τους, όπου αυτό είναι επιστημονικά πρόσφορο και νομικά επιτρεπτό.

Ιδιαίτερα στις νησιωτικές περιοχές απαιτείται η αλιευτική πολιτική να λαμβάνει υπόψη τις μεταβολές που προκαλούνται στο θαλάσσιο οικοσύστημα και την οικονομική ζημία που υφίσταται ο παράκτιος επαγγελματίας.

10. Άρθρα 11–14 – Αρχή της αναλογικότητας στις δεσμεύσεις, κατασχέσεις και κυρώσεις

Τα προβλεπόμενα διοικητικά μέτρα είναι ιδιαίτερα σοβαρά και μπορούν να περιλαμβάνουν ακινητοποίηση, δέσμευση, κατάσχεση και αναστολή αδειών.

Προτείνουμε να προβλεφθεί ρητά ότι:

«Κάθε διοικητικό μέτρο επιβάλλεται σύμφωνα με τις αρχές της νομιμότητας, της αναγκαιότητας και της αναλογικότητας και επιλέγεται το ηπιότερο πρόσφορο μέτρο που επαρκεί για την επίτευξη του σκοπού.»

Η δέσμευση ή ακινητοποίηση μικρού επαγγελματικού σκάφους, που αποτελεί πολλές φορές το μοναδικό μέσο βιοπορισμού μιας οικογένειας, πρέπει να αποτελεί έσχατο και ειδικά αιτιολογημένο μέτρο.

Αντίστοιχα, στα πρόστιμα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη το μέγεθος του σκάφους, η αλιευτική ικανότητα, η οικονομική δυνατότητα της εκμετάλλευσης, το πραγματικό οικονομικό όφελος, η ζημία στα αποθέματα και ο βαθμός υπαιτιότητας.

11. Έλεγχος της παράνομης μη επαγγελματικής αλιείας

Το άρθρο 15 αφορά ειδικά την παράνομη, λαθραία και άναρχη αλιεία υπό το ευρωπαϊκό καθεστώς Π.Λ.Α.

Σχέδιο-νόμου.pdf

Αυτό δεν υποκαθιστά την ανάγκη αντιμετώπισης της παράνομης ή υπερβολικής μη επαγγελματικής αλιείας στις ελληνικές θάλασσες.

Ζητούμε αυτοτελές σύστημα κυρώσεων για παραβάσεις ερασιτεχνικής αλιείας, ιδίως για υπέρβαση επιτρεπόμενων ποσοτήτων, χρήση απαγορευμένων εργαλείων, αλιεία σε απαγορευμένες ζώνες ή περιόδους και, πρωτίστως, παράνομη πώληση των αλιευμάτων.

12. Οικειοθελής αποχώρηση από το επάγγελμα – αλλαγή χρήσης του σκάφους

Θεωρούμε αναγκαία τη δημιουργία ενός νέου θεσμικού πλαισίου για όσους επαγγελματίες επιθυμούν οικειοθελώς να αποχωρήσουν οριστικά από την ενεργό συλλεκτική αλιεία.

Η μείωση της αλιευτικής ικανότητας δεν πρέπει να συνεπάγεται υποχρεωτικά καταστροφή ενός αξιόπλοου σκάφους και της περιουσίας του επαγγελματία.

Προτείνουμε να επιτρέπεται, όπου είναι συμβατό με το ενωσιακό δίκαιο:

η οριστική αφαίρεση της επαγγελματικής αλιευτικής ικανότητας και η αλλαγή χρήσης του σκάφους για τουριστική, αναψυχής ή άλλη νόμιμη μη συλλεκτική αλιευτική δραστηριότητα.

Με αυτό τον τρόπο επιτυγχάνεται πραγματική μείωση της αλιευτικής προσπάθειας, χωρίς άσκοπη καταστροφή περιουσιακών στοιχείων.

13. Άρθρα 34–35 – Πραγματικός θεσμικός ρόλος στους αλιευτικούς συλλόγους και τις ομοσπονδίες

Από τη στιγμή που το ίδιο το σχέδιο νόμου αναγνωρίζει τη δυνατότητα συγκρότησης ομοσπονδιών και συνομοσπονδιών αλιευτικών συλλόγων, πρέπει να τους αποδοθεί και ουσιαστικός θεσμικός ρόλος στη λήψη των αποφάσεων.

Σχέδιο-νόμου

Προτείνουμε να καθιερωθεί υποχρεωτική προηγούμενη διαβούλευση με τις αντιπροσωπευτικές επαγγελματικές οργανώσεις πριν από τη λήψη αποφάσεων για κλειστές ζώνες, χρονικές απαγορεύσεις, εργαλεία, αλιευτική ανάπαυση, περιφερειακά σχέδια διαχείρισης και μέτρα αντιμετώπισης εισβολικών ειδών.

Κύριε Υπουργέ,

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές,

Η χώρα έχει σήμερα μία μεγάλη ευκαιρία να προχωρήσει όχι απλώς σε μία ακόμη τροποποίηση του Αλιευτικού Κώδικα, αλλά σε μία πραγματική μεταρρύθμιση της ελληνικής αλιευτικής πολιτικής.

Δεν πρέπει να επιλέξουμε ένα μοντέλο στο οποίο, όσο μειώνονται τα ψάρια, αυξάνονται μόνο οι έλεγχοι, τα πρόστιμα και οι διοικητικές επιβαρύνσεις στους επαγγελματίες.

Η λύση δεν είναι να μειώνονται σταδιακά οι αλιείς επειδή μειώθηκαν τα αλιευτικά αποθέματα.

Η λύση είναι να αποκαταστήσουμε τα αλιευτικά αποθέματα, ώστε να μπορεί να συνεχίσει να υπάρχει επαγγελματική αλιεία.

Ζητούμε επομένως να εξετάσετε τις παραπάνω προτάσεις πριν από την οριστικοποίηση του σχεδίου νόμου και να υπάρξει ουσιαστική συνεργασία με τους αντιπροσωπευτικούς φορείς της παράκτιας αλιείας.

Η προστασία της θάλασσας και η προστασία του επαγγελματία αλιέα δεν αποτελούν δύο αντικρουόμενες επιλογές.

Αποτελούν τις δύο βασικές προϋποθέσεις για να εξακολουθήσει να υπάρχει ελληνική αλιεία.

Με τιμή,

Για την Ένωση Παράκτιων Αλιέων Ρόδου «ΠΟΣΕΙΔΩΝ»
Ο Πρόεδρος
.....Βαγιανου Μιχαήλ
Για την Συνδικαλιστική οργάνωση παράκτιων Αλιέων Ρόδου
Ο Πρόεδρος
Χρυσόπουλος Μιχαήλ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ ΑΛΙΕΩΝ ΠΑΡΑΛΙΑΣ ΚΥΡΙΑΚΙΟΥ – 5 Σεπτεμβρίου 2026, 15:44

Σχόλιο Συλλόγου Επαγγελματιών Αλιέων Παραλίας Κυριακίου – Βοιωτία

Ο Σύλλογος Επαγγελματιών Αλιέων Παραλίας Κυριακίου θεωρεί ότι οι ορισμοί του νέου θεσμικού πλαισίου πρέπει να χαρακτηρίζονται από σαφήνεια, αντικειμενικότητα και ασφάλεια δικαίου, ιδίως όταν από αυτούς μπορεί να εξαρτηθεί η επαγγελματική ιδιότητα ή η δυνατότητα συνέχισης μιας νόμιμης αλιευτικής δραστηριότητας.

Για τη μικρή παράκτια αλιεία, η έννοια του «επαγγελματία αλιέα» πρέπει να συνδέεται πρωτίστως με αντικειμενικά στοιχεία πραγματικής και νόμιμης επαγγελματικής αλιευτικής δραστηριότητας.

Ο επαγγελματίας αλιέας δεν παύει να ασκεί πραγματική επαγγελματική αλιεία επειδή λαμβάνει σύνταξη ή επειδή διαθέτει παράλληλα δεύτερη νόμιμη πηγή εισοδήματος.

Σήμερα, μάλιστα, η Διοίκηση διαθέτει πολύ περισσότερα μέσα για να διαπιστώνει την πραγματική δραστηριότητα: επαγγελματική άδεια σκάφους, Εθνικό Αλιευτικό Μητρώο, ΟΣΠΑ, δηλώσεις αλιευμάτων, φορολογικά και ασφαλιστικά στοιχεία και λοιπές υποχρεώσεις που προβλέπει η ειδική αλιευτική νομοθεσία.

Επομένως, η πραγματική επαγγελματική δραστηριότητα μπορεί να αποδεικνύεται από πραγματικά δεδομένα και όχι από ένα εισοδηματικό τεκμήριο βιοπορισμού.

Ιδιαίτερη προσοχή απαιτείται στη σχέση του νέου πλαισίου με το Μητρώο Αγροτών και Αγροτικών Εκμεταλλεύσεων (ΜΑΑΕ).

Οι αλιείς στους οποίους αναφερόμαστε είναι εγγεγραμμένοι στο ΜΑΑΕ ως κάτοχοι αγροτικής εκμετάλλευσης. Δεν ζητούμε την κατάργηση του ΜΑΑΕ ούτε εξαίρεση από αυτό. Επισημαίνουμε όμως ότι πρέπει να διακρίνεται ο διοικητικός χαρακτηρισμός που αποδίδεται για τους σκοπούς του ν. 3874/2010 από τις προϋποθέσεις διατήρησης μιας επαγγελματικής άδειας αλιευτικού σκάφους που διέπεται από την ειδική αλιευτική νομοθεσία.

Το παράδειγμα είναι απλό:

Ένας εγγεγραμμένος στο ΜΑΑΕ κάτοχος αγροτικής εκμετάλλευσης μπορεί να μην πληροί σε κάποια χρονική περίοδο τα εισοδηματικά κριτήρια για τον χαρακτηρισμό του ως «επαγγελματία αγρότη». Αυτό, όμως, δεν σημαίνει από μόνο του ότι παύει να είναι κάτοχος αγροτικής εκμετάλλευσης, ότι του αφαιρείται το τρακτέρ ή ότι του απαγορεύεται να καλλιεργεί.

Αντίστοιχα, ο επαγγελματίας παράκτιος αλιέας που ασκεί πραγματικά και νόμιμα την αλιευτική δραστηριότητα δεν πρέπει να χάνει το βασικό παραγωγικό μέσο της οικογενειακής του επιχείρησης επειδή μεταβλήθηκε η σύνθεση του συνολικού εισοδήματός του.

Για τον μικρό παράκτιο αλιέα, το μικρό καΐκι είναι το “τρακτέρ της θάλασσας”.

Για τον λόγο αυτό ζητούμε οι ορισμοί του νομοσχεδίου να μην επιτρέπουν την έμμεση ταύτιση:

«επαγγελματίας αλιέας» = «πρόσωπο που αποζεί κυρίως ή αποκλειστικά από την αλιεία».

Μια τέτοια ταύτιση θα μπορούσε να δημιουργήσει διαφορετική μεταχείριση μεταξύ δύο αλιέων που ασκούν την ίδια νόμιμη δραστηριότητα, με τα ίδια εργαλεία, τις ίδιες υποχρεώσεις και τους ίδιους ελέγχους, αποκλειστικά και μόνο επειδή ο ένας λαμβάνει σύνταξη ή έχει δεύτερη νόμιμη δραστηριότητα.

Η επαγγελματικότητα πρέπει να αποδεικνύεται από την πραγματική και νόμιμη άσκηση του επαγγέλματος — όχι από το αν ο αλιέας έχει ανάγκη να “αποζει” αποκλειστικά από αυτό.

Σύλλογος Επαγγελματιών Αλιέων Παραλίας Κυριακίου

Έδρα: Κυριάκι Βοιωτίας

Μαρία Αποστολάκη – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 11:05

Η δημιουργία ενός ενιαίου συστήματος ελέγχου και ηλεκτρονικής καταγραφής μπορεί να είναι χρήσιμη μόνο εφόσον μειώνει πραγματικά τη γραφειοκρατία και δεν μεταφέρει στους επαγγελματίες αλιείς νέες καθημερινές διοικητικές υποχρεώσεις. Με το προτεινόμενο πλαίσιο, αντί να απλοποιούνται οι διαδικασίες, αυξάνονται τα μητρώα, οι καταχωρίσεις, οι ηλεκτρονικές αναφορές και οι πιθανότητες επιβολής κυρώσεων για τεχνικά ή πραγματικά λάθη.

Η πραγματικότητα του κλάδου πρέπει να ληφθεί σοβαρά υπόψη. Οι επαγγελματίες αλιείς εργάζονται κάτω από ιδιαίτερα δύσκολες και επικίνδυνες συνθήκες. Μεγάλο μέρος των πλοιοκτητών είναι προχωρημένης ηλικίας και δεν διαθέτει την απαιτούμενη εξοικείωση με τα συνεχώς αυξανόμενα ψηφιακά συστήματα. Η υποχρέωσή τους να διαχειρίζονται ένα τόσο σύνθετο σύστημα ηλεκτρονικών δεδομένων μπορεί να τους αναγκάσει να προσλάβουν επιπλέον άνθρωπο αποκλειστικά για τη διεκπεραίωση των διοικητικών και ψηφιακών υποχρεώσεων, αυξάνοντας ακόμη περισσότερο το ήδη υψηλό λειτουργικό κόστος.

Ανεξάρτητα από το αν πρόκειται για μέση ή παράκτια αλιεία, τα αλιευτικά σκάφη διαθέτουν πολύ περιορισμένους χώρους. Δεν είναι γραφεία και δεν μπορούν να δέχονται διαρκώς νέες συσκευές, υπολογιστές και εγκαταστάσεις χωρίς να λαμβάνονται υπόψη ο διαθέσιμος χώρος, οι συνθήκες εργασίας και η ασφάλεια πάνω στο σκάφος.

Κάθε νέος υποχρεωτικός εξοπλισμός ή ψηφιακό σύστημα που απαιτεί η Πολιτεία πρέπει να συνοδεύεται από πλήρη χρηματοδότηση της αγοράς, της εγκατάστασης, της σύνδεσης, της συντήρησης και της αντικατάστασής του. Το κόστος κάθε νέας απαίτησης δεν μπορεί να μεταφέρεται στον επαγγελματία αλιέα.

Πριν από την εφαρμογή οποιασδήποτε νέας ψηφιακής υποχρέωσης πρέπει να εξασφαλιστούν ενιαία καταχώριση των δεδομένων χωρίς επαναλήψεις, αυτόματη διασύνδεση των υπηρεσιών, δωρεάν εκπαίδευση, σταθερή τεχνική υποστήριξη και εύλογη μεταβατική περίοδος. Πρέπει επίσης να υπάρχει δυνατότητα άμεσης διόρθωσης τεχνικών ή πραγματικών λαθών χωρίς κύρωση. Καμία κύρωση ή μοριοδότηση δεν πρέπει να στηρίζεται σε μη επαληθευμένο ψηφιακό δεδομένο ή σε τεχνική αδυναμία του συστήματος.

Παράλληλα, απαιτούνται σαφής κατανομή των αρμοδιοτήτων των ελεγκτικών αρχών, αποφυγή πολλαπλών ελέγχων για το ίδιο περιστατικό, πραγματικά ανεξάρτητη εξέταση των προσφυγών και θεσμοθετημένη, ισότιμη εκπροσώπηση όλων των κλάδων της επαγγελματικής αλιείας στο Συμβούλιο Αλιείας.

Ο έλεγχος πρέπει να καλύπτει ολόκληρη την αλυσίδα διακίνησης και εμπορίας, καθώς και την παράνομη διάθεση αλιευμάτων ερασιτεχνικής προέλευσης, και να μην επικεντρώνεται σχεδόν αποκλειστικά στον επαγγελματία αλιέα.

Κ** Ψ***** – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 19:49**

Αρμόδιο για να νομοθετεί είναι το ΥΠΑΑΤ και δεν θα πρέπει να υπάρχουν αλληλοκαλύψεις. Θα πρέπει το τοπίο να είναι ξεκάθαρο.

Στην οποιαδήποτε απόφαση που θα λαμβάνετε θα πρέπει να συμμετέχουν οπωσδήποτε οι εκπρόσωποι των

αλιέων. Δεν γίνεται να λαμβάνονται αποφάσεις για τον αλιευτικό κλάδο χωρίς τη συμμετοχή των άμεσα ενδιαφερομένων.

Η συμμετοχή εκπροσώπων των αλιέων στα συμβούλια κρίνεται επιβεβλημένη.

Εκπρόσωποι του ΥΝΑΝΠ και η συμμετοχή τους στα συμβούλια δεν είναι αντικειμενική μια που λόγω της ιδιότητας τους υποστηρίζουν πάντοτε τις αποφάσεις των συναδέλφων τους όταν βεβαιώνουν μια παράβαση και δεν εξετάζουν σε βάθος εάν η απόφαση τους ήταν σωστή. Θα πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή σε αυτό και να υπάρχουν οι κατάλληλες διευκρινήσεις και δικλείδες προκειμένου να αποφεύγονται οι αδικίες.

Οι αλιείς δεν έχουν άπλετο χρόνο και η κύρια ενασχόληση τους δεν είναι να κάθονται σε έναν υπολογιστή και να γράφουν. Το πρώτο μέλημα τους είναι πως να βγάλουν ψάρια, αυτό είναι το επάγγελμά τους. Είναι πάρα πολύ δύσκολο να ανταπεξέλθουν σε όλες αυτές τις γραφειοκρατικές υποχρεώσεις. Οι συνθήκες μέσα στα σκάφη είναι δύσκολες και πολλοί εξ αυτών δεν γνωρίζουν απο υπολογιστές και από διάφορα συστήματα που καλούνται κάθε φορά να ανταπεξέλθουν και με το όποιο λάθος να αντιμετωπίζουν τις ανάλογες κυρώσεις. Θα πρέπει να υπάρχει μια ανοχή.

Τα όποια συστήματα έχουν στα σκάφη τους έχουν ένα επιπλέον κόστος γι'αυτούς διόλου ευκαταφρόνητο στη διάρκεια του έτους. Αφού τους επιβάλλονται θα πρέπει να υπάρχει η πρόβλεψη για την οικονομική κάλυψη του κόστους και της συντήρησής τους καθώς και η δωρεάν αντικατάστασή τους, όταν χαλάνε, και όχι να περιμένουν να ανακοινωθεί κάποια πρόσκληση επιδότησης, μέσω των προγραμμάτων τους ελέγχου αφού πρόκειται για συστήματα που επιβάλλουν οι κανονισμοί για τον έλεγχο της αλιευτικής τους δραστηριότητας των ιχθυοαποθεμάτων κ.λ.π.

ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗ ΛΕΣΣΕΨΙΑΝΩΝ ΚΑΙ ΙΧΘΥΟΑΠΟΘΕΜΑΤΩΝ ΑΛΙΕΙΑΣ Α Μ Κ Ε – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 21:16

Η ΑΛΚΙΑ Α.Μ.Κ.Ε., μέσα από την άμεση συνεργασία της με επαγγελματίες παράκτιους αλιείς, θεωρεί ότι η ψηφιακή μετάβαση της αλιείας εισάγει νέες τεχνικές και διοικητικές απαιτήσεις που δεν αποτελούσαν μέχρι σήμερα μέρος της καθημερινής επαγγελματικής πρακτικής πολλών αλιέων.

Ιδίως ο παράκτιος στόλος κάτω των 12 μέτρων καλείται να προσαρμοστεί σε ηλεκτρονικό ημερολόγιο, ηλεκτρονική υποβολή αλιευτικών στοιχείων και νέα συστήματα παρακολούθησης στο πλαίσιο του Κανονισμού (ΕΕ) 2023/2842, ο οποίος

τροποποιεί τον Κανονισμό Ελέγχου (ΕΚ) 1224/2009 και προβλέπει ειδικά απλουστευμένα συστήματα για σκάφη κάτω των 12 μέτρων.

Προτείνεται η εφαρμογή του Ο.Σ.Π.Α. να συνοδεύεται από εκπαίδευση, απλές εφαρμογές και τοπική πρακτική και τεχνική υποστήριξη, με δυνατότητα συμμετοχής Περιφερειών, Δήμων, αλιευτικών φορέων και οργανώσεων της κοινωνίας των πολιτών και αξιοποίησης ευρωπαϊκών και άλλων εξωτερικών πόρων.

Παράλληλα, προτείνεται να προβλεφθεί στα στοιχεία του ηλεκτρονικού ημερολογίου η δυνατότητα καταγραφής:

«της αλίευσης ή παρεμπόπτουσας αλίευσης ξενικών και εισβολικών ειδών και, όπου είναι πρακτικά εφικτό, των ζημιών που προκαλούνται από αυτά σε αλιευτικά εργαλεία και αλιεύματα.»

Τα επαγγελματικά αλιευτικά σκάφη βρίσκονται καθημερινά στη θάλασσα. Με κατάλληλα και απλά πεδία καταγραφής μπορούν να αποτελέσουν ένα πολύτιμο εθνικό δίκτυο έγκαιρης παρακολούθησης, χωρίς η συλλογή περιβαλλοντικής πληροφορίας να μετατραπεί σε νέα γραφειοκρατική επιβάρυνση.

Η ψηφιακή μετάβαση πρέπει να γίνει μαζί με τον παράκτιο αλιέα και όχι να επιβαρύνει περαιτέρω μια ήδη απαιτητική επαγγελματική καθημερινότητα.

Στηρίξτε τον παράκτιο αλιέα και αξιοποιήστε τη γνώση του.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΙΧΘΥΟΛΟΓΩΝ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΠΣΙΔ – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 22:50

- Είναι απαραίτητο να γίνουν πιο ξεκάθαρες οι διαδικασίες για τις εντολές του ΥΠΑΑΤ για ελέγχους, τα όρια των αρμοδιοτήτων των Περιφερειών, την πρόσβαση στο Ο.Σ.Π.Α. και την απόδοση των εσόδων. Πρέπει και οι υπηρεσίες αλιείας των Περιφερειών να αποκτήσουν πλήρη πρόσβαση στο ΟΣΠΑ και να γίνουν διαχειριστές του αλιευτικού μητρώου σκαφών.
- Στο ΟΣΠΑ να προβλεφθεί υποσύστημα ερασιτεχνικής αλιείας (υπήρχε σχετική πρόβλεψη στο νομοσχέδιο που είχε επεξεργαστεί η ΓΔΑ μέσα στο 2025).

Ίδρυμα για το Περιβάλλον του Αργοσαρωνικού (ΑΕΦ) – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 08:34

Άρθρο 3, παρ. 1 περ. στ' – Συμμετοχή των αλιέων στη διαμόρφωση της αλιευτικής πολιτικής

Το άρθρο 3 εντάσσει το Συμβούλιο Αλιείας στο Εθνικό Σύστημα Ελέγχου Αλιείας ως γνωμοδοτικό όργανο επί θεμάτων αλιευτικής πολιτικής, συμπεριλαμβανομένων ζητημάτων που αφορούν ελεγκτικούς και κυρωτικούς μηχανισμούς, ενώ προβλέπει τη σύμφωνη γνώμη του για το εθνικό σχέδιο δράσης για τον έλεγχο της αλιείας.

Δεδομένου του ρόλου αυτού, θεωρούμε σημαντικό να διασφαλίζεται ουσιαστική και αντιπροσωπευτική συμμετοχή των επαγγελματιών αλιέων, συμπεριλαμβανομένης της μικρής παράκτιας αλιείας, στο Συμβούλιο Αλιείας. Η αξιοποίηση της εμπειρίας και της τοπικής γνώσης των αλιευτικών κοινοτήτων, παράλληλα με την επιστημονική γνώση και τη δημόσια διοίκηση, μπορεί να συμβάλει στη διαμόρφωση αποτελεσματικότερων και εφαρμόσιμων μέτρων και στη βιώσιμη διαχείριση των αλιευτικών πόρων.

Άρθρο 3 – Επαρκής στελέχωση των ελεγκτικών μηχανισμών και ολοκληρωμένος έλεγχος της αλυσίδας ιχνηλασιμότητας

Η δημιουργία ενός ενιαίου και ψηφιοποιημένου εθνικού συστήματος ελέγχου μπορεί να ενισχύσει σημαντικά την εφαρμογή της αλιευτικής νομοθεσίας. Η αποτελεσματικότητα του νέου συστήματος, ωστόσο, δεν εξαρτάται μόνο από τα ψηφιακά εργαλεία και τα μητρώα, αλλά και από την ύπαρξη επαρκούς ανθρώπινου δυναμικού για τη διενέργεια συστηματικών και ουσιαστικών ελέγχων.

Το άρθρο 3 προβλέπει ήδη ότι το εθνικό σχέδιο δράσης για τον έλεγχο της αλιείας θα καθορίζει τις προβλεπόμενες δράσεις ανά αρμόδια αρχή και θα προσδιορίζει τους αναγκαίους πόρους και τον τρόπο χρηματοδότησής τους. Προτείνεται η πρόβλεψη αυτή να ενισχυθεί με την υποχρέωση εκπόνησης τεκμηριωμένης μελέτης αναγκών και μοντέλου στελέχωσης των ελεγκτικών υπηρεσιών, βάσει της οποίας θα καθορίζεται το αναγκαίο ανθρώπινο δυναμικό ανά γεωγραφική περιοχή και ανά κατηγορία ελεγκτικής αρμοδιότητας.

Η εκτίμηση των αναγκών θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη, μεταξύ άλλων, το μέγεθος και τη σύνθεση του αλιευτικού στόλου, τον αριθμό και τη διασπορά των σημείων εκφόρτωσης, την ένταση και την εποχικότητα της αλιευτικής δραστηριότητας, την ερασιτεχνική αλιευτική πίεση, τις γεωγραφικές ιδιαιτερότητες κάθε περιοχής, καθώς και τον αριθμό και τη διασπορά των επιχειρήσεων που συμμετέχουν στη διακίνηση και εμπορία αλιευτικών προϊόντων. Η επάρκεια στελέχωσης θα ήταν σκόπιμο να επανεξετάζεται περιοδικά με βάση τα αποτελέσματα των ελέγχων και τις πραγματικές ανάγκες κάθε περιοχής.

Παράλληλα, είναι κρίσιμο οι προβλέψεις για τον έλεγχο της ιχνηλασιμότητας σε ολόκληρη την αλυσίδα να εφαρμόζονται αποτελεσματικά στην πράξη και να μην περιορίζονται στη δραστηριότητα στη θάλασσα ή στο στάδιο της εκφόρτωσης. Το σχέδιο νόμου προβλέπει ως αρμόδιες ελεγκτικές αρχές, πέραν του Λιμενικού Σώματος – Ελληνικής Ακτοφυλακής, τις υπηρεσίες αλιείας και τις αρμόδιες αρχές ελέγχου τροφίμων, ενώ το άρθρο 10 προβλέπει ιχνηλασιμότητα των αλιευτικών προϊόντων σε όλα τα στάδια παραγωγής, επεξεργασίας, διανομής και εμπορίας.

Προτείνεται, συνεπώς, να προβλεφθεί σαφές και επιχειρησιακά εφαρμόσιμο μοντέλο διυπηρεσιακού ελέγχου και κατανομής αρμοδιοτήτων για την αποτελεσματική κάλυψη όλων των σταδίων της αλυσίδας από τις κατά

περίπτωση αρμόδιες ελεγκτικές αρχές, συμπεριλαμβανομένων των εστιατορίων, των ιχθυοπωλείων, των εμπορών και των λοιπών επιχειρήσεων διάθεσης αλιευτικών προϊόντων.

ΓΕΩΤΕΧΝΙΚΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΕΛΛΑΔΑΣ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΚΡΗΤΗΣ – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 09:00

Άρθρο 3Α

«Εθνικό σύστημα ελέγχου αλιείας -προστασία Αλιείας»:

Στο σημείο δ) της παραγράφου 1 θα πρέπει προστεθεί «οι υπηρεσίες αλιείας των Περιφερειών», ενώ θα πρέπει να διευκρινιστεί αν θα μπορούν οι υπηρεσίες αυτές να λειτουργούν «αυτεπάγγελα» πχ κατόπιν καταγγελίας κλπ στην Δ/νση όπου ανήκουν, για τη διενέργεια των ελέγχων του σημείου δ)α).

Στην παράγραφο 2 που αφορά το ΟΣΠΑ να προστεθεί υποσύστημα ερασιτεχνικής αλιείας, όπως εξάλλου είχε ήδη προβλεφθεί στην αναβάθμιση του ΟΣΠΑ και στο σημεία 2αε) «υποσύστημα ελέγχου» να προστεθεί και ο έλεγχος της ερασιτεχνικής αλιείας.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΕΝΩΣΗ ΠΛΟΙΟΚΤΗΤΩΝ ΜΕΣΗΣ ΑΛΙΕΙΑΣ – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 09:23

Κεφάλαιο Β

Παρ.2, άρθρο 3Α,

παρ.1α

ΣΧΟΛΙΟ :

Για τη θεσμοθέτηση μέτρων που αφορούν τον έλεγχο της αλιευτικής δραστηριότητας και της εμπορίας προϊόντων αλιείας, αρμόδιο είναι το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων (ΥΠΑΑΤ).

Ωστόσο, παρατηρείται ότι νομοθετικές διατάξεις, με το ίδιο αντικείμενο, εκδίδονται και από άλλους φορείς, όπως:

- Υπουργικές Αποφάσεις. ΥΑ 91354/2017 (ΦΕΚ 2983 Β), ΥΑ 1750/2015 (ΦΕΚ 475 Β),
- Κοινές Υπουργικές Αποφάσεις π.χ. ΚΥΑ 2142.1/346556/2019, κ.λπ.,

που υπογράφονται από άλλα ή συνυπογράφονται από περισσότερα Υπουργεία.

Η ύπαρξη πολλαπλών νομοθετημάτων για τον ίδιο τομέα δημιουργεί σύγχυση και αβεβαιότητα τόσο στους φορείς των διοικητικών οργάνων όσο και στους διοικουμένους.

Επιπλέον, παραδείγματα όπως η ρύθμιση των παραστατικών μεταφοράς αλιευμάτων, όπου διαφορετικά προβλέπονται από την ΑΑΔΕ, το Υπουργείο Ανάπτυξης και τον Κανονισμό Ελέγχου, επιβεβαιώνουν τον κίνδυνο πολυνομίας και αντιφατικών πρακτικών.

Προτεινόμενο Μέτρο:

- Κατάργηση ή αναθεώρηση διατάξεων που υπερβαίνουν τις αρμοδιότητες του ΥΠΑΑΤ, στον έλεγχο της αλιείας.
- Σαφής και μεμονωμένη περιγραφή κάθε αρμοδιότητας, συνδεδεμένη με μία μόνο αρχή ανά περίπτωση, για την αποφυγή αλληλοεπικαλύψεων

Η εφαρμογή αυτής της πρότασης θα διασφαλίσει διαφάνεια, σταθερότητα και προβλεψιμότητα για όλους τους εμπλεκόμενους φορείς και τους διοικουμένους.

Παρ. 1στ

ΣΧΟΛΙΟ :

Ιδού η κατάλληλη στιγμή να γίνει ανασύνθεση του Συμβουλίου Αλιείας, ώστε να θεσπιστούν ως ισότιμα μέλη οι αλιείς μέσω των εκπροσώπων τους, οι οποίοι θα έχουν τη δυνατότητα να εισηγούνται θέματα που αφορούν τον κλάδο της αλιείας.

Η γενεσιουργός αιτία των προβλημάτων στον κλάδο της αλιείας, είναι η απουσία των αλιέων από τον σχεδιασμό της αλιευτικής πολιτικής.

Είναι απαράδεκτο στο σχέδιο νόμου που προωθείται, να προβλέπεται ότι:

«Στο Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων συνιστάται Εθνικό Συμβούλιο Υδατοκαλλιεργειών (ΕΣΥΔ), το οποίο γνωμοδοτεί στον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων για θέματα πολιτικής στον τομέα των υδατοκαλλιεργειών»,

και να μην υπάρχει αντίστοιχη πρόβλεψη για τη συλλεκτική αλιεία, αποκλείοντας ουσιαστικά τους αλιείς από τη συμμετοχή στη χάραξη πολιτικής, που τους αφορά άμεσα.

Η θεσμοθέτηση ισότιμης εκπροσώπησης των αλιέων είναι αναγκαία για τη διαφάνεια, τη νομιμότητα και την αποτελεσματικότητα της αλιευτικής πολιτικής.

Παραθέτουμε αυτούσιο το άρθρο 17

Άρθρο 17

Σύνθεση του Συμβουλίου Αλιείας

«1. Το Συμβούλιο Αλιείας που λειτουργεί στο Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων συγκροτείται από:

α) Τον Γενικό Γραμματέα Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων ως Πρόεδρο.

β) Τον προϊστάμενο του Γραφείου Νομικού Συμβούλου του Κράτους στο Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων με αναπληρωτή του Νομικό Σύμβουλο του Κράτους ή τον αρχαιότερο των Παρέδρων που υπηρετεί στο Γραφείο αυτό.

γ) Έναν ιχθυολόγο των Διευθύνσεων Αλιείας και Διαχείρισης Αλιευτικών Πόρων, Υδατοκαλλιεργειών και Ελέγχου Αλιευτικών Δραστηριοτήτων και Προϊόντων με τους αναπληρωτές τους.

δ) Έναν εκπρόσωπο του Ελληνικού Κέντρου Θαλασσίων Ερευνών της Γενικής Γραμματείας Έρευνας και Καινοτομίας, που προτείνεται με τον αναπληρωτή του από αυτό.

ε) Έναν εκπρόσωπο του Υπουργείου Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής, που προτείνεται με τον αναπληρωτή του από το Υπουργείο Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής.

στ) Έναν εκπρόσωπο της οικείας ή των οικείων συνδικαλιστικών οργανώσεων των υπαλλήλων του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, που προτείνεται με τον αναπληρωτή του από αυτές.

ζ) Καταργείται.

η) Καταργείται.

θ) Καταργείται.

ι) Έναν (1) εκπρόσωπο της Διεύθυνσης Κτηνιατρικής Δημόσιας Υγείας του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων με τον αναπληρωτή του από την ίδια Διεύθυνση.

Σε περίπτωση απουσίας του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, προεδρεύει του Συμβουλίου Αλιείας ο παριστάμενος Νομικός Σύμβουλος του Κράτους.

ια) Τον προϊστάμενο της Γενικής Διεύθυνσης Αλιείας του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, με τον αναπληρωτή του.

ιβ) Τους προϊσταμένους των Διευθύνσεων της Γενικής Διεύθυνσης Αλιείας του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, με τους ισάριθμους αναπληρωτές τους.

ιγ) Έναν (1) εκπρόσωπο του Πανελληνίου Συλλόγου Ιχθυολόγων Δημοσίου που προτείνεται με τον αναπληρωτή του από τον Σύλλογο αυτόν.» - ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ, ΩΣ ΑΝΩ, ΤΗΣ ΠΑΡ. 1 ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 17 ΜΕ ΤΟ ΑΡΘ. 19 ΤΟΥ Ν. 5184/25, ΦΕΚ-34 Α/6-3-25 //--// ΕΙΧΕ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΘΕΙ ΜΕ ΤΗΝ ΠΕΡ. Α ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 69 ΤΟΥ Ν. 4443/16, ΦΕΚ-232 Α/9-12-16[Τέλος Τροποποίησης]

2. Τα θέματα στο Συμβούλιο Αλιείας εισηγούνται ανάλογα με τις αρμοδιότητες προς τα συζητούμενα θέματα, υπάλληλοι των καθ' ύλη αρμόδιων Τμημάτων των Διευθύνσεων θαλάσσιας Αλιείας, Υδατοκαλλιεργειών και Εσωτερικών Υδάτων και Αλιευτικών Εφαρμογών και Εισροών Αλιευτικής Παραγωγής.

3. Τα μέλη και εισηγητές των προηγούμενων παραγράφων ορίζονται με τους αναπληρωτές τους με την απόφαση συγκρότησης του Συμβουλίου Αλιείας.

Παρ. 1ζ

ΣΧΟΛΙΟ:

1. “Άρθρο 13Α παρ. 2:

Μέλη του Συμβουλίου εξέτασης αλιευτικών προσφυγών.

α) έναν Πρόεδρο ή Δικαστικό Πληρεξούσιο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, ως Πρόεδρο,

β) έναν εκπρόσωπο της Γενικής Διεύθυνσης Αλιείας του ΥΠΑΑΤ και

γ) έναν εκπρόσωπο του ΥΝΑΝΠ.

Το Συμβούλιο εξέτασης αλιευτικών προσφυγών (ΣΕΑΠ) αποτελεί Δικαιοδοτικό όργανο, που λειτουργεί με βάση τις αρχές της ανεξαρτησίας, της αντικειμενικότητας και της ισοτιμίας των μελών. Τα μέλη του ΣΕΑΠ έχουν την υποχρέωση να λαμβάνουν αποφάσεις με γνώμονα την αμεροληψία, χωρίς να υπάρχει προσωπικό συμφέρον που να επηρεάζει την κρίση τους.

2. Νομικά και Θεσμικά Ζητήματα.

Στο ΥΝΑΝΠ, ανήκει το Λιμενικό Σώμα, το πόρισμα του οποίου, αποτελεί και το αντικείμενο εξετάσεως με την ενδικοφανή προσφυγή.

Η συμμετοχή λοιπόν στο ΣΕΑΠ, ως ισότιμο μέλος εκπροσώπου του ΥΝΑΝΠ, παραβιάζει:

- Την αρχή της αμεροληψίας και αντικειμενικότητας των μελών του ΣΕΑΠ.
- Την αρχή της ισότητας των μελών, καθώς το μέλος που εκπροσωπεί το Υπουργείο δεν μπορεί να κρίνει υποθέσεις όπου ο ίδιος ο φορέας του, έχει άμεσο συμφέρον.

Η παραβίαση αυτών των αρχών ενδέχεται να θέσει σε κίνδυνο τη νομιμότητα και την αξιοπιστία των αποφάσεων του ΣΕΑΠ.

3. Για τη διασφάλιση της νομιμότητας και της αμεροληψίας των διαδικασιών, προτείνεται:

Σε περίπτωση εξετάσεως θέματος το οποίο εισάγεται ως παράβαση διατάξεων μετά τεκμηρίωση υπό Οργάνου ή Υπηρεσίας του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης, ή τεκμηρίωση υπό Οργάνου της Λιμενικής Αρχής, το αντίστοιχο Μέλος υπό β και γ του άρθρου 13 Α, αντικαθίσταται από τον αναπληρωτή του πρώτου Μέλους, ήτοι του Παρέδρου, ή Δικαστικού Πληρεξουσίου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

Παραθέτουμε αυτούσιο το άρθρο 13 Α

«Άρθρο 13Α

Συμβούλιο Εξέτασης Αλιευτικών Προσφυγών

1. Στο Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων συστήνεται τριμελές Συμβούλιο Εξέτασης Αλιευτικών Προσφυγών (Σ.Ε.Α.Π.), με έδρα το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και με αρμοδιότητα την εξέταση των ενδικοφανών προσφυγών κατά αποφάσεων, με τις οποίες επιβάλλονται διοικητικές κυρώσεις για αλιευτικές παραβάσεις.

2. Το Σ.Ε.Α.Π. συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και αποτελείται από τα εξής μέλη με τους αναπληρωτές τους:

- α) έναν (1) Πρόεδρο ή Δικαστικό Πληρεξούσιο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, ως Πρόεδρο,
- β) έναν εκπρόσωπο της Γενικής Διεύθυνσης Αλιείας του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, και
- γ) έναν (1) εκπρόσωπο του Υπουργείου Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής, ως μέλη.

3. Τα τακτικά και αναπληρωματικά μέλη ορίζονται από τους αρμόδιους Υπουργούς, οι δε λειτουργοί του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους (Ν.Σ.Κ.) ορίζεται από τον Πρόεδρο του Ν.Σ.Κ..

Η θητεία των μελών είναι διετής και μπορεί να ανανεωθεί άπαξ.

4. Με την απόφαση της παρ. 1 ορίζονται ο γραμματέας της Επιτροπής, με τον νόμιμο αναπληρωτή του και οι εισηγητές των υποθέσεων, που υπηρετούν στη Γενική Διεύθυνση Αλιείας του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων.

5. Ο χρόνος έναρξης της λειτουργίας του Σ.Ε.Α.Π. ορίζεται με απόφαση του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων που εκδίδεται το αργότερο μέσα σε τριάντα (30) ημέρες από την έκδοση της απόφασης συγκρότησης της παρ. 2.

[Αρχή Τροποποίησης] «6. Με απόφαση του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων καθορίζεται ο τρόπος οργάνωσης και λειτουργίας του Σ.Ε.Α.Π., η διαδικασία λογοδοσίας, καθώς και κάθε άλλο σχετικό ζήτημα.

7. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, καθορίζεται, σύμφωνα με το άρθρο 21 του ν. 4354/2015 (Α&α; 176), η μηνιαία ή ανά συνεδρίαση αποζημίωση που καταβάλλεται στον Πρόεδρο, στα μέλη, στους γραμματείς, στους αναπληρωτές τους, καθώς και στους εισηγητές του Σ.Ε.Α.Π.» - ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ, ΩΣ ΑΝΩ, ΤΩΝ ΠΑΡ. 6 ΚΑΙ 7 ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 13Α ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΡ. 4 ΤΟΥ ΑΡΘ. 37 ΤΟΥ Ν. 5184/25, ΦΕΚ-34 Α/6-3-25 [Τέλος Τροποποίησης] » - ΠΡΟΣΘ. ΑΡΘΡΟΥ 13Α ΜΕ ΤΟ ΑΡΘ. 9 ΤΟΥ Ν. 5087/24, ΦΕΚ-25 Α/16-2-24 [Τέλος Τροποποίησης]}

Μ*** Τ***** – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 09:46**

Η αλιεία αυτήν την στιγμή αιμορραγεί, το πετρέλαιο, η τεράστια αύξηση των προϊόντων, , φενιζολ, για τα ψάρια, κ.α. Δεν είναι κατάλληλη στιγμή να φέρεται άσχημα μέτρα για την αλιεία, με αυτόν τον τρόπο υπογράφεται ταφόπλακα, αυτήν την στιγμή η αλιεία χρειάζεται ενίσχυση, αν θέλετε να υπάρξει πρωτογενής τομέας, πρέπει να κοιτάξετε προς αυτήν την κατεύθυνση, αν δεν θέλετε συνεχίστε το πρόγραμμα σας, όμως στην κατάσταση της ακρίβειας που διογκώνετε, ο λαός θα πεινάσει, και όταν πεινάσει θα δείχνουν με το δάκτυλο εσάς. Είδη ετοιμάζεται θαλάσσια πάρκα που περιορίζουν την αλιεία και πιέζουν χειρότερα τα αλιευτικά πεδία, αυτό είναι

έγκλημα, αντί να ανοίγουν αλιευτικά πεδία για λιγότερη πίεση, εσείς κλείνεται, αυτό είναι καταστροφή. Αναβάλλεται τα μέτρα για αργότερα, και φροντίστε για επιδοτήσεις. Αν θέλετε να έχετε πρωτογενή τομέα, είμαι 40 χρόνια στην θάλασσά, και σας στα λέω εκ καρδίας και με την εμπειρία που έχω, το πρόβλημα της θάλασσας σήμερα είναι η μόλυνση, φταίει το γαϊδούρι, και χτυπάμε το σαμάρι. Έχετε γυρίσει ποτέ από 48 ώρες στην θάλασσα με κακοκαιρία? Που περιμένεις να πάρεις ανάσα, και να σε έχουν δυο ώρες στο πόδι για έλεγχο? Δεν νομίζω να αντέχατε. Αναβάλετε για της καλές εποχές, και βάλτε επιτέλους πλάτη.

APC s.a. - ΝΙΚΟΣ ΑΝΑΓΝΟΠΟΥΛΟΣ – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 09:47

Με τα άρθρα 3 – 36 του ν/σ επιχειρείται μία αποσπασματική προσέγγιση του κλάδου της αλιείας – υδατοκαλλιέργειας, του τμήματος του πρωτογενούς τομέα που έχει το μικρότερο ποσοστό σε οικονομικούς όρους, όχι όμως και σε κοινωνικό ή εθνικό επίπεδο.

Στα άρθρα αυτά (αρ. 3-18) γίνεται κατά πρώτο εκσυγχρονισμός και συμπλήρωση του καθεστώτος ελέγχου της αλιείας (με μεγάλη καθυστέρηση βέβαια), που μένει βέβαια να εφαρμοσθεί, καθώς και το υφιστάμενο έπασχε περισσότερο στην αδυναμία (;) εφαρμογής, παρά στις εγγενείς του ελλείψεις.

Πρόσθετη ανησυχία και προβληματισμό προκαλεί η μη συμπερίληψη στο ν/σ άρθρων για την ερασιτεχνική αλιεία (άσκηση, έλεγχος, καταγραφή) που υπήρχαν σε όλα τα προηγούμενα σχέδια του ίδιου υπουργείου και πρέπει να επανέλθουν.

Στην ίδια λογική κινείται και η κατάργηση του παραδοσιακού εργαλείου της βιντζότρατας (αρ.31) με την επισήμανση ότι εδώ τα επιστημονικά στοιχεία υπάρχουν, αλλά προς την αντίθετη κατεύθυνση (δηλ. συνέχιση λειτουργίας με διαχειριστικό σχέδιο).

Το κύριο ζητούμενο είναι η ανυπαρξία ενός Πολυετούς Εθνικού Στρατηγικού Σχεδίου για την ανάπτυξη της αλιείας που θα καθορίσει και τις επιμέρους πολιτικές και τα μέτρα – δράσεις.

Αν δεν είναι αυτά αποτέλεσμα συνειδητής επιλογής για εγκατάλειψη της επαγγελματικής αλιείας και προώθηση δραστηριοτήτων προσαρμοσμένων στο μοντέλο της «μονοκαλλιέργειας» της χώρας, τον τουρισμό (βλέπε αλιευτικός τουρισμός), τότε είναι επιτακτική ανάγκη να εκπονηθεί άμεσα ώστε να είναι σε θέση η χώρα να συμμετέχει ενεργά στην αναθεώρηση της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής της Ε.Ε. που είναι σε εξέλιξη και να ενσωματώσει επαρκώς τον κλάδο στο υπό διαμόρφωση εθνικό πρόγραμμα για το Πολυετές Δημοσιονομικό Πλαίσιο 2028 – 2034.

Η επεξεργασία ενός τέτοιου Εθνικού Σχεδίου θα θέσει ισότιμα την οικονομική, κοινωνική και περιβαλλοντική διάσταση για την ανάπτυξη, δίνοντας τέλος στις αλληπάλληλες απαγορεύσεις αλιείας που θεσπίζονται τα τελευταία χρόνια χωρίς επαρκή επιστημονική τεκμηρίωση, στο όνομα της προστασίας του υδάτινου περιβάλλοντος.

Πρέπει λοιπόν να είναι ξεκάθαρο αν και ποιο αλιευτικό στόλο θέλουμε, ποιά είναι τα αλιευτικά εργαλεία και σε τί ένταση συμβάλλει καθένα στη βιώσιμη αλιεία (όχι μόνο με περιβαλλοντικά κριτήρια) και ποιό είναι το προφίλ του επαγγελματία ψαρά του μέλλοντος που συμβαδίζει με τις δημογραφικές εξελίξεις και τις νέες δομές της κοινωνίας.

Όσο αφορά τις διατάξεις για τις υδατοκαλλιέργειες είναι προφανές ότι αποτελούν διορθωτικές – βελτιωτικές παρεμβάσεις στο υφιστάμενο πλαίσιο, ενώ το κύριο ζητούμενο είναι ότι έχει εγκαταλειφθεί(;) ο πρωτοποριακός κάποτε χωροταξικός σχεδιασμός του κλάδου, δεν υλοποιείται το Πολυετές Στρατηγικό Πλαίσιο για την ανάπτυξη των υδατοκαλλιεργειών 2021 – 2030 και οι χορηγούμενες πιστώσεις είναι ανεπαρκείς και μάλιστα χωρίς να υπηρετούν πολιτικές, όπως για την ενεργειακή μετάβαση και την ανταγωνιστικότητα.

Τέλος η επιχειρούμενη διόρθωση στην απαγόρευση αυτοτελούς συνδικαλιστικής οργάνωσης των αλιέων (αρ. 33-35) γίνεται απόλυτα εσφαλμένα με προώθηση της οργάνωσης των ψαράδων ανά εργαλείο που θα οδηγήσει

αναμφίβολα σε πολυδιάσπαση και στην αδυναμία χάραξης αλιευτικής πολιτικής στην οποία θα έχουν ενεργό συμμετοχή οι άμεσα ενδιαφερόμενοι ψαράδες. Η επαναφορά του καθεστώτος του ν. 1361/83 αποτελεί την ενδεδειγμένη λύση ενός προβλήματος που η ίδια η Πολιτεία δημιούργησε το 2011 (ν.4015).

Άρθρο 4 – Κατανομή ελεγκτικών και κυρωτικών αρμοδιοτήτων εμπλεκόμενων αρχών επί αλιευτικών παραβάσεων - Προσθήκη άρθρου 3B στον Αλιευτικό Κώδικα

Στον Αλιευτικό Κώδικα (ν.δ. 420/1970, Α' 27) προστίθεται άρθρο 3B ως εξής:

«Άρθρο 3B

Κατανομή ελεγκτικών και κυρωτικών αρμοδιοτήτων εμπλεκόμενων αρχών επί αλιευτικών παραβάσεων

Αρμόδιες αρχές για την παρακολούθηση, τον έλεγχο της εφαρμογής του εθνικού συστήματος ελέγχου της αλιείας από τους υπόχρεους, τη διερεύνηση επώνυμων ή ανώνυμων καταγγελιών, την εξέταση αναφορών, τη συγκέντρωση και διερεύνηση κάθε είδους πληροφοριών, καθώς και για την επιβολή των προβλεπόμενων κυρώσεων επί αλιευτικών παραβάσεων, είναι:

α) Οι Διευθύνσεις της Γενικής Διεύθυνσης Αλιείας του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων ή οι Υπηρεσίες Αλιείας των Περιφερειών και των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων, πλην των χώρων που ανήκουν στην αρμοδιότητα του Λιμενικού Σώματος -Ελληνικής Ακτοφυλακής (Λ.Σ. – ΕΛ.ΑΚΤ.),

β) η Διεύθυνση Ελέγχου Αλιείας του Λ.Σ. ΕΛ.- ΑΚΤ. και οι Λιμενικές Αρχές της χώρας, σύμφωνα με την κατά τόπο αρμοδιότητά τους. Ειδικά για τα αλιευτικά σκάφη που φέρουν ελληνική σημαία και δραστηριοποιούνται εκτός περιοχών ευθύνης των Λιμενικών Αρχών, όπως αυτές ορίζονται στο π.δ. 81/2014 (Α' 125), η αρμοδιότητα ανατίθεται στον προϊστάμενο της Λιμενικής Αρχής στην οποία κατά περίπτωση έχει νηολογηθεί ή λεμβολογηθεί το σκάφος,

γ) οι αστυνομικές αρχές, εφόσον οι αλιευτικές παραβάσεις λαμβάνουν χώρα σε εσωτερικά ύδατα, ιδίως σε λίμνες, ποτάμια και άλλα υδάτινα συστήματα,

δ) οι δασικές υπηρεσίες, εφόσον οι αλιευτικές παραβάσεις λαμβάνουν χώρα σε ορεινά ρέοντα ύδατα,

ε) οι αρμόδιες αρχές ελέγχου τροφίμων του άρθρου 17 του ν. 4177/2013 (Α' 173).».

Σχόλια επί του άρθρου 4

Β*** Π***** Ψ***** – 26 Αυγούστου 2026, 05:34**

ΣΩΣΤΑ ΘΑ ΜΠΟΡΟΥΣΕ ΚΑΙ ΤΟ ΤΕΛΩΝΕΙΟ ΑΑΔΕ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΝΤΟΥΚΟΣ – 2 Σεπτεμβρίου 2026, 12:35

ΑΡΘΡΟ 4

«Άρθρο 3B

Κατανομή ελεγκτικών και κυρωτικών αρμοδιοτήτων εμπλεκόμενων αρχών επί αλιευτικών παραβάσεων

ΣΧΟΛΙΟ :

Πρέπει να οριστεί με σαφήνεια ο χώρος εντός του οποίου θα ασκεί δικαιοδοσία κάθε φορέας ελέγχου. Σε διαφορετική περίπτωση, βάσει της προτεινόμενης κατανομής αρμοδιοτήτων, περισσότερες αρχές θα μπορούν να ασκούν την ίδια αρμοδιότητα.

Το γεγονός αυτό δημιουργεί σύγχυση και αβεβαιότητα, τόσο στους φορείς των διοικητικών οργάνων όσο και στους διοικουμένους, υπονομεύοντας τη νομιμότητα και την αποτελεσματικότητα των ελέγχων.

Προτεινόμενο Μέτρο:

- Η μεμονωμένη και σαφής περιγραφή κάθε αρμοδιότητας,
- Η σύνδεσή της με μία μόνο αρχή ανά περίπτωση, ώστε να αποφευχθούν επικαλύψεις και αντιφατικές ενέργειες.

Παράδειγμα : Σχετικά με τα παραστατικά μεταφοράς αλιευμάτων, διαφορετικές απαιτήσεις προβλέπονται από :

- την ΑΑΔΕ,
- το Υπουργείο Ανάπτυξης, και
- τον Κανονισμό Ελέγχου,

δημιουργώντας ουσιαστικά πολυνομία και αβεβαιότητα για τους εμπλεκόμενους φορείς και τους διοικουμένους.

Ήδη έχει επιβληθεί πρόστιμο σε σκάφος, διότι το ηλεκτρονικό δελτίο αποστολής δεν πληρούσε τις απαιτήσεις του Υπ. ανάπτυξης, πληρούσε όμως τις απαιτήσεις της ΑΑΔΕ.

[παραθέτουμε αυτούσιο το άρθρο 17 του ν. 4177/2013, σύμφωνα με το στοιχείο ε)

{«Άρθρο 17

Υπηρεσίες αρμόδιες για τον έλεγχο

1. Αρμόδιες υπηρεσίες για τον έλεγχο εφαρμογής των διατάξεων του παρόντος και των κατ' εξουσιοδότησή τους εκδιδόμενων υπουργικών αποφάσεων, πλην των αναφερομένων στα αντικείμενα του επίσημου ελέγχου τροφίμων, είναι:

α) Οι υπηρεσίες ελέγχου του Υπουργείου Ανάπτυξης και Επενδύσεων.

β) Οι Διευθύνσεις Ανάπτυξης των Περιφερειών.

γ) Οι Οργανισμοί Λαϊκών Αγορών Αττικής και Θεσσαλονίκης, όσον αφορά τους χώρους λειτουργίας των Λαϊκών Αγορών και Λαϊκών Αγορών Προϊόντων Βιολογικής Γεωργίας.

δ) Οι Υπηρεσίες του Λιμενικού Σώματος-Ελληνικής Ακτοφυλακής, στη ζώνη δικαιοδοσίας τους. Με απόφαση του Υπουργού Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής, καθορίζονται οι όροι και προϋποθέσεις σφράγισης και αποσφράγισης των καταστημάτων ή επιχειρήσεων υγειονομικού ενδιαφέροντος που λειτουργούν εντός χερσαίων ζωνών λιμένων ή εντός θαλασσοπλοούντων πλοίων ή πλωτών ναυπηγημάτων ή μονίμως αγκυροβολημένων πλοίων, τα οποία βρίσκονται σε περιοχές αρμοδιότητας του Λιμενικού Σώματος-Ελληνικής Ακτοφυλακής, όπως αυτές προσδιορίζονται στην παρ. 1 του άρθρου 5 του ν. 4150/2013. Εξαιρούνται οι τουριστικοί λιμένες στους οποίους εφαρμόζεται η κείμενη νομοθεσία.

ε) Οι Υπηρεσίες του Γενικού Χημείου του Κράτους.

στ) Η Γενική Διεύθυνση του Σώματος Δίωξης Οικονομικού Εγκλήματος (Σ.Δ.Ο.Ε.).

ζ) Η Δημοτική Αστυνομία.

2. Ειδικά για την εφαρμογή του παρόντος και των κατ' εξουσιοδότηση τους εκδιδόμενων υπουργικών αποφάσεων σχετικά με τη νομοθεσία περί τροφίμων, αρμόδιοι φορείς είναι οι κεντρικές αρμόδιες αρχές και οι αρμόδιες αρχές που προβλέπονται από την κείμενη εθνική νομοθεσία. Ειδικά για τα τρόφιμα που υπόκεινται σε Ειδικό Φόρο Κατανάλωσης, αρμόδιος φορέας ελέγχου είναι το Γενικό Χημείο του Κράτους.

3. Οι ποινικές και διοικητικές κυρώσεις που επιβάλλονται σε επιχειρήσεις που δεν συμμορφώνονται με τη νομοθεσία περί τροφίμων καθορίζονται από τις διατάξεις των ειδικότερων περί ελέγχου τροφίμων νόμων και των σχετικών κανονιστικών πράξεων που έχουν θεσπίσει οι κεντρικές αρμόδιες αρχές.

4. Διατάξεις που αφορούν τις διοικητικές κυρώσεις που επιβάλλονται από το Γενικό Χημείο του Κράτους διατηρούνται σε ισχύ.

5. Οι κυρώσεις που επιβάλλονται δυνάμει του παρόντος δεν θίγουν ειδικότερα διοικητικά πρόστιμα που επιβάλλονται από τα αρμόδια όργανα μέσω πράξεων βεβαίωσης παράβασης κατά τον έλεγχο στους χώρους του υπαίθριου εμπορίου (πλανόδιου και στάσιμου), των λαϊκών αγορών και των λαϊκών αγορών προϊόντων βιολογικής γεωργίας, καθώς και τις κυρώσεις που επιβάλλονται από τους Οργανισμούς Λαϊκών Αγορών που λειτουργούν στη Χώρα.» - ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ, ΩΣ ΑΝΩ, ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 17 (ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΑΝΤΙΚ. ΤΗΣ ΠΑΡ. 1) ΜΕ ΤΟ ΑΡΘ. 17 ΤΟΥ Ν. 4712/20, ΦΕΚ-146 Α/29-7-20 – ΕΙΧΕ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΘΕΙ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘ. 58 ΤΟΥ Ν. 4410/16, ΦΕΚ-141 Α/3-8-16 ΚΑΙ ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΡ. 4 ΤΟΥ ΑΡΘ. 74 ΤΟΥ Ν. 4504/17, ΦΕΚ-184 Α/29-11-17[Τέλος Τροποποίησης] (βλ. Την απόφαση Α2/718/14 (ΦΕΚ-2090 Β /31-7-14) : Κωδικοποίηση Κανόνων Διακίνησης και Εμπορίας

ΑΣΤΙΚΗ ΜΗ ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΥΔΑΤΙΝΩΝ ΟΙΚΟΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ – 4 Σεπτεμβρίου 2026, 10:30

Θετική η διάχυση των ελέγχων σε κεντρικά και περιφερειακά όργανα υπό την προϋπόθεση όλες οι εμπλεκόμενες υπηρεσίες να επιλαμβάνονται και να λαμβάνουν δράση και όχι να μετατοπίζουν την αρμοδιότητα. Απαιτείται συντονισμός.

ΜΙΧΑΗΛ ΒΑΓΙΑΝΟΥ – 4 Σεπτεμβρίου 2026, 19:13

Η μέχρι σήμερα εφαρμοζόμενη αλιευτική πολιτική αποδείχθηκε, κατά την άποψή μας, ανεπαρκής και σε σημαντικό βαθμό καταστροφική για τη βιωσιμότητα των θαλάσσιων πόρων. Η συνεχής μείωση των ιχθυαποθεμάτων και η εμφανής ερήμωση σημαντικών θαλάσσιων περιοχών καταδεικνύουν ότι δεν αρκούν αποσπασματικά μέτρα, απαγορεύσεις και αυστηρότερες κυρώσεις.

Βασική αδυναμία αποτελεί η έλλειψη ολοκληρωμένου θαλάσσιου και αλιευτικού χωροταξικού σχεδιασμού, ο οποίος να καθορίζει, με επιστημονικά και περιφερειακά κριτήρια, πού, πότε και με ποιους όρους μπορεί να ασκείται κάθε μορφή αλιευτικής δραστηριότητας, ποιες περιοχές χρειάζονται προσωρινή ή μόνιμη προστασία, ποιες ζώνες πρέπει να λειτουργούν ως περιοχές αναπαραγωγής και ανάκαμψης των ιχθυαποθεμάτων και πώς θα κατανέμεται η αλιευτική πίεση ανά θαλάσσια περιοχή.

Χωρίς προηγούμενη καταγραφή της πραγματικής κατάστασης των αλιευτικών πεδίων και χωρίς έναν συνολικό σχεδιασμό ανά Περιφέρεια και θαλάσσια ζώνη, η επιβολή νέων ελέγχων και κυρώσεων δεν αντιμετωπίζει την αιτία του προβλήματος. Αντιθέτως, υπάρχει σοβαρός κίνδυνος να επιβαρύνει περαιτέρω την επαγγελματική παράκτια αλιεία χωρίς ουσιαστικό αποτέλεσμα για την αποκατάσταση των ιχθυαποθεμάτων.

Για τον λόγο αυτό θεωρούμε ότι το νομοσχέδιο πρέπει να συνδεθεί υποχρεωτικά με την κατάρτιση ολοκληρωμένου αλιευτικού χωροταξικού σχεδιασμού, με ιδιαίτερη εξειδίκευση ανά Περιφέρεια και με ουσιαστική συμμετοχή των επαγγελματικών αλιευτικών συλλόγων, της επιστημονικής κοινότητας και των αρμόδιων υπηρεσιών.

Ο σχεδιασμός αυτός πρέπει να προβλέπει ζώνες αλιείας, περιοχές περιοδικής ανάπαυσης των ιχθυαποθεμάτων, ζώνες προστασίας και αναπαραγωγής, ειδικά μέτρα ανά είδος και περιοχή, καθώς και έλεγχο της συνολικής αλιευτικής πίεσης, συμπεριλαμβανομένης της επαγγελματικής, ερασιτεχνικής και αθλητικής αλιείας.

Χωρίς τέτοιο σχεδιασμό, το νομοσχέδιο κινδυνεύει να περιοριστεί σε ένα ακόμη σύστημα ελέγχων και κυρώσεων, χωρίς να επιτύχει τον βασικό του στόχο, που πρέπει να είναι η πραγματική ανάκαμψη των θαλάσσιων οικοσυστημάτων και η διατήρηση μιας βιώσιμης επαγγελματικής αλιείας.

Εάν δεν προηγηθεί ουσιαστικός σχεδιασμός της αλιευτικής δραστηριότητας και της χρήσης του θαλάσσιου χώρου, η αποτυχία του νέου πλαισίου είναι προβλέψιμη. Δεν μπορεί να προστατευθεί η θάλασσα μόνο με πρόστιμα και κυρώσεις· απαιτείται σχέδιο, επιστημονική τεκμηρίωση, περιφερειακή εξειδίκευση και πραγματική διαχείριση των αλιευτικών πόρων.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΙΧΘΥΟΛΟΓΩΝ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΠΣΙΔ – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 22:51

Άρθρο 4 — Κατανομή ελεγκτικών και κυρωτικών αρμοδιοτήτων

- (α). Θα πρέπει η διατύπωση της περίπτωσης (α) να γίνει χωρίς διαζευτικό ή, ώστε να είναι σαφής η εκχώρηση αρμοδιοτήτων στις υπηρεσίες αλιείας της αυτοδιοίκησης. Δηλαδή:

- (α1) Διευθύνσεις της ΓΔΑ του ΥΠΑΑΤ και

- (α2) Υπηρεσίες Αλιείας των Περιφερειών και

- (α3) Υπηρεσίες Αλιείας των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων

- Να γίνει επαναδιατύπωση του «πλην των χώρων που ανήκουν στην αρμοδιότητα του Λιμενικού Σώματος» σε: «Στους χώρους που ανήκουν στην αρμοδιότητα του ΛΣ, μόνο στα πλαίσια κοινών κλιμακίων της παρ. 3 του αρθ.3Γ (αρθ 5 παρόντος νόμου), με τη συμμετοχή στελεχών του ΛΣ», ώστε να δίνεται η δυνατότητα των επιθεωρητών αλιείας των υπηρεσιών αλιείας που είναι εξειδικευμένοι επιστήμονες να συμβάλλουν σε αποτελεσματικότερο έλεγχο και σε λιμένες και ιχθυόσκαλες.

- Να διαγραφεί η παρ ε για τις αρμόδιες αρχές ελέγχου τροφίμων, καθώς για την εφαρμογή της ΚΑΛΠ και άρα για το συγκεκριμένο νομοσχέδιο τα προϊόντα αλίευσης, εξαλίευσης, εισαγωγής κλπ δεν είναι τρόφιμα και με τη

συγκεκριμένη διάταξη υπάρχει κίνδυνος επικάλυψης αρμοδιοτήτων και διοικητικών εμπλοκών.

ΓΕΩΤΕΧΝΙΚΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΕΛΛΑΔΑΣ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΚΡΗΤΗΣ – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 09:05

Άρθρο 3B

«Κατανομή ελεγκτικών και κυρωτικών αρμοδιοτήτων εμπλεκόμενων αρχών επί αλιευτικών παραβάσεων»
Οι Υπηρεσίες Αλιείας των Περιφερειών και των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων, θα πρέπει να είναι αποτελούν ξεχωριστή κατηγορία ανάμεσα στις υπηρεσίες που θα επιβάλουν κυρώσεις επί των αλιευτικών παραβάσεων και όχι να αποτελούν επιλογή έναντι των Δ/σεων της ΓΔΑ του ΥΠΑΑΤ, ώστε να μπορεί χωρικά σε όλη την επικράτεια να εφαρμόζεται καλύτερα το εθνικό σύστημα ελέγχου της αλιείας.

Π*** Ε**** Π***** Μ**** Α***** – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 09:15**

ΑΡΘΡΟ 4

«Άρθρο 3B

Κατανομή ελεγκτικών και κυρωτικών αρμοδιοτήτων εμπλεκόμενων αρχών επί αλιευτικών παραβάσεων
ΣΧΟΛΙΟ :

Πρέπει να οριστεί με σαφήνεια ο χώρος εντός του οποίου θα ασκεί δικαιοδοσία κάθε φορέας ελέγχου. Σε διαφορετική περίπτωση, βάσει της προτεινόμενης κατανομής αρμοδιοτήτων, περισσότερες αρχές θα μπορούν να ασκούν την ίδια αρμοδιότητα.

Το γεγονός αυτό δημιουργεί σύγχυση και αβεβαιότητα, τόσο στους φορείς των διοικητικών οργάνων όσο και στους διοικουμένους, υπονομεύοντας τη νομιμότητα και την αποτελεσματικότητα των ελέγχων.

Προτεινόμενο Μέτρο:

- Η μεμονωμένη και σαφής περιγραφή κάθε αρμοδιότητας,
- Η σύνδεσή της με μία μόνο αρχή ανά περίπτωση, ώστε να αποφευχθούν επικαλύψεις και αντιφατικές ενέργειες.

Παράδειγμα : Σχετικά με τα παραστατικά μεταφοράς αλιευμάτων, διαφορετικές απαιτήσεις προβλέπονται από :

- την ΑΑΔΕ,
- το Υπουργείο Ανάπτυξης, και
- τον Κανονισμό Ελέγχου,

δημιουργώντας ουσιαστικά πολυνομία και αβεβαιότητα για τους εμπλεκόμενους φορείς και τους διοικουμένους.

Ήδη έχει επιβληθεί πρόστιμο σε σκάφος, διότι το ηλεκτρονικό δελτίο αποστολής δεν πληρούσε τις απαιτήσεις του Υπ. ανάπτυξης, πληρούσε όμως τις απαιτήσεις της ΑΑΔΕ.

[παραθέτουμε αυτούσιο το άρθρο 17 του ν. 4177/2013, σύμφωνα με το στοιχείο ε)

{«Άρθρο 17

Υπηρεσίες αρμόδιες για τον έλεγχο

1. Αρμόδιες υπηρεσίες για τον έλεγχο εφαρμογής των διατάξεων του παρόντος και των κατ' εξουσιοδότησή τους εκδιδόμενων υπουργικών αποφάσεων, πλην των αναφερομένων στα αντικείμενα του επίσημου ελέγχου τροφίμων, είναι:

α) Οι υπηρεσίες ελέγχου του Υπουργείου Ανάπτυξης και Επενδύσεων.

β) Οι Διευθύνσεις Ανάπτυξης των Περιφερειών.

γ) Οι Οργανισμοί Λαϊκών Αγορών Αττικής και Θεσσαλονίκης, όσον αφορά τους χώρους λειτουργίας των Λαϊκών Αγορών και Λαϊκών Αγορών Προϊόντων Βιολογικής Γεωργίας.

δ) Οι Υπηρεσίες του Λιμενικού Σώματος-Ελληνικής Ακτοφυλακής, στη ζώνη δικαιοδοσίας τους. Με απόφαση του Υπουργού Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής, καθορίζονται οι όροι και προϋποθέσεις σφράγισης και αποσφράγισης των καταστημάτων ή επιχειρήσεων υγειονομικού ενδιαφέροντος που λειτουργούν εντός χερσαίων ζωνών λιμένων ή εντός θαλασσοπλοούντων πλοίων ή πλωτών ναυπηγημάτων ή μονίμως αγκυροβολημένων πλοίων, τα οποία βρίσκονται σε περιοχές αρμοδιότητας του Λιμενικού Σώματος-Ελληνικής Ακτοφυλακής, όπως αυτές προσδιορίζονται στην παρ. 1 του άρθρου 5 του ν. 4150/2013. Εξαιρούνται οι τουριστικοί λιμένες στους οποίους εφαρμόζεται η κείμενη νομοθεσία.

ε) Οι Υπηρεσίες του Γενικού Χημείου του Κράτους.

στ) Η Γενική Διεύθυνση του Σώματος Δίωξης Οικονομικού Εγκλήματος (Σ.Δ.Ο.Ε.).

ζ) Η Δημοτική Αστυνομία.

2. Ειδικά για την εφαρμογή του παρόντος και των κατ'εξουσιοδότηση τους εκδιδομένων υπουργικών αποφάσεων σχετικά με τη νομοθεσία περί τροφίμων, αρμόδιοι φορείς είναι οι κεντρικές αρμόδιες αρχές και οι αρμόδιες αρχές που προβλέπονται από την κείμενη εθνική νομοθεσία. Ειδικά για τα τρόφιμα που υπόκεινται σε Ειδικό Φόρο Κατανάλωσης, αρμόδιος φορέας ελέγχου είναι το Γενικό Χημείο του Κράτους.

3. Οι ποινικές και διοικητικές κυρώσεις που επιβάλλονται σε επιχειρήσεις που δεν συμμορφώνονται με τη νομοθεσία περί τροφίμων καθορίζονται από τις διατάξεις των ειδικότερων περί ελέγχου τροφίμων νόμων και των σχετικών κανονιστικών πράξεων που έχουν θεσπίσει οι κεντρικές αρμόδιες αρχές.

4. Διατάξεις που αφορούν τις διοικητικές κυρώσεις που επιβάλλονται από το Γενικό Χημείο του Κράτους διατηρούνται σε ισχύ.

5. Οι κυρώσεις που επιβάλλονται δυνάμει του παρόντος δεν θίγουν ειδικότερα διοικητικά πρόστιμα που επιβάλλονται από τα αρμόδια όργανα μέσω πράξεων βεβαίωσης παράβασης κατά τον έλεγχο στους χώρους του υπαίθριου εμπορίου (πλανόδιου και στάσιμου), των λαϊκών αγορών και των λαϊκών αγορών προϊόντων βιολογικής γεωργίας, καθώς και τις κυρώσεις που επιβάλλονται από τους Οργανισμούς Λαϊκών Αγορών που λειτουργούν στη Χώρα.» - ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ, ΩΣ ΑΝΩ, ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 17 (ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΑΝΤΙΚ. ΤΗΣ ΠΑΡ. 1) ΜΕ ΤΟ ΑΡΘ. 17 ΤΟΥ Ν. 4712/20, ΦΕΚ-146 Α/29-7-20 – ΕΙΧΕ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΘΕΙ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘ. 58 ΤΟΥ Ν. 4410/16, ΦΕΚ-141 Α/3-8-16 ΚΑΙ ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΡ. 4 ΤΟΥ ΑΡΘ. 74 ΤΟΥ Ν. 4504/17, ΦΕΚ-184 Α/29-11-17[Τέλος Τροποποίησης] (βλ. Την απόφαση Α2/718/14 (ΦΕΚ-2090 Β /31-7-14) : Κωδικοποίηση Κανόνων Διακίνησης και Εμπορίας Προϊόντων και Παροχής Υπηρεσιών (Κανόνες ΔΙΕΠΠΥ) – άρθρο 138 (Υποχρεώσεις των Ελεγκτικών Υπηρεσιών του άρθρου 17 του ν. 4177/13) – άρθρο 139 (Υποχρεώσεις ελεγκτών - ελεγχομένων)}

Άρθρο 5 – Επιθεωρητές αλιείας - Προσθήκη άρθρου 3Γ στον Αλιευτικό Κώδικα

Στον Αλιευτικό Κώδικα (ν.δ. 420/1970, Α' 27) προστίθεται άρθρο 3Γ ως εξής:

«Άρθρο 3Γ

Επιθεωρητές αλιείας

1. Τα στελέχη των αρμόδιων αρχών ελέγχου του άρθρου 3Β, κατόπιν ορισμού τους ως επιθεωρητών αλιείας από τους φορείς στους οποίους υπάγονται, εγγράφονται στο «Εθνικό Μητρώο Επιθεωρητών Αλιείας» του άρθρου 3Δ.

2. Οι επιθεωρητές αλιείας συμμετέχουν ως εθνικά σημεία επαφής στις αποστολές εφαρμογής των επιθεωρήσεων και ελέγχου συμμόρφωσης της χώρας, που οργανώνονται από τη Γενική Διεύθυνση Θαλάσσιας Πολιτικής και Αλιείας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής ή την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Ελέγχου Αλιείας.

3. Επιθεωρητές αλιείας από διαφορετικές αρμόδιες αρχές ελέγχου μπορούν να συμμετέχουν σε κοινά κλιμάκια ελέγχου που συγκροτούνται με απόφαση της Ενιαίας Αρχής Ελέγχου της περ. γ) της παρ. 1 του άρθρου 3Α. Με την ίδια απόφαση καθορίζεται η αρμόδια αρχή ελέγχου αλιείας που επισπεύδει τον έλεγχο, η οποία, σε περίπτωση παραβάσεων, εκδίδει τις αποφάσεις επιβολής αλιευτικών κυρώσεων και διοικητικών μέτρων.».

Σχόλια επί του άρθρου 5

ΑΣΤΙΚΗ ΜΗ ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΥΔΑΤΙΝΩΝ ΟΙΚΟΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ – 4 Σεπτεμβρίου 2026, 10:32

Σημαντικό και θετικό το ότι θα υπάρχει συντονισμός και διασύνδεση μεταξύ των διάφορων οργάνων, εθνικών κι ευρωπαϊκών.

ΜΙΧΑΗΛ ΒΑΓΙΑΝΟΥ – 4 Σεπτεμβρίου 2026, 19:15

Το ζητούμενο δεν είναι να ελεγχθεί περισσότερο ο παράκτιος αλιείας. Το ζητούμενο είναι να αναγεννηθεί η θάλασσα. Χωρίς χωροθετημένες ζώνες, επιστημονικά τεκμηριωμένες χρονικές απαγορεύσεις, προστασία των περιοχών αναπαραγωγής και ένα συνολικό σχέδιο ανάκαμψης των ιχθυοαποθεμάτων, κανένα σύστημα επιθεωρήσεων και κυρώσεων δεν μπορεί από μόνο του να εξασφαλίσει το μέλλον της ελληνικής αλιείας.

Μ** Α***** – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 11:12**

Δεν αμφισβητείται η ανάγκη αποτελεσματικού ελέγχου. Δεν τεκμηριώνεται όμως η ανάγκη επέκτασης των ελεγκτικών αρμοδιοτήτων σε ένα τόσο μεγάλο δίκτυο επιθεωρητών διαφορετικών υπηρεσιών.

Το Λιμενικό Σώμα πραγματοποιεί ήδη τους ελέγχους της επαγγελματικής αλιείας στη θάλασσα και στους λιμένες πολύ αποτελεσματικά. Διαθέτει την επιχειρησιακή εμπειρία, τα μέσα και την πραγματική γνώση των αλιευτικών σκαφών, των εργαλείων και των συνθηκών εργασίας στη θάλασσα.

Η δημιουργία πρόσθετων ελεγκτικών σχημάτων κινδυνεύει να αυξήσει τη γραφειοκρατία, τις αλληλοεπικαλύψεις και τις διαφορετικές ερμηνείες της νομοθεσίας, χωρίς να αποδεικνύεται αντίστοιχη βελτίωση του ελέγχου. Αυξάνει επίσης τον κίνδυνο βεβαίωσης παράβασης από όργανο που γνωρίζει το δικό του διοικητικό αντικείμενο, αλλά δεν διαθέτει ειδική γνώση της επαγγελματικής αλιείας, της λειτουργίας του ΟΣΠΑ και των πραγματικών συνθηκών πάνω στο σκάφος.

Ζητείται να παραμείνει το Λιμενικό Σώμα η κύρια αρμόδια αρχή για τους ελέγχους στη θάλασσα, στα αλιευτικά σκάφη, στα εργαλεία και κατά την εκφόρτωση. Οι υπόλοιπες υπηρεσίες πρέπει να περιορίζονται στα σαφώς καθορισμένα αντικείμενα της αρμοδιότητάς τους, όπως η εμπορία, τα φορολογικά παραστατικά και η ασφάλεια των τροφίμων.

Κανένα όργανο δεν πρέπει να βεβαιώνει αλιευτική παράβαση χωρίς προηγούμενη ειδική και πιστοποιημένη κατάρτιση. Για κάθε περιστατικό πρέπει να υπάρχει μία αρμόδια αρχή και μία ενιαία διαδικασία, ώστε να αποκλείονται οι παράλληλοι έλεγχοι, οι διαφορετικές κρίσεις και η διπλή βεβαίωση ή κύρωση για τα ίδια πραγματικά γεγονότα.

Η διάρκεια της επιτόπιας επιθεώρησης πρέπει επίσης να έχει σαφές ανώτατο χρονικό όριο. Ένα επαγγελματικό αλιευτικό σκάφος δεν μπορεί να παραμένει δεμένο επ' αόριστο και να χάνει ολόκληρο αλιευτικό ταξίδι και ημερομίσθια, χωρίς να έχει ακόμη διαπιστωθεί παράβαση.

Με την ολοκλήρωση του ελέγχου πρέπει να παραδίδεται αμέσως στον πλοίαρχο αντίγραφο της έκθεσης, με όλα τα ευρήματα, τις μετρήσεις και το αποδεικτικό υλικό. Η προθεσμία των ενενήντα ημερών για την ολοκλήρωση του ελέγχου είναι υπερβολική και πρέπει να περιοριστεί σημαντικά.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΙΧΘΥΟΛΟΓΩΝ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΠΣΙΔ – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 22:53

Άρθρο 5 — Επιθεωρητές αλιείας

- Προσθήκη παραγράφου μετά την παράγραφο 1, ώστε να είναι σαφής ο ρόλος των επιθεωρητών αλιείας «2. Οι επιθεωρητές αλιείας διενεργούν τακτικούς, έκτακτους και δειγματοληπτικούς ελέγχους και επιθεωρήσεις.»
- Ο ορισμός των επιθεωρητών αλιείας από την Περιφέρεια και την Αποκεντρωμένη να γίνεται στο σύνολο των υπαλλήλων της που φέρουν τις προϋποθέσεις της παρ.2 του αρθ.6, οι οποίοι στη συνέχεια θα εγγράφονται στο ΕΜΕΑ και να αναλαμβάνουν ρόλους στο ΟΣΠΑ.

ΓΕΩΤΕΧΝΙΚΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΕΛΛΑΔΑΣ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΚΡΗΤΗΣ – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 09:07

Στο άρθρο Άρθρο3Γ «Επιθεωρητές αλιείας» αναφέρεται ότι

1.«Τα στελέχη των αρμόδιων αρχών ελέγχου του άρθρου 3Β, κατόπιν ορισμού τους ως επιθεωρητών αλιείας από τους φορείς στους οποίους υπάγονται, εγγράφονται στο «Εθνικό Μητρώο Επιθεωρητών Αλιείας» του άρθρου 3Δ.»

Και στο Άρθρο 3Δ «Εθνικό Μητρώο Επιθεωρητών Αλιείας» αναφέρεται ότι

2. Τα στελέχη των αρχών ελέγχου της περ. α) του άρθρου 3Β που εγγράφονται στο Ε.Μ.Ε.Α. ανήκουν στον κλάδο πανεπιστημιακής εκπαίδευσης (ΠΕ) Γεωτεχνικών με ειδικότητα Ιχθυολόγων ή στον κλάδο τεχνολογικής εκπαίδευσης (ΤΕ) Τεχνολόγων Γεωπονίας με ειδικότητα Ιχθυοκομίας – Αλιείας.

Θα πρέπει να δίνεται η δυνατότητα αυτοδίκαια στα στελέχη των σχετικών αρχών των παραπάνω ειδικοτήτων να μπορούν να εγγράφονται στο μητρώο χωρίς να είναι απαραίτητη η έγκριση από το φορέα στον οποίο υπάγονται. Επιπλέον θεωρούμε ότι η συγκρότηση των κοινών κλιμακίων ελέγχου θα πρέπει να μπορεί να γίνεται και με απόφαση των υπηρεσιών της του άρθρου 3Β)α).

Επίσης πολλά στελέχη των παραπάνω υπηρεσιών αλιείας των περιφερειών και της ΓΔΑ έχουν ήδη από το 2017 εκπαιδευτεί ως «επιθεωρητές αλιείας», θεωρούμε ότι χρειάζεται νέα εκπαίδευση λόγω του μεγάλου χρονικού διαστήματος που έχει μεσολαβήσει, αλλά και για να δοθεί η ευκαιρία σε νέους υπαλλήλους να εκπαιδευτούν και προτείνουμε να υπάρχει μια περιοδική εκπαίδευση, όταν αυτό κρίνεται σκόπιμο (σημαντικές αλλαγές ευρωπαϊκής ή εθνικής νομοθεσίας, νεοεισερχόμενοι υπάλληλοι κλπ).

Άρθρο 6 – Εθνικό Μητρώο Επιθεωρητών Αλιείας - Προσθήκη άρθρου 3Δ στον Αλιευτικό Κώδικα

Στον Αλιευτικό Κώδικα (ν.δ. 420/1970, Α' 27) προστίθεται άρθρο 3Δ ως εξής:

«Άρθρο 3Δ

Εθνικό Μητρώο Επιθεωρητών Αλιείας

1. Σε εφαρμογή της παρ. 1 του άρθρου 74 του Κανονισμού (ΕΚ) 1224/2009 του Συμβουλίου της 20ής Νοεμβρίου 2009 περί θεσπίσεως ενωσιακού συστήματος ελέγχου της τήρησης των κανόνων της κοινής αλιευτικής πολιτικής, τροποποιήσεως των κανονισμών (ΕΚ) 847/96, (ΕΚ) 2371/2002, (ΕΚ) 811/2004, (ΕΚ) 768/2005, (ΕΚ) 2115/2005, (ΕΚ) 2166/2005, (ΕΚ) 388/2006, (ΕΚ) 509/2007, (ΕΚ) 676/2007, (ΕΚ) 1098/2007, (ΕΚ) 1300/2008, (ΕΚ) 1342/2008 και καταργήσεως των κανονισμών (ΕΟΚ) 2847/93, (ΕΚ) 1627/94 και (ΕΚ) 1966/2006 (L 343) [εφεξής του Κανονισμού (ΕΚ) 1224/2009 (L 343)], αναπτύσσεται και λειτουργεί στη Γενική Διεύθυνση Αλιείας του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, ως υποσύστημα του Ολοκληρωμένου Συστήματος Παρακολούθησης Αλιείας (Ο.Σ.Π.Α.), «Εθνικό Μητρώο Επιθεωρητών Αλιείας» (Ε.Μ.Ε.Α.), στο οποίο εγγράφονται τα στελέχη των αρμόδιων αρχών ελέγχου αλιείας του άρθρου 3Β, που έχουν ελεγκτικές αρμοδιότητες επί δραστηριοτήτων αλιείας και εμπορίας προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας.

2. Τα στελέχη των αρχών ελέγχου της περ. α) του άρθρου 3Β που εγγράφονται στο Ε.Μ.Ε.Α. ανήκουν στον κλάδο πανεπιστημιακής εκπαίδευσης (ΠΕ) Γεωτεχνικών με ειδικότητα Ιχθυολόγων ή στον κλάδο τεχνολογικής εκπαίδευσης (ΤΕ) Τεχνολόγων Γεωπονίας με ειδικότητα Ιχθυοκομίας – Αλιείας.

3. Η Ενιαία Αρχή Ελέγχου της περ. γ) της παρ. 1 του άρθρου 3Α έχει την αρμοδιότητα τήρησης και επικαιροποίησης των στοιχείων του Ε.Μ.Ε.Α..».

Σχόλια επί του άρθρου 6

Β*** Π***** Ψ***** – 25 Αυγούστου 2026, 06:10**

ΘΕΤΙΚΟ15

ΑΣΤΙΚΗ ΜΗ ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΥΔΑΤΙΝΩΝ ΟΙΚΟΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ – 4 Σεπτεμβρίου 2026, 10:33

Θετική η πρόταση αυτή για τη δημιουργία Εθνικού Μητρώου Επιθεωρητών Αλιείας, υπό την προϋπόθεση να

εφαρμοστεί στην πράξη με όρους διαφάνειας.

ΜΙΧΑΗΛ ΒΑΓΙΑΝΟΥ – 4 Σεπτεμβρίου 2026, 19:18

Ο νησιώτης αλιέας δεν πρέπει να αντιμετωπίζεται ως το πρόβλημα της ελληνικής θάλασσας. Είναι άνθρωπος που ζει καθημερινά τη θάλασσα, γνωρίζει τα αλιευτικά πεδία και βρίσκεται διαρκώς στις θαλάσσιες περιοχές της χώρας. Η Πολιτεία οφείλει να τον αντιμετωπίζει ως συνεργάτη στην προστασία των θαλάσσιων πόρων και ως σημαντικό παράγοντα διατήρησης της ζωής και της ανθρώπινης παρουσίας στις ακριτικές νησιωτικές περιοχές.

ΓΕΩΤΕΧΝΙΚΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΕΛΛΑΔΑΣ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΚΡΗΤΗΣ – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 09:08

Στο άρθρο Άρθρο3Γ «Επιθεωρητές αλιείας» αναφέρεται ότι

1.«Τα στελέχη των αρμόδιων αρχών ελέγχου του άρθρου 3Β, κατόπιν ορισμού τους ως επιθεωρητών αλιείας από τους φορείς στους οποίους υπάγονται, εγγράφονται στο «Εθνικό Μητρώο Επιθεωρητών Αλιείας» του άρθρου 3Δ.»

Και στο Άρθρο 3Δ «Εθνικό Μητρώο Επιθεωρητών Αλιείας» αναφέρεται ότι

2. Τα στελέχη των αρχών ελέγχου της περ. α) του άρθρου 3Β που εγγράφονται στο Ε.Μ.Ε.Α. ανήκουν στον κλάδο πανεπιστημιακής εκπαίδευσης (ΠΕ) Γεωτεχνικών με ειδικότητα Ιχθυολόγων ή στον κλάδο τεχνολογικής εκπαίδευσης (ΤΕ) Τεχνολόγων Γεωπονίας με ειδικότητα Ιχθυοκομίας – Αλιείας.

Θα πρέπει να δίνεται η δυνατότητα αυτοδίκαια στα στελέχη των σχετικών αρχών των παραπάνω ειδικοτήτων να μπορούν να εγγράφονται στο μητρώο χωρίς να είναι απαραίτητη η έγκριση από το φορέα στον οποίο υπάγονται. Επιπλέον θεωρούμε ότι η συγκρότηση των κοινών κλιμακίων ελέγχου θα πρέπει να μπορεί να γίνεται και με απόφαση των υπηρεσιών της του άρθρου 3Β)α).

Επίσης πολλά στελέχη των παραπάνω υπηρεσιών αλιείας των περιφερειών και της ΓΔΑ έχουν ήδη από το 2017 εκπαιδευτεί ως «επιθεωρητές αλιείας», θεωρούμε ότι χρειάζεται νέα εκπαίδευση λόγω του μεγάλου χρονικού διαστήματος που έχει μεσολαβήσει, αλλά και για να δοθεί η ευκαιρία σε νέους υπαλλήλους να εκπαιδευτούν και προτείνουμε να υπάρχει μια περιοδική εκπαίδευση, όταν αυτό κρίνεται σκόπιμο (σημαντικές αλλαγές ευρωπαϊκής ή εθνικής νομοθεσίας, νεοεισερχόμενοι υπάλληλοι κλπ).

Άρθρο 7 – Διαδικασία επιθεωρήσεων - Προσθήκη άρθρου 3Ε στον Αλιευτικό Κώδικα

Στον Αλιευτικό Κώδικα (ν.δ. 420/1970, Α' 27) προστίθεται άρθρο 3Ε ως εξής:

«Άρθρο 3Ε

Διαδικασία επιθεωρήσεων

1. Για τη διενέργεια επιθεώρησης δραστηριοτήτων αλιείας ή εμπορίας προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας, οι επιθεωρητές αλιείας, πλην του ένστολου προσωπικού των αρμόδιων αρχών των περ. β) και γ) του άρθρου 3Β, οι οποίοι προβαίνουν σε αυτεπάγγελτους ελέγχους, λαμβάνουν έγγραφη εντολή επιθεώρησης, υπογεγραμμένη από τον προϊστάμενο της οικείας αρχής ελέγχου αλιείας.

2. Κατά τη διεξαγωγή του ελέγχου, επιδεικνύεται στον επιθεωρούμενο η εντολή επιθεώρησης της παρ. 1.

3. Οι επιθεωρούμενοι, σύμφωνα με το άρθρο 75 του Κανονισμού (ΕΚ) 1224/2009 (L 343):

α) διευκολύνουν, επιδεικνύουν και παρέχουν στους επιθεωρητές, τις αναγκαίες πληροφορίες και έγγραφα που κατέχουν, έχουν εκδώσει ή τους ζητούνται, σε ηλεκτρονική ή έντυπη μορφή, και

β) επιτρέπουν την πρόσβαση στο σκάφος, συμπεριλαμβανομένων των αμπαριών του, στις εγκαταστάσεις και στα μέσα μεταφοράς που χρησιμοποιούνται για τις δραστηριότητες αλιείας, διακίνησης, μεταφοράς,

μεταποίησης ή εμπορίας προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας.

4. Αν τα αιτούμενα από τον έλεγχο στοιχεία δεν είναι άμεσα διαθέσιμα, οι επιθεωρούμενοι τα προσκομίζουν στους επιθεωρητές, εντός πέντε (5) ημερών. Στην περίπτωση αυτή, γίνεται σχετική σημείωση στην έκθεση επιθεώρησης.

5. Αν οι επιθεωρητές αλιείας κρίνουν σκόπιμη την παράταση του ελέγχου για χρονικό διάστημα πέραν της ημέρας που ξεκίνησε ο έλεγχος του επιθεωρούμενου, οι λόγοι παράτασης καταγράφονται στην έκθεση και ο επιθεωρούμενος ενημερώνεται με κάθε πρόσφορο μέσο για τη συνέχιση του ελέγχου και τους λόγους που την επιβάλλουν.

6. Οι επιθεωρητές αλιείας ενημερώνουν τους επιθεωρούμενους για τα ευρήματα της επιθεώρησης στο τέλος της επιθεώρησης.

7. Οι επιθεωρούμενοι μπορούν να διατυπώσουν παρατηρήσεις, οι οποίες καταχωρίζονται υποχρεωτικά από τους επιθεωρητές στην έκθεση επιθεώρησης της παρ. 9.

8. Ο έλεγχος ολοκληρώνεται εντός προθεσμίας ενενήντα (90) ημερών από την ημερομηνία που έλαβε χώρα ο αυτεπάγγελτος έλεγχος ή που ελήφθη η έγγραφη εντολή επιθεώρησης.

9. Μετά την ολοκλήρωση του ελέγχου σύμφωνα με την παρ. 8, ο υπεύθυνος επιθεωρητής αλιείας συντάσσει, υπογράφει και υποβάλλει αμελλητί την έκθεση επιθεώρησης στην αρμόδια αρχή ελέγχου του άρθρου 3B, η οποία την κοινοποιεί προς υπογραφή, στον επιθεωρούμενο και στους εμπλεκόμενους επιθεωρητές, μέσα σε δεκαπέντε (15) ημέρες.

Στην έκθεση επιθεώρησης, ο υπεύθυνος επιθεωρητής αλιείας καταγράφει αναλυτικά τα ευρήματα του ελέγχου και τα διοικητικά μέτρα συμμόρφωσης που προβλέπονται για τις αλιευτικές παραβάσεις που διαπιστώνονται.

Εντός αποκλειστικής προθεσμίας τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίηση της έκθεσης επιθεώρησης, ο επιθεωρούμενος και οι εμπλεκόμενοι επιθεωρητές αλιείας υποβάλλουν σχόλια και υπογράφουν την έκθεση επιθεώρησης.

Η έκθεση επιθεώρησης υπογράφεται από τον επιθεωρούμενο, προς απόδειξη της παραλαβής αντιγράφου της έκθεσης, χωρίς αυτό να θεωρείται ως αποδοχή του περιεχομένου της.

10. Μετά την υπογραφή της έκθεσης επιθεώρησης από τον επιθεωρούμενο και τους εμπλεκόμενους επιθεωρητές αλιείας ή μετά την πάροδο των τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίηση της έκθεσης επιθεώρησης προς υπογραφή, η έκθεση υποβάλλεται στην αρμόδια αρχή ελέγχου του άρθρου 3B. Τα στοιχεία της έκθεσης επιθεώρησης τηρούνται στην ηλεκτρονική βάση δεδομένων του υποσυστήματος ελέγχου του Ολοκληρωμένου Συστήματος Παρακολούθησης Αλιείας.».

Σχόλια επί του άρθρου 7

ΜΠΟΥΝΤΟΥΚΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ – 2 Σεπτεμβρίου 2026, 12:54

ΑΡΘΡΟ 7

Διαδικασία επιθεωρήσεων - Προσθήκη άρθρου 3Ε στον Αλιευτικό Κώδικα

«Άρθρο 3Ε

Διαδικασία επιθεωρήσεων

Παρ.9

ΣΧΟΛΙΟ :

«Άρθρο 82

Καθήκοντα των υπαλλήλων σε περίπτωση παράβασης

1.

Σε περίπτωση που από τα στοιχεία που έχουν συγκεντρωθεί κατά τη διάρκεια επιθεώρησης ή από κάθε άλλο στοιχείο ή πληροφορία, προκύπτει ότι έχει διαπραχθεί παράβαση των διατάξεων της κοινής αλιευτικής πολιτικής, τότε ο υπάλληλος:

α)

σημειώνει τη διαπιστωθείσα παράβαση στην έκθεση επιθεώρησης·

β)

λαμβάνει όλα τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσει την ασφαλή φύλαξη των αποδεικτικών στοιχείων που συνδέονται με την εν λόγω διαπιστωθείσα παράβαση·

γ)

διαβιβάζει αμέσως την έκθεση επιθεώρησης στην αρμόδια αρχή·

δ)

ενημερώνει το φυσικό ή το νομικό πρόσωπο το οποίο εικάζεται ότι έχει διαπράξει ή το οποίο συνελήφθη επ' αυτοφώρω να διαπράττει την παράβαση, ότι η εν λόγω παράβαση μπορεί να επισύρει την επιβολή κυρώσεων και τον κατα-λογισμό κατάλληλου αριθμού μορίων σύμφωνα με το άρθρο 92. Τα στοιχεία αυτά σημειώνονται στην έκθεση επιθεώρησης.

Επίσης

Άρθρο 76

Έκθεση επιθεώρησης

1.

Οι υπάλληλοι συντάσσουν έκθεση επιθεώρησης ύστερα από κάθε επιθεώρηση και τη διαβιβάζουν στις αρμόδιες αρχές στις οποίες υπάγονται. Τα δεδομένα που περιέχει αυτή η έκθεση αρχειοθετούνται και διαβιβάζονται με ηλεκτρονικά μέσα. Σε περίπτωση επιθεώρησης αλιευτικού σκάφους που φέρει τη σημαία άλλου κράτους μέλους, α-ντίγραφο της έκθεσης επιθεώρησης διαβιβάζεται με ηλεκτρονικά μέσα και αμελλητί στο κράτος μέλος ση-μαίας.

Σε περίπτωση επιθεώρησης αλιευτικού σκάφους που φέρει τη σημαία τρίτης χώρας, αντίγραφο της έκθε-σης επιθεώρησης διαβιβάζεται με ηλεκτρονικά μέσα και αμελλητί στις αρμόδιες αρχές της ενδιαφερόμενης τρίτης χώρας. Σε περίπτωση που διαπιστώνεται σοβαρή παράβαση, αποστέλλεται επίσης αντίγραφο της έκθεσης επιθεώρησης στην Επιτροπή.

Σε περίπτωση επιθεώρησης που διεξάγεται στα ύδατα ή σε λιμένες που υπάγονται στη δικαιοδοσία κράτους μέλους άλλου από το κράτος μέλος που διεξάγει την επιθεώρηση, σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, ή στα ύδατα ή σε λιμένες τρίτης χώρας, σύμφωνα με διεθνείς συμφωνίες, αντίγραφο της έκθεσης επιθεώρη-σης διαβιβάζεται με ηλεκτρονικά μέσα και αμελλητί στο συγκεκριμένο κράτος μέλος ή στη συγκεκριμένη τρίτη χώρα.

2.

Οι υπάλληλοι κοινοποιούν τα πορίσματα που συνάγουν από την επιθεώρηση στον επιχειρηματία ή στον πλοίαρχο, ο οποίος έχει επίσης τη δυνατότητα να προβεί σε παρατηρήσεις για την επιθεώρηση και τα πορίσματά της. Οι παρα-τηρήσεις αυτές περιλαμβάνονται στην έκθεση επιθεώρησης. Οι υπάλληλοι α-ναγράφουν στο ημερολόγιο αλιείας ότι πραγματοποιήθηκε επιθεώρηση.

3.

Αντίγραφο της έκθεσης επιθεώρησης αποστέλλεται το συντομότερο δυνατό στον επιχειρηματία ή στον πλοίαρχο και σε κάθε περίπτωση το αργότερο εντός δεκαπέντε εργάσιμων ημερών από την ολοκλήρωση της επιθεώρησης.

Απο την ερμηνεία των ανωτέρω άρθρων, προκύπτει κατα την εκτίμηση μας, ότι :

Ο επιθεωρητής συντάσσει έκθεση επιθεώρησης, η οποία υπογράφεται (εξυπακούεται ότι υπογράφεται και απο τον επιθεωρητή και απο τον πλοίαρχο) και ολοκληρώνεται, μετά το πέρας του ελεγχου (insitου), ενημερώνεται

για τα πορίσματα και τις ενδεχόμενες συνέπειες ο πλοίαρχος, ο οποίος έχει επίσης τη δυνατότητα να προβεί σε παρατηρήσεις για την επιθεώρηση και τα πορίσματά της. Οι παρατηρήσεις αυτές περιλαμβάνονται στην έκθεση επιθεώρησης, την οποία φυσικά και συμπληρώνει ο επιθεωρητής, και η οποία ακολουθως, διαβιβάζεται αμέσως στην αρμόδια αρχή.

Και τέλος :

Αντίγραφο της έκθεσης επιθεώρησης αποστέλλεται το συντομότερο δυνατό στον επιχειρηματία ή στον πλοίαρχο και σε κάθε περίπτωση το αργότερο εντός δεκαπέντε εργάσιμων ημερών από την ολοκλήρωση της επιθεώρησης.

Παρατηρήσεις επι του προτεινόμενου άρθρου 3Ε του σχεδίου νόμου:

Οι παράγραφοι 8 και 9 διαστρεβλώνουν και περιπλέκουν τα διαλαμβανόμενα στα ανωτέρω άρθρα του Κανονισμού ελέγχου, αφού :

α) η παρ. 8, πρέπει να είναι εξ' ολοκλήρου λάθος διατυπωμένη.

Μήπως η σωστή διατύπωση είναι :

«Ο αυτεπάγγελτος έλεγχος διενεργείται μέσα σε προθεσμία ενενήντα (90) ημερών από την ημερομηνία που ελήφθη η έγγραφη εντολή επιθεώρησης». ?

γ) η παρ. 9, κάνει λόγο για ολοκλήρωση του ελέγχου σύμφωνα με την παρ. 8, την ορθότητα της οποίας αμφισβητούμε.

Αφήνει δε, να εννοηθεί ότι, ο έλεγχος ολοκληρώνεται με την υπογραφή από τον πλοίαρχο της έκθεσης επιθεώρησης, όταν αυτή του κοινοποιηθεί εντός 15ημερών, φυσικά μετά την απομάκρυνση του επιθεωρητή από τον χώρο ελέγχου.

Μια τέτοια ερμηνεία, μολονότι έχει κάποια βάση,

διότι θα έδινε χρόνο στον πλοίαρχο να προστατευθεί νομικά, διασφαλίζοντας τόσο τη νομιμότητα της διαδικασίας όσο και τη δίκαιη αντιμετώπιση των εμπλεκομένων, χωρίς να δημιουργούνται βιαστικές ή αδικαιολόγητες δεσμεύσεις πριν την ολοκλήρωση της διαδικασίας....,

πιστεύουμε όμως, ότι δεν συνάδει με το πνεύμα του Κανονισμού και ότι θα προκαλούσε προβλήματα στην διαδικασία, ειδικά σε ελέγχους εν πλω'.

Στο τέλος της ίδιας παρ. αναγράφεται ότι :

Αυτό προβλέπεται στην παρ. 2 του άρθρου 116, του ΕΚ404/2011

ήτοι :

ΕΚ 404, άρθρο 116, παρ.2

"2. Ο υπάλληλος που είναι υπεύθυνος για την επιθεώρηση υπογράφει την έκθεση. Ο φορέας εκμετάλλευσης καλείται να υπογράψει την έκθεση. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της εθνικής νομοθεσίας, η υπογραφή του/της ισοδυναμεί με αναγνώριση της έκθεσης και δεν θεωρείται ως αποδοχή του περιεχομένου της."

Μολονότι η παρ. 2 του ΕΚ 404, της οποίας γίνεται επίκληση, ενδυναμώνει τις εκτιμήσεις μας στο προηγούμενο σχόλιο, δυστυχώς έχει καταργηθεί από τον Κανονισμό ελέγχου ΕΚ 2842 /2023.

Παρ. 10

ΣΧΟΛΙΟ :

Μετα τα ανωτέρω αναφερθέντα, εκτιμούμε ότι η παρ. 10, είναι λανθασμένη.

Τ** Α***** Π* Λ***** – 2 Σεπτεμβρίου 2026, 13:08**

ΣΧΟΛΙΑ: Άρθρο 7, παρ. 3β. Η διενέργεια ελέγχων περιορίζεται μόνο σε σκάφη και μέσα μεταφοράς. Θα πρέπει να επεκταθεί και σε σημεία άμεσης διάθεσης στον καταναλωτή (ιχθυοπωλεία, ταβέρνες, ξενοδοχεία κλπ). Αυτά τα σημεία δεν ελέγχονται από άλλους φορείς για την εφαρμογή της αλιευτικής νομοθεσίας, με αποτέλεσμα να υπάρχει κενό ελέγχου.

ΑΣΤΙΚΗ ΜΗ ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΥΔΑΤΙΝΩΝ ΟΙΚΟΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ – 4 Σεπτεμβρίου 2026, 10:34

Αυστηρή γραμματική διατύπωση του νόμου, τίθενται αυστηρές προθεσμίες για την πορεία του ελέγχου, άρα τα όργανα δεν θα έχουν πολλά περιθώρια μη συμμόρφωσης. Επίσης προβλέπονται αυτεπάγγελτοι έλεγχοι. Ο

χρόνος της προθεσμίας ολοκλήρωσης του ελέγχου καλό θα ήταν να συντμηθεί, από (90) σε (30) ημέρες, προκειμένου τα ζητήματα επιλύονται άμεσα και να μην επέρχεται συσσώρευση των εκκρεμών ελέγχων με αποτέλεσμα να παρακωλύεται λόγω καθυστερήσεων η ομαλή διεξαγωγή της διαδικασίας.

ΜΙΧΑΗΛ ΒΑΓΙΑΝΟΥ – 4 Σεπτεμβρίου 2026, 19:19

Ο αλιέας πρέπει να γνωρίζει πριν από τον έλεγχο ποιος τον ελέγχει, με ποια ιδιότητα, για ποιο αντικείμενο και με ποια αρμοδιότητα. Το νομοσχέδιο πρέπει να ξεκαθαρίσει ποιος ελέγχει στη θάλασσα, ποιος στη στεριά, ποιος κατά την εκφόρτωση και την εμπορία και, κυρίως, ποιος τελικά βεβαιώνει και επιβάλλει την κύρωση. Δεν είναι αποδεκτό η συναρμοδιότητα των υπηρεσιών να δημιουργήσει πολλαπλούς ελέγχους και πολλαπλές κυρώσεις για την ίδια παράβαση.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΙΧΘΥΟΛΟΓΩΝ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΠΣΙΔ – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 23:01

Άρθρο 7 — Διαδικασία επιθεωρήσεων

- Είναι απαραίτητο να είναι ξεκάθαρο ότι μπορεί να εκδίδεται έγγραφη εντολή επιθεώρησης από την υπηρεσία αλιείας (από τον Προϊστάμενο της Δ/σης στην οποία ανήκει).

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΕΝΩΣΗ ΠΛΟΙΟΚΤΗΤΩΝ ΜΕΣΗΣ ΑΛΙΕΙΑΣ – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 09:36

ΑΡΘΡΟ 7

Διαδικασία επιθεωρήσεων - Προσθήκη άρθρου 3Ε στον Αλιευτικό Κώδικα

«Άρθρο 3Ε

Διαδικασία επιθεωρήσεων

Παρ.9

ΣΧΟΛΙΟ :

«Άρθρο 82

Καθήκοντα των υπαλλήλων σε περίπτωση παράβασης

1.

Σε περίπτωση που από τα στοιχεία που έχουν συγκεντρωθεί κατά τη διάρκεια επιθεώρησης ή από κάθε άλλο στοιχείο ή πληροφορία, προκύπτει ότι έχει δια-πραχθεί παράβαση των διατάξεων της κοινής αλιευτικής πολιτικής, τότε ο υπάλληλος:

α)

σημειώνει τη διαπιστωθείσα παράβαση στην έκθεση επιθεώρησης·

β)

λαμβάνει όλα τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσει την ασφαλή φύλαξη των αποδεικτικών στοιχείων που συνδέονται με την εν λόγω διαπιστωθείσα παράβαση·

γ)

διαβιβάζει αμέσως την έκθεση επιθεώρησης στην αρμόδια αρχή·

δ)

ενημερώνει το φυσικό ή το νομικό πρόσωπο το οποίο εικάζεται ότι έχει δια-πράξει ή το οποίο συνελήφθη επ' αυτοφώρω να διαπράττει την παράβαση, ότι η εν λόγω παράβαση μπορεί να επισύρει την επιβολή κυρώσεων και τον κατα-λογισμό κατάλληλου αριθμού μορίων σύμφωνα με το άρθρο 92. Τα στοιχεία αυτά σημειώνονται στην έκθεση επιθεώρησης.

Επίσης

Άρθρο 76

Έκθεση επιθεώρησης

1.

Οι υπάλληλοι συντάσσουν έκθεση επιθεώρησης ύστερα από κάθε επιθεώρηση και τη διαβιβάζουν στις αρμόδιες

αρχές στις οποίες υπάγονται. Τα δεδομένα που περιέχει αυτή η έκθεση αρχειοθετούνται και διαβιβάζονται με ηλεκτρονικά μέσα. Σε περίπτωση επιθεώρησης αλιευτικού σκάφους που φέρει τη σημαία άλλου κράτους μέλους, α-ντίγραφο της έκθεσης επιθεώρησης διαβιβάζεται με ηλεκτρονικά μέσα και αμελλητί στο κράτος μέλος ση-μαίας.

Σε περίπτωση επιθεώρησης αλιευτικού σκάφους που φέρει τη σημαία τρίτης χώρας, αντίγραφο της έκθε-σης επιθεώρησης διαβιβάζεται με ηλεκτρονικά μέσα και αμελλητί στις αρμόδιες αρχές της ενδιαφερόμενης τρίτης χώρας. Σε περίπτωση που διαπιστώνεται σοβαρή παράβαση, αποστέλλεται επίσης αντίγραφο της έκθεσης επιθεώρησης στην Επιτροπή.

Σε περίπτωση επιθεώρησης που διεξάγεται στα ύδατα ή σε λιμένες που υπάγονται στη δικαιοδοσία κράτους μέλους άλλου από το κράτος μέλος που διεξάγει την επιθεώρηση, σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, ή στα ύδατα ή σε λιμένες τρίτης χώρας, σύμφωνα με διεθνείς συμφωνίες, αντίγραφο της έκθεσης επιθεώρη-σης διαβιβάζεται με ηλεκτρονικά μέσα και αμελλητί στο συγκεκριμένο κράτος μέλος ή στη συγκεκριμένη τρίτη χώρα.

2.

Οι υπάλληλοι κοινοποιούν τα πορίσματα που συνάγουν από την επιθεώρηση στον επιχειρηματία ή στον πλοίαρχο, ο οποίος έχει επίσης τη δυνατότητα να προβεί σε παρατηρήσεις για την επιθεώρηση και τα πορίσματά της. Οι παρα-τηρήσεις αυτές περιλαμβάνονται στην έκθεση επιθεώρησης. Οι υπάλληλοι α-ναγράφουν στο ημερολόγιο αλιείας ότι πραγματοποιήθηκε επιθεώρηση.

3.

Αντίγραφο της έκθεσης επιθεώρησης αποστέλλεται το συντομότερο δυνατό στον επιχειρηματία ή στον πλοίαρχο και σε κάθε περίπτωση το αργότερο εντός δεκαπέντε εργάσιμων ημερών από την ολοκλήρωση της επιθεώρησης.

Απο την ερμηνεία των ανωτέρω άρθρων, προκύπτει κατα την εκτίμηση μας, ότι :

Ο επιθεωρητής συντάσσει έκθεση επιθεώρησης, η οποία υπογράφεται (εξυπακούεται ότι υπογράφεται και απο τον επιθεωρητή και απο τον πλοίαρχο) και ολοκληρώνεται, μετά το πέρας του ελέγχου (insitu), ενημερώνεται για τα πορίσματα και τις ενδεχόμενες συνέπειες ο πλοίαρχος, ο οποίος έχει επίσης τη δυνατότητα να προβεί σε παρατηρήσεις για την επιθεώρηση και τα πορίσματά της. Οι παρατηρήσεις αυτές περιλαμβάνονται στην έκθεση επιθεώρησης, την οποία φυσικά και συμπληρώνει ο επιθεωρητής, και η οποία ακολουθως, διαβιβάζεται αμέσως στην αρμόδια αρχή.

Και τέλος :

Αντίγραφο της έκθεσης επιθεώρησης αποστέλλεται το συντομότερο δυνατό στον επιχειρηματία ή στον πλοίαρχο και σε κάθε περίπτωση το αργότερο εντός δεκαπέντε εργάσιμων ημερών από την ολοκλήρωση της επιθεώρησης.

Πατατηρήσεις επι του προτεινόμενου άρθρου 3Ε του σχεδίου νόμου:

Οι παράγραφοι 8 και 9 διαστρεβλώνουν και περιπλέκουν τα διαλαμβανόμε-να στα ανωτέρω άρθρα του Κανονισμού ελέγχου, αφού :

α) η παρ. 8, πρέπει να είναι εξ' ολοκλήρου λάθος διατυπωμένη.

Μήπως η σωστή διατύπωση είναι :

«Ο αυτεπάγγελτος έλεγχος διενεργείται μέσα σε προθεσμία ενενήντα (90) ημερών από την ημερομηνία που ελήφθη η έγγραφη εντολή επιθεώρησης». ?

γ) η παρ. 9, κάνει λογο για ολοκλήρωση του ελέγχου σύμφωνα με την παρ. 8, την ορθότητα της οποίας αμφισβητούμε.

Αφήνει δε, να εννοηθεί ότι, ο έλεγχος ολοκληρώνεται με την υπογραφή απο τον πλοίαρχο της έκθεσης επιθεώρησης, όταν αυτή του κοινοποιηθεί εντός 15ημερών, φυσικά μετά την απομάκρυνση του επιθεωρητή απο τον χώρο ελέγχου.

Μια τέτοια ερμηνεία, μολονότι έχει κάποια βάση,

διότι θα έδινε χρόνο στον πλοίαρχο να προστατευθεί νομικά, διασφαλίζοντας τόσο τη νομιμότητα της διαδικασίας όσο και τη δίκαιη αντιμετώπιση των εμπλεκομένων, χωρίς να δημιουργούνται βιαστικές ή αδικαιολόγητες δεσμεύσεις πριν την ολοκλήρωση της διαδικασίας....,

πιστεύουμε όμως, ότι δεν συνάδει με το πνεύμα του Κανονισμού και ότι θα προκαλούσε προβλήματα στην διαδικασία, ειδικά σε ελέγχους εν πλω'.

Στο τέλος της ίδιας παρ. αναγράφεται ότι :

Αυτό προβλέπεται στην παρ. 2 του άρθρου 116, του ΕΚ404/2011

ήτοι :

ΕΚ 404, άρθρο 116, παρ.2

"2. Ο υπάλληλος που είναι υπεύθυνος για την επιθεώρηση υπογράφει την έκθεση. Ο φορέας εκμετάλλευσης καλείται να υπογράψει την έκθεση. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της εθνικής νομοθεσίας, η υπογραφή του/της ισοδυναμεί με αναγνώριση της έκθεσης και δεν θεωρείται ως αποδοχή του περιεχομένου της."

Μολονότι η παρ. 2 του ΕΚ 404, της οποίας γίνεται επίκληση, ενδυναμώνει τις εκτιμήσεις μας στο προηγούμενο σχόλιο, δυστυχώς έχει καταργηθεί από τον Κανονισμό ελέγχου ΕΚ 2842 /2023.

Παρ. 10

ΣΧΟΛΙΟ :

Μετα τα ανωτέρω αναφερθέντα, εκτιμούμε ότι η παρ. 10, είναι λανθασμένη.

Άρθρο 8 – Αλιευτικές παραβάσεις - Προσθήκη άρθρου 3ΣΤ στον Αλιευτικό Κώδικα

Στον Αλιευτικό Κώδικα (ν.δ. 420/1970, Α' 27) προστίθεται άρθρο 3ΣΤ ως εξής:

«Άρθρο 3ΣΤ

Αλιευτικές παραβάσεις

1. Οι αλιευτικές παραβάσεις αφορούν τη μη τήρηση εκ μέρους των υπόχρεων φυσικών ή νομικών προσώπων του ρυθμιστικού πλαισίου για την αλιευτική δραστηριότητα ως προς:

α) τις απαιτήσεις αδειών, πιστοποιήσεων αλιείας και καταχωρίσεων σε μητρώα,

β) τους περιορισμούς αλιευμάτων και της αλιευτικής προσπάθειας,

γ) τις αλιευτικές περιόδους, τις κλειστές ζώνες και τις απαγορεύσεις αλιείας,

δ) τις υποχρεώσεις των ελεγχόμενων έναντι των επιθεωρητών και παρατηρητών,

ε) τα αλιευτικά εργαλεία ή τις μεθόδους αλίευσης,

στ) τις εργασίες μετά την αλίευση στη θάλασσα ή στην ξηρά,

ζ) τις υποχρεώσεις καταγραφής και αναφοράς των αλιευτικών σκαφών,

η) τις υποχρεώσεις παρακολούθησης της δραστηριότητας του σκάφους,

θ) τα χαρακτηριστικά και τον εξοπλισμό του σκάφους, εκτός από τα αλιευτικά εργαλεία.

Η άρνηση, η παρεμπόδιση ή η παρακώλυση του ελέγχου συνιστά αλιευτική παράβαση η οποία τιμωρείται αυτοτελώς.

2. Ως σοβαρές αλιευτικές παραβάσεις, θεωρούνται όσες προβλέπονται στο άρθρο 90 του Κανονισμού (ΕΚ) 1224/2009 (L343). Όσες παραβάσεις δεν εμπίπτουν στο άρθρο 90 του Κανονισμού (ΕΚ) 1224/2009 θεωρούνται κοινές, πλην της πλημμελούς καταγραφής ή αναγραφής στοιχείων, για τις οποίες υφίσταται δυνατότητα

ανάληψης διορθωτικών ενεργειών από τους ελεγχόμενους και οι οποίες θεωρούνται ήσσονος σημασίας.».

Σχόλια επί του άρθρου 8

I*** M***** – 2 Σεπτεμβρίου 2026, 19:38**

Άρθρο 8 Αλιευτικές παραβάσεις -

Προσθήκη άρθρου 3ΣΤ στον Αλιευτικό Κώδικα

«Άρθρο 3ΣΤ

Αλιευτικές παραβάσεις

Παρ. 2

ΣΧΟΛΙΟ :

Το άρθρο 90 του Κανονισμού ελέγχου, ορίζει τις σοβαρές παραβάσεις και ειδικότερα η παρ.2.

Οι δραστηριότητες όμως, της παρ. 3, συνιστούν σοβαρή παράβαση, όταν η αρμόδια αρχή του οικείου κράτους μέλους κρίνει ότι πληρούται τουλάχιστον ένα από τα κριτήρια που καθορίζονται στο παράρτημα IV.

Συνεπώς, μια παράβαση που εντάσσεται στην παράγραφο 3, αλλά δεν πληρούται το κριτήριο του παραρτήματος IV, δεν συνιστά σοβαρή αλιευτική παράβαση, παρά κοινή.

Ακολούθως :

Τι κυρώσεις επισείουν οι κοινές παραβάσεις ? (είναι κάτι που δεν μνημονεύεται σε επόμενο σχετικό άρθρο)

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΝΤΟΥΚΟΣ – 3 Σεπτεμβρίου 2026, 08:50

Άρθρο 8 Αλιευτικές παραβάσεις -

Προσθήκη άρθρου 3ΣΤ στον Αλιευτικό Κώδικα

«Άρθρο 3ΣΤ

Αλιευτικές παραβάσεις

Παρ. 2

ΣΧΟΛΙΟ :

Το άρθρο 90 του Κανονισμού ελέγχου, ορίζει τις σοβαρές παραβάσεις και ειδικότερα η παρ.2.

Οι δραστηριότητες όμως, της παρ. 3, συνιστούν σοβαρή παράβαση, όταν η αρμόδια αρχή του οικείου κράτους μέλους κρίνει ότι πληρούται τουλάχιστον ένα από τα κριτήρια που καθορίζονται στο παράρτημα IV.

Συνεπώς, μια παράβαση που εντάσσεται στην παράγραφο 3, αλλά δεν πληρούται το κριτήριο του παραρτήματος IV, δεν συνιστά σοβαρή αλιευτική παράβαση, παρά κοινή.

Ακολούθως :

Τι κυρώσεις επισείουν οι κοινές παραβάσεις ? (είναι κάτι που δεν μνημονεύεται σε επόμενο σχετικό άρθρο)

ΑΣΤΙΚΗ ΜΗ ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΥΔΑΤΙΝΩΝ ΟΙΚΟΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ – 4 Σεπτεμβρίου 2026, 10:36

Προς τη σωστή κατεύθυνση το πλήθος των τυποποιούμενων παραβάσεων, όπως και το γεγονός ότι η παρακώλυση του ελέγχου τυποποιείται ως αυτοτελής παράβαση, καθώς και η αναμόρφωση και αυστηροποίηση των προστίμων και των κυρώσεων.

Σημαντική η διάκριση των παραβάσεων αναλόγως της βαρύτητας σε σοβαρές, κοινές και ήσσονος σημασίας. Επίσης η διάκριση των παραβάσεων σε σοβαρές και κοινές πραγματοποιείται σε συμμόρφωση με την ευρωπαϊκή νομοθεσία [Κανονισμός (ΕΚ) 1224/2009].

ΜΙΧΑΗΛ ΒΑΓΙΑΝΟΥ – 4 Σεπτεμβρίου 2026, 19:21

Η αναγέννηση των ελληνικών θαλασσών δεν θα επιτευχθεί με τη δημιουργία ενός συστήματος που απλώς καταγράφει περισσότερες παραβάσεις και επιβάλλει περισσότερα πρόστιμα. Θα επιτευχθεί όταν οι έλεγχοι ενταχθούν σε έναν πραγματικό εθνικό σχεδιασμό αναγέννησης των ιχθυοποθεμάτων, με χωροθετημένες ζώνες,

προστασία των περιοχών αναπαραγωγής, επιστημονικά τεκμηριωμένες χρονικές απαγορεύσεις και δίκαιο έλεγχο της συνολικής αλιευτικής πίεσης.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΕΝΩΣΗ ΠΛΟΙΟΚΤΗΤΩΝ ΜΕΣΗΣ ΑΛΙΕΙΑΣ – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 09:41

Άρθρο 8 Αλιευτικές παραβάσεις -

Προσθήκη άρθρου 3ΣΤ στον Αλιευτικό Κώδικα

«Άρθρο 3ΣΤ

Αλιευτικές παραβάσεις

Παρ. 2

ΣΧΟΛΙΟ :

Το άρθρο 90 του Κανονισμού ελέγχου, ορίζει τις σοβαρές παραβάσεις και ειδικότερα η παρ.2.

Οι δραστηριότητες όμως, της παρ. 3, συνιστούν σοβαρή παράβαση, όταν η αρμόδια αρχή του οικείου κράτους μέλους κρίνει ότι πληρούται τουλάχιστον ένα από τα κριτήρια που καθορίζονται στο παράρτημα IV.

Συνεπώς, μια παράβαση που εντάσσεται στην παράγραφο 3, αλλά δεν πληρούται το κριτήριο του παραρτήματος IV, δεν συνιστά σοβαρή αλιευτική παράβαση, παρά κοινή.

Ακολουθώντας :

Τι κυρώσεις επισειούν οι κοινές παραβάσεις ? (είναι κάτι που δεν μνημονεύεται σε επόμενο σχετικό άρθρο)

Άρθρο 9 – Μητρώο αλιευτικών παραβάσεων - Προσθήκη άρθρου 3Ζ στον Αλιευτικό Κώδικα

Στον Αλιευτικό Κώδικα (ν.δ. 420/1970, Α' 27) προστίθεται άρθρο 3Ζ ως εξής:

«Άρθρο 3Ζ

Μητρώο αλιευτικών παραβάσεων

1. Σε εφαρμογή του άρθρου 93 του Κανονισμού (ΕΚ) 1224/2009 (L 343), αναπτύσσεται και λειτουργεί στη Γενική Διεύθυνση Αλιείας του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, ως υποσύστημα του Ολοκληρωμένου Συστήματος Παρακολούθησης Αλιείας (Ο.Σ.Π.Α.), «Μητρώο Αλιευτικών Παραβάσεων» (Μ.Α.Π.), ως ενιαία ψηφιακή βάση για την καταγραφή δεδομένων αλιευτικών παραβάσεων. Ως δεδομένα καταχώρισης ορίζονται, ιδίως, οι πληροφορίες που αφορούν την ταυτότητα των παραβατών, τα στοιχεία και την κατηγοριοποίηση των αλιευτικών παραβάσεων και των επιβαλλόμενων κυρώσεων.

2. Η Ενιαία Αρχή Ελέγχου της περ. γ) της παρ. 1 του άρθρου 3Α τηρεί το Μ.Α.Π., στο οποίο οι αρμόδιες αρχές ελέγχου:

α) καταχωρίζουν όλες τις παραβάσεις των κανόνων της κοινής αλιευτικής πολιτικής, σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 93 του Κανονισμού (ΕΚ) 1224/2009 και την εθνική νομοθεσία,

β) καταγράφουν τις επιβαλλόμενες κυρώσεις, συμπεριλαμβανομένου και του αριθμού των μορίων που καταλογίζονται,

γ) έχουν πρόσβαση στο σύνολο των πληροφοριών για έλεγχο τυχόν υποτροπής κατά την έκδοση απόφασης επιβολής κυρώσεων.

Οι πληροφορίες ως προς την άσκηση διοικητικών και δικαστικών προσφυγών κατά των διοικητικών αποφάσεων επιβολής κυρώσεων για αλιευτικές παραβάσεις καταχωρίζονται στο Μ.Α.Π. από το Συμβούλιο Εξέτασης

Αλιευτικών Προσφυγών του άρθρου 13Α.

3. Τα δεδομένα που περιέχονται στο Μ.Α.Π. αποθηκεύονται και τηρούνται αποκλειστικά για τους σκοπούς ελέγχου της αλιείας, σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 93 του Κανονισμού (ΕΚ) 1224/2009.».

Σχόλια επί του άρθρου 9

Β*** Π***** Ψ***** – 25 Αυγούστου 2026, 06:03**

ΜΠΑΡΒΟ ΣΩΣΤΑ ΘΑ ΜΠΟΡΕΙ ΚΑΙ ΜΕ ΕΞΑΓΩΓΗ ΣΕ PDF ΚΑΙ OPEN DATA

Π*** – 3 Σεπτεμβρίου 2026, 16:00**

Γιατί άλλαξε ο νόμος για τα ΚΕΠ του κυβερνήτη και του ναυτη; πρώτα ήταν με θαλάσσια υπηρεσία σε αλιευτικό σκάφος ενώ τώρα δεν συμβαίνει αυτό.

ΑΣΤΙΚΗ ΜΗ ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΥΔΑΤΙΝΩΝ ΟΙΚΟΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ – 4 Σεπτεμβρίου 2026, 10:36

Θετική η ψηφιακή συγκέντρωση και η καταγραφή των παραβάσεων, σε εφαρμογή του άρθρου 93 του Κανονισμού (ΕΚ) 1224/2009.

ΜΙΧΑΗΛ ΒΑΓΙΑΝΟΥ – 4 Σεπτεμβρίου 2026, 19:22

Το Μητρώο Αλιευτικών Παραβάσεων πρέπει να υπηρετεί τη νομιμότητα, τη διαφάνεια και την προστασία της θάλασσας και όχι να μετατραπεί σε ένα μόνιμο ψηφιακό ποινολόγιο του παράκτιου αλιέα. Μία παράβαση – μία υπόθεση – μία καταχώριση, πραγματικό δικαίωμα προσφυγής και ανεξάρτητης επανεξέτασης, και κυρίως ένας συνολικός σχεδιασμός που θα έχει ως τελικό στόχο όχι την αύξηση των προστίμων αλλά την αναγέννηση των ελληνικών θαλασσών και των αλιευτικών αποθεμάτων.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ ΑΛΙΕΩΝ ΠΑΡΑΛΙΑΣ ΚΥΡΙΑΚΙΟΥ – 5 Σεπτεμβρίου 2026, 15:46

ΑΡΘΡΑ 8–9 – ΟΣΠΑ, ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑΣΤΑΥΡΩΣΗ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ

Σχόλιο Συλλόγου Επαγγελματιών Αλιέων Παραλίας Κυριακίου – Βοιωτία

Ο Σύλλογος Επαγγελματιών Αλιέων Παραλίας Κυριακίου στηρίζει την ψηφιοποίηση, το ΟΣΠΑ, τη διασύνδεση των μητρώων και τη δυνατότητα της Διοίκησης να ελέγχει αποτελεσματικά την πραγματική αλιευτική δραστηριότητα.

Η προστασία των αλιευτικών πόρων απαιτεί αξιόπιστα στοιχεία, διαφάνεια, ιχνηλασιμότητα και ίσους κανόνες για όλους.

Για τον λόγο αυτό δεν είμαστε αντίθετοι στη συγκέντρωση και διασταύρωση στοιχείων που αφορούν το επαγγελματικό αλιευτικό σκάφος, την άδειά του, την πραγματική αλιευτική δραστηριότητα, τις δηλώσεις και καταγραφές αλιευμάτων και την τήρηση της αλιευτικής νομοθεσίας.

Το ΟΣΠΑ πρέπει να αποτελέσει εργαλείο ελέγχου της αλιείας και όχι μηχανισμό εισοδηματικού αποκλεισμού των αλιέων.

Η ψηφιακή διασύνδεση καθιστά πλέον δυνατό να διαπιστώνεται με αντικειμενικά δεδομένα εάν ένα επαγγελματικό αλιευτικό σκάφος είναι ενεργό, εάν ασκείται πραγματική αλιευτική δραστηριότητα και εάν τηρούνται οι υποχρεώσεις που προβλέπει η νομοθεσία.

Αυτό είναι σημαντικό και το υποστηρίζουμε.

Η διασταύρωση, όμως, των στοιχείων του ΟΣΠΑ με άλλα διοικητικά μητρώα, και ιδίως με το ΜΑΑΕ, δεν πρέπει

να έχει ως αυτόματη συνέπεια την ανάκληση, αφαίρεση ή μη ανανέωση μιας επαγγελματικής άδειας, αποκλειστικά και μόνο επειδή ο ιδιοκτήτης λαμβάνει σύνταξη, έχει δεύτερη νόμιμη δραστηριότητα ή δεν πληροί ένα συγκεκριμένο εισοδηματικό κριτήριο χαρακτηρισμού.

Πρόκειται για δύο διαφορετικά ζητήματα.

Άλλο είναι η πραγματική και νόμιμη άσκηση της επαγγελματικής αλιείας και άλλο ο διοικητικός χαρακτηρισμός ενός φυσικού προσώπου βάσει της σύνθεσης του συνολικού εισοδήματός του.

Εφόσον η Πολιτεία μπορεί πλέον να γνωρίζει από τα ίδια τα ψηφιακά συστήματα εάν ένα σκάφος αλιεύει πραγματικά και νόμιμα, δεν υπάρχει λόγος να χρησιμοποιείται η οικονομική κατάσταση της οικογένειας ως υποκατάστατο απόδειξης της επαγγελματικής δραστηριότητας.

Αυτό είναι ιδιαίτερα σημαντικό για τη μικρή παράκτια αλιεία, όπου δραστηριοποιούνται πολύ μικρές οικογενειακές επιχειρήσεις και συμπλοιοκτησίες μεταξύ συζύγων, γονέων και παιδιών και όπου η παράλληλη νόμιμη δραστηριότητα αποτελούσε διαχρονικά μέρος της οικονομικής πραγματικότητας των παράκτιων κοινωνιών.

Ο ψηφιακός εκσυγχρονισμός πρέπει να αυξάνει την ακρίβεια του ελέγχου — όχι να δημιουργεί νέους αυτοματοποιημένους αποκλεισμούς.

Για τον λόγο αυτό προτείνουμε να καταστεί απολύτως σαφές ότι η διαλειτουργικότητα και η διασταύρωση στοιχείων χρησιμοποιούνται για τον έλεγχο, την επαλήθευση και την τεκμηρίωση της πραγματικής αλιευτικής δραστηριότητας, χωρίς η μη πλήρωση εισοδηματικών κριτηρίων του ΜΑΑΕ να μετατρέπεται αυτομάτως σε λόγο απώλειας της επαγγελματικής άδειας του σκάφους.

Ναι στην ψηφιακή διαφάνεια. Ναι στον πραγματικό έλεγχο. Όχι στην αυτόματη μετατροπή ενός εισοδηματικού δεδομένου σε λόγο απώλειας του επαγγέλματος.

Σύλλογος Επαγγελματιών Αλιέων Παραλίας Κυριακίου

Έδρα: Κυριάκι Βοιωτίας

Β*** Δ***** – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 08:56**

Είναι αυτονόητη η ανάγκη ύπαρξης αποτελεσματικού μηχανισμού ελέγχου.

Θα πρέπει όμως να υπάρχει σαφή διάκριση μεταξύ του μικρού τυπικού ή διοικητικού λάθους και της πραγματικής παράνομης αλιείας.

Καλό θα ήταν πριν την επιβολή ποινής να προηγείται έγγραφη σύσταση και εύλογη προθεσμία συμμόρφωσης.

Άρθρο 10 – Πλαίσιο ρύθμισης αλιευτικών δραστηριοτήτων και ελέγχου της αλιευτικής παραγωγής – Εξουσιοδοτικές διατάξεις - Τροποποίηση περ. ι) παρ. 1 και παρ. 3 και προσθήκη παρ. 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13 και 14 στο άρθρο 10 του Αλιευτικού Κώδικα

Στο άρθρο 10 του Αλιευτικού Κώδικα (ν.δ. 420/1970, Α' 27), περί ρυθμιστικών μέτρων, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) προστίθεται τίτλος, β) στην περ. ι) της παρ. 1, μετά τις λέξεις «χορήγηση επαγγελματικών» διαγράφονται οι λέξεις «και ερασιτεχνικών», γ) στην παρ. 3 διαγράφονται οι λέξεις «και ερασιτεχνικών», δ) προστίθενται παρ. 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13 και 14, και, μετά από νομοτεχνικές βελτιώσεις, το άρθρο 10 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 10

Εξουσιοδοτικές διατάξεις για τη ρύθμιση των όρων άσκησης αλιείας, της αδειοδότησης, της εμπορίας αλιευτικών προϊόντων και των συστημάτων ελέγχου

1. Με προεδρικά διατάγματα που εκδίδονται με πρόταση του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων μετά από γνώμη του συμβουλίου αλιείας, μπορεί να ορίζονται είτε γενικά για όλη την επικράτεια είτε μερικά κατά περιφέρεια, ανάλογα με τις τοπικές συνθήκες, για τα εσωτερικά και θαλάσσια ύδατα, τα εξής:

α) οι περιοχές και οι χρονικές περίοδοι αλιείας, τα εργαλεία, ο εξοπλισμός, οι συσκευές και οι μέθοδοι άσκησης της αλιείας,

β) ο αριθμός ορισμένων τύπων αλιευτικών σκαφών ή άλλων πλωτών μέσων και εργαλείων,

γ) οι προϋποθέσεις για την εγκατάσταση και λειτουργία μονάδων υδατοκαλλιέργειας, καθώς και για την παραχώρηση των αναγκών για την εξυπηρέτηση των μονάδων αυτών χερσαίων και υδάτινων εκτάσεων,

δ) οι προϋποθέσεις λειτουργίας και εκμετάλλευσης των δημόσιων ιχθυοτρόφων υδάτων,

ε) τα είδη, τα μεγέθη και οι ποσότητες των ψαριών και άλλων υδρόβιων οργανισμών που επιτρέπεται να αλιεύονται καθώς και οι όροι ειδικής προστασίας ορισμένων υδρόβιων οργανισμών,

στ) οι προϋποθέσεις για τη χορήγηση άδειας αλιείας γόνου ψαριών, και άλλων υδροβίων οργανισμών,

ζ) οι προϋποθέσεις για τη χορήγηση άδειας για τοποθέτηση μονίμων ή προσωρινών εργαλείων ή εγκαταστάσεων για αλιεία,

η) οι προϋποθέσεις για τη χορήγηση άδειας αλιείας με ειδικά ή νέα συστήματα αλιείας,

θ) οι προϋποθέσεις για τη χορήγηση άδειας πειραματικής αλιείας καθώς και εισαγωγής υδροβίων οργανισμών που προορίζονται για εμπλουτισμούς,

ι) οι προϋποθέσεις για τη χορήγηση επαγγελματικών αδειών αλιείας, ατομικών και σκαφών, οι αρμόδιες για την έκδοσή τους αρχές, η χρονική διάρκεια ισχύος, η ανανέωση και ανάκληση των αδειών αυτών, καθώς και ο επιτρεπόμενος αριθμός αδειών αλιείας κατά περιοχή, χρονική περίοδο και αλιευτικό εργαλείο,

ια) οι προϋποθέσεις για τη χορήγηση άδειας απόπλου σκαφών για αλιεία σε διεθνή ύδατα και

ιβ) κάθε άλλο μέτρο που αποσκοπεί στη ρύθμιση της αλιείας και στη ανάπτυξη και προστασία της αλιευτικής παραγωγής και γενικά των υδάτινων βιολογικών πόρων και υδροβιοτόπων.

2. Με προεδρικά διατάγματα που εκδίδονται με πρόταση των Υπουργών Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής, καθορίζονται οι τύποι και οι προδιαγραφές των σκαφών και γενικά των πλωτών μέσων με τα οποία επιτρέπεται η αλιεία.

3. Με προεδρικά διατάγματα που εκδίδονται με πρόταση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής, καθορίζεται ο τύπος των αδειών αλιείας, η αντιμετώπιση της δαπάνης για την προμήθεια των σχετικών εντύπων από τους αρμοδίους για την έκδοση των αδειών φορείς και το ύψος των τελών για την έκδοση και ανανέωση των επαγγελματικών αδειών αλιείας.

4. Με προεδρικά διατάγματα που εκδίδονται με πρόταση των Υπουργών Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και Ανάπτυξης, μπορεί να ρυθμίζονται:

α) θέματα σχετικά με την κατοχή, μεταφορά, εμπορία, συντήρηση, μεταποίηση, τυποποίηση και την ποιοτική κατάταξη αλιευτικών προϊόντων και γενικά των υδρόβιων οργανισμών και

β) θέματα σχετικά με την απαγόρευση κατασκευής, εισαγωγής κατοχής και εμπορίας δικτύων και γενικά αλιευτικών εργαλείων και συσκευών.

5. Αν υπάρχει κίνδυνος μείωσης ή καταστροφής των ιχθυοαποθεμάτων και ιδιαίτερα του γόνου των ψαριών, ή άλλων υδρόβιων οργανισμών ή κίνδυνος γενικότερης διαταραχής του υδάτινου οικολογικού συστήματος ή για λόγους ρύθμισης της αλιείας, μπορεί με αποφάσεις του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, που εκδίδονται ύστερα από γνώμη του Συμβουλίου Αλιείας και δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, να επιβάλλονται για χρονική περίοδο μέχρι ένα (1) έτος ειδικά ή πρόσθετα περιοριστικά της αλιείας μέτρα σε σχέση με τις ρυθμίσεις που προβλέπονται από τα διατάγματα που εκδόθηκαν ή εκδίδονται σύμφωνα με την παρ. 1. Με τις αποφάσεις αυτές μπορεί να απαγορευθεί η αλιεία σε ορισμένη απόσταση από τις ακτές ή σε ορισμένο βάθος υδάτων, με ορισμένους τύπους σκαφών ή ορισμένα εργαλεία, ή η αλιεία ορισμένων ειδών, μεγεθών και ποσοτήτων αλιευμάτων σε μια ή περισσότερες θαλάσσιες, λιμνοθαλάσσιες, λίμνιες και ποτάμιες περιοχές. Η ισχύς των μέτρων που έχουν ληφθεί με τις αποφάσεις αυτές, μπορεί να παραταθεί με όμοιες αποφάσεις μέχρι ένα (1) ακόμη έτος.

6. Τα ειδικά ή πρόσθετα περιοριστικά της αλιείας μέτρα, που αναφέρονται στην παρ. 5, μπορεί να επιβάλλονται για τους ίδιους λόγους με αποφάσεις του Περιφερειάρχη που εκδίδονται ύστερα από γνώμη του περιφερειακού συμβουλίου για ποτάμιους λιμναίους, λιμνοθαλάσσιους και άλλους υδάτινους εσωτερικούς χώρους του νομού.

7. Με απόφαση του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων δύναται να καθορίζονται οι ειδικότεροι όροι και προϋποθέσεις για την εμπορία προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας σε εναρμόνιση με την ενωσιακή νομοθεσία και ιδίως:

α) οι κανόνες τήρησης κοινών προδιαγραφών των αλιευτικών προϊόντων που προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση,

β) η κατανομή των προϊόντων της περ. α) σε παρτίδες,

γ) η ιχνηλασιμότητα των παρτίδων της περ. β) σε όλα τα στάδια παραγωγής, επεξεργασίας, διανομής και εμπορίας τους,

δ) οι γενικοί όροι ζύγισης των παρτίδων,

ε) οι υποχρεωτικές ενδείξεις σήμανσης και πληροφόρησης του καταναλωτή,

στ) ο έλεγχος της διακίνησης, εμπορίας, μεταφοράς και μεταποίησης των αλιευτικών προϊόντων.

8. Με απόφαση του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων δύναται να καθορίζονται οι ειδικότεροι όροι και προϋποθέσεις καθώς και κάθε θέμα σχετικό με την εξειδίκευση των επιμέρους σταδίων της διαδικασίας ελέγχου επί δραστηριοτήτων αλιείας ή εμπορίας προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας και η διαλειτουργικότητα του Ολοκληρωμένου Συστήματος Παρακολούθησης Αλιείας (Ο.Σ.Π.Α.) με άλλα συστήματα του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων.

9. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, Ψηφιακής Διακυβέρνησης και του κατά περίπτωση αρμόδιου υπουργού ρυθμίζονται η ανάπτυξη, η οργάνωση, η λειτουργία και η υποστήριξη του Ο.Σ.Π.Α. και των υποσυστημάτων και μητρώων που αυτό περιλαμβάνει, καθώς και η διαλειτουργικότητά του με άλλα συστήματα του δημοσίου τομέα. Επίσης, μπορεί να ορίζονται νέες αρμόδιες αρχές και νέες ηλεκτρονικές διαδικασίες και τηρούμενα μητρώα.

10. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, Ψηφιακής Διακυβέρνησης και του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.) καθορίζονται οι όροι πρόσβασης των υπηρεσιακών χρηστών της Α.Α.Δ.Ε. στο Ο.Σ.Π.Α., και η διαλειτουργικότητα του Ο.Σ.Π.Α. με τα πληροφοριακά συστήματα της Α.Α.Δ.Ε..

11. Με απόφαση του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων δύναται να εγκρίνεται Κώδικας Δεοντολογίας των επιθεωρητών αλιείας, στον οποίο περιλαμβάνονται οι αρχές και οι κανόνες που διέπουν τη συμπεριφορά των επιθεωρητών αλιείας, κατά την ενάσκηση των καθηκόντων τους, στο πλαίσιο των ελεγκτικών διαδικασιών επιθεωρήσεων για τη διακίνηση, εμπορία, εισαγωγή, εξαγωγή και αγορά προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας.

12. Με απόφαση του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων ρυθμίζεται κάθε ζήτημα σχετικό με την εφαρμογή του συστήματος επιβολής μορίων λόγω διάπραξης σοβαρών παραβάσεων στον τομέα της αλιείας.

13. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, δύναται να αναπροσαρμόζονται τα χρηματικά πρόστιμα που επιβάλλονται για παραβάσεις της αλιευτικής νομοθεσίας, από εξακόσια (600) έως δώδεκα χιλιάδες (12.000) ευρώ, ανάλογα με τη σοβαρότητα της παράβασης.

14. Με απόφαση του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων καθορίζεται η ημερομηνία έναρξης ισχύος της απόδοσης του αριθμού μητρώου σκάφους και του κωδικού εξωτερικής ταυτοποίησης σκάφους και ρυθμίζεται κάθε ειδικότερο θέμα σχετικό με την εφαρμογή της παρ. 3 του άρθρου 3Α.»

Σχόλια επί του άρθρου 10

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΥ – 27 Αυγούστου 2026, 11:32

Η αποτελεσματική εφαρμογή των αρχών της βιώσιμης και υπεύθυνης αλιείας προϋποθέτει τη δυνατότητα προσαρμογής των διαχειριστικών μέτρων στη σημαντική ετερογένεια των αλιευτικών δραστηριοτήτων, ιδίως της παράκτιας αλιείας. Η προτεινόμενη ρύθμιση συμπληρώνει την πρόταση μου, η οποία διατυπώθηκε στο άρθρο 3Α σχετικά με την ενίσχυση της χωροχρονικής και επιχειρησιακής καταγραφής της αλιευτικής δραστηριότητας. Η συστηματική συλλογή δεδομένων σε επίπεδο σκάφους, αλιευτικού εργαλείου και, όπου είναι εφικτό, επιμέρους αλιευτικής πρακτικής (*métier*), αποκτά ουσιαστική διαχειριστική αξία όταν τα δεδομένα αυτά μπορούν να αξιοποιούνται για την επιστημονικά τεκμηριωμένη και στοχευμένη διαμόρφωση των όρων άσκησης της αλιείας. Η ανάγκη αυτή τεκμηριώνεται και από πρόσφατα επιστημονικά αποτελέσματα (Lazaris et al. (2026) με βάση δεδομένα παρακολούθησης 506 αλιευτικών εξορμήσεων) τα οποία ανέδειξαν, μεταξύ άλλων, την εμφάνιση πρακτικών που μπορεί να είναι επιβαρυντικές για τη βιωσιμότητα των πόρων, όπως η αλίευση υπομεγεθών ατόμων και ειδών προτεραιότητας διατήρησης, καθώς και τη σημαντική επίδραση της συμπεριφοράς του κάθε αλιέα στην άσκηση της αλιευτικής δραστηριότητας. Τα ευρήματα αυτά υποδεικνύουν ότι η αποτελεσματική διαχείριση δεν είναι σκόπιμο να αντιμετωπίζει την παράκτια αλιεία ως ενιαία και ομοιογενή δραστηριότητα, αλλά να επιτρέπει, όπου απαιτείται και τεκμηριώνεται επιστημονικά, τη διαφοροποίηση των μέτρων ανά αλιευτική πρακτική, περιοχή, χρονική περίοδο, εργαλείο, στοχευόμενα είδη και ευάλωτα στάδια του κύκλου ζωής των ειδών. Για τον λόγο αυτό, προτείνεται η προσθήκη νέας περίπτωσης ιγ στην παρ. 1 ως εξής: «ιγ) οι όροι, τα μέτρα και οι περιορισμοί άσκησης της αλιείας δύνανται να διαφοροποιούνται, βάσει των διαθέσιμων επιστημονικών δεδομένων, ανά αλιευτικό εργαλείο, επιμέρους αλιευτική πρακτική (*métier*), περιοχή και χρονική περίοδο, με σκοπό τη διασφάλιση της βιώσιμης εκμετάλλευσης των αλιευτικών πόρων, τη μείωση των ανεπιθύμητων αλιευμάτων και την προστασία ευάλωτων ειδών, ενδιαιτημάτων και κρίσιμων σταδίων του κύκλου ζωής των υδρόβιων οργανισμών. Οι σχετικές ρυθμίσεις και η επιστημονική τεκμηρίωση των μέτρων γνωστοποιούνται με τρόπο σαφή, προσβάσιμο και κατάλληλο για τους αλιείς, με σκοπό την ενίσχυση της γνώσης, της συμμετοχής και της ενεργού συμβολής τους στη βιώσιμη διαχείριση των αλιευτικών πόρων.» Η προτεινόμενη προσθήκη είναι σύμφωνη με τις αρχές της υπεύθυνης αλιείας του FAO Code of Conduct for Responsible Fisheries, σύμφωνα με τις οποίες η βιώσιμη διαχείριση συνδέεται με την κατάλληλη ρύθμιση των

αλιευτικών πρακτικών, την προστασία των αλιευτικών πόρων και των οικοσυστημάτων, αλλά και με την ενημέρωση και εκπαίδευση των αλιέων. Ιδιαίτερη σημασία έχει η πρόσβαση των αλιέων όχι μόνο στους ισχύοντες κανόνες, αλλά και στην επιστημονική γνώση που υποστηρίζει τα διαχειριστικά μέτρα. Η προσέγγιση αυτή μπορεί να ενισχύσει την κατανόηση, την αποδοχή και τη συμμόρφωση με τους κανόνες και να συμβάλει στη μετάβαση από ένα αποκλειστικά ελεγκτικό μοντέλο προς ένα μοντέλο ενδυνάμωσης των αλιέων (fisher empowerment) και ενεργούς συμμετοχής τους στη βιώσιμη διαχείριση των αλιευτικών πόρων. Ως εκ τούτου, είναι σκόπιμο οι σχετικές κανονιστικές πράξεις να συνοδεύονται από σαφή, προσβάσιμη και επικαιροποιημένη ενημέρωση των αλιέων σχετικά με τις επιτρεπόμενες και μη επιτρεπόμενες πρακτικές, τους λόγους θέσπισης των μέτρων και τη διαθέσιμη επιστημονική τεκμηρίωσή τους.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΥ – 27 Αυγούστου 2026, 13:25

Άρθρο 10, παρ. 9 – Διαλειτουργικότητα και αξιοποίηση αλιευτικών δεδομένων για ευρύτερες περιβαλλοντικές πολιτικές:

Η πρόβλεψη για τη διαλειτουργικότητα του Ο.Σ.Π.Α. με άλλα πληροφοριακά συστήματα του Δημοσίου αποτελεί σημαντική ευκαιρία ώστε τα δεδομένα που παράγονται από την αλιευτική δραστηριότητα να αξιοποιούνται, πέραν των αναγκών της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής, και για την υποστήριξη ευρύτερων εθνικών και ευρωπαϊκών πολιτικών για το θαλάσσιο περιβάλλον. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί πρόσφατη επιστημονική δημοσίευση (Katikas L., Reizopoulou S., Drakopoulou P. & Vassilopoulou V. (2025). Using Fishery-related Data, Scientific Expertise and Machine Learning to Improve Marine Habitat Mapping in Northeastern Mediterranean Waters. Ecological Informatics, 88, 103154) στην οποία δεδομένα από αλιευτικές δραστηριότητες και το εθνικό πληροφοριακό σύστημα αλιείας IMAS-Fish, σε συνδυασμό με δεδομένα του EMODnet και με χρήση μεθόδων μηχανικής μάθησης, αξιοποιήθηκαν για τη βελτίωση της χαρτογράφησης των θαλάσσιων οικοτόπων στον Σαρωνικό Κόλπο. Η σημασία της προσέγγισης αυτής αναγνωρίστηκε και από το ίδιο το EMODnet, το οποίο ζήτησε την υποβολή της συγκεκριμένης εργασίας ως EMODnet Use Case.

Προτείνεται, επομένως, κατά την ανάπτυξη και διαλειτουργικότητα του Ο.Σ.Π.Α., να προβλεφθεί η δυνατότητα αξιοποίησης, με τις απαραίτητες εγγυήσεις προστασίας των ευαίσθητων και εμπιστευτικών δεδομένων, κατάλληλων αλιευτικών δεδομένων και για την υποστήριξη άλλων εθνικών και ευρωπαϊκών πολιτικών για το θαλάσσιο περιβάλλον, όπως η προστασία της θαλάσσιας βιοποικιλότητας και των οικοτόπων, η εφαρμογή της Οδηγίας-Πλαισίου για τη Θαλάσσια Στρατηγική, του δικτύου Natura 2000 και ο θαλάσσιος χωροταξικός σχεδιασμός. Η πρόβλεψη αυτή θα ενίσχυε τον ρόλο του Ο.Σ.Π.Α. ως εθνικής υποδομής αλιευτικής και περιβαλλοντικής γνώσης, αυξάνοντας την επιστημονική και κοινωνική αξία των δεδομένων που παράγονται από την αλιευτική δραστηριότητα.

ΔΟΓΜΑΤΖΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ – 28 Αυγούστου 2026, 08:23

Στα 50+ χρόνια μου ως επαγγελματίας ψαράς και έχοντας υπηρετήσει 3 θητείες ως πρόεδρος, δεν είδα ΠΟΤΕ συνάδελφο να παρανομεί. Αντίθετα, καθημερινά βλέπουμε παράνομη αλιεία από ερασιτέχνες, 365 ημέρες τον χρόνο, ανεξέλεγκτα σε όλη την ελληνική επικράτεια. Οι εκατοντάδες τόνοι ψαριών που βγάζουν δεν καταγράφονται ΠΟΥΘΕΝΑ, με αποτέλεσμα οι αρμόδιες υπηρεσίες να μην μπορούν να βγάλουν καμία άκρη. Επιπλέον, πολλοί ερασιτέχνες κατέχουν παράνομα επαγγελματικές άδειες. Εκεί ΠΡΕΠΕΙ να γίνει ένας ΣΟΒΑΡΟΣ επανέλεγχος για το ποιος πραγματικά δικαιούται να κατέχει επαγγελματική άδεια.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΤΣΗΣ – 2 Σεπτεμβρίου 2026, 17:45

Άρθρο 10 – Παράγραφος 1.θ)

Προτείνεται να προστεθεί αμέσως μετά το «οι προϋποθέσεις για τη χορήγηση άδειας πειραματικής αλιείας καθώς και εισαγωγής υδροβίων οργανισμών που προορίζονται για εμπλουτισμούς.» η παρακάτω πρόταση «Ειδικότερα και κατά περίπτωση, χορήγηση άδειας εμπλουτισμών μπορεί να χορηγείται και από τις Περιφερειακές Αρχές κατόπιν εισήγησης του Τμήματος Αλιείας της Π.Ε. ή άλλων Ιχθυολόγων»

Αιτιολόγηση:

Οι Περιφερειακές Υπηρεσίες γνωρίζουν πολύ περισσότερο την τοπική τοπογραφία και τις ιδιαιτερότητες της κάθε περιοχής. Κατά συνέπεια, προτείνεται ο μεγαλύτερος ρόλος των τοπικών υπηρεσιών στη χορήγηση άδειας εμπλουτισμών σε λίμνες, ποτάμια και θαλάσσιες μάζες. Είναι εξάλλου προτιμότερο κάτι τέτοιο να

πραγματοποιείται εν γνώση των υπηρεσιών παρά παράτυπα, όπως παρατηρείται συχνά μέχρι σήμερα.

Άρθρο 10 – Παράγραφος 6

Προτείνεται το κείμενο «Τα ειδικά ή πρόσθετα περιοριστικά της αλιείας μέτρα, μπορεί να επιβάλλονται» να μετατραπεί σε «Τα ειδικά ή πρόσθετα περιοριστικά της αλιείας μέτρα, που αναφέρονται στην παρ. 5, και οι αποφάσεις εμπλουτισμών, μπορεί να επιβάλλονται...»

Αιτιολόγηση: Ομοίως με πάνω

Άρθρο 10 – Παράγραφος 7.ε)

Να προστεθεί στο τέλος «περί την γεωγραφική προέλευση και ασφάλεια των προϊόντων» ώστε να μετατραπεί σε « ε) οι υποχρεωτικές ενδείξεις σήμανσης και πληροφόρησης του καταναλωτή περί την γεωγραφική προέλευση και ασφάλεια των προϊόντων,»

Αιτιολόγηση: Η γεωγραφική προέλευση των προϊόντων αποτελεί πολύ σημαντικό χαρακτηριστικό

ΑΣΤΙΚΗ ΜΗ ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΥΔΑΤΙΝΩΝ ΟΙΚΟΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ – 4 Σεπτεμβρίου 2026, 10:38

Είναι πιθανό να εκδοθούν πολλά προεδρικά διατάγματα (ΠΔ) για τη ρύθμιση και εξειδίκευση διάφορων θεμάτων. Γενικώς, τα ΠΔ μπορούν να προσβληθούν και δικαστικά, οπότε αυτό ανοίγει δυνατότητες περαιτέρω ελέγχου. Εμφανής η ανάγκη εναρμόνισης με την ευρωπαϊκή νομοθεσία. Θετικό το ύψος των προστίμων. Υπάρχει πολύ μεγάλο εύρος με παραβάσεις να ανέρχονται έως 12.000 ευρώ.

ΜΙΧΑΗΛ ΒΑΓΙΑΝΟΥ – 4 Σεπτεμβρίου 2026, 19:23

Το άρθρο 10 πρέπει να αποτελέσει την καρδιά μιας πραγματικής μεταρρύθμισης της αλιευτικής πολιτικής. Η Ελλάδα δεν χρειάζεται μόνο περισσότερους ελέγχους και περισσότερα πρόστιμα. Χρειάζεται σχέδιο για το πώς θα ξαναγεμίσουν οι θάλασσές μας. Χωρίς χωροθέτηση, προστασία των περιοχών αναπαραγωγής, χρονική ανάπαυση, έλεγχο της συνολικής αλιευτικής πίεσης, υποδομές και συμμετοχή των ίδιων των επαγγελματιών αλιέων, το νομοσχέδιο κινδυνεύει να διαχειρίζεται τις παραβάσεις χωρίς να αντιμετωπίζει την πραγματική αιτία της μείωσης των αλιευτικών αποθεμάτων.

Ιωάννα Ουρανίτσα – 4 Σεπτεμβρίου 2026, 23:51

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ ΣΤΗ ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗ

Για τη μεταρρύθμιση της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής και το μέλλον της παράκτιας αλιείας

Κύριε Υπουργέ,
Κυρίες και κύριοι,

Η δημόσια διαβούλευση για το μέλλον της αλιείας αποτελεί μία σημαντική ευκαιρία να αντιμετωπιστούν ουσιαστικά τα προβλήματα που αντιμετωπίζει σήμερα ο επαγγελματίας παράκτιος αλιέας.

Δεν χρειαζόμαστε μία ακόμη πολιτική που θα περιορίζει διαρκώς την επαγγελματική δραστηριότητα. Χρειαζόμαστε μία πραγματική μεταρρύθμιση, η οποία θα προστατεύει τα αλιευτικά αποθέματα, αλλά ταυτόχρονα θα εξασφαλίζει ότι θα υπάρχει επαγγελματική αλιεία και στις επόμενες γενιές.

Η μείωση των αλιευτικών αποθεμάτων δεν μπορεί να αντιμετωπίζεται μόνο με περισσότερους περιορισμούς, πρόστιμα, ελέγχους και διοικητικές υποχρεώσεις στους επαγγελματίες αλιείς.

Δεν μπορεί η λύση στο πρόβλημα της θάλασσας να είναι η εξαφάνιση του επαγγελματία αλιέα.

1. ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ – ΚΑΝΟΝΕΣ ΚΑΙ ΕΛΕΓΧΟΙ

Ένα από τα σημαντικότερα ζητήματα που πρέπει να ενταχθούν ουσιαστικά στη νέα πολιτική είναι η ερασιτεχνική αλιεία.

Όταν η προστασία των αλιευτικών αποθεμάτων αποτελεί βασικό στόχο, πρέπει να εξετάζονται όλες οι αλιευτικές δραστηριότητες που ασκούν πίεση στα αποθέματα.

Γιατί ο επαγγελματίας αλιέας καλείται να καταγράφει, να ελέγχεται, να περιορίζει τη δραστηριότητά του και να επωμίζεται οικονομικές συνέπειες, ενώ η ερασιτεχνική αλιεία δεν αντιμετωπίζεται με αντίστοιχα αποτελεσματικό σύστημα ελέγχου;

Δεν ζητάμε διαφορετική μεταχείριση κανενός.

Ζητάμε ίδιους κανόνες, ουσιαστικούς ελέγχους και πραγματικά δεδομένα.

Πρέπει να γνωρίζουμε ποιος αλιεύει, πόσο αλιεύει, με ποια εργαλεία και ποια είναι η πραγματική επίδραση κάθε δραστηριότητας στα αλιευτικά αποθέματα.

2. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΑ ΣΧΕΔΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Η ελληνική αλιεία δεν μπορεί να αντιμετωπίζεται με οριζόντιες αποφάσεις που δεν λαμβάνουν υπόψη τις ιδιαιτερότητες κάθε περιοχής.

Οι ανάγκες του Αιγαίου, των νησιωτικών περιοχών και της παράκτιας αλιείας διαφέρουν σημαντικά από περιοχή σε περιοχή.

Απαιτούνται περιφερειακά σχέδια διαχείρισης, βασισμένα σε επιστημονικά δεδομένα αλλά και στην πραγματική εμπειρία των ανθρώπων που δραστηριοποιούνται καθημερινά στη θάλασσα.

Ο επαγγελματίας αλιέας πρέπει να συμμετέχει ουσιαστικά στον σχεδιασμό των μέτρων που επηρεάζουν άμεσα την εργασία και το εισόδημά του.

3. ΠΕΡΙΟΔΟΙ ΑΝΑΠΑΥΣΗΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΡΙΣΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

Οι περίοδοι απαγόρευσης ή ανάπαυσης μπορούν να αποτελούν εργαλείο διαχείρισης μόνο όταν βασίζονται σε επιστημονική τεκμηρίωση και συνοδεύονται από ουσιαστική οικονομική στήριξη.

Δεν είναι δυνατόν να ζητείται από έναν επαγγελματία να σταματήσει να εργάζεται χωρίς να εξασφαλίζεται η επιβίωσή του και η επιβίωση της οικογένειάς του.

Κάθε υποχρεωτικός περιορισμός της επαγγελματικής δραστηριότητας πρέπει να συνοδεύεται από δίκαιη και άμεση αποζημίωση.

4. ΕΙΣΒΟΛΙΚΑ ΕΙΔΗ ΚΑΙ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΕΣ ΠΙΕΣΕΙΣ

Η ελληνική θάλασσα αντιμετωπίζει πλέον νέες και σύνθετες πιέσεις.

Εισβολικά είδη, μεταβολές στο θαλάσσιο οικοσύστημα, θηλαστικά που προκαλούν καταστροφές στον αλιευτικό εξοπλισμό και άλλες περιβαλλοντικές πιέσεις δημιουργούν σοβαρές οικονομικές απώλειες στους επαγγελματίες αλιείς.

Η αντιμετώπιση αυτών των προβλημάτων δεν μπορεί να αφήνεται αποκλειστικά στον ίδιο τον αλιέα.

Χρειάζεται εθνικό και περιφερειακό σχέδιο αντιμετώπισης, πρόληψη, επιστημονική παρακολούθηση, μέτρα διαχείρισης και άμεση αποζημίωση για τις τεκμηριωμένες ζημιές.

5. ΕΛΕΓΧΟΙ ΚΑΙ ΙΧΝΗΛΑΣΙΜΟΤΗΤΑ

Ζητάμε ένα σύγχρονο και αποτελεσματικό σύστημα ελέγχου και ιχνηλασιμότητας.

Το ψάρι πρέπει να μπορεί να παρακολουθείται από την αλίευση έως την αγορά.

Ο επαγγελματίας αλιέας δεν φοβάται τον έλεγχο.

Αυτό που δεν μπορεί να αποδεχθεί είναι ο άνισος έλεγχος.

Οι έλεγχοι πρέπει να είναι πραγματικοί, αποτελεσματικοί και ισότιμοι για όλους όσοι ασκούν αλιευτική δραστηριότητα.

6. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΑ ΑΛΙΕΑ

Κάθε νέο μέτρο που περιορίζει την επαγγελματική δραστηριότητα πρέπει να συνοδεύεται από αξιολόγηση των οικονομικών επιπτώσεών του.

Ο επαγγελματίας αλιέας δεν μπορεί να καλείται συνεχώς να πληρώνει το κόστος της προστασίας του θαλάσσιου περιβάλλοντος.

Η προστασία της θάλασσας είναι ευθύνη της πολιτείας και της κοινωνίας συνολικά.

Γι' αυτό ζητάμε δίκαιη οικονομική στήριξη και αποζημίωση όταν τα διαχειριστικά μέτρα προκαλούν υποχρεωτική απώλεια εισοδήματος ή ζημιές στον εξοπλισμό.

7. Η ΠΑΡΑΚΤΙΑ ΑΛΙΕΙΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΧΕΙ ΜΕΛΛΟΝ

Η παράκτια αλιεία δεν είναι απλώς ένας οικονομικός κλάδος.

Είναι οικογένειες, νησιά, παράκτιες κοινωνίες, τοπικές οικονομίες και μία παράδοση που μεταφέρεται από γενιά σε γενιά.

Εάν συνεχίσουμε να μειώνουμε διαρκώς την επαγγελματική δραστηριότητα χωρίς να αντιμετωπίζουμε συνολικά τις αιτίες της υποβάθμισης των αλιευτικών αποθεμάτων, κινδυνεύουμε να οδηγηθούμε σε ένα μέλλον χωρίς επαγγελματική παράκτια αλιεία.

Αυτό δεν είναι βιώσιμη αλιευτική πολιτική. Είναι σταδιακή εγκατάλειψη του κλάδου.

ΤΙ ΖΗΤΑΜΕ

Στο πλαίσιο της διαβούλευσης ζητάμε:

Αποτελεσματικούς ελέγχους σε ερασιτεχνική αλιεία.

Περιφερειακά σχέδια διαχείρισης με ουσιαστική συμμετοχή των επαγγελματιών αλιέων.

Επιστημονικά τεκμηριωμένα περιοριστικά μέτρα.

Δίκαιη αποζημίωση για τις υποχρεωτικές περιόδους απαγόρευσης ή ανάπαυσης.

Εθνικό και περιφερειακό σχέδιο αντιμετώπισης των εισβολικών ειδών.

Μέτρα για τις ζημιές που προκαλούνται από περιβαλλοντικές πιέσεις και θαλάσσια θηλαστικά.

Σύγχρονο σύστημα ελέγχου και ιχνηλασιμότητας.

Πραγματική συμμετοχή των αντιπροσωπευτικών φορέων της παράκτιας αλιείας στη λήψη αποφάσεων.

Πολιτικές που θα εξασφαλίζουν ότι η νέα γενιά θα μπορεί να συνεχίσει το επάγγελμα.

Κύριε Υπουργέ,

η προστασία της θάλασσας και η προστασία του επαγγελματία αλιέα δεν είναι αντίθετοι στόχοι.

Είναι δύο πλευρές της ίδιας πολιτικής.

Θέλουμε θάλασσες με ψάρια, αλλά θέλουμε και ανθρώπους που θα μπορούν να ζουν από αυτές.

Θέλουμε ελέγχους, αλλά θέλουμε δικαιοσύνη.

Θέλουμε διαχείριση, αλλά θέλουμε συμμετοχή.

Θέλουμε προστασία του περιβάλλοντος, αλλά δεν δεχόμαστε η προστασία αυτή να μετατρέπεται σε οικονομική εξαθλίωση του επαγγελματία αλιέα.

Ο επαγγελματίας αλιέας δεν είναι το πρόβλημα της θάλασσας. Είναι μέρος της λύσης.

Αυτή είναι η ουσία της δικής μας τοποθέτησης στη διαβούλευση.

Να προστατεύσουμε τη θάλασσα χωρίς να εξαφανίσουμε τον άνθρωπο που ζει από αυτήν.

Με τιμή,

Αλιευτικός Αγροτικός Σύλλογος Αλοννήσου

Δ*** Μ***** – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 14:22**

Κύριε υπουργέ!!

Τα τελευταία 3-4 χρόνια έχει προκύψει ένα τεράστιο θέμα της παράκτιας αλιείας και αφορά την Εύβοια τις Β.Σποράδες και την Σκύρο!! Είναι το θέμα της αλιείας του Αστακού με τους κιουρτους!! Ένα εργαλείο επιλεκτικό που στοχεύει μόνο τον αστακό! Το αποτέλεσμα της αλιείας του φέρνει καταστροφή!! Αδιακρίτως μεγέθους όταν ένας κιουρτους πέφτει στην θάλασσα προσελκύει όλους τους αστακούς να μούνε μέσα.ο λόγος είναι τα πανίσχυρα δολώματα - αρώματα που φέρει ο κιουρτους κάνοντας τον σαν (μαγνήτη σε σίδηρο) για τον αστακό.το αποτέλεσμα είναι να συμβεί ολικώς ξεριζωμός του Αστακού από τις περιοχές.

Πώς είναι δυνατόν να απαγορεύεται να βάζουν δολώματα στα δυχτια και να επιτρέπεται να ρίχνουν ακριβώς δίπλα δολωμενους κιουρτους;; Πώς είναι δυνατόν να μπορεί να ελεγχθεί ένα αλιευτικό σκάφος πόσους κιουρτους φέρει μέσα στο σκάφος η τι μεγέθη αστακών αλιεύει;; Η παραγωγή του Αστακού οσα χρόνια αλιευοταν μόνο με δυχτια,ήταν σταθερη.τα τελευταια 3 χρόνια υπάρχει ολική κατάρρευση .Την περίοδο που επιτρέπεται η αλιεία του Αστακού με κιουρτους είναι η εποχή που ο αστακός πάει να αναπαραχθεί.το αποτελεσμα αυτού είναι ότι βρίσκεται σε διαρκεί κίνηση με αυξημένες οργανικές αισθήσεις πράγμα που τον κάνει ευάλωτο στον δολωμενο κιουρτο.

Όλες οι χώρες που επιτρέπουν την αλιεία του Αστακού με κιουρτο γνωρίζοντας την ολική καταστροφικότητα που μπορεί να φέρει,έχουν αυστηρότατους νόμους όπως η απελευθέρωση ανεξαρτήτως μεγέθους των θηλυκών.ωφειλουμε να γνωρίζουμε πως για να φτάσει ένα κιλό ένας αστακός πρέπει να περάσουν 15 χρόνια.οι επαγγελματίες αλιείς των Σποράδων, Σκύρου Ευβοίας βλέποντας να διαδραματίζεται η καταστροφή αυτή τού Αστακού ζητάμε αν όχι την ολική απαγόρευση του συγκεκριμένου αλιευτικού εργαλείου,την απαγόρευση αλιείας του μέσα από τα 3 ναυτικά μίλια από την παράκτια ζώνη.οι τοπικές κοινωνίες την νήσων, στηρίζονται στον τουρισμό και θα είναι απογοητευτικο να τροφοδοτούνται με κατεψυγμένους αστακούς ξένης προέλευσης, χαμηλής ποιοτικής αξίας.ωφειλουμε τα παιδιά μας να βρούνε ότι βρήκαμε εμείς από τους πατεράδες μας. Μετά τιμής 33 χρόνια αλιειας

Μ** Α***** – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 17:48**

Το άρθρο 10 χρειάζεται σαφέστερα όρια. Είναι σωστό ότι για τους βασικούς όρους άσκησης της αλιείας και για τα προσωρινά περιοριστικά μέτρα προβλέπεται γνώμη του Συμβουλίου Αλιείας. Όμως η γνώμη αυτή δεν ορίζεται ως δεσμευτική, ενώ στις νέες παρ. 7 έως 14 δεν προβλέπεται καν.

Με υπουργικές ή κοινές υπουργικές αποφάσεις θα μπορούν να ρυθμίζονται οι διαδικασίες ελέγχου, η λειτουργία του ΟΣΠΑ, οι ηλεκτρονικές υποχρεώσεις, το σύστημα μορίων, οι αρμόδιες αρχές και η αναπροσαρμογή των προστίμων. Σε ορισμένα σημεία χρησιμοποιούνται υπερβολικά γενικές διατυπώσεις, όπως «κάθε θέμα σχετικό» και «κάθε ζήτημα σχετικό», χωρίς να προσδιορίζονται επαρκώς τα όρια αυτών των εξουσιών.

Ιδιαίτερα προβληματική είναι η παρ. 13, η οποία επιτρέπει στους Υπουργούς Αγροτικής Ανάπτυξης και Οικονομικών να αναπροσαρμόζουν με κοινή απόφαση τα πρόστιμα από 600 έως 12.000 ευρώ, με μοναδικό γενικό κριτήριο τη «σοβαρότητα της παράβασης». Το εύρος είναι τεράστιο και ο νόμος δεν καθορίζει συγκεκριμένες κατηγορίες παραβάσεων, αντικειμενικά κριτήρια επιμέτρησης και αντιστοίχιση κάθε κατηγορίας με συγκεκριμένο ύψος προστίμου. Οι βασικοί κανόνες καθορισμού των κυρώσεων πρέπει να τίθενται από τον ίδιο τον νόμο και όχι να διαμορφώνονται αργότερα με υπουργικές αποφάσεις.

Παράλληλα, εμπλέκονται πολλοί διαφορετικοί Υπουργοί, υπηρεσίες και η ΑΑΔΕ, ενώ μπορεί να ορίζονται ακόμη και νέες αρμόδιες αρχές με μεταγενέστερη κοινή υπουργική απόφαση. Δεν καθορίζονται όμως με την ίδια σαφήνεια τα όρια των αρμοδιοτήτων τους, ποιος έχει την τελική ευθύνη και ποιος λογοδοτεί σε περίπτωση λάθους, αλληλοεπικάλυψης ή αντικρουόμενων αποφάσεων. Ο επαγγελματίας αλιέας δεν μπορεί να βρίσκεται απέναντι σε ένα διαρκώς διευρυνόμενο σύστημα υπηρεσιών και ελέγχων χωρίς να γνωρίζει ποιος αποφασίζει, ποιος ελέγχει και σε ποιον μπορεί να προσφύγει.

Το άρθρο 43 παρ. 2 του Συντάγματος επιτρέπει στις υπουργικές αποφάσεις να ρυθμίζουν ειδικότερα, τεχνικά ή λεπτομερειακά θέματα. Επομένως, ο νόμος πρέπει να ξεκαθαρίζει ότι με αυτές τις αποφάσεις δεν μπορούν να μεταβάλλονται ουσιώδεις όροι άσκησης της επαγγελματικής αλιείας, οι βασικές προϋποθέσεις επιβολής κυρώσεων ή τα δικαιώματα των ελεγχόμενων.

Κάθε απόφαση που επιβάλλει σοβαρούς περιορισμούς, νέες υποχρεώσεις ή οικονομικές επιβαρύνσεις πρέπει να στηρίζεται σε δημοσιοποιημένα επιστημονικά δεδομένα, να λαμβάνει υπόψη τις κοινωνικές και οικονομικές συνέπειες και να προηγείται ουσιαστική συμμετοχή των αντιπροσωπευτικών φορέων της μέσης και της παράκτιας αλιείας. Αν ο Υπουργός αποκλίνει από τη γνώμη του Συμβουλίου Αλιείας, πρέπει να αιτιολογεί ειδικά και δημόσια την απόφασή του.

Πρέπει επίσης να προβλεφθεί υποχρεωτικός έλεγχος της αποτελεσματικότητας κάθε μέτρου. Κάθε περιορισμός οφείλει να έχει σαφή σκοπό, μετρήσιμους στόχους, καθορισμένη διάρκεια και ημερομηνία επανεξέτασης. Αν δεν επιτυγχάνει τον σκοπό του ή προκαλεί δυσανάλογες συνέπειες στους επαγγελματίες, πρέπει να τροποποιείται ή να καταργείται. Αν ένα μέτρο δεν φέρνει αποτέλεσμα, για ποιον λόγο πρέπει να συνεχίζει να υπάρχει;

Οι εξουσίες πρέπει να είναι συγκεκριμένες, περιορισμένες και ελέγξιμες. Η προστασία των αλιευτικών αποθεμάτων είναι υποχρέωση της Πολιτείας, εξίσου σημαντική όμως είναι και η προστασία ενός τόσο σημαντικού παραγωγικού κλάδου όπως η επαγγελματική αλιεία και των ανθρώπων που ζουν από αυτήν. Τα μέτρα που λαμβάνονται πρέπει, επομένως, να είναι νόμιμα, τεκμηριωμένα, αναλογικά και αποδεδειγμένα αποτελεσματικά.

ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗ ΛΕΣΣΕΨΙΑΝΩΝ ΚΑΙ ΙΧΘΥΟΑΠΟΘΕΜΑΤΩΝ ΑΛΙΕΙΑΣ Α Μ Κ Ε – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 21:17

Η ΑΛΚΙΑ Α.Μ.Κ.Ε. επισημαίνει ένα δομικό κενό της παραδοσιακής αλιευτικής διαχείρισης.

Ο Αλιευτικός Κώδικας έχει εύλογα διαμορφωθεί κυρίως γύρω από την προστασία και τη βιώσιμη εκμετάλλευση

των αλιευτικών αποθεμάτων, λογική που συνδέεται και με τους στόχους της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής – Κανονισμός (ΕΕ) 1380/2013. Στα εισβολικά είδη, όμως, μπορεί να απαιτείται η αντίστροφη λογική: ενθάρρυνση της στοχευμένης αλίευσης και απομάκρυνσης αντί περιορισμού της αλιευτικής πίεσης.

Προτείνεται να προβλεφθεί ρητά η δυνατότητα θέσπισης:

«μέτρων διαχείρισης, στοχευμένης αλίευσης, ασφαλούς συλλογής, μεταφοράς, επεξεργασίας και αξιοποίησης ξενικών και εισβολικών υδρόβιων ειδών, καθώς και των όρων πιλοτικής εφαρμογής νέων αλιευτικών εργαλείων, μεθόδων ή διατάξεων.»

Παράλληλα, προτείνεται η δημιουργία Άδειας Πιλοτικής Αλιευτικής Καινοτομίας, διακριτής από την αντίστοιχη πρόβλεψη για την υδατοκαλλιέργεια, περιορισμένης διάρκειας, με απλουστευμένη διαδικασία και επιστημονική παρακολούθηση.

Η ρύθμιση πρέπει να διακρίνει σαφώς τα εδώδιμα ξενικά είδη από τα τοξικά είδη. Ο Κανονισμός (ΕΚ) 853/2004, όπως ισχύει, απαγορεύει τη διάθεση στην αγορά προϊόντων που προέρχονται από δηλητηριώδη ψάρια των οικογενειών Tetraodontidae, Molidae, Diodontidae και Canthigasteridae. Αντίστοιχη υποχρέωση ελέγχου προβλέπεται σήμερα στον Εκτελεστικό Κανονισμό (ΕΕ) 2019/627.

Για τα είδη αυτά πρέπει να είναι δυνατή η ανάπτυξη ασφαλών, μη εδώδιμων, ερευνητικών και λοιπών νόμιμων διαδρομών αξιοποίησης, με πλήρη εφαρμογή της σχετικής ευρωπαϊκής νομοθεσίας.

Αυτό που χρειάζεται από την Πολιτεία είναι σαφής και λειτουργική νομική διαδρομή για να μπορούν νέες λύσεις να δοκιμάζονται με ασφάλεια. Η χρηματοδότηση μπορεί να αναζητηθεί σε ευρωπαϊκά, ερευνητικά και διεθνή προγράμματα ή/και στην ιδιωτική πρωτοβουλία.

Δημιουργήστε νόμιμο δρόμο για νέες λύσεις και αξιοποίηση.

Γ** γ** τ* Π***** τ** Α***** (***) – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 08:44**

Άρθρο 10 – Ενσωμάτωση της ερασιτεχνικής αλιείας στο νέο θεσμικό πλαίσιο

Η αναμόρφωση του συστήματος διαχείρισης, παρακολούθησης και ελέγχου της αλιείας πρέπει να περιλαμβάνει ρητά την ερασιτεχνική αλιεία. Στο προτεινόμενο σχέδιο νόμου η ερασιτεχνική αλιεία δεν εντάσσεται με ολοκληρωμένο τρόπο στα σχετικά άρθρα, ενώ στο άρθρο 10 διαγράφονται οι υφιστάμενες αναφορές στις ερασιτεχνικές άδειες χωρίς να θεσπίζεται παράλληλα σαφές εθνικό πλαίσιο για την καταγραφή, παρακολούθηση και τον έλεγχό της.

Η ανάγκη αυτή είναι ιδιαίτερα σημαντική υπό το πρίσμα της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής και του αναθεωρημένου ενωσιακού πλαισίου ελέγχου της αλιείας. Ο Κανονισμός (ΕΕ) 2023/2842, που τροποποιεί τον Κανονισμό (ΕΚ) 1224/2009, προβλέπει μεταξύ άλλων ηλεκτρονικά συστήματα καταγραφής και αναφοράς αλιευμάτων της ερασιτεχνικής αλιείας, καταχώριση των φυσικών προσώπων που την ασκούν στις περιπτώσεις που ορίζει το ενωσιακό πλαίσιο.

Παράλληλα, στο πλαίσιο συζητήσεων του ΑΕΦ με επαγγελματίες αλιείς σε περιοχές του Αργοσαρωνικού, η ανεπαρκής παρακολούθηση της ερασιτεχνικής αλιευτικής δραστηριότητας και η παράνομη διάθεση αλιευμάτων στην αγορά αναδείχθηκαν επανειλημμένα ως σημαντικά ζητήματα, τόσο για τη βιωσιμότητα της επαγγελματικής μικρής παράκτιας αλιείας όσο και για την ορθή αποτύπωση της συνολικής αλιευτικής πίεσης.

Προτείνεται, συνεπώς, η ερασιτεχνική αλιεία να ενσωματωθεί ρητά στο νέο θεσμικό πλαίσιο και στα κατάλληλα υποσυστήματα του Ολοκληρωμένου Συστήματος Παρακολούθησης Αλιείας (Ο.Σ.Π.Α.), με σαφείς διατάξεις που να επιτρέπουν την εφαρμογή των υποχρεώσεων της ενωσιακής νομοθεσίας και την ανάπτυξη ενός λειτουργικού εθνικού συστήματος παρακολούθησης και ελέγχου.

1. καταχώριση των ερασιτεχνικών αλιέων, σύμφωνα με τις απαιτήσεις της ενωσιακής νομοθεσίας,
2. ηλεκτρονική καταγραφή και αναφορά των αλιευμάτων,
3. παρακολούθηση της συνολικής αλιευτικής πίεσης που ασκείται από την ερασιτεχνική αλιεία,
4. έλεγχο της συμμόρφωσης με περιορισμούς ως προς είδη, ποσότητες, εργαλεία και περιοχές, και
5. αποτελεσματική εφαρμογή της απαγόρευσης εμπορίας και πώλησης αλιευμάτων ερασιτεχνικής αλιείας.

Η συμπερίληψη της ερασιτεχνικής αλιείας στο νέο σύστημα είναι απαραίτητη τόσο για την πληρέστερη γνώση της πραγματικής αλιευτικής πίεσης και την επιστημονικά τεκμηριωμένη διαχείριση των αποθεμάτων όσο και για τη διασφάλιση ισότιμων όρων μεταξύ ερασιτεχνικής και επαγγελματικής αλιευτικής δραστηριότητας.

Άρθρο 10, παρ. 9 – Κατάρτιση και τεχνική υποστήριξη των επαγγελματιών αλιέων για τη χρήση του Ο.Σ.Π.Α.

Η επικαιροποίηση του Ολοκληρωμένου Συστήματος Παρακολούθησης Αλιείας (Ο.Σ.Π.Α.) αποτελεί σημαντικό βήμα προς τον εκσυγχρονισμό, τη διαφάνεια και την αποτελεσματικότερη παρακολούθηση του τομέα της αλιείας.

Ωστόσο, η αποτελεσματική εφαρμογή ενός τόσο εκτεταμένου ψηφιακού συστήματος προϋποθέτει ότι οι επαγγελματίες αλιείς που καλούνται να το χρησιμοποιήσουν θα έχουν προηγουμένως λάβει επαρκή ενημέρωση, πρακτική κατάρτιση και συνεχή τεχνική υποστήριξη. Η μετάβαση στις νέες ψηφιακές διαδικασίες δεν πρέπει να δημιουργήσει πρόσθετα εμπόδια ή κίνδυνο ακούσιας μη συμμόρφωσης, ιδίως για τους επαγγελματίες της μικρής παράκτιας αλιείας που ενδέχεται να έχουν περιορισμένη εξοικείωση με σύνθετες ψηφιακές εφαρμογές.

Προτείνεται, συνεπώς, στην παρ. 9 του άρθρου 10, μαζί με τις προβλέψεις για την ανάπτυξη, οργάνωση, λειτουργία και υποστήριξη του Ο.Σ.Π.Α., να προβλεφθεί πρόγραμμα ενημέρωσης, πρακτικής κατάρτισης και διαρκούς τεχνικής υποστήριξης των επαγγελματιών αλιέων πριν και κατά τη μετάβαση στις νέες ψηφιακές διαδικασίες.

Η υποστήριξη αυτή θα ήταν σκόπιμο να παρέχεται σε τοπικό επίπεδο, με πρακτικό και προσβάσιμο τρόπο, να συνοδεύεται από απλές οδηγίες χρήσης και σταθερό μηχανισμό τεχνικής βοήθειας και να μπορεί να υλοποιείται σε συνεργασία με τις αρμόδιες υπηρεσίες αλιείας και τους τοπικούς αλιευτικούς συλλόγους.

Β*** Δ***** – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 09:04**

Προτεινόμενα μέτρα:

1. Αλιευτική Ανάπαυση ανά Περιφέρεια / Ζώνη

Θεσμοθέτηση τοπικής αλιευτικής ανάπαυσης βάσει επιστημονικών δεδομένων, προσαρμοσμένης στις ιδιαίτερες συνθήκες κάθε θαλάσσιας περιοχής για την αναγέννηση των αποθεμάτων.

2. Ζώνες Αλιευτικής Προστασίας με Συμμετοχή των Αλιέων

Δημιουργία προστατευόμενων ζωνών (π.χ. αναπαραγωγής/γόνου) με θεσμοθετημένο δικαίωμα των τοπικών αλιευτικών συλλόγων να υποβάλλουν προτάσεις, οι οποίες θα αξιολογούνται επιστημονικά και θεσμικά.

3. Υποχρεωτική Οικονομική Στήριξη

Σύνδεση κάθε υποχρεωτικής παύσης αλιείας με οικονομική αποζημίωση των αλιέων μέσω ενωσιακών και εθνικών πόρων.

4. Επιλογή Αλιευτικού Τουρισμού χωρίς συλλεκτική αλιεία

Επιλογή άσκησης αλιευτικού τουρισμού κατά την περίοδο ανάπαυσης (χωρίς συλλεκτική αλιεία) για τη διατήρηση του εισοδήματος του αλιέα.

Προγράμματα Αντιμετώπισης Εισβολικών Ειδών

Εφαρμογή περιφερειακών προγραμμάτων με οικονομικά κίνητρα για τη στοχευμένη αφαίρεση εισβολικών ειδών, ιδιαίτερα στις νησιωτικές περιοχές.

ΓΕΩΤΕΧΝΙΚΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΕΛΛΑΔΑΣ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΚΡΗΤΗΣ – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 09:11

Άρθρο 10 παράγραφος 10

«Εξουσιοδοτικές διατάξεις για τη ρύθμιση των όρων άσκησης αλιείας, της αδειοδότησης, της εμπορίας αλιευτικών προϊόντων και των συστημάτων ελέγχου»

Στην παράγραφο 10 θα πρέπει να διαγραφεί η φράση «οι όροι πρόσβασης των υπηρεσιακών χρηστών της Α.Α.Δ.Ε. στο Ο.Σ.Π.Α» και να μείνει μόνο η διαλειτουργικότητα.

Άρθρο 11 – Διοικητικά μέτρα συμμόρφωσης - Προσθήκη άρθρου 10Α στον Αλιευτικό Κώδικα

Στον Αλιευτικό Κώδικα (ν.δ. 420/1970, Α' 27) προστίθεται άρθρο 10Α ως εξής:

«Άρθρο 10Α

Διοικητικά μέτρα συμμόρφωσης

1. Για την αποτελεσματική αντιμετώπιση των αλιευτικών παραβάσεων, πέραν των κυρώσεων του άρθρου 11, οι αρμόδιες αρχές ελέγχου δύναται κατά περίπτωση να λαμβάνουν διοικητικά μέτρα συμμόρφωσης, όπως:

- α) την άμεση παύση των αλιευτικών δραστηριοτήτων του αλιευτικού ταξιδιού,
- β) την αλλαγή πορείας του σκάφους προς λιμένα για περαιτέρω έλεγχο,
- γ) την αλλαγή πορείας του μεταφορικού οχήματος προς άλλο προορισμό για περαιτέρω έλεγχο,
- δ) την προσωρινή ακινητοποίηση του εμπλεκόμενου αλιευτικού σκάφους ή μεταφορικού οχήματος,
- ε) την υποχρέωση στοιβασίας των αλιευτικών εργαλείων,
- στ) την προσωρινή δέσμευση ή την κατάσχεση ή τη σφράγιση των αλιευτικών εργαλείων, συσκευών και εξοπλισμού του αλιευτικού σκάφους
- ζ) την αναστολή της αλιευτικής άδειας του αλιευτικού σκάφους ή της άδειας αλίευσης με την οποία διαπράχθηκε η παράβαση, η οποία δεν αίρεται με τη μετονομασία, με τη μετανολόγηση ή με την αλλαγή του πλοιοκτήτη ή του κυβερνήτη του σκάφους,
- η) την επιβολή εγγύησης,
- θ) την άρνηση εισαγωγής προϊόντων αλιείας από τρίτη χώρα, τη μη έγκριση εξαγωγής ή τη μη έγκριση επανεξαγωγής προϊόντων αλιείας, καθώς και την επιστροφή τους στην τρίτη χώρα ή την κατάσχεση ή καταστροφή τους, σε περίπτωση άρνησης εισαγωγής,

2. Τα μέτρα της παρ. 1 επιβάλλονται είτε ως άμεσα μέτρα επιβολής, κατά τη διενέργεια ελέγχου για σοβαρές παραβάσεις, σύμφωνα με το άρθρο 91 του Κανονισμού (ΕΚ) 1224/2009 (L 343), είτε ως συνοδευτικές κυρώσεις σύμφωνα με το άρθρο 91β του ίδιου Κανονισμού, κατόπιν βεβαίωσης αλιευτικής παράβασης. Σε περίπτωση επιβολής άμεσων μέτρων, η σχετική εντολή καταγράφεται στην έκθεση επιθεώρησης. Ειδικά για τα μέτρα της δέσμευσης και της κατάσχεσης συντάσσεται αναλυτικό πρακτικό.

3. Οι δαπάνες από την επιβολή των διοικητικών μέτρων συμμόρφωσης της παρ. 1 και ιδίως αυτές που προκύπτουν από τα μέτρα δέσμευσης, κατάσχεσης, σφράγισης, καταστροφής ή μεταφοράς των αλιευτικών εργαλείων, συσκευών, εξοπλισμού του αλιευτικού σκάφους ή των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας, βαρύνουν αποκλειστικά την υπεύθυνη επιχείρηση.».

Σχόλια επί του άρθρου 11

ΜΠΟΥΝΤΟΥΚΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ – 3 Σεπτεμβρίου 2026, 09:07

Άρθρο 11 Διοικητικά μέτρα συμμόρφωσης -

Προσθήκη άρθρου 10Α στον Αλιευτικό Κώδικα

«Άρθρο 10Α

Παρ.1

ΣΧΟΛΙΟ :

Πρόκειται για εναρμόνιση με το άρθρο 91 του κανονισμού ελέγχου.

Ακολουθώντας της περίπτωσης θ), πρέπει να προστεθεί και η παρ. 2 του άρθρου 91 ήτοι :

«2.

Τα άμεσα μέτρα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 είναι τέτοια ώστε να αποτρέπουν τη συνέχιση της διαπιστωθείσας σοβαρής παράβασης, να επιτρέπουν τη λήψη όλων των αναγκαίων μέτρων για τη διασφάλιση της φύλαξης των αποδεικτικών στοιχείων που αφορούν την εν λόγω παράβαση και να επιτρέπουν στις αρμόδιες αρχές να ολοκληρώσουν την έρευνά τους».

Παρ. 2

ΣΧΟΛΙΟ :

Προκειμένου να υπάρχει ασφάλεια δικαίου, πρέπει για κάθε ένα από τα μέτρα της παρ. 1 (είτε ως άμεσα μέτρα επιβολής, είτε ως συνοδευτικές κυρώσεις), να ορισθεί με σαφήνεια σε ποια συγκεκριμένη παράβαση θα μπορούσε να εφαρμοστεί, τηρουμένης φυσικά της αρχής της αναλογικότητας.

Παρ. 3

ΣΧΟΛΙΟ :

Πρέπει να ενσωματωθεί αυτούσιο το άρθρο 89α, είναι πολύ σημαντικό, ήτοι :

«Άρθρο 89α

Κυρώσεις

1.

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να επιβάλλονται αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές διοικητικές κυρώσεις στο φυσικό πρόσωπο που διέπραξε παραβάσεις των κανόνων της κοινής αλιευτικής πολιτικής ή στο νομικό πρό-σωπο που υπέχει ευθύνη για τις παραβάσεις αυτές. Τα κράτη μέλη μπορούν επιπλέον ή εναλλακτικά να επιβάλλουν αποτελεσματικές, αναλογικές και απο-τρεπτικές ποινικές κυρώσεις.

2.

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι το συνολικό ύψος των κυρώσεων και των συ-νοδευτικών κυρώσεων που επιβάλλονται σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό και τις σχετικές διατάξεις της εθνικής νομοθεσίας, είναι ανάλογο με τη σοβα-ρότητα των παραβάσεων και δεόντως αυστηρό, ώστε να αποτρέπονται αποτε-λεσματικά περαιτέρω παραβάσεις και να αφαιρείται ουσιαστικά από όσους υ-πέχουν ευθύνη το οικονομικό όφελος που προκύπτει ή αναμένεται να προκύψει από την παράβαση που έχουν διαπράξει, με την επιφύλαξη του θεμιτού δι-καιώματος για την άσκηση του επαγγέλματός τους. Για τον σκοπό αυτό, πρέ-πει να λαμβάνονται υπόψη τα μέτρα άμεσης επιβολής που λαμβάνονται σύμ-φωνα με το άρθρο 91.

3.

Κατά τον καθορισμό αυτών των κυρώσεων, τα κράτη μέλη λαμβάνουν ιδίως υπόψη τη σοβαρότητα, τη φύση και την έκταση της παράβασης, μεταξύ άλ-λων, τη βλάβη ή το ύψος της ζημίας που προκλήθηκε στους συγκεκριμένους αλιευτικούς πόρους και το θαλάσσιο περιβάλλον, τη διάρκεια ή την επανάλη-ψή της και τη συσσώρευση ταυτόχρονων παραβάσεων. Τα κράτη μέλη μπο-ρούν επίσης να λαμβάνουν υπόψη την οικονομική

κατάσταση του παραβάτη για να διασφαλίσουν την αποτρεπτικότητα των εν λόγω κυρώσεων».

4.

Τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόσουν σύστημα, βάσει του οποίου τα οι-κονομικά πρόστιμα είναι ανάλογα προς τον κύκλο εργασιών του νομικού προσώπου ή προς τα οικονομικά οφέλη που προέκυψαν ή αναμένεται να προκύψουν από την παράβαση.

ΑΣΤΙΚΗ ΜΗ ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΥΔΑΤΙΝΩΝ ΟΙΚΟΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ – 4 Σεπτεμβρίου 2026, 10:39

Αναγκαία η θεσμοθέτηση διοικητικών μέτρων συμμόρφωσης. Προβλέπονται αυστηρές κυρώσεις, όπως η δυνατότητα άμεσης παύσης της αλιευτικής δραστηριότητας, αλλαγής πορείας σκάφους ή μεταφορικού μέσου για έλεγχο, αναστολής αλιευτικής άδειας, επιβολής εγγύησης και δέσμευσης παράνομων αλιευτικών εργαλείων, εξοπλισμού, σκαφών και προϊόντων, οι οποίες όμως ενόψει του σκοπού που επιτελούν και της ανάγκης συμμόρφωσης με την ισχύουσα νομοθεσία, κρίνονται αναγκαίες.

ΜΙΧΑΗΛ ΒΑΓΙΑΝΟΥ – 4 Σεπτεμβρίου 2026, 19:25

Η Πολιτεία πρέπει να έχει ισχυρά εργαλεία απέναντι στην πραγματικά σοβαρή παράνομη αλιεία. Η ισχύς όμως ενός ελεγκτικού συστήματος δεν κρίνεται από το πόσα σκάφη ακινητοποιεί ή πόσες άδειες αναστέλλει, αλλά από το εάν εφαρμόζει τον νόμο δίκαια, αναλογικά και με σαφείς εγγυήσεις. Ο παράκτιος αλιέας δεν μπορεί να θεωρείται ένοχος πριν ολοκληρωθεί η διαδικασία ούτε να καταστρέφεται οικονομικά από ένα προσωρινό μέτρο που ενδεχομένως αποδειχθεί αβάσιμο.

Β*** Δ***** – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 09:10**

Τα διοικητικά μέτρα θα πρέπει να διέπονται από τις ακόλουθες αρχές:

1. Αρχή Αναλογικότητας: Επιβολή των ηπιότερων δυνατών διοικητικών μέτρων (ακινητοποίηση, κατάσχεση, αναστολή αδειών) βάσει των αρχών νομιμότητας και αναγκαιότητας.

2. Προστασία Βιοπορισμού: Αυστηρή αιτιολόγηση και επιβολή ακινητοποίησης/δέσμευσης μικρών σκαφών, μόνο ως έσχατη λύση.

3. Εξατομίκευση Προστίμων: Υπολογισμός κυρώσεων με βάση το μέγεθος του σκάφους, την οικονομική δυνατότητα, το πραγματικό όφελος, τη ζημία στα αποθέματα και τον βαθμό υπαιτιότητας.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΕΝΩΣΗ ΠΛΟΙΟΚΤΗΤΩΝ ΜΕΣΗΣ ΑΛΙΕΙΑΣ – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 09:33

Άρθρο 11 Διοικητικά μέτρα συμμόρφωσης -

Προσθήκη άρθρου 10Α στον Αλιευτικό Κώδικα

«Άρθρο 10Α

Παρ.1

ΣΧΟΛΙΟ :

Πρόκειται για εναρμόνιση με το άρθρο 91 του κανονισμού ελέγχου.

Ακολουθως της περίπτωσης θ), πρέπει να προστεθεί και η παρ. 2 του άρθρου 91 ήτοι :

«2.

Τα άμεσα μέτρα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 είναι τέτοια ώστε να αποτρέπουν τη συνέχιση της διαπιστωθείσας σοβαρής παράβασης, να επιτρέπουν τη λήψη όλων των αναγκαίων μέτρων για τη διασφάλιση της φύλαξης των αποδεικτικών στοιχείων που αφορούν την εν λόγω παράβαση και να επιτρέπουν στις αρμόδιες αρχές να ολοκληρώσουν την έρευνά τους».

Παρ. 2

ΣΧΟΛΙΟ :

Προκειμένου να υπάρχει ασφάλεια δικαίου, πρέπει για κάθε ένα από τα μέτρα της παρ. 1 (είτε ως άμεσα μέτρα επιβολής, είτε ως συνοδευτικές κυρώσεις), να ορισθεί με σαφήνεια σε ποια συγκεκριμένη παράβαση θα μπορούσε να εφαρμοστεί, τηρουμένης φυσικά της αρχής της αναλογικότητας.

Παρ. 3

ΣΧΟΛΙΟ :

Πρέπει να ενσωματωθεί αυτούσιο το άρθρο 89α, είναι πολύ σημαντικό, ήτοι :

«Άρθρο 89α

Κυρώσεις

1.

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να επιβάλλονται αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές διοικητικές κυρώσεις στο φυσικό πρόσωπο που διέπραξε παραβάσεις των κανόνων της κοινής αλιευτικής πολιτικής ή στο νομικό πρό-σωπο που υπέχει ευθύνη για τις παραβάσεις αυτές. Τα κράτη μέλη μπορούν επιπλέον ή εναλλακτικά να επιβάλλουν αποτελεσματικές, αναλογικές και απο-τρεπτικές ποινικές κυρώσεις.

2.

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι το συνολικό ύψος των κυρώσεων και των συ-νοδευτικών κυρώσεων που επιβάλλονται σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό και τις σχετικές διατάξεις της εθνικής νομοθεσίας, είναι ανάλογο με τη σοβα-ρότητα των παραβάσεων και δεόντως αυστηρό, ώστε να αποτρέπονται αποτε-λεσματικά περαιτέρω παραβάσεις και να αφαιρείται ουσιαστικά από όσους υ-πέχουν ευθύνη το οικονομικό όφελος που προκύπτει ή αναμένεται να προκύψει από την παράβαση που έχουν διαπράξει, με την επιφύλαξη του θεμιτού δι-καιώματος για την άσκηση του επαγγέλματός τους. Για τον σκοπό αυτό, πρέ-πει να λαμβάνονται υπόψη τα μέτρα άμεσης επιβολής που λαμβάνονται σύμ-φωνα με το άρθρο 91.

3.

Κατά τον καθορισμό αυτών των κυρώσεων, τα κράτη μέλη λαμβάνουν ιδίως υπόψη τη σοβαρότητα, τη φύση και την έκταση της παράβασης, μεταξύ άλ-λων, τη βλάβη ή το ύψος της ζημίας που προκλήθηκε στους συγκεκριμένους αλιευτικούς πόρους και το θαλάσσιο περιβάλλον, τη διάρκεια ή την επανάλη-ψη της και τη συσσώρευση ταυτόχρονων παραβάσεων. Τα κράτη μέλη μπο-ρούν επίσης να λαμβάνουν υπόψη την οικονομική κατάσταση του παραβάτη για να διασφαλίσουν την αποτρεπτικότητα των εν λόγω κυρώσεων».

4.

Τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόσουν σύστημα, βάσει του οποίου τα οι-κονομικά πρόστιμα είναι ανάλογα προς τον κύκλο εργασιών του νομικού προσώπου ή προς τα οικονομικά οφέλη που προέκυψαν ή αναμένεται να προκύψουν από την παράβαση.

Άρθρο 12 – Διαδικασία δέσμευσης - Προσθήκη άρθρου 10B στον Αλιευτικό Κώδικα

Στον Αλιευτικό Κώδικα (ν.δ. 420/1970, Α' 27) προστίθεται άρθρο 10B ως εξής:

«Άρθρο 10B

Διαδικασία δέσμευσης

1. Με αιτιολογημένη πράξη των αρμόδιων ελεγκτικών αρχών, αν υφίσταται ανάγκη αποτροπής συνέχισης πιθανολογούμενης σοβαρής αλιευτικής παράβασης, δύνανται να δεσμευθούν κατ' εφαρμογή του άρθρου 91 του Κανονισμού (ΕΚ) 1224/2009 (L 343), περί άμεσων μέτρων επιβολής, τα εξής αντικείμενα της ελεγχόμενης επιχείρησης:

α) αλιευτικά εργαλεία, συσκευές, εξοπλισμός αλιείας,

β) αλιευτικά σκάφη και άλλα πλωτά μέσα,

γ) παράνομα προϊόντα αλιείας και υδατοκαλλιέργειας, πλην των νωπών προϊόντων.

Οι αρμόδιες ελεγκτικές αρχές μπορούν, με ειδικά αιτιολογημένη πράξη τους, να δεσμεύσουν και άλλα αντικείμενα, πέραν των αναφερομένων στις περ. α), β) και γ) του πρώτου εδαφίου.

2. Τα δεσμευόμενα αντικείμενα μεταφέρονται στον τόπο φύλαξής τους, φυλάσσονται και αποθηκεύονται με μέριμνα και δαπάνη του φυσικού ή νομικού προσώπου που τα κατείχε. Για τη μεταφορά τους προς τον τόπο φύλαξης ή αποθήκευσης, εκδίδεται άδεια μεταφοράς από την αρχή που επέβαλε τη δέσμευση. Στην πράξη δέσμευσης της αρμόδιας αρχής περιγράφονται τα αντικείμενα που δεσμεύονται και ορίζεται το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που είναι υπεύθυνο για τη μεταφορά, αποθήκευση και φύλαξή τους.

3. Σε περίπτωση επιβολής δέσμευσης, ο έλεγχος ολοκληρώνεται το αργότερο εντός πέντε (5) εργάσιμων ημερών. Μετά την ολοκλήρωση του ελέγχου:

α) κατάσχονται τα δεσμευμένα αντικείμενα αν από τον έλεγχο διαπιστωθεί η τέλεση αλιευτικής παράβασης ή

β) τα αντικείμενα αποδεσμεύονται με απόφαση των ελεγκτών που διενήργησαν τον έλεγχο αν δεν διαπιστωθεί η τέλεση αλιευτικής παράβασης.

4. Στις περιπτώσεις επιβολής δέσμευσης, η πράξη γνωστοποιείται αμελλητί στο ελεγχόμενο φυσικό ή νομικό πρόσωπο.».

Σχόλια επί του άρθρου 12

ΜΠΟΥΝΤΟΥΚΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ – 3 Σεπτεμβρίου 2026, 09:23

Άρθρο 12 Διαδικασία δέσμευσης -

Προσθήκη άρθρου 10B στον Αλιευτικό Κώδικα

«Άρθρο 10B

Παρ. 3 α)

ΣΧΟΛΙΟ :

Η λέξη „, θα ήταν ορθότερο να αντικατασταθεί από το

Μετά την παρ. 4, πρέπει να προστεθεί νέα παρ. 5, ως ακολούθως :

5. Ο εν δυνάμει παραβάτης, ο οποίος υφίσταται την δέσμευση, δικαιούται να ασκήσει ενδικοφανή προσφυγή μέσα σε 15 ημέρες από την επιβολή της, η οποία υποβάλλεται στο ΣΕΑΠ και εκδικάζεται μέσα σε ανατρεπτική προθεσμία τριάντα ημερών.

ΜΙΧΑΗΛ ΒΑΓΙΑΝΟΥ – 4 Σεπτεμβρίου 2026, 19:28

Ο έλεγχος πρέπει να στρέφεται στην παράβαση και όχι στην οικονομική εξόντωση του επαγγελματία αλιέα. Το σκάφος είναι το μέσο εργασίας του, όπως είναι το εργαστήριο για τον τεχνίτη ή η επαγγελματική εγκατάσταση για μια επιχείρηση. Η Πολιτεία διαθέτει άλλα μέσα για να σταματήσει άμεσα μια σοβαρή παράβαση, χωρίς να αφαιρεί προσωρινά από έναν άνθρωπο το ίδιο το μέσο βιοπορισμού του πριν ακόμη ολοκληρωθεί ο έλεγχος.

Σ*** Ε***** Α***** Π***** Κ***** – 5 Σεπτεμβρίου 2026, 15:48**

ΑΡΘΡΑ 11–16 – ΕΛΕΓΧΟΙ, ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ, ΠΑΡΑΒΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΚΥΡΩΣΕΙΣ

Σχόλιο Συλλόγου Επαγγελματιών Αλιέων Παραλίας Κυριακίου – Βοιωτία

Ο Σύλλογος Επαγγελματιών Αλιέων Παραλίας Κυριακίου δεν αντιτίθεται στην ενίσχυση των ελέγχων ούτε στην επιβολή αποτελεσματικών κυρώσεων για πραγματικές παραβάσεις της αλιευτικής νομοθεσίας.

Η παράνομη αλιεία, η χρήση απαγορευμένων εργαλείων, η αλιεία σε απαγορευμένες περιοχές ή περιόδους, η μη τήρηση των υποχρεώσεων καταγραφής και οι σοβαρές παραβάσεις πρέπει να ελέγχονται και να αντιμετωπίζονται αποτελεσματικά.

Η νομιμότητα προστατεύει πρώτα απ' όλους τους ίδιους τους επαγγελματίες που τηρούν τους κανόνες.

Ωστόσο, ακριβώς επειδή οι προβλεπόμενες διοικητικές συνέπειες μπορεί να είναι ιδιαίτερα σοβαρές —μέχρι την αναστολή ή απώλεια της δυνατότητας άσκησης της αλιευτικής δραστηριότητας— απαιτείται σαφής διάκριση μεταξύ αλιευτικής παράβασης και προσωπικής εισοδηματικής κατάστασης του αλιέα.

Για εμάς η αρχή πρέπει να είναι ξεκάθαρη:

Άδεια αλιευτικού σκάφους πρέπει να κινδυνεύει όταν παραβιάζεται η αλιευτική νομοθεσία — όχι επειδή ο ιδιοκτήτης λαμβάνει σύνταξη ή έχει δεύτερο νόμιμο εισόδημα.

Η σύνταξη δεν αποτελεί παράβαση της αλιευτικής νομοθεσίας.

Η δεύτερη νόμιμη επαγγελματική δραστηριότητα δεν αποτελεί αλιευτική παράβαση.

Η μεταβολή της αναλογίας του εισοδήματος ενός αλιέα δεν αποδεικνύει ότι αυξήθηκε η αλιευτική προσπάθεια, ότι χρησιμοποιήθηκαν παράνομα εργαλεία ή ότι παραβιάστηκαν οι κανόνες προστασίας των αλιευτικών πόρων.

Αντίθετα, τα νέα συστήματα ελέγχου παρέχουν στη Διοίκηση τη δυνατότητα να γνωρίζει με πραγματικά στοιχεία ποιος αλιεύει, με ποιο σκάφος, υπό ποιες προϋποθέσεις και εάν τηρεί τις υποχρεώσεις του.

Επομένως, οι αυστηρές διοικητικές κυρώσεις πρέπει να συνδέονται με σαφώς προσδιορισμένες παραβάσεις, αντικειμενικά δεδομένα, αναλογικότητα και τις προβλεπόμενες εγγυήσεις της διοικητικής διαδικασίας.

Ιδιαίτερη προσοχή απαιτείται για τους κατόχους επαγγελματικών αδειών που ασκούν νόμιμα τη δραστηριότητά τους επί 10, 20, 30 ή ακόμη και 40 χρόνια, ανανεώνοντας τις άδειές τους και εκπληρώνοντας τις προβλεπόμενες υποχρεώσεις.

Η μεταβολή ενός διοικητικού ή εισοδηματικού χαρακτηρισμού δεν πρέπει να εξομοιώνεται με παράβαση και να οδηγεί, χωρίς πραγματική παράβαση της αλιευτικής νομοθεσίας, σε αποτέλεσμα αντίστοιχο με κύρωση.

Αυτό είναι κρίσιμο και για την αρχή της αναλογικότητας, την ασφάλεια δικαίου, τη χρηστή διοίκηση και την προστατευόμενη εμπιστοσύνη των διοικουμένων, ιδίως όταν πρόκειται για μακροχρόνιες νόμιμες καταστάσεις και σημαντικές οικογενειακές επενδύσεις σε σκάφη, μηχανές και αλιευτικό εξοπλισμό.

Για τη μικρή παράκτια οικογενειακή επιχείρηση, η απώλεια της επαγγελματικής άδειας δεν αποτελεί μια απλή διοικητική μεταβολή. Μπορεί να σημαίνει πρακτική αδυναμία συνέχισης της παραγωγικής δραστηριότητας και σοβαρή απαξίωση της επένδυσης που πραγματοποιήθηκε επί δεκαετίες.

Γι' αυτό ζητούμε το νέο πλαίσιο να διατηρήσει μία απολύτως καθαρή αρχή:

Οι παραβάσεις να τιμωρούνται ως παραβάσεις. Τα εισοδηματικά δεδομένα να μην μετατρέπονται σε παραβάσεις.

Η προστασία της θάλασσας και η προστασία της νομιμότητας δεν είναι αντίθετοι στόχοι με την προστασία των νόμιμων επαγγελματιών. Αντίθετα, ένα σύγχρονο θεσμικό πλαίσιο οφείλει να επιτυγχάνει και τα τρία.

Αυστηρότητα απέναντι στην παρανομία — ασφάλεια δικαίου για τον νόμιμο επαγγελματία.

Σύλλογος Επαγγελματιών Αλιέων Παραλίας Κυριακίου
Έδρα: Κυριάκι Βοιωτίας

M** A***** – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 11:45**

Η δέσμευση ενός επαγγελματικού αλιευτικού σκάφους δεν αποτελεί ένα απλό διοικητικό μέτρο. Καταδικάζει οικονομικά τον αλιέα, επειδή του αφαιρεί το μοναδικό μέσο με το οποίο μπορεί να εργαστεί, να καλύψει τις υποχρεώσεις της επιχείρησής του, να πληρώσει το πλήρωμά του και ακόμη και να εξοφλήσει τα πρόστιμα που ενδέχεται να του επιβληθούν. Η συνέπεια αυτή επέρχεται μάλιστα πριν από την οριστική κρίση για την ύπαρξη παράβασης.

Το αλιευτικό σκάφος και ο επαγγελματικός εξοπλισμός έχουν εξαιρετικά υψηλό κόστος και είναι δύσκολο, συχνά δε αδύνατο, να αντικατασταθούν από αλιείς που ήδη πιέζονται οικονομικά από το κόστος καυσίμων, συντήρησης και λειτουργίας.

Για τον λόγο αυτό, η δέσμευση ολόκληρου του σκάφους πρέπει να αποτελεί το απολύτως έσχατο μέτρο. Πρέπει να επιτρέπεται μόνο για συγκεκριμένη και εξαιρετικά σοβαρή παράβαση, η οποία θα καθορίζεται εκ των προτέρων στον νόμο με πλήρη σαφήνεια. Δεν μπορεί να επιβάλλεται με βάση μία γενική πιθανολόγηση ούτε για παραβάσεις τυπικού, τεχνικού ή διορθώσιμου χαρακτήρα.

Δεν είναι αποδεκτό να μπορεί μία γενικά αναφερόμενη «ελεγκτική αρχή», με μία απλώς «αιτιολογημένη πράξη», να αποφασίζει ότι απαιτείται η δέσμευση για να αποτραπεί η συνέχιση μίας πιθανολογούμενης παράβασης.

Η λέξη «αιτιολογημένη» δεν αποτελεί από μόνη της ουσιαστική εγγύηση, όταν δεν καθορίζονται περιοριστικά η αρμόδια αρχή, τα αντικειμενικά αποδεικτικά στοιχεία, οι συγκεκριμένες παραβάσεις και οι ακριβείς προϋποθέσεις εφαρμογής του μέτρου. Η απλή υπόνοια ή εκτίμηση ενός ελεγκτικού οργάνου δεν μπορεί να αρκεί για να στερηθεί ένας επαγγελματίας το σκάφος, το εισόδημά του και τη δυνατότητα εργασίας του πριν αποδειχθεί η παράβαση.

Η επιβολή του μέτρου πρέπει να προϋποθέτει συγκεκριμένα και καταγεγραμμένα αποδεικτικά στοιχεία, ειδική έγγραφη αιτιολογία και τεκμηρίωση ότι κανένα ηπιότερο μέτρο δεν επαρκεί. Η αόριστη δυνατότητα δέσμευσης «άλλων αντικειμένων» πρέπει να διαγραφεί ή να περιοριστεί σε αντικείμενα που συνδέονται άμεσα και αποδεδειγμένα με τη συγκεκριμένη παράβαση.

Πριν από την εφαρμογή οποιουδήποτε μέτρου δέσμευσης πρέπει να υπάρχει σαφές, αναλυτικό και δεσμευτικό ποινολόγιο, ώστε κάθε αλιέας να γνωρίζει εκ των προτέρων ποια συγκεκριμένη παράβαση μπορεί να οδηγήσει σε δέσμευση εργαλείου, εξοπλισμού ή ολόκληρου του σκάφους.

Η δέσμευση και η κατάσχεση είναι δύο διαφορετικά πράγματα. Η προθεσμία των πέντε εργάσιμων ημερών για την ολοκλήρωση του ελέγχου είναι υπερβολική. Ο έλεγχος πρέπει να ολοκληρώνεται μέσα σε είκοσι τέσσερις ώρες.

Παράταση πρέπει να επιτρέπεται μόνο κατ' εξαίρεση, όταν υπάρχουν συγκεκριμένα ευρήματα που την καθιστούν απολύτως αναγκαία, και να συνοδεύεται από ειδική έγγραφη αιτιολογία.

Μετά την πάροδο των είκοσι τεσσάρων ωρών πρέπει να γίνεται άμεση αποδέσμευση, εκτός αν εκδοθεί χωριστή και ειδικά αιτιολογημένη απόφαση για συγκεκριμένη σοβαρή παράβαση, αφού πρώτα ακουστεί ο αλιέας.

Η αυτόματη μετατροπή της δέσμευσης σε κατάσχεση είναι υπερβολική, γιατί δεν γίνεται διάκριση ανάμεσα σε ένα μικρό ή τεχνικό λάθος και σε μία πραγματικά βαριά παράβαση.

Ιδίως για ολόκληρο το αλιευτικό σκάφος, πρέπει να αναφέρεται καθαρά ποια ακριβώς βαριά παράβαση μπορεί να οδηγήσει σε κατάσχεση, πόσο μπορεί να διαρκέσει το μέτρο και με ποια διαδικασία μπορεί να αρθεί. Δεν είναι δυνατόν ένα σκάφος να παραμένει δεσμευμένο ή κατασχεμένο για άγνωστο χρονικό διάστημα, ενώ ο ιδιοκτήτης δεν έχει εισόδημα, συνεχίζει να πληρώνει έξοδα και το σκάφος υφίσταται φθορές.

Πρέπει επίσης να καθορίζεται ρητά ποιος φορέας έχει την αρμοδιότητα να αποφασίζει την κατάσχεση και ποιος την εκτελεί. Ένα τόσο βαρύ μέτρο δεν μπορεί να επιβάλλεται από όργανο που δεν διαθέτει αποδεδειγμένη και πιστοποιημένη γνώση της επαγγελματικής αλιείας, των αλιευτικών εργαλείων, της λειτουργίας των σκαφών και των πραγματικών συνθηκών εργασίας στη θάλασσα. Οι αρμοδιότητες, τα απαιτούμενα προσόντα και η διαδικασία ελέγχου της απόφασης πρέπει να ορίζονται με σαφήνεια στον ίδιο τον νόμο.

Πρέπει επίσης να προβλεφθεί άμεση προσφυγή σε ανεξάρτητο όργανο, με δεσμευτική απόφαση μέσα σε είκοσι τέσσερις ή το πολύ σαράντα οκτώ ώρες.

Εάν η παράβαση δεν επιβεβαιωθεί, το σκάφος και ο εξοπλισμός πρέπει να αποδεσμεύονται αυτόματα και αμέσως. Τα έξοδα μεταφοράς και φύλαξης πρέπει να βαρύνουν τη διοίκηση και να καταβάλλεται, χωρίς νέα δικαστική διαδικασία, πλήρης αποζημίωση για την απώλεια εισοδήματος της επιχείρησης και του πληρώματος.

Άρθρο 13 – Διαδικασία κατάσχεσης - Προσθήκη άρθρου 10Γ στον Αλιευτικό Κώδικα

Στον Αλιευτικό Κώδικα (ν.δ. 420/1970, Α' 27) προστίθεται άρθρο 10Γ ως εξής:

«Άρθρο 10Γ

Διαδικασία κατάσχεσης

1. Οι αρμόδιες ελεγκτικές αρχές του άρθρου 3Β όταν διαπιστώσουν αλιευτική παράβαση, προβαίνουν κατά περίπτωση στην:

α) κατάσχεση και εκποίηση προϊόντων αλιείας και προϊόντων υδατοκαλλιέργειας, που προέρχονται από παράνομη αλιευτική δραστηριότητα,

β) κατάσχεση και καταστροφή των μη επιτρεπόμενων αλιευτικών εργαλείων, συσκευών και εξοπλισμού αλιευτικών σκαφών, που χρησιμοποιήθηκαν στην παράνομη αλιεία ή βρίσκονται πάνω στο σκάφος. Ως μη επιτρεπόμενα νοούνται τα αλιευτικά εργαλεία, συσκευές και εξοπλισμός, των οποίων απαγορεύεται από τις κείμενες διατάξεις η χρησιμοποίησή τους σε όλη τη χώρα. Στις περιπτώσεις των συρόμενων αλιευτικών εργαλείων και των κυκλικών διχτύων, σε καταστροφή υπόκειται το τμήμα εκείνο, που δεν πληροί τις καθορισμένες προδιαγραφές,

γ) κατάσχεση και εκποίηση των αλιευτικών εργαλείων, συσκευών και εξοπλισμού που χρησιμοποιήθηκαν ή βρίσκονται πάνω στο σκάφος χωρίς άδεια κατά παράβαση των κειμένων διατάξεων και ιδίως όταν:

γα) από τις διατάξεις αυτές απαγορεύεται η χρήση τους σε μισθωμένους ή μη χώρους λιμνοθαλασσών και λιμνών του Δημοσίου και Ν.Π.Δ.Δ., ή σε χώρους παραχωρημένους σε Ο.Τ.Α.,

γβ) είναι περισσότερα από τα επιτρεπόμενα,

γγ) δεν προβλέπεται η χρησιμοποίησή τους στη συγκεκριμένη κατηγορία άδειας αλιείας σκάφους.

2. Η πράξη κατάσχεσης κοινοποιείται άμεσα στο φυσικό ή νομικό πρόσωπο στο οποίο ανήκουν τα κατασχεθέντα με κάθε πρόσφορο μέσο.

3. Με την πράξη κατάσχεσης δύναται να ορίζεται μεσεγγυούχος των κατασχεθέντων αλιευτικών εργαλείων,

συσκευών και εξοπλισμού, ο οποίος μπορεί να είναι είτε το φυσικό ή νομικό πρόσωπο στο οποίο ανήκουν τα κατασχεθέντα είτε τρίτο πρόσωπο. Η δαπάνη φύλαξης των κατασχεθέντων βαρύνει τον μεσεγγυούχο. Σε περίπτωση μη ορισμού μεσεγγυούχου, τα κατασχεθέντα φυλάσσονται από τις αρμόδιες ελεγκτικές αρχές μέχρι την εκποίηση ή την καταστροφή τους και αν οι αρχές αυτές δεν διαθέτουν χώρους για την ασφαλή φύλαξή τους, παραδίδονται για φύλαξη στην Υπηρεσία Αλιείας της οικείας Περιφέρειας ή στην αρμόδια τελωνειακή αρχή.

4. Αλιευτικά εργαλεία, συσκευές, εξοπλισμός αλιευτικών σκαφών, που έχουν κατασχεθεί, εκποιούνται εφόσον:

α) η απόφαση επιβολής κυρώσεων δεν προσβληθεί ή

β) η προσφυγή κατά της απόφασης επιβολής κυρώσεων απορριφθεί από το Συμβούλιο Εκδίκασης Αλιευτικών Προσφυγών και δεν ασκηθούν περαιτέρω ένδικα βοηθήματα και μέσα, ή

γ) απορριφθούν τελεσίδικα τα κατ' αυτής ασκηθέντα ένδικα βοηθήματα και μέσα.

Η εκποίηση διενεργείται με πρόχειρο πλειοδοτικό διαγωνισμό ενώπιον τριμελούς επιτροπής, που αποτελείται από δύο (2) εκπροσώπους της αρμόδιας αρχής ελέγχου και έναν (1) εκπρόσωπο της Υπηρεσίας Αλιείας της οικείας Περιφέρειας και ορίζεται από τον προϊστάμενο της αρμόδιας αρχής ελέγχου που διεξήγαγε τον έλεγχο και επέβαλε την κατάσχεση ή από την επισπεύδουσα αρχή ελέγχου αλιείας που καθορίζεται σύμφωνα με την παρ. 3 του άρθρου 3Γ. Με απόφαση του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων δύνανται να ρυθμίζονται ειδικότερα θέματα και λεπτομέρειες για τους όρους και τη διαδικασία διενέργειας του πρόχειρου πλειοδοτικού διαγωνισμού. Για τα χρηματικά ποσά, που προέρχονται από την εκποίηση, εφαρμόζεται η διαδικασία της παρ. 2 του άρθρου 13. Αν υπάρξουν τρεις άγονοι διαγωνισμοί, που πραγματοποιούνται το αργότερο εντός τριών (3) μηνών από την εκπνοή της ημερομηνίας κατά την οποία η απόφαση επιβολής κυρώσεων καθίσταται απρόσβλητη, η αρμόδια αρχή ελέγχου δύναται να καταστρέφει τα ως άνω κατασχεθέντα.

5. Τα κατασχεθέντα αλιευτικά εργαλεία, συσκευές και εξοπλισμός αλιευτικών σκαφών της περ. β) της παρ. 1 καταστρέφονται, εφόσον η απόφαση επιβολής κυρώσεων καταστεί απρόσβλητη ή εφόσον απορριφθούν τελεσίδικα τα κατ' αυτής ασκηθέντα ένδικα βοηθήματα και μέσα.

6. Στην περίπτωση κατάσχεσης προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας, που είναι κατάλληλα για ανθρώπινη κατανάλωση, σύμφωνα με σχετική γνωμάτευση της αρμόδιας κατά περίπτωση υπηρεσίας, ανάλογα με τη μορφή του προϊόντος, αυτά διατίθενται, εντός είκοσι τεσσάρων (24) ωρών, για φιλανθρωπικούς ή κοινωφελείς σκοπούς, σε ευαγή ιδρύματα, σε νομικά πρόσωπα μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, σε οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης ή σε επιχειρήσεις αυτών. Στις περιπτώσεις, κατά τις οποίες είτε τα αλιεύματα κριθούν από την αρμόδια κατά περίπτωση υπηρεσία ακατάλληλα για ανθρώπινη κατανάλωση είτε δεν καταστεί δυνατός ο έλεγχός τους ως προς την καταλληλότητά τους για ανθρώπινη κατανάλωση, η αρμόδια κατά περίπτωση υπηρεσία μεριμνά για την καταστροφή και τη σύνταξη πρακτικού καταστροφής. Με απόφαση του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων δύνανται να ρυθμίζονται ειδικότερα θέματα και λεπτομέρειες για τους όρους και τη διαδικασία της καταστροφής.

7. Οι αρμόδιες ελεγκτικές αρχές προβαίνουν στην κατάσχεση των αλιευμάτων, καθώς και των αλιευτικών εργαλείων, συσκευών και εξοπλισμού αλιείας, τα οποία ανευρίσκονται σε περιοχές αλιείας ή σε χρονικές περιόδους, που απαγορεύεται η χρήση τους και δεν εξακριβώνεται η ταυτότητα του παραβάτη, εφαρμόζοντας ανάλογα τις διατάξεις του παρόντος.»

Σχόλια επί του άρθρου 13

ΜΠΟΥΝΤΟΥΚΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ – 3 Σεπτεμβρίου 2026, 09:37

Άρθρο 13 Διαδικασία κατάσχεσης -

Προσθήκη άρθρου 10Γ στον Αλιευτικό Κώδικα

«Άρθρο 10Γ

Παρ. 1

ΣΧΟΛΙΟ :

Προτείνουμε την ακόλουθη διατύπωση της παρ. 1 ως εξής :

Σε περίπτωση αλιευτικής παράβασης με αιτιολογημένη πράξη των αρμόδιων ελεγκτικών αρχών και μετά την εξέταση των όρων του προηγούμενου άρθρου, η δέσμευση μετατρέπεται σε κατάσχεση. Η περίπτωση της παρούσης παραγράφου, αφορά τα κάτωθι :

α)

β)

γ)

Παρ. 6

ΣΧΟΛΙΟ :

Η λέξη , θα ήταν ορθότερο να αντικατασταθεί από την λέξη

ΑΣΤΙΚΗ ΜΗ ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΥΔΑΤΙΝΩΝ ΟΙΚΟΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ – 4 Σεπτεμβρίου 2026, 10:40

Προτείνεται προστατευόμενα είδη να μην δίνονται προς κατανάλωση, αλλά προς έρευνα. Το Δίκτυο Παρακολούθησης και Διαχείρισης Εκβρασμών Ειδών Θαλάσσιας Άγριας Πανίδας θα μπορούσε να αποτελεί το φορέα υποδοχής.

Ειδικότερα για ευάλωτα είδη, όπως οι καρχαρίες και τα σαλάχια, ήδη από το 2021 υπάρχει επιστημονική δημοσίευση με συγκεκριμένες προτάσεις σχετικά με κατασχέσεις ατόμων που ανήκουν στις ομάδες των καρχαριών και των σαλαχιών. Περισσότερα μπορείτε να βρείτε εδώ:

<https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S096456912100226X>

Άρθρο 14 – Κυρώσεις - Αντικατάσταση άρθρου 11 Αλιευτικού Κώδικα

Το άρθρο 11 του Αλιευτικού Κώδικα (ν.δ. 420/1970, Α' 27), περί κυρώσεων, αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 11

Κυρώσεις

1. Για την παράβαση των κανονιστικών πράξεων που εκδίδονται κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 10, καθώς και των ενωσιακών Κανονισμών του τομέα της αλιείας, επιβάλλονται οι εξής κυρώσεις:

α) Στους παραβάτες των διατάξεων που καθορίζουν τις απαιτήσεις αλιευτικών αδειών αλίευσης και λοιπών αδειών αλιείας, επιβάλλεται χρηματικό πρόστιμο από εξακόσια (600) ευρώ έως τρεις χιλιάδες (3.000) ευρώ, με εξαίρεση τα σκάφη που φέρουν τα αλιευτικά εργαλεία τράτα βυθού με πόρτες ή γρι-γρι, για τα οποία το πρόστιμο ορίζεται από χίλια διακόσια (1.200) ευρώ έως έξι χιλιάδες (6.000) ευρώ,

β) στους παραβάτες των διατάξεων που καθορίζουν τους περιορισμούς αλιευμάτων και της αλιευτικής προσπάθειας επιβάλλεται χρηματικό πρόστιμο από εξακόσια (600) ευρώ έως τρεις χιλιάδες (3.000) ευρώ, με εξαίρεση τα σκάφη που φέρουν τα αλιευτικά εργαλεία τράτα βυθού με πόρτες ή γρι-γρι, για τα οποία το πρόστιμο ορίζεται από χίλια διακόσια (1.200) ευρώ έως έξι χιλιάδες (6.000) ευρώ,

γ) στους παραβάτες των διατάξεων που καθορίζουν τις αλιευτικές περιόδους, τις θαλάσσιες περιοχές και τις λοιπές απαγορεύσεις αλιευτικής δραστηριότητας επιβάλλεται χρηματικό πρόστιμο από εξακόσια (600) ευρώ

έως τρεις χιλιάδες (3.000) ευρώ, με εξαίρεση τα σκάφη που φέρουν τα αλιευτικά εργαλεία τράτα βυθού με πόρτες ή γρι-γρι, για τα οποία το πρόστιμο ορίζεται από χίλια διακόσια (1.200) ευρώ έως έξι χιλιάδες (6.000) ευρώ,

δ) στους παραβάτες των διατάξεων που καθορίζουν τις υποχρεώσεις των επιχειρηματιών, όπως αυτοί ορίζονται στην περ. 19 του άρθρου 4 του Κανονισμού (ΕΚ) 1224/2009 (L 343), έναντι των επιθεωρητών και παρατηρητών, επιβάλλεται χρηματικό πρόστιμο από εξακόσια (600) ευρώ έως τρεις χιλιάδες (3.000) ευρώ,

ε) στους παραβάτες των διατάξεων που καθορίζουν τα αλιευτικά εργαλεία, τον εξοπλισμό, τις συσκευές ή τις μεθόδους αλίευσης, επιβάλλεται χρηματικό πρόστιμο από εξακόσια (600) ευρώ έως τρεις χιλιάδες (3.000) ευρώ, με εξαίρεση τα σκάφη που φέρουν τα αλιευτικά εργαλεία τράτα βυθού με πόρτες ή γρι-γρι, για τα οποία το πρόστιμο ορίζεται από χίλια διακόσια (1.200) ευρώ έως έξι χιλιάδες (6.000) ευρώ,

στ) στους παραβάτες των διατάξεων που καθορίζουν τις εργασίες μετά την αλίευση στη θάλασσα ή στην ξηρά, επιβάλλεται χρηματικό πρόστιμο από εξακόσια (600) ευρώ έως τρεις χιλιάδες (3.000) ευρώ, εκτός των παραβάσεων που αφορούν τις διαδικασίες ζύγισης και καταγραφής των στοιχείων ζύγισης,

ζ) στους παραβάτες των διατάξεων που αφορούν τις διαδικασίες ζύγισης και καταγραφής των στοιχείων ζύγισης, επιβάλλεται χρηματικό πρόστιμο τριακοσίων (300) ευρώ,

η) στους παραβάτες των διατάξεων που καθορίζουν τις υποχρεώσεις καταγραφής και αναφοράς των αλιευτικών σκαφών, επιβάλλεται χρηματικό πρόστιμο από εξακόσια (600) ευρώ έως τρεις χιλιάδες (3.000) ευρώ, με εξαίρεση τα σκάφη που φέρουν τα αλιευτικά εργαλεία τράτα βυθού με πόρτες ή γρι-γρι, για τα οποία το πρόστιμο ορίζεται από χίλια διακόσια (1.200) ευρώ έως έξι χιλιάδες (6.000) ευρώ,

θ) στους παραβάτες των διατάξεων που καθορίζουν τις υποχρεώσεις παρακολούθησης της δραστηριότητας του σκάφους, επιβάλλεται χρηματικό πρόστιμο από εξακόσια (600) ευρώ έως τρεις χιλιάδες (3.000) ευρώ, με εξαίρεση τα σκάφη που φέρουν τα αλιευτικά εργαλεία τράτα βυθού με πόρτες ή γρι-γρι, για τα οποία το πρόστιμο ορίζεται από χίλια διακόσια (1.200) ευρώ έως έξι χιλιάδες (6.000) ευρώ,

ι) στους παραβάτες των διατάξεων που καθορίζουν τα χαρακτηριστικά και τον εξοπλισμό του σκάφους εκτός από τα αλιευτικά εργαλεία, επιβάλλονται χρηματικό πρόστιμο από εξακόσια (600) ευρώ έως τρεις χιλιάδες (3.000) ευρώ και προσωρινή αφαίρεση της άδειας αλιείας του σκάφους που δεν τηρεί τους τύπους και τις προδιαγραφές, όπως αυτές καθορίζονται από τις ισχύουσες διατάξεις.

Η προσωρινή αφαίρεση της άδειας αλιείας του σκάφους αρχίζει με την πιστοποίηση του γεγονότος από τις αρμόδιες αρχές ελέγχου του άρθρου 3B και λήγει με την πιστοποίηση από τις ίδιες αρχές της συμμόρφωσης των προδιαγραφών του σκάφους προς τις ισχύουσες προδιαγραφές και τύπους. Εφόσον παρέλθει χρονικό διάστημα ενός (1) έτους από την πιστοποίηση του γεγονότος, χωρίς ο πλοιοκτήτης να προβεί σε συμμόρφωση των χαρακτηριστικών του σκάφους προς τις ισχύουσες προδιαγραφές και τύπους, τάσσεται ανατρεπτική προθεσμία έξι (6) μηνών μετά την άπρακτη παρέλευση της οποίας η προσωρινή αφαίρεση της άδειας μετατρέπεται σε οριστική.

2. Για τον καθορισμό του ύψους των προστίμων της παρ. 1 του παρόντος, σύμφωνα με τις παρ. 2 και 3 του άρθρου 89 του Κανονισμού (ΕΚ) 1224/2009, ως κριτήρια επιμέτρησης ορίζονται η φύση και η έκταση της παράβασης, η βλάβη ή το ύψος της ζημίας που προκλήθηκε στους συγκεκριμένους αλιευτικούς πόρους και το θαλάσσιο περιβάλλον, το οικονομικό όφελος που προέκυψε ή αναμένεται να προκύψει από την παράβαση και η σώρευση παραβάσεων.

3. Αν εντός δύο (2) ετών από την κοινοποίηση στον ελεγχόμενο απόφασης της αρχής ελέγχου για επιβολή κύρωσης για διαπραχθείσα παράβαση, το ελεγχόμενο πρόσωπο διαπράξει παράβαση της ίδιας κατηγορίας της παρ. 1, για την οποία του επιβλήθηκε κύρωση, τα όρια των χρηματικών προστίμων της παρ. 1 διπλασιάζονται. Η

άσκηση διοικητικής προσφυγής ή ενδίκου βοηθήματος από τον παραβάτη κατά της επιβληθείσας κύρωσης δεν επηρεάζει την εφαρμογή του πρώτου εδαφίου παρά μόνο εφόσον οι προηγούμενες κυρώσεις ακυρωθούν με διοικητική ή δικαστική απόφαση που δεν μπορεί να προσβληθεί.

4. Σε περιπτώσεις σοβαρών παραβάσεων, σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 91 του Κανονισμού (ΕΚ) 1224/2009, επιβάλλεται στους παραβάτες χρηματικό πρόστιμο ίσο προς το οκταπλάσιο της αξίας των αλιευτικών προϊόντων που προέρχονται από τη διάπραξη σοβαρής παράβασης. Σε περίπτωση επανειλημμένης σοβαρής παράβασης εντός χρονικού διαστήματος τριών (3) ετών, επιβάλλεται, σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 91 του Κανονισμού (ΕΚ) 1224/2009, χρηματικό πρόστιμο ίσο προς το δωδεκαπλάσιο της αξίας των αλιευτικών προϊόντων που προέρχονται από τη διάπραξη σοβαρής παράβασης. Επανειλημμένη σοβαρή παράβαση υπό την έννοια του δευτέρου εδαφίου υφίσταται όταν εντός τριών (3) ετών από την κοινοποίηση στον ελεγχόμενο απόφασης της αρχής ελέγχου για επιβολή κύρωσης για διαπραχθείσα σοβαρή παράβαση, αυτός διαπράξει εκ νέου σοβαρή παράβαση. Η άσκηση διοικητικής προσφυγής ή ενδίκου βοηθήματος από τον παραβάτη κατά της επιβληθείσας κύρωσης δεν επηρεάζει την εφαρμογή του τρίτου εδαφίου, παρά μόνο εφόσον η προηγούμενη κύρωση ακυρωθεί με διοικητική ή δικαστική απόφαση που δεν μπορεί να προσβληθεί. Σε κάθε περίπτωση, το ελάχιστο χρηματικό πρόστιμο δεν μπορεί να υπολείπεται του αντίστοιχου ελάχιστου προβλεπόμενου προστίμου της παρ. 1.

5. Για τις σοβαρές αλιευτικές παραβάσεις της παρ. 4, ανεξάρτητα από τις λοιπές προβλεπόμενες κυρώσεις, οι αρμόδιες αρχές ελέγχου επιβάλλουν μόρια στους παραβάτες, σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 92 του Κανονισμού (ΕΚ) 1224/2009.

6. Σε εφαρμογή της παρ. 5 του άρθρου 92 του Κανονισμού (ΕΚ) 1224/2009, αν κατά τη διενέργεια ελέγχου καταγράφονται δύο (2) ή περισσότερες σοβαρές παραβάσεις, που έχουν διαπραχθεί από τον ίδιο παραβάτη, επιβάλλονται μόρια για κάθε σοβαρή παράβαση, σύμφωνα με την παρ. 5, με ανώτατο όριο τα δώδεκα (12) μόρια για το σύνολο των ως άνω παραβάσεων.

7. Αν ο κάτοχος άδειας αλιείας, ατομικής ή σκάφους, δεν διαπράξει σοβαρή παράβαση εντός τριών (3) ετών από την ημερομηνία διάπραξης της τελευταίας βεβαιωμένης σοβαρής παράβασης, διαγράφονται αυτόματα από το σύστημα της υποπερ. αστ) της περ. α) της παρ. 2 του άρθρου 3Α τα επιβληθέντα κατά το ως άνω διάστημα μόρια, σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 92 του Κανονισμού (ΕΚ) 1224/2009.

8. Οι αρμόδιες αρχές ελέγχου, σε συνάρτηση με τον συνολικό αριθμό των επιβαλλόμενων μορίων και τις προηγούμενες επιβληθείσες αναστολές αδειών, επιβάλλουν την αναστολή ή την αφαίρεση αδειών αλιείας, ατομικών ή σκάφους, σύμφωνα με την παρ. 6 του άρθρου 92 του Κανονισμού (ΕΚ) 1224/2009.

9. Η κατά τις παρ. 2 και 6 του άρθρου 92 του Κανονισμού (ΕΚ) 1224/2009 αναστολή ή αφαίρεση της αλιευτικής άδειας του σκάφους με το οποίο διαπράχθηκε η παράβαση δεν αίρεται με τη μετονομασία ή τη μετανολόγησή του ή την αλλαγή του ιδιοκτήτη ή του κυβερνήτη του,

10. Σε περίπτωση αφαίρεσης άδειας αλιευτικού σκάφους, δεν επιτρέπεται η χρήση του αλιευτικού σκάφους για εμπορική εκμετάλλευση θαλάσσιων βιολογικών πόρων και απαγορεύεται κάθε αλιευτική δραστηριότητα εντός και εκτός των ορίων των εθνικών υδάτων. Το χρονικό διάστημα εκτέλεσης της διοικητικής κύρωσης της αναστολής ή αφαίρεσης της άδειας αλιείας, ατομικής ή σκάφους, δεν συμπίπτει με χρονικούς περιορισμούς απαγόρευσης του συγκεκριμένου αλιευτικού εργαλείου με το οποίο πραγματοποιήθηκε η παράβαση.

11. Η αναστολή ή αφαίρεση των αδειών αλιείας, ατομικής ή σκάφους εκκινεί με το πέρας της προθεσμίας άσκησης προσφυγής σύμφωνα με το άρθρο 14 στο Συμβούλιο Εκδίκασης Αλιευτικών Προσφυγών, άλλως αν ασκήθηκε προσφυγή, μετά από την κοινοποίηση της απόρριψής της ή από την παρέλευση της προθεσμίας της παρ. 1 του άρθρου 14Α.

12. Αν η κοινοποίηση της απόρριψης της προσφυγής ή της παραίτησης από την προσφυγή κατά της αναστολής ή

της αφαίρεσης άδειας αλιείας, ατομικής ή σκάφους, συμπίπτει με χρονικούς περιορισμούς απαγόρευσης του αλιευτικού εργαλείου με το οποίο πραγματοποιήθηκε η παράβαση, η ισχύς της αφαίρεσης της άδειας αλιείας, ατομικής ή σκάφους, εκκινεί από την έναρξη της επόμενης αλιευτικής περιόδου.

13. Κατά το χρονικό διάστημα ισχύος της αφαίρεσης της αλιευτικής άδειας του σκάφους, ο κάτοχος της άδειας διασφαλίζει την άμεση παύση των αλιευτικών δραστηριοτήτων και γνωστοποιεί στην κατά τόπον αρμόδια λιμενική αρχή, το σημείο ελλιμενισμού του αλιευτικού σκάφους. Αν το σκάφος, κατά το χρονικό διάστημα που η αλιευτική άδεια έχει ανασταλεί ή αφαιρεθεί, ασκήσει αλιευτική δραστηριότητα ή αποπλεύσει για μεμονωμένο πλου, χωρίς προηγούμενη ενημέρωση της κατά τόπον αρμόδιας λιμενικής αρχής και λήψη σχετικής έγκρισης επιβάλλεται χρηματικό πρόστιμο από εξακόσια (600) ευρώ έως τρεις χιλιάδες (3.000) ευρώ, με εξαίρεση τα σκάφη που φέρουν τα αλιευτικά εργαλεία τράτα βυθού με πόρτες ή γρι-γρι, για τα οποία το πρόστιμο ορίζεται από χίλια διακόσια (1.200) ευρώ έως έξι χιλιάδες (6.000) ευρώ.».

Σχόλια επί του άρθρου 14

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΥ – 27 Αυγούστου 2026, 11:41

Η διαφοροποίηση των αλιευτικών πρακτικών και των επιπτώσεών τους, όπως αναδεικνύεται και από πρόσφατα επιστημονικά δεδομένα σε επίπεδο επιμέρους αλιευτικής πρακτικής (métier), θα ήταν χρήσιμο να λαμβάνεται υπόψη και στο σύστημα αξιολόγησης της σοβαρότητας των παραβάσεων. Το άρθρο 14 ήδη προβλέπει ως κριτήριο επιμέτρησης της κύρωσης τη βλάβη ή το ύψος της ζημίας που προκαλείται στους αλιευτικούς πόρους και στο θαλάσσιο περιβάλλον. Προτείνεται επομένως να προβλεφθεί επιπλέον ότι, κατά την αξιολόγηση της φύσης και της έκτασης της παράβασης και της περιβαλλοντικής ζημίας, δύνανται να αξιοποιούνται διαθέσιμα επιστημονικά και χωροχρονικά δεδομένα σχετικά με την αλιευτική πρακτική, το είδος και το μέγεθος των αλιευμάτων, την περίοδο και περιοχή άσκησης της αλιείας, καθώς και την πιθανή επίπτωση της πρακτικής στους αλιευτικούς πόρους και στο θαλάσσιο οικοσύστημα. Η προσέγγιση αυτή θα ενίσχυε την αναλογικότητα και την επιστημονική τεκμηρίωση του συστήματος συμμόρφωσης και θα συνέδεε την παρακολούθηση της αλιευτικής δραστηριότητας με την αξιολόγηση της πραγματικής περιβαλλοντικής επίπτωσης των παραβάσεων.

ΜΠΟΥΝΤΟΥΚΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ – 3 Σεπτεμβρίου 2026, 10:01

Άρθρο 14 Κυρώσεις -

Αντικατάσταση άρθρου 11 Αλιευτικού Κώδικα

«Άρθρο 11 Κυρώσεις

ΣΧΟΛΙΟ :

Ως γνωστόν, οι αλληπάλληλες κρίσεις, έχουν πλήξει βαρύτατα την Ελληνική κοινωνία, έχει μειωθεί δραματικά η αγοραστική δύναμη των καταναλωτών, με άμεσο αντίκτυπο στον κλάδο της αλιείας, ο οποίος έχει περιέλθει σε δυσμενέστατη οικονομική κατάσταση.

Ο κλάδος της Μέσης αλιείας στην Ελλάδα τουλάχιστον, δεν είναι εύρωστος πια. Δραστηριοποιείται σε ένα αρνητικότατο περιβάλλον, ενώ πολλές φορές το ισοζύγιο εσόδων εξόδων είναι αρνητικό.

Το πρόστιμο των 1200 ευρώ για τις Μηχανότρατες και τα Γριγρί είναι επαχθές.

Πρέπει να οριστεί (min) 600 ευρώ για όλους, χωρίς διακρίσεις.

Περαιτέρω, λαμβάνοντας υπόψη τις παρ. 3, 4 του άρθρου 89α του κανονισμού ελέγχου, ήτοι :

«3.

Κατά τον καθορισμό αυτών των κυρώσεων, τα κράτη μέλη λαμβάνουν ιδίως υπόψη τη σοβαρότητα, τη φύση και την έκταση της παράβασης, μεταξύ άλλων, τη βλάβη ή το ύψος της ζημίας που προκλήθηκε στους συγκεκριμένους αλιευτικούς πόρους και το θαλάσσιο περιβάλλον, τη διάρκεια ή την επανάληψή της και τη συσσώρευση ταυτόχρονων παραβάσεων. Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να λαμβάνουν υπόψη την οικονομική κατάσταση του παραβάτη για να διασφαλίσουν την αποτρεπτικότητα των εν λόγω κυρώσεων».

4. Τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόσουν σύστημα, βάσει του οποίου τα οικονομικά πρόστιμα είναι ανάλογα

προς τον κύκλο εργασιών του νομικού προσώπου ή προς τα οικονομικά οφέλη που προέκυψαν ή αναμένεται να προκύψουν από την παράβαση»

Θα μπορούσε λοιπόν, για σκάφη με φορολογητέο εισόδημα κάτω των 30.000 ευρώ, το πρόστιμο να είναι 300 ευρώ.

Παρ. 3

ΣΧΟΛΙΟ :

Ορισμός Υποτροπής

Υποτροπή νοείται η τέλεση νέας παράβασης μετά την έκδοση οριστικής και εκτελεστής διοικητικής πράξης ή τελεσίδικης δικαστικής απόφασης που αφορά προηγούμενη παράβαση του ίδιου προσώπου, εντός της ίδιας χρονικής περιόδου.

Ειδικότερα, υποτροπή υφίσταται μόνον εφόσον η νέα παράβαση διαπράττεται:

α) μετά την απόρριψη της διοικητικής προσφυγής κατά της προηγούμενης παράβασης από το αρμόδιο συλλογικό όργανο, ή

β) μετά την έκδοση τελεσίδικης απόφασης του αρμόδιου Διοικητικού Πρωτοδικείου, σε περίπτωση εμπρόθεσμης άσκησης δικαστικής προσφυγής.

Μέχρι την έκδοση οριστικής διοικητικής κρίσης ή τελεσίδικης δικαστικής απόφασης, η προηγούμενη παράβαση δεν θεωρείται οριστικώς διαπιστωθείσα και συνεπώς δεν θεμελιώνεται υποτροπή.

Συνεπώς το δεύτερο εδάφιο της παρ. 3, όπως και το δεύτερο εδάφιο της επόμενης παρ. 4, πρέπει να αφαιρεθεί.

Παρ. 4

ΣΧΟΛΙΟ :

Οι παραπομπές στο άρθρο 91 παρ. 1 και 2 είναι λάθος

Άρθρο 91α

Κυρώσεις για σοβαρές παραβάσεις

1.

Με την επιφύλαξη άλλων κυρώσεων που επιβάλλονται σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό και την εθνική νομοθεσία, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι μια σοβαρή παράβαση που οδήγησε στην απόκτηση προϊόντων αλιείας ή υδατοκαλλιέργειας τιμωρείται με διοικητικές οικονομικές κυρώσεις, το ελάχιστο όριο των οποίων είναι τουλάχιστον η αξία των προϊόντων αλιείας ή υδατοκαλλιέργειας που αποκτήθηκαν ως αποτέλεσμα της διάπραξης της σοβαρής παράβασης, ενώ το μέγιστο όριο των οποίων είναι τουλάχιστον πενταπλάσιο της αξίας των προϊόντων αλιείας ή υδατοκαλλιέργειας που αποκτήθηκαν ως αποτέλεσμα της διάπραξης της σοβαρής παράβασης.

2.

Σε περίπτωση επανειλημμένης σοβαρής παράβασης εντός τριετίας που οδήγησε στην απόκτηση προϊόντων αλιείας ή υδατοκαλλιέργειας, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η σοβαρή παράβαση να τιμωρείται με διοικητικές οικονομικές κυρώσεις, το ελάχιστο όριο των οποίων είναι τουλάχιστον το διπλάσιο της αξίας των προϊόντων αλιείας ή υδατοκαλλιέργειας που αποκτήθηκαν ως αποτέλεσμα της διάπραξης της σοβαρής παράβασης, ενώ το μέγιστο όριο των οποίων είναι τουλάχιστον το οκταπλάσιο της αξίας των προϊόντων αλιείας ή υδατοκαλλιέργειας που αποκτήθηκαν ως αποτέλεσμα της διάπραξης της σοβαρής παράβασης.

3.

Με την επιφύλαξη των παραγράφων 1 και 2, τα κράτη μέλη μπορούν στο εθνικό νομικό τους σύστημα να θεσπίζουν κατ' αποκοπή συντελεστές για τις διοικητικές οικονομικές κυρώσεις αντί ελάχιστων διοικητικών κυρώσεων.

Αφού εκ των πραγμάτων, όλες οι ως άνω περιγραφείσες παραβάσεις της παρ. 1, του προτεινόμενου άρθρου 11, είναι σοβαρές σύμφωνα με το άρθρο 90 του Κανονισμού ελέγχου,

θα επιβάλλονται στον εν δυνάμει παραβάτη και οι κυρώσεις της παρ. 1, του άρθρου 11 και ο καταλογισμός μορίων με επακόλουθη στέρηση αδείας και υπο συνθήκας, τα άμεσα διοικητικά μέτρα και τα συνοδευτικά διοικητικά μέτρα και οι κυρώσεις της παραγράφου 4 ? και γιατί θεσπίζεται οκταπλάσιο της αξίας των αλιευμάτων ως πρόστιμο για παραβάσεις που εντάσσονται στην ως άνω παράγραφο 1, του άρθρου 91α και δωδεκαπλάσιο για παραβάσεις της παραγράφου 2 της αξίας των αλιευμάτων, όταν αντίστοιχα οι δυο αυτές παράγραφοι κάνουν λόγο για :

α. για την πρώτη περίπτωση ;

το ελάχιστο όριο είναι τουλάχιστον η αξία των προϊόντων αλιείας ή υδατοκαλλιέργειας που αποκτήθηκαν ως αποτέλεσμα της διάπραξης της σοβαρής παράβασης, ενώ το μέγιστο όριο είναι τουλάχιστον πενταπλάσιο της αξίας των προϊόντων αλιείας ή υδατοκαλλιέργειας που αποκτήθηκαν ως αποτέλεσμα της διάπραξης της σοβαρής παράβασης.

β. για την δεύτερη περίπτωση :

το ελάχιστο όριο είναι τουλάχιστον το διπλάσιο της αξίας των προϊόντων αλιείας ή υδατοκαλλιέργειας που αποκτήθηκαν ως αποτέλεσμα της διάπραξης της σοβαρής παράβασης, ενώ το μέγιστο όριο είναι τουλάχιστον το οκταπλάσιο της αξίας των προϊόντων αλιείας ή υδατοκαλλιέργειας που αποκτήθηκαν ως αποτέλεσμα της διάπραξης της σοβαρής παράβασης.

Τηρείται η αρχή της αναλογικότητας ?

Περαιτέρω :

Σε περίπτωση που έχει ασκηθεί νομίμως διοικητική προσφυγή κατά της πρώτης αλιευτικής παράβασης, η έννοια της υποτροπής πληρούται μόνον κατόπιν οριστικής κρίσης επί της προσφυγής, ως εξής:

1. Με την έκδοση οριστικής απορριπτικής απόφασης από το Συμβούλιο Εκδίκασης Αλιευτικών Προσφυγών, εφόσον παρέλθει άπρακτη προθεσμία εξήντα (60) ημερών χωρίς άσκηση προσφυγής ενώπιον του αρμόδιου Διοικητικού Πρωτοδικείου, ή

2. Με την έκδοση οριστικής απόφασης του αρμόδιου Διοικητικού Πρωτοδικείου, σε περίπτωση εμπρόθεσμης άσκησης προσφυγής ενώπιον αυτού.

Μέχρι την έκδοση οριστικής διοικητικής ή δικαστικής κρίσης, η προηγούμενη παράβαση δεν θεωρείται οριστικώς διαπιστωθείσα και συνεπώς δεν θεμελιώνεται υποτροπή.

Επιπλέον, η προσφυγή ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου πρέπει να έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα ως προς την εκτέλεση των διοικητικών κυρώσεων, ιδίως ως προς τις ημέρες κράτησης ή αφαίρεσης των αδειών του αλιευτικού σκάφους, μέχρι την έκδοση οριστικής δικαστικής απόφασης.

Παρ. 11

ΣΧΟΛΙΟ :

1.

Η παράγραφος 11, πρέπει να τροποποιηθεί ως ακολούθως :

Η αναστολή ή αφαίρεση των αδειών αλιείας, ατομικής ή σκάφους εκκινεί με το πέρας της προθεσμίας άσκησης προσφυγής σύμφωνα με το άρθρο 14 στο Συμβούλιο Εκδίκασης Αλιευτικών Προσφυγών, άλλως αν ασκήθηκε προσφυγή,

α) την πάροδο 60 ημερών, από την κοινοποίηση απορριπτικής απόφασης από το ΣΕΑΠ της απόρριψης, διάστημα εντός του οποίου ο παραβάτης έχει δικαίωμα να υποβάλει προσφυγή σε Διοικητικό πρωτοδικείο, άλλως, μετά την οριστική απόρριψη από το Διοικητικό πρωτοδικείο

β) την πάροδο 120 ημερών από την υποβολή της προσφυγής στο ΣΕΑΠ, σε περίπτωση μη εκδίκασης της υπόθεσης , και πάλι εφόσον δεν έχει ασκηθεί προσφυγή στο Δ.Π.

{Μετά την πάροδο 120 ημερών μη εκδίκασης της προσφυγής από το ΣΕΑΠ, επέρχεται σιωπηρή απόρριψη της προσφυγής από το ΣΕΑΠ, σύμφωνα με το άρθρο 11 του νόμου 5087/2024}.

2.

Η ίδια παράταση, πρέπει να ισχύσει και για την καταβολή των προστίμων της παρ. 1.

Με δεδομένο ότι οι εκδίκαση μιας προσφυγής στο διοικητικό πρωτοδικείο, μπορεί να γίνει μετά από 2, 3 έτη, τίθεται ευθέως το ερώτημα : θα γίνεται αναστολή της άδειας , σύμφωνα με την παράγραφο 6 του άρθρου 92 ? και αν γίνει ανάκληση της άδειας και μετά από κάποιο χρονικό διάστημα εκδικαστεί και δικαιωθεί η προσφυγή

στο πρωτοδικείο, τι θα γίνει ?

Να σημειώσουμε ότι η ανάκληση αδείας πλήττει αμέσως και εμμέσως πέραν του φερομένου υπαιτίου – παραβάτου, και άλλους, αμέτοχους και αναίτιους (π.χ. λοιπούς μη επιβαίνοντες και ανυπαίτιους συνιδιοκτήτες, το πλήρωμα του αλιευτικού σκάφους κ.λπ.), και επιπλέον συνιστά στέρηση δικαιώματος στην εργασία, δηλαδή προσβάλλει το συνταγματικό δικαίωμα στην εργασία, τόσο του φερόμενου παραβάτη, όσο και των τρίτων, ασχέτων, όπως των εργαζομένων στο σκάφος, των συμπλοιοκτητών κλπ.

ΑΣΤΙΚΗ ΜΗ ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΥΔΑΤΙΝΩΝ ΟΙΚΟΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ – 4 Σεπτεμβρίου 2026, 10:41

Σε αντιπαράβολή με το παλαιό άρθρο 11 διαπιστώνεται μεγάλη αύξηση στα χρηματικά ποσά. Πιο συγκεκριμένα, τα ποσά των χρηματικών παραβάσεων στις περισσότερες παραβάσεις κυμαίνονται από (600) ευρώ έως τρεις χιλιάδες (3.000) ευρώ, ενώ σε άλλες περιπτώσεις το πρόστιμο ορίζεται από χίλια διακόσια (1.200) ευρώ έως έξι χιλιάδες (6.000) ευρώ. Αρκετά θετική αυτή η αυστηροποίηση. Ωστόσο, καλό θα ήταν το εύρος να περιοριστεί με αύξηση του μικρότερου χρηματικού προστίμου.

ΜΙΧΑΗΛ ΒΑΓΙΑΝΟΥ – 4 Σεπτεμβρίου 2026, 19:30

Το νέο αλιευτικό πλαίσιο χρειάζεται αυστηρές κυρώσεις απέναντι στην πραγματική, σοβαρή και οργανωμένη παράνομη αλιεία. Δεν χρειάζεται όμως ένα σύστημα που θα εξοντώνει τον μικρό παράκτιο επαγγελματία για ένα τυπικό λάθος ή μία διορθώσιμη διοικητική παράλειψη.

Άλλο η παρανομία που καταστρέφει τα αλιευτικά αποθέματα και άλλο το ανθρώπινο ή τεχνικό λάθος. Η νομοθεσία οφείλει να κάνει αυτή τη διάκριση με σαφήνεια. Ο στόχος πρέπει να είναι η συμμόρφωση, η προστασία της θάλασσας και η αντιμετώπιση της πραγματικής παράνομης αλιείας — όχι η οικονομική εξόντωση του νόμιμου επαγγελματία αλιέα.

Μαρία Αποστολάκη – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 12:37

Οι κυρώσεις πρέπει να είναι αυστηρές απέναντι στην πραγματική και σκόπιμη παράνομη αλιεία. Δεν μπορεί όμως να αντιμετωπίζεται με τον ίδιο τρόπο μια σοβαρή παράνομη πράξη και ένα ανθρώπινο, τεχνικό ή ηλεκτρονικό λάθος, όπως μια λανθασμένη καταχώριση ή μια στιγμιαία απόκλιση του σκάφους. Απαιτείται σαφής πίνακας παραβάσεων και αντίστοιχων κυρώσεων, ώστε να περιορίζεται η διαφορετική ερμηνεία από κάθε ελεγκτική αρχή.

Η αυτόματη επιβολή διπλάσιων προστίμων στις μηχανότρατες και στα γρι-γρι, μόνο λόγω του αλιευτικού εργαλείου που χρησιμοποιούν, είναι αδικαιολόγητη και αντίθετη προς την αρχή της αναλογικότητας. Το κατώτατο πρόστιμο πρέπει να είναι κοινό για όλους και η τελική κύρωση να καθορίζεται από τη σοβαρότητα της συγκεκριμένης παράβασης, την πραγματική ζημία, το οικονομικό όφελος, τον βαθμό υπαιτιότητας και την οικονομική κατάσταση του παραβάτη.

Δεν μπορεί επίσης να θεωρείται κάποιος υπότροπος πριν υπάρξει οριστική διοικητική ή δικαστική κρίση για την προηγούμενη παράβαση. Όσο εκκρεμεί νόμιμη προσφυγή, δεν πρέπει να επιβάλλονται οι αυξημένες κυρώσεις της υποτροπής. Η προσφυγή πρέπει να έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα, ιδιαίτερα ως προς την αναστολή ή αφαίρεση της άδειας, διότι διαφορετικά η επιχείρηση μπορεί να έχει ήδη καταστραφεί και οι εργαζόμενοι να έχουν χάσει τη δουλειά τους πριν ακόμη κριθεί αν πράγματι υπήρξε παράβαση.

Τέλος, πρέπει να διαχωρίζονται καθαρά η ευθύνη του κυβερνήτη από την ευθύνη του πλοιοκτήτη, καθώς και η ατομική άδεια από την άδεια του σκάφους. Η αφαίρεση της άδειας του σκάφους πλήττει επίσης αμέτοχους πλοιοκτήτες, συνιδιοκτήτες και ολόκληρο το πλήρωμα. Πρέπει να επιβάλλεται μόνο όταν αποδεικνύεται, με αδιάσειστα και επιβεβαιωμένα στοιχεία, η συμμετοχή, η γνώση ή η εντολή του πλοιοκτήτη σε σοβαρή παράβαση.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΕΝΩΣΗ ΠΛΟΙΟΚΤΗΤΩΝ ΜΕΣΗΣ ΑΛΙΕΙΑΣ – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 09:43

Άρθρο 14 Κυρώσεις -
Αντικατάσταση άρθρου 11 Αλιευτικού Κώδικα
«Άρθρο 11 Κυρώσεις

ΣΧΟΛΙΟ :

Ως γνωστόν, οι αλληπάλληλες κρίσεις, έχουν πλήξει βαρύτατα την Ελληνική κοινωνία, έχει μειωθεί δραματικά η αγοραστική δύναμη των καταναλωτών, με άμεσο αντίκτυπο στον κλάδο της αλιείας, ο οποίος έχει περιέλθει σε δυσμενέστατη οικονομική κατάσταση.

Ο κλάδος της Μέσης αλιείας στην Ελλάδα τουλάχιστον,, δεν είναι εύρωστος πια. Δραστηριοποιείται σε ένα αρνητικότατο περιβάλλον, ενώ πολλές φορές το ισοζύγιο εσόδων εξόδων είναι αρνητικό.

Το πρόστιμο των 1200 ευρώ για τις Μηχανότρατες και τα Γριγκρί είναι επαχθές.

Πρέπει να οριστεί (min) 600 ευρώ για όλους, χωρίς διακρίσεις.

Περαιτέρω, λαμβάνοντας υπόψη τις παρ. 3, 4 του άρθρου 89α του κανονισμού ελέγχου, ήτοι :

«3.

Κατά τον καθορισμό αυτών των κυρώσεων, τα κράτη μέλη λαμβάνουν ιδίως υπόψη τη σοβαρότητα, τη φύση και την έκταση της παράβασης, μεταξύ άλλων, τη βλάβη ή το ύψος της ζημίας που προκλήθηκε στους συγκεκριμένους αλιευτικούς πόρους και το θαλάσσιο περιβάλλον, τη διάρκεια ή την επανάληψή της και τη συσσώρευση ταυτόχρονων παραβάσεων. Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να λαμβάνουν υπόψη την οικονομική κατάσταση του παραβάτη για να διασφαλίσουν την αποτρεπτικότητα των εν λόγω κυρώσεων».

4. Τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόσουν σύστημα, βάσει του οποίου τα οικονομικά πρόστιμα είναι ανάλογα προς τον κύκλο εργασιών του νομικού προσώπου ή προς τα οικονομικά οφέλη που προέκυψαν ή αναμένεται να προκύψουν από την παράβαση»

Θα μπορούσε λοιπόν, για σκάφη με φορολογητέο εισόδημα κάτω των 30.000 ευρώ, το πρόστιμο να είναι 300 ευρώ.

Παρ. 3

ΣΧΟΛΙΟ :

Ορισμός Υποτροπής

Υποτροπή νοείται η τέλεση νέας παράβασης μετά την έκδοση οριστικής και εκτελεστής διοικητικής πράξης ή τελεσίδικης δικαστικής απόφασης που αφορά προηγούμενη παράβαση του ίδιου προσώπου, εντός της ίδιας χρονικής περιόδου.

Ειδικότερα, υποτροπή υφίσταται μόνον εφόσον η νέα παράβαση διαπράττεται:

α) μετά την απόρριψη της διοικητικής προσφυγής κατά της προηγούμενης παράβασης από το αρμόδιο συλλογικό όργανο, ή

β) μετά την έκδοση τελεσίδικης απόφασης του αρμόδιου Διοικητικού Πρωτοδικείου, σε περίπτωση εμπρόθεσμης άσκησης δικαστικής προσφυγής.

Μέχρι την έκδοση οριστικής διοικητικής κρίσης ή τελεσίδικης δικαστικής απόφασης, η προηγούμενη παράβαση δεν θεωρείται οριστικώς διαπιστωθείσα και συνεπώς δεν θεμελιώνεται υποτροπή.

Συνεπώς το δεύτερο εδάφιο της παρ. 3, όπως και το δεύτερο εδάφιο της επόμενης παρ. 4, πρέπει να αφαιρεθεί.

Παρ. 4

ΣΧΟΛΙΟ :

Οι παραπομπές στο άρθρο 91 παρ. 1 και 2 είναι λάθος

Άρθρο 91α

Κυρώσεις για σοβαρές παραβάσεις

1.

Με την επιφύλαξη άλλων κυρώσεων που επιβάλλονται σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό και την εθνική νομοθεσία, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι μια σοβαρή παράβαση που οδήγησε στην απόκτηση προϊόντων αλιείας ή υδατοκαλλιέργειας τιμωρείται με διοικητικές οικονομικές κυρώσεις, το ελάχιστο όριο των οποίων είναι τουλάχιστον η αξία των προϊόντων αλιείας ή υδατοκαλλιέργειας που αποκτήθηκαν ως αποτέλεσμα της διάπραξης της σοβαρής παράβασης, ενώ το μέγιστο όριο των οποίων είναι τουλάχιστον πενταπλάσιο της αξίας των προϊόντων αλιείας ή υδατοκαλλιέργειας που αποκτήθηκαν ως αποτέλεσμα της διάπραξης της σοβαρής παράβασης.

2.

Σε περίπτωση επανειλημμένης σοβαρής παράβασης εντός τριετίας που οδήγησε στην απόκτηση προϊόντων αλιείας ή υδατοκαλλιέργειας, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η σοβαρή παράβαση να τιμωρείται με διοικητικές οικονομικές κυρώσεις, το ελάχιστο όριο των οποίων είναι τουλάχιστον το διπλάσιο της αξίας των προϊόντων αλιείας ή υδατοκαλλιέργειας που αποκτήθηκαν ως αποτέλεσμα της διάπραξης της σοβαρής παράβασης, ενώ το μέγιστο όριο των οποίων είναι τουλάχιστον το οκταπλάσιο της αξίας των προϊόντων αλιείας ή υδατοκαλλιέργειας που αποκτήθηκαν ως αποτέλεσμα της διάπραξης της σοβαρής παράβασης.

3.

Με την επιφύλαξη των παραγράφων 1 και 2, τα κράτη μέλη μπορούν στο εθνικό νομικό τους σύστημα να θεσπίζουν κατ' αποκοπή συντελεστές για τις διοικητικές οικονομικές κυρώσεις αντί ελάχιστων διοικητικών κυρώσεων.

Αφού εκ των πραγμάτων, όλες οι ως άνω περιγραφείσες παραβάσεις της παρ. 1, του προτεινόμενου άρθρου 11, είναι σοβαρές σύμφωνα με το άρθρο 90 του Κανονισμού ελέγχου,

θα επιβάλλονται στον εν δυνάμει παραβάτη και οι κυρώσεις της παρ. 1, του άρθρου 11 και ο καταλογισμός μορίων με επακόλουθη στέρηση αδείας και υπο συνθήκας, τα άμεσα διοικητικά μέτρα και τα συνοδευτικά διοικητικά μέτρα και οι κυρώσεις της παραγράφου 4 ? και γιατί θεσπίζεται οκταπλάσιο της αξίας των αλιευμάτων ως πρόστιμο για παραβάσεις που εντάσσονται στην ως άνω παράγραφο 1, του άρθρου 91α και δωδεκαπλάσιο για παραβάσεις της παραγράφου 2 της αξίας των αλιευμάτων, όταν αντίστοιχα οι δυο αυτές παράγραφοι κάνουν λόγο για :

α. για την πρώτη περίπτωση ;

το ελάχιστο όριο είναι τουλάχιστον η αξία των προϊόντων αλιείας ή υδατοκαλλιέργειας που αποκτήθηκαν ως αποτέλεσμα της διάπραξης της σοβαρής παράβασης, ενώ το μέγιστο όριο είναι τουλάχιστον πενταπλάσιο της αξίας των προϊόντων αλιείας ή υδατοκαλλιέργειας που αποκτήθηκαν ως αποτέλεσμα της διάπραξης της σοβαρής παράβασης.

β. για την δεύτερη περίπτωση :

το ελάχιστο όριο είναι τουλάχιστον το διπλάσιο της αξίας των προϊόντων αλιείας ή υδατοκαλλιέργειας που αποκτήθηκαν ως αποτέλεσμα της διάπραξης της σοβαρής παράβασης, ενώ το μέγιστο όριο είναι τουλάχιστον το οκταπλάσιο της αξίας των προϊόντων αλιείας ή υδατοκαλλιέργειας που αποκτήθηκαν ως αποτέλεσμα της διάπραξης της σοβαρής παράβασης.

Τηρείται η αρχή της αναλογικότητας ?

Περαιτέρω :

Σε περίπτωση που έχει ασκηθεί νομίμως διοικητική προσφυγή κατά της πρώτης αλιευτικής παράβασης, η έννοια της υποτροπής πληρούται μόνον κατόπιν οριστικής κρίσης επί της προσφυγής, ως εξής:

1. Με την έκδοση οριστικής απορριπτικής απόφασης από το Συμβούλιο Εκδίκασης Αλιευτικών Προσφυγών, εφόσον παρέλθει άπρακτη προθεσμία εξήντα (60) ημερών χωρίς άσκηση προσφυγής ενώπιον του αρμόδιου Διοικητικού Πρωτοδικείου, ή

2. Με την έκδοση οριστικής απόφασης του αρμόδιου Διοικητικού Πρωτοδικείου, σε περίπτωση εμπρόθεσμης άσκησης προσφυγής ενώπιον αυτού.

Μέχρι την έκδοση οριστικής διοικητικής ή δικαστικής κρίσης, η προηγούμενη παράβαση δεν θεωρείται οριστικώς διαπιστωθείσα και συνεπώς δεν θεμελιώνεται υποτροπή.

Επιπλέον, η προσφυγή ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου πρέπει να έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα ως προς την εκτέλεση των διοικητικών κυρώσεων, ιδίως ως προς τις ημέρες κράτησης ή αφαίρεσης των αδειών του

αλιευτικού σκάφους, μέχρι την έκδοση οριστικής δικαστικής απόφασης.

Παρ. 11

ΣΧΟΛΙΟ :

1.

Η παράγραφος 11, πρέπει να τροποποιηθεί ως ακολούθως :

Η αναστολή ή αφαίρεση των αδειών αλιείας, ατομικής ή σκάφους εκκινεί με το πέρας της προθεσμίας άσκησης προσφυγής σύμφωνα με το άρθρο 14 στο Συμβούλιο Εκδίκασης Αλιευτικών Προσφυγών, άλλως αν ασκήθηκε προσφυγή,

α) την πάροδο 60 ημερών, από την κοινοποίηση απορριπτικής απόφασης από το ΣΕΑΠ της απόρριψης, διάστημα εντός του οποίου ο παραβάτης έχει δικαίωμα να υποβάλει προσφυγή σε Διοικητικό πρωτοδικείο, άλλως, μετά την οριστική απόρριψη από το Διοικητικό πρωτοδικείο

β) την πάροδο 120 ημερών από την υποβολή της προσφυγής στο ΣΕΑΠ, σε περίπτωση μη εκδίκασης της υπόθεσης , και πάλι εφ&αρος; όσον δεν έχει ασκηθεί προσφυγή στο Δ.Π.

{Μετά την πάροδο 120 ημερών μη εκδίκασης της προσφυγής από το ΣΕΑΠ, επέρχεται σιωπηρή απόρριψη της προσφυγής από το ΣΕΑΠ, σύμφωνα με το άρθρο11 του νόμου 5087/2024}.

2.

Η ίδια παράταση, πρέπει να ισχύσει και για την καταβολή των προστίμων της παρ. 1.

Με δεδομένο ότι οι εκδίκαση μιας προσφυγής στο διοικητικό πρωτοδικείο, μπορεί να γίνει μετά από 2, 3 έτη, τίθεται ευθέως το ερώτημα : θα γίνεται αναστολή της άδειας , σύμφωνα με την παράγραφο 6 του άρθρου 92 ? και αν γίνει ανάκληση της άδειας και μετά από κάποιο χρονικό διάστημα εκδικαστεί και δικαιωθεί η προσφυγή στο πρωτοδικείο, τι θα γίνει ?

Να σημειώσουμε ότι η ανάκληση αδειάς πλήττει αμέσως και εμμέσως πέραν του φερομένου υπαιτίου – παραβάτου, και άλλους, αμέτοχους και αναίτιους (π.χ. λοιπούς μη επιβαίνοντες και ανυπαίτιους συνιδιοκτήτες, το πλήρωμα του αλιευτικού σκάφους κ.λπ.), και επιπλέον συνιστά στέρηση δικαιώματος στην εργασία, δηλαδή προσβάλλει το συνταγματικό δικαίωμα στην εργασία, τόσο του φερόμενου παραβάτη, όσο και των τρίτων, ασχέτων, όπως των εργαζομένων στο σκάφος, των συμπλοιοκτητών κλπ.

Άρθρο 15 – Κυρώσεις για παράνομη, λαθραία και άναρχη αλιεία - Προσθήκη άρθρου 11B στον Αλιευτικό Κώδικα

Στον Αλιευτικό Κώδικα (ν.δ. 420/1970, Α' 27) προστίθεται άρθρο 11B ως εξής:

«Άρθρο 11B

Κυρώσεις για τα πρόσωπα που συμμετέχουν σε παράνομη, λαθραία και άναρχη αλιεία ή την υποστηρίζουν

1. Για την εφαρμογή της παρ. 3 του άρθρου 39 του Κανονισμού (ΕΚ) 1005/2008 του Συμβουλίου της 29ης Σεπτεμβρίου 2008 περί δημιουργίας ενωσιακού συστήματος πρόληψης, αποτροπής και εξάλειψης της παράνομης, λαθραίας και άναρχης αλιείας, τροποποίησης των κανονισμών (ΕΟΚ) 2847/93, (ΕΚ) 1936/2001 και (ΕΚ) 601/2004 και κατάργησης των κανονισμών (ΕΚ) 1093/94 και (ΕΚ) 1447/1999 (L 286) [Κανονισμός Παράνομης, Λαθραίας και Άναρχης (Π.Λ.Α.) αλιείας], επιβάλλονται οι κυρώσεις της παρ. 5 σε Έλληνες υπηκόους, είτε αυτοί είναι ναυτολογούμενοι, είτε είναι εφοπλιστές ή πραγματικοί κύριοι σε αλιευτικά σκάφη σημαίας τρίτης χώρας ή κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης εκτός Ελλάδας, όταν τα σκάφη αυτά:

α) περιλαμβάνονται στον κατάλογο του άρθρου 27 του Κανονισμού ΠΛΑ αλιείας ή

β) δραστηριοποιούνται σε ζώνες υπό τη δικαιοδοσία ή την κυριαρχία κράτους μέλους ΕΕ ή τρίτης χώρας, οι

οποίες έχουν χαρακτηριστεί ως μη συνεργαζόμενες τρίτες χώρες, σύμφωνα με το άρθρο 31 του Κανονισμού ΠΛΑ αλιείας.

2. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου ισχύουν οι ορισμοί του άρθρου 2 του Κανονισμού ΠΛΑ αλιείας.

3. Η Διεύθυνση Ελέγχου Αλιευτικών Δραστηριοτήτων και Προϊόντων της Γενικής Διεύθυνσης Αλιείας του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων ορίζει αρμόδια αρχή για τη διερεύνηση των υποθέσεων, την εισήγηση για την επιβολή των κυρώσεων της παρ. 5 και την τήρηση του σχετικού αρχείου.

4. Όταν, μετά από επίσημη και τεκμηριωμένη ενημέρωση από τις αρμόδιες υπηρεσίες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, διαπιστώνεται ότι συντρέχουν οι προϋποθέσεις της παρ. 1, η αρμόδια αρχή της παρ. 3 καλεί με κάθε πρόσφορο μέσο τα εμπλεκόμενα πρόσωπα να καταθέσουν τις απόψεις τους με υπόμνημα, εντός προθεσμίας δέκα (10) ημερών από την επίδοση της κλήσης. Υπομνήματα που υποβάλλονται μετά την προθεσμία του πρώτου εδαφίου απορρίπτονται ως απαράδεκτα. Η αρμόδια αρχή της παρ. 3 συντάσσει έκθεση λαμβάνοντας υπόψη το υλικό τεκμηρίωσης, όπως αυτό διαβιβάστηκε από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, το υπόμνημα του πρώτου εδαφίου της παρούσας, καθώς επίσης και κάθε άλλο συσχετιζόμενο με την υπό εξέταση υπόθεση στοιχείο. Αν καταστεί απαραίτητο για τη διερεύνηση της υπόθεσης, η αρμόδια αρχή δύναται να αναζητήσει συμπληρωματικά στοιχεία. Όταν από τη διερεύνηση της υπόθεσης προκύπτουν λόγοι επιβολής κυρώσεων, με απόφαση του προϊσταμένου της Γενικής Διεύθυνσης Αλιείας, μετά από εισήγηση της αρμόδιας αρχής της παρ. 3, επιβάλλονται οι κυρώσεις της παρ. 5. Η απόφαση επιβολής κυρώσεων επιδίδεται στον ενδιαφερόμενο με αποδεικτικό παραλαβής.

5. Στους παραβάτες των διατάξεων του παρόντος κατόπιν τήρησης της διαδικασίας της παρ. 4, επιβάλλονται χρηματικά πρόστιμα ως ακολούθως:

α) σε φυσικά πρόσωπα που είναι ναυτολογημένα, επιβάλλεται χρηματικό πρόστιμο ύψους τριακοσίων (300) έως οκτακοσίων (800) ευρώ και σε περιπτώσεις υποτροπής για την ίδια παράβαση, το πρόστιμο διπλασιάζεται,

β) σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα που είναι πλοιοκτήτες ή συμπλοιοκτήτες ή εφοπλιστές, επιβάλλεται χρηματικό πρόστιμο ύψους οκτακοσίων (800) έως χιλίων πεντακοσίων (1.500) ευρώ και σε περιπτώσεις υποτροπής για την ίδια παράβαση, το πρόστιμο διπλασιάζεται,

γ) σε φυσικά πρόσωπα που είναι ναυτολογημένα σε αλιευτικά σκάφη που φέρουν τα αλιευτικά εργαλεία τράτα βυθού με πόρτες ή γρι-γρι, επιβάλλεται χρηματικό πρόστιμο ύψους εξακοσίων (600) έως χιλίων πεντακοσίων (1.500) ευρώ και σε περιπτώσεις υποτροπής για την ίδια παράβαση, το πρόστιμο διπλασιάζεται,

δ) σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα που είναι πλοιοκτήτες ή συμπλοιοκτήτες ή εφοπλιστές αλιευτικών σκαφών που φέρουν τα αλιευτικά εργαλεία τράτα βυθού με πόρτες ή γρι-γρι, επιβάλλεται χρηματικό πρόστιμο ύψους χιλίων πεντακοσίων (1.500) έως τριών χιλιάδων (3.000) ευρώ και σε περιπτώσεις υποτροπής για την ίδια παράβαση, το πρόστιμο διπλασιάζεται,

ε) σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα που είναι πλοιοκτήτες ή συμπλοιοκτήτες ή εφοπλιστές αλιευτικών σκαφών, όταν υπάρχουν διαθέσιμα στοιχεία περί της αξίας των αλιευτικών προϊόντων που προέρχονται από διάπραξη παράβασης, επιβάλλεται πρόστιμο πενταπλάσιο της αξίας αυτών, αν αυτό υπερβαίνει το ύψος των χιλίων πεντακοσίων (1.500) ευρώ για τα πρόσωπα της περ. β) και το ύψος των τριών χιλιάδων (3.000) ευρώ για τα πρόσωπα της περ. δ).

6. Η είσπραξη των προστίμων της παρ. 5 γίνεται σύμφωνα με τον Κώδικα Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων (ν. 4978/2022, Α' 190). Η πληρωμή του προστίμου γίνεται εντός τριάντα (30) ημερών από την επίδοση της απόφασης επιβολής προστίμου και το ποσό του προστίμου κατατίθεται στον υπ' αρ. 26670/0 λογαριασμό της Τράπεζας της Ελλάδος, υπέρ του νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου με την επωνυμία «Ταμείο Γεωργίας και Κτηνοτροφίας.»

Σχόλια επί του άρθρου 15

ΜΠΟΥΝΤΟΥΚΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ – 3 Σεπτεμβρίου 2026, 10:15

Άρθρο 15 Κυρώσεις για παράνομη, λαθραία και άναρχη αλιεία - Προσθήκη άρθρου 11B στον Αλιευτικό Κώδικα
«Άρθρο 11B

Παρ. 5

ΣΧΟΛΙΟ :

Τα χρηματικά πρόστιμα που προβλέπει η εν λόγω παράγραφος, προφανώς επιβάλλονται μετά την βεβαίωση αλιευτικής παράβασης .

Δηλαδή , πέραν των κυρώσεων του άρθρου 11, των μορίων με επακόλουθη στέρηση αδείας, των ενδεχόμενων άμεσων η συνοδευτικών κυρώσεων , ισχύουν και οι κυρώσεις της παραγράφου 5 ?

Απίστευτο ! και όλα αυτά συνάδουν με την αρχή της αναλογικότητας ?

Παρεμπιπτόντως,

Το άρθρο 3 του ΕΚ 1005, όπως τροποποιήθηκε από τον ΕΚ 2842/2023 :

«Άρθρο 3

Αλιευτικά σκάφη που επιδίδονται σε ΠΛΑ αλιεία

Αλιευτικό σκάφος θεωρείται ότι επιδίδεται σε ΠΛΑ αλιεία εάν, κατά παράβαση των μέτρων διατήρησης και διαχείρισης που εφαρμόζονται στην οικεία αλιευτική περιοχή, διεξάγει μία ή περισσότερες από τις δραστηριότητες:

α)

που απαριθμούνται στο άρθρο 90 παράγραφος 2 στοιχεία α) έως ιγ) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1224/2009· ή

β)

που θεωρούνται σοβαρές παραβάσεις σύμφωνα με το άρθρο 90 παράγραφος 3 στοιχεία α) ως στ), η), θ), ι), ιβ) και ιδ) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1224/2009.».

Στο άρθρο 27, η παράγραφος 8 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«8.

Τα ενωσιακά αλιευτικά σκάφη δεν περιλαμβάνονται στον ενωσιακό κατάλογο σκαφών ΠΛΑ αλιείας εάν το κράτος μέλος σημαίας έχει λάβει μέτρα δυνάμει του παρόντος κανονισμού και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 κατά παραβάσεων που κρίνονται σοβαρές όπως αναφέρεται στο άρθρο 42 του παρόντος κανονισμού, με την επιφύλαξη τυχόν μέτρων που λαμβάνονται από περιφερειακές οργανώσεις διαχείρισης της αλιείας.».

Εμείς λοιπόν, καλούμαστε να εφαρμόσουμε τέτοιους ασύνδετους και αντιφατικούς κανονισμούς ????

ΑΣΤΙΚΗ ΜΗ ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΥΔΑΤΙΝΩΝ ΟΙΚΟΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ – 4 Σεπτεμβρίου 2026, 10:42

Θετική η θεσμοθέτηση και ρύθμιση των κυρώσεων σε περίπτωση Παράνομης Λαθραίας και Άναρχης Αλιείας.

Ωστόσο, γιατί μόνο αρμόδιες υπηρεσίες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής μπορούν να στέλνουν σχετικές ενημερώσεις; Τα πρόστιμα που προβλέπονται για Παράνομη Λαθραία και Άναρχη Αλιεία είναι σαφώς πολύ χαμηλότερα και θα πρέπει να αυξηθούν ξεπερνώντας τα αντίστοιχα του άρθρου 14, ενώ θα πρέπει να οριστεί με σαφέστερο τρόπο τι είναι οι περιπτώσεις υποτροπής (2η φορά, 3η φορά κ.α.) και σαφώς από τη 2η φορά θα μπορούσε να προταθεί να διατάσσεται αφαίρεση άδειας.

ΜΙΧΑΗΛ ΒΑΓΙΑΝΟΥ – 4 Σεπτεμβρίου 2026, 19:31

«Το σύστημα διοικητικών κυρώσεων πρέπει να εφαρμόζεται με αντικειμενικότητα και ίση μεταχείριση σε κάθε πρόσωπο που παραβιάζει την αλιευτική νομοθεσία, ανεξαρτήτως της ιδιότητάς του ως επαγγελματία αλιέα, ερασιτέχνη αλιέα, φυσικού προσώπου, ιδιοκτήτη ή χρήστη σκάφους.

Η ιδιότητα του παραβάτη δεν πρέπει να δημιουργεί αδικαιολόγητες εξαιρέσεις ή διαφορετική μεταχείριση για παραβάσεις ίδιας φύσης και βαρύτητας.

Για τον καθορισμό του προστίμου πρέπει να λαμβάνονται υπόψη η φύση και η βαρύτητα της παράβασης, ο βαθμός υπαιτιότητας, η ποσότητα και αξία των αλιευμάτων, το οικονομικό όφελος, η ζημία στους αλιευτικούς πόρους και η τυχόν υποτροπή.

Ειδικά για την ερασιτεχνική αλιεία πρέπει να προβλέπονται σαφείς και ουσιαστικές κυρώσεις όταν παραβιάζονται όρια αλιευμάτων, χρησιμοποιούνται μη επιτρεπόμενα εργαλεία ή πραγματοποιείται παράνομη πώληση ή εμπορική διάθεση αλιευμάτων.

Δεν είναι θεμιτό να επιβάλλονται αυστηρές κυρώσεις στον επαγγελματία αλιέα για παραβάσεις της αλιευτικής νομοθεσίας, ενώ αντίστοιχες παραβάσεις από ερασιτέχνες ή άλλα φυσικά πρόσωπα να παραμένουν χωρίς ανάλογο και αποτελεσματικό κυρωτικό πλαίσιο.»

Και ως καταληκτική θέση:

Η προστασία των αλιευτικών αποθεμάτων δεν εξαρτάται από την επαγγελματική ιδιότητα του παραβάτη. Η ίδια παράνομη πράξη προκαλεί την ίδια βλάβη στη θάλασσα είτε γίνεται από επαγγελματία είτε από ερασιτέχνη. Γι' αυτό απαιτείται ένα ενιαίο, αναλογικό και πραγματικά ισότιμο σύστημα κυρώσεων για όλους.

ΛΟΥΡΔΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 22:59

Προτείνουμε στο παραπάνω Άρθρο, να μπει και η Παρακάτω Παράγραφος:

Δεν επιτρέπεται η άσκηση ή η παροχή υπηρεσιών αλιευτικού τουρισμού από πρόσωπα που δεν διαθέτουν την ιδιότητα του επαγγελματία αλιέα και από σκάφη που δεν διαθέτουν τις προβλεπόμενες από την κείμενη νομοθεσία επαγγελματικές άδειες και την απαιτούμενη Ειδική Άδεια Αλιευτικού Τουρισμού. Η ερασιτεχνική αλιεία δεν εξομοιώνεται με τον επαγγελματικό αλιευτικό τουρισμό. Η είσπραξη οποιουδήποτε χρηματικού ανταλλάγματος από πρόσωπο που ασκεί ερασιτεχνική αλιεία, για την επιβίβαση και συμμετοχή τρίτων σε αλιευτικές δραστηριότητες, δεν προσδίδει σε αυτό την ιδιότητα του επαγγελματία αλιέα ούτε μετατρέπει το ερασιτεχνικό σκάφος σε επαγγελματικό αλιευτικό σκάφος.

Στους παραβάτες των ανωτέρω διατάξεων επιβάλλεται διοικητικό πρόστιμο ύψους δύο χιλιάδων (2.000) έως τριών χιλιάδων (3.000) ευρώ. Σε περίπτωση υποτροπής για την ίδια παράβαση, το επιβαλλόμενο πρόστιμο διπλασιάζεται.

Β*** Δ***** – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 09:13**

Το άρθρο 15 αφορά ειδικά την παράνομη, λαθραία και άναρχη αλιεία.

Δεν έχει προβλεφθεί στην παρούσα προταση Νόμου η ανάγκη αντιμετώπισης της παράνομης ή υπερβολικής μη επαγγελματικής αλιείας στις ελληνικές θάλασσες.

Απαιτείται και σύστημα κυρώσεων για παραβάσεις ερασιτεχνικής αλιείας, ιδίως για υπέρβαση επιτρεπόμενων ποσοτήτων, χρήση απαγορευμένων εργαλείων, αλιεία σε απαγορευμένες ζώνες ή περιόδους και πρωτίστως, παράνομη πώληση των αλιευμάτων.

Β*** Δ***** – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 09:26**

Δεν υπάρχει ολοκληρωμένο θεσμικό πλαίσιο μέτρων για την εθελούσια έξοδο από το επάγγελμα. Η μη άσκηση του επαγγέλματος δεν πρέπει να συνεπάγεται υποχρεωτικά καταστροφή του σκάφους και της περιουσίας του επαγγελματία.

Προτάσεις:

1. Θεσμοθέτηση Εθελούσιας Έξοδου: Δημιουργία πλαισίου για οριστική αποχώρηση αλιέων από τη συλλεκτική αλιεία.
2. Αλλαγή Χρήσης Σκάφους: Δυνατότητα μετατροπής των αξιόπλων σκαφών σε τουριστικά/αναψυχής αντί για καταστροφή τους.
3. Μείωση Αλιευτικής Πίεσης: Περιορισμός της αλιείας με ταυτόχρονη προστασία της περιουσίας των

επαγγελματιών.

Π***** Ε**** Π***** Μ**** Α***** – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 09:39

Άρθρο 15 Κυρώσεις για παράνομη, λαθραία και άναρχη αλιεία - Προσθήκη άρθρου 11B στον Αλιευτικό Κώδικα
«Άρθρο 11B

Παρ. 5

ΣΧΟΛΙΟ :

Τα χρηματικά πρόστιμα που προβλέπει η εν λόγω παράγραφος, προφανώς επιβάλλονται μετά την βεβαίωση αλιευτικής παράβασης .

Δηλαδή , πέραν των κυρώσεων του άρθρου 11, των μορίων με επακόλουθη στέρηση αδείας, των ενδεχόμενων άμεσων η συνοδευτικών κυρώσεων , ισχύουν και οι κυρώσεις της παραγράφου 5 ?

Απίστευτο ! και όλα αυτά συνάδουν με την αρχή της αναλογικότητας ?

Παρεμπιπτόντως,

Το άρθρο 3 του ΕΚ 1005, όπως τροποποιήθηκε από τον ΕΚ 2842/2023 :

«Άρθρο 3

Αλιευτικά σκάφη που επιδίδονται σε ΠΛΑ αλιεία

Αλιευτικό σκάφος θεωρείται ότι επιδίδεται σε ΠΛΑ αλιεία εάν, κατά παράβαση των μέτρων διατήρησης και διαχείρισης που εφαρμόζονται στην οικεία αλιευτική περιοχή, διεξάγει μία ή περισσότερες από τις δραστηριότητες:

α)

που απαριθμούνται στο άρθρο 90 παράγραφος 2 στοιχεία α) έως ιγ) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1224/2009· ή

β)

που θεωρούνται σοβαρές παραβάσεις σύμφωνα με το άρθρο 90 παράγραφος 3 στοιχεία α) ως στ), η), θ), ι), ιβ) και ιδ) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1224/2009.».

Στο άρθρο 27, η παράγραφος 8 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«8.

Τα ενωσιακά αλιευτικά σκάφη δεν περιλαμβάνονται στον ενωσιακό κατάλογο σκαφών ΠΛΑ αλιείας εάν το κράτος μέλος σημαίας έχει λάβει μέτρα δυνάμει του παρόντος κανονισμού και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 κατά παραβάσεων που κρίνονται σοβαρές όπως αναφέρεται στο άρθρο 42 του παρόντος κανονισμού, με την επιφύλαξη τυχόν μέτρων που λαμβάνονται από περιφερειακές οργανώσεις διαχείρισης της αλιείας.».

Εμείς λοιπόν, καλούμαστε να εφαρμόσουμε τέτοιους ασύνδετους και αντιφατικούς κανονισμούς ????

Άρθρο 16 – Βεβαίωση αλιευτικής παράβασης - Διαδικασία βεβαίωσης παράβασης και έκδοσης απόφασης επιβολής αλιευτικών κυρώσεων και διοικητικών μέτρων συμμόρφωσης - Αντικατάσταση άρθρου 12 Αλιευτικού Κώδικα

Το άρθρο 12 του Αλιευτικού Κώδικα (ν.δ. 420/1970, Α' 27), περί βεβαίωσης παράβασης, αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 12

Βεβαίωση αλιευτικής παράβασης

1. Η βεβαίωση της παράβασης διενεργείται από τις αρμόδιες αρχές του άρθρου 3B, οι οποίες διαβιβάζουν τον

σχετικό φάκελο στην αρμόδια για την επιβολή των κυρώσεων αρχή.

2. Αν διαπιστωθεί αλιευτική παράβαση, η αρμόδια αρχή ελέγχου αλιείας τη βεβαιώνει και καλεί τον επιθεωρούμενο για παροχή έγγραφων εξηγήσεων μέσα σε προθεσμία πέντε (5) ημερών από την επόμενη ημέρα επίδοσης της κλήσης.

3. Εντός ενενήντα (90) ημερών από την παροχή έγγραφων εξηγήσεων ή την άπρακτη πάροδο της προθεσμίας της παρ. 2 η αρμόδια αρχή ελέγχου, εφόσον κρίνει ότι υφίσταται αλιευτική παράβαση, τη βεβαιώνει και επιβάλλει αλιευτική κύρωση ή/και διοικητικά μέτρα συμμόρφωσης. Σε αντίθετη περίπτωση, αρχειοθετεί με απόφασή της την έκθεση επιθεώρησης χωρίς να επιβάλλει κυρώσεις ή να λάβει μέτρα.

4. Η διαδικασία βεβαίωσης αλιευτικής παράβασης είναι δυνατόν να εκκινεί από τις αρμόδιες αρχές ελέγχου σε συνέχεια λήψης έκθεσης επιτήρησης. Ακολούθως, εφαρμόζεται η διαδικασία των παρ. 1 και 2.».

Σχόλια επί του άρθρου 16

ΜΙΧΑΗΛ ΒΑΓΙΑΝΟΥ – 4 Σεπτεμβρίου 2026, 19:33

Η διαδικασία βεβαίωσης της παράβασης είναι εξίσου σημαντική με την ίδια την κύρωση. Δεν αρκεί να υπάρχει ισχυρός ελεγκτικός μηχανισμός· πρέπει να υπάρχει και πραγματική δυνατότητα άμυνας του ελεγχόμενου. Πέντε ημέρες για τον πολίτη και ενενήντα ημέρες για τη Διοίκηση δημιουργούν εμφανή ανισορροπία. Το νέο σύστημα πρέπει να εξασφαλίζει ταχεία διαδικασία, πλήρη πρόσβαση στα στοιχεία, ουσιαστική ακρόαση, ειδική αιτιολογία και ίση εφαρμογή του νόμου σε επαγγελματίες και ερασιτέχνες αλιείς.

ΜΠΟΥΝΤΟΥΚΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 09:16

Άρθρο 16

Αντικατάσταση άρθρου 12 Αλιευτικού Κώδικα

Άρθρο 12

Παρ. 2

ΣΧΟΛΙΟ :

Η προθεσμία για την απολογία πρέπει να οριστεί σε δέκα ημέρες.

Το τμήμα , πρέπει να αφαιρεθεί. Αντιβαίνει στην επόμενη παράγραφο 3.

Παρ. 3

ΣΧΟΛΙΟ :

Α. στην παράγραφο 3 πρέπει να προστεθεί μια νέα παράγραφος, ως εξής :

.

Β. Το πνεύμα του Κανονισμού ελέγχου σχετικά με τα διοικητικά μέτρα, όπως αναφέρει το άρθρο 91 παρ. 1, αλλά και με δεδομένο ότι η βεβαίωση παράβασης, λαμβάνει χώρα «εν τω πράττεσθαι», εκφράζεται δια της παρ. 2 του ιδίου άρθρου, ήτοι:

«2.

Τα άμεσα μέτρα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 είναι τέτοια ώστε να αποτρέπουν τη συνέχιση της διαπιστωθείσας σοβαρής παράβασης...»

Εξυπηρετείται λοιπόν, το πνεύμα του Κανονισμού, με το να επιβληθούν διοικητικά μέτρα, 90 ημέρες μετά από την τέλεση της παράβασης ?

Παρ.4

ΣΧΟΛΙΟ :

Το άρθρο 4 , είναι λάθος, δεν είναι δυνατόν η διαδικασία βεβαίωσης αλιευτικής παράβασης να εκκινεί από τις αρμόδιες αρχές ελέγχου σε συνέχεια λήψης έκθεσης επιτήρησης. Η βεβαίωση αλιευτικής παράβασης σύμφωνα

με τα προηγούμενα άρθρα του σχεδίου νόμου (3, 4, 5 κ.λπ.), τον Κανονισμό ελέγχου, την ΥΑ 3866/2015 άρθρο 5, τον ΕΚ 404 άρθρο 115 κ.λπ., τεκμαίρεται ότι γίνεται μόνο in situ, ή άλλως εν τω πράττεσθαι και καταχωρείται στην έκθεση επιθεώρησης, η οποία υπογράφεται από τον κυβερνήτη
Συνεπώς η λέξη , πρέπει να αντικατασταθεί από την λέξη .

Περαιτέρω :

ΕΚ 2842/2023

Άρθρο 1

«5. ως “επιτήρηση” νοείται η παρατήρηση των αλιευτικών δραστηριοτήτων βάσει διοπτρεύσεων από πλοία επιθεώρησης, υπηρεσιακό αεροσκάφος ή υπηρεσιακά συστήματα μη επανδρωμένου αεροσκάφους (RPAS), οχήματα ή άλλα μέσα, συμπεριλαμβανομένων τεχνικών μεθόδων εντοπισμού και αναγνώρισης”.

ΕΚ 404

"15) ως «διόπτευση» νοείται κάθε οπτική παρατήρηση ενός αλιευτικού σκάφους από την αρμόδια αρχή ενός κράτους μέλους."

{Παρενθετικά, παραθέτουμε εγχειρίδιο-«ευαγγέλιο», που φέρουν στελέχη της ακτοφυλακής, που υπηρετούν στο VIGO, περί διόπτευσης...

«ΔΙΟΠΤΕΥΣΗ

Διόπτευση σημαίνει παρατήρηση και επισκόπηση από απόσταση, συνήθως με οπτικά μέσα, με σκοπό την επιτήρηση.

Η διόπτευση προϋποθέτει οπτική επαφή, δηλαδή παρατήρηση με τα μάτια ή με οπτικά μέσα (κιάλια, κάμερες, τηλεσκόπια).

Σε σύγχρονη και τεχνική χρήση, έχει επεκταθεί και χωρίς άμεση οπτική επαφή, όμως πρέπει :

- ο παρατηρητής να βρίσκεται εντός του ίδιου γεωγραφικού-επιχειρησιακού χώρου, ή
- να χρησιμοποιεί μέσα που επιχειρούν μέσα σε αυτόν τον χώρο

Παράδειγμα:

- ραντάρ
- Drone που πετά πάνω από περιοχή είναι διόπτευση
- Κάμερα εγκατεστημένη στον χώρο είναι διόπτευση
- Θερμικός αισθητήρας τοποθετημένος εκεί είναι διόπτευση
- ηλεκτρονικών συστημάτων

Το κρίσιμο σημείο όμως, είναι : η φυσική – χωρική παρουσία

Εκεί η όραση είναι έμμεση, αλλά εξακολουθεί να θεωρείται διόπτευση, καθόσον παρατηρείς επι τόπου τον στόχο. Δηλαδή τον βλέπεις, με οπτική ή οπτικοποιημένη πληροφορία (από απόσταση με τα προαναφερόμενα ηλεκτρονικά μέσα). Θα πρέπει δηλαδή ο παρατηρητής, να βρίσκεσαι δηλαδή στην συγκεκριμένη περιοχή έστω και από απόσταση.

Διόπτευση, στον πυρήνα της έννοιας είναι η σχέση παρατηρητή– φυσικής, χωρικής παρουσίας. Θα πρέπει να βρίσκεσαι δηλαδή στη συγκεκριμένη περιοχή έστω και από απόσταση.

Τι ΔΕΝ θεωρείται διόπτευση

- Παρακολούθηση απομακρυσμένων δεδομένων χωρίς χωρική εγγύτητα
- Ανάλυση εικόνων εκ των υστέρων από άλλη περιοχή
- Λήψη σήματος χωρίς οπτικοποίηση (π.χ. μόνο αριθμητικά δεδομένα και απλώς αόριστα γεωγραφικά στίγματα)

Η λειτουργία λοιπόν του κέντρου παρακολούθησης αλιείας (ΚΠΑ), δεν είναι ούτε επιτήρηση ούτε διόπτευση, παρά μόνο εντοπισμός, σύμφωνα με την παρ. 1β του άρθρου 71 του Κανονισμού ελέγχου.

Η μόνη προβλεπόμενη ενέργεια είναι η περαιτέρω διερεύνηση της υπόθεσης ,

α) σύμφωνα με την παρ. 6 του άρθρου 73, του Κανονισμού ελέγχου.

Αλλά και

β) Σύμφωνα με το άρθρο 2 παρ. 4ε), της ΥΑ 3147/1999, με τίτλο: "ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΚΕΝΤΡΟΥ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ ΑΛΙΕΙΑΣ"

ήτοι :

"4. Έργο του ΚΠΑ αποτελεί

ε) η άμεση ενημέρωση των αρμόδιων Λιμενικών Αρχών και ενεργοποίηση επιχειρησιακών μέσων Λιμενικού Σώματος (ΛΣ), σε περίπτωση διαπίστωσης παραβάσεων αλιευτικών σκαφών."

Κατ'επίταγή του άρθρου 9, παρ. 5 του κανονισμού ελέγχου, προέκυψε λοιπόν ο κατ'εξουσιοδότηση ΕΚ 1766/2025, ο οποίος σε κανένα σημείο δεν προβλέπει βεβαίωση παράβασης μέσω του συστήματος παρακολούθησης αλιείας, ούτε καν σύνταξη έκθεσης επιτήρησης, αφού άλλωστε δεν συνιστά επιτήρηση, όπως προαναφέραμε,

Απομονώνουμε πάραυτα, ως πλέον ενδιαφέροντα, από τον ΚΑΤ' ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΣΗ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ (ΕΕ) 2025/1766 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟ-ΠΗΣ της 27ης Αυγούστου 2025, για τη συμπλήρωση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 του Συμβουλίου με τη θέσπιση κανόνων για τον έλεγχο της αλιείας και για την επιτήρηση και επιθεώρηση των αλιευτικών δραστηριοτήτων, την επιβολή και τη συμμόρφωση, τὰ άρθρα 3 και 4.

Άρθρο 3

Παρακολουθήση της εισόδου σε συγκεκριμένες περιοχές και της εξόδου από αυτές

Κάθε κράτος μέλος διασφαλίζει ότι, μέσω συστήματος παρακολούθησης σκαφών (στο εξής: VMS), όπως αναφέρεται στο άρθρο 9 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1224/2009, το οικείο κέντρο παρακολούθησης αλιείας (ΚΠΑ) παρακολουθεί αποτελεσματικά σε συνεχή και συστηματική βάση, όσον αφορά τα αλιευτικά του σκάφη και όλα τα αλιευτικά σκάφη στα οποία επιτρέπεται να ασκούν αλιευτικές δραστηριότητες στα ύδατα υπό την κυριαρχία ή τη δικαιοδοσία του, την ταχύτητα, τις κινήσεις, τη θέση και την ημερομηνία και ώρα εισόδου και εξόδου από όλες τις ακόλουθες συγκεκριμένες περιοχές:

α) οποιεσδήποτε θαλάσσιες περιοχές στις οποίες εφαρμόζονται ειδικοί κανόνες πρόσβασης σε ύδατα και πόρους·

β) περιοχές περιορισμένης αλιείας, όπως ορίζονται στο άρθρο 4 παράγραφος 14 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1224/2009·

γ) περιοχές διακανονισμού και περιοχές των συμβάσεων των περιφερειακών οργανώσεων διαχείρισης της αλιείας που εί-ναι δεσμευτικές για την Ένωση· και

δ) ύδατα που υπόκεινται στην κυριαρχία ή τη δικαιοδοσία τρίτης χώρας.

Άρθρο 4

Μέτρα που πρέπει να λαμβάνονται σε περίπτωση τεχνικής βλάβης ή αδυναμίας επικοινωνίας της συσκευής παρακολούθησης σκαφών

1.

Σε περίπτωση τεχνικής βλάβης ή αδυναμίας επικοινωνίας ή μη λειτουργίας της συσκευής παρακολούθησης σκαφών σε ενωσιακό αλιευτικό σκάφος, ο πλοίαρχος, από τη στιγμή που εντοπίζεται το συμβάν ή από τη στιγμή που ενημερώνεται με κοινοποίηση σφάλματος του συστήματος ή σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 4 του παρόντος κανονισμού, ανάλογα με το ποια ημερομηνία προηγείται, κοινοποιεί τα τρέχοντα δεδομένα στίγματος σκάφους στο ΚΠΑ του κράτους μέλους σημαίας τουλάχιστον μία φορά ανά 4 ώρες. Για τον σκοπό αυτόν, ο πλοίαρχος χρησιμοποιεί κάθε διαθέσιμο μέσο τηλεπικοινωνίας που εξασφαλίζει τη διαβίβαση πλήρων και ακριβών δεδομένων. Τα κράτη μέλη αποφασίζουν σχετικά με τα μέσα τηλεπικοινωνίας που χρησιμοποιούνται και δημοσιεύουν την εν λόγω πληροφορία στον επίσημο ιστότόπό τους, όπως ορίζεται στο άρθρο 115 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1224/2009.

3.

Μετά από τεχνική βλάβη ή αδυναμία επικοινωνίας ή μη λειτουργία της συσκευής παρακολούθησης σκαφών, ένα ενωσιακό αλιευτικό σκάφος μπορεί να αποπλεύσει από λιμένα μόνο αφού η συσκευή παρακολούθησης σκαφών τεθεί σε πλήρη λειτουργία, όπως επιβεβαιώνεται από τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους σημαίας. Κατά παρέκκλιση από το πρώτο εδάφιο, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους σημαίας μπορούν να δώσουν στο αλιευτικό σκάφος την άδεια να αποπλεύσει από λιμένα με μη λειτουργούσα συσκευή παρακολούθησης σκαφών για επισκευή ή αντικατάσταση και, σε εξαιρετικές περιπτώσεις που δικαιολογούνται από καθυστερήσεις στην εν λόγω επισκευή ή αντικατάσταση, με την επιφύλαξη των όρων και προϋποθέσεων που

καθορίζονται στις παραγράφους 1 και 5 του παρόντος άρθρου.

Σχόλιο :

Σημαντική ρύθμιση, διότι δεν περιορίζει την συνταγματική ελευθερία στην εργασία, όπως είναι η δυνατότητα απόπλου ενός σκάφους, προς εργασία, με μη λειτουργούσα συσκευή παρακολούθησης, κοινοποιώντας τα τρέχοντα δεδομένα στίγματος σκάφους στο ΚΠΑ του κράτους μέλους σημαίας τουλάχιστον μία φορά ανά 4 ώρες. Για τον σκοπό αυτόν, ο πλοίαρχος χρησιμοποιεί κάθε διαθέσιμο μέσο τηλεπικοινωνίας που εξασφαλίζει τη διαβίβαση πλήρων και ακριβών δεδομένων.

Διευκρινιστικά,

Σύμφωνα με το άρθρο 4 παρ.14 του κανονισμού ελέγχου :

"14. ως "περιοχή περιορισμένης αλιείας" νοείται συγκεκριμένη γεωγραφικά καθορισμένη θαλάσσια περιοχή εντός μίας ή περισσότερων θαλάσσιων λεκανών, όπου όλες ή ορισμένες αλιευτικές δραστηριότητες περιορίζονται ή απαγορεύονται προσωρινά ή μόνιμα, προκειμένου να βελτιωθεί η διατήρηση των θαλάσσιων βιολογικών πόρων ή η προστασία των θαλάσσιων οικοσυστημάτων σύμφωνα με τους κανόνες της κοινής αλιευτικής πολιτικής".

Θαλάσσια περιοχή γεωγραφικά καθορισμένη, νοείται περιοχή, που οριοθετείται με γεωγραφικά στίγματα, ήτοι γεωγραφικό μήκος και γεωγραφικό πλάτος. Σε καμία περίπτωση δεν νοείται η νοητή γραμμή μιας συγκεκριμένης ισοβαθούς, ή η νοητή γραμμή συγκεκριμένης απόστασης από την δαιδαλώδη ακτογραμμή.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΕΝΩΣΗ ΠΛΟΙΟΚΤΗΤΩΝ ΜΕΣΗΣ ΑΛΙΕΙΑΣ – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 09:47

Άρθρο 16

Αντικατάσταση άρθρου 12 Αλιευτικού Κώδικα

Άρθρο 12

Παρ. 2

ΣΧΟΛΙΟ :

Η προθεσμία για την απολογία πρέπει να οριστεί σε δέκα ημέρες.

Το τμήμα , πρέπει να αφαιρεθεί. Αντιβαίνει στην επόμενη παράγραφο 3.

Παρ. 3

ΣΧΟΛΙΟ :

Α. στην παράγραφο 3 πρέπει να προστεθεί μια νέα παράγραφος, ως εξής :

Β. Το πνεύμα του Κανονισμού ελέγχου σχετικά με τα διοικητικά μέτρα, όπως αναφέρει το άρθρο 91 παρ. 1, αλλά και με δεδομένο ότι η βεβαίωση παράβασης, λαμβάνει χώρα «εν τω πράττεσθαι», εκφράζεται δια της παρ. 2 του ιδίου άρθρου, ήτοι:

«2.

Τα άμεσα μέτρα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 είναι τέτοια ώστε να αποτρέπουν τη συνέχιση της διαπιστωθείσας σοβαρής παράβασης...»

Εξυπηρετείται λοιπόν, το πνεύμα του Κανονισμού, με το να επιβληθούν διοικητικά μέτρα, 90 ημέρες μετά από την τέλεση της παράβασης ?

Παρ.4

ΣΧΟΛΙΟ :

Το άρθρο 4 , είναι λάθος, δεν είναι δυνατόν η διαδικασία βεβαίωσης αλιευτικής παράβασης να εκκινεί από τις αρμόδιες αρχές ελέγχου σε συνέχεια λήψης έκθεσης επιτήρησης. Η βεβαίωση αλιευτικής παράβασης σύμφωνα με τα προηγούμενα άρθρα του σχεδίου νόμου (3, 4, 5 κ.λπ.), τον Κανονισμό ελέγχου, την ΥΑ 3866/2015 άρθρο 5, τον ΕΚ 404 άρθρο 115 κ.λπ., τεκμαίρεται ότι γίνεται μόνο in situ, ή άλλως εν τω πράττεσθαι και καταχωρείται

στην έκθεση επιθεώρησης, η οποία υπογράφεται από τον κυβερνήτη
Συνεπώς η λέξη , πρέπει να αντικατασταθεί από την λέξη .

Περαιτέρω :

EK 2842/2023

Άρθρο 1

«5. ως “επιτήρηση” νοείται η παρατήρηση των αλιευτικών δραστηριοτήτων βάσει διοπτρεύσεων από πλοία επιθεώρησης, υπηρεσιακό αεροσκάφος ή υπηρεσιακά συστήματα μη επανδρωμένου αεροσκάφους (RPAS), οχήματα ή άλλα μέσα, συμπεριλαμβανομένων τεχνικών μεθόδων εντοπισμού και αναγνώρισης”.

EK 404

"15) ως «διόπτευση» νοείται κάθε οπτική παρατήρηση ενός αλιευτικού σκάφους από την αρμόδια αρχή ενός κράτους μέλους."

{Παρενθετικά, παραθέτουμε εγχειρίδιο-«ευαγγέλιο», που φέρουν στελέχη της ακτοφυλακής, που υπηρετούν στο VIGO, περί διόπτευσης...

«ΔΙΟΠΤΕΥΣΗ

Διόπτευση σημαίνει παρατήρηση και επισκόπηση από απόσταση, συνήθως με οπτικά μέσα, με σκοπό την επιτήρηση.

Η διόπτευση προϋποθέτει οπτική επαφή, δηλαδή παρατήρηση με τα μάτια ή με οπτικά μέσα (κιάλια, κάμερες, τηλεσκόπια).

Σε σύγχρονη και τεχνική χρήση, έχει επεκταθεί και χωρίς άμεση οπτική επαφή, όμως πρέπει :

- ο παρατηρητής να βρίσκεται εντός του ίδιου γεωγραφικού-επιχειρησιακού χώρου, ή
- να χρησιμοποιεί μέσα που επιχειρούν μέσα σε αυτόν τον χώρο

Παράδειγμα:

- ραντάρ
- Drone που πετά πάνω από περιοχή είναι διόπτευση
- Κάμερα εγκατεστημένη στον χώρο είναι διόπτευση
- Θερμικός αισθητήρας τοποθετημένος εκεί είναι διόπτευση
- ηλεκτρονικών συστημάτων

Το κρίσιμο σημείο όμως, είναι : η φυσική – χωρική παρουσία

Εκεί η όραση είναι έμμεση, αλλά εξακολουθεί να θεωρείται διόπτευση, καθόσον παρατηρείς επι τόπου τον στόχο. Δηλαδή τον βλέπεις, με οπτική ή οπτικοποιημένη πληροφορία (από απόσταση με τα προαναφερόμενα ηλεκτρονικά μέσα). Θα πρέπει δηλαδή ο παρατηρητής, να βρίσκεται δηλαδή στην συγκεκριμένη περιοχή έστω και από απόσταση.

Διόπτευση, στον πυρήνα της έννοιας είναι η σχέση παρατηρητή– φυσικής, χωρικής παρουσίας. Θα πρέπει να βρίσκεται δηλαδή στη συγκεκριμένη περιοχή έστω και από απόσταση.

Τι ΔΕΝ θεωρείται διόπτευση

- Παρακολούθηση απομακρυσμένων δεδομένων χωρίς χωρική εγγύτητα
- Ανάλυση εικόνων εκ των υστέρων από άλλη περιοχή
- Λήψη σήματος χωρίς οπτικοποίηση (π.χ. μόνο αριθμητικά δεδομένα και απλώς αόριστα γεωγραφικά στίγματα}

Η λειτουργία λοιπόν του κέντρου παρακολούθησης αλιείας (ΚΠΑ), δεν είναι ούτε επιτήρηση ούτε διόπτευση, παρά μόνο εντοπισμός, σύμφωνα με την παρ. 1β του άρθρου 71 του Κανονισμού ελέγχου.

Η μόνη προβλεπόμενη ενέργεια είναι η περαιτέρω διερεύνηση της υπόθεσης ,

α) σύμφωνα με την παρ. 6 του άρθρου 73, του Κανονισμού ελέγχου.

Αλλά και

β) Σύμφωνα με το άρθρο 2 παρ. 4ε), της ΥΑ 3147/1999, με τίτλο: "ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΚΕΝΤΡΟΥ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ ΑΛΙΕΙΑΣ"

ήτοι :

"4. Έργο του ΚΠΑ αποτελεί

ε) η άμεση ενημέρωση των αρμόδιων Λιμενικών Αρχών και ενεργοποίηση επιχειρησιακών μέσων Λιμενικού

Σώματος (ΛΣ), σε περίπτωση διαπίστωσης παραβάσεων αλιευτικών σκαφών."

Κατ'επίταγή του άρθρου 9, παρ. 5 του κανονισμού ελέγχου, προέκυψε λοιπόν ο κατ'εξουσιοδότηση ΕΚ 1766/2025, ο οποίος σε κανένα σημείο δεν προβλέπει βεβαίωση παράβασης μέσω του συστήματος παρακολούθησης αλιείας, ούτε καν σύνταξη έκθεσης επιτήρησης, αφού άλλωστε δεν συνιστά επιτήρηση, όπως προαναφέραμε,

Απομονώνουμε πάραυτα, ως πλέον ενδιαφέροντα, από τον ΚΑΤ' ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΣΗ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ (ΕΕ) 2025/1766 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟ-ΠΗΣ της 27ης Αυγούστου 2025, για τη συμπλήρωση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 του Συμβουλίου με τη θέσπιση κανόνων για τον έλεγχο της αλιείας και για την επιτήρηση και επιθεώρηση των αλιευτικών δραστηριοτήτων, την επιβολή και τη συμμόρφωση, τὰ άρθρα 3 και 4.

Άρθρο 3

Παρακολούθηση της εισόδου σε συγκεκριμένες περιοχές και της εξόδου από αυτές

Κάθε κράτος μέλος διασφαλίζει ότι, μέσω συστήματος παρακολούθησης σκαφών (στο εξής: VMS), όπως αναφέρεται στο άρθρο 9 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1224/2009, το οικείο κέντρο παρακολούθησης αλιείας (ΚΠΑ) παρακολουθεί αποτελεσματικά σε συνεχή και συστηματική βάση, όσον αφορά τα αλιευτικά του σκάφη και όλα τα αλιευτικά σκάφη στα οποία επιτρέπεται να ασκούν αλιευτικές δραστηριότητες στα ύδατα υπό την κυριαρχία ή τη δικαιοδοσία του, την ταχύτητα, τις κινήσεις, τη θέση και την ημερομηνία και ώρα εισόδου και εξόδου από όλες τις ακόλουθες συγκεκριμένες περιοχές:

α) οποιεσδήποτε θαλάσσιες περιοχές στις οποίες εφαρμόζονται ειδικοί κανόνες πρόσβασης σε ύδατα και πόρους·

β) περιοχές περιορισμένης αλιείας, όπως ορίζονται στο άρθρο 4 παράγραφος 14 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1224/2009·

γ) περιοχές διακανονισμού και περιοχές των συμβάσεων των περιφερειακών οργανώσεων διαχείρισης της αλιείας που εί-ναι δεσμευτικές για την Ένωση· και

δ) ύδατα που υπόκεινται στην κυριαρχία ή τη δικαιοδοσία τρίτης χώρας.

Άρθρο 4

Μέτρα που πρέπει να λαμβάνονται σε περίπτωση τεχνικής βλάβης ή αδυναμίας επικοινωνίας της συσκευής παρακολούθησης σκαφών

1.
Σε περίπτωση τεχνικής βλάβης ή αδυναμίας επικοινωνίας ή μη λειτουργίας της συσκευής παρακολούθησης σκαφών σε ενωσιακό αλιευτικό σκάφος, ο πλοίαρχος, από τη στιγμή που εντοπίζεται το συμβάν ή από τη στιγμή που ενημερώνεται με κοινοποίηση σφάλματος του συστήματος ή σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 4 του παρόντος κανονισμού, ανάλογα με το ποια ημερομηνία προηγείται, κοινοποιεί τα τρέχοντα δεδομένα στίγματος σκάφους στο ΚΠΑ του κράτους μέλους σημαίας τουλάχιστον μία φορά ανά 4 ώρες. Για τον σκοπό αυτόν, ο πλοίαρχος χρησιμοποιεί κάθε διαθέσιμο μέσο τηλεπικοινωνίας που εξασφαλίζει τη διαβίβαση πλήρων και ακριβών δεδομένων. Τα κράτη μέλη αποφασίζουν σχετικά με τα μέσα τηλεπικοινωνίας που χρησιμοποιούνται και δημοσιεύουν την εν λόγω πληροφορία στον επίσημο ιστότοπό τους, όπως ορίζεται στο άρθρο 115 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1224/2009.

3.
Μετά από τεχνική βλάβη ή αδυναμία επικοινωνίας ή μη λειτουργία της συσκευής παρακολούθησης σκαφών, ένα ενωσιακό αλιευτικό σκάφος μπορεί να αποπλεύσει από λιμένα μόνο αφού η συσκευή παρακολούθησης σκαφών τεθεί σε πλήρη λειτουργία, όπως επιβεβαιώνεται από τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους σημαίας. Κατά παρέκκλιση από το πρώτο εδάφιο, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους σημαίας μπορούν να δώσουν στο αλιευτικό σκάφος την άδεια να αποπλεύσει από λιμένα με μη λειτουργούσα συσκευή παρακολούθησης σκαφών για επισκευή ή αντικατάσταση και, σε εξαιρετικές περιπτώσεις που δικαιολογούνται από καθυστερήσεις στην εν λόγω επισκευή ή αντικατάσταση, με την επιφύλαξη των όρων και προϋποθέσεων που καθορίζονται στις παραγράφους 1 και 5 του παρόντος άρθρου.

Σχόλιο :

Σημαντική ρύθμιση, διότι δεν περιορίζει την συνταγματική ελευθερία στην εργασία, όπως είναι η δυνατότητα απόπλου ενός σκάφους, προς εργασία, με μη λειτουργούσα συσκευή παρακολούθησης, κοινοποιώντας τα τρέχοντα δεδομένα στίγματος σκάφους στο ΚΠΑ του κράτους μέλους σημαίας τουλάχιστον μία φορά ανά 4 ώρες. Για τον σκοπό αυτόν, ο πλοίαρχος χρησιμοποιεί κάθε διαθέσιμο μέσο τηλεπικοινωνίας που εξασφαλίζει τη διαβίβαση πλήρων και ακριβών δεδομένων.

Διευκρινιστικά,

Σύμφωνα με το άρθρο 4 παρ.14του κανονισμού ελέγχου :

"14. ως "περιοχή περιορισμένης αλιείας" νοείται συγκεκριμένη γεωγραφικά καθορισμένη θαλάσσια περιοχή εντός μίας ή περισσότερων θαλάσσιων λεκανών, όπου όλες ή ορισμένες αλιευτικές δραστηριότητες περιορίζονται ή απαγορεύονται προσωρινά ή μόνιμα, προκειμένου να βελτιωθεί η διατήρηση των θαλάσσιων βιολογικών πόρων ή η προστασία των θαλάσσιων οικοσυστημάτων σύμφωνα με τους κανόνες της κοινής αλιευτικής πολιτικής".

Θαλάσσια περιοχή γεωγραφικά καθορισμένη, νοείται περιοχή, που οριοθετείται με γεωγραφικά στίγματα, ήτοι γεωγραφικό μήκος και γεωγραφικό πλάτος. Σε καμία περίπτωση δεν νοείται η νοητή γραμμή μιας συγκεκριμένης ισοβαθούς, ή η νοητή γραμμή συγκεκριμένης απόστασης από την δαιδαλώδη ακτογραμμή.

Άρθρο 17 – Άδειες επαγγελματικών σκαφών - Αντικατάσταση παρ. 1 άρθρου 2 β.δ. 666/1966

Η παρ. 1 του άρθρου 2 του β.δ. 666/1966 (Α' 160), περί κατηγοριών αδειών αλιευτικών σκαφών, αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Οι κατά το άρθρο 1 άδειες, είναι άδειες επαγγελματικών σκαφών, δηλαδή σκαφών που χρησιμοποιούνται κατ' αποκλειστικότητα στην αλιεία ή την σπογγαλιεία από επαγγελματίες που αποζούν από αυτή. Ο χαρακτηρισμός «άδεια επαγγελματικού σκάφους» αναγράφεται στην άδεια αυτή.».

Σχόλια επί του άρθρου 17

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΤΣΗΣ – 2 Σεπτεμβρίου 2026, 17:53

Η επέκταση της υποχρέωσης εντοπισμού θέσης στο σύνολο του επαγγελματικού στόλου, συμπεριλαμβανομένων των μικρών παράκτιων σκαφών, αποτελεί αναγκαία προϋπόθεση για την αξιόπιστη εκτίμηση της αλιευτικής προσπάθειας και την αποτελεσματική καταπολέμηση της παράνομης, λαθραίας και άναρχης αλιείας (ΙΙΥ). Παράλληλα, η εγκατάσταση συστημάτων εντοπισμού και σε ερασιτεχνικά σκάφη παρουσιάζει διπλό όφελος: Διαχείριση αποθεμάτων και βιοποικιλότητας: Μελέτες στη Μεσόγειο και στην Ελλάδα έχουν δείξει ότι η ανεξέλεγκτη ερασιτεχνική αλιεία ασκεί σημαντική πίεση σε συγκεκριμένους πληθυσμούς. Ασφάλεια στη θάλασσα: Σε περίπτωση μηχανικής βλάβης, κυβερνησίας ή ιατρικού περιστατικού, η άμεση γνώση της θέσης του σκάφους μειώνει δραστικά τον χρόνο εντοπισμού και διάσωσης. Κρίσιμο στοιχείο είναι η οικονομική προσιτότητα. Για τα μικρά επαγγελματικά και τα ερασιτεχνικά σκάφη δεν απαιτείται κλασικό δορυφορικό VMS υψηλού κόστους. Υπάρχουν ήδη λύσεις βασισμένες σε κινητές εφαρμογές, συσκευές χαμηλής κατανάλωσης με κινητά δίκτυα ή υβριδικά συστήματα. Η ανάπτυξη εθνικού προτύπου χαμηλού κόστους, σε συνδυασμό με χρηματοδοτικά εργαλεία, μπορεί να καταστήσει την υποχρέωση ρεαλιστική. Πρόσφατη επιτόπια έρευνα στην Ελλάδα (2019–2022) κατέγραψε δεκάδες χιλιάδες αλιεύματα από ερασιτέχνες και ανέδειξε ότι το ψαροντούφεκο ασκεί ιδιαίτερη πίεση σε ευάλωτα είδη, όπως ο ροφός. Για τους αχινούς (*Paracentrotus lividus*), επιστημονικές εργασίες τεκμηριώνουν τη μείωση της πυκνότητας πληθυσμών λόγω συνδυασμένης επαγγελματικής και ερασιτεχνικής εκμετάλλευσης, με τοπικές καταρρεύσεις σε περιοχές της ανατολικής Μεσογείου και του νοτίου Αιγαίου. Η απουσία συστηματικής καταγραφής της ερασιτεχνικής δραστηριότητας οδηγεί σε υποεκτίμηση της συνολικής αλιευτικής θνησιμότητας και δυσχεραίνει τη διαχείριση.

ΜΙΧΑΗΛ ΒΑΓΙΑΝΟΥ – 4 Σεπτεμβρίου 2026, 19:34

Το επαγγελματικό αλιευτικό σκάφος δεν πρέπει να εγκλωβίζεται σε έναν υπερβολικά στενό ορισμό της “αποκλειστικής” αλιευτικής χρήσης. Η σύγχρονη μικρή παράκτια αλιεία χρειάζεται δυνατότητα συμπληρωματικού εισοδήματος, αλιευτικό τουρισμό και κίνητρα παραμονής στο επάγγελμα.

Ο νόμος πρέπει να προστατεύει τον πραγματικό επαγγελματία αλιέα αλλά νά τού δίδεται η δυνατότητα επιβίωσης σε άλλο επάγγελμα και να δημιουργεί προϋποθέσεις βιωσιμότητας του επαγγέλματος — όχι νέους λόγους απώλειας της επαγγελματικής και τής ιδιότητας

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ ΑΛΙΕΩΝ ΠΑΡΑΛΙΑΣ ΚΥΡΙΑΚΙΟΥ – 5 Σεπτεμβρίου 2026, 15:51

Σχόλιο Συλλόγου Επαγγελματιών Αλιέων Παραλίας Κυριακίου – Βοιωτία

Το άρθρο 17 αποτελεί για τον Σύλλογό μας το κρισιμότερο σημείο του νομοσχεδίου, διότι η διατύπωση «που αποζούν από αυτή» μπορεί να μεταβάλει ουσιωδώς τα κριτήρια με τα οποία κρίνεται ποιος δικαιούται να παραμένει στην επαγγελματική αλιεία.

Η θέση μας είναι σαφής:

ΖΗΤΟΥΜΕ ΤΗΝ ΠΛΗΡΗ ΑΠΑΛΟΙΦΗ ΤΗΣ ΦΡΑΣΗΣ «ΠΟΥ ΑΠΟΖΟΥΝ ΑΠΟ ΑΥΤΗ»

Δεν ζητούμε διαφορετικό ποσοστό εισοδήματος.

Δεν ζητούμε ειδική εξαίρεση για μία κατηγορία αλιέων.

Δεν ζητούμε ευνοϊκότερο καθεστώς επιδοτήσεων.

Ζητούμε να καταργηθεί ο ίδιος ο όρος «αποζούν» ως προϋπόθεση της επαγγελματικής ιδιότητας.

1. Άλλο η επαγγελματική δραστηριότητα και άλλο ο «βιοπορισμός»

Η επαγγελματική ιδιότητα πρέπει να συνδέεται με την πραγματική και νόμιμη άσκηση της αλιευτικής δραστηριότητας και με την τήρηση της ειδικής αλιευτικής νομοθεσίας.

Η λέξη «αποζούν», αντιθέτως, εισάγει ένα διαφορετικό κριτήριο: από πού προέρχεται το εισόδημα που χρειάζεται ένας άνθρωπος ή μία οικογένεια για να ζήσει.

Έτσι δημιουργείται ο κίνδυνος δύο αλιείς που ασκούν ακριβώς την ίδια νόμιμη δραστηριότητα, με αντίστοιχα σκάφη και εργαλεία και τις ίδιες υποχρεώσεις έναντι της Πολιτείας, να αντιμετωπίζονται διαφορετικά επειδή ο ένας λαμβάνει σύνταξη ή διαθέτει δεύτερη νόμιμη πηγή εισοδήματος.

Δεν μπορεί η επαγγελματικότητα να κρίνεται από την οικονομική ανάγκη.

2. Ο όρος μπορεί να επαναφέρει εισοδηματικό «κλειστό επάγγελμα»

Η διατύπωση «που αποζούν από αυτή», εφόσον ερμηνευθεί ως απαίτηση κύριου ή αποκλειστικού εισοδήματος από την αλιεία, δημιουργεί έναν σοβαρό περιορισμό στην άσκηση της επαγγελματικής δραστηριότητας.

Το ζήτημα πρέπει να εξεταστεί και υπό το πρίσμα του ν. 3919/2011 για την αρχή της επαγγελματικής ελευθερίας και την κατάργηση αδικαιολόγητων περιορισμών στην πρόσβαση και άσκηση επαγγελμάτων.

Δεν υποστηρίζουμε ότι η αλιεία δεν μπορεί να υπόκειται σε ειδικούς περιορισμούς. Προφανώς μπορεί και πρέπει, ιδίως για την προστασία των αλιευτικών πόρων.

Όμως κάθε περιορισμός πρέπει να υπηρετεί συγκεκριμένο σκοπό δημοσίου συμφέροντος και να είναι αναγκαίος, αντικειμενικός και αναλογικός προς τον σκοπό αυτό.

Και εδώ βρίσκεται το κρίσιμο ερώτημα:

Πώς προστατεύονται περισσότερο τα ιχθυαποθέματα επειδή ένας αλιέας δεν λαμβάνει σύνταξη ή δεν έχει δεύτερο νόμιμο εισόδημα;

Η σύνθεση του εισοδήματος δεν μετρά την αλιευτική πίεση.

3. Το ΜΑΑΕ έχει διαφορετικό σκοπό από την επαγγελματική άδεια του σκάφους

Δεν αμφισβητούμε τον ν. 3874/2010 ούτε τον θεσμικό ρόλο του Μητρώου Αγροτών και Αγροτικών Εκμεταλλεύσεων.

Οι αλιείς μας είναι εγγεγραμμένοι στο ΜΑΑΕ ως κάτοχοι αγροτικής εκμετάλλευσης.

Επισημαίνουμε όμως ότι άλλο είναι ο χαρακτηρισμός που αποδίδεται για τους σκοπούς του ΜΑΑΕ και άλλο η ύπαρξη και διατήρηση επαγγελματικής άδειας αλιευτικού σκάφους, η οποία διέπεται από το ειδικό θεσμικό πλαίσιο της αλιείας.

Το παράδειγμα του αγρότη είναι χαρακτηριστικό:

Ένας κάτοχος αγροτικής εκμετάλλευσης μπορεί, λόγω της σύνθεσης του εισοδήματός του, να μην πληροί σε κάποια περίοδο τις προϋποθέσεις συγκεκριμένου χαρακτηρισμού στο ΜΑΑΕ.

Αυτό δεν σημαίνει ότι του αφαιρείται το τρακτέρ και ότι του απαγορεύεται να καλλιεργεί.

Γιατί λοιπόν στον μικρό παράκτιο αλιέα ένα αντίστοιχο εισοδηματικό κριτήριο να μπορεί να οδηγήσει στην απώλεια του βασικού παραγωγικού μέσου της οικογενειακής επιχείρησης;

Το μικρό αλιευτικό σκάφος είναι το “τρακτέρ της θάλασσας”.

4. Ιδιαίτερα σοβαρό ζήτημα για τις υφιστάμενες άδειες

Το πρόβλημα γίνεται ακόμη σοβαρότερο όταν αφορά ανθρώπους που κατέχουν και ανανεώνουν νόμιμα επαγγελματικές άδειες επί δεκαετίες.

Υπάρχουν μικρές οικογενειακές επιχειρήσεις που έχουν οργανώσει ολόκληρη την οικονομική τους ζωή γύρω από ένα επαγγελματικό σκάφος, επενδύοντας επί 10, 20, 30 ή και 40 χρόνια σε αγορά, συντήρηση, μηχανές και αλιευτικό εξοπλισμό.

Η Πολιτεία οφείλει να συνεκτιμήσει εδώ τις αρχές της ασφάλειας δικαίου, της αναλογικότητας, της χρηστής διοίκησης και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, ιδίως όταν μεταβάλλονται οι όροι υπό τους οποίους διατηρείται μια μακροχρόνια νόμιμη διοικητική κατάσταση.

Η νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας για την ανάκληση ευμενών διοικητικών πράξεων και η νομοθετική αρχή του α.ν. 261/1968 περί εύλογου χρόνου, με το κατ’ αρχήν όριο της πενταετίας, αποτελούν επίσης στοιχεία που επιβάλλουν ιδιαίτερη προσοχή. Δεν τα επικαλούμαστε μηχανιστικά ως απόλυτη απαγόρευση κάθε μελλοντικής μεταβολής του κανονιστικού πλαισίου· τα επικαλούμαστε ως έκφραση μιας θεμελιώδους αρχής: η Διοίκηση δεν μπορεί να αντιμετωπίζει με τον ίδιο τρόπο μια νέα αίτηση και μια νόμιμη κατάσταση δεκαετιών.

5. Μικρές οικογενειακές επιχειρήσεις – όχι μεγάλος βιομηχανικός στόλος

Η διάταξη θα πλήξει ιδιαίτερα τον μικρό παράκτιο στόλο: σκάφη μικρής κλίμακας που αλιεύουν κυρίως με δίχτυα και παραγάδια.

Πρόκειται συχνά για συμπλοιοκτησίες συζύγων, γονέων και παιδιών και για οικογενειακές επιχειρήσεις που κρατούν ζωντανές μικρές παράκτιες κοινωνίες.

Η οικονομική τους πραγματικότητα δεν είναι μονοδιάστατη. Η παράλληλη απασχόληση, η μικρή αγροτική δραστηριότητα ή, μετά από δεκαετίες εργασίας, η σύνταξη μπορεί να συνυπάρχουν με την πραγματική επαγγελματική αλιεία.

Η πολυδραστηριότητα στην ελληνική περιφέρεια δεν είναι απόδειξη ότι κάποιος δεν είναι αλιέας. Συχνά είναι ο τρόπος με τον οποίο επιβιώνει η ίδια η μικρή παράκτια αλιεία.

6. Ζήτημα ίσης μεταχείρισης και υγιούς ανταγωνισμού

Ο όρος «αποζούν» μπορεί επίσης να δημιουργήσει άνισες συνθήκες μεταξύ πραγματικών επαγγελματιών.

Εάν δύο αλιείς ασκούν την ίδια δραστηριότητα, υπάγονται στους ίδιους περιορισμούς, χρησιμοποιούν νόμιμα εργαλεία, δηλώνουν τα αλιεύματά τους και ελέγχονται από τα ίδια συστήματα, η διαφορετική μεταχείρισή τους αποκλειστικά λόγω της προέλευσης του υπόλοιπου εισοδήματός τους χρειάζεται ιδιαίτερα ισχυρή και αντικειμενική δικαιολόγηση.

Διαφορετικά δημιουργείται κίνδυνος αδικαιολόγητης διαφοροποίησης και στρέβλωσης των όρων υγιούς ανταγωνισμού μέσα στην ίδια επαγγελματική δραστηριότητα.

7. Τι ζητά πραγματικά η Ευρωπαϊκή Ένωση

Η ευρωπαϊκή πολιτική ελέγχου της αλιείας κινείται προς την κατεύθυνση της ψηφιακής παρακολούθησης, της καταγραφής των αλιευμάτων, της ιχνηλασιμότητας, του αποτελεσματικού ελέγχου και της επιβολής κυρώσεων για πραγματικές παραβάσεις.

Ο Κανονισμός (ΕΕ) 2023/2842 ενισχύει ακριβώς αυτούς τους μηχανισμούς.

Δεν προκύπτει από αυτόν γενική υποχρέωση των κρατών μελών να αφαιρούν την επαγγελματική άδεια μικρού αλιευτικού σκάφους επειδή ο ιδιοκτήτης λαμβάνει σύνταξη ή επειδή η αλιεία δεν αποτελεί συγκεκριμένο ποσοστό του συνολικού του εισοδήματος.

Παράλληλα, η Κοινή Αλιευτική Πολιτική αναγνωρίζει την κοινωνική και οικονομική σημασία της μικρής παράκτιας αλιείας και των παράκτιων κοινοτήτων.

Επομένως, η προστασία των αλιευτικών πόρων και η προστασία της μικρής παράκτιας αλιείας δεν είναι αντίθετοι στόχοι.

ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Ζητούμε από το άρθρο 17 να διαγραφεί πλήρως η φράση «που αποζούν από αυτή».

Η επαγγελματική ιδιότητα πρέπει να θεμελιώνεται σε σαφή, αντικειμενικά και ελέγξιμα στοιχεία της πραγματικής και νόμιμης επαγγελματικής αλιευτικής δραστηριότητας και όχι στην προέλευση ή στην αναλογία του συνολικού εισοδήματος του αλιέα.

Δεν ζητούμε προνόμιο.

Ζητούμε ο νόμιμος αλιέας να κρίνεται ως αλιέας — από το αν ασκεί νόμιμα την αλιεία και όχι από το αν έχει και άλλον νόμιμο πόρο ζωής.

Και κυρίως:

Η θάλασσα προστατεύεται ελέγχοντας την αλιευτική προσπάθεια — όχι ελέγχοντας από πού αποζεί η οικογένεια του αλιέα.

Σύλλογος Επαγγελματιών Αλιέων Παραλίας Κυριακίου
Έδρα: Κυριάκι Βοιωτίας

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ ΑΛΙΕΩΝ ΠΑΡΑΛΙΑΣ ΚΥΡΙΑΚΙΟΥ – 5 Σεπτεμβρίου 2026, 15:59

Η προτεινόμενη διατύπωση του άρθρου 17 πρέπει να εξεταστεί και υπό το πρίσμα της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής και του ευρωπαϊκού κεκτημένου.

Η Κοινή Αλιευτική Πολιτική δεν περιορίζεται στην προστασία των αλιευτικών αποθεμάτων. Ο Κανονισμός (ΕΕ) 1380/2013 προβλέπει, μεταξύ άλλων, οικονομικά βιώσιμους αλιευτικούς στόλους, δίκαιο επίπεδο διαβίωσης για όσους εξαρτώνται από την αλιεία, λαμβάνοντας υπόψη την παράκτια αλιεία και τις κοινωνικοοικονομικές παραμέτρους, καθώς και την προώθηση των παράκτιων αλιευτικών δραστηριοτήτων.

Ιδιαίτερη σημασία έχει ότι η ίδια η Ευρωπαϊκή Επιτροπή χαρακτηρίζει τη μικρή παράκτια αλιεία ως κρίσιμη για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Αναφέρει ότι πρόκειται συνήθως για οικογενειακές επιχειρήσεις, στις οποίες οι ιδιοκτήτες συμμετέχουν άμεσα στην αλιευτική δραστηριότητα, και αναγνωρίζει τον σημαντικό ρόλο τους στις τοπικές οικονομίες. Στη Μεσόγειο, μάλιστα, η μικρή αλιεία αποτελεί επί αιώνες βασικό στοιχείο της ζωής των παράκτιων κοινοτήτων.

Σύλλογος Επαγγελματιών Αλιέων Παραλίας Κυριακίου
Έδρα: Κυριάκι Βοιωτίας

Αυτή ακριβώς είναι η πραγματικότητα που περιγράφουμε: μικρά επαγγελματικά σκάφη παράκτιας αλιείας, κυρίως με δίχτυα και παραγάδια, οικογενειακές επιχειρήσεις και συμπλοιοκτησίες μεταξύ συζύγων, γονέων και παιδιών, οι οποίες συμβάλλουν στη διατήρηση της οικονομικής και κοινωνικής ζωής μικρών παράκτιων περιοχών.

Η ευρωπαϊκή πολιτική, συνεπώς, δεν αντιμετωπίζει τη μικρή παράκτια αλιεία ως δραστηριότητα που πρέπει να συρρικνώνεται μέσω ασαφών κοινωνικοοικονομικών αποκλεισμών, αλλά ως ιδιαίτερο τμήμα του αλιευτικού τομέα του οποίου οι ιδιαιτερότητες πρέπει να λαμβάνονται υπόψη. Το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας, Αλιείας και Υδατοκαλλιέργειας συνδέει ρητά τη βιώσιμη αλιεία με την κοινωνικοοικονομική ελκυστικότητα και την ανανέωση του κλάδου, ιδίως στη μικρή παράκτια αλιεία, καθώς και με την οικονομική και κοινωνική ζωτικότητα των παράκτιων κοινοτήτων.

Παράλληλα, το άρθρο 17 του Κανονισμού (ΕΕ) 1380/2013, στο ειδικό πεδίο της κατανομής αλιευτικών δυνατοτήτων, απαιτεί από τα κράτη μέλη να χρησιμοποιούν διαφανή και αντικειμενικά κριτήρια, περιβαλλοντικής, κοινωνικής και οικονομικής φύσης, όπως η επίπτωση της αλιείας στο περιβάλλον, το ιστορικό συμμόρφωσης, η συμβολή στην τοπική οικονομία και τα ιστορικά επίπεδα αλιευμάτων.

Η κατεύθυνση αυτή είναι σημαντική για τη συζήτησή μας: αντικειμενικά και διαφανή κριτήρια που συνδέονται με την αλιευτική δραστηριότητα, τη συμμόρφωση, το περιβάλλον και την τοπική οικονομία — όχι ένας αόριστος όρος περί του από πού “αποζεί” ο αλιέας.

Δεν προκύπτει από το παραπάνω ενωσιακό πλαίσιο γενικός κανόνας σύμφωνα με τον οποίο, για να διατηρεί

κάποιος την επαγγελματική άδεια του αλιευτικού του σκάφους, πρέπει η αλιεία να αποτελεί υποχρεωτικά την κύρια ή αποκλειστική πηγή του συνολικού εισοδήματός του.

Για τον λόγο αυτό θεωρούμε ότι η απαλοιφή της φράσης «που αποζούν από αυτή» όχι μόνο δεν εμποδίζει την εφαρμογή της ευρωπαϊκής αλιευτικής πολιτικής, αλλά επιτρέπει ένα καθαρότερο σύστημα βασισμένο σε πραγματικά, αντικειμενικά και ελέγξιμα στοιχεία.

Η Ευρώπη ζητά βιώσιμη αλιεία, αποτελεσματικό έλεγχο, αντικειμενικά κριτήρια και ζωντανές παράκτιες κοινότητες. Αυτούς ακριβώς τους στόχους υπηρετεί και η πρότασή μας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΚΩΝΙΑΣ – 5 Σεπτεμβρίου 2026, 19:17

ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 17

Νομιμότητα, ασφάλεια δικαίου και προστασία της μικρής παράκτιας αλιείας

Με την εμπειρία που απέκτησα από την πολυετή υπηρεσία μου στο Λιμενικό Σώμα και από την ενασχόλησή μου με την Τοπική Αυτοδιοίκηση, θεωρώ υποχρέωσή μου να καταθέσω την άποψή μου επί του άρθρου 17.

Η προστασία των αλιευτικών πόρων, η τήρηση της νομιμότητας και ο αποτελεσματικός έλεγχος της αλιευτικής δραστηριότητας αποτελούν αυτονόητες προτεραιότητες. Εξίσου αυτονόητη, όμως, πρέπει να είναι η προστασία του πολίτη που εργάζεται και παράγει νόμιμα, μέσα σε ένα πλαίσιο σαφών, σταθερών και δίκαιων κανόνων. Υπό αυτή την έννοια, θεωρώ ότι η φράση «που αποζούν από αυτή» στο άρθρο 17 πρέπει να επανεξεταστεί και να απαλειφθεί.

Η συγκεκριμένη διατύπωση ενδέχεται να μεταφέρει το κέντρο βάρους από την πραγματική και νόμιμη άσκηση της επαγγελματικής αλιείας στην οικονομική κατάσταση του προσώπου.

Άλλο είναι το ερώτημα εάν κάποιος ασκεί πραγματικά και νόμιμα επαγγελματική αλιεία και άλλο από ποιες νόμιμες πηγές προέρχεται συνολικά το προσωπικό ή οικογενειακό του εισόδημα.

Η λήψη σύνταξης, η παράλληλη νόμιμη εργασία, η αγροτική ή άλλη νόμιμη επαγγελματική δραστηριότητα δεν συνιστούν αλιευτικές παραβάσεις. Ούτε αποδεικνύουν, από μόνες τους, ότι έπαψε να ασκείται πραγματική επαγγελματική αλιευτική δραστηριότητα.

Το ζήτημα αποκτά ιδιαίτερη σημασία στη μικρή παράκτια αλιεία, όπου συναντάμε πολύ μικρές οικογενειακές επιχειρήσεις και συμπλοιοκτησίες μεταξύ συζύγων, γονέων και παιδιών.

Πίσω από ένα μικρό επαγγελματικό σκάφος βρίσκονται οικογένειες, χρόνια εργασίας, οικονομίες μιας ζωής και ένα παραγωγικό μέσο που αποκτήθηκε νόμιμα και λειτουργεί σύμφωνα με τους κανόνες της Πολιτείας.

Οι δραστηριότητες αυτές κρατούν ανθρώπους στον τόπο τους, στηρίζουν την τοπική οικονομία και διατηρούν ζωντανή την παραγωγική φυσιογνωμία της ελληνικής περιφέρειας.

Η περιφέρεια χρειάζεται ανθρώπους που εργάζονται, παράγουν και παραμένουν στον τόπο τους.

Καθαρή διάκριση μεταξύ ενισχύσεων και νόμιμης παραγωγικής δραστηριότητας

Το αίτημα δεν αφορά προνόμια, επιδοτήσεις ή εξαιρέση από τον έλεγχο.

Για κάθε οικονομική ενίσχυση ή ευεργέτημα η Πολιτεία μπορεί να καθορίζει συγκεκριμένες νόμιμες προϋποθέσεις και κριτήρια. Όποιος τα πληροί δικαιούται την αντίστοιχη ενίσχυση και όποιος δεν τα πληροί δεν τη δικαιούται.

Άλλο, όμως, η επιδότηση και άλλο η επαγγελματική άδεια. Άλλο το οικονομικό ευεργέτημα και άλλο η δυνατότητα συνέχισης μιας νόμιμης παραγωγικής δραστηριότητας.

Αντίστοιχα, ένας διοικητικός ή εισοδηματικός χαρακτηρισμός για συγκεκριμένους σκοπούς του ΜΑΑΕ δεν θα πρέπει αυτομάτως να μετατρέπεται σε κριτήριο απώλειας μιας νόμιμης επαγγελματικής αλιευτικής δραστηριότητας.

Η επαγγελματική αλιεία πρέπει πρωτίστως να κρίνεται εκεί όπου πραγματικά ασκείται: στη θάλασσα.

Να ελέγχεται η αλιευτική προσπάθεια, τα χρησιμοποιούμενα εργαλεία, τα αλιεύματα, η τήρηση των απαγορεύσεων και των περιορισμών και κάθε άλλη υποχρέωση που προβλέπει η αλιευτική νομοθεσία.

Όπου υπάρχει πραγματική παράβαση, να εφαρμόζεται ο νόμος.

Αυστηρότητα απέναντι στην παρανομία και ασφάλεια για εκείνον που λειτουργεί νόμιμα.

Η ευρωπαϊκή διάσταση

Η προσέγγιση αυτή πρέπει να εξεταστεί και υπό το πρίσμα του γενικότερου προσανατολισμού της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ο Κανονισμός (ΕΕ) 1380/2013 συνδέει τη μακροχρόνια περιβαλλοντική βιωσιμότητα της αλιείας με οικονομικά, κοινωνικά και εργασιακά οφέλη και με τη δημιουργία συνθηκών για οικονομικά βιώσιμη αλιευτική δραστηριότητα. Παράλληλα, το ευρωπαϊκό πλαίσιο αναγνωρίζει τη σημασία της παράκτιας αλιείας και των κοινωνικοοικονομικών της διαστάσεων.

Στο ειδικό πεδίο της κατανομής των αλιευτικών δυνατοτήτων, προβλέπεται επίσης η χρήση διαφανών και αντικειμενικών κριτηρίων, μεταξύ άλλων περιβαλλοντικού, κοινωνικού και οικονομικού χαρακτήρα.

Δεν υποστηρίζω ότι οι ευρωπαϊκές αυτές διατάξεις στερούν από την εθνική Πολιτεία τη δυνατότητα να θεσπίζει τις αναγκαίες προϋποθέσεις. Θεωρώ, όμως, ότι ένα σύγχρονο εθνικό πλαίσιο πρέπει να υπηρετεί τις αρχές της σαφήνειας, της αντικειμενικότητας, της αναλογικότητας και του αποτελεσματικού ελέγχου της πραγματικής αλιευτικής δραστηριότητας.

Και εδώ βρίσκεται, κατά τη γνώμη μου, το ουσιαστικό ερώτημα:

Τι προστατεύει αποτελεσματικότερα τη θάλασσα; Ο έλεγχος της πραγματικής αλιευτικής προσπάθειας ή το γεγονός ότι ένας αλιέας λαμβάνει σύνταξη ή διαθέτει και δεύτερη νόμιμη πηγή εισοδήματος;

Η απάντηση θεωρώ ότι είναι σαφής.

Δεν είναι εύλογο δύο πρόσωπα που ασκούν αντίστοιχη νόμιμη αλιευτική δραστηριότητα, υπόκεινται στους ίδιους ελέγχους και εκπληρώνουν τις ίδιες υποχρεώσεις να αντιμετωπίζονται διαφορετικά αποκλειστικά επειδή ο ένας είναι συνταξιούχος, ο άλλος μισθωτός ή αυτοαπασχολούμενος και ένας τρίτος ασκεί παράλληλα αγροτική ή άλλη νόμιμη δραστηριότητα.

Μια τέτοια διαφοροποίηση εγείρει εύλογα ζητήματα αναλογικότητας, ίσης μεταχείρισης και ασφάλειας δικαίου. Υφιστάμενες άδειες και συγκεκριμένη πρόταση

Ιδιαίτερη προσοχή πρέπει να δοθεί και στις ήδη υφιστάμενες επαγγελματικές άδειες.

Υπάρχουν οικογένειες που απέκτησαν νόμιμα επαγγελματικά αλιευτικά σκάφη, έλαβαν τις προβλεπόμενες άδειες, επένδυσαν τις οικονομίες τους και οργάνωσαν τη δραστηριότητά τους σύμφωνα με το θεσμικό πλαίσιο που η ίδια η Πολιτεία είχε θεσπίσει.

Εφόσον ο νομοθέτης επιλέξει να εισαγάγει νέες προϋποθέσεις, θεωρώ ότι πρέπει να εξεταστεί ρητή μεταβατική προστασία των ήδη νομίμως χορηγηθεισών και υφιστάμενων επαγγελματικών αδειών.

Η μεταβολή του θεσμικού πλαισίου δεν πρέπει, χωρίς σαφή και αναλογική πρόβλεψη, να ανατρέπει νόμιμες επαγγελματικές καταστάσεις που δημιουργήθηκαν και διατηρήθηκαν επί σειρά ετών.

Αυτό δεν είναι προνόμιο. Είναι ζήτημα ασφάλειας δικαίου και εμπιστοσύνης του πολίτη προς την Πολιτεία.

Για τους λόγους αυτούς προτείνω την απαλοιφή από το άρθρο 17 της φράσης «που αποζούν από αυτή» και τη σύνδεση της επαγγελματικής ιδιότητας με την πραγματική και νόμιμη άσκηση της επαγγελματικής αλιευτικής δραστηριότητας.

Θεωρώ επίσης σκόπιμο να εξεταστεί ρητή πρόβλεψη σύμφωνα με την οποία:

«Η λήψη σύνταξης, η παράλληλη μισθωτή ή επαγγελματική απασχόληση, η άσκηση αγροτικής δραστηριότητας ή η ύπαρξη άλλης νόμιμης πηγής εισοδήματος δεν αποτελούν αφ' εαυτών λόγο ανάκλησης, μη ανανέωσης ή απώλειας της επαγγελματικής άδειας αλιευτικού σκάφους, εφόσον πληρούνται οι λοιπές προϋποθέσεις της αλιευτικής νομοθεσίας.»

Επικουρικά, εφόσον ο νομοθέτης επιλέξει διαφορετική ρύθμιση, θεωρώ απαραίτητη τη θέσπιση σαφούς μεταβατικής πρόβλεψης για τις ήδη υφιστάμενες και νομίμως χορηγηθείσες επαγγελματικές άδειες.

Εμπιστοσύνη στη διαδικασία της διαβούλευσης

Εκτιμώ ότι η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου και οι αρμόδιες υπηρεσίες θα αξιολογήσουν με τη δέουσα προσοχή τις απόψεις που κατατίθενται στη δημόσια διαβούλευση και θα αφουγκραστούν τις εύλογες ανησυχίες των ανθρώπων της μικρής παράκτιας αλιείας.

Η δημόσια διαβούλευση αποκτά ουσιαστικό περιεχόμενο όταν οι τεκμηριωμένες επισημάνσεις των πολιτών και των επαγγελματιών αξιολογούνται και, όπου διαπιστώνεται πραγματικό ζήτημα, οδηγούν στη βελτίωση της προτεινόμενης ρύθμισης.

Έχω την πεποίθηση ότι, μέσα από τον θεσμικό διάλογο, μπορεί να διαμορφωθεί στο άρθρο 17 μια σαφέστερη, δικαιότερη και λειτουργικότερη λύση, που θα υπηρετεί ταυτόχρονα την προστασία της θάλασσας, την αποτελεσματικότητα του ελέγχου και την ασφάλεια δικαίου για όσους δραστηριοποιούνται νόμιμα.

Τελική θέση

Η μικρή παράκτια αλιεία αποτελεί μέρος της παραγωγικής, οικονομικής και κοινωνικής ζωής των παράκτιων και νησιωτικών μας κοινωνιών.

Η Πολιτεία οφείλει να διαμορφώνει για όσους την ασκούν νόμιμα ένα πλαίσιο σαφές, σταθερό και προβλέψιμο, χωρίς αδικαιολόγητες διακρίσεις και χωρίς να συγχέεται η πραγματική άσκηση της επαγγελματικής αλιείας με την ύπαρξη άλλης νόμιμης πηγής εισοδήματος.

Η δυνατότητα νόμιμης παραγωγικής δραστηριότητας δεν πρέπει να εξαρτάται, χωρίς ειδική και επαρκή αιτιολόγηση, από την απαίτηση αυτή να αποτελεί την αποκλειστική πηγή βιοπορισμού του ενδιαφερομένου. Δεν πρόκειται για προνομιακή μεταχείριση. Πρόκειται για την εφαρμογή μιας βασικής αρχής του κράτους δικαίου: αυστηρότητα απέναντι στην παρανομία, ίση μεταχείριση και ασφάλεια για εκείνον που εργάζεται και παράγει νόμιμα.

Δεν χρειάζεται να επιλέξουμε ανάμεσα στην προστασία της θάλασσας και στη διατήρηση της νόμιμης μικρής παράκτιας αλιείας.

Ένα σύγχρονο κράτος δικαίου μπορεί και οφείλει να εξασφαλίζει και τα δύο.

Ας προστατεύσουμε τη θάλασσα χωρίς να αποδυναμώσουμε τον νόμιμο μικρό αλιέα.

«Η θάλασσα προστατεύεται ελέγχοντας την αλιευτική προσπάθεια — όχι ελέγχοντας από πού αποζεί η οικογένεια του αλιέα.»

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΙΧΑΣ – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 02:48

Ως συνιδιοκτήτες μικρών επαγγελματικών σκαφών παράκτιας αλιείας και μέλη του Συλλόγου, συντασσόμαστε με την επίσημη θέση του και ζητούμε την απαλοιφή της φράσης «που αποζούν από αυτή» από το άρθρο 17.

Τα επαγγελματικά αλιευτικά μας σκάφη αποκτήθηκαν νόμιμα, διαθέτουν τις προβλεπόμενες επαγγελματικές άδειες και αποτελούν πραγματικές μικρές παραγωγικές μονάδες παράκτιας αλιείας. Οι ιδιοκτήτες τους είναι εγγεγραμμένοι στο ΜΑΑΕ ως κάτοχοι αγροτικής εκμετάλλευσης και ασκούν την αλιευτική δραστηριότητα σύμφωνα με τις υποχρεώσεις της ισχύουσας νομοθεσίας.

Πρόκειται κατά κανόνα για πολύ μικρές οικογενειακές επιχειρήσεις και συμπλοιοκτησίες, μεταξύ συζύγων, γονέων και παιδιών ή άλλων μελών της ίδιας οικογένειας. Δραστηριοποιούνται στην παράκτια αλιεία με μικρά σκάφη, κυρίως με δίχτυα και παραγάδια. Δεν αναφερόμαστε σε μεγάλες αλιευτικές μονάδες, αλλά σε οικογένειες που επί σειρά ετών έχουν επενδύσει προσωπική εργασία, οικονομίες και κόπο στο επαγγελματικό τους σκάφος.

Οι προσωπικές και οικονομικές συνθήκες των συνιδιοκτητών δεν είναι ίδιες. Άλλος είναι συνταξιούχος, άλλος έχει παράλληλη μισθωτή εργασία, άλλος ασκεί δεύτερη νόμιμη επαγγελματική ή αγροτική δραστηριότητα, άλλος διαθέτει συμπληρωματικό εισόδημα, ενώ σε πολλές περιπτώσεις σύζυγοι ή γονείς και παιδιά συμμετέχουν από κοινού στην ίδια οικογενειακή αλιευτική εκμετάλλευση.

Καμία από αυτές τις απολύτως νόμιμες καταστάσεις δεν αποδεικνύει ότι έπαψε να ασκείται πραγματική επαγγελματική αλιεία.

Γι&aron; αυτό δημιουργεί ιδιαίτερο προβληματισμό η φράση «που αποζούν από αυτή». Η συγκεκριμένη διατύπωση κινδυνεύει να μεταφέρει το κέντρο βάρους από το ουσιαστικό ερώτημα —αν δηλαδή ασκείται πραγματικά και νόμιμα η επαγγελματική αλιεία— στο διαφορετικό ερώτημα από πού προέρχεται το προσωπικό ή οικογενειακό εισόδημα του αλιέα.

Η σύνταξη δεν είναι αλιευτική παράβαση. Η παράλληλη νόμιμη εργασία δεν είναι αλιευτική παράβαση. Η αγροτική δραστηριότητα δεν είναι αλιευτική παράβαση. Το συμπληρωματικό νόμιμο εισόδημα δεν είναι αλιευτική παράβαση.

Εφόσον το επαγγελματικό σκάφος δραστηριοποιείται πραγματικά και νόμιμα και τηρούνται οι προβλεπόμενες υποχρεώσεις, η ύπαρξη άλλης νόμιμης πηγής εισοδήματος δεν πρέπει από μόνη της να οδηγεί σε αμφισβήτηση της επαγγελματικής του υπόστασης.

Παράλληλα, πρέπει να υπάρχει σαφής διάκριση μεταξύ του χαρακτηρισμού ενός προσώπου για τους ειδικούς σκοπούς του ΜΑΑΕ και της νόμιμης άσκησης της επαγγελματικής αλιευτικής δραστηριότητας.

Άλλο ο διοικητικός χαρακτηρισμός για συγκεκριμένο σκοπό και άλλο η επαγγελματική άδεια και η πραγματική παραγωγική δραστηριότητα.

Το παράδειγμα της γεωργίας είναι χαρακτηριστικό. Ένας κάτοχος αγροτικής εκμετάλλευσης που αποκτά και άλλη νόμιμη πηγή εισοδήματος δεν σημαίνει για τον λόγο αυτό ότι παύει να καλλιεργεί ή ότι παύει να διαθέτει το παραγωγικό του μέσο.

Το ίδιο πρέπει να ισχύει και στη μικρή παράκτια αλιεία.

Το μικρό καΐκι είναι το “τρακτέρ της θάλασσας”. Είναι το παραγωγικό εργαλείο μιας μικρής οικογενειακής

επιχείρησης.

Δεν ζητάμε προνόμια – ζητάμε το δικαίωμα να παράγουμε

Θέλουμε να είμαστε απολύτως σαφείς:

Δεν ζητάμε προνόμια. Δεν ζητάμε ειδική μεταχείριση. Δεν ζητάμε επιδοτήσεις ή οικονομικές ενισχύσεις χωρίς να πληρούμε τις νόμιμες προϋποθέσεις τους.

Για κάθε επιδότηση, ενίσχυση ή οικονομικό ευεργέτημα, η Πολιτεία μπορεί να προβλέπει συγκεκριμένες προϋποθέσεις και κριτήρια. Όποιος τα πληροί δικαιούται την αντίστοιχη ενίσχυση και όποιος δεν τα πληροί δεν τη δικαιούται.

Αυτό όμως είναι διαφορετικό από το δικαίωμα να συνεχίζει κάποιος μια πραγματική και νόμιμη παραγωγική δραστηριότητα.

Άλλο η επιδότηση και άλλο η επαγγελματική άδεια.

Άλλο το οικονομικό ευεργέτημα και άλλο το δικαίωμα στην παραγωγή.

Δεν ζητάμε από την Πολιτεία να μας χρηματοδοτεί επειδή είμαστε συνιδιοκτήτες επαγγελματικών αλιευτικών σκαφών. Ζητάμε να μπορούμε να συνεχίσουμε να εργαζόμαστε νόμιμα, εφόσον τηρούμε τους κανόνες που η ίδια η Πολιτεία έχει θεσπίσει.

Ναι στον αυστηρό έλεγχο

Δεν ζητάμε καμία εξαίρεση από την αλιευτική νομοθεσία.

Αντίθετα, υποστηρίζουμε αυστηρό, αντικειμενικό και αποτελεσματικό έλεγχο της πραγματικής αλιευτικής δραστηριότητας: των εργαλείων, των αλιευμάτων, της αλιευτικής προσπάθειας, της τήρησης των περιορισμών και όλων των υποχρεώσεων που προβλέπει η νομοθεσία.

Εκεί βρίσκεται η ουσία της προστασίας των αλιευτικών πόρων.

Δεν είναι όμως εύλογο δύο αλιείς που ασκούν αντίστοιχη νόμιμη δραστηριότητα, υπόκεινται στους ίδιους ελέγχους και εκπληρώνουν τις ίδιες αλιευτικές υποχρεώσεις να αντιμετωπίζονται διαφορετικά επειδή ο ένας είναι συνταξιούχος, ο άλλος μισθωτός ή αυτοαπασχολούμενος και ένας τρίτος ασκεί παράλληλα αγροτική ή άλλη νόμιμη δραστηριότητα.

Η διαφορετική αυτή μεταχείριση πρέπει να αποφεύγεται και για λόγους ισότητας, ασφάλειας δικαίου και διατήρησης υγιών και διαφανών συνθηκών επαγγελματικής δραστηριότητας.

Το αίτημά μας

Για τους λόγους αυτούς ζητούμε να απαλειφθεί από το άρθρο 17 η φράση «που αποζούν από αυτή» και να καταστεί σαφές ότι η σύνταξη, η παράλληλη μισθωτή ή επαγγελματική απασχόληση, η αγροτική δραστηριότητα ή άλλη νόμιμη πηγή εισοδήματος δεν αποτελούν, από μόνες τους, λόγο απώλειας της επαγγελματικής δυνατότητας του αλιευτικού σκάφους, εφόσον η επαγγελματική αλιευτική δραστηριότητα ασκείται πραγματικά και νόμιμα.

Δεν ζητάμε προνόμια.

Δεν ζητάμε επιδοτήσεις χωρίς τις νόμιμες προϋποθέσεις.

Δεν ζητάμε λιγότερο έλεγχο.

Ζητάμε να μπορούμε να εργαζόμαστε και να παράγουμε με καθαρούς, ίσους και σταθερούς κανόνες.

Η θάλασσα προστατεύεται ελέγχοντας την αλιευτική προσπάθεια — όχι ελέγχοντας από πού αποζεί η οικογένεια του αλιέα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΙΧΑΣ – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 02:53

Ως συνιδιοκτήτες μικρών επαγγελματικών σκαφών παράκτιας αλιείας και μέλη του Συλλόγου, συντασσόμαστε με την επίσημη θέση του και ζητούμε την απαλοιφή της φράσης «που αποζούν από αυτή» από το άρθρο 17.

Τα επαγγελματικά αλιευτικά μας σκάφη αποκτήθηκαν νόμιμα, διαθέτουν τις προβλεπόμενες επαγγελματικές άδειες και αποτελούν πραγματικές μικρές παραγωγικές μονάδες παράκτιας αλιείας. Οι ιδιοκτήτες τους είναι εγγεγραμμένοι στο ΜΑΑΕ ως κάτοχοι αγροτικής εκμετάλλευσης και ασκούν την αλιευτική δραστηριότητα σύμφωνα με τις υποχρεώσεις της ισχύουσας νομοθεσίας.

Πρόκειται κατά κανόνα για πολύ μικρές οικογενειακές επιχειρήσεις και συμπλοιοκτησίες, μεταξύ συζύγων, γονέων και παιδιών ή άλλων μελών της ίδιας οικογένειας. Δραστηριοποιούνται στην παράκτια αλιεία με μικρά σκάφη, κυρίως με δίχτυα και παραγάδια. Δεν αναφερόμαστε σε μεγάλες αλιευτικές μονάδες, αλλά σε οικογένειες που επί σειρά ετών έχουν επενδύσει προσωπική εργασία, οικονομίες και κόπο στο επαγγελματικό τους σκάφος.

Οι προσωπικές και οικονομικές συνθήκες των συνιδιοκτητών δεν είναι ίδιες. Άλλος είναι συνταξιούχος, άλλος έχει παράλληλη μισθωτή εργασία, άλλος ασκεί δεύτερη νόμιμη επαγγελματική ή αγροτική δραστηριότητα, άλλος διαθέτει συμπληρωματικό εισόδημα, ενώ σε πολλές περιπτώσεις σύζυγοι ή γονείς και παιδιά συμμετέχουν από κοινού στην ίδια οικογενειακή αλιευτική εκμετάλλευση.

Καμία από αυτές τις απολύτως νόμιμες καταστάσεις δεν αποδεικνύει ότι έπαψε να ασκείται πραγματική επαγγελματική αλιεία.

Γι' αυτό δημιουργεί ιδιαίτερο προβληματισμό η φράση «που αποζούν από αυτή». Η συγκεκριμένη διατύπωση κινδυνεύει να μεταφέρει το κέντρο βάρους από το ουσιαστικό ερώτημα —αν δηλαδή ασκείται πραγματικά και νόμιμα η επαγγελματική αλιεία— στο διαφορετικό ερώτημα από πού προέρχεται το προσωπικό ή οικογενειακό εισόδημα του αλιέα.

Η σύνταξη δεν είναι αλιευτική παράβαση. Η παράλληλη νόμιμη εργασία δεν είναι αλιευτική παράβαση. Η αγροτική δραστηριότητα δεν είναι αλιευτική παράβαση. Το συμπληρωματικό νόμιμο εισόδημα δεν είναι αλιευτική παράβαση.

Εφόσον το επαγγελματικό σκάφος δραστηριοποιείται πραγματικά και νόμιμα και τηρούνται οι προβλεπόμενες υποχρεώσεις, η ύπαρξη άλλης νόμιμης πηγής εισοδήματος δεν πρέπει από μόνη της να οδηγεί σε αμφισβήτηση της επαγγελματικής του υπόστασης.

Παράλληλα, πρέπει να υπάρχει σαφής διάκριση μεταξύ του χαρακτηρισμού ενός προσώπου για τους ειδικούς σκοπούς του ΜΑΑΕ και της νόμιμης άσκησης της επαγγελματικής αλιευτικής δραστηριότητας.

Άλλο ο διοικητικός χαρακτηρισμός για συγκεκριμένο σκοπό και άλλο η επαγγελματική άδεια και η πραγματική παραγωγική δραστηριότητα.

Το παράδειγμα της γεωργίας είναι χαρακτηριστικό. Ένας κάτοχος αγροτικής εκμετάλλευσης που αποκτά και άλλη νόμιμη πηγή εισοδήματος δεν σημαίνει για τον λόγο αυτό ότι παύει να καλλιεργεί ή ότι παύει να διαθέτει το παραγωγικό του μέσο.

Το ίδιο πρέπει να ισχύει και στη μικρή παράκτια αλιεία.

Το μικρό καΐκι είναι το “τρακτέρ της θάλασσας”. Είναι το παραγωγικό εργαλείο μιας μικρής οικογενειακής επιχείρησης.

Δεν ζητάμε προνόμια – ζητάμε το δικαίωμα να παράγουμε

Θέλουμε να είμαστε απολύτως σαφείς:

Δεν ζητάμε προνόμια. Δεν ζητάμε ειδική μεταχείριση. Δεν ζητάμε επιδοτήσεις ή οικονομικές ενισχύσεις χωρίς να πληρούμε τις νόμιμες προϋποθέσεις τους.

Για κάθε επιδότηση, ενίσχυση ή οικονομικό ευεργέτημα, η Πολιτεία μπορεί να προβλέπει συγκεκριμένες προϋποθέσεις και κριτήρια. Όποιος τα πληροί δικαιούται την αντίστοιχη ενίσχυση και όποιος δεν τα πληροί δεν τη δικαιούται.

Αυτό όμως είναι διαφορετικό από το δικαίωμα να συνεχίζει κάποιος μια πραγματική και νόμιμη παραγωγική δραστηριότητα.

Άλλο η επιδότηση και άλλο η επαγγελματική άδεια.

Άλλο το οικονομικό ευεργέτημα και άλλο το δικαίωμα στην παραγωγή.

Δεν ζητάμε από την Πολιτεία να μας χρηματοδοτεί επειδή είμαστε συνιδιοκτήτες επαγγελματικών αλιευτικών σκαφών. Ζητάμε να μπορούμε να συνεχίσουμε να εργαζόμαστε νόμιμα, εφόσον τηρούμε τους κανόνες που η ίδια η Πολιτεία έχει θεσπίσει.

Ναι στον αυστηρό έλεγχο

Δεν ζητάμε καμία εξαίρεση από την αλιευτική νομοθεσία.

Αντίθετα, υποστηρίζουμε αυστηρό, αντικειμενικό και αποτελεσματικό έλεγχο της πραγματικής αλιευτικής δραστηριότητας: των εργαλείων, των αλιευμάτων, της αλιευτικής προσπάθειας, της τήρησης των περιορισμών και όλων των υποχρεώσεων που προβλέπει η νομοθεσία.

Εκεί βρίσκεται η ουσία της προστασίας των αλιευτικών πόρων.

Δεν είναι όμως εύλογο δύο αλιείς που ασκούν αντίστοιχη νόμιμη δραστηριότητα, υπόκεινται στους ίδιους ελέγχους και εκπληρώνουν τις ίδιες αλιευτικές υποχρεώσεις να αντιμετωπίζονται διαφορετικά επειδή ο ένας είναι συνταξιούχος, ο άλλος μισθωτός ή αυτοαπασχολούμενος και ένας τρίτος ασκεί παράλληλα αγροτική ή άλλη νόμιμη δραστηριότητα.

Η διαφορετική αυτή μεταχείριση πρέπει να αποφεύγεται και για λόγους ισότητας, ασφάλειας δικαίου και διατήρησης υγιών και διαφανών συνθηκών επαγγελματικής δραστηριότητας.

Το αίτημά μας

Για τους λόγους αυτούς ζητούμε να απαλειφθεί από το άρθρο 17 η φράση «που αποζούν από αυτή» και να καταστεί σαφές ότι η σύνταξη, η παράλληλη μισθωτή ή επαγγελματική απασχόληση, η αγροτική δραστηριότητα ή άλλη νόμιμη πηγή εισοδήματος δεν αποτελούν, από μόνες τους, λόγο απώλειας της επαγγελματικής δυνατότητας του αλιευτικού σκάφους, εφόσον η επαγγελματική αλιευτική δραστηριότητα ασκείται πραγματικά και νόμιμα.

Δεν ζητάμε προνόμια.

Δεν ζητάμε επιδοτήσεις χωρίς τις νόμιμες προϋποθέσεις.

Δεν ζητάμε λιγότερο έλεγχο.

Ζητάμε να μπορούμε να εργαζόμαστε και να παράγουμε με καθαρούς, ίσους και σταθερούς κανόνες.

Η θάλασσα προστατεύεται ελέγχοντας την αλιευτική προσπάθεια — όχι ελέγχοντας από πού αποζεί η οικογένεια του αλιέα.

ΕΛΕΝΗ ΜΙΧΑ – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 02:58

Ως συνιδιοκτήτες μικρών επαγγελματικών σκαφών παράκτιας αλιείας και μέλη του Συλλόγου, συντασσόμαστε με την επίσημη θέση του και ζητούμε την απάλειψη της φράσης «που αποζούν από αυτή» από το άρθρο 17.

Τα επαγγελματικά αλιευτικά μας σκάφη αποκτήθηκαν νόμιμα, διαθέτουν τις προβλεπόμενες επαγγελματικές άδειες και αποτελούν πραγματικές μικρές παραγωγικές μονάδες παράκτιας αλιείας. Οι ιδιοκτήτες τους είναι εγγεγραμμένοι στο ΜΑΑΕ ως κάτοχοι αγροτικής εκμετάλλευσης και ασκούν την αλιευτική δραστηριότητα σύμφωνα με τις υποχρεώσεις της ισχύουσας νομοθεσίας.

Πρόκειται κατά κανόνα για πολύ μικρές οικογενειακές επιχειρήσεις και συμπλοιοκτησίες, μεταξύ συζύγων, γονέων και παιδιών ή άλλων μελών της ίδιας οικογένειας. Δραστηριοποιούνται στην παράκτια αλιεία με μικρά σκάφη, κυρίως με δίχτυα και παραγάδια. Δεν αναφερόμαστε σε μεγάλες αλιευτικές μονάδες, αλλά σε οικογένειες που επί σειρά ετών έχουν επενδύσει προσωπική εργασία, οικονομίες και κόπο στο επαγγελματικό τους σκάφος.

Οι προσωπικές και οικονομικές συνθήκες των συνιδιοκτητών δεν είναι ίδιες. Άλλος είναι συνταξιούχος, άλλος έχει παράλληλη μισθωτή εργασία, άλλος ασκεί δεύτερη νόμιμη επαγγελματική ή αγροτική δραστηριότητα, άλλος διαθέτει συμπληρωματικό εισόδημα, ενώ σε πολλές περιπτώσεις σύζυγοι ή γονείς και παιδιά συμμετέχουν από κοινού στην ίδια οικογενειακή αλιευτική εκμετάλλευση.

Καμία από αυτές τις απολύτως νόμιμες καταστάσεις δεν αποδεικνύει ότι έπαψε να ασκείται πραγματική επαγγελματική αλιεία.

Γι' αυτό δημιουργεί ιδιαίτερο προβληματισμό η φράση «που αποζούν από αυτή». Η συγκεκριμένη διατύπωση κινδυνεύει να μεταφέρει το κέντρο βάρους από το ουσιαστικό ερώτημα —αν δηλαδή ασκείται πραγματικά και νόμιμα η επαγγελματική αλιεία— στο διαφορετικό ερώτημα από πού προέρχεται το προσωπικό ή οικογενειακό εισόδημα του αλιέα.

Η σύνταξη δεν είναι αλιευτική παράβαση. Η παράλληλη νόμιμη εργασία δεν είναι αλιευτική παράβαση. Η αγροτική δραστηριότητα δεν είναι αλιευτική παράβαση. Το συμπληρωματικό νόμιμο εισόδημα δεν είναι αλιευτική παράβαση.

Εφόσον το επαγγελματικό σκάφος δραστηριοποιείται πραγματικά και νόμιμα και τηρούνται οι προβλεπόμενες υποχρεώσεις, η ύπαρξη άλλης νόμιμης πηγής εισοδήματος δεν πρέπει από μόνη της να οδηγεί σε αμφισβήτηση της επαγγελματικής του υπόστασης.

Παράλληλα, πρέπει να υπάρχει σαφής διάκριση μεταξύ του χαρακτηρισμού ενός προσώπου για τους ειδικούς σκοπούς του ΜΑΑΕ και της νόμιμης άσκησης της επαγγελματικής αλιευτικής δραστηριότητας.

Άλλο ο διοικητικός χαρακτηρισμός για συγκεκριμένο σκοπό και άλλο η επαγγελματική άδεια και η πραγματική παραγωγική δραστηριότητα.

Το παράδειγμα της γεωργίας είναι χαρακτηριστικό. Ένας κάτοχος αγροτικής εκμετάλλευσης που αποκτά και άλλη νόμιμη πηγή εισοδήματος δεν σημαίνει για τον λόγο αυτό ότι παύει να καλλιεργεί ή ότι παύει να διαθέτει το παραγωγικό του μέσο.

Το ίδιο πρέπει να ισχύει και στη μικρή παράκτια αλιεία.

Το μικρό καΐκι είναι το “τρακτέρ της θάλασσας”. Είναι το παραγωγικό εργαλείο μιας μικρής οικογενειακής επιχείρησης.

Δεν ζητάμε προνόμια – ζητάμε το δικαίωμα να παράγουμε

Θέλουμε να είμαστε απολύτως σαφείς:

Δεν ζητάμε προνόμια. Δεν ζητάμε ειδική μεταχείριση. Δεν ζητάμε επιδοτήσεις ή οικονομικές ενισχύσεις χωρίς να πληρούμε τις νόμιμες προϋποθέσεις τους.

Για κάθε επιδότηση, ενίσχυση ή οικονομικό ευεργέτημα, η Πολιτεία μπορεί να προβλέπει συγκεκριμένες προϋποθέσεις και κριτήρια. Όποιος τα πληροί δικαιούται την αντίστοιχη ενίσχυση και όποιος δεν τα πληροί δεν τη δικαιούται.

Αυτό όμως είναι διαφορετικό από το δικαίωμα να συνεχίζει κάποιος μια πραγματική και νόμιμη παραγωγική δραστηριότητα.

Άλλο η επιδότηση και άλλο η επαγγελματική άδεια.

Άλλο το οικονομικό ευεργέτημα και άλλο το δικαίωμα στην παραγωγή.

Δεν ζητάμε από την Πολιτεία να μας χρηματοδοτεί επειδή είμαστε συνιδιοκτήτες επαγγελματικών αλιευτικών σκαφών. Ζητάμε να μπορούμε να συνεχίσουμε να εργαζόμαστε νόμιμα, εφόσον τηρούμε τους κανόνες που η ίδια η Πολιτεία έχει θεσπίσει.

Ναι στον αυστηρό έλεγχο

Δεν ζητάμε καμία εξαίρεση από την αλιευτική νομοθεσία.

Αντίθετα, υποστηρίζουμε αυστηρό, αντικειμενικό και αποτελεσματικό έλεγχο της πραγματικής αλιευτικής δραστηριότητας: των εργαλείων, των αλιευμάτων, της αλιευτικής προσπάθειας, της τήρησης των περιορισμών και όλων των υποχρεώσεων που προβλέπει η νομοθεσία.

Εκεί βρίσκεται η ουσία της προστασίας των αλιευτικών πόρων.

Δεν είναι όμως εύλογο δύο αλιείς που ασκούν αντίστοιχη νόμιμη δραστηριότητα, υπόκεινται στους ίδιους ελέγχους και εκπληρώνουν τις ίδιες αλιευτικές υποχρεώσεις να αντιμετωπίζονται διαφορετικά επειδή ο ένας είναι συνταξιούχος, ο άλλος μισθωτός ή αυτοαπασχολούμενος και ένας τρίτος ασκεί παράλληλα αγροτική ή άλλη νόμιμη δραστηριότητα.

Η διαφορετική αυτή μεταχείριση πρέπει να αποφεύγεται και για λόγους ισότητας, ασφάλειας δικαίου και διατήρησης υγιών και διαφανών συνθηκών επαγγελματικής δραστηριότητας.

Το αίτημά μας

Για τους λόγους αυτούς ζητούμε να απαλειφθεί από το άρθρο 17 η φράση «που αποζούν από αυτή» και να καταστεί σαφές ότι η σύνταξη, η παράλληλη μισθωτή ή επαγγελματική απασχόληση, η αγροτική δραστηριότητα ή άλλη νόμιμη πηγή εισοδήματος δεν αποτελούν, από μόνες τους, λόγο απώλειας της επαγγελματικής δυνατότητας του αλιευτικού σκάφους, εφόσον η επαγγελματική αλιευτική δραστηριότητα ασκείται πραγματικά και νόμιμα.

Δεν ζητάμε προνόμια.

Δεν ζητάμε επιδοτήσεις χωρίς τις νόμιμες προϋποθέσεις.

Δεν ζητάμε λιγότερο έλεγχο.

Ζητάμε να μπορούμε να εργαζόμαστε και να παράγουμε με καθαρούς, ίσους και σταθερούς κανόνες.

Η θάλασσα προστατεύεται ελέγχοντας την αλιευτική προσπάθεια — όχι ελέγχοντας από πού αποζηεί η οικογένεια του αλιέα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΚΩΝΙΑΣ – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 09:06

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΔΙΑΣΤΑΣΗ, Ο ΝΕΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΕΛΕΓΧΟΥ ΚΑΙ Η ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΑΝΑΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑΣ

Η προτεινόμενη διατύπωση του Άρθρου 17, και ειδικότερα η φράση «που αποζούν από αυτή», εγείρει σοβαρό ζήτημα ως προς την αναγκαιότητα και την αναλογικότητά της, ιδίως υπό το πρίσμα του ευρωπαϊκού πλαισίου για την αλιεία.

Η Κοινή Αλιευτική Πολιτική, όπως αποτυπώνεται στον Κανονισμό (ΕΕ) 1380/2013, δεν περιορίζεται στην προστασία των θαλάσσιων βιολογικών πόρων. Εντάσσει στους στόχους της και την οικονομική και κοινωνική βιωσιμότητα του αλιευτικού τομέα, την απασχόληση, το δίκαιο βιοτικό επίπεδο όσων εξαρτώνται από τις αλιευτικές δραστηριότητες, καθώς και την ανάγκη να λαμβάνονται υπόψη οι ιδιαιτερότητες της παράκτιας αλιείας.

Παράλληλα, ο νεότερος Κανονισμός (ΕΕ) 2023/2842 ενισχύει ουσιαστικά το ευρωπαϊκό σύστημα ελέγχου της

αλιείας, επεκτείνοντας σταδιακά την ηλεκτρονική καταγραφή, την ψηφιακή υποβολή δεδομένων και την παρακολούθηση της αλιευτικής δραστηριότητας και στα μικρότερα αλιευτικά σκάφη, με τις ειδικότερες προϋποθέσεις, εξαιρέσεις και μεταβατικές περιόδους που προβλέπει.

Η ευρωπαϊκή κατεύθυνση είναι επομένως σαφής ως προς το αντικείμενο του ελέγχου: έλεγχος του σκάφους, της αλιευτικής προσπάθειας, των αλιευμάτων, της θέσης και της τήρησης των κανόνων.

Υπό αυτό το πρίσμα, δεν προκύπτει από το συγκεκριμένο ευρωπαϊκό πλαίσιο αντίστοιχη σύνδεση της νομιμότητας της επαγγελματικής αλιευτικής δραστηριότητας με το εάν ο αλιέας «αποζεί» αποκλειστικά ή κυρίως από αυτήν.

Και εδώ βρίσκεται, κατά τη γνώμη μου, το κρίσιμο ζήτημα του Άρθρου 17.

Τι ακριβώς επιδιώκουμε να ελέγξουμε; Την αλιευτική δραστηριότητα ή την οικονομική κατάσταση του αλιέα;

Εάν δύο επαγγελματικά αλιευτικά σκάφη ασκούν την ίδια νόμιμη δραστηριότητα, χρησιμοποιούν τα ίδια επιτρεπόμενα εργαλεία, υπόκεινται στους ίδιους περιορισμούς και στους ίδιους ελέγχους και τηρούν τις ίδιες υποχρεώσεις, με ποιο αντικειμενικό κριτήριο δικαιολογείται διαφορετική μεταχείριση ως προς την επαγγελματική άδεια μόνο και μόνο επειδή ο ένας ιδιοκτήτης λαμβάνει σύνταξη ή έχει και δεύτερη νόμιμη πηγή εισοδήματος;

Η σύνταξη, η παράλληλη νόμιμη απασχόληση ή ένα πρόσθετο νόμιμο εισόδημα δεν αποτελούν αλιευτική παράβαση. Δεν αυξάνουν από μόνα τους την αλιευτική προσπάθεια, δεν επιβαρύνουν το θαλάσσιο περιβάλλον και δεν καθιστούν παράνομη μια κατά τα λοιπά νόμιμη επαγγελματική αλιευτική δραστηριότητα.

Ακριβώς γι'αυτός; αυτό η φράση «που αποζούν από αυτή» χρειάζεται επανεξέταση και σαφή οριοθέτηση. Η εφαρμογή της χωρίς αντικειμενικά, πρόσφορα και αναλογικά κριτήρια μπορεί να οδηγήσει σε διαφορετική μεταχείριση προσώπων που ασκούν ουσιαστικά την ίδια νόμιμη επαγγελματική δραστηριότητα και, ως εκ τούτου, εγείρει σοβαρά ζητήματα ίσης μεταχείρισης, αναλογικότητας και ασφάλειας δικαίου.

Η Πολιτεία έχει όχι μόνο δικαίωμα αλλά και υποχρέωση να ελέγχει αυστηρά την επαγγελματική αλιεία. Ο έλεγχος όμως πρέπει να στρέφεται εκεί όπου βρίσκεται το πραγματικό αντικείμενο της ρύθμισης: στην αλιευτική δραστηριότητα και στην τήρηση των κανόνων της.

Για τον λόγο αυτό θεωρώ ορθότερη την απαλοιφή της φράσης «που αποζούν από αυτή» από το Άρθρο 17, ώστε η επαγγελματική άδεια του σκάφους να συνδέεται με την πραγματική και νόμιμη άσκηση της επαγγελματικής αλιευτικής δραστηριότητας και όχι αυτομάτως με την ύπαρξη ή μη άλλης νόμιμης πηγής εισοδήματος.

ΓΕΩΤΕΧΝΙΚΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΕΛΛΑΔΑΣ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΚΡΗΤΗΣ – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 09:14

Στα άρθρα 17 και 18 αυτά τροποποιούνται παράγραφοι του ΒΔ666/1966 το οποίο όμως καταργείται με το άρθρο 36! Προφανώς πρόκειται περί λάθους που πρέπει να διορθωθεί με αντικατάσταση του υπό κατάργηση νομοθετήματος.

Α*** Λ*** – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 09:33**

Είναι εντυπωσιακό ότι ανακαλύπτουμε από τα σχόλια ότι δεν τηρείται η νομοθεσία για την επαγγελματικότητα των αλιέων σε πολλές περιοχές της χώρας στις οποίες προφανώς στις αρμόδιες υπηρεσίες δεν υπηρετεί η προβλεπόμενη ειδικότητα αλλά οι Περιφέρειες μπαλώνουν "τρύπες" με άλλες ειδικότητες.

Η φράση αποζούν από την αλιεία δεν είναι αλλαγή της νομοθεσίας!! Ισχύει από το 1966!!! Και οι υπηρεσίες ακολουθούν τις εφαρμοστικές εγκυκλίους του ΥΠΑΑΤ. Ο απλός λόγος είναι ότι παραχωρείται στους αλιείς με συγκεκριμένους όρους η εκμετάλλευση ενός δημόσιου πόρου.

Η τροποποίηση του ΒΔ 666/66 σε αυτό το άρθρο αφορά αποκλειστικά την απαλειφή της ερασιτεχνικής αλιείας. Η τροποποίηση του πλαισίου επαγγελματικότητας των αλιέων έχει συζητηθεί πολλές φορές.

Το ισχύον όμως νομικό πλαίσιο είναι το παρακάτω:
"Κατηγορίες αδειών αλιευτικών σκαφών

Άρθρο 2 :

1. Αι κατά το προηγούμενον αρθ. άδειαι διακρίνονται εις αδείας επαγγελματικών σκαφών, ήτοι των κατ&αρος;αποκλειστικότητα χρησιμοποιούμενων εις την αλιείαν ή σπογγαλιείαν υπό επαγγελματιών αποζώντων εξ αυτής και εις αδείας ερασιτεχνικών σκαφών, νοουμένων ως τοιούτων των χρησιμοποιουμένων, δι&αρος;αλιείαν προς ψυχαγωγίαν υπό των ιδιοκτητών αυτών ή τρίτων. Η διάκρισις σημειούται επί των βιβλιαρίων των αδειών περί ων το προηγούμενον άρθ., δια των λέξεων Επαγγελματικής ή ερασιτεχνικής . Προς άμεσον διάκρισιν των αδειών μεταξύ των, δύνανται να εκτυπούνται βιβλιάρια διαφόρου χρώματος ή και μεγέθους.

[Αρχή Τροποποίησης] 2.Οι επαγγελματικές άδειες της παραγράφου 1 χορηγούνται και ανανεώνονται σε σκάφη τα οποία φέρουν μόνο την ελληνική σημαία.

3. Οι επαγγελματικές άδειες της παραγράφου 1, εφόσον είναι σε ισχύ, ανακαλούνται οριστικά και αμετάκλητα από την καθ' ύλην αρμόδια Αρχή (Τμήμα Αλιείας της οικίας Περιφερειακής Ενότητας), σε περίπτωση που το αλιευτικό σκάφος με ελληνική σημαία, φέρει και σημαία έτερου κράτους». - ΠΡΟΣΘ. ΠΑΡ. 2 ΚΑΙ 3 ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 2 ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΡ. 1 ΤΟΥ ΑΡΘ. 32 ΤΟΥ Ν. 4597/19, ΦΕΚ-35 Α/28-2-19 [Τέλος Τροποποίησης]"

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ ΑΛΙΕΩΝ ΠΑΡΑΛΙΑΣ ΚΥΡΙΑΚΙΟΥ – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 09:56

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 17

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ ΑΛΙΕΩΝ ΠΑΡΑΛΙΑΣ ΚΥΡΙΑΚΙΟΥ

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΘΕΩΡΗΤΙΚΟ – Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΑΛΙΕΥΤΙΚΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ ΕΙΝΑΙ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΙΚΑ ΕΛΕΓΞΙΜΗ

Σε συνέχεια της ήδη κατατεθειμένης παρέμβασής μας στο Άρθρο 17, θεωρούμε αναγκαίο να θέσουμε υπόψη του Υπουργείου μία ιδιαίτερα σημαντική πραγματική διάσταση του ζητήματος.

Η ΑΝΗΣΥΧΙΑ ΜΑΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΘΕΩΡΗΤΙΚΗ.

Μέλη του Συλλόγου μας, συνιδιοκτήτες μικρών επαγγελματικών αλιευτικών σκαφών παρακτιας αλιείας, ΣΥΖΥΓΟΙ ΑΔΕΡΦΙΑ ΓΟΝΕΙΣ ΚΑΙ ΤΕΚΝΑ, είναι εγγεγραμμένα στο ΜΑΑΕ ως κάτοχοι αλιευτικής εκμετάλλευσης.

Παρά ταύτα, σε συγκεκριμένες περιπτώσεις η αρμόδια υπηρεσία προχώρησε σε ανάκληση επαγγελματικών αδειών αλιευτικών σκαφών, κατόπιν διοικητικής ερμηνείας και συσχέτισης του εισοδηματικού κριτηρίου για τον επαγγελματικό χαρακτηρισμό του φυσικού προσώπου στο ΜΑΑΕ με τη διατήρηση της επαγγελματικής άδειας του αλιευτικού σκάφους.

Οι σχετικές διοικητικές πράξεις έχουν προσβληθεί και οι υποθέσεις εκκρεμούν ενώπιον της Διοικητικής Δικαιοσύνης. Χωρίς να προκαταλαμβάνουμε την κρίση των αρμόδιων δικαστηρίων, επισημαίνουμε ένα κρίσιμο πραγματικό στοιχείο:

ΣΤΙΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΑΥΤΕΣ ΔΕΝ ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΘΗΚΕ Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΑΣΚΗΣΗ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΙΕΥΤΙΚΗΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ.

Η επαγγελματική ιδιότητα του αλιέα δεν αποτελεί αποκλειστικά λογιστικό ή εισοδηματικό μέγεθος. Συνδέεται πρωτίστως με την πραγματική άσκηση επαγγελματικής αλιευτικής δραστηριότητας, η οποία μπορεί να διαπιστώνεται και να ελέγχεται με αντικειμενικά στοιχεία.

Στις συγκεκριμένες περιπτώσεις η δραστηριότητα αυτή προέκυπτε από στοιχεία όπως:

οι καταχωρίσεις στο Ολοκληρωμένο Σύστημα Παρακολούθησης και Καταγραφής Αλιευτικών Δραστηριοτήτων (Ο.Σ.Π.Α.),
τα φορολογικά στοιχεία,
οι ασφαλιστικές δηλώσεις,
οι βεβαιώσεις των αρμόδιων υπηρεσιών,
οι συναλλαγές διάθεσης αλιευμάτων,
καθώς και η διαχρονική λειτουργία των επαγγελματικών αλιευτικών εκμεταλλεύσεων.

Το ζήτημα που οδήγησε στις συγκεκριμένες διοικητικές πράξεις δεν αφορούσε έλλειψη πραγματικής επαγγελματικής αλιευτικής δραστηριότητας, αλλά την ερμηνεία και τις συνέπειες που αποδόθηκαν στο εισοδηματικό κριτήριο για τον επαγγελματικό χαρακτηρισμό στο ΜΑΑΕ.

Η ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΑΥΤΗ ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΟΡΙΣΤΙΚΗ.

Άλλο είναι η πραγματική και νόμιμη άσκηση της επαγγελματικής αλιείας και άλλο ο επαγγελματικός χαρακτηρισμός του φυσικού προσώπου στο πλαίσιο του ΜΑΑΕ, για τον οποίο προβλέπονται ειδικές προϋποθέσεις, μεταξύ αυτών και εισοδηματικό κριτήριο.

Η σύγχυση των δύο εννοιών μπορεί να οδηγήσει σε σύγχυση και των αντίστοιχων έννομων συνεπειών.

Ακριβώς γι' αυτό η εισαγωγή σήμερα στο Άρθρο 17 της φράσης «που αποζούν από αυτή» (Εννοια της δεκαετίας του 60 όπως και του βιοπορισμού μόνο από ένα επάγγελμα) σε συνδυασμό και με το άρθρο 44 προκαλεί ιδιαίτερη ανησυχία.

Η διατύπωση αυτή μεταφέρει το βάρος από την πραγματική άσκηση της επαγγελματικής αλιευτικής δραστηριότητας που ισχύει μέχρι σήμερα στην οικονομική κατάσταση του προσώπου. Ένας αλιέας όμως μπορεί να ασκεί πραγματικά, συστηματικά και αποδεδειγμένα επαγγελματική αλιεία και ταυτόχρονα να διαθέτει σύνταξη, εισόδημα από άλλη νόμιμη δραστηριότητα ή οποιαδήποτε άλλη νόμιμη πηγή εισοδήματος.

Το γεγονός αυτό δεν αναιρεί από μόνο του την πραγματική επαγγελματική αλιευτική δραστηριότητα που ασκεί ούτε μεταβάλλει τον χαρακτήρα του επαγγελματικού αλιευτικού σκάφους.

Πολύ περισσότερο όταν η ίδια η αλιευτική δραστηριότητα μπορεί να διαπιστώνεται αντικειμενικά από τα στοιχεία που ήδη διαθέτει η Διοίκηση: τη λειτουργία του σκάφους, τις καταγραφές της αλιευτικής δραστηριότητας, τα αλιεύματα, τη διάθεσή τους, καθώς και τα φορολογικά, ασφαλιστικά και λοιπά στοιχεία.

Το κρίσιμο ερώτημα για την επαγγελματική άδεια πρέπει να είναι αν ασκείται πραγματική και νόμιμη επαγγελματική αλιευτική δραστηριότητα και όχι από ποιες άλλες νόμιμες πηγές προέρχεται το εισόδημα του αλιέα.

Όταν η πραγματική επαγγελματική αλιευτική δραστηριότητα μπορεί να αποδεικνύεται και να ελέγχεται αντικειμενικά, δεν υπάρχει λόγος η επαγγελματική άδεια του σκάφους να εξαρτάται από μία αόριστη εκτίμηση του αν ο ιδιοκτήτης ή συνιδιοκτήτης «αποζει» από αυτή ή εκφράσεις του βιοπορίζεται.

Ο νέος νόμος πρέπει να επιλύσει την ερμηνευτική αβεβαιότητα και όχι να δημιουργήσει νέο πεδίο διοικητικών αμφισβητήσεων.

Για τον λόγο αυτό ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ ΑΛΙΕΩΝ ΠΑΡΑΛΙΑΣ ΚΥΡΙΑΚΙΟΥ επαναλαμβάνει το σαφές αίτημα που έχει ήδη καταθέσει στη δημόσια διαβούλευση:

ΝΑ ΑΠΑΛΕΙΦΘΕΙ ΠΛΗΡΩΣ ΑΠΟ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 17 Η ΦΡΑΣΗ «ΠΟΥ ΑΠΟΖΟΥΝ ΑΠΟ ΑΥΤΗ».

Η επαγγελματική άδεια του αλιευτικού σκάφους πρέπει να συνδέεται με σαφείς, αντικειμενικές και ελέγξιμες προϋποθέσεις της αλιευτικής νομοθεσίας και με την πραγματική και νόμιμη άσκηση της επαγγελματικής αλιευτικής δραστηριότητας.

Δεν πρέπει να καταλείπεται περιθώριο ώστε, μέσω διοικητικής ερμηνείας, το εισοδηματικό κριτήριο για τον επαγγελματικό χαρακτηρισμό του φυσικού προσώπου στο ΜΑΑΕ να οδηγεί σε συνέπειες για την επαγγελματική άδεια του αλιευτικού σκάφους χωρίς σαφή νομοθετική πρόβλεψη. ΝΑ ΣΗΜΕΙΩΣΟΥΜΕ ΟΤΙ ΕΔΩ ΚΑΙ ΔΕΚΑΕΤΙΕΣ ΕΠΕΝΔΥΣΑΜΕ ΠΑΝΩ ΣΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ ΑΥΤΗ ΜΕ ΑΓΟΡΑ ΣΚΑΦΟΥΣ , ΕΞΟΠΛΙΣΜΟ , ΔΙΧΤΥΑ , ΣΥΝΤΗΡΗΣΕΙΣ και ΒΑΣΙΣΤΗΚΕ ΤΟ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟ ΜΑΣ ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΣΤΟ ΝΑ ΠΑΡΑΜΕΙΝΟΥΜΕ ΕΜΕΙΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΑΣ ΣΤΙΣ ΜΙΚΡΕΣ ΑΥΤΕΣ ΠΑΡΑΚΤΙΕΣ ΚΟΙΝΩΝΙΕΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΜΑΣ,

Δεν ζητούμε προνόμια ούτε εξαίρεση από τους κανόνες.

ΖΗΤΟΥΜΕ ΣΑΦΕΙΣ ΚΑΝΟΝΕΣ, ΑΥΣΤΗΡΟ ΕΛΕΓΧΟ ΤΗΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΙΕΥΤΙΚΗΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΙΣΗ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗ ΟΣΩΝ ΑΣΚΟΥΝ ΝΟΜΙΜΑ ΤΗΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ.

Η μικρή παράκτια αλιεία αποτελεί μέρος της παραγωγικής, οικονομικής και κοινωνικής ζωής των μικρών παράκτιων περιοχών της χώρας μας .

Η προστασία της θάλασσας και των αλιευτικών πόρων επιτυγχάνεται με τον αποτελεσματικό έλεγχο της αλιευτικής δραστηριότητας και της αλιευτικής προσπάθειας και όχι με αόριστα εισοδηματικά κριτήρια που δεν συνδέονται από μόνα τους με την ένταση ή τη νομιμότητα της αλιευτικής δραστηριότητας.

Η νομοθετική σαφήνεια σήμερα μπορεί να αποτρέψει νέες διοικητικές αμφισβητήσεις και νέες δικαστικές διαφορές αύριο.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ ΑΛΙΕΩΝ ΠΑΡΑΛΙΑΣ ΚΥΡΙΑΚΙΟΥ

Άρθρο 18 – Υποχρέωση εφοδιασμού με άδεια αλιευτικού σκάφους - Αντικατάσταση παρ. 1 άρθρου 9 β.δ. 666/1966

Η παρ. 1 του άρθρου 9 του β.δ. 666/1966 (Α' 160), περί αδειών λειτουργούντων αλιευτικών σκαφών, αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Όλα τα λειτουργούντα επαγγελματικά αλιευτικά σκάφη θαλάσσης, σπογγαλιευτικά, γκαγκάβες και εσωτερικών υδάτων, μηχανοκίνητα ή μη, εφοδιάζονται με τις άδειες που προβλέπονται στο άρθρο 1.».

Σχόλια επί του άρθρου 18

N – 28 Αυγούστου 2026, 12:45

Η ερασιτεχνική αλιεία, η οποία αποτελεί ένα μεγάλο μέρος της συνολικής αλιευτικής δραστηριότητας κινδυνεύει να παραμείνει αχαρτογράφητο, τη στιγμή που η ευρωπαϊκή νομοθεσία θέτει ρητές απαιτήσεις για τη συστηματική καταγραφή και παρακολούθηση του τομέα.

Ερασιτεχνική αλιεία – Μητρώο Ερασιτεχνών Αλιέων και ηλεκτρονική καταγραφή αλιευμάτων

Στο υπό διαβούλευση σχέδιο νόμου, και ειδικότερα στις διατάξεις για το Εθνικό Σύστημα Ελέγχου Αλιείας και το Ολοκληρωμένο Σύστημα Παρακολούθησης Αλιείας (Ο.Σ.Π.Α.), δεν εντοπίζεται ρητή πρόβλεψη για το Μητρώο Ερασιτεχνών Αλιέων και Σκαφών Ερασιτεχνικής Αλιείας, ούτε για την υποχρέωση εγγραφής των φυσικών προσώπων που ασκούν ερασιτεχνική αλιεία.

Αντιθέτως, το σχέδιο νόμου προβλέπει αναλυτικά τη δομή και τα υποσυστήματα του Ο.Σ.Π.Α., ενώ στο άρθρο 10 τροποποιεί τις σχετικές εξουσιοδοτικές διατάξεις του Αλιευτικού Κώδικα και διαγράφει ρητά τις αναφορές στις «ερασιτεχνικές» άδειες αλιείας.

Το ζήτημα αποκτά ιδιαίτερη σημασία υπό το πρίσμα του άρθρου 55 του Κανονισμού (ΕΚ) 1224/2009, όπως τροποποιήθηκε με τον Κανονισμό (ΕΕ) 2023/2842, σύμφωνα με το οποίο τα παράκτια κράτη μέλη οφείλουν να διαθέτουν ηλεκτρονικό σύστημα για την καταγραφή και αναφορά των αλιευμάτων της ερασιτεχνικής αλιείας και να εξασφαλίζουν ότι τα φυσικά πρόσωπα που ασχολούνται με την ερασιτεχνική αλιεία είναι καταχωρισμένα και καταγράφουν και αναφέρουν τα αλιεύματά τους μέσω του συστήματος αυτού.

Κατόπιν των ανωτέρω, παρακαλείται το Υπουργείο να διευκρινίσει:

Ποια είναι η θεσμική βάση για τη λειτουργία του Μητρώου Ερασιτεχνών Αλιέων και Σκαφών Ερασιτεχνικής Αλιείας και σε ποια διάταξη προβλέπεται η υποχρέωση εγγραφής των φυσικών προσώπων που ασκούν ερασιτεχνική αλιεία;

Προβλέπεται η ενσωμάτωση του Μητρώου Ερασιτεχνών Αλιέων και Σκαφών Ερασιτεχνικής Αλιείας στο Ο.Σ.Π.Α.; Εάν ναι, για ποιο λόγο δεν υπάρχει σχετική ρητή πρόβλεψη στο υπό διαβούλευση σχέδιο νόμου;

Με ποιον μηχανισμό θα εξασφαλιστεί η καθολική εγγραφή των φυσικών προσώπων που ασκούν ερασιτεχνική αλιεία και όχι μόνο η εγγραφή όσων επιλέξουν οικειοθελώς να χρησιμοποιήσουν την ηλεκτρονική εφαρμογή;

Ποιο είναι το συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα για την πλήρη και ομοιόμορφη λειτουργία της σχετικής ηλεκτρονικής εφαρμογής του Μητρώου σε όλες τις Περιφερειακές Ενότητες της χώρας;

Με ποιον τρόπο θα διασυνδεθεί το Μητρώο με το ηλεκτρονικό σύστημα καταγραφής και αναφοράς αλιευμάτων, ώστε να εξασφαλίζεται η συστηματική συλλογή αξιόπιστων δεδομένων για την ερασιτεχνική αλιεία;

Η απουσία ρητής πρόβλεψης για τα ανωτέρω ζητήματα από ένα νομοσχέδιο που αναμορφώνει συνολικά το εθνικό σύστημα ελέγχου και παρακολούθησης της αλιείας δημιουργεί εύλογο ερώτημα ως προς το ποιο ακριβώς θεσμικό και επιχειρησιακό πλαίσιο θα εξασφαλίσει στην πράξη την πλήρη καταγραφή και παρακολούθηση της ερασιτεχνικής αλιείας στη χώρα.

ΜΙΧΑΗΛ ΒΑΓΙΑΝΟΥ – 4 Σεπτεμβρίου 2026, 19:43

Ναι στην υποχρεωτική άδεια του επαγγελματικού αλιευτικού σκάφους, αλλά με απλή, ψηφιακή και λειτουργική διαδικασία και χωρίς ο επαγγελματίας να τιμωρείται για καθυστερήσεις της ίδιας της Διοίκησης.

Και κυρίως, δεν μπορεί κάθε νέο σύστημα ελέγχου να επικεντρώνεται αποκλειστικά στον επαγγελματία αλιέα. Η προστασία της θάλασσας απαιτεί κανόνες, έλεγχο και αναλογικές κυρώσεις για κάθε μορφή αλιευτικής δραστηριότητας, επαγγελματικής ή ερασιτεχνικής.

ΓΕΩΤΕΧΝΙΚΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΕΛΛΑΔΑΣ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΚΡΗΤΗΣ – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 09:15

Στα άρθρα 17 και 18 αυτά τροποποιούνται παράγραφοι του ΒΔ666/1966 το οποίο όμως καταργείται με το άρθρο 36! Προφανώς πρόκειται περί λάθους που πρέπει να διορθωθεί με αντικατάσταση του υπό κατάργηση νομοθετήματος.

Άρθρο 19 – Υποχρέωση κατάρτισης και υποβολής πίνακα έργων και εγκεκριμένων συγχρηματοδοτούμενων προγραμμάτων - Τροποποίηση παρ. 5 άρθρου 35 Αλιευτικού Κώδικα

Στην παρ. 5 του άρθρου 35 του Αλιευτικού Κώδικα (ν.δ. 420/1970, Α' 27), περί τρόπων εκμεταλλεύσεως ιχθυοτρόφων υδάτων, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) στο πρώτο εδάφιο, μετά τις λέξεις «μισθώσεων του παρόντος,» διαγράφονται οι λέξεις «μέχρι 15.12.2018,», β) προστίθενται νέα εδάφια, πέμπτο, έκτο, έβδομο, όγδοο και ένατο, και μετά από νομοτεχνικές βελτιώσεις, η παρ. 5 διαμορφώνεται ως εξής:

«5. Οι υπηρεσίες αλιείας της οικείας Περιφέρειας συντάσσουν έκθεση αξιολόγησης του μισθίου, για το σύνολο των μισθώσεων του παρόντος, η οποία ανανεώνεται κάθε τρία (3) χρόνια, ανεξαρτήτως του φορέα που διενεργεί τη μίσθωση.

Στις εκθέσεις αυτές τεκμηριώνονται το μέσο και το ελάχιστο εκτιμώμενο επίπεδο ποσότητας και αξίας παραγωγής, ο ελάχιστος αριθμός των θέσεων εργασίας και προσδιορίζονται οι αναγκαίες παρεμβάσεις τόσο της βελτίωσης των δημοσίων υποδομών όσο και της περιβαλλοντικής προστασίας ή/και αποκατάστασης του μισθίου, σύμφωνα με τις προτάσεις του φορέα διαχείρισης στις προστατευόμενες περιοχές και όπου αυτός υφίσταται.

Στην τεκμηρίωση λαμβάνονται υπόψη η έκταση του μισθωμένου χώρου, τα συγκριτικά στοιχεία προηγούμενων ετών εκμετάλλευσης, τα αποτελέσματα της εκμετάλλευσης άλλων ομοειδών μισθίων της Περιφέρειας και οι επιπτώσεις από έκτακτες συνθήκες. Τα δεδομένα της έκθεσης αυτής, σε συνδυασμό με αυτά των ετήσιων εκθέσεων του άρθρου 53 του παρόντος, λαμβάνονται υπόψη, κατά τη διαδικασία των μισθώσεων και των όρων που τίθενται σε αυτές, σύμφωνα με το άρθρο 35, καθώς και στην εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 45 του παρόντος.

Οι υπηρεσίες αλιείας της οικείας περιφέρειας που συντάσσουν έκθεση αξιολόγησης του μισθίου, καταρτίζουν και υποβάλλουν μαζί με την έκθεση, πίνακα έργων και εγκεκριμένων συγχρηματοδοτούμενων προγραμμάτων που αφορούν στο μίσθιο. Για κάθε έργο και για κάθε πρόγραμμα αναγράφονται:

α) η επωνυμία του δικαιούχου και σε περίπτωση δημόσιων συμβάσεων η επωνυμία του αναδόχου,

β) το συνολικό ποσό χρηματοδότησης και

γ) αναλυτικά για κάθε έργο και υποέργο κάθε εργασία και στοιχείο εξοπλισμού και το κόστος αυτών.

Οι υπηρεσίες και οι εποπτευόμενοι φορείς της περιφέρειας και του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων παρέχουν κάθε αναγκαία πληροφορία και στοιχείο για τον σκοπό αυτό. Στην έκθεση αξιολόγησης του μισθίου διενεργείται συσχετισμός και αξιολόγηση των αποτελεσμάτων κάθε έργου και εγκεκριμένου συγχρηματοδοτούμενου προγράμματος σε σχέση με το μίσθιο, καθώς και σε σύγκριση με τις αναγκαίες παρεμβάσεις για τη βελτίωση των υποδομών και την προστασία του περιβάλλοντος, όπως αυτές τεκμηριώνονται στην έκθεση. Η έκθεση αξιολόγησης και ο πίνακας έργων και εγκεκριμένων συγχρηματοδοτούμενων προγραμμάτων κοινοποιούνται στη Γενική Διεύθυνση Αλιείας του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων.».

Σχόλια επί του άρθρου 19

ΜΙΧΑΗΛ ΒΑΓΙΑΝΟΥ – 4 Σεπτεμβρίου 2026, 19:44

Αφού το νομοσχέδιο ζητά από τον επαγγελματία αλιέα περισσότερη συμμόρφωση, περισσότερη καταγραφή και περισσότερους ελέγχους, οφείλει αντίστοιχα να επιβάλει και στην Πολιτεία συγκεκριμένη υποχρέωση προγραμματισμού και υλοποίησης των υποδομών που χρειάζεται η αλιεία.

Δεν μπορεί να απαιτούμε σύγχρονη και ασφαλή επαγγελματική αλιεία χωρίς ασφαλή αλιευτικά καταφύγια, ελλιμενισμό, καρνάγια και βασικές υποδομές υποστήριξης.

Στο άρθρο 38 του Αλιευτικού Κώδικα (ν.δ. 420/1970, Α' 27), περί εκμίσθωσης ιχθυοτρόφων υδάτων δια δημοπρασίας, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) το κείμενο των παρ. 1 έως 3 μεταφέρεται από την καθαρεύουσα στη δημοτική γλώσσα, β) στην παρ. 2 προστίθεται δεύτερο εδάφιο, και μετά από νομοτεχνικές βελτιώσεις, το άρθρο 38 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 38

Εκμίσθωση ιχθυοτρόφων υδάτων μέσω δημοπρασίας

1. Η εκμίσθωση των ιχθυοτρόφων υδάτων εν γένει ενεργείται μέσω δημοπρασίας.
2. Με προεδρικά διατάγματα που εκδίδονται μετά από πρόταση του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων ρυθμίζονται τα ζητήματα εκμίσθωσης δια δημοπρασίας. Με απόφαση του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων καθορίζονται τα υποδείγματα της σύμβασης εκμίσθωσης ιχθυοτρόφων υδάτων μέσω δημοπρασίας, των συνημμένων αυτής, καθώς και των διοικητικών πράξεων που αφορούν στη διαδικασία διενέργειας της δημοπρασίας.
3. Θαλάσσιοι παραλιακοί χώροι, κατάλληλοι για την τοποθέτηση μονίμων ή ημιμονίμων αλιευτικών εργαλείων οιασδήποτε τύπου, δύναται να εκμισθώνονται σύμφωνα με τις παρ. 1 και 2, για χρονικό διάστημα μέχρι πέντε (5) έτη, με σκοπό την αλιεία μέσω αυτών των εργαλείων αποκλειστικά. Για τους ως άνω θαλασσίους παραλιακούς χώρους, που εκμισθώνονται ισχύει προστατευτική ζώνη, που ορίζεται από τις οικείες διακηρύξεις, η οποία εκτείνεται μέχρι πεντακόσια (500) μέτρα, γύρω από το τοποθετούμενο αλιευτικό εργαλείο τύπου θυννείου ή άλλου συναφούς. Η προστατευτική αυτή ζώνη ισχύει μόνο εφόσον το σχετικό αλιευτικό εργαλείο είναι στημένο και σε λειτουργία, και απαγορεύεται εντός αυτής της ζώνης από οποιονδήποτε, οποιαδήποτε ενέργεια αλιείας, συμπεριλαμβανομένου και του μισθωτή αυτής. Κατά το υπόλοιπο διάστημα, επιτρέπεται η αλιεία σε όλους, τόσο στην προστατευτική ζώνη, όσο και στη θέση που εκμισθώνεται.
4. Στην εκμίσθωση μέσω δημοπρασίας των παρ. 1 έως 3 ακολουθείται η εξής διαδικασία:
 - α) Συγκροτούνται δυο (2) λίστες από τον διενεργούντα τη μίσθωση. Η πρώτη αποτελείται από τους ενδιαφερόμενους αλιευτικούς συνεταιρισμούς και η δεύτερη από ενδιαφερόμενους ιδιώτες.
 - β) Ο διενεργών τη δημοπρασία επιλέγει από την πρώτη λίστα τον πλειοδότη και εφόσον εξαντληθούν οι ενδιαφερόμενοι από την πρώτη λίστα προχωρεί στην επιλογή πλειοδότη από τη δεύτερη λίστα.
5. Για τις διαδικασίες μίσθωσης του Κεφαλαίου Β' του παρόντος Τμήματος εφαρμόζονται και τα άρθρα 53 και 54.
6. Ο μισθωτής μέσω δημοπρασίας του παρόντος μπορεί να υποβάλλει αίτηση αναμίσθωσης, εφόσον έχει εντάξει το μίσθιο σε συγχρηματοδοτούμενο πρόγραμμα και διατηρεί επιτυχημένη εκμετάλλευση. Ως επιτυχημένη εκμετάλλευση ορίζεται η επίτευξη των στόχων της μίσθωσης, όπως οι στόχοι προσδιορίζονται στις εκθέσεις της παρ. 5 του άρθρου 35 και η επίτευξή τους ελέγχεται με τη διαδικασία του άρθρου 53 κατά τη διάρκεια της μίσθωσης. Αν πρόκειται για μισθωτή αλιευτικό συνεταιρισμό, για την υποβολή αίτησης αναμίσθωσης απαιτείται επιπλέον ο συνεταιρισμός να πληροί τις προϋποθέσεις του ν. 4673/2020 (Α' 52). Η αίτηση αναμίσθωσης υποβάλλεται από τον ενδιαφερόμενο μισθωτή πριν από τη λήξη της μίσθωσης και συνοδεύεται από τεχνική έκθεση τεκμηρίωσης της επιτυχίας της εκμετάλλευσης. Η αναμίσθωση έχει χρονική διάρκεια έως δέκα (10) ετών. Μετά τη, με οποιονδήποτε τρόπο, λύση της μίσθωσης, τα ιχθυοτρόφα ύδατα μπορούν εκ νέου να εκμισθωθούν

σύμφωνα με το άρθρο 35.».

Σχόλια επί του άρθρου 20

ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗ ΛΕΣΣΕΨΙΑΝΩΝ ΚΑΙ ΙΧΘΥΟΑΠΟΘΕΜΑΤΩΝ ΑΛΙΕΙΑΣ Α Μ Κ Ε – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 21:18

Η ΑΛΚΙΑ Α.Μ.Κ.Ε. θεωρεί ότι η καινοτομία στην αλιεία, στην υδατοκαλλιέργεια και στη διαχείριση θαλάσσιων πόρων χρειάζεται πραγματικό θαλάσσιο χώρο για να αξιολογηθεί πριν από οποιαδήποτε μόνιμη παραγωγική εφαρμογή.

Το άρθρο 20 τροποποιεί το άρθρο 38 του Αλιευτικού Κώδικα (ν.δ. 420/1970), το οποίο προβλέπει ως γενικό κανόνα την εκμίσθωση ιχθυοτρόφων υδάτων μέσω δημοπρασίας και παρέχει εξουσιοδότηση για τον καθορισμό των όρων και υποδειγμάτων της διαδικασίας.

Προτείνεται να προβλέπεται ειδικό υπόδειγμα για εκμίσθωση περιορισμένης και αναλογικής προς το αντικείμενο της δράσης έκτασης και διάρκειας, όταν πρόκειται για πιλοτικές ή πειραματικές δράσεις αλιευτικής, υδατοκαλλιεργητικής ή περιβαλλοντικής καινοτομίας από ερευνητικούς φορείς, εκπαιδευτικά ιδρύματα, φορείς μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα ή συνεταιρισμούς επαγγελματιών αλιέων.

Οι δράσεις αυτές πρέπει να διέπονται από αναλογικούς όρους, σαφή χρονική διάρκεια, επιστημονική παρακολούθηση και προστασία του περιβάλλοντος και των λοιπών χρηστών.

Μία μικρή πιλοτική εφαρμογή δεν πρέπει να αντιμετωπίζεται διοικητικά σαν μόνιμη παραγωγική εκμετάλλευση. Δώστε στην καινοτομία χώρο για να δοκιμαστεί.

Άρθρο 21 – Κατάρτιση υποδειγμάτων που αφορούν στην εκμίσθωση χωρίς δημοπρασία - Εξουσιοδοτική διάταξη - Προσθήκη παρ. 5 στο άρθρο 50 του Αλιευτικού Κώδικα

Στο άρθρο 50 του Αλιευτικού Κώδικα (ν.δ. 420/1970, Α' 27), περί προϋποθέσεων και όρων για την εκμίσθωση ιχθυοτρόφων υδάτων χωρίς δημοπρασία, προστίθεται παρ. 5 και, μετά από νομοτεχνικές βελτιώσεις, το άρθρο 50 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 50

Προϋποθέσεις – όροι

1. Οι ΟΤΑ δύνανται να εκμισθώνουν τα ιχθυοτρόφα ύδατα χωρίς δημοπρασία, σε αλιευτικούς συνεταιρισμούς της διοικητικής τους περιφέρειας, με απευθείας ανάθεση.
2. Η χρονική διάρκεια της μίσθωσης είναι πέντε (5) έτη.
3. Η μίσθωση μπορεί να έχει διάρκεια μέχρι δέκα (10) έτη, εφόσον ο μισθωτής έχει εντάξει το μίσθιο σε συγχρηματοδοτούμενο πρόγραμμα. Η αναμίσθωση στον ίδιο Αλιευτικό Συνεταιρισμό μπορεί να επαναλαμβάνεται, εφόσον καλύπτονται οι όροι της παρ. 4 του παρόντος και πληρούνται οι προϋποθέσεις του ν. 4384/2016 (Α' 83). Μετά τη, με οποιονδήποτε τρόπο, λύση της μίσθωσης, οι ΟΤΑ μπορούν εκ νέου να μισθώσουν τα ιχθυοτρόφα ύδατα σύμφωνα με το άρθρο 35.
4. Η αναμίσθωση σε αλιευτικό συνεταιρισμό έχει χρονική διάρκεια δέκα (10) έτη και γίνεται εφόσον ο μισθωτής αλιευτικός συνεταιρισμός διατηρεί επιτυχημένη εκμετάλλευση. Ως επιτυχημένη εκμετάλλευση ορίζεται η

επίτευξη των στόχων της μίσθωσης, όπως προσδιορίζονται στις εκθέσεις της παρ. 5 του άρθρου 35 και διαπιστώνεται κατά τη διάρκεια της μίσθωσης με τη διαδικασία του άρθρου 53.

Η αίτηση αναμίσθωσης υποβάλλεται από τον ενδιαφερόμενο μισθωτή τουλάχιστον, τέσσερις (4) μήνες πριν από τη λήξη της μίσθωσης και όχι προ του τελευταίου έτους της και συνοδεύεται από τεχνική έκθεση τεκμηρίωσης της επιτυχίας της εκμετάλλευσης.

Οι χρονικοί περιορισμοί που τίθενται στο παρόν άρθρο δεν ισχύουν για τις περιπτώσεις που απαιτείται αναμίσθωση για ένταξη σε επενδυτικά προγράμματα, διατηρούμενων των προϋποθέσεων διαπίστωσης της επιτυχημένης εκμετάλλευσης που τίθενται στο παρόν.

5. Με απόφαση του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων καθορίζονται τα υποδείγματα της σύμβασης εκμίσθωσης ιχθυοτρόφων υδάτων χωρίς δημοπρασία, των συνημμένων αυτής, καθώς και των σχετικών διοικητικών πράξεων.».

Σχόλια επί του άρθρου 21

Σύνδεσμος Αλιευτικών Συνεταιρισμών Ελληνικών Λιμνοθαλασσών – 5 Σεπτεμβρίου 2026, 11:38

Προτείνεται όπως στο αρ.51 του Αλιευτικού Κώδικα 420/1970 όπως τροποποιήθηκε και ισχύει προστεθούν οι ακόλουθες προσθήκες με ισχύ από την ψήφιση του παρόντος για τις ενεργές μισθώσεις:

- Παραμένουσες οφειλές αλιευτικών συνεταιρισμών στον καταργημένο λογαριασμό βελτιωτικών έργων παραγράφονται.

- Στις περιπτώσεις αναμίσθωσης σε Αλιευτικούς Συνεταιρισμούς που η αρχική μίσθωση είχε γίνει με την διαδικασία της δημοπρασίας εφαρμόζονται οι διατάξεις του παρόντος άρθρου (δηλ. μίσθωμα 5% του τζίρου).

1. Προτείνεται η προσθήκη ειδικού άρθρου για την τροποποίηση του αρ.6 του νόμου 4849/2021 που αφορά τις ρυθμίσεις για το πλανόδιο εμπόριο ως ακολούθως:

Οι συνεταιρισμοί μισθωτές λιμνοθαλασσών δύνανται να διενεργούν πλανόδιο εμπόριο για διάθεση αποκλειστικά των αλιευμάτων τους.

ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗ ΛΕΣΣΕΨΙΑΝΩΝ ΚΑΙ ΙΧΘΥΟΑΠΟΘΕΜΑΤΩΝ ΑΛΙΕΙΑΣ Α Μ Κ Ε – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 21:19

Η ΑΛΚΙΑ Α.Μ.Κ.Ε. θεωρεί ιδιαίτερα θετική τη δυνατότητα εκμίσθωσης ιχθυοτρόφων υδάτων χωρίς δημοπρασία, όταν η φύση του δικαιούχου και ο σκοπός της χρήσης δικαιολογούν διαφορετική διαδικασία από την εμπορική πλειοδοσία.

Η ισχύουσα ρύθμιση του άρθρου 50 του Αλιευτικού Κώδικα προβλέπει τη δυνατότητα αυτή για αλιευτικούς συνεταιρισμούς. Προτείνεται να εξεταστεί η επέκτασή της, με αυστηρές προϋποθέσεις, και σε ερευνητικούς φορείς, πανεπιστήμια, εκπαιδευτικά ιδρύματα και φορείς μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, όταν πρόκειται αποκλειστικά για περιορισμένης έκτασης και διάρκειας πιλοτική ή πειραματική δράση μη εμπορικού χαρακτήρα.

Προτείνεται η συμπλήρωση της παρ. 1 του άρθρου 50 ως εξής:

«Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες οι ΟΤΑ έχουν, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία, αρμοδιότητα εκμίσθωσης ιχθυοτρόφων υδάτων, δύνανται επίσης να εκμισθώνουν χωρίς δημοπρασία ιχθυοτρόφα ύδατα περιορισμένης έκτασης και διάρκειας σε ερευνητικούς φορείς, ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα ή φορείς μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, αποκλειστικά για την υλοποίηση εγκεκριμένων πιλοτικών ή πειραματικών δράσεων αλιευτικής, υδατοκαλλιεργητικής ή περιβαλλοντικής καινοτομίας, υπό επιστημονική παρακολούθηση και με όρους προστασίας του θαλάσσιου περιβάλλοντος και των δικαιωμάτων των λοιπών χρηστών.»

Αντίστοιχα, η νέα παρ. 5 μπορεί να προβλέπει ειδικό υπόδειγμα σύμβασης για αυτές τις περιπτώσεις.

Η πλειοδοτική δημοπρασία αποτελεί εύλογο μηχανισμό όταν το αντικείμενο είναι η εμπορική εκμετάλλευση

ενός δημόσιου πόρου. Δεν εξυπηρετεί όμως τον ίδιο σκοπό όταν μία πανεπιστημιακή, ερευνητική ή μη κερδοσκοπική δράση χρειάζεται ένα μικρό τμήμα θαλάσσιου χώρου για να δοκιμάσει, για περιορισμένο χρόνο, μια νέα μέθοδο ή τεχνολογία χωρίς εμπορική εκμετάλλευση. Η Πολιτεία μπορεί να συμβάλει κυρίως δημιουργώντας την απλή και ασφαλή νομική διαδρομή που σήμερα λείπει.

Μία ερευνητική ιδέα δεν πρέπει να χρειάζεται πρώτα να γίνει επιχείρηση για να της επιτραπεί να δοκιμαστεί στη θάλασσα. Παρακαλούμε, απελευθερώστε την έρευνα από την πλειοδοτική λογική.

Άρθρο 22 – Ορισμοί - Προσθήκη περ. θ), ι) και ια) στην παρ. 2 του άρθρου 1 του ν. 4282/2014

Στην παρ. 2 του άρθρου 1 του ν. 4282/2014 (Α' 182), περί πεδίου εφαρμογής και ορισμών, προστίθενται περ. θ), ι) και ια) ως εξής:

«θ) Υδρανάπαυση»: Διαδικασία για την αντιμετώπιση περιβαλλοντικών επιπτώσεων από λειτουργούσα μονάδα υδατοκαλλιέργειας που συνίσταται στη μεταφορά του συνόλου των πλωτών εγκαταστάσεων εκτροφής αυτής σε άλλη θέση για ορισμένο διάστημα στις περιπτώσεις: i) ακραίων ή έκτακτων περιβαλλοντικών φαινομένων, ii) ανάγκης διασφάλισης της υγείας των εκτρεφόμενων οργανισμών, ή iii) ανάγκης διασφάλισης της υγιεινής ή της ασφάλειας του παραγόμενου προϊόντος.

ι) «Θέση υδρανάπαυσης»: Υδάτινη έκταση που μισθώνεται για σκοπούς μεταφοράς του συνόλου των πλωτών εγκαταστάσεων μονάδας υδατοκαλλιέργειας.

ια) «Πολυτροφική υδατοκαλλιέργεια»: Η εκτροφή ή καλλιέργεια δύο ή περισσότερων υδρόβιων οργανισμών, διαφορετικών τροφικών επιπέδων, στις ίδιες εγκαταστάσεις, για τη βελτίωση της αποδοτικότητας μιας μονάδας, τη μείωση του περιβαλλοντικού αποτυπώματος και την παροχή οικοσυστημικών υπηρεσιών, όπως η βιοαποκατάσταση.».

Σχόλια επί του άρθρου 22

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΤΣΗΣ – 2 Σεπτεμβρίου 2026, 17:58

Άρθρο 22 – Παράγραφος ια) Προτείνεται να προστεθεί η φράση «φυτικών ή ζωικών (πχ καλλιέργεια υδρόβιων ζώων σε ορυζώνες),» ώστε να μετατραπεί σε «Πολυτροφική υδατοκαλλιέργεια»: Η εκτροφή ή καλλιέργεια δύο ή περισσότερων υδρόβιων οργανισμών, φυτικών ή ζωικών (πχ καλλιέργεια υδρόβιων ζώων σε ορυζώνες), διαφορετικών τροφικών επιπέδων...» Αιτιολόγηση: Η πολυκαλλιέργεια σε ορυζώνες αποτελεί μια καινοτόμο πρακτική που μπορεί να αποφέρει πολλά οφέλη στη χώρα μας, καθώς εφαρμόζεται ήδη σε πολλές άλλες περιοχές του κόσμου

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΔΟΥΖΙΝΑ – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 19:31

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΕΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 22

Η παρούσα ελληνική μετάφραση βασίζεται στο πρωτότυπο αγγλικό κείμενο που ακολουθεί.

ΚΥΡΙΕΣ ΑΝΗΣΥΧΙΕΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟΝ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΟ ΟΡΙΣΜΟ ΤΗΣ ΥΔΡΑΝΑΠΑΥΣΗΣ

Ο ορισμός αντιμετωπίζει εσφαλμένα τη μετεγκατάσταση ως υδρανάπαυση. Η περιβαλλοντική υδρανάπαυση απαιτεί την παύση της παραγωγής και των εισροών αποβλήτων στην επηρεαζόμενη θέση, ώστε να μπορέσουν να ανακάμψουν τα ιζήματα, η ποιότητα των υδάτων και οι βενθικές κοινότητες. Η μετακίνηση της μονάδας μπορεί να επιτρέψει την ανάκαμψη της αρχικής θέσης, αλλά μεταφέρει την ίδια παραγωγική πίεση σε μια δεύτερη θέση.

Ο προτεινόμενος ορισμός συνδυάζει επίσης τρεις διαφορετικές καταστάσεις:

- Περιβαλλοντική ανάκαμψη: αντιμετώπιση του συσσωρευμένου οργανικού εμπλουτισμού ή της οικολογικής υποβάθμισης.
- Έκτακτα περιστατικά: αποφυγή επιβλαβών ανθίσεων φυκών, χαμηλών επιπέδων οξυγόνου, καταιγίδων, ρύπανσης ή ακραίων θερμοκρασιών.
- Υγεία των ζώων ή ασφάλεια των προϊόντων: έλεγχος ασθενειών ή επιμόλυνσης.

Οι καταστάσεις αυτές απαιτούν διαφορετικές εκτιμήσεις κινδύνου. Η μετακίνηση ψαριών που ενδέχεται να νοσούν ή να έχουν επιμολυνθεί μπορεί να διασπείρει παθογόνους οργανισμούς ή να μεταφέρει μη ασφαλή προϊόντα, αντί να επιλύσει το πρόβλημα. Επομένως, κάθε μετακίνηση πρέπει να συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις της ΕΕ για την υγεία των υδροβίων ζώων και να λαμβάνει κτηνιατρική έγκριση.

Κανονισμός (ΕΕ) 2016/429.

Αρκετοί όροι παραμένουν ασαφείς:

- η «καθορισμένη χρονική περίοδος» δεν έχει ελάχιστη ή μέγιστη διάρκεια·
- το «έκτακτο περιβαλλοντικό φαινόμενο» δεν ορίζεται·
- ο ορισμός δεν προσδιορίζει ποιος αποφασίζει ότι η μετεγκατάσταση είναι αναγκαία·
- δεν διευκρινίζεται εάν πρέπει να μετακινηθούν όλα τα ψάρια, οι κλωβοί, τα συστήματα πρόσδεσης και οι χερσαίες εγκαταστάσεις·
- δεν απαιτείται παρακολούθηση της ανάκαμψης της αρχικής θέσης·
- δεν απαγορεύεται η ταυτόχρονη λειτουργία και των δύο θέσεων ούτε ορίζεται ρητά ότι η αρχική θέση πρέπει να παραμένει κενή καθ' όλη τη διάρκεια της περιόδου· και
- δεν αποτρέπεται η επανειλημμένη μετεγκατάσταση ή η τελική μετατροπή της προσωρινής χρήσης σε μόνιμη κατοχή.

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Η αρχική θέση θα ανακάμψει μόνο εάν παύσουν πλήρως η εκτροφή, η σίτιση, οι φαρμακευτικές αγωγές και οι απορρίψεις αποβλήτων. Ο χρόνος ανάκαμψης θα εξαρτηθεί από την κατάσταση των ιζημάτων, την ανανέωση των υδάτων, το βάθος, τη θερμοκρασία, το ιστορικό παραγωγής και την ευαισθησία των γειτονικών οικοτόπων.

Η θέση υποδοχής δημιουργεί νέο αποτύπωμα επιπτώσεων. Το γεγονός ότι μια θέση βρίσκεται εντός ΠΟΑΥ δεν αποδεικνύει ότι διαθέτει επαρκές βάθος, κατάλληλα ρεύματα, ικανοποιητική ανανέωση υδάτων ή επαρκή οικολογική φέρουσα ικανότητα.

Η προσωρινή μετεγκατάσταση μπορεί να εισαγάγει βιομηχανικές εγκαταστάσεις σε περιοχή που δεν είχε προηγουμένως καταληφθεί από υδατοκαλλιέργεια. Ο χαρακτηρισμός της περιοχής υποδοχής ως «θέσης υδρανάπαυσης» μπορεί να επιτρέψει στις αρχές να την παρουσιάσουν εσφαλμένα ως περιβαλλοντικό μέτρο και όχι ως νέα κατάληψη δημόσιου θαλάσσιου χώρου. Αυτό μπορεί να περιορίσει τον έλεγχο και να αποδυναμώσει τη συμμετοχή των δήμων και των τοπικών κοινωνιών.

ΠΟΛΥΤΡΟΦΙΚΗ ΥΔΑΤΟΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ

Το άρθρο 22(ια) θεωρεί δεδομένο ότι ο συνδυασμός ειδών από διαφορετικά τροφικά επίπεδα μειώνει τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις. Το αποτέλεσμα αυτό δεν μπορεί να προεξοφλείται.

Τα μακροφύκη μπορούν να απορροφήσουν μέρος του διαλυμένου αζώτου και φωσφόρου. Τα οστρακοειδή μπορούν να καταναλώσουν αιωρούμενα σωματίδια και φυτοπλαγκτόν, αλλά παράγουν επίσης κόπρανα και ψευδοκόπρανα που αυξάνουν την απόθεση στον θαλάσσιο πυθμένα. Ούτε τα μακροφύκη ούτε τα οστρακοειδή δεσμεύουν κατ' ανάγκη τα μεγαλύτερα σωματίδια τροφής και τα κόπρανα των ψαριών, τα οποία ευθύνονται για μεγάλο μέρος των βενθικών επιπτώσεων κάτω από τους κλωβούς.

Τα περιβαλλοντικά οφέλη εξαρτώνται από:

- τα είδη και την κλίμακα παραγωγής·
- την απόσταση και την υδροδυναμική σύνδεση μεταξύ των επιμέρους στοιχείων·
- τον χρόνο απελευθέρωσης και πρόσληψης των θρεπτικών ουσιών·
- την επιβίωση και ανάπτυξη των απορροφητικών ειδών·
- την πρόσθετη ζήτηση οξυγόνου και τη βιοαπόθεση· και
- την ποσότητα θρεπτικών ουσιών που απομακρύνεται οριστικά μέσω της συγκομιδής.

Η παρουσία οστρακοειδών ή μακροφυκών δεν αποδεικνύει, επομένως, ότι αντισταθμίζονται τα πρόσθετα απόβλητα της ιχθυοκαλλιέργειας. Το άρθρο 22 πρέπει να περιλαμβάνει ουδέτερο ορισμό και κάθε ισχυρισμός περί περιβαλλοντικού οφέλους να τεκμηριώνεται με ανεξάρτητη μοντελοποίηση ή μέτρηση.

ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΒΕΛΤΙΣΤΕΣ ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ

• Η Νορβηγία απαιτεί οι θαλάσσιες θέσεις εκτροφής σολομοειδών να παραμένουν κενές μετά από κάθε κύκλο παραγωγής και επιτρέπει τον συντονισμό της υδρανάπαυσης μεταξύ επιδημιολογικά συνδεδεμένων περιοχών. Η ελάχιστη περίοδος κατά την οποία η θέση παραμένει κενή αφορά κυρίως τη βιοασφάλεια και δεν πρέπει να θεωρείται επαρκής απόδειξη βενθικής ανάκαμψης.

Κανονισμοί Λειτουργίας Υδατοκαλλιεργειών της Νορβηγίας.

- Η Νορβηγία χρησιμοποιεί επίσης την υδρανάπαυση με την αντίθετη λογική από εκείνη του σχεδίου νόμου: όταν η παρακολούθηση του θαλάσσιου πυθμένα καταδεικνύει μη αποδεκτή κατάσταση, οι αρχές μπορούν να διατάξουν την υδρανάπαυση της θέσης. Η εντολή δεν αίρεται έως ότου νέα έρευνα δείξει ότι ο θαλάσσιος πυθμένας έχει επανέλθει στις υψηλότερες κατηγορίες περιβαλλοντικής κατάστασης.
- Η Σκωτία απαιτεί οι συμφωνίες ή δηλώσεις διαχείρισης των μονάδων να καλύπτουν τη συγκομιδή, την υδρανάπαυση και τον συντονισμό έλεγχου των ασθενειών. Υδρανάπαυση σημαίνει ότι δεν υπάρχουν εκτρεφόμενα ψάρια στη συγκεκριμένη θέση, όχι απλώς ότι η παραγωγική πίεση μεταφέρεται αλλού.

Νόμος περί Υδατοκαλλιέργειας και Αλιείας της Σκωτίας του 2013.

- Η Ιταλία και το πλαίσιο AZA της FAO–GFCM απαιτούν για κάθε προτεινόμενη περιοχή παραγωγής χωροταξική και περιβαλλοντική αξιολόγηση, αξιολόγηση της φέρουσας ικανότητας και συμμετοχή των ενδιαφερόμενων

μερών. Η ένταξη μιας θέσης σε ευρύτερη ζώνη υδατοκαλλιέργειας δεν συνεπάγεται αυτόματα την έγκριση της συγκεκριμένης θέσης.

Τεχνικός Οδηγός AZA του ISPRA.

Οδηγός AZA της FAO–GFCM.

- Το εγχειρίδιο χωροθέτησης της FAO/Παγκόσμιας Τράπεζας ορίζει την υδρανάπαυση ως την παραμονή μιας θέσης χωρίς ιχθυαπόθεμα «και χωρίς όλες τις αφαιρούμενες δομές παραγωγής», προσθέτοντας ότι, για μια επιχείρηση, αυτό προϋποθέτει τη διατήρηση περισσότερων θέσεων ώστε να μπορεί να διατηρεί την παραγωγική της ικανότητα καθ' όλη τη διάρκεια του έτους. Και τα δύο στοιχεία απουσιάζουν εδώ: εκείνη που πρέπει να αδειάζει είναι η θέση που τίθεται σε υδρανάπαυση, ενώ η θέση υποδοχής πρέπει να είναι ήδη αδειοδοτημένη για παραγωγή.

FAO και Όμιλος Παγκόσμιας Τράπεζας, «Aquaculture zoning, site selection and area management under the ecosystem approach to aquaculture: a handbook» (2017).

NΟΜΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

- Ο δηλωμένος σκοπός δεν αντιστοιχεί στις προϋποθέσεις ενεργοποίησης. Η περίπτωση (θ) ορίζει την υδρανάπαυση ως «διαδικασία για την αντιμετώπιση περιβαλλοντικών επιπτώσεων από λειτουργούσα μονάδα υδατοκαλλιέργειας». Ωστόσο, οι τρεις περιπτώσεις αφορούν ακραία περιβαλλοντικά φαινόμενα, την υγεία των εκτρεφόμενων οργανισμών και την υγιεινή ή ασφάλεια του προϊόντος. Καμία από αυτές δεν αποτελεί επίπτωση που προκαλεί η ίδια η μονάδα. Με βάση το προτεινόμενο κείμενο, μια μονάδα που έχει υποβαθμίσει τον πυθμένα κάτω από αυτήν δεν μπορεί να χρησιμοποιήσει τον μηχανισμό, ενώ μπορεί να τον χρησιμοποιήσει μια μονάδα που αντιμετωπίζει ακραία θερμοκρασία, έξαρση ασθένειας ή ανάκληση προϊόντος. Η διάταξη λειτουργεί ως μέτρο επιχειρησιακής συνέχειας με περιβαλλοντική ονομασία. Είτε αυτός είναι ο πραγματικός της σκοπός, οπότε δεν πρέπει να ορίζεται ως διαδικασία αντιμετώπισης περιβαλλοντικών επιπτώσεων της μονάδας, είτε οι προϋποθέσεις είναι ελλιπείς και πρέπει να προστεθεί η ανάκαμψη του θαλάσσιου πυθμένα που έχει υποβαθμιστεί από τη μονάδα.

- Οδηγία για τους Οικοτόπους, άρθρο 6(3): κίνδυνος μη συμμόρφωσης. Μίσθωση που επιτρέπει την εγκατάσταση κλωβών σε υδάτινη περιοχή η οποία δεν είχε χρησιμοποιηθεί προηγουμένως για τον σκοπό αυτό αποτελεί «έργο», με την έννοια που χρησιμοποιείται στις Οδηγίες για τους Οικοτόπους και την ΕΠΕ, δηλαδή φυσική παρέμβαση που απαιτεί άδεια. Πάνω από το 19% των ελληνικών χωρικών υδάτων βρίσκεται εντός του θαλάσσιου δικτύου Natura 2000. Το νομοσχέδιο ούτε απαιτεί τροποποιημένη ΑΕΠΟ ή ΕΟΑ ούτε εξαιρεί τη μίσθωση από τον ν. 4014/2011. Εάν η απόφαση του άρθρου 26(13) δεν απαιτεί αξιολόγηση, κάθε μίσθωση που χορηγείται χωρίς αξιολόγηση, όταν συντρέχουν οι σχετικές προϋποθέσεις, θα παραβιάζει το άρθρο 6(3). Το άρθρο 6(4) δεν αποτελεί εναλλακτική λύση: προϋποθέτει την αξιολόγηση, την εξέταση εναλλακτικών λύσεων, αντισταθμιστικά μέτρα και, στην περίπτωση οικοτόπου προτεραιότητας, γνώμη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Η στρατηγική περιβαλλοντική αξιολόγηση της ζώνης δεν καλύπτει αυτή την απαίτηση: αποτελεί αξιολόγηση σχεδίου και όχι δέουσα εκτίμηση ενός μεμονωμένου έργου βάσει των στόχων διατήρησης της περιοχής. Η υποχρέωση γεννάται εκ νέου σε κάθε αδειοδότηση. Επιπλέον, η αξιολόγηση του ίδιου του Ειδικού Πλαισίου του 2011 δεν συνοδευόταν από δέουσα εκτίμηση σε επίπεδο σχεδίου (ΣτΕ 4986/2014).

- Οι θέσεις υποδοχής είναι εκείνες όπου βρίσκεται ο άθικτος οικοτόπος. Εντός ΠΟΑΥ, οι περιοχές αυτές οριοθετήθηκαν στο ιδρυτικό διάταγμα, αλλά δεν υποβλήθηκαν ποτέ στην ειδική αξιολόγηση που εφαρμόστηκε στις θέσεις των κλωβών. Επειδή οι κλωβοί είχαν διατηρηθεί μακριά από αυτές, πρόκειται συνήθως για τις περιοχές όπου τα λιβάδια Ποσειδωνίας παραμένουν άθικτα. Ο μηχανισμός προτείνει, επομένως, τη μεταφορά της παραγωγής στον καλύτερα διατηρημένο οικοτόπο της ζώνης. Εφαρμόζεται η υποχρέωση μη υποβάθμισης οικοτόπων που βρίσκονται σε καλή κατάσταση, σύμφωνα με το άρθρο 6(2) της Οδηγίας για τους Οικοτόπους και τον Κανονισμό για την Αποκατάσταση της Φύσης. Όταν τα λιβάδια αυτά βρίσκονται εντός περιοχής Natura 2000,

το άρθρο 9(1)(δ) του ν. 3937/2011 απαγορεύει ρητά την εγκατάσταση ιχθυοκαλλιέργειών επάνω σε αυτά.

- Οι υφιστάμενες διασφαλίσεις είναι έμμεσες και ελλιπείς. Η μεταφορά του συνόλου («του συνόλου») των πλωτών εγκαταστάσεων αποκλείει την ταυτόχρονη παραγωγή κατά τη στιγμή της μεταφοράς, αλλά αυτό συνάγεται και δεν αποτελεί ρητό κανόνα. Τίποτα δεν απαιτεί να παραμένει κενή η αρχική περιοχή σε όλη τη διάρκεια της περιόδου, η μίσθωσή της συνεχίζεται και τα συστήματα πρόσδεσης, οι αγκυρώσεις και η χερσαία βάση δεν απαιτείται ούτε να μετακινηθούν ούτε να απομακρυνθούν. Δεν ορίζεται μέγιστη διάρκεια, δεν περιορίζεται η επανάληψη και παραμένει αδιευκρίνιστη η σχέση με το ανώτατο όριο των τριών ετών για προσωρινή μετεγκατάσταση που προβλέπεται στο άρθρο 8(3)(α). Το ζήτημα αυτό πρέπει να ρυθμιστεί στον νόμο και όχι με υπουργική απόφαση.

- Η φέρουσα ικανότητα απουσιάζει, παρότι η Ελλάδα διαθέτει σχετική μέθοδο. Το Έγγραφο Εργασίας των Υπηρεσιών της Ευρωπαϊκής Επιτροπής SWD (2024) 107 αναφέρει ότι η Ελλάδα θέσπισε τύπο υπολογισμού της φέρουσας ικανότητας για θαλάσσιες ιχθυοκαλλιέργειες με την Κοινή Εγκύκλιο 121570/1866/2009. Η παράγραφος 4 της GFCM/36/2012/1 και το άρθρο 9(1)(ε) του Πρωτοκόλλου ICZM —το οποίο δεσμεύει την Ελλάδα, στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων της Ένωσης, μέσω της απόφασης 2010/631/ΕΕ του Συμβουλίου— καθιστούν τη φέρουσα ικανότητα βάση για την κατανομή ζωνών. Είναι δύσκολο να δικαιολογηθεί η δημιουργία μιας νέας κατηγορίας παραχώρησης θαλάσσιας έκτασης χωρίς αναφορά στην ίδια τη μεθοδολογία του κράτους.

ΑΛΛΑΓΕΣ ΠΟΥ ΑΠΑΙΤΟΥΝΤΑΙ ΓΙΑ ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ

Το άρθρο 22 πρέπει:

- να διακρίνει την περιβαλλοντική υδρανάπαυση από την έκτακτη μετεγκατάσταση·
- να απαιτεί την πλήρη απομάκρυνση του εκτρεφόμενου πληθυσμού και την παύση όλων των παραγωγικών εισροών στη θέση που τίθεται σε υδρανάπαυση·
- να εξαρτά την επιστροφή από αποδεδειγμένη οικολογική ανάκαμψη και όχι μόνο από την πάροδο χρόνου·
- να χαρακτηρίζει τη θέση υποδοχής ως χωριστά αδειοδοτημένη θέση προσωρινής μετεγκατάστασης·
- να απαγορεύει την ταυτόχρονη εκτροφή και τον διπλασιασμό ή τη διπλή προσμέτρηση της επιτρεπόμενης βιομάζας·
- να αποτρέπει τις διαδοχικές μετεγκαταστάσεις και την αυτόματη μετατροπή της προσωρινής θέσης σε μόνιμη μονάδα·
- να απαιτεί κτηνιατρική έγκριση πριν από τη μετακίνηση ψαριών για λόγους υγείας ή ασφάλειας των προϊόντων· και
- να αφαιρεί από τον ορισμό της πολυτροφικής υδατοκαλλιέργειας το τεκμήριο περιβαλλοντικού οφέλους.

Ο ορισμός πρέπει να καταστεί συνεπής: είτε να προστεθεί ως προϋπόθεση ενεργοποίησης η ανάκαμψη του θαλάσσιου πυθμένα ή της υδάτινης στήλης που έχει επηρεαστεί από τη μονάδα, μαζί με τις προϋποθέσεις που ακολουθούν, είτε ο μηχανισμός να πάψει να περιγράφεται ως μέτρο αντιμετώπισης των περιβαλλοντικών επιπτώσεων. Οι ουσιώδεις προϋποθέσεις πρέπει να περιλαμβάνονται στον νόμο και όχι να παραπέμπονται σε υπουργική απόφαση. Αυτές πρέπει να περιλαμβάνουν: χωροθέτηση εντός θεσμοθετημένης ζώνης ή προβλεπόμενης περιοχής· απαγόρευση εγκατάστασης επάνω σε λιβάδι Ποσειδωνίας ή εντός της ζώνης απόθεσης που το επηρεάζει, όπως αυτή καθορίζεται από την ίδια αξιολόγηση που διέπει τις θέσεις των κλωβών· τροποποιημένη ΑΕΠΟ ή ΕΟΑ που καλύπτει και τις δύο θέσεις· και υποχρέωση η θέση που εκκενώνεται να αδειάζει, να παραμένει κενή, να ελέγχεται ανεξάρτητα και να μην επαναλειτουργεί έως ότου ανακάμψει. Πρέπει

επίσης να καθοριστούν μέγιστη διάρκεια, περιορισμός των επαναλήψεων, απαγόρευση διπλής προσμέτρησης της εγκεκριμένης βιομάζας και υποχρέωση δημοσίευσης των συντεταγμένων και των αποτελεσμάτων των ερευνών.

Ο χαρακτηρισμός μιας εγκατάστασης ως «πολυτροφικής» δεν πρέπει από μόνος του να τη χαρακτηρίζει περιβαλλοντικά βιώσιμη. Το κατά πόσον παράγονται πράγματι περιβαλλοντικά οφέλη πρέπει να καθορίζεται από μετρήσιμες βελτιώσεις στην ανακύκλωση θρεπτικών ουσιών, στις βενθικές συνθήκες, στη βιοποικιλότητα ή σε άλλους οικοσυστημικούς δείκτες. Το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων πρέπει να αναπτύξει τεκμηριωμένα κίνητρα για πολυτροφικά συστήματα παραγωγής που αποδεδειγμένα μειώνουν τα φορτία θρεπτικών ουσιών, βελτιώνουν την κυκλικότητα, αυξάνουν την αποδοτικότητα των πόρων και αποκαθιστούν τις οικοσυστημικές υπηρεσίες.

ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΕΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ

Άρθρο 22(θ) — Περιβαλλοντική υδρανάπαυση

«Περιβαλλοντική υδρανάπαυση» είναι η πλήρης απομάκρυνση των εκτρεφόμενων οργανισμών και η παύση της σίτισης, των φαρμακευτικών αγωγών και κάθε άλλης εισροής που σχετίζεται με την παραγωγή σε θέση υδατοκαλλιέργειας, για εγκεκριμένη χρονική περίοδο και έως ότου η παρακολούθηση, η οποία διενεργείται από διαπιστευμένους φορείς υπό την εποπτεία δημόσιας αρχής, καταδείξει ότι έχουν επιτευχθεί οι προβλεπόμενες συνθήκες περιβαλλοντικής ανάκαμψης. Η περιβαλλοντική υδρανάπαυση δεν παρέχει από μόνη της δικαίωμα παραγωγής σε άλλη θέση.

Άρθρο 22(ι) — Θέση προσωρινής μετεγκατάστασης

«Θέση προσωρινής μετεγκατάστασης» είναι χωριστά μισθωμένη και περιβαλλοντικά αδειοδοτημένη υδάτινη έκταση, στην οποία μπορούν να μεταφερθούν ο εκτρεφόμενος πληθυσμός και οι πλωτές εγκαταστάσεις μιας μονάδας υδατοκαλλιέργειας για συγκεκριμένο έκτακτο λόγο και καθορισμένη χρονική περίοδο. Η προσωρινή μετεγκατάσταση δεν αυξάνει την εγκεκριμένη βιομάζα της μονάδας, δεν επιτρέπει ταυτόχρονη παραγωγή και στις δύο θέσεις και δεν δημιουργεί δικαίωμα μόνιμης κατοχής της θέσης υποδοχής.

Άρθρο 22(ια) — Πολυτροφική υδατοκαλλιέργεια

«Πολυτροφική υδατοκαλλιέργεια» είναι η ολοκληρωμένη καλλιέργεια υδρόβιων οργανισμών διαφορετικών τροφικών επιπέδων. Η παρουσία πρόσθετων ειδών δεν τεκμαίρεται ότι παρέχει βιοαποκατάσταση, μειώνει τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις ή δικαιολογεί αύξηση της βιομάζας ιχθύων, εκτός εάν ανεξάρτητα επαληθευμένα στοιχεία αποδεικνύουν καθαρή απομάκρυνση θρεπτικών ουσιών και οικολογικό όφελος.

Σημείωση: Ο προτεινόμενος ορισμός απαιτεί τη μεταφορά του συνόλου («του συνόλου») των πλωτών εγκαταστάσεων της μονάδας. Επομένως, αποκλείεται η ταυτόχρονη παραγωγή μόνο κατά τη στιγμή της μεταφοράς. Αυτό, όμως, συνάγεται έμμεσα και δεν αποτελεί ρητό κανόνα, ούτε εμποδίζει την εκ νέου χρήση της αρχικής περιοχής κατά τη διάρκεια της περιόδου.

Principal concerns with the proposed definition of fallowing

The definition incorrectly treats relocation as fallowing. Environmental fallowing requires the cessation of production and waste inputs at an affected site so that sediments, water quality and benthic communities can recover. Moving the farm may allow the original site to recover, but it transfers the same production pressure to a second site.

The proposed definition also combines three different situations:

- Environmental recovery: the environment responding to accumulated organic enrichment or ecological deterioration.

- Exceptional events: avoiding harmful algal blooms, low oxygen, storms, pollution or extreme temperatures.
- Animal health or product safety: controlling disease or contamination.

These situations require different risk assessments. Moving potentially diseased or contaminated fish may spread pathogens or transfer unsafe products rather than resolve the problem. Any movement must therefore comply with EU aquatic-animal health requirements and receive veterinary approval. Regulation (EU) 2016/429

Several terms remain unclear:

- “specified period” has no minimum or maximum;
- “exceptional environmental phenomenon” is undefined;
- the definition does not identify who determines that relocation is necessary;
- it does not state whether fish, cages, moorings and shore facilities must all move;
- it does not require the monitoring of recovery of the original site;
- it does not prevent simultaneous operation of both sites nor state expressly that the original site must remain empty for the period ; and
- it does not prevent repeated relocation or eventual permanent occupation.

Environmental and social implications

The original site will recover only if all stocking, feeding, treatments and waste discharges cease. Recovery time will depend on sediment condition, water exchange, depth, temperature, production history and the sensitivity of nearby habitats.

The receiving site creates a new impact footprint. A location inside a POAY does not demonstrate that the individual site has adequate depth, currents, flushing or ecological carrying capacity.

Temporary relocation may introduce industrial infrastructure into an area not previously occupied by aquaculture. Calling the receiving area a “fallowing site” may allow authorities to misrepresent it as an environmental measure rather than a new occupation of public marine space. This could reduce scrutiny and weaken municipal and community participation.

Multi-trophic aquaculture

Article 22(α) assumes that combining species from different trophic levels reduces environmental impacts. This outcome cannot be assumed.

Seaweed may absorb some dissolved nitrogen and phosphorus. Shellfish may consume suspended particles and phytoplankton, but they also produce feces and pseudo feces that increase seabed deposition. Neither necessarily captures the larger feed particles and fish feces responsible for much of the benthic impact beneath cages.

Environmental benefits depend on:

- species and production scale;
- distance and hydrodynamic connection between components;
- nutrient-release and uptake periods;
- survival and growth of extractive species;
- additional oxygen demand and bio-deposition; and
- the quantity of nutrients permanently removed through harvest.

The presence of shellfish or seaweed is therefore not evidence that additional finfish waste has been offset.

Article 22 should provide a neutral definition and leave any environmental claim to independent modelling or measurement.

International best practice

· Norway requires marine salmonid sites to remain empty after a production cycle and allows coordinated fallowing across epidemiologically connected areas. Its minimum empty period principally addresses biosecurity and should not be interpreted as sufficient evidence of benthic recovery. Norwegian Aquaculture Operation Regulations

· Norway also uses fallowing in the opposite direction from the draft: where seabed monitoring shows an unacceptable condition, the authorities may order the site to lie fallow, and the order is not lifted until a fresh

survey shows the seabed back in the highest condition categories (ibid.)

- Scotland requires farm-management agreements or statements to address harvesting, fallowing and coordinated disease management. Fallowing means the absence of farmed fish from the site, not simply moving production pressure elsewhere. Aquaculture and Fisheries (Scotland) Act 2013
- Italy and the FAO–GFCM AZA framework treat every proposed production area as requiring spatial, environmental, carrying-capacity and stakeholder assessment. Inclusion within a wider aquaculture zone does not automatically approve an individual site. ISPRA AZA Technical Guide; FAO–GFCM AZA Guide
- The FAO/World Bank zoning handbook defines fallowing as leaving a site empty of fish stock "and all removable production structures", adding that for a company it implies holding several sites in order to maintain production capacity year-round. Both features are missing here: what is emptied should be the site being fallowed, and the site moved to, should already be licensed for production. FAO and World Bank Group, Aquaculture zoning, site selection and area management under the ecosystem approach to aquaculture: a handbook (2017)

Legal assessment

- The stated purpose does not match the triggers. Point (θ) defines fallowing as "a procedure for addressing environmental impacts from an operating aquaculture unit", but the three cases are extreme environmental phenomena, the health of the farmed organisms and the hygiene or safety of the product. None is an impact caused by the unit. Based on the proposed text, a farm that has degraded the seabed beneath it cannot use the mechanism, while a farm facing a heat event, a disease outbreak or a product recall, can. The provision reads as a business-continuity measure with an environmental label. Either that is what it is, in which case it should not be defined as a procedure for addressing environmental impacts from the unit; or the triggers are incomplete, and the recovery of a seabed the unit has damaged should be added to them.
- Habitats Directive, Article 6(3): risk of non-compliance. A lease authorizing cages on a water area not previously used for them is a "project" (in the sense the Habitats and EIA Directives use the word, i.e. a physical intervention requiring authorization) and over 19% of Greek territorial waters lie in the marine Natura 2000 network. The bill neither requires a modified ΑΕΠΟ or an EOA nor exempts the lease from Law 4014/2011: if the decision under Article 26(13) requires no assessment, each lease granted without one where the trigger is met, would breach Article 6(3). Article 6(4) is no fallback — it presupposes the assessment, alternatives and compensation, and a Commission opinion for a priority habitat. (The strategic environmental assessment of the zone does not answer this: it is an assessment of a plan, not an appropriate assessment of an individual project in view of the site's conservation objectives, and the duty arises afresh at each consent — the 2011 Special Framework's own assessment was in any event not accompanied by a plan-level appropriate assessment, StE 4986/2014.)
- The receiving areas are where the intact habitat is. Within a Π.Ο.Α.Υ. these areas were delineated in the establishing decree but were never subjected to the site-specific assessment applied to the cage positions — and, because the cages were kept away from them, they are typically where the zone's Posidonia meadows survive undamaged. The mechanism therefore proposes moving production onto the best-preserved habitat in the zone. What is engaged is the duty not to permit deterioration of habitat in good condition (Article 6(2) of the Habitats Directive; Nature Restoration Regulation), and where those meadows lie within a Natura 2000 site Article 9(1)(δ) of Law 3937/2011 prohibits fish farms on them outright.
- The safeguards that do exist are implicit and incomplete. The transfer of all («του συνόλου») the floating installations excludes simultaneous production at the moment of transfer, but that is an inference rather than an express rule: nothing requires the original area to remain empty for the period, its lease continues, and moorings, anchors and the shore base need neither move nor be removed. No maximum period is set, nothing limits repetition, and the relationship with the three-year cap on temporary relocation in Article 8(3)(α) is unresolved — a matter for the statute, not the ministerial decision.
- Carrying capacity is absent although Greece has a method. Commission Staff Working Document SWD (2024) 107 records that Greece introduced a carrying-capacity formula for marine fish farms by Joint Circular 121570/1866/2009. Paragraph 4 of GFCM/36/2012/1 and Article 9(1)(e) of the ICZM Protocol — the latter binding

on Greece within Union competence through Council Decision 2010/631/EU — make carrying capacity the basis on which zones are allocated. A new class of sea-area allocation created without reference to the State's own methodology is difficult to defend.

Changes required for responsible development

Article 22 should:

- distinguish environmental fallowing from emergency relocation;
- require complete destocking and cessation of production inputs at the fallowed site;
- link return to demonstrated ecological recovery, not only elapsed time;
- classify the receiving area as a separately authorized temporary relocation site;
- prohibit simultaneous stocking and duplication of permitted biomass;
- prevent serial relocations and automatic conversion into a permanent farm;
- require veterinary authorization before moving fish for health or product-safety reasons; and
- remove presumed environmental benefits from the multi-trophic definition.

The definition should be made coherent: either add the recovery of the seabed or water column affected by the unit as a trigger, with the conditions that follow, or stop describing the mechanism as addressing environmental impacts. The conditions that matter should sit in the statute rather than the ministerial decision — siting within a designated zone or planned area, no siting on or within the depositional range of a meadow as established by the same assessment that governs cage positions, a modified ΑΕΠΟ or EOA covering both areas, and the vacated area emptied, kept empty, independently surveyed and not restocked until recovered. Add a maximum period, a limit on repetition, no duplication of authorized biomass, and publication of coordinates and surveys.

Designation as "multi-trophic" should not itself qualify an installation as environmentally sustainable. Measured improvements in nutrient cycling, benthic conditions, biodiversity or other ecosystem indicators should determine whether environmental benefits are actually being produced. The Ministry should develop evidence-based incentives for multi-trophic production systems that demonstrably reduce nutrient loads, improve circularity, increase resource efficiency and restore ecosystem services.

Suggested article amendments

Article 22(θ) — Environmental fallowing

"Environmental fallowing" means the complete removal of farmed organisms and cessation of feeding, treatments and other production-related inputs at an aquaculture site for an authorized period and until monitoring undertaken by accredited bodies under public authority oversight demonstrates achievement of prescribed environmental recovery conditions. Environmental fallowing does not itself authorize production at another location.

Article 22(ι) — Temporary relocation site

"Temporary relocation site" means a separately leased and environmentally authorized water area to which the stock and floating installations of an aquaculture unit may be transferred for a specified exceptional reason and fixed period. Temporary relocation shall not increase the unit's authorized biomass, permit simultaneous production at both sites, or create a right to permanent occupation of the receiving site.

Article 22(ια) — Multi-trophic aquaculture

"Multi-trophic aquaculture" means the integrated cultivation of aquatic organisms from different trophic levels. The presence of additional species shall not be presumed to provide bioremediation, reduce environmental impacts or justify increased finfish biomass unless independently verified evidence demonstrates net nutrient removal and ecological benefit.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΜΑΚΡΗ – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 20:59

Η σχετική αναφορά στην υδρανάπαυση πρέπει να απαλειφθεί από το νομοσχέδιο ή, εναλλακτικά, να αναμορφωθεί ριζικά βάσει των παρακάτω παρατηρήσεων:

Η επίκληση εκτάκτων καιρικών φαινομένων ως λόγου υδρανάπαυσης είναι εσφαλμένη. Αφενός η αναφορά σε

αυτά γίνεται αόριστα, χωρίς να καθορίζονται τα κριτήρια ή η έντασή τους, και αφετέρου για τέτοιες περιπτώσεις αναστολής της δραστηριότητας υφίσταται ήδη το πλαίσιο μετεγκατάστασης των μονάδων. Συνεπώς, δεν υφίσταται αιτιώδης συνάρτηση μεταξύ υδρανάπαυσης και καιρικών φαινομένων.

Επιπλέον, επί του κειμένου της διάταξης επισημαίνονται τα εξής:

* Ταυτότητα όρων: Οι περιπτώσεις (ii) και (iii) συμπίπτουν εννοιολογικά, καθώς η υγεία των εκτρεφόμενων οργανισμών ταυτίζεται με την ασφάλεια και την υγιεινή του παραγόμενου προϊόντος.

* Διαχείριση κινδύνου προϊόντος vs. εγκατάστασης: Η διακινδύνευση των ψαριών επιβάλλει τη μεταφορά των ίδιων των οργανισμών και όχι των υποδομών.

* Αν η αλλοίωση οφείλεται σε υπαιτιότητα του παραγωγού: Πρέπει να επιβάλλονται οι προβλεπόμενες ποινικές/διοικητικές κυρώσεις και να αναστέλλεται η άδεια λειτουργίας, χωρίς να του δίνεται η δυνατότητα μεταφοράς των επιλαβών πρακτικών του σε άλλη περιοχή.

* Αν δεν υπάρχει υπαιτιότητα του παραγωγού: Καλύπτεται από τις ήδη υπάρχουσες διαδικασίες μετεγκατάστασης πλωτών μονάδων, καθιστώντας περιττή μια ειδική διάταξη υδρανάπαυσης.

* Επαρκές θεσμικό πλαίσιο: Για τις περιπτώσεις που απαιτείται αλλαγή χώρου χωρίς ευθύνη του φορέα, το ισχύον πλαίσιο (Ν. 4282/2014 και Ειδικό Χωροταξικό) παρέχει πλήρη κάλυψη. Η εισαγωγή νέων ρυθμίσεων δημιουργεί παράρθερα καταστρατήγησης.

* Πεδίο εφαρμογής (ΠΟΑΥ vs. ΠΑΣΜ): Πρέπει να διευκρινιστεί ότι η μετεγκατάσταση λόγω υδρανάπαυσης αφορά αποκλειστικά αδειοδοτημένες μονάδες εντός Περιοχών Οργανωμένης Ανάπτυξης Υδατοκαλλιέργειών (ΠΟΑΥ). Η μεταφορά υποδομών από μία Μεμονωμένη Μονάδα (ΠΑΣΜ) σε άλλη αντίκειται στο άρθρο 5 του Ειδικού Χωροταξικού, το οποίο επιβάλλει τη σταδιακή κατάργηση των ΠΑΣΜ και τη μεταφορά τους σε ΠΟΑΥ.

Νικόλαος Ζαρκαδούλας – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 22:53

Η διάταξη για την υδρανάπαυση πρέπει να αφαιρεθεί ή να τροποποιηθεί ουσιαστικά. Είναι απαράδεκτο μια επιχείρηση που έχει προκαλέσει περιβαλλοντική ζημία να «ξεφεύγει» με πρόστιμο έως 30.000 ευρώ και απλή μετεγκατάσταση σε άλλη περιοχή, συνεχίζοντας απρόσκοπτα την ίδια δραστηριότητα. Σε περίπτωση αποδεδειγμένης υπαιτιότητας πρέπει να επιβάλλονται σωρευτικά διοικητικές και ποινικές κυρώσεις, καθώς και αναστολή ή ανάκληση της άδειας λειτουργίας — όχι ένα νομικό τέχνασμα που ουσιαστικά ανταμείβει τον παραβάτη. Οι περιπτώσεις (ii) και (iii) του άρθρου ταυτίζονται ως προς το περιεχόμενό τους και πρέπει να συγχωνευθούν, για λόγους νομοτεχνικής σαφήνειας. Αν τελικά διατηρηθεί η δυνατότητα μετεγκατάστασης, αυτή πρέπει να περιορίζεται αποκλειστικά σε μονάδες εντός ΠΟΑΥ και προς άλλη περιοχή ΠΟΑΥ — όχι από ΠΑΣΜ σε νέα ΠΑΣΜ, κάτι που θα επέτρεπε ανεξέλεγκτη διασπορά νέων εγκαταστάσεων.

ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ ΙΩΣΗΦΙΔΗΣ – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 22:57

Η διάταξη για την υδρανάπαυση πρέπει να αφαιρεθεί ή να τροποποιηθεί ουσιαστικά. Είναι αδιανόητο επιχείρηση που προκάλεσε περιβαλλοντική καταστροφή να πληρώνει πρόστιμο έως 30.000 ευρώ και να μεταφέρεται σε άλλη περιοχή για να συνεχίσει την ίδια δραστηριότητα. Σε περίπτωση υπαιτιότητας πρέπει να επιβάλλονται διοικητικές και ποινικές κυρώσεις και αναστολή ή ανάκληση της άδειας — όχι ένα προσχηματικό νομικό τέχνασμα που διευκολύνει τον παραβάτη. Οι περιπτώσεις ii και iii ταυτίζονται και πρέπει να συγχωνευθούν. Εάν διατηρηθεί η διάταξη, να αφορά μόνο μονάδες εντός ΠΟΑΥ και μετεγκατάσταση σε ΠΟΑΥ, όχι από ΠΑΣΜ σε νέα ΠΑΣΜ.

Π*** Χ**** – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 23:00**

Άρθρο 22 Υδρανάπαυση – Αναγκαία σαφής οριοθέτηση από τη μετεγκατάσταση

Η προτεινόμενη ρύθμιση του άρθρου 22 απαιτεί ουσιαστική αναδιατύπωση, καθώς, όπως διατυπώνεται, δημιουργεί σοβαρό κίνδυνο σύγχυσης δύο διαφορετικών θεσμών και διαφορετικών πραγματικών καταστάσεων: αφενός της υδρανάπαυσης ως περιβαλλοντικού μέτρου αποφόρτισης και αποκατάστασης συγκεκριμένου θαλάσσιου χώρου και αφετέρου της μετεγκατάστασης μονάδας λόγω προσωρινής ή οριστικής ακαταλληλότητας της υφιστάμενης θέσης.

Η υδρανάπαυση πρέπει να συνδέεται αιτιωδώς με τη μακροχρόνια και εντατική υδατοκαλλιεργητική χρήση της ίδιας υδάτινης έκτασης και με την ανάγκη αποκατάστασης της περιβαλλοντικής της κατάστασης. Δεν μπορεί να

χρησιμοποιείται ως γενικός μηχανισμός αντιμετώπισης έκτακτων περιστατικών, ακραίων καιρικών φαινομένων ή άλλων εξωτερικών γεγονότων που καθιστούν προσωρινά δυσχερή ή ακατάλληλη τη λειτουργία μιας μονάδας.

Στις περιπτώσεις αυτές πρόκειται κατ' ουσίαν για ζήτημα μετεγκατάστασης ή προσωρινής μετακίνησης, το οποίο πρέπει να αντιμετωπίζεται από το ήδη υφιστάμενο θεσμικό πλαίσιο και όχι μέσω διεύρυνσης του θεσμού της υδρανάπαυσης.

Η διάκριση είναι απολύτως αναγκαία, διότι διαφορετικά δημιουργείται κίνδυνος παράλληλων διαδικασιών για το ίδιο πραγματικό περιστατικό, με αποτέλεσμα την αλληλοεπικάλυψη αρμοδιοτήτων, την ανασφάλεια δικαίου και, τελικά, την παράκαμψη του ισχύοντος χωροταξικού και περιβαλλοντικού σχεδιασμού.

Ήδη υφίσταται ειδικά θεσμοθετημένο καθεστώς

Ιδιαίτερη σημασία έχει το γεγονός ότι το Π.Δ. Δ' 25/23.01.2023 για την ΠΟΑΥ Εχινάδων Νήσων και Αιτωλοακαρνανίας δεν προβλέπει απλώς γενικά τη δυνατότητα υδρανάπαυσης.

Έχει ήδη θεσπίσει:

επτά (7) συγκεκριμένες ζώνες υδρανάπαυσης,
συγκεκριμένα όρια και συντεταγμένες,
συνολική έκταση 7.501,68 στρεμμάτων,
λειτουργική αντιστοίχιση παραγωγικών ζωνών με ζώνες υδρανάπαυσης,
συγκεκριμένη διαδικασία μετακίνησης,
καθώς και σύστημα περιβαλλοντικής παρακολούθησης.

Επομένως, η προτεινόμενη γενική ρύθμιση δεν μπορεί να αντιμετωπίζει την υδρανάπαυση ως θεσμό που δημιουργείται εκ νέου και ανεξάρτητα από τις ήδη θεσμοθετημένες ΠΟΑΥ και τις περιβαλλοντικές και χωροταξικές εγκρίσεις τους.

Πρέπει να αποσαφηνιστεί ρητά ότι η υπουργική απόφαση της παρ. 13 αφορά τον τρόπο εφαρμογής και τις διαδικαστικές λεπτομέρειες του ήδη θεσμοθετημένου καθεστώτος και δεν αποτελεί αυτοτελές εργαλείο για τον καθορισμό νέων θέσεων υδρανάπαυσης εκτός του ισχύοντος χωροταξικού σχεδιασμού.

Εάν επιδιώκεται η δημιουργία νέων ζωνών ή θέσεων υδρανάπαυσης, αυτό δεν μπορεί να γίνει με απλή υπουργική απόφαση, παρακάμπτοντας τις προβλεπόμενες διαδικασίες χωροταξικού και περιβαλλοντικού σχεδιασμού και τροποποίησης των ήδη εγκεκριμένων Π.Δ. και περιβαλλοντικών εγκρίσεων.

Απαγόρευση παράκαμψης του χωροταξικού σχεδιασμού

Πρέπει επίσης να αποκλειστεί ρητά η δυνατότητα χρησιμοποίησης της υδρανάπαυσης ως μηχανισμού μεταφοράς μιας ΠΑΣΜ σε νέα ΠΑΣΜ.

Μια τέτοια δυνατότητα θα δημιουργούσε στην πράξη έναν παράλληλο δρόμο χωροθέτησης και εγκατάστασης μονάδων, έξω από τη διαδικασία μετάβασης και λειτουργίας εντός των θεσμοθετημένων ΠΟΑΥ.

Η υδρανάπαυση δεν μπορεί να μετατραπεί σε εργαλείο παράκαμψης του χωροταξικού σχεδιασμού.

Ρητή προστασία των ήδη θεσμοθετημένων ζωνών

Προτείνεται να προστεθεί ρητή πρόβλεψη σύμφωνα με την οποία:

«Οι διατάξεις περί υδρανάπαυσης και οι κανονιστικές πράξεις που εκδίδονται κατ' εξουσιοδότησή τους δεν δύνανται να μεταβάλλουν, καταργούν, υποκαθιστούν ή παρακάμπτουν τις ήδη θεσμοθετημένες ζώνες υδρανάπαυσης, τα όρια, τη χωροθέτηση και τη λειτουργική τους σύνδεση με τις παραγωγικές ζώνες υφιστάμενης ΠΟΑΥ, χωρίς την τήρηση της προβλεπόμενης διαδικασίας τροποποίησης του οικείου χωρικού και περιβαλλοντικού σχεδιασμού.»

Κατόπιν των ανωτέρω, ζητείται η ουσιώδης τροποποίηση του άρθρου 22.

Νίκος Ζαρκαδούλας – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 23:28

Οριζόντια πρόταση προστασίας των πολιτών στα άρθρα που αφορούν κυρίως τις υδατοκαλλιέργειες. Αναφέρω την παρατήρηση στο πρώτο άρθρο όμως αφορά γενική παρατήρηση και σχόλιο.

Πέρα από τις ειδικές παρατηρήσεις ανά άρθρο, κρίνεται αναγκαίο να ενσωματωθεί στο θεσμικό πλαίσιο μία γενική αρχή διαφάνειας και λογοδοσίας. Οι μισθώσεις, οι παρατάσεις, οι άδειες, οι περιβαλλοντικοί έλεγχοι, οι διαπιστωμένες παραβάσεις, τα πρόστιμα, οι αποφάσεις αναστολής και τα πρωτόκολλα αποκατάστασης πρέπει να αναρτώνται σε ενιαίο, δημόσια προσβάσιμο ηλεκτρονικό μητρώο.

Παράλληλα, οι πολίτες, οι δήμοι και οι συλλογικοί φορείς πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να υποβάλλουν τεκμηριωμένες καταγγελίες ή αιτήματα ελέγχου, να λαμβάνουν αριθμό πρωτοκόλλου και να ενημερώνονται για την εξέλιξη και το αποτέλεσμα του ελέγχου εντός συγκεκριμένης προθεσμίας.

Η προστασία του περιβάλλοντος δεν μπορεί να εξαρτάται μόνο από την καλή λειτουργία της εκάστοτε διοικητικής αρχής. Απαιτούνται σαφείς κανόνες, ελέγξιμες διαδικασίες, δημοσιότητα και συγκεκριμένες ευθύνες, ώστε να προστατεύονται τόσο το δημόσιο συμφέρον όσο και οι πολίτες απέναντι σε ενδεχόμενη αυθαιρεσία, αδράνεια ή επιλεκτική εφαρμογή της νομοθεσίας.

Νίκος Ζαρκαδούλας – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 23:53

Ο ορισμός της υδρανάπαυσης πρέπει να καλύπτει ρητά και την περίπτωση κατά την οποία η ίδια η λειτουργία της μονάδας έχει προκαλέσει ή υπάρχει τεκμηριωμένος κίνδυνος να προκαλέσει σημαντική περιβαλλοντική υποβάθμιση. Η νέα θέση υδρανάπαυσης πρέπει να επιλέγεται βάσει περιβαλλοντικών κριτηρίων, με ιδιαίτερη προστασία ευαίσθητων οικοσυστημάτων και συνεκτίμηση των επιπτώσεων στην αλιεία, τον τουρισμό και τις λοιπές δραστηριότητες της τοπικής κοινωνίας.

Παράλληλα, πρέπει να προβλέπονται συγκεκριμένη διάρκεια της υδρανάπαυσης, περιβαλλοντική παρακολούθηση της αρχικής και της προσωρινής θέσης, δημοσιοποίηση των αποτελεσμάτων και προηγούμενη ενημέρωση και διαβούλευση με τον οικείο Δήμο και τις επηρεαζόμενες τοπικές κοινωνίες. Διαδοχικές παρατάσεις που μετατρέπουν ουσιαστικά μια προσωρινή θέση σε μόνιμη εγκατάσταση δεν πρέπει να επιτρέπονται.

Προτείνεται συνεπώς η περίπτωση θ' να συμπληρωθεί ως εξής:

«iv) ανάγκης πρόληψης ή αποκατάστασης τεκμηριωμένης περιβαλλοντικής υποβάθμισης που προκαλείται ή συνδέεται με τη λειτουργία της μονάδας.»

Επιπλέον προτείνεται να προστεθεί:

«Η επιλογή θέσης υδρανάπαυσης πραγματοποιείται κατόπιν τεκμηριωμένης περιβαλλοντικής αξιολόγησης και συνεκτίμησης των επιπτώσεων στις υφιστάμενες τοπικές οικονομικές και κοινωνικές δραστηριότητες. Προηγείται ενημέρωση και σύμφωνη γνώμη του οικείου Δήμου και δημοσιοποίηση της σχετικής απόφασης. Η διάρκεια της υδρανάπαυσης είναι συγκεκριμένη και δεν επιτρέπεται η μετατροπή της προσωρινής θέσης σε μόνιμη μέσω διαδοχικών παρατάσεων χωρίς την τήρηση της προβλεπόμενης διαδικασίας χωροθέτησης και αδειοδότησης. Η περιβαλλοντική κατάσταση της αρχικής και της προσωρινής θέσης παρακολουθείται με αντικειμενικά και δημοσίως προσβάσιμα στοιχεία.»

Β*** Σ***** – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 23:56**

Η διάταξη για την υδρανάπαυση πρέπει να αφαιρεθεί ή να τροποποιηθεί ουσιαστικά. Είναι αδιανόητο επιχείρηση που προκάλεσε περιβαλλοντική καταστροφή να πληρώνει πρόστιμο έως 30.000 ευρώ και να μεταφέρεται σε άλλη περιοχή για να συνεχίσει την ίδια δραστηριότητα. Σε περίπτωση υπαιτιότητας πρέπει να επιβάλλονται διοικητικές και ποινικές κυρώσεις και αναστολή ή ανάκληση της άδειας — όχι ένα προσχηματικό νομικό τέχνασμα που διευκολύνει τον παραβάτη. Οι περιπτώσεις ii και iii ταυτίζονται και πρέπει να συγχωνευθούν. Εάν

διατηρηθεί η διάταξη, να αφορά μόνο μονάδες εντός ΠΟΑΥ και μετεγκατάσταση σε ΠΟΑΥ, όχι από ΠΑΣΜ σε νέα ΠΑΣΜ.

ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΣ ΜΕΘΑΝΩΝ ΕΝΕΡΓΟΙ ΠΟΛΙΤΕΣ – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 08:33

θ) Υδρανάπαυση. Η διάταξη για την υδρανάπαυση πρέπει να αφαιρεθεί ή να τροποποιηθεί ουσιαστικά. Είναι αδιανόητο επιχείρηση που προκάλεσε περιβαλλοντική καταστροφή να πληρώνει πρόστιμο έως 30.000 ευρώ και να μεταφέρεται σε άλλη περιοχή για να συνεχίσει την ίδια δραστηριότητα. Σε περίπτωση υπαιτιότητας πρέπει να επιβάλλονται διοικητικές και ποινικές κυρώσεις και αναστολή ή ανάκληση της άδειας — όχι ένα προσχηματικό νομικό τέχνασμα που διευκολύνει τον παραβάτη. Οι περιπτώσεις ii και iii ταυτίζονται και πρέπει να συγχωνευθούν. Εάν διατηρηθεί η διάταξη, να αφορά μόνο μονάδες εντός ΠΟΑΥ και μετεγκατάσταση σε ΠΟΑΥ, όχι από ΠΑΣΜ σε νέα ΠΑΣΜ.

ΓΕΩΤΕΧΝΙΚΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΕΛΛΑΔΑΣ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΚΡΗΤΗΣ – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 09:17

Με το Άρθρο 22 του νομοσχεδίου εισάγονται νέοι σημαντικοί όροι για τις υδατοκαλλιέργειες (υδρανάπαυση, θέση υδρανάπαυσης, πολυτροφική υδατοκαλλιέργεια) αν και με καθυστέρηση, αλλά σε συνδυασμό με το Άρθρο 30 του νομοσχεδίου τα τεχνικά και διαδικαστικά θέματα για τις έννοιες αυτές παραμένουν στον αέρα, καθώς θα προκύψουν από άλλες μελλοντικές ΚΥΑ, όπως επίσης για τους πολυσυζητημένους ΠΟΑΥ.

Άρθρο 23 – Σύνοψη Εθνικού Συμβουλίου Υδατοκαλλιεργειών - Αντικατάσταση περ. η) παρ. 2 άρθρου 3 ν. 4282/2014

Η περ. η) της παρ. 2 του άρθρου 3 του ν. 4282/2014 (Α' 182), περί Εθνικού Συμβουλίου Υδατοκαλλιεργειών, αντικαθίσταται ως εξής:

«η) Έναν (1) εκπρόσωπο επαγγελματικής οργάνωσης ιχθυοκαλλιεργητών, έναν (1) εκπρόσωπο επαγγελματικής οργάνωσης οστρακοκαλλιεργητών και έναν (1) εκπρόσωπο της επαγγελματικής οργάνωσης παραγωγών υδατοκαλλιεργείας με τη μεγαλύτερη συνολική παραγωγή αθροιστικά των μελών της, σύμφωνα με τα στοιχεία που δηλώθηκαν στο Ολοκληρωμένο Σύστημα Παρακολούθησης Αλιείας, το προηγούμενο ημερολογιακό έτος. Κάθε ένα από τα πρόσωπα του πρώτου εδαφίου προτείνεται από την οικεία επαγγελματική οργάνωση με τον αναπληρωτή του.».

Σχόλια επί του άρθρου 23

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΤΣΗΣ – 2 Σεπτεμβρίου 2026, 17:59

Άρθρο 23

Προτείνεται να προστεθεί και ένας Ακαδημαϊκός / Ερευνητής Δημόσιου Ακαδημαϊκού ή Ερευνητικού Ιδρύματος στο Εθνικό Συμβούλιο Υδατοκαλλιεργειών, πέραν των αναφερόμενων στη δεύτερη παράγραφο του Άρθρου 23
Αιτιολόγηση: Τα ευρήματα επιστημονικής που ανακύπτουν από τις ερευνητικές εργασίες και τα ερευνητικά προγράμματα είναι απαραίτητο να συζητώνται και να εναρμονίζονται με τις θεσμικές οδηγίες στις υδατοκαλλιέργειες

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΔΟΥΖΙΝΑ – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 19:39

Η παρούσα ελληνική μετάφραση βασίζεται στο πρωτότυπο αγγλικό κείμενο που ακολουθεί.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΕΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 23

ΚΥΡΙΕΣ ΑΝΗΣΥΧΙΕΣ

Οι προτεινόμενες αλλαγές, εξεταζόμενες συνολικά, δημιουργούν σοβαρό κίνδυνο για τη διακυβέρνηση του τομέα. Ο ρυθμιζόμενος κλάδος αποκτά μεγαλύτερη επιρροή στις γνωμοδοτήσεις που αφορούν την αύξηση της παραγωγής και την ενδεχόμενη αναστολή νέων μισθώσεων. Η εξασφάλιση μόνιμης θέσης στην οργάνωση των μεγαλύτερων παραγωγών ευνοεί επίσης τον όγκο παραγωγής εις βάρος της περιβαλλοντικής υπευθυνότητας, της τοπικής γνώσης και των συμφερόντων των μικρότερων παραγωγών.

Το Εθνικό Συμβούλιο Υδατοκαλλιεργειών γνωμοδοτεί προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων για την εθνική πολιτική υδατοκαλλιεργειών, τα αναπτυξιακά προγράμματα και τις θεσμικές μεταρρυθμίσεις. Το άρθρο 28 προβλέπει επίσης ότι απαιτείται η γνώμη του πριν ο Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων αναστείλει νέες μισθώσεις για υδατοκαλλιέργειες.

Η προτεινόμενη αλλαγή έχει, επομένως, συνέπειες που υπερβαίνουν τη συνήθη διαβούλευση με τον κλάδο. Παρέχει στους παραγωγούς πρόσθετη επιρροή σε αποφάσεις που αφορούν:

- τη μελλοντική επέκταση του κλάδου·
- τις νέες μισθώσεις και την παραγωγική δυναμικότητα·
- τις περιβαλλοντικές διασφαλίσεις·
- τις θεσμικές και κανονιστικές μεταρρυθμίσεις· και
- τους περιορισμούς που αποσκοπούν στην αποτροπή της πλεονάζουσας παραγωγικής δυναμικότητας ή στην προστασία των αλιευτικών πόρων.

Ο νόμος δεν εμποδίζει την ίδια οργάνωση ή στενά συνδεδεμένες οργανώσεις να επηρεάζουν περισσότερες από μία θέσεις εκπροσώπησης των παραγωγών. Επίσης, δεν περιλαμβάνει λεπτομερείς απαιτήσεις σχετικά με τις δηλώσεις συμφερόντων, την υποχρεωτική αποχή σε περίπτωση σύγκρουσης συμφερόντων, τη δημοσίευση των ψήφων ή την ισόρροπη εκπροσώπηση.

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Στο Συμβούλιο συμμετέχουν ήδη δύο εκπρόσωποι του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας και ένας εκπρόσωπος περιβαλλοντικής μη κυβερνητικής οργάνωσης. Η αύξηση της εκπροσώπησης των παραγωγών χωρίς την προσθήκη ανεξάρτητης εμπειρογνομωσύνης για τις κοινωνικές επιπτώσεις μπορεί να ενισχύσει τη βαρύτητα που αποδίδεται στην αύξηση της παραγωγής. Αυτό δημιουργεί τόσο πραγματικό όσο και αντιληπτό πρόβλημα σύγκρουσης συμφερόντων όταν το Συμβούλιο εξετάζει εάν πρέπει να περιοριστεί η παραγωγική δυναμικότητα.

Η υφιστάμενη και η προτεινόμενη σύνθεση του Συμβουλίου δεν εξασφαλίζουν εκπροσώπηση για:

- τους παράκτιους και νησιωτικούς δήμους·
- τους παράκτιους αλιείς μικρής κλίμακας·
- τους κατοίκους κοινοτήτων που επι/offηρεάζονται από τις υδατοκαλλιέργειες·
- τον τουρισμό και τους χρήστες της θάλασσας για δραστηριότητες αναψυχής· ή
- τις τοπικές επιχειρήσεις που εξαρτώνται από την περιβαλλοντική ποιότητα των παράκτιων περιοχών.

Οι ομάδες αυτές επωμίζονται μεγάλο μέρος του εξωτερικού κόστους που συνδέεται με την ανάπτυξη των υδατοκαλλιεργειών, αλλά δεν διαθέτουν ψήφο στις εισηγήσεις για την εθνική πολιτική. Αντίθετα, η πρόσθετη

θέση απονέμεται στην οργάνωση που εκπροσωπεί τον μεγαλύτερο όγκο παραγωγής, γεγονός που πιθανότατα θα ενισχύσει ακόμη περισσότερο την επιρροή των μεγαλύτερων παραγωγών.

Το κυριότεριο του όγκου παραγωγής θέτει επίσης σε μειονεκτική θέση τους μικρότερους παραγωγούς και τις μορφές υδατοκαλλιέργειας με χαμηλότερες επιπτώσεις. Αντιμετωπίζει το μέγεθος της παραγωγής ως υποκατάστατο της νομιμοποιημένης εκπροσώπησης. Η αξιολόγηση πρέπει να υπερβαίνει τις συμβατικές μετρήσεις της αξίας της παραγωγής και της απασχόλησης και να λαμβάνει υπόψη τις μεταβολές στο φυσικό κεφάλαιο, το ανθρώπινο κεφάλαιο, το κοινωνικό και θεσμικό κεφάλαιο και την ανθεκτικότητα της τοπικής οικονομίας. Για παράδειγμα, η ανάπτυξη της υδατοκαλλιέργειας μπορεί να αυξάνει την παραγωγή του κλάδου, αλλά ταυτόχρονα να μειώνει την ποιότητα των υδάτων, την παραγωγικότητα της αλιείας, την αξία του τουρισμού, τη βιοποικιλότητα και την ευημερία των τοπικών κοινωνιών. Σε αυτή την περίπτωση μπορεί να αυξάνεται το μετρούμενο ΑΕΠ, ενώ μειώνεται ο συνολικός πλούτος και η κοινωνική ευημερία.

ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΒΕΛΤΙΣΤΕΣ ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ

Οι περισσότερες χώρες δεν διαθέτουν εθνικό συμβούλιο υδατοκαλλιεργειών με νομοθετικά κατοχυρωμένες θέσεις για κάθε επηρεαζόμενη ομάδα. Ωστόσο, τα συμβουλευτικά τους όργανα παρέχουν ισχυρότερο ρόλο στις τοπικές αρχές και στα άλλα συμφέροντα που συνδέονται με τη χρήση του θαλάσσιου χώρου, κατά τον σχεδιασμό και την αδειοδότηση.

Γνωμοδοτικό Συμβούλιο Υδατοκαλλιέργειας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Η νομοθεσία της ΕΕ διακρίνει τις οργανώσεις του κλάδου από τις «άλλες ομάδες συμφερόντων», στις οποίες περιλαμβάνονται ρητά οι περιβαλλοντικές και καταναλωτικές οργανώσεις, και απαιτεί ευρεία και ισόρροπη εκπροσώπηση των ενδιαφερόμενων μερών. Η εκτελεστική επιτροπή του Συμβουλίου ακολουθεί αναλογία 60% για τον κλάδο και 40% για τις άλλες ομάδες συμφερόντων, σύμφωνα με τον Κανονισμό (ΕΕ) 1380/2013 και τον κατ' εξουσιοδότηση Κανονισμό (ΕΕ) 2015/242. Επομένως, για τρία μέλη με δικαίωμα ψήφου από τον κλάδο πρέπει να προβλέπονται τουλάχιστον δύο θέσεις για άλλες ομάδες συμφερόντων.

ΝΟΜΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

- Τι αλλάζει πραγματικά η τροποποίηση. Το άρθρο 3(2), όπως ισχύει, προβλέπει δεκατρία μέλη, από τα οποία δύο εκπροσωπούν τους παραγωγούς. Με την τροποποίηση τα μέλη γίνονται δεκατέσσερα και οι εκπρόσωποι των παραγωγών τρεις. Οι υπόλοιπες θέσεις περιλαμβάνουν δύο επιστήμονες από πανεπιστήμια ή ερευνητικά ιδρύματα, δύο εκπροσώπους του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας, το Γεωτεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας, την αντιπροσωπευτικότερη οργάνωση καταναλωτών και την αντιπροσωπευτικότερη περιβαλλοντική μη κυβερνητική οργάνωση. Επομένως, οποιοδήποτε επιχείρημα ότι δεν εκπροσωπούνται επιστημονικά ή περιβαλλοντικά συμφέροντα θα ήταν ανακριβές. Η ορθή κριτική είναι ότι όλες αυτές οι θέσεις έχουν εθνικό χαρακτήρα: τίποτα στη σύνθεση του Συμβουλίου δεν εκπροσωπεί την Περιφέρεια, τους δήμους ή τους παράκτιους αλιείς της περιοχής όπου βρίσκεται μια μίσθωση.

- Η τρίτη θέση κατανέμεται βάσει αυτοδηλούμενου μεριδίου αγοράς, δηλαδή στην οργάνωση της οποίας τα μέλη έχουν τη μεγαλύτερη συνολική παραγωγή, όπως αυτή δηλώνεται στο Ολοκληρωμένο Σύστημα Παρακολούθησης Αλιείας για το προηγούμενο ημερολογιακό έτος. Η γνώμη του Συμβουλίου απαιτείται πριν ο Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων μπορέσει να αναστείλει νέες μισθώσεις βάσει του άρθρου 18. Το άρθρο 18 αποσκοπεί στην προστασία της αξίας των υφιστάμενων μισθώσεων και όχι του περιβάλλοντος. Επομένως, η θέση απονέμεται στο συμφέρον που έχει τα περισσότερα να κερδίσει από τη συγκεκριμένη γνωμοδότηση, βάσει κριτηρίου που δηλώνεται από το ίδιο το ενδιαφερόμενο μέρος.

ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΕΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Το μοντέλο 60:40 του Γνωμοδοτικού Συμβουλίου Υδατοκαλλιεργειας της ΕΕ παρέχει κατάλληλο σημείο

αναφοράς. Τουλάχιστον το 40% των μη κυβερνητικών θέσεων πρέπει να εκπροσωπεί περιβαλλοντικά και καταναλωτικά συμφέροντα, τις τοπικές κοινωνίες και τους χρήστες μικρής κλίμακας, με διαφανείς διαδικασίες ορισμού και σαφείς κανόνες για τις συγκρούσεις συμφερόντων.

Ισόρροπη σύνθεση του Συμβουλίου

Το άρθρο 23 δεν πρέπει να αυξήσει τις εγγυημένες θέσεις του κλάδου χωρίς να προβλέψει ταυτόχρονα:

- έναν εκπρόσωπο των παράκτιων και νησιωτικών δήμων, ο οποίος θα ορίζεται από την Κεντρική Ένωση Δήμων Ελλάδας, κατόπιν διαβούλευσης με το Δίκτυο Μπλε Δήμων και
- έναν εκπρόσωπο οργανώσεων των παράκτιων κοινοτήτων που επηρεάζονται από τις υδατοκαλλιέργειες, ο οποίος θα επιλέγεται μέσω διαφανούς εθνικής διαδικασίας υποβολής υποψηφιοτήτων.

Προστασία της ανεξαρτησίας των αποφάσεων βάσει του άρθρου 28

Η γνώμη του Συμβουλίου πρέπει να παραμένει συμβουλευτική και μη δεσμευτική. Τα μέλη που εκπροσωπούν τον κλάδο πρέπει να δηλώνουν κάθε σύγκρουση συμφερόντων και να απέχουν από αποφάσεις που επηρεάζουν τα όρια παραγωγής, την αναστολή μισθώσεων ή τα εμπορικά συμφέροντα των μελών τους.

Διεύρυνση των λόγων αναστολής των μισθώσεων

Ο Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων πρέπει να μπορεί να αναστέλλει νέες μισθώσεις όταν τα διαθέσιμα στοιχεία δείχνουν ότι έχει εξαντληθεί η περιβαλλοντική φέρουσα ικανότητα, ότι ενδέχεται να προκληθεί υποβάθμιση υδάτινου σώματος, ότι μπορεί να επηρεαστούν περιοχές Natura 2000, ότι εξακολουθεί να υπάρχει αβεβαιότητα σχετικά με τις σωρευτικές επιπτώσεις ή ότι υπάρχουν σοβαρές συγκρούσεις με την αλιεία και τις παράκτιες κοινότητες.

Υποχρέωση διαφάνειας

Πρέπει να δημοσιεύονται η σύνθεση του Συμβουλίου, οι δηλώσεις συμφερόντων, τα έγγραφα των συνεδριάσεων, τα αποδεικτικά στοιχεία, τα πρακτικά, τα αποτελέσματα των ψηφοφοριών και οι μειοψηφούσες απόψεις. Κάθε υπουργική απόφαση που αποκλίνει από ανεξάρτητη επιστημονική ή περιβαλλοντική γνωμοδότηση πρέπει να συνοδεύεται από γραπτή αιτιολόγηση.

Τα άρθρα 23 και 28 πρέπει, επομένως, να τροποποιηθούν από κοινού. Η αύξηση της εκπροσώπησης του κλάδου χωρίς αντίστοιχη ενίσχυση της εκπροσώπησης των περιβαλλοντικών συμφερόντων, των δήμων, των αλιέων και των τοπικών κοινωνιών μπορεί να αποδυναμώσει την ανεξαρτησία και τη δημόσια νομιμοποίηση των αποφάσεων σχετικά με τη μελλοντική επέκταση των υδατοκαλλιεργειών.

Πρέπει να προστεθούν θέσεις για την οικεία Περιφέρεια και τους ενδιαφερόμενους δήμους, τους παράκτιους αλιείς και τον Οργανισμό Φυσικού Περιβάλλοντος και Κλιματικής Αλλαγής. Δεν χρειάζεται να προστεθούν άλλες θέσεις για επιστημονικά ή περιβαλλοντικά συμφέροντα, καθώς αυτά εκπροσωπούνται ήδη. Η γνωμοδότηση βάσει του άρθρου 18 πρέπει να δημοσιεύεται μαζί με την απόφαση και να καταγράφει τη θέση κάθε εκπροσωπούμενου συμφέροντος.

ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΗ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΔΙΑΤΥΠΩΣΗ

Το άρθρο 3(2)(η) να αντικατασταθεί ως εξής:

«Τρεις εκπρόσωποι αναγνωρισμένων οργανώσεων παραγωγών υδατοκαλλιέργειας: ένας εκπρόσωπος των παραγωγών θαλάσσιων ιχθύων, ένας εκπρόσωπος των παραγωγών οστρακοειδών και ένας εκπρόσωπος μικρών

και μεσαίων παραγωγών ή παραγωγών υδατοκαλλιέργειας χαμηλών περιβαλλοντικών επιπτώσεων. Καμία οργάνωση, επιχείρηση ή ομάδα συνδεδεμένων επιχειρήσεων δεν μπορεί να ελέγχει ή να ορίζει περισσότερους από έναν εκπροσώπους.»

Να προστεθούν οι ακόλουθοι εκπρόσωποι:

- Ένας εκπρόσωπος των παράκτιων και νησιωτικών δήμων, ο οποίος ορίζεται από την Κεντρική Ένωση Δήμων Ελλάδας, κατόπιν διαβούλευσης με οργανώσεις που εκπροσωπούν παράκτιους δήμους.
- Ένας εκπρόσωπος οργανώσεων των παράκτιων κοινοτήτων που επηρεάζονται από τις υδατοκαλλιέργειες, ο οποίος επιλέγεται μέσω διαφανούς εθνικής διαδικασίας υποβολής υποψηφιοτήτων.

Κατ' ελάχιστον, η τρίτη θέση εκπροσώπησης του κλάδου δεν πρέπει να θεσπιστεί, εκτός εάν ο νόμος εγγυάται ταυτόχρονα την εκπροσώπηση των παράκτιων δήμων και των επηρεαζόμενων τοπικών κοινωνιών.

Principal concerns

The combined changes create a governance risk. The regulated industry would gain greater influence over advice affecting production growth and possible suspension of new leases. Giving the largest producer organization a guaranteed seat also favors production volume over environmental responsibility, local knowledge or the interests of smaller operators.

The Council advises the Minister on national aquaculture policy, development programs and institutional reforms. Article 28 would also require its opinion before the Minister could suspend new aquaculture leases.

The proposed change therefore has consequences beyond routine industry consultation. It gives additional influence to producers over decisions concerning:

- future industry expansion;
- new leases and production capacity;
- environmental safeguards;
- institutional and regulatory reforms; and
- restrictions intended to prevent overcapacity or protect fisheries resources.

The law does not prevent the same organization, or closely connected organizations, from influencing more than one producer seat. It also lacks detailed requirements covering declarations of interest, recusals, publication of votes or balanced representation.

Environmental and social implications

The Council already includes two Environment Ministry representatives and one environmental-NGO representative. Increasing producer representation without adding independent social impact expertise could strengthen the weight given to production growth. This creates both a substantive and a perceived conflict-of-interest problem when the Council considers whether production capacity should be restricted.

The existing and proposed Council compositions provide no guaranteed representation for:

- coastal and island municipalities;
- small-scale coastal fishers;
- residents of aquaculture-affected communities;
- tourism and recreational marine users; or
- local businesses dependent on coastal environmental quality.

These groups bear many of the external costs associated with aquaculture development but have no vote in national policy recommendations. The additional seat instead rewards the organization representing the highest production volume, which is likely to reinforce the influence of the largest producers.

The production-volume criterion also disadvantages smaller operators and lower-impact forms of aquaculture. It treats production scale as a proxy for legitimate representation. Assessment should move beyond conventional production value and employment to account for changes in natural capital, human capital, social/institutional

capital and local economic resilience. For example, aquaculture development that increases sectoral output but reduces water quality, fisheries productivity, tourism value, biodiversity and community welfare may increase measured GDP while reducing comprehensive wealth.

International best practice

Most countries do not have a national aquaculture council with legally guaranteed seats for every affected group. However, their advisory councils give local authorities and other marine interests stronger roles in planning and licensing.

EU Aquaculture Advisory Council. EU legislation distinguishes industry organizations from “other interest groups,” expressly including environmental and consumer organizations, and requires balanced, wide stakeholder representation. Its executive committee follows a 60% sector / 40% other-interest allocation. Regulation (EU) 1380/2013; Delegated Regulation (EU) 2015/242. For the 3 sector voting members there should be at least 2 seats for other-interests.

Legal assessment

- What the amendment actually changes. Article 3(2) as enacted seats thirteen members, of whom two represent producers; the amendment makes it fourteen and three. The other seats include two scientists from universities or research institutes, two representatives of the Ministry of Environment, the Geotechnical Chamber, the most representative consumers’ organization and the most representative environmental non-governmental organization. A submission arguing that scientific or environmental interests are unrepresented is wrong on the text and would be corrected. The accurate criticism is that every one of those seats is national: nothing on the Council represents the Region, the municipalities or the coastal fishers of the place where a lease lies.
- The third seat is allocated by self-declared market share — the organization whose members’ aggregate production, as declared to the Ολοκληρωμένο Σύστημα Παρακολούθησης Αλιείας for the previous calendar year, is the largest. The Council’s opinion is required before the Minister may suspend new leasing under Article 18, and Article 18 exists to protect the value of existing leases rather than the environment. The seat therefore goes to the interest with the most to gain from the advice, on a criterion the interest itself reports.

Suggested amendments

The EU’s Aquaculture Advisory Council 60:40 model provides at least 40% of non-government seats should represent environmental, community, consumer and small-scale-user interests, with transparent nomination and conflict-of-interest rules.

1. Balance Council membership. Article 23 should not increase guaranteed industry seats without simultaneously reserving seats for:
 - one representative of coastal and island municipalities, nominated by KEDE after consultation with the Blue Municipalities Network; and
 - one representative of affected coastal-community organizations, selected through a transparent national nomination process.
 2. Protect independent decisions under Article 28. The Council’s opinion should remain advisory and non-binding. Industry members must declare conflicts and withdraw from decisions affecting production limits, lease suspensions or their members’ commercial interests.
 3. Broaden the grounds for suspending leases. The Minister should be able to suspend new leases where evidence shows that environmental carrying capacity has been reached, water-body deterioration may occur, Natura 2000 sites may be affected, cumulative impacts remain uncertain or serious conflicts with fisheries and coastal communities exist.
 4. Require transparency. Publish Council membership, declared interests, meeting papers, evidence, minutes, voting records and minority opinions. Any ministerial decision that departs from independent scientific or environmental advice should include a written justification.
- Articles 23 and 28 should therefore be amended together. Increasing industry representation without counterbalancing environmental, municipal, fisheries and community interests could weaken the independence and public legitimacy of decisions on future aquaculture expansion.
- Seats should be added for the Region and the municipalities concerned, for coastal fishers, and for the Natural

Environment and Climate Change Agency. Additional seats for scientific or environmental interests should not be sought, because they exist. The opinion under Article 18 should be published with the decision and record the position of each interest represented.

Suggested article amendments

Replace Article 3(2)(η) with:

Three representatives of recognized aquaculture producer organizations: one representing marine finfish producers, one representing shellfish producers, and one representing small and medium-sized or low-impact aquaculture producers. No organization, undertaking or group of connected undertakings may control or nominate more than one representative.

Add the following representatives:

- One representative of coastal and island municipalities, nominated by the Central Union of Municipalities of Greece following consultation with organizations representing coastal municipalities.
- One representative of affected coastal-community organizations, selected through a transparent national nomination process.

At minimum, the third industry seat should not be introduced unless the law simultaneously guarantees representation for coastal municipalities and affected communities.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΜΑΚΡΗ – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 21:02

Χρειάζεται να προστεθεί ένας Δήμαρχος στην περιφέρεια του οποίου ασκείται ΥΔΚ δραστηριότητα, ως εκπρόσωπος της τοπικής κοινωνίας, ο οποίος, όπως λέει το άρθρο θα προτείνεται από την επαγγελματική του οργάνωση, δηλαδή της ΚΕΔΕ.

Nikos Zarkadoulas – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 22:48

Η παντελής απουσία εκπροσώπησης της τοπικής κοινωνίας στα όργανα διοίκησης είναι σοβαρή παράλειψη και πρέπει να διορθωθεί. Προτείνεται η προσθήκη ενός δημάρχου δήμου όπου ασκείται δραστηριότητα υδατοκαλλιέργειας, ως εκπρόσωπου της τοπικής κοινωνίας, υποδεικνυόμενου από την ΚΕΔΕ. Οι τοπικές κοινωνίες επωμίζονται τις περιβαλλοντικές και οικονομικές συνέπειες των μονάδων και πρέπει να έχουν λόγο στη λήψη αποφάσεων που τις αφορούν άμεσα.

ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ ΙΩΣΗΦΙΔΗΣ – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 22:59

Η παντελής απουσία εκπροσώπησης των τοπικών κοινωνιών πρέπει να διορθωθεί. Να προστεθεί δήμαρχος δήμου όπου ασκείται δραστηριότητα υδατοκαλλιέργειας, ως εκπρόσωπος της τοπικής κοινωνίας, υποδεικνυόμενος από την ΚΕΔΕ.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΙΧΘΥΟΛΟΓΩΝ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΠΣΙΔ – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 23:02

Άρθρο 23 — Σύνθεση Εθνικού Συμβουλίου Υδατοκαλλιεργειών

- Προσθήκη εκπροσώπου του ΠΣΙΔ, κατά αναλογία με το Εθνικό Συμβούλιο Αλιείας:
- « θ) Έναν (1) εκπρόσωπο του Πανελλήνιου Συλλόγου Ιχθυολόγων του Δημοσίου»

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΙΧΘΥΟΛΟΓΩΝ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΠΣΙΔ – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 23:03

Άρθρο 33 Μέλη - Περιφέρεια Αγροτικών Συλλόγων - Αντικατάσταση άρθρου 6 ν. 1361/1983.

- Στην παρ. 3 ο διαχωρισμός των συλλόγων ανά αλιευτικό εργαλείο θα οδηγήσει σε αποδυνάμωση της εκπροσώπησης των αλιέων.

Παναγιώτης Χολής – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 23:07

Άρθρο 23 – Συμμετοχή της τοπικής αυτοδιοίκησης

Η σύνθεση του προβλεπόμενου οργάνου θα πρέπει να ενισχυθεί με τη συμμετοχή ενός Δημάρχου Δήμου στην περιφέρεια του οποίου ασκείται δραστηριότητα υδατοκαλλιέργειας, ως εκπροσώπου της τοπικής κοινωνίας. Η συμμετοχή της πρωτοβάθμιας αυτοδιοίκησης είναι αναγκαία, καθώς οι δραστηριότητες υδατοκαλλιέργειας έχουν άμεσες χωρικές, περιβαλλοντικές, κοινωνικές και οικονομικές επιπτώσεις στις τοπικές κοινωνίες. Η εκπροσώπηση της τοπικής αυτοδιοίκησης δεν μπορεί να θεωρείται προαιρετική σε ένα θεσμικό όργανο που λαμβάνει αποφάσεις με άμεσες επιπτώσεις στον θαλάσσιο και παράκτιο χώρο των Δήμων. Ζητείται η προσθήκη σχετικής πρόβλεψης στο άρθρο 23.

Νίκος Ζαρκαδούλας – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 23:58

Η διεύρυνση της εκπροσώπησης των επαγγελματικών οργανώσεων των υδατοκαλλιεργητών είναι θεμιτή, δεν εξασφαλίζει όμως από μόνη της την αναγκαία ισορροπία στη σύνθεση του Εθνικού Συμβουλίου Υδατοκαλλιεργειών.

Η ανάπτυξη της υδατοκαλλιέργειας επηρεάζει άμεσα το θαλάσσιο και παράκτιο περιβάλλον, την παράκτια αλιεία, τον τουρισμό, τη χρήση των ακτών και την οικονομική και κοινωνική ζωή των περιοχών στις οποίες εγκαθίστανται οι μονάδες. Για τον λόγο αυτό, στο Συμβούλιο πρέπει να εκπροσωπούνται θεσμικά και οι τοπικές κοινωνίες και η περιβαλλοντική/επιστημονική διάσταση, ώστε η ανάπτυξη του κλάδου να συνδυάζεται με την προστασία του δημόσιου συμφέροντος.

Ιδιαίτερα, η επιλογή εκπροσώπου με μοναδικό κριτήριο τη «μεγαλύτερη συνολική παραγωγή» ενισχύει εκ των πραγμάτων την εκπροσώπηση των μεγαλύτερων παραγωγικών συμφερόντων. Το οικονομικό ή παραγωγικό μέγεθος δεν πρέπει να αποτελεί το μοναδικό κριτήριο συμμετοχής σε ένα εθνικό συμβουλευτικό όργανο που καλείται να εξετάζει ζητήματα με ευρύτερες περιβαλλοντικές και κοινωνικές συνέπειες.

Προτείνεται συνεπώς η σύνθεση του Εθνικού Συμβουλίου Υδατοκαλλιεργειών να συμπληρωθεί με:

«έναν (1) εκπρόσωπο της τοπικής αυτοδιοίκησης από παράκτιους δήμους στους οποίους αναπτύσσεται σημαντική δραστηριότητα υδατοκαλλιέργειας και έναν (1) εκπρόσωπο αναγνωρισμένου επιστημονικού ή περιβαλλοντικού φορέα με τεκμηριωμένη γνώση των θαλάσσιων οικοσυστημάτων».

Παράλληλα, προτείνεται να προβλέπεται δημοσιοποίηση της σύνθεσης, των πρακτικών, των γνωμοδοτήσεων και τυχόν μειοψηφουσών απόψεων του Συμβουλίου, ώστε να διασφαλίζονται διαφάνεια, λογοδοσία και ουσιαστική κοινωνική συμμετοχή.

Στόχος δεν πρέπει να είναι η παρεμπόδιση της υδατοκαλλιέργειας, αλλά η δημιουργία ενός πραγματικά αντιπροσωπευτικού θεσμού, στον οποίο η παραγωγική ανάπτυξη θα συνδιαμορφώνεται με την περιβαλλοντική προστασία και τα συμφέροντα των τοπικών κοινωνιών.

B*** Σ***** – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 00:00**

Η παντελής απουσία εκπροσώπησης των τοπικών κοινωνιών πρέπει να διορθωθεί. Να προστεθεί δήμαρχος δήμου όπου ασκείται δραστηριότητα υδατοκαλλιέργειας, ως εκπρόσωπος της τοπικής κοινωνίας, υποδεικνυόμενος από την ΚΕΔΕ. Επίσης θα πρέπει η γνώμη της τοπικής αυτοδιοίκησης από γνωμοδοτική να γίνει δεσμευτική. Δεν μπορεί να λαμβάνουν χώρα τέτοιας κλίμακας δραστηριότητες στα όρια οιοδήποτε Δήμου και ο οικείος Δήμος να μην έχει σημαίνοντα λόγο μέσω του κυρίαρχου οργάνου του που είναι το Δημοτικό Συμβούλιο.

SOS Ευβοϊκός – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 00:22

Η σύνθεση με μέλη που προέρχονται αποκλειστικά από τον χώρο των υδατοκαλλιεργειών δεν είναι αντιπροσωπευτική γιατί λείπουν οι εμπλεκόμενοι περιβαλλοντικοί φορείς και οργανώσεις πολιτών που θίγονται από τις ιχθυοκαλλιέργειες.

Να συμπεριληφθούν οργανώσεις όπως η ΑΚΤΑΙΑ, ΜΚΟ όπως το Αρχιπέλαγος, η GREENPEACE, το WWF και άλλοι φορείς που ασχολούνται με την υγεία των θαλασσών.

Σύμφωνα με την τροποποίηση της παρ. 2 του άρθρου 3 του ν. 4282/2014 περί Εθνικού Συμβουλίου Υδατοκαλλιεργειών:

-να προστεθούν εκπρόσωποι της Τοπικής Αυτοδιοίκησης Α΄ και Β΄ βαθμού με τους αναπληρωτές τους από τα όργανα της ΚΕΔΕ και ΕΝΠΕ ,ενώ ταυτόχρονα να εκπροσωπούνται οι τοπικές κοινωνίες από τον εκάστοτε Δήμαρχο ή τον αναπληρωτή του, της περιοχής ευθύνης τους .
Σε περίπτωση που ο εκπρόσωπος της ΚΕΔΕ συμπίπτει με τον Δήμαρχο της περιοχής παρέμβασης ,στο Συμβούλιο θα συμμετάσχει Δημοτικός Σύμβουλος ορισμένος από το Δημοτικό Συμβούλιο της περιοχής παρέμβασης .

ΟΖΟΝ ΜΗ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 04:25

Η αύξηση των εκπροσώπων του κλάδου των υδατοκαλλιεργειών στο ΕΣΥΔ είναι περιέργη καθώς δεν υπηρετεί το δημόσιο συμφέρον. Απλά ενισχύει την θέση των επιχειρηματιών του κλάδου στο εθνικό συμβούλιο. Ειδικότερα δε, επειδή με τα μέχρι σήμερα δεδομένα η τροποποίηση αυτή θα δώσει δύο θέσεις του ΕΣΥΔ στον ίδιο επαγγελματικό φορέα – τον ΕΛΟΠΥ. Θα ήταν λοιπόν πιο σωστό να διατηρηθούν οι δύο θέσεις που αποδίδονται στους επιχειρηματίες του κλάδου: μία θέση για τον εκπρόσωπο των ιχθυοκαλλιεργητών και μία για των εκπρόσωπο των οστρακοκαλλιεργητών. Κρίνεται επίσης απαραίτητη η εκπροσώπηση της τοπικής αυτοδιοίκησης στο ΕΣΥΔ (ενδεχομένως μέσω της ΚΕΔΕ ή άλλου φορέα δήμων που φιλοξενούν ιχθυοκαλλιεργητική δραστηριότητα) καθώς επίσης και των επαγγελματιών αλιέων

ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΣ ΜΕΘΑΝΩΝ ΕΝΕΡΓΟΙ ΠΟΛΙΤΕΣ – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 08:36

Η απουσία εκπροσώπησης των τοπικών κοινωνιών πρέπει να διορθωθεί. Να προστεθεί δήμαρχος δήμου όπου ασκείται δραστηριότητα υδατοκαλλιέργειας, ως εκπρόσωπος της τοπικής κοινωνίας, υποδεικνυόμενος από την ΚΕΔΕ.

Άρθρο 24 – Υποχρεώσεις φορέων διαχείρισης και φορέων μονάδων υδατοκαλλιέργειας εγκατεστημένων εντός Περιοχών Οργανωμένης Ανάπτυξης Υδατοκαλλιεργειών - Προσθήκη παρ. 6, 7 και 8 στο άρθρο 6 του ν. 4282/2014

Στο άρθρο 6 του ν. 4282/2014 (Α΄ 182), περί διαχείρισης Περιοχών Οργανωμένης Ανάπτυξης Υδατοκαλλιεργειών (Π.Ο.Α.Υ.), προστίθενται παρ. 6, 7 και 8 ως εξής:

«6. Ο φορέας διαχείρισης της Π.Ο.Α.Υ.:

α) υλοποιεί πρόγραμμα παρακολούθησης και περιβαλλοντικής διαχείρισης, σύμφωνα με το προεδρικό διάταγμα θεσμοθέτησης της Π.Ο.Α.Υ.,

β) υποβάλλει ετήσια έκθεση για την αξιολόγηση της υλοποίησης του σχεδίου για τον χαρακτηρισμό και την οριοθέτηση της Π.Ο.Α.Υ., στις αρμόδιες εποπτεύουσες υπηρεσίες,

γ) προετοιμάζει τη μίσθωση θέσεων υδρανάπαυσης,

δ) έχει δικαίωμα πρόσβασης εντός των μισθωμένων θαλάσσιων χώρων και χερσαίων εγκαταστάσεων των φορέων των μονάδων, μελών και μη μελών αυτού,

ε) έχει δικαίωμα να λαμβάνει γνώση των αποτελεσμάτων των προγραμμάτων παρακολούθησης των μονάδων εντός Π.Ο.Α.Υ., μελών και μη μελών αυτών.

7. Το σύνολο των φορέων των μονάδων υδατοκαλλιέργειας που είναι εγκατεστημένες εντός Π.Ο.Α.Υ.:

α) παρέχουν στον φορέα διαχείρισης της Π.Ο.Α.Υ. τα απαραίτητα στοιχεία για τη λειτουργία του συστήματος παρακολούθησης και περιβαλλοντικής διαχείρισης της Π.Ο.Α.Υ.,

β) επιτρέπουν την είσοδο εκπροσώπων του φορέα διαχείρισης στις εγκαταστάσεις της μονάδας τους, κατόπιν προηγούμενης έγγραφης ειδοποίησης,

γ) συνεργάζονται με τον φορέα διαχείρισης με σκοπό την εύρυθμη λειτουργία της Π.Ο.Α.Υ.,

δ) καταβάλλουν στον φορέα διαχείρισης το αναλογούν σε αυτούς τίμημα για δαπάνες εύρυθμης λειτουργίας της Π.Ο.Α.Υ..

8. Αν διαπιστωθεί παράβαση του παρόντος στο πλαίσιο διενέργειας τελωνειακού ελέγχου από αρμόδια τελωνειακή αρχή, τα αντικείμενα που σχετίζονται με την παράβαση δεσμεύονται και παραδίδονται στην αρμόδια διεύθυνση της οικείας Περιφερειακής Ενότητας, η οποία μεριμνά για την εφαρμογή των άρθρων 6 και 7 κατά περίπτωση, καθώς και για την αποστολή του φακέλου της υπόθεσης στην αρμόδια αρχή για την επιβολή των διοικητικών κυρώσεων σύμφωνα με τα άρθρα 23Α, 24, 25 και 26.».

Σχόλια επί του άρθρου 24

ΑΣΤΙΚΗ ΜΗ ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΥΔΑΤΙΝΩΝ ΟΙΚΟΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ – 4 Σεπτεμβρίου 2026, 10:43

Προστίθενται στο άρθρο για τις υποχρεώσεις των φορέων της ΠΟΑΥ και άλλες υποχρεώσεις. Θετική προσθήκη, γιατί οι φορείς της ΠΟΑΥ αποκτούν νέες υποχρεώσεις οι οποίες αφορούν πρόγραμμα παρακολούθησης και περιβαλλοντικής διαχείρισης. Εντός του δικτύου Natura2000 θα πρέπει και ο ΟΦΥΠΕΚΑ να λαμβάνει γνώση των αποτελεσμάτων των προγραμμάτων παρακολούθησης των μονάδων εντός Π.Ο.Α.Υ. Επίσης θα ήταν θετικό τα αποτελέσματα αυτά να αναρτώνται δημόσια προκειμένου να μπορεί να λάβει γνώση το ενδιαφερόμενο κοινό.

Εξ. Πολ. Σύλλογος Οικιστών και Οικοπ/χων Σκορπονερίου – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 02:14

Για την διασφάλιση διαφάνειας:

1. οι εποπτικοί φορείς πρέπει να είναι διαπιστευμένοι, ανεξάρτητοι φορείς που δεν έχουν καμμία οικονομική σχέση με τον φορέα διαχείρισης ΠΟΑΥ. Αλλιώς "Γιάννης κερνάει Γιάννης πίνει" όπως λένε και οι Επιστήμονες.
2. τα δεδομένα των μονάδων και τα αποτελέσματα των μετρήσεων, αναλύσεων κλπ, πρέπει να δημοσιοποιούνται και να είναι προσβάσιμα σε όλους.
3. Η ανάρτηση των δεδομένων πρέπει να είναι συνδεδεμένη με το taxis. Ωστε σε περίπτωση αθέτησης να υποβάλλονται αυτόματα στο taxis πρόστιμα για κάθε μία ημέρα αθέτησης. Τα πρόστιμα οφείλουν να είναι σοβαρά ώστε να αποτελούν κίνητρο για να συμμορφώνονται με την νομοθεσία.
4. Σε περίπτωση καταγραφής περιβαλλοντικής ζημιάς πρέπει να υποβάλλονται αυτόματα στο taxis, σοβαρά πρόστιμα

Α*** Α***** Ε***** Υ***** Ε***** Ν**** Κ** Α***** – 6**

Σεπτεμβρίου 2026, 14:08

Η προτεινόμενη παρ. 8 του άρθρου 6 του ν. 4282/2014 χρήζει επανεξέτασης. Δεν καθίσταται σαφές ποιες παραβάσεις των υποχρεώσεων που συνδέονται με τη διαχείριση Π.Ο.Α.Υ. μπορούν να διαπιστωθούν στο πλαίσιο τελωνειακού ελέγχου, ποια είναι τα «αντικείμενα» που δύνανται να δεσμεύονται και σε ποιο ακριβώς νομοθετικό πλαίσιο αναφέρονται οι παραπομπές στα άρθρα 6, 7, 23Α, 24, 25 και 26.

Ιδίως επισημαίνεται ότι το άρθρο 51 του ίδιου σχεδίου νόμου, με το οποίο τροποποιείται το άρθρο 23 του ν. 4235/2014, περιλαμβάνει σχεδόν αντίστοιχη ρύθμιση περί τελωνειακού ελέγχου και δέσμευσης αντικειμένων, αλλά εκεί γίνεται ρητή αναφορά σε συγκεκριμένες παραβάσεις της παρ. 2 του άρθρου 23. Η αντιστοιχία αυτή

δημιουργεί εύλογο ζήτημα ως προς το εάν η παρ. 8 του άρθρου 24 έχει ενταχθεί εκ παραδρομής ή διατηρεί παραπομπές άλλου νομοθετικού πλαισίου.

Για λόγους ασφάλειας δικαίου προτείνεται η διαγραφή της παρ. 8 ή, εφόσον υπάρχει συγκεκριμένη πρόθεση εφαρμογής της στις Π.Ο.Α.Υ. και στις μονάδες υδατοκαλλιέργειας, η πλήρης αναδιατύπωσή της με ρητό προσδιορισμό των παραβάσεων, της σύνδεσής τους με τον τελωνειακό έλεγχο, των αντικειμένων που δύναται να δεσμεύονται, του εφαρμοζόμενου νομοθετήματος, της αρμόδιας αρχής και των προβλεπόμενων κυρώσεων.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΔΟΥΖΙΝΑ – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 19:48

Η παρούσα ελληνική μετάφραση βασίζεται στο πρωτότυπο αγγλικό κείμενο που ακολουθεί.

ΑΡΘΡΟ 24

Κύριες ανησυχίες

Ένας φορέας διαχείρισης ΠΟΑΥ που ελέγχεται από τους παραγωγούς δεν πρέπει να παράγει, να ελέγχει ή να επικυρώνει τα βασικά αποδεικτικά στοιχεία βάσει των οποίων αξιολογείται η περιβαλλοντική συμμόρφωση των μελών του, καθώς αυτό δημιουργεί εγγενή σύγκρουση συμφερόντων. Μπορεί να συντονίζει και να χρηματοδοτεί την παρακολούθηση, αλλά η αρμόδια περιβαλλοντική αρχή πρέπει να εγκρίνει το πρόγραμμα, να εποπτεύει την ανεξάρτητη συλλογή και επικύρωση των δεδομένων, να έχει άμεση πρόσβαση στα αποτελέσματα και να κρίνει τη συμμόρφωση και τα αναγκαία μέτρα επιβολής.

Η περιβαλλοντική παρακολούθηση μπορεί να συντονίζεται και να χρηματοδοτείται συλλογικά. Ωστόσο, οι προτεινόμενες διατάξεις δεν διαχωρίζουν επαρκώς:

- τον συντονισμό της παρακολούθησης·
- τη δειγματοληψία και την εργαστηριακή ανάλυση·
- τη φύλαξη και επικύρωση των δεδομένων·
- την αξιολόγηση της συμμόρφωσης· και
- τον κανονιστικό έλεγχο και την επιβολή της νομοθεσίας.

Όταν ο φορέας διαχείρισης ΠΟΑΥ ελέγχεται από παραγωγούς, η δυνατότητά του να παράγει, να κατέχει και να αξιολογεί τα κύρια αποδεικτικά στοιχεία που χρησιμοποιούνται για τον έλεγχο των μελών του δημιουργεί διαρθρωτική σύγκρουση συμφερόντων. Θα μπορούσε να επηρεάζει τη θέση των σταθμών μέτρησης, τις ημερομηνίες δειγματοληψίας, τις αναλυτικές παραμέτρους ή τη δημοσιοποίηση δυσμενών αποτελεσμάτων.

Το άρθρο 24 επίσης δεν προσδιορίζει:

- ανεξάρτητη παρακολούθηση από διαπιστευμένους φορείς, υπό την εποπτεία δημόσιας αρχής, και αναλύσεις από διαπιστευμένα εργαστήρια·
- τη συχνότητα της παρακολούθησης και την εποχική κάλυψη·
- τη σωρευτική αξιολόγηση ολόκληρης της ΠΟΑΥ·
- τη δημόσια πρόσβαση στα αποτελέσματα·
- τα όρια συμμόρφωσης και τις υποχρεωτικές ενέργειες σε περίπτωση υπέρβασής τους·
- ελέγχους από δημόσιες αρχές και αιφνιδιαστικές επιθεωρήσεις·
- εγγυήσεις για την πρόσβαση σε εγκαταστάσεις επιχειρήσεων που δεν είναι μέλη του φορέα· και
- οικονομική λογοδοσία για τις χρεώσεις που επιβάλλονται στους φορείς εκμετάλλευσης.

Περιβαλλοντικές και κοινωνικές επιπτώσεις

Χωρίς ανεξάρτητη εποπτεία, το πρόγραμμα παρακολούθησης ενδέχεται να μην εντοπίζει:

- τον οργανικό εμπλουτισμό και τη μείωση του οξυγόνου κάτω από τις μονάδες κλωβών και πέραν αυτών·
- τη συσσώρευση θρεπτικών ουσιών και τον ευτροφισμό·
- τις επιπτώσεις στην Ποσειδωνία, στους κοραλλιογενείς σχηματισμούς και σε άλλες ευαίσθητες κοινότητες του βυθού·
- κατάλοιπα χημικών ουσιών και κτηνιατρικών φαρμάκων·
- διαφυγές ψαριών, αλληλεπιδράσεις ασθενειών και περιστατικά μαζικής θνησιμότητας· και
- τις σωρευτικές επιπτώσεις πολλών μονάδων που λειτουργούν στο ίδιο υδάτινο σύστημα.

Τα αποτελέσματα σε επίπεδο μεμονωμένης μονάδας δεν επαρκούν. Η παρακολούθηση πρέπει να καλύπτει ολόκληρη την ΠΟΑΥ και τη ζώνη επιρροής της, λαμβάνοντας υπόψη συνθήκες περιορισμένης ανανέωσης των υδάτων, τη μέγιστη εκτρεφόμενη βιομάζα, τις ευαίσθητες εποχικές περιόδους και τη σύνδεση με περιοχές Natura 2000.

Δεν προβλέπεται συγκεκριμένος ρόλος για τους δήμους, τους παράκτιους αλιείς, τις τουριστικές επιχειρήσεις, τις περιβαλλοντικές οργανώσεις και τις επηρεαζόμενες κοινότητες στην εξέταση των αποτελεσμάτων ή στην αντιμετώπιση της διαπιστωμένης ζημίας. Αυτό μπορεί να μειώσει την εμπιστοσύνη του κοινού και να δημιουργήσει την εντύπωση ότι ο κλάδος αυτοελέγχεται.

Διεθνείς βέλτιστες πρακτικές

Η διεθνής πρακτική επιτρέπει στους φορείς εκμετάλλευσης να χρηματοδοτούν και να διενεργούν την παρακολούθηση, αλλά η κανονιστική ευθύνη παραμένει στις δημόσιες αρχές.

- Στη Σκωτία, η παραγωγή διαχωρίζεται από τη ρύθμιση. Η Σκωτική Υπηρεσία Προστασίας του Περιβάλλοντος εκδίδει άδειες, θεσπίζει περιβαλλοντικά πρότυπα, αξιολογεί τη συμμόρφωση και επιβάλλει κυρώσεις. Οι τοπικές αρχές διατηρούν χωριστές αρμοδιότητες χωροταξικού σχεδιασμού.

- Η Νορβηγία απαιτεί έρευνες του βυθού στις μονάδες και στις μεταβατικές ζώνες σύμφωνα με το πρότυπο NS 9410:2016, με υποβολή των εκθέσεων στη Διεύθυνση Αλιείας. Τα αποτελέσματα αξιοποιούνται για τη δημόσια κανονιστική εποπτεία και όχι για εσωτερικές αποφάσεις του κλάδου.

- Ο σχεδιασμός ζωνών κατάλληλων για υδατοκαλλιέργεια στην Ιταλία περιλαμβάνει τις περιφερειακές αρχές, ερευνητικά ιδρύματα, φορείς εκμετάλλευσης και διαβούλευση με τους τοπικούς ενδιαφερομένους. Στη Σαρδηνία, το σχετικό σχέδιο υπόκειται επίσης σε Στρατηγική Περιβαλλοντική Εκτίμηση και δέουσα εκτίμηση Natura, με συμμετοχή των ενδιαφερομένων.

- Το εγχειρίδιο του FAO και της Παγκόσμιας Τράπεζας αναθέτει τη χωροθέτηση στις εθνικές και τοπικές κυβερνήσεις, την επιλογή θέσεων στις επιχειρήσεις και τη διαχείριση των περιοχών από κοινού στις ενώσεις παραγωγών και στις ρυθμιστικές αρχές. Διευκρινίζει ότι την τελική ευθύνη ως ρυθμιστής φέρει το κράτος. Όταν οι παραγωγοί δεν συνεργάζονται, προτείνεται η επιβολή της συμμετοχής σε σύστημα διαχείρισης της περιοχής από το κράτος, ως όρος της άδειας ή της μίσθωσης — όχι η παραχώρηση εξουσίας στην ένωση παραγωγών επί των ανταγωνιστών της.

- Το έγγραφο εργασίας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής SWD (2024) 107 ακολουθεί την ίδια κατεύθυνση και αναφέρει ως παράδειγμα το ιρλανδικό σύστημα Συντονισμένης Τοπικής Διαχείρισης Υδατοκαλλιέργειας, μια εθελοντική συλλογική διαδικασία που υποστηρίζεται από δημόσιο οργανισμό.

- Το εγχειρίδιο του FAO και της Παγκόσμιας Τράπεζας επισημαίνει επίσης ότι η παρακολούθηση μεμονωμένων μονάδων δεν επαρκεί για τον προσδιορισμό των πολλαπλασιαστικών επιπτώσεων πολλών μονάδων σε μία ζώνη. Συνιστά σταθμούς αναφοράς μακριά από τις μονάδες, ώστε να είναι δυνατή η μέτρηση των μεταβολών. Το εργαλείο του FAO για τη νομική αξιολόγηση και αναθεώρηση της υδατοκαλλιέργειας θεωρεί συνήθη πρακτική την ύπαρξη δημόσια προσβάσιμου διαδικτυακού μητρώου αδειών και μισθώσεων. Στο παράδειγμα της Νότιας

Αυστραλίας, το μητρώο περιλαμβάνει περίληψη κάθε έκθεσης περιβαλλοντικής παρακολούθησης που υποβάλλεται στον Υπουργό. Η Ελλάδα δεν διαθέτει αντίστοιχο σύστημα.

Νομική αξιολόγηση

- Κανονιστικές εξουσίες παραχωρούνται στους ίδιους τους ελεγχόμενους. Ο φορέας διαχείρισης συγκροτείται από τις επιχειρήσεις, παρέχει τη μοναδική γνώμη χωροθέτησης για νέες μονάδες και επεκτάσεις εντός της ζώνης, λαμβάνει το 20% των κρατικών μισθωμάτων και διαχειρίζεται την περιβαλλοντική παρακολούθηση. Το άρθρο 24 κατοχυρώνει νομοθετικά αυτές τις ρυθμίσεις και επεκτείνει τα δικαιώματα εισόδου, την υποχρεωτική συλλογή δεδομένων και την επιβολή χρέωσης σε μονάδες που δεν είναι μέλη. Σύμφωνα με τη νέα περ. γ' της παρ. 6 του άρθρου 6, ο ίδιος φορέας προετοιμάζει τη μίσθωση των εφεδρικών εκτάσεων της ζώνης ως θέσεων υδρανάπαυσης προς τα ίδια του τα μέλη. Επομένως, κατά τη διάθεση των εναπομενουσών μη επηρεασμένων εκτάσεων της ζώνης, βρίσκεται και στις δύο πλευρές της συναλλαγής.
- Δεν προβλέπεται καμία διάταξη εμπιστευτικότητας ή προστασίας δεδομένων για την υποχρεωτική κοινοποίηση στοιχείων παραγωγής και θνησιμότητας σε φορέα που ελέγχεται από ανταγωνιστές. Τα στοιχεία αυτά ενδέχεται να αποτελούν εμπορικά απόρρητα κατά την έννοια της Οδηγίας (ΕΕ) 2016/943, η οποία ενσωματώθηκε με τον ν. 4605/2019. Παράλληλα, ο Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων απαιτεί νόμιμη βάση και περιορισμό του σκοπού της επεξεργασίας.
- Η εξουσία επιβολής χρεώσεων είναι ελλιπής. Η περ. δ' της παρ. 7 παρέχει μόνο μια νομοθετική βάση, χωρίς μέθοδο επιμερισμού, δημόσια πράξη καθορισμού του ποσού, διαδικασία ένστασης ή πρόβλεψη για τις συνέπειες της μη καταβολής. Με την παρούσα διατύπωση είναι απίθανο να μπορεί να εφαρμοστεί αποτελεσματικά. Ο κανονισμός λειτουργίας κάθε ΠΟΑΥ, σύμφωνα με τις παρ. 4 και 5 του άρθρου 6, είναι το κατάλληλο μέσο για τον καθορισμό της μεθόδου, αλλά το νομοσχέδιο δεν τον αξιοποιεί ούτε τον αναφέρει.

Προτεινόμενες τροποποιήσεις

Εγγυήσεις διακυβέρνησης

Να προβλεφθεί στον φορέα διαχείρισης ΠΟΑΥ εκπροσώπηση των δήμων, της αρμόδιας περιβαλλοντικής αρχής, της επιστημονικής κοινότητας και των τοπικών κοινωνιών. Οι παραγωγοί δεν πρέπει να ελέγχουν τον σχεδιασμό της παρακολούθησης, την επιλογή αναδόχων, την επικύρωση των αποτελεσμάτων ή τις αποφάσεις που ακολουθούν τη διαπίστωση μη συμμόρφωσης.

Η δημόσια αρχή πρέπει να διατηρεί απεριόριστη πρόσβαση στις μονάδες, να αναθέτει αιφνιδιαστικές επιθεωρήσεις και να ελέγχει το πρόγραμμα παρακολούθησης.

Ανεξάρτητη παρακολούθηση

Η παρακολούθηση πρέπει να διενεργείται από διαπιστευμένους φορείς υπό την εποπτεία δημόσιας αρχής. Η δειγματοληψία πρέπει να πραγματοποιείται ή να εποπτεύεται άμεσα από ανεξάρτητο οργανισμό, ο οποίος ορίζεται ή εγκρίνεται από την αρμόδια περιβαλλοντική αρχή. Τα εργαστήρια πρέπει να διαθέτουν διαπίστευση ISO/IEC 17025 για τις σχετικές αναλύσεις.

Πρέπει να απαιτούνται τεκμηριωμένη αλυσίδα φύλαξης των δειγμάτων, διπλά δείγματα πεδίου, τυφλά δείγματα ελέγχου, όρια ανίχνευσης, δοκιμές εργαστηριακής επάρκειας και ανεξάρτητη επανεξέταση μέρους των δειγμάτων. Ο φορέας διαχείρισης ΠΟΑΥ μπορεί να χρηματοδοτεί τις εργασίες αυτές, αλλά δεν πρέπει να τις ελέγχει.

Σχεδιασμός της παρακολούθησης

Οι παράμετροι πρέπει να καλύπτουν την κατάσταση των ιζημάτων, τη βενθική πανίδα, τα θειούχα και το οξειδοαναγωγικό δυναμικό, τον οργανικό άνθρακα, το διαλυμένο οξυγόνο, τα θρεπτικά στοιχεία, τη χλωροφύλλη-α, τη διαφάνεια, τη βιομάζα, τις ζωοτροφές, τη θνησιμότητα, τα φάρμακα και τις διαφυγές.

Τα αποτελέσματα πρέπει να αξιολογούν τόσο τις μεμονωμένες μονάδες όσο και τις σωρευτικές επιπτώσεις ολόκληρης της ΠΟΑΥ, σε σχέση με την κατάσταση των υδάτων βάσει της Οδηγίας-Πλαίσιο για τα Ύδατα και τους στόχους προστασίας των περιοχών Natura 2000.

Δημόσια πληροφόρηση

Να δημοσιεύονται:

- οι θέσεις των μονάδων
- οι άδειες και οι μισθώσεις
- η επιτρεπόμενη και η πραγματική εκτρεφόμενη βιομάζα
- τα σχέδια παρακολούθησης
- οι συντεταγμένες των σταθμών μέτρησης
- οι χρησιμοποιούμενες μέθοδοι
- τα πρωτογενή αποτελέσματα
- η κατάσταση του ποιοτικού ελέγχου
- οι υπερβάσεις
- τα πορίσματα των επιθεωρήσεων και
- τα διορθωτικά μέτρα.

Τα επικυρωμένα αποτελέσματα των δειγματοληψιών πρέπει να δημοσιεύονται εντός 30 ημερών. Πρέπει επίσης να δημοσιεύονται τριμηνιαίες λειτουργικές περιλήψεις και ετήσια σωρευτική αξιολόγηση της ΠΟΑΥ. Τα δεδομένα πρέπει να διατίθενται σε αναζητήσιμη, μηχαναγνώσιμη μορφή, με μόνη εξαίρεση αυστηρά και σαφώς καθορισμένες περιπτώσεις εμπιστευτικότητας. Αυτό υποστηρίζει τις απαιτήσεις ενεργητικής διάδοσης περιβαλλοντικών πληροφοριών της Οδηγίας 2003/4/ΕΚ.

Τρεις πρόσθετες προτάσεις

Πρώτον, η χρέωση της περ. δ' της παρ. 7 πρέπει να καθορίζεται στον κανονισμό λειτουργίας της ΠΟΑΥ, σύμφωνα με τις παρ. 4 και 5 του άρθρου 6, βάσει μεθόδου που θα ορίζεται στην απόφαση της παρ. 14 του άρθρου 26. Πρέπει επίσης να προβλέπεται δικαίωμα ένστασης ενώπιον του Γραμματέα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης. Με την παρούσα διατύπωση, η διάταξη παρέχει μόνο νομοθετική βάση και είναι απίθανο να μπορεί να εφαρμοστεί αποτελεσματικά.

Δεύτερον, η ετήσια έκθεση και τα αποτελέσματα της παρακολούθησης πρέπει να κοινοποιούνται στους ενδιαφερόμενους δήμους και στον Οργανισμό Φυσικού Περιβάλλοντος και Κλιματικής Αλλαγής (ΟΦΥΠΕΚΑ).

Τρίτον, η παρ. 14 του άρθρου 26 πρέπει να απαιτεί την έκδοση της σχετικής απόφασης εντός συγκεκριμένης προθεσμίας και όχι απλώς να την επιτρέπει. Η απόφαση αυτή θα θεσπίζει τις αναγκαίες εγγυήσεις. Εάν δεν εκδοθεί, τα υφιστάμενα κενά θα παραμείνουν μόνιμα.

Προτεινόμενες τροποποιήσεις του άρθρου

Παράγραφος 6 — Φορέας διαχείρισης ΠΟΑΥ

Η παράγραφος 6 πρέπει να προβλέπει ότι:

Ο φορέας διαχείρισης ΠΟΑΥ δύναται να χρηματοδοτεί και να συντονίζει διοικητικά το πρόγραμμα

περιβαλλοντικής παρακολούθησης. Το πρόγραμμα, το δίκτυο δειγματοληψίας και οι αναλυτικές μέθοδοι εγκρίνονται από την αρμόδια περιβαλλοντική αρχή. Η δειγματοληψία και η ανάλυση διενεργούνται από ανεξάρτητους, κατάλληλα πιστοποιημένους φορείς και διαπιστευμένα εργαστήρια. Όλα τα δεδομένα διαβιβάζονται άμεσα και ταυτόχρονα στην αρμόδια αρχή.

Ο φορέας διαχείρισης ΠΟΑΥ δεν επιτρέπεται να κρίνει την κανονιστική συμμόρφωση, να επικυρώνει ο ίδιος τις περιβαλλοντικές επιδόσεις των μελών του ή να αποφασίζει εάν απαιτούνται μέτρα επιβολής.

Η περ. γ' της παρ. 6, σχετικά με την προετοιμασία μισθώσεων θέσεων υδρανάπαυσης, πρέπει να διαγραφεί ή να περιοριστεί στον προσδιορισμό πιθανών θέσεων. Καμία θέση δεν πρέπει να μισθώνεται ή να χρησιμοποιείται χωρίς την ολοκλήρωση των διαδικασιών χωροταξικού σχεδιασμού, περιβαλλοντικής αδειοδότησης, δέουσας εκτίμησης Natura, αξιολόγησης φέρουσας ικανότητας και δημόσιας συμμετοχής που εφαρμόζονται σε κάθε νέα θέση υδατοκαλλιέργειας.

Η πρόσβαση που προβλέπεται στην περ. δ' της παρ. 6 πρέπει να περιορίζεται στις συμφωνημένες δραστηριότητες παρακολούθησης. Οι εξουσίες αναγκαστικής πρόσβασης ή αιφνιδιαστικής επιθεώρησης πρέπει να παραμένουν αποκλειστικά στις αρμόδιες δημόσιες αρχές.

Παράγραφος 7 — Υποχρεώσεις των φορέων εκμετάλλευσης

Οι φορείς εκμετάλλευσης πρέπει να υποχρεούνται:

- να υποβάλλουν τα προβλεπόμενα δεδομένα απευθείας στην αρμόδια αρχή·
- να επιτρέπουν την ανεξάρτητη παρακολούθηση από διαπιστευμένους φορείς υπό την εποπτεία δημόσιας αρχής, καθώς και τους προβλεπόμενους από τον νόμο ελέγχους·
- να γνωστοποιούν αμέσως κάθε περιβαλλοντικό περιστατικό· και
- να συνεισφέρουν στο κόστος παρακολούθησης βάσει δημοσιευμένου, ανεξάρτητα ελεγχόμενου και δεκτικού προσφυγής συστήματος επιμερισμού του κόστους.

Το εμπορικό απόρρητο δεν πρέπει να χρησιμοποιείται για την απόκρυψη πληροφοριών σχετικά με εκπομπές, περιβαλλοντικές επιπτώσεις, συμμόρφωση με τους όρους των αδειών ή μέτρα επιβολής.

Παράγραφος 8 — Έλεγχοι

Πρέπει να συσταθεί ανεξάρτητη επιτροπή εποπτείας της παρακολούθησης της ΠΟΑΥ, υπό την προεδρία της αρμόδιας δημόσιας αρχής, με συμμετοχή εκπροσώπων των δήμων, της επιστημονικής κοινότητας, περιβαλλοντικών οργανώσεων, παράκτιων αλιέων και τοπικών κοινοτήτων. Οι παραγωγοί μπορούν να συμμετέχουν, αλλά δεν πρέπει να διαθέτουν πλειοψηφικό έλεγχο.

Η παρακολούθηση πρέπει να διενεργείται ή να επαληθεύεται από διαπιστευμένο φορέα ανεξάρτητο από τις επιχειρήσεις. Τα αποτελέσματα και η ετήσια έκθεση πρέπει να δημοσιεύονται και να κοινοποιούνται στους ενδιαφερόμενους δήμους και στον ΟΦΥΠΕΚΑ, ενώ πρέπει να τηρείται δημόσιο μητρώο μισθώσεων.

Η Αποκεντρωμένη Διοίκηση πρέπει να έχει την εξουσία να απαιτεί πρόσθετες δειγματοληψίες με δαπάνη του φορέα διαχείρισης ΠΟΑΥ. Η χρέωση πρέπει να καθορίζεται στον κανονισμό λειτουργίας της ζώνης βάσει συγκεκριμένης μεθόδου και με δικαίωμα ένστασης. Τα εμπορικά ευαίσθητα δεδομένα πρέπει να προστατεύονται, χωρίς όμως η εμπιστευτικότητα να επιτρέπει την απόκρυψη περιβαλλοντικών αποτελεσμάτων.

Principal concerns

A producer-controlled POAY body should not generate, control or validate the principal evidence used to assess its members' environmental compliance, as this creates an inherent conflict of interest. It may coordinate and

finance monitoring, but the competent environmental authority must approve the program, oversee independent data collection and validation, retain direct access to the results, and determine compliance and any necessary enforcement action.

Environmental monitoring can be coordinated and financed collectively, but the proposed provisions do not adequately separate:

- monitoring coordination;
- sampling and laboratory analysis;
- custody and validation of data;
- compliance assessment; and
- regulatory inspection and enforcement.

Where the POAY body is controlled by producers, allowing it to generate, hold and evaluate the principal evidence (such as environmental monitoring) used to assess its members creates a structural conflict of interest. It may influence station placement, sampling dates, analytical parameters or the reporting of unfavorable results.

Article 24 also fails to specify:

- independent monitoring undertaken by accredited bodies under public authority oversight and accredited laboratories;
- monitoring frequency and seasonal coverage;
- cumulative POAY assessment;
- public access to results;
- compliance thresholds and mandatory responses;
- public-authority audits and unannounced inspections;
- safeguards governing access to non-member installations; and
- financial accountability for charges imposed on operators.

Environmental and social implications

Without independent oversight, the monitoring program may fail to identify:

- organic enrichment and oxygen depletion beneath and beyond cage areas;
- nutrient accumulation and eutrophication;
- impacts on Posidonia, coralligenous habitats and other sensitive seabed communities;
- chemical and veterinary-medicine residues;
- escapes, disease interactions and mortality events; and
- cumulative effects from several farms operating within the same water body.

Farm-level results are insufficient. Monitoring must assess the entire POAY and its zone of influence, including low-flushing conditions, peak standing biomass, sensitive seasons and connectivity with Natura 2000 sites.

Municipalities, coastal fishers, tourism operators, environmental organizations and affected communities are not given a defined role in reviewing monitoring results or responding to identified damage. This can reduce public confidence and create the appearance that the industry is policing itself.

International best practice

International practice allows operators to fund and undertake monitoring, but regulatory responsibility remains with public authorities.

- Scotland separates production from regulation: the Scottish Environment Protection Agency issues permits, sets environmental standards, assesses compliance and enforces breaches. Local authorities retain separate planning responsibilities. SEPA regulatory framework

- Norway requires farm and transitional-zone seabed surveys under standard NS 9410:2016, with reports submitted to the Fisheries Directorate. Monitoring results inform public regulatory supervision, rather than internal industry decisions. Norwegian Fisheries Directorate

- Italian AZA planning involves regional authorities, research institutions, operators and territorial consultation.

Sardinia also subjects its AZA plan to Strategic Environmental Assessment and Natura assessment with stakeholder participation. Emilia-Romagna AZA process; Sardinia AZA process

- The FAO/World Bank handbook allocates zoning to national and local governments, site selection to commercial entities, and area management to farmer associations and regulating agencies jointly, adding that “ultimately, the government has specific responsibility as the regulator”. Where farmers will not cooperate, the remedy it contemplates is that the State impose participation in an area management arrangement as a condition of the permit or lease — compulsion applied by the State through the license, not conferred on the association over its competitors. FAO and World Bank (2017)
- Commission Staff Working Document SWD (2024) 107 is to the same effect, and offers Ireland’s Coordinated Local Aquaculture Management scheme, a voluntary collective supported by a public agency, as its example.
- Two further points of design. The FAO/World Bank handbook states that monitoring individual farms “is not sufficient on its own to establish multiplicative effects of many farms in a zone/area” and recommends reference stations away from farms against which change can be measured. And the FAO Aquaculture Legal Assessment and Revision Tool (ALART, with Legislative Study 117), treats a register of licenses and leases, publicly accessible and available online, as an ordinary feature of an aquaculture legal framework; the South Australian model cited there includes in the register a summary of each environmental monitoring report furnished to the Minister. Greece has neither.

Legal assessment

- Regulatory powers are conferred on the regulated. The management body is constituted by the operators, gives the only siting opinion for new units and expansions in the zone, receives 20% of State rents and runs the monitoring. Article 24 puts those arrangements on a statutory footing and extends rights of entry, compulsory data collection and a charge to units that are not members. Under new Article 6(6)(y) the same body prepares the leasing of the zone’s reserve areas, as fallowing sites, to its own members — so on the disposal of the zone’s remaining unimpacted space it stands on both sides of the transaction.
- No confidentiality or data-protection provision accompanies compulsory disclosure of production and mortality data to a body controlled by competitors, although such data may be trade secrets within Directive (EU) 2016/943, transposed by Law 4605/2019, and the General Data Protection Regulation requires a lawful basis and purpose limitation.
- The charging power is incomplete. Paragraph 7(δ) supplies a statutory basis and nothing else — no method of apportionment, no public act fixing the amount, no objection route and no consequence for non-payment — and as drafted is unlikely to be enforceable. The operating regulation of each zone under Article 6(4) and (5) is the instrument in which the method would sit, and the bill neither uses nor mentions it.

Suggested amendments

Governance safeguards. Require municipal, environmental-authority, scientific and community representation on the POAY body. Producers should not control monitoring design, contractor selection, result validation or decisions following non-compliance.

The public authority should retain unrestricted farm access, commission unannounced inspections and audit the monitoring program.

Independent monitoring undertaken by accredited bodies under public authority oversight. Sampling should be undertaken or directly supervised by an independent organization appointed or approved by the environmental authority. Laboratories should hold ISO/IEC 17025 accreditation for the relevant analyses.

Require documented chain of custody, field duplicates, blanks, detection limits, laboratory proficiency testing and independent reanalysis of a proportion of samples. The POAY body may fund this work but should not control it.

Monitoring design. Parameters should cover sediment condition, benthic fauna, sulphide/redox, organic carbon, dissolved oxygen, nutrients, chlorophyll-a, transparency, biomass, feed, mortality, medicines and escapes. Results must assess both individual farms and cumulative POAY effects against WFD status and Natura 2000 objectives.

Public information. Publish farm locations, licenses, permitted and stocked biomass, monitoring plans, station coordinates, methods, raw results, quality-control status, exceedances, inspection findings and corrective actions.

Release validated sampling results within 30 days, quarterly operational summaries and an annual cumulative POAY assessment. Data should use searchable, machine-readable formats, subject only to narrowly defined

confidentiality exclusions. This supports the Environmental Information Directive's active-dissemination requirements. Directive 2003/4/EC

Three additions. The charge under paragraph 7(δ) should be fixed in the operating regulation of the Area under Article 6(4) and (5) — the instrument the bill neither uses nor mentions — on a method laid down in the decision under Article 26(14), with a right of objection to the Secretary of the Decentralized Administration; as drafted the power supplies a statutory basis and nothing else, and is unlikely to be enforceable. The annual report and monitoring results should be copied to the municipalities concerned and to the Natural Environment and Climate Change Agency. Article 26(14) should require the decision to be made within a stated period rather than merely permitting it: it is the decision that would supply these safeguards and, if it is never made, the gaps are permanent.

Suggested article amendments

Paragraph 6 — POAY management body

Paragraph 6 should specify that:

The POAY management body may finance and administratively coordinate the environmental monitoring program. The program, sampling network and analytical methods shall be approved by the competent environmental authority. Sampling and analysis shall be undertaken by independent qualified bodies and accredited laboratories. All data shall be transmitted directly and simultaneously to the competent authority. The POAY body must not determine regulatory compliance, validate its own members' performance or decide whether enforcement action is required.

Paragraph 6(c), concerning preparation of fallowing-site leases, should be deleted or limited to identifying candidate areas. No site may be leased or used without the complete planning, EIA, Natura, carrying-capacity and public-participation procedures applicable to a new aquaculture site.

Access under paragraph 6(d) should be limited to agreed monitoring activities. Coercive or unannounced inspection powers must remain with competent public authorities.

Paragraph 7 — Operator obligations

Operators should be required to:

- report prescribed data directly to the competent authority;
- permit independent monitoring undertaken by accredited bodies under public authority oversight and statutory inspections;
- notify environmental incidents immediately; and
- contribute to monitoring costs under a published, independently audited and appealable cost-allocation formula.

Commercial confidentiality must not be used to withhold emissions, environmental impacts, permit compliance or enforcement information.

Paragraph 8 — Inspections

An independent POAY monitoring oversight committee should be established, chaired by the competent authority and including municipal, scientific, environmental, coastal-fisher and community representation.

Producers may participate but should not hold a controlling majority.

Monitoring should be carried out or verified by an accredited body independent of the operators; results and the annual report published and copied to the municipalities concerned and to NECCA, with a public register of leases; the Decentralized Administration empowered to require further sampling at the body's expense; the charge fixed in the zone's operating regulation on a stated method with a right of objection; commercially sensitive data protected, without allowing confidentiality to withhold environmental results;

ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ ΙΩΣΗΦΙΔΗΣ – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 20:57

Ταυτίζομαι με τις απόψεις της Κας Δουζίνα οι οποίες έχουν ως εξής :

ΑΡΘΡΟ 24

Κύριες ανησυχίες

Ένας φορέας διαχείρισης ΠΟΑΥ που ελέγχεται από τους παραγωγούς δεν πρέπει να παράγει, να ελέγχει ή να επικυρώνει τα βασικά αποδεικτικά στοιχεία βάσει των οποίων αξιολογείται η περιβαλλοντική συμμόρφωση των μελών του, καθώς αυτό δημιουργεί εγγενή σύγκρουση συμφερόντων. Μπορεί να συντονίζει και να χρηματοδοτεί την παρακολούθηση, αλλά η αρμόδια περιβαλλοντική αρχή πρέπει να εγκρίνει το πρόγραμμα, να εποπτεύει την ανεξάρτητη συλλογή και επικύρωση των δεδομένων, να έχει άμεση πρόσβαση στα αποτελέσματα και να κρίνει τη συμμόρφωση και τα αναγκαία μέτρα επιβολής.

Η περιβαλλοντική παρακολούθηση μπορεί να συντονίζεται και να χρηματοδοτείται συλλογικά. Ωστόσο, οι προτεινόμενες διατάξεις δεν διαχωρίζουν επαρκώς:

- τον συντονισμό της παρακολούθησης·
- τη δειγματοληψία και την εργαστηριακή ανάλυση·
- τη φύλαξη και επικύρωση των δεδομένων·
- την αξιολόγηση της συμμόρφωσης· και
- τον κανονιστικό έλεγχο και την επιβολή της νομοθεσίας.

Όταν ο φορέας διαχείρισης ΠΟΑΥ ελέγχεται από παραγωγούς, η δυνατότητά του να παράγει, να κατέχει και να αξιολογεί τα κύρια αποδεικτικά στοιχεία που χρησιμοποιούνται για τον έλεγχο των μελών του δημιουργεί διαρθρωτική σύγκρουση συμφερόντων. Θα μπορούσε να επηρεάζει τη θέση των σταθμών μέτρησης, τις ημερομηνίες δειγματοληψίας, τις αναλυτικές παραμέτρους ή τη δημοσιοποίηση δυσμενών αποτελεσμάτων.

Το άρθρο 24 επίσης δεν προσδιορίζει:

- ανεξάρτητη παρακολούθηση από διαπιστευμένους φορείς, υπό την εποπτεία δημόσιας αρχής, και αναλύσεις από διαπιστευμένα εργαστήρια·
- τη συχνότητα της παρακολούθησης και την εποχική κάλυψη·
- τη σωρευτική αξιολόγηση ολόκληρης της ΠΟΑΥ·
- τη δημόσια πρόσβαση στα αποτελέσματα·
- τα όρια συμμόρφωσης και τις υποχρεωτικές ενέργειες σε περίπτωση υπέρβασής τους·
- ελέγχους από δημόσιες αρχές και αιφνιδιαστικές επιθεωρήσεις·
- εγγυήσεις για την πρόσβαση σε εγκαταστάσεις επιχειρήσεων που δεν είναι μέλη του φορέα· και
- οικονομική λογοδοσία για τις χρεώσεις που επιβάλλονται στους φορείς εκμετάλλευσης.

Περιβαλλοντικές και κοινωνικές επιπτώσεις

Χωρίς ανεξάρτητη εποπτεία, το πρόγραμμα παρακολούθησης ενδέχεται να μην εντοπίζει:

- τον οργανικό εμπλουτισμό και τη μείωση του οξυγόνου κάτω από τις μονάδες κλωβών και πέραν αυτών·
- τη συσσώρευση θρεπτικών ουσιών και τον ευτροφισμό·
- τις επιπτώσεις στην Ποσειδωνία, στους κοραλλιογενείς σχηματισμούς και σε άλλες ευαίσθητες κοινότητες του βυθού·
- κατάλοιπα χημικών ουσιών και κτηνιατρικών φαρμάκων·
- διαφυγές ψαριών, αλληλεπιδράσεις ασθενειών και περιστατικά μαζικής θνησιμότητας· και
- τις σωρευτικές επιπτώσεις πολλών μονάδων που λειτουργούν στο ίδιο υδάτινο σύστημα.

Τα αποτελέσματα σε επίπεδο μεμονωμένης μονάδας δεν επαρκούν. Η παρακολούθηση πρέπει να καλύπτει ολόκληρη την ΠΟΑΥ και τη ζώνη επιρροής της, λαμβάνοντας υπόψη συνθήκες περιορισμένης ανανέωσης των υδάτων, τη μέγιστη εκτρεφόμενη βιομάζα, τις ευαίσθητες εποχικές περιόδους και τη σύνδεση με περιοχές Natura 2000.

Δεν προβλέπεται συγκεκριμένος ρόλος για τους δήμους, τους παράκτιους αλιείς, τις τουριστικές επιχειρήσεις, τις περιβαλλοντικές οργανώσεις και τις επηρεαζόμενες κοινότητες στην εξέταση των αποτελεσμάτων ή στην

αντιμετώπιση της διαπιστωμένης ζημίας. Αυτό μπορεί να μειώσει την εμπιστοσύνη του κοινού και να δημιουργήσει την εντύπωση ότι ο κλάδος αυτοελέγχεται.

Διεθνείς βέλτιστες πρακτικές

Η διεθνής πρακτική επιτρέπει στους φορείς εκμετάλλευσης να χρηματοδοτούν και να διενεργούν την παρακολούθηση, αλλά η κανονιστική ευθύνη παραμένει στις δημόσιες αρχές.

- Στη Σκωτία, η παραγωγή διαχωρίζεται από τη ρύθμιση. Η Σκωτική Υπηρεσία Προστασίας του Περιβάλλοντος εκδίδει άδειες, θεσπίζει περιβαλλοντικά πρότυπα, αξιολογεί τη συμμόρφωση και επιβάλλει κυρώσεις. Οι τοπικές αρχές διατηρούν χωριστές αρμοδιότητες χωροταξικού σχεδιασμού.
- Η Νορβηγία απαιτεί έρευνες του βυθού στις μονάδες και στις μεταβατικές ζώνες σύμφωνα με το πρότυπο NS 9410:2016, με υποβολή των εκθέσεων στη Διεύθυνση Αλιείας. Τα αποτελέσματα αξιοποιούνται για τη δημόσια κανονιστική εποπτεία και όχι για εσωτερικές αποφάσεις του κλάδου.
- Ο σχεδιασμός ζωνών κατάλληλων για υδατοκαλλιέργεια στην Ιταλία περιλαμβάνει τις περιφερειακές αρχές, ερευνητικά ιδρύματα, φορείς εκμετάλλευσης και διαβούλευση με τους τοπικούς ενδιαφερομένους. Στη Σαρδηνία, το σχετικό σχέδιο υπόκειται επίσης σε Στρατηγική Περιβαλλοντική Εκτίμηση και δέουσα εκτίμηση Natura, με συμμετοχή των ενδιαφερομένων.
- Το εγχειρίδιο του FAO και της Παγκόσμιας Τράπεζας αναθέτει τη χωροθέτηση στις εθνικές και τοπικές κυβερνήσεις, την επιλογή θέσεων στις επιχειρήσεις και τη διαχείριση των περιοχών από κοινού στις ενώσεις παραγωγών και στις ρυθμιστικές αρχές. Διευκρινίζει ότι την τελική ευθύνη ως ρυθμιστής φέρει το κράτος. Όταν οι παραγωγοί δεν συνεργάζονται, προτείνεται η επιβολή της συμμετοχής σε σύστημα διαχείρισης της περιοχής από το κράτος, ως όρος της άδειας ή της μίσθωσης — όχι η παραχώρηση εξουσίας στην ένωση παραγωγών επί των ανταγωνιστών της.
- Το έγγραφο εργασίας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής SWD (2024) 107 ακολουθεί την ίδια κατεύθυνση και αναφέρει ως παράδειγμα το ιρλανδικό σύστημα Συντονισμένης Τοπικής Διαχείρισης Υδατοκαλλιέργειας, μια εθελοντική συλλογική διαδικασία που υποστηρίζεται από δημόσιο οργανισμό.
- Το εγχειρίδιο του FAO και της Παγκόσμιας Τράπεζας επισημαίνει επίσης ότι η παρακολούθηση μεμονωμένων μονάδων δεν επαρκεί για τον προσδιορισμό των πολλαπλασιαστικών επιπτώσεων πολλών μονάδων σε μία ζώνη. Συνιστά σταθμούς αναφοράς μακριά από τις μονάδες, ώστε να είναι δυνατή η μέτρηση των μεταβολών. Το εργαστήριο του FAO για τη νομική αξιολόγηση και αναθεώρηση της υδατοκαλλιέργειας θεωρεί συνήθη πρακτική την ύπαρξη δημόσια προσβάσιμου διαδικτυακού μητρώου αδειών και μισθώσεων. Στο παράδειγμα της Νότιας Αυστραλίας, το μητρώο περιλαμβάνει περίληψη κάθε έκθεσης περιβαλλοντικής παρακολούθησης που υποβάλλεται στον Υπουργό. Η Ελλάδα δεν διαθέτει αντίστοιχο σύστημα.

Νομική αξιολόγηση

- Κανονιστικές εξουσίες παραχωρούνται στους ίδιους τους ελεγχόμενους. Ο φορέας διαχείρισης συγκροτείται από τις επιχειρήσεις, παρέχει τη μοναδική γνώμη χωροθέτησης για νέες μονάδες και επεκτάσεις εντός της ζώνης, λαμβάνει το 20% των κρατικών μισθωμάτων και διαχειρίζεται την περιβαλλοντική παρακολούθηση. Το άρθρο 24 κατοχυρώνει νομοθετικά αυτές τις ρυθμίσεις και επεκτείνει τα δικαιώματα εισόδου, την υποχρεωτική συλλογή δεδομένων και την επιβολή χρέωσης σε μονάδες που δεν είναι μέλη. Σύμφωνα με τη νέα περ. γ' της παρ. 6 του άρθρου 6, ο ίδιος φορέας προετοιμάζει τη μίσθωση των εφεδρικών εκτάσεων της ζώνης ως θέσεων υδρανάπαυσης προς τα ίδια του τα μέλη. Επομένως, κατά τη διάθεση των εναπομενουσών μη επηρεασμένων εκτάσεων της ζώνης, βρίσκεται και στις δύο πλευρές της συναλλαγής.
- Δεν προβλέπεται καμία διάταξη εμπιστευτικότητας ή προστασίας δεδομένων για την υποχρεωτική

κοινοποίηση στοιχείων παραγωγής και θνησιμότητας σε φορέα που ελέγχεται από ανταγωνιστές. Τα στοιχεία αυτά ενδέχεται να αποτελούν εμπορικά απόρρητα κατά την έννοια της Οδηγίας (ΕΕ) 2016/943, η οποία ενσωματώθηκε με τον ν. 4605/2019. Παράλληλα, ο Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων απαιτεί νόμιμη βάση και περιορισμό του σκοπού της επεξεργασίας.

- Η εξουσία επιβολής χρεώσεων είναι ελλιπής. Η περ. δ' της παρ. 7 παρέχει μόνο μια νομοθετική βάση, χωρίς μέθοδο επιμερισμού, δημόσια πράξη καθορισμού του ποσού, διαδικασία ένστασης ή πρόβλεψη για τις συνέπειες της μη καταβολής. Με την παρούσα διατύπωση είναι απίθανο να μπορεί να εφαρμοστεί αποτελεσματικά. Ο κανονισμός λειτουργίας κάθε ΠΟΑΥ, σύμφωνα με τις παρ. 4 και 5 του άρθρου 6, είναι το κατάλληλο μέσο για τον καθορισμό της μεθόδου, αλλά το νομοσχέδιο δεν τον αξιοποιεί ούτε τον αναφέρει.

Προτεινόμενες τροποποιήσεις

Εγγυήσεις διακυβέρνησης

Να προβλεφθεί στον φορέα διαχείρισης ΠΟΑΥ εκπροσώπηση των δήμων, της αρμόδιας περιβαλλοντικής αρχής, της επιστημονικής κοινότητας και των τοπικών κοινωνιών. Οι παραγωγοί δεν πρέπει να ελέγχουν τον σχεδιασμό της παρακολούθησης, την επιλογή αναδόχων, την επικύρωση των αποτελεσμάτων ή τις αποφάσεις που ακολουθούν τη διαπίστωση μη συμμόρφωσης.

Η δημόσια αρχή πρέπει να διατηρεί απεριόριστη πρόσβαση στις μονάδες, να αναθέτει αιφνιδιαστικές επιθεωρήσεις και να ελέγχει το πρόγραμμα παρακολούθησης.

Ανεξάρτητη παρακολούθηση

Η παρακολούθηση πρέπει να διενεργείται από διαπιστευμένους φορείς υπό την εποπτεία δημόσιας αρχής. Η δειγματοληψία πρέπει να πραγματοποιείται ή να εποπτεύεται άμεσα από ανεξάρτητο οργανισμό, ο οποίος ορίζεται ή εγκρίνεται από την αρμόδια περιβαλλοντική αρχή. Τα εργαστήρια πρέπει να διαθέτουν διαπίστευση ISO/IEC 17025 για τις σχετικές αναλύσεις.

Πρέπει να απαιτούνται τεκμηριωμένη αλυσίδα φύλαξης των δειγμάτων, διπλά δείγματα πεδίου, τυφλά δείγματα ελέγχου, όρια ανίχνευσης, δοκιμές εργαστηριακής επάρκειας και ανεξάρτητη επανεξέταση μέρους των δειγμάτων. Ο φορέας διαχείρισης ΠΟΑΥ μπορεί να χρηματοδοτεί τις εργασίες αυτές, αλλά δεν πρέπει να τις ελέγχει.

Σχεδιασμός της παρακολούθησης

Οι παράμετροι πρέπει να καλύπτουν την κατάσταση των ιζημάτων, τη βενθική πανίδα, τα θειούχα και το οξειδοαναγωγικό δυναμικό, τον οργανικό άνθρακα, το διαλυμένο οξυγόνο, τα θρεπτικά στοιχεία, τη χλωροφύλλη-α, τη διαφάνεια, τη βιομάζα, τις ζωοτροφές, τη θνησιμότητα, τα φάρμακα και τις διαφυγές.

Τα αποτελέσματα πρέπει να αξιολογούν τόσο τις μεμονωμένες μονάδες όσο και τις σωρευτικές επιπτώσεις ολόκληρης της ΠΟΑΥ, σε σχέση με την κατάσταση των υδάτων βάσει της Οδηγίας-Πλαίσιο για τα Ύδατα και τους στόχους προστασίας των περιοχών Natura 2000.

Δημόσια πληροφόρηση

Να δημοσιεύονται:

- οι θέσεις των μονάδων
- οι άδειες και οι μισθώσεις
- η επιτρεπόμενη και η πραγματική εκτρεφόμενη βιομάζα

- τα σχέδια παρακολούθησης·
- οι συντεταγμένες των σταθμών μέτρησης·
- οι χρησιμοποιούμενες μέθοδοι·
- τα πρωτογενή αποτελέσματα·
- η κατάσταση του ποιοτικού ελέγχου·
- οι υπερβάσεις·
- τα πορίσματα των επιθεωρήσεων· και
- τα διορθωτικά μέτρα.

Τα επικυρωμένα αποτελέσματα των δειγματοληψιών πρέπει να δημοσιεύονται εντός 30 ημερών. Πρέπει επίσης να δημοσιεύονται τριμηνιαίες λειτουργικές περιλήψεις και ετήσια σωρευτική αξιολόγηση της ΠΟΑΥ. Τα δεδομένα πρέπει να διατίθενται σε αναζητήσιμη, μηχαναγνώσιμη μορφή, με μόνη εξαίρεση αυστηρά και σαφώς καθορισμένες περιπτώσεις εμπιστευτικότητας. Αυτό υποστηρίζει τις απαιτήσεις ενεργητικής διάδοσης περιβαλλοντικών πληροφοριών της Οδηγίας 2003/4/ΕΚ.

Τρεις πρόσθετες προτάσεις

Πρώτον, η χρέωση της περ. δ' της παρ. 7 πρέπει να καθορίζεται στον κανονισμό λειτουργίας της ΠΟΑΥ, σύμφωνα με τις παρ. 4 και 5 του άρθρου 6, βάσει μεθόδου που θα ορίζεται στην απόφαση της παρ. 14 του άρθρου 26. Πρέπει επίσης να προβλέπεται δικαίωμα ένστασης ενώπιον του Γραμματέα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης. Με την παρούσα διατύπωση, η διάταξη παρέχει μόνο νομοθετική βάση και είναι απίθανο να μπορεί να εφαρμοστεί αποτελεσματικά.

Δεύτερον, η ετήσια έκθεση και τα αποτελέσματα της παρακολούθησης πρέπει να κοινοποιούνται στους ενδιαφερόμενους δήμους και στον Οργανισμό Φυσικού Περιβάλλοντος και Κλιματικής Αλλαγής (ΟΦΥΠΕΚΑ).

Τρίτον, η παρ. 14 του άρθρου 26 πρέπει να απαιτεί την έκδοση της σχετικής απόφασης εντός συγκεκριμένης προθεσμίας και όχι απλώς να την επιτρέπει. Η απόφαση αυτή θα θεσπίσει τις αναγκαίες εγγυήσεις. Εάν δεν εκδοθεί, τα υφιστάμενα κενά θα παραμείνουν μόνιμα.

Προτεινόμενες τροποποιήσεις του άρθρου

Παράγραφος 6 — Φορέας διαχείρισης ΠΟΑΥ

Η παράγραφος 6 πρέπει να προβλέπει ότι:

Ο φορέας διαχείρισης ΠΟΑΥ δύναται να χρηματοδοτεί και να συντονίζει διοικητικά το πρόγραμμα περιβαλλοντικής παρακολούθησης. Το πρόγραμμα, το δίκτυο δειγματοληψίας και οι αναλυτικές μέθοδοι εγκρίνονται από την αρμόδια περιβαλλοντική αρχή. Η δειγματοληψία και η ανάλυση διενεργούνται από ανεξάρτητους, κατάλληλα πιστοποιημένους φορείς και διαπιστευμένα εργαστήρια. Όλα τα δεδομένα διαβιβάζονται άμεσα και ταυτόχρονα στην αρμόδια αρχή.

Ο φορέας διαχείρισης ΠΟΑΥ δεν επιτρέπεται να κρίνει την κανονιστική συμμόρφωση, να επικυρώνει ο ίδιος τις περιβαλλοντικές επιδόσεις των μελών του ή να αποφασίζει εάν απαιτούνται μέτρα επιβολής.

Η περ. γ' της παρ. 6, σχετικά με την προετοιμασία μισθώσεων θέσεων υδρανάπαυσης, πρέπει να διαγραφεί ή να περιοριστεί στον προσδιορισμό πιθανών θέσεων. Καμία θέση δεν πρέπει να μισθώνεται ή να χρησιμοποιείται χωρίς την ολοκλήρωση των διαδικασιών χωροταξικού σχεδιασμού, περιβαλλοντικής αδειοδότησης, δέουσας εκτίμησης Natura, αξιολόγησης φέρουσας ικανότητας και δημόσιας συμμετοχής που εφαρμόζονται σε κάθε νέα θέση υδατοκαλλιέργειας.

Η πρόσβαση που προβλέπεται στην περ. δ' της παρ. 6 πρέπει να περιορίζεται στις συμφωνημένες

δραστηριότητες παρακολούθησης. Οι εξουσίες αναγκαστικής πρόσβασης ή αιφνιδιαστικής επιθεώρησης πρέπει να παραμένουν αποκλειστικά στις αρμόδιες δημόσιες αρχές.

Παράγραφος 7 — Υποχρεώσεις των φορέων εκμετάλλευσης

Οι φορείς εκμετάλλευσης πρέπει να υποχρεούνται:

- να υποβάλλουν τα προβλεπόμενα δεδομένα απευθείας στην αρμόδια αρχή·
- να επιτρέπουν την ανεξάρτητη παρακολούθηση από διαπιστευμένους φορείς υπό την εποπτεία δημόσιας αρχής, καθώς και τους προβλεπόμενους από τον νόμο ελέγχους·
- να γνωστοποιούν αμέσως κάθε περιβαλλοντικό περιστατικό· και
- να συνεισφέρουν στο κόστος παρακολούθησης βάσει δημοσιευμένου, ανεξάρτητα ελεγχόμενου και δεκτικού προσφυγής συστήματος επιμερισμού του κόστους.

Το εμπορικό απόρρητο δεν πρέπει να χρησιμοποιείται για την απόκρυψη πληροφοριών σχετικά με εκπομπές, περιβαλλοντικές επιπτώσεις, συμμόρφωση με τους όρους των αδειών ή μέτρα επιβολής.

Παράγραφος 8 — Έλεγχοι

Πρέπει να συσταθεί ανεξάρτητη επιτροπή εποπτείας της παρακολούθησης της ΠΟΑΥ, υπό την προεδρία της αρμόδιας δημόσιας αρχής, με συμμετοχή εκπροσώπων των δήμων, της επιστημονικής κοινότητας, περιβαλλοντικών οργανώσεων, παράκτιων αλιέων και τοπικών κοινοτήτων. Οι παραγωγοί μπορούν να συμμετέχουν, αλλά δεν πρέπει να διαθέτουν πλειοψηφικό έλεγχο.

Η παρακολούθηση πρέπει να διενεργείται ή να επαληθεύεται από διαπιστευμένο φορέα ανεξάρτητο από τις επιχειρήσεις. Τα αποτελέσματα και η ετήσια έκθεση πρέπει να δημοσιεύονται και να κοινοποιούνται στους ενδιαφερόμενους δήμους και στον ΟΦΥΠΕΚΑ, ενώ πρέπει να τηρείται δημόσιο μητρώο μισθώσεων.

Η Αποκεντρωμένη Διοίκηση πρέπει να έχει την εξουσία να απαιτεί πρόσθετες δειγματοληψίες με δαπάνη του φορέα διαχείρισης ΠΟΑΥ. Η χρέωση πρέπει να καθορίζεται στον κανονισμό λειτουργίας της ζώνης βάσει συγκεκριμένης μεθόδου και με δικαίωμα ένστασης. Τα εμπορικά ευαίσθητα δεδομένα πρέπει να προστατεύονται, χωρίς όμως η εμπιστευτικότητα να επιτρέπει την απόκρυψη περιβαλλοντικών αποτελεσμάτων.

ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗ ΛΕΣΣΕΨΙΑΝΩΝ ΚΑΙ ΙΧΘΥΟΑΠΟΘΕΜΑΤΩΝ ΑΛΙΕΙΑΣ Α Μ Κ Ε – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 21:20

Η ΑΛΚΙΑ Α.Μ.Κ.Ε. προτείνει τα προγράμματα περιβαλλοντικής παρακολούθησης των Π.Ο.Α.Υ. να περιλαμβάνουν, όπου είναι οικολογικά σχετικό, τυποποιημένη καταγραφή της παρουσίας και μεταβολής ξενικών και εισβολικών θαλάσσιων ειδών.

Η πρόταση συνδέεται άμεσα με την Οδηγία 2008/56/ΕΚ για τη Θάλασσα Στρατηγική, στο πλαίσιο της οποίας ο Δείκτης/Περιγραφέας 2 αφορά ειδικά τα μη αυτόχθονα είδη και την είσοδο ή εξάπλωσή τους. Η Οδηγία έχει ενσωματωθεί στην ελληνική έννομη τάξη με τον ν. 3983/2011.

Τα σχετικά δεδομένα, σε κατάλληλη συγκεντρωτική μορφή και με προστασία εμπιστευτικών επιχειρηματικών πληροφοριών, μπορούν να αξιοποιούνται από τις αρμόδιες αρχές και την επιστημονική κοινότητα.

Οι μονάδες υδατοκαλλιέργειας αποτελούν μόνιμα σημεία παρουσίας στη θάλασσα και μπορούν, αξιοποιώντας κατά το δυνατόν τις ήδη πραγματοποιούμενες εργασίες περιβαλλοντικής παρακολούθησης, να λειτουργήσουν και ως σταθμοί έγκαιρης περιβαλλοντικής παρατήρησης, χωρίς δυσανάλογη νέα οικονομική επιβάρυνση.

Σε συνδυασμό με δεδομένα επαγγελματιών αλιέων και άλλων συστημάτων παρακολούθησης, μπορεί σταδιακά να δημιουργηθεί ένα πολύ πληρέστερο δίκτυο εικόνας της μεταβολής του ελληνικού θαλάσσιου οικοσυστήματος.

Έχετε την ευκαιρία να μετατρέψετε τις υπάρχουσες υποδομές σε δίκτυο παρατήρησης.

Παναγιώτης Χολής – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 23:15

Άρθρο 24 – Αρμοδιότητες και πρόσβαση του Φορέα Διαχείρισης

Η διάταξη του άρθρου 24 είναι υπερβολικά γενική ως προς τις εξουσίες του Φορέα Διαχείρισης έναντι των επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στην ΠΟΑΥ.

Ιδίως, πρέπει να αποσαφηνιστούν οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες ο Φορέας Διαχείρισης δύναται να εισέρχεται σε χερσαίες εγκαταστάσεις και σε χώρους που αποτελούν ιδιωτική περιουσία.

Δεν είναι δυνατόν να παρέχεται μια γενική και απεριόριστη εξουσιοδότηση πρόσβασης χωρίς να προσδιορίζονται:

ο σκοπός της εισόδου,
οι συγκεκριμένες περιπτώσεις στις οποίες αυτή επιτρέπεται,
η έκταση του ελέγχου,
η απαιτούμενη προηγούμενη ενημέρωση,
τα δικαιώματα των ελεγχόμενων επιχειρήσεων,
και η τήρηση της αρχής της αναλογικότητας.

Ζητείται η σαφής εξειδίκευση της διάταξης, ώστε να μην παρέχεται στον Φορέα Διαχείρισης μια γενική και ανεξέλεγκτη εξουσία πρόσβασης σε ιδιωτική περιουσία.

Επιβάλλεται η αρμόδια περιβαλλοντική αρχή και ανεξάρτητες αρχές να εγκρίνει το πρόγραμμα, να εποπτεύει την ανεξάρτητη συλλογή και επικύρωση των δεδομένων, να έχει άμεση πρόσβαση στα αποτελέσματα και να κρίνει τη συμμόρφωση και τα αναγκαία μέτρα επιβολής.

Β*** Σ***** – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 00:02**

Η διάταξη είναι υπερβολικά γενική και παρέχει στον φορέα διαχείρισης ανεξέλεγκτη πρόσβαση ακόμη και σε ιδιωτικά γραφεία και εγκαταστάσεις μη μελών. Πρέπει να περιοριστούν και να προσδιοριστούν αυστηρά οι περιπτώσεις πρόσβασης, ώστε να προστατεύονται οι εμπιστευτικές εμπορικές πληροφορίες και να αποτρέπεται ο αθέμιτος ανταγωνισμός. Οι φορείς ΠΟΑΥ πρέπει να αποδεικνύουν οικονομική βιωσιμότητα, ελάχιστη στελέχωση και επαρκή ασφάλιση για περιβαλλοντικούς και κλιματικούς κινδύνους. Οι τελωνειακές αρχές είναι αναρμόδιες· αρμόδια πρέπει να είναι μία σαφώς ορισμένη αρχή.

Νίκος Ζαρκαδούλας – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 00:03

η περιβαλλοντική εποπτεία δεν μπορεί να στηρίζεται αποκλειστικά στον ίδιο τον φορέα που συνδέεται με την ανάπτυξη και λειτουργία των μονάδων που καλείται να παρακολουθεί.

Το κρίσιμο ερώτημα είναι απλό: τι συμβαίνει όταν οι μετρήσεις δείξουν πρόβλημα; Η συλλογή δεδομένων και η σύνταξη εκθέσεων δεν αρκούν, εάν η διαπίστωση περιβαλλοντικής υποβάθμισης δεν συνεπάγεται συγκεκριμένη και υποχρεωτική διοικητική αντίδραση.

Για τον λόγο αυτό απαιτείται ανεξάρτητος δημόσιος έλεγχος και επαλήθευση των στοιχείων, δημοσιοποίηση των βασικών αποτελεσμάτων της περιβαλλοντικής παρακολούθησης και δυνατότητα των οικείων Δήμων να ζητούν αιτιολογημένα έκτακτο έλεγχο όταν υπάρχουν τεκμηριωμένες ενδείξεις περιβαλλοντικής επιβάρυνσης.

Προτείνεται να προστεθεί:

«Τα αποτελέσματα του προγράμματος περιβαλλοντικής παρακολούθησης και οι ετήσιες εκθέσεις δημοσιοποιούνται σε ηλεκτρονικά προσβάσιμη μορφή. Η αρμόδια δημόσια περιβαλλοντική αρχή διενεργεί περιοδικούς και έκτακτους ελέγχους για την ανεξάρτητη επαλήθευση των στοιχείων. Σε περίπτωση υπέρβασης των προβλεπόμενων περιβαλλοντικών ορίων ή διαπίστωσης σημαντικής υποβάθμισης του θαλάσσιου οικοσυστήματος, ενεργοποιούνται υποχρεωτικά, εντός συγκεκριμένων προθεσμιών, διορθωτικά μέτρα, τα οποία δύναται να περιλαμβάνουν μείωση της παραγωγικής δραστηριότητας, υδρανάπαυση ή προσωρινή αναστολή λειτουργίας μέχρι την αποκατάσταση των περιβαλλοντικών συνθηκών. Οι οικείοι Δήμοι ενημερώνονται για τα

αποτελέσματα και δύνανται να ζητούν αιτιολογημένα τη διενέργεια έκτακτου περιβαλλοντικού ελέγχου.»

Η περιβαλλοντική παρακολούθηση έχει πραγματική αξία μόνο όταν συνοδεύεται από διαφάνεια, ανεξάρτητο έλεγχο και δεσμευτικές συνέπειες όταν διαπιστώνεται πρόβλημα. Έτσι προστατεύονται ταυτόχρονα το θαλάσσιο περιβάλλον, οι τοπικές κοινωνίες και η ίδια η βιώσιμη ανάπτυξη της υδατοκαλλιέργειας.

SOS Ευβοϊκός – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 00:30

Παρατηρείται το φαινόμενο οι φορείς διαχείρισης των ΠΟΑΥ να στελεχώνονται από τους επιχειρηματίες των μονάδων ιχθυοκαλλιέργειας, άρα ο έλεγχος που δήθεν κάνει ένα φορέας ΠΟΑΥ αυτοαναιρείται. Στους φορείς διαχείρισης των ΠΟΑΥ πρέπει να συμμετέχουν και εκπρόσωποι από άλλες ειδικότητες (π.χ περιβαντολόγοι) και κοινωνικές ομάδες όπως σύλλογοι οικιστών κοντά σε ιχθυοκαλλιέργειες.

Στο παρόν καθεστώς επικρατεί πλήρης αδιαφάνεια και σκοτάδι γιατί πρώτον κανείς στην κοινωνία δεν ξέρει τι είδους προγράμματα παρακολούθησης και περιβαλλοντικής διαχείρισης εκπονούνται και δεύτερον αυτά τα προγράμματα και τα αποτελέσματά τους δεν κοινοποιούνται στο ενδιαφερόμενο κοινό.

ΟΖΟΝ ΜΗ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 04:27

Οι φορείς των μονάδων υδατοκαλλιέργειας που είναι εγκατεστημένες εντός Π.Ο.Α.Υ. «επιτρέπουν την είσοδο εκπροσώπων του φορέα διαχείρισης στις εγκαταστάσεις της μονάδας τους, κατόπιν προηγούμενης έγγραφης ειδοποίησης» (παρ. 7.β)
Αν το συγκεκριμένο εδάφιο αφορά και τη διενέργεια ελέγχων (κάτι που πρέπει να διευκρινιστεί), γίνεται κατανοητό πως η «προηγούμενη έγγραφη ειδοποίηση» προς τη μονάδα υδατοκαλλιέργειας καθιστά τον έλεγχο αναποτελεσματικό ή ακόμη και προσχηματικό.

Είναι επίσης σημαντικό για λόγους διαφάνειας και λογοδοσίας:

- (α) να δημοσιοποιούνται τα αποτελέσματα ελέγχων στις μονάδες υδατοκαλλιέργειας,
- (β) να δημοσιοποιείται η πρόοδος υλοποίησης των προγραμμάτων παρακολούθησης και περιβαλλοντικής διαχείρισης των Π.Ο.Α.Υ.,
- (γ) να προβλέπονται περιβαλλοντικοί έλεγχοι και έρευνα από ανεξάρτητους φορείς εντός των περιοχών αρμοδιότητας των Π.Ο.Α.Υ.
- (δ) να δημοσιοποιούνται εκθέσεις ελέγχου με τις κρίσιμες περιβαλλοντικές παραμέτρους στις περιοχές αρμοδιότητας των Π.Ο.Α.Υ.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΜΑΚΡΗ – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 08:19

Λόγω της αόριστης και ευρείας διατύπωσης της διάταξης, η οποία εκχωρεί υπερεξουσίες στον φορέα διαχείρισης, κρίνεται απαραίτητο να εξειδικευτούν ρητά οι συγκεκριμένες προϋποθέσεις και οι περιπτώσεις υπό τις οποίες θα επιτρέπεται η είσοδος σε ιδιωτική ιδιοκτησία.

Χ*** Μ***** Ε***** Π***** – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 08:42**

Η διάταξη είναι γενική και παρέχει στον φορέα διαχείρισης ανεξέλεγκτη πρόσβαση ακόμη και σε ιδιωτικά γραφεία και εγκαταστάσεις μη μελών. Πρέπει να περιοριστούν και να προσδιοριστούν αυστηρά οι περιπτώσεις πρόσβασης, ώστε να προστατεύονται οι εμπιστευτικές εμπορικές πληροφορίες και να αποτρέπεται ο αθέμιτος ανταγωνισμός. Οι φορείς ΠΟΑΥ πρέπει να αποδεικνύουν οικονομική βιωσιμότητα, ελάχιστη στελέχωση και επαρκή ασφάλιση για περιβαλλοντικούς και κλιματικούς κινδύνους. Οι τελωνειακές αρχές είναι αναρμόδιες· αρμόδια πρέπει να είναι μία σαφώς ορισμένη αρχή.

Ίδρυμα για το Περιβάλλον του Αργοσαρωνικού (ΑΕΦ) – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 08:56

Άρθρο 24 – Διαφάνεια και ανεξάρτητη αξιολόγηση της περιβαλλοντικής παρακολούθησης

Η πρόβλεψη για την υλοποίηση προγράμματος παρακολούθησης και περιβαλλοντικής διαχείρισης από τον φορέα διαχείρισης της Π.Ο.Α.Υ., καθώς και για την υποβολή ετήσιας έκθεσης στις αρμόδιες εποπτεύουσες υπηρεσίες, αποτελεί θετικό βήμα προς τη συστηματικότερη παρακολούθηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων

των μονάδων υδατοκαλλιέργειας. Το άρθρο προβλέπει επίσης ότι οι μονάδες παρέχουν στον φορέα διαχείρισης τα απαραίτητα στοιχεία και ότι ο ίδιος έχει πρόσβαση στα αποτελέσματα των προγραμμάτων παρακολούθησής τους.

Για την ενίσχυση της διαφάνειας και της δυνατότητας ουσιαστικής αξιοποίησης των δεδομένων, προτείνεται τα αποτελέσματα των προγραμμάτων περιβαλλοντικής παρακολούθησης και οι ετήσιες εκθέσεις να είναι δημόσια προσβάσιμα σε τυποποιημένη και συγκρίσιμη μορφή, με σαφή αναφορά στους βασικούς δείκτες και τα αποτελέσματα.

Ιδιαίτερα στις περιπτώσεις όπου Π.Ο.Α.Υ. ή επιμέρους μονάδες βρίσκονται εντός ή πλησίον περιοχών του Δικτύου Natura 2000, προστατευόμενων θαλάσσιων οικοτόπων ή άλλων οικολογικά ευαίσθητων περιοχών, θα ήταν σκόπιμο τα αποτελέσματα να κοινοποιούνται και στον Οργανισμό Φυσικού Περιβάλλοντος και Κλιματικής Αλλαγής (Ο.ΦΥ.ΠΕ.Κ.Α.) και στις λοιπές αρμόδιες περιβαλλοντικές αρχές.

Παράλληλα, σε περιπτώσεις όπου καταγράφονται ενδείξεις περιβαλλοντικής υποβάθμισης, θα ήταν σκόπιμο να προβλέπεται δυνατότητα ανεξάρτητης επιστημονικής αξιολόγησης των αποτελεσμάτων της παρακολούθησης.

Άρθρο 25 – Προθεσμία υποβολής αίτησης αναμίσθωσης - Τροποποίηση παρ. 2 άρθρου 7 ν. 4282/2014

Στην παρ. 2 του άρθρου 7 του ν. 4282/2014 (Α' 182), περί αναμίσθωσης, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) στο δεύτερο εδάφιο, οι λέξεις «του Γενικού Γραμματέα» αντικαθίστανται από τις λέξεις «Γραμματέα της οικείας αποκεντρωμένης διοίκησης», β) στο τρίτο εδάφιο, οι λέξεις «άδεια ίδρυσης και λειτουργίας» αντικαθίστανται από τις λέξεις «έγκριση ίδρυσης», γ) στο τέταρτο εδάφιο, οι λέξεις «της περ. γ)» αντικαθίστανται από τις λέξεις «της περ. β)» και, μετά από νομοτεχνικές βελτιώσεις, η παρ. 2 διαμορφώνεται ως εξής:

«2. Η διάρκεια κάθε νέας μίσθωσης αρχίζει από τη λήξη της διάρκειας της προηγούμενης. Η απόφαση του Γραμματέα της οικείας αποκεντρωμένης διοίκησης για την έγκριση της αναμίσθωσης εκδίδεται δύο (2) μήνες πριν τη λήξη της προηγούμενης μίσθωσης, μετά από αίτηση του μισθωτή, η οποία υποβάλλεται τουλάχιστον έξι (6) μήνες πριν τη λήξη αυτής. Με την ίδια απόφαση ανανεώνεται και η έγκριση ίδρυσης της μονάδας υδατοκαλλιέργειας, σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 23 και υπογράφεται σύμβαση μίσθωσης, σύμφωνα με την περ. γ) της παρ. 3 του άρθρου 4. Στους παραβάτες της παραπάνω προθεσμίας των έξι (6) μηνών επιβάλλονται οι κυρώσεις της περ. β) της παρ. 3α του άρθρου 25. Αιτήσεις που υποβάλλονται μετά τη λήξη της μίσθωσης δεν γίνονται δεκτές.».

Σχόλια επί του άρθρου 25

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΔΟΥΖΙΝΑ – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 19:54

Η παρούσα ελληνική μετάφραση βασίζεται στο πρωτότυπο αγγλικό κείμενο που ακολουθεί.

****Η υποχρέωση επαναξιολόγησης υπάρχει ήδη, αλλά μόνο μέσω παραπομπής σε άλλες διατάξεις.**** Η παρ. 2 του άρθρου 7 διατυπώνεται ως προθεσμία συνοδευόμενη από πρόστιμο. Ωστόσο, η περ. α' της παρ. 1 του άρθρου 23 του ν. 4282/2014 προβλέπει ότι η άδεια ίδρυσης και λειτουργίας πλωτής μονάδας «ανανεώνεται [...] σύμφωνα με το άρθρο 7, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 20». Το άρθρο 20 διέπει την αρχική ίδρυση μονάδας. Συνεπώς, κατά την επαναμίσθωση πρέπει να πληρούνται εκ νέου τα κριτήρια που ισχύουν για μια νέα μονάδα, συμπεριλαμβανομένων των υποχρεώσεων που αφορούν περιοχές Natura 2000. Η υποχρέωση αυτή είναι έμμεση, δεν αναφέρεται ρητά στο άρθρο που διέπει την επαναμίσθωση και δεν εφαρμόζεται στην πράξη.

****Αυτό καθιστά τη θέση του Δημοσίου δυσκολότερα, όχι ευκολότερα, υπερασπίσιμη.**** Όταν μια μονάδα επηρεάζει θαλάσσια περιοχή Natura 2000 —και αρκετές μονάδες έχουν αδειοδοτηθεί χωρίς την απαιτούμενη δέουσα εκτίμηση— το άρθρο 6 παρ. 2 της Οδηγίας για τους Οικοτόπους υποχρεώνει το κράτος να λάβει μέτρα. Η σχετική εκτίμηση πρέπει να πληροί και τις απαιτήσεις του άρθρου 6 παρ. 3, σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Grüne Liga Sachsen, C-399/14 και Επιτροπή κατά Ισπανίας, C-404/09).

Η εθνική νομική βάση υπάρχει και οι ειδικοί ανά περιοχή στόχοι διατήρησης που θεσπίστηκαν το 2023 παρέχουν το αναγκαίο μέτρο αξιολόγησης. Παρ' όλα αυτά, η αξιολόγηση δεν πραγματοποιείται. Το ίδιο ισχύει και βάσει του άρθρου 4 της Οδηγίας-Πλαίσιο για τα Ύδατα. Το νομοσχέδιο τροποποιεί την παρ. 2 του άρθρου 7 και θα μπορούσε να διατυπώσει ρητά αυτή την υποχρέωση, αλλά δεν το κάνει.

Προτεινόμενες τροποποιήσεις

Η υποχρέωση πρέπει να προβλεφθεί ρητά στην παρ. 2 του άρθρου 7:

Η επαναμίσθωση να επιτρέπεται μόνο εφόσον οι περιβαλλοντικοί όροι βρίσκονται σε ισχύ και αποδεικνύεται ότι πληρούνται τα κριτήρια του άρθρου 20. Όταν εφαρμόζεται το άρθρο 10 του ν. 4014/2011, πρέπει να πραγματοποιείται, εντός συγκεκριμένης προθεσμίας, εκτίμηση βάσει των στόχων διατήρησης της συγκεκριμένης προστατευόμενης περιοχής. Η απόφαση επαναμίσθωσης πρέπει να αναφέρει ρητά την εκτίμηση στην οποία βασίστηκε.

Πρέπει επίσης να προβλεφθεί περιοδική επανεξέταση κατά τη διάρκεια της μίσθωσης και να διορθωθεί η σχετική νομοθετική παραπομπή.

— A reassessment duty already exists, but only by cross-reference. Article 7(2) is framed as a deadline and a fine. Article 23(1)(α) of Law 4282/2014 nonetheless provides that the establishment and operation license of a floating unit “is renewed [...] in accordance with Article 7, if the conditions of Article 20 are met” — Article 20 being the provision that governs the initial establishment of a farm. The criteria applying to a new unit, including the obligations attaching to a Natura 2000 site, must therefore be satisfied again on re-lease. The duty is implicit, is not stated in the article that governs re-lease, and is not applied.

— That makes the position harder for the State to defend, not easier. Where a farm affects a marine Natura 2000 site — and a number of them were consented without a proper assessment — Article 6(2) of the Habitats Directive requires the State to act, and an assessment made under it must satisfy Article 6(3) (Grüne Liga Sachsen, C-399/14; Commission v Spain, C-404/09). The domestic hook exists, the site-level conservation objectives adopted in 2023 supply the benchmark, and the assessment is not made. The same analysis applies under Article 4 of the Water Framework Directive. The bill amends Article 7(2) and could have stated the obligation expressly; it does not.

Suggested amendments

State the obligation expressly in Article 7(2): a re-lease granted only where the environmental terms are in force and the Article 20 criteria are shown to be met, and, where Article 10 of Law 4014/2011 applies, on an assessment against the site's conservation objectives carried out within a stated period, with the decision stating the assessment relied on. Provide for periodic review within the term, and correct the cross-reference.

ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΣ ΜΕΘΑΝΩΝ ΕΝΕΡΓΟΙ ΠΟΛΙΤΕΣ – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 08:55

Η επαναμίσθωση θα πρέπει να επιτρέπεται μόνο εφόσον οι περιβαλλοντικοί όροι βρίσκονται σε ισχύ και αποδεικνύεται ότι πληρούνται τα κριτήρια του άρθρου 20. Όταν εφαρμόζεται το άρθρο 10 του ν. 4014/2011, πρέπει να πραγματοποιείται, εντός συγκεκριμένης προθεσμίας, εκτίμηση βάσει των στόχων διατήρησης της συγκεκριμένης προστατευόμενης περιοχής. Η απόφαση επαναμίσθωσης πρέπει να αναφέρει ρητά την εκτίμηση

στην οποία βασίστηκε.

Άρθρο 26 – Μετεγκατάσταση μονάδας υδατοκαλλιέργειας - Τροποποίηση περ. α) παρ. 3 άρθρου 8 ν. 4282/2014

Στην περ. α) της παρ. 3 του άρθρου 8 του ν. 4282/2014 (Α' 182), περί επέκτασης και μετεγκατάστασης πλωτών μονάδων υδατοκαλλιέργειας, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) οι λέξεις «στο τέλος του ημερολογιακού έτους, μέσα στο οποίο» αντικαθίστανται από τη λέξη «όταν», β) πριν από τη λέξη «χώρος» προστίθεται η λέξη «αρχικός», γ) μετά τη λέξη «κατάσταση» προστίθενται οι λέξεις «με την υπογραφή του σχετικού πρωτοκόλλου του άρθρου 15 και την καταβολή του αναλογούντος μέχρι τότε μισθώματος» και η περ. α) διαμορφώνεται ως εξής:

«α) Σε περίπτωση μετεγκατάστασης μονάδας, η μίσθωση ή αναμίσθωση της προηγούμενης υδάτινης έκτασης εγκατάστασης της μονάδας διακόπτεται όταν ολοκληρώνεται η διαδικασία της μετεγκατάστασης και ο αρχικός χώρος επιστρέφεται στην αρχική του κατάσταση με την υπογραφή του σχετικού πρωτοκόλλου της παρ. 2 του άρθρου 15 και την καταβολή του αναλογούντος μέχρι τότε μισθώματος, με εξαίρεση τις περιπτώσεις που η μετεγκατάσταση έχει προσωρινό χαρακτήρα, μέχρι τρία (3) έτη.».

Σχόλια επί του άρθρου 26

ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΥΔΑΤΟΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΩΝ ΕΧΙΝΑΔΩΝ ΝΗΣΩΝ ΚΑΙ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 14:13

Κατά συνέπεια, προτείνεται η εξουσιοδοτική διάταξη να οριοθετηθεί κατά τρόπο ώστε η κοινή υπουργική απόφαση να ρυθμίζει με σαφήνεια τα ανωτέρω διαδικαστικά και τεχνικά ζητήματα, χωρίς να διευρύνει το ουσιαστικό περιεχόμενο του δικαιώματος πρόσβασης ή να δημιουργεί νέες υποχρεώσεις για τις μονάδες πέραν εκείνων που θεμελιώνονται ρητώς στον νόμο.

Η ανωτέρω εξειδίκευση είναι αναγκαία για τη διασφάλιση αφενός της αποτελεσματικής άσκησης των αρμοδιοτήτων του φορέα διαχείρισης και αφετέρου της αρχής της αναλογικότητας, της ασφάλειας δικαίου, της προστασίας της επιχειρηματικής λειτουργίας των μονάδων και της ομοιόμορφης εφαρμογής του θεσμικού πλαισίου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΔΟΥΖΙΝΑ – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 20:03

Η αποκατάσταση πρέπει να πιστοποιείται μέσω έρευνας που διενεργείται από φορέα ανεξάρτητο από τον μισθωτή, με βάση την αρχική κατάσταση αναφοράς που προβλέπεται στους περιβαλλοντικούς όρους της μονάδας, και τα αποτελέσματα να δημοσιεύονται. Επίσης, ο νομικός χαρακτηρισμός της μεταφοράς για λόγους υδρανάπαυσης σε σχέση με την περ. α' της παρ. 3 του άρθρου 8 πρέπει να αποσαφηνιστεί στον νόμο.

ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ ΙΩΣΗΦΙΔΗΣ – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 21:01

Κατά συνέπεια, προτείνεται η εξουσιοδοτική διάταξη να οριοθετηθεί κατά τρόπο ώστε η κοινή υπουργική απόφαση να ρυθμίζει με σαφήνεια τα ανωτέρω διαδικαστικά και τεχνικά ζητήματα, χωρίς να διευρύνει το ουσιαστικό περιεχόμενο του δικαιώματος πρόσβασης ή να δημιουργεί νέες υποχρεώσεις για τις μονάδες πέραν εκείνων που θεμελιώνονται ρητώς στον νόμο.

Η ανωτέρω εξειδίκευση είναι αναγκαία για τη διασφάλιση αφενός της αποτελεσματικής άσκησης των αρμοδιοτήτων του φορέα διαχείρισης και αφετέρου της αρχής της αναλογικότητας, της ασφάλειας δικαίου, της προστασίας της επιχειρηματικής λειτουργίας των μονάδων και της ομοιόμορφης εφαρμογής του θεσμικού πλαισίου.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΜΑΚΡΗ – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 21:05

Χρονικοί περιορισμοί μετεγκατάστασης: Είναι απαραίτητο να οριστεί ρητά ότι η ολοκλήρωση της μετεγκατάστασης υποχρεούται να πραγματοποιηθεί αυστηρά εντός της ισχύουσας διάρκειας της αρχικής σύμβασης μίσθωσης. Η πρόβλεψη αυτή αποσκοπεί στην αποτροπή καταχρηστικών πρακτικών, όπως η παραμονή και συνέχιση της δραστηριότητας στον παλαιό χώρο χωρίς νόμιμο μισθωτήριο συμβόλαιο. Υποχρέωση περιβαλλοντικής αποκατάστασης: Η υποχρέωση επαναφοράς του χώρου στην πρότερη κατάστασή του παραμένει ασαφής και γενικόλογη στο προτεινόμενο σχέδιο, χωρίς καμία βελτίωση. Απαιτείται η αναδιάρθρωση της σχετικής διάταξης, ώστε να επιβάλλεται η πλήρης και ουσιαστική αποκατάσταση του φυσικού τοπίου, καθώς και του χερσαίου και υδάτινου περιβάλλοντος, σε κάθε περίπτωση που διαπιστώνεται οποιασδήποτε έκτασης ή βαθμού επιβάρυνση.

ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ ΙΩΣΗΦΙΔΗΣ – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 23:04

Η μετεγκατάσταση πρέπει να ολοκληρώνεται πάντοτε εντός της νόμιμης διάρκειας της αρχικής μίσθωσης, ώστε να μην παραμένει καταχρηστικά η δραστηριότητα στον παλαιό χώρο χωρίς μισθωτήριο. Πριν από την υπογραφή του πρωτοκόλλου παράδοσης πρέπει να έχει ολοκληρωθεί η πλήρης αποκατάσταση του φυσικού τοπίου και του θαλάσσιου, υποθαλάσσιου και χερσαίου περιβάλλοντος.

Νίκος Ζαρκαδούλας – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 23:08

Η διαδικασία μετεγκατάστασης πρέπει να ολοκληρώνεται υποχρεωτικά εντός της νόμιμης διάρκειας της αρχικής μίσθωσης. Δεν πρέπει να δημιουργείται, μέσω παρατάσεων ή διοικητικής αδράνειας, δυνατότητα συνέχισης της δραστηριότητας στον παλαιό χώρο χωρίς ενεργό και νόμιμο μισθωτήριο.

Πριν από την υπογραφή οποιουδήποτε πρωτοκόλλου παράδοσης, πρέπει να έχει ολοκληρωθεί η απομάκρυνση όλων των εγκαταστάσεων και η πλήρης περιβαλλοντική αποκατάσταση του χώρου, συμπεριλαμβανομένου του θαλάσσιου, υποθαλάσσιου και χερσαίου περιβάλλοντος.

Η ολοκλήρωση της αποκατάστασης δεν πρέπει να πιστοποιείται αποκλειστικά από τον φορέα της δραστηριότητας, αλλά από την αρμόδια δημόσια αρχή, κατόπιν επιτόπιου ελέγχου και, όπου απαιτείται, ανεξάρτητης επιστημονικής αξιολόγησης. Η σχετική έκθεση ελέγχου και το πρωτόκολλο παράδοσης πρέπει να είναι δημόσια προσβάσιμα, ώστε οι πολίτες και οι τοπικές κοινωνίες να μπορούν να γνωρίζουν εάν πράγματι εκπληρώθηκαν οι υποχρεώσεις αποκατάστασης.

Π*** Χ**** – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 23:17**

Άρθρο 26 – Ολοκλήρωση μετεγκατάστασης και αποκατάσταση

Πρέπει να προβλεφθεί ρητά ότι:

«Με την ολοκλήρωση της διαδικασίας μετεγκατάστασης και πάντως εντός του νόμιμου χρόνου μίσθωσης της αρχικής έκτασης, η δραστηριότητα παύει οριστικά στην αρχική θέση και ο χώρος αποδίδεται σύμφωνα με τις προβλεπόμενες υποχρεώσεις αποκατάστασης.»

Η πρόβλεψη αυτή είναι απαραίτητη ώστε να αποκλειστεί η δυνατότητα καταχρηστικής παραμονής μιας δραστηριότητας στον παλαιό χώρο χωρίς ισχύοντα νόμιμο μισθωτήριο.

Αποκατάσταση του χώρου

Η υφιστάμενη διατύπωση περί επιστροφής του χώρου στην αρχική κατάσταση είναι υπερβολικά γενικόλογη. Πρέπει να προβλεφθεί υποχρέωση πλήρους αποκατάστασης του φυσικού τοπίου και του υδάτινου και χερσαίου περιβάλλοντος, όταν διαπιστώνεται οποιουδήποτε βαθμού περιβαλλοντική υποβάθμιση που συνδέεται με τη λειτουργία της μονάδας.

Ιδιαίτερη ρύθμιση απαιτείται για τις εγκαταλελειμμένες μονάδες.

Πρέπει να οριστεί:

η αρμόδια υπηρεσία για τη διαπίστωση της εγκατάλειψης,
ο υπεύθυνος για την απομάκρυνση του εξοπλισμού και των εγκαταστάσεων,

συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα απομάκρυνσης,

διαδικασία αποκατάστασης του χώρου.

Ενδεικτικά, η απομάκρυνση θα πρέπει να ολοκληρώνεται εντός ενός έτους από τη διαπίστωση της εγκατάλειψης, ανεξαρτήτως του εάν τυπικά εξακολουθεί να ισχύει η άδεια της μονάδας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΣΟΥΛΑΣ – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 00:07

Η μετεγκατάσταση πρέπει να ολοκληρώνεται πάντοτε εντός της νόμιμης διάρκειας της αρχικής μίσθωσης, ώστε να μην παραμένει καταχρηστικά η δραστηριότητα στον παλαιό χώρο χωρίς μισθωτήριο. Πριν από την υπογραφή του πρωτοκόλλου παράδοσης πρέπει να έχει ολοκληρωθεί η πλήρης αποκατάσταση του φυσικού τοπίου και του θαλάσσιου, υποθαλάσσιου και χερσαίου περιβάλλοντος.

Πρέπει να θεσπιστούν τσουχτερά πρόστιμα και όχι πρόστιμα χάδια και ρητή απαγόρευση λειτουργίας σε άλλη θέση αν πρωτίστως δεν έχει προηγηθεί πλήρης αποκατάσταση του φυσικού τοπίου και του θαλάσσιου, υποθαλάσσιου και χερσαίου περιβάλλοντος.

Νίκος Ζαρκαδούλας – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 00:10

Η μετεγκατάσταση μιας μονάδας πρέπει να αποτελεί σαφώς οριοθετημένη διαδικασία και να μη δημιουργεί δυνατότητα παρατεταμένης παράλληλης χρήσης της παλαιάς και της νέας θαλάσσιας έκτασης.

Για τον λόγο αυτό, η διακοπή της προηγούμενης μίσθωσης δεν πρέπει να εξαρτάται μόνο από το αόριστο χρονικά «όταν ολοκληρώνεται η διαδικασία της μετεγκατάστασης», αλλά να συνδέεται με συγκεκριμένη και δεσμευτική προθεσμία. Αντίστοιχα, η προσωρινή μετεγκατάσταση έως τρία έτη πρέπει να αιτιολογείται ειδικά και να αποκλείονται διαδοχικές παρατάσεις που θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε de facto μόνιμη χρήση δεύτερης θαλάσσιας έκτασης.

Ιδιαίτερα σημαντικό είναι επίσης να προσδιοριστεί τι σημαίνει ότι «ο αρχικός χώρος επιστρέφεται στην αρχική του κατάσταση». Δεν αρκεί η υπογραφή ενός πρωτοκόλλου μεταξύ διοίκησης και μισθωτή. Πρέπει να προηγείται επιτόπιος έλεγχος από την αρμόδια δημόσια αρχή, που να πιστοποιεί την πλήρη απομάκρυνση εγκαταστάσεων, εξοπλισμού, αποβλήτων και λοιπών καταλοίπων και να αξιολογεί την κατάσταση του θαλάσσιου και υποθαλάσσιου περιβάλλοντος. Εφόσον διαπιστώνεται υποβάθμιση που συνδέεται με τη λειτουργία της μονάδας, πρέπει να προηγείται η απαιτούμενη περιβαλλοντική αποκατάσταση.

Εξίσου σημαντική είναι η διαφάνεια απέναντι στις τοπικές κοινωνίες. Δεν αρκεί η διοίκηση και ο μισθωτής να συμφωνούν ότι ο χώρος «αποκαταστάθηκε». Το πρωτόκολλο παράδοσης, τα αποτελέσματα του περιβαλλοντικού ελέγχου και, όπου απαιτήθηκαν, τα μέτρα αποκατάστασης πρέπει να δημοσιοποιούνται, ώστε οι πολίτες και η τοπική αυτοδιοίκηση να μπορούν να γνωρίζουν τι διαπιστώθηκε και τι πραγματικά αποκαταστάθηκε.

Προτείνεται να προστεθεί:

«Η διαδικασία μετεγκατάστασης ολοκληρώνεται εντός συγκεκριμένης προθεσμίας που ορίζεται στην οικεία διοικητική πράξη. Η επιστροφή της αρχικής υδάτινης έκτασης πιστοποιείται μετά από επιτόπιο έλεγχο της αρμόδιας δημόσιας αρχής, με τον οποίο διαπιστώνονται η πλήρης απομάκρυνση των εγκαταστάσεων και λοιπών καταλοίπων και η περιβαλλοντική κατάσταση του χώρου. Εφόσον διαπιστώνεται περιβαλλοντική υποβάθμιση που συνδέεται με τη λειτουργία της μονάδας, το πρωτόκολλο οριστικής παράδοσης υπογράφεται μετά την ολοκλήρωση των απαιτούμενων μέτρων αποκατάστασης. Το πρωτόκολλο παράδοσης, τα αποτελέσματα των περιβαλλοντικών ελέγχων και τα μέτρα αποκατάστασης δημοσιοποιούνται και τίθενται στη διάθεση του οικείου Δήμου και των πολιτών. Στις περιπτώσεις προσωρινής μετεγκατάστασης απαιτείται ειδική αιτιολόγηση και δεν επιτρέπονται διαδοχικές παρατάσεις που οδηγούν σε μόνιμη χρήση της προσωρινής θέσης χωρίς την προβλεπόμενη διαδικασία χωροθέτησης και αδειοδότησης.»

Η μετεγκατάσταση πρέπει να εξυπηρετεί την ορθολογική και βιώσιμη ανάπτυξη της υδατοκαλλιέργειας, χωρίς να δημιουργεί «γκρίζες ζώνες» ως προς τη διάρκεια των μισθώσεων, την πραγματική αποκατάσταση του

θαλάσσιου χώρου και τον δημόσιο έλεγχο. Η περιβαλλοντική αποκατάσταση πρέπει όχι μόνο να γίνεται, αλλά και να μπορεί να αποδεικνύεται και να ελέγχεται από την κοινωνία.

ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΣ ΜΕΘΑΝΩΝ ΕΝΕΡΓΟΙ ΠΟΛΙΤΕΣ – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 08:43

Η μετεγκατάσταση πρέπει να ολοκληρώνεται πάντοτε εντός της νόμιμης διάρκειας της αρχικής μίσθωσης, ώστε να μην παραμένει καταχρηστικά η δραστηριότητα στον παλαιό χώρο χωρίς μισθωτήριο. Πριν από την υπογραφή του πρωτοκόλλου παράδοσης πρέπει να έχει ολοκληρωθεί η πλήρης αποκατάσταση του φυσικού τοπίου και του θαλάσσιου, υποθαλάσσιου και χερσαίου περιβάλλοντος.

Άρθρο 27 – Προθεσμία για την απομάκρυνση των εγκαταστάσεων μονάδας υδατοκαλλιέργειας σε περίπτωση διακοπής ή λήξης της μίσθωσης - Τροποποίηση παρ. 6 άρθρου 13 ν. 4282/2014

Στην παρ. 6 του άρθρου 13 του ν. 4282/2014 (Α' 182), περί υποχρεώσεων μισθωτή, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) στο πρώτο εδάφιο μετά τις λέξεις «τις εγκαταστάσεις» προστίθενται οι λέξεις «, θαλάσσιες και χερσαίες», β) στο δεύτερο εδάφιο οι λέξεις «τα δύο (2) έτη» αντικαθίστανται από τις λέξεις «τους τριάντα (30) μήνες», γ) στο τρίτο εδάφιο μετά τις λέξεις «έχουν απομακρυνθεί οι» προστίθενται οι λέξεις «θαλάσσιες και χερσαίες» και, μετά από νομοτεχνικές βελτιώσεις, η παρ. 6 διαμορφώνεται ως εξής:

«6. Αν η μίσθωση διακοπεί ή λήξει για οποιονδήποτε λόγο, ο μισθωτής υποχρεούται να απομακρύνει τις εγκαταστάσεις, θαλάσσιες και χερσαίες, και να αποκαταστήσει τον περιβάλλοντα χώρο της θέσης όπου ασκούσε την παραγωγική του δραστηριότητα. Με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης, μετά από εισήγηση της αρμόδιας Διεύθυνσης Αγροτικών Υποθέσεων, ορίζεται προθεσμία για την απομάκρυνση των εγκαταστάσεων και την απελευθέρωση του χώρου, ανάλογα με το είδος και την κατάσταση του πληθυσμού που εκτρέφεται, η οποία σε κάθε περίπτωση δεν υπερβαίνει τους τριάντα (30) μήνες. Στην ίδια απόφαση περιλαμβάνονται και ειδικοί περιορισμοί στη λειτουργία της μονάδας, ώστε με τη λήξη της προθεσμίας να έχει εξελιχθεί το σύνολο του πληθυσμού που εκτρέφεται και να έχουν απομακρυνθεί οι θαλάσσιες και χερσαίες εγκαταστάσεις. Αν ο μισθωτής δεν συμμορφωθεί, επιβάλλονται σε βάρος του οι κυρώσεις αυθαίρετης κατάληψης, σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 25.».

Σχόλια επί του άρθρου 27

ΑΣΤΙΚΗ ΜΗ ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΥΔΑΤΙΝΩΝ ΟΙΚΟΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ – 4 Σεπτεμβρίου 2026, 10:44

Είναι καλή η εξειδίκευση που αφορά τις για χερσαίες και υδάτινες εγκαταστάσεις. Ωστόσο, η παράταση προθεσμίας που προβλέπεται για την απομάκρυνση των ιχθυοκαλλιεργειών δεν είναι θετική (από 2 έτη σε 30 μήνες). Η παραμονή των ιχθυοκαλλιεργειών στο θαλάσσιο περιβάλλον, προκαλεί διαφορετικής φύσης προβλήματα. Οι Αποκεντρωμένες Διοικήσεις θα έπρεπε να πιέζονται να απομακρύνουν τις εγκαταστάσεις και όχι να παίρνουν παρατάσεις στις σχετικές προθεσμίες.

Α*** Ρ**** – 4 Σεπτεμβρίου 2026, 15:28**

Κοινό πόρισμα διαβούλευσης

Ημερίδα του Δήμου Πόρου σε συνεργασία με την Aegean Rebreath, στο πλαίσιο των εργασιών του Δικτύου Μπλε Δήμων, για τη λειτουργία των μονάδων υδατοκαλλιέργειας, τη θαλάσσια ρύπανση και την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος.

Οι πρόσφατες εξελίξεις στον θαλάσσιο χωροταξικό σχεδιασμό, σε συνδυασμό με τις περιβαλλοντικές προκλήσεις που συνδέονται με την ανάπτυξη της βιομηχανικής υδατοκαλλιέργειας και άλλων παραγωγικών δραστηριοτήτων, ανέδειξαν την ανάγκη επανεξέτασης επιμέρους πτυχών του ισχύοντος θεσμικού πλαισίου,

καθώς και την ανάγκη ουσιαστικότερης συμμετοχής των τοπικών κοινωνιών στις διαδικασίες διαβούλευσης και λήψης αποφάσεων για ζητήματα που επηρεάζουν άμεσα το φυσικό περιβάλλον, την τοπική οικονομία και την ποιότητα ζωής τους.

Για το λόγο αυτό, την Δευτέρα 22 Ιουνίου 2026 πραγματοποιήθηκε στον Πόρο, ημερίδα διαβούλευσης με αντικείμενο τη λειτουργία των μονάδων υδατοκαλλιέργειας, τις επιπτώσεις τους στις παράκτιες περιοχές, την ρύπανση από άλλες θαλάσσιες δραστηριότητες και την ανάγκη αναβάθμισης του θεσμικού πλαισίου που διέπει τη χωροθέτηση, αδειοδότηση, λειτουργία και εποπτεία τους.

Συμμετείχαν εκπρόσωποι των 26 Δήμων-μελών του Δικτύου Μπλε Δήμων, καθώς και εκπρόσωποι των 11 Δήμων του Αργοσαρωνικού που έχουν αναλάβει κοινές πρωτοβουλίες για τα ζητήματα χωροθέτησης Π.Ο.Α.Υ. στον Αργολικό και τον Σαρωνικό Κόλπο.

Σκοπός της διαβούλευσης ήταν η ανταλλαγή εμπειριών και η διαμόρφωση κοινών θέσεων και προτάσεων πολιτικής, οι οποίες μπορούν να συμβάλουν στον εκσυγχρονισμό του υφιστάμενου θεσμικού πλαισίου και στη διαμόρφωση ενός ισορροπημένου μοντέλου ανάπτυξης της υδατοκαλλιέργειας, με σεβασμό στο περιβάλλον, στις τοπικές κοινωνίες και στην οικονομική ανάπτυξη των παράκτιων περιοχών.

Οι προτάσεις που ακολουθούν αποτελούν προϊόν κοινής επεξεργασίας των συμμετεχόντων Δήμων και φορέων και εκφράζουν τη βούλησή τους να συμβάλλουν εποικοδομητικά στη διαμόρφωση δημόσιων πολιτικών που θα συνδυάζουν την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος, τη βιώσιμη ανάπτυξη των παράκτιων και νησιωτικών περιοχών και την κοινωνική συναίνεση.

Οι απόψεις που καταγράφηκαν κατά τη διάρκεια της διαβούλευσης ομαδοποιήθηκαν και αποτυπώνονται στο παρόν κοινό πόρισμα, το οποίο διαβιβάζεται στα συναρμόδια Υπουργεία ως συμβολή της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και των συμμετεχόντων φορέων στον δημόσιο διάλογο για τη βελτίωση του θεσμικού πλαισίου.

Α. Κοινές διαπιστώσεις

Κατά τη διάρκεια της διαβούλευσης, τοποθετήθηκαν οι Δήμαρχοι και οι εκπρόσωποι των φορέων και αναδείχθηκαν οι ακόλουθες βασικές διαπιστώσεις:

☐ Η υδατοκαλλιέργεια αποτελεί παραγωγικό κλάδο της ελληνικής οικονομίας, πλην όμως η περαιτέρω ανάπτυξή της πρέπει να στηρίζεται στις αρχές της βιώσιμης ανάπτυξης, της προστασίας του θαλάσσιου περιβάλλοντος και της ορθολογικής διαχείρισης του θαλάσσιου χώρου, με πρωταρχικό γνώμονα τη διασφάλιση του δημοσίου συμφέροντος και της περιβαλλοντικής ισορροπίας.

☐ Ο χωροταξικός σχεδιασμός και η θεσμοθέτηση οικονομικών δραστηριοτήτων που είναι επιβαρυντικές για το περιβάλλον, οφείλουν να λαμβάνουν υπόψη τη φέρουσα ικανότητα κάθε περιοχής, τις παράλληλες οικονομικές δραστηριότητες, τα πλέον πρόσφατα επιστημονικά δεδομένα, την άποψη της τοπικής κοινωνίας, καθώς και τις ιδιαιτερότητες των τοπικών οικονομιών και κοινωνιών.

☐ Στο πλαίσιο της συμμετοχικής Δημοκρατίας, είναι επιτακτικό τόσο από θεσμική όσο και από ηθική άποψη, οι τοπικές κοινωνίες να συμμετέχουν ουσιαστικά στις αποφάσεις που τις αφορούν, ιδίως όταν αυτές ενδέχεται να επιφέρουν μη αναστρέψιμες επιπτώσεις στα οικοσυστήματα και στα ιδιαίτερα περιβαλλοντικά χαρακτηριστικά της περιοχής τους. Η ενεργός συμμετοχή των τοπικών κοινωνιών στη διαδικασία λήψης αποφάσεων αποτελεί βασική προϋπόθεση για την κοινωνική νομιμοποίηση και τη βιώσιμη εφαρμογή κάθε αναπτυξιακού σχεδιασμού.

☐ Οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης καλούνται καθημερινά να διαχειριστούν τις συνέπειες της λειτουργίας των μονάδων υδατοκαλλιέργειας, χωρίς πάντοτε να διαθέτουν τα αναγκαία θεσμικά εργαλεία και τις αντίστοιχες αρμοδιότητες. Οι Δήμοι αναγκάζονται να διαθέτουν σημαντικούς οικονομικούς και ανθρώπινους πόρους, προκειμένου να αντιμετωπίσουν, ακόμη και δικαστικά, συνέπειες που οφείλονται σε θεσμικά κενά ή σε πλημμελή εφαρμογή της εθνικής και ενωσιακής περιβαλλοντικής νομοθεσίας.

▣ Κατά τη διαβούλευση αναδείχθηκε επίσης η ανάγκη επανεξέτασης των ελάχιστων αποστάσεων εγκατάστασης μονάδων υδατοκαλλιέργειας από τις ακτές, με αξιοποίηση της διεθνούς εμπειρίας και των πρακτικών άλλων μεσογειακών χωρών, ιδίως σε περιοχές με υψηλή περιβαλλοντική, τουριστική ή οικιστική αξία. Με βάση πρακτικές γειτονικών χωρών, η χώρα μας θα μπορούσε να αυξήσει το όριο απόστασης των μονάδων υδατοκαλλιέργειας από τις ακτές. Έως σήμερα, τέτοιες μονάδες στη χώρα μας λειτουργούν σε απόσταση 50 μέτρων από τις ακτές όταν σε άλλες μεσογειακές χώρες το αντίστοιχο όριο καθορίζεται στα 2 μίλια. Το γεγονός αυτό, εντείνει τις ανησυχίες των τοπικών κοινωνιών που παρακολουθούν την υποβάθμιση του περιβάλλοντος και συνεπώς του τουριστικού προϊόντος που προσφέρουν.

▣ Η αποτελεσματική προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος προϋποθέτει σαφή κατανομή αρμοδιοτήτων μεταξύ των εμπλεκόμενων υπηρεσιών, συνεχείς ελέγχους και πλήρη διαφάνεια ως προς την τήρηση των περιβαλλοντικών υποχρεώσεων των επιχειρήσεων.

▣ Το υφιστάμενο πλαίσιο για τον χωροταξικό σχεδιασμό των Π.Ο.Α.Υ. και η υπέρμετρη αύξηση της θαλάσσιας έκτασης για τις μονάδες ιχθυοκαλλιέργειας δεν συμβαδίζει με τις ανάγκες των τοπικών κοινωνιών. Είναι απαραίτητο να υπάρξει ένας συνολικός μακροχρόνιος και ολιστικός σχεδιασμός που θα επιφέρει ισορροπία και βιώσιμη ανάπτυξη με άξονες τον πολίτη, τον επισκέπτη, το περιβάλλον, το σεβασμό στο τοπίο, την ιστορία, την οικονομία και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά ενός τόπου.

▣ Η προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος και η βιώσιμη ανάπτυξη της υδατοκαλλιέργειας αποτελούν συμπληρωματικούς και όχι αντικρουόμενους στόχους. Η μακροχρόνια επιτυχία κάθε αναπτυξιακής πολιτικής προϋποθέτει επιστημονική τεκμηρίωση, διαφάνεια, ουσιαστική συμμετοχή των τοπικών κοινωνιών και σεβασμό στη φέρουσα ικανότητα κάθε περιοχής.

B. Προτεινόμενες θεσμικές παρεμβάσεις

Με βάση τα συμπεράσματα της διαβούλευσης, προτείνονται οι ακόλουθες παρεμβάσεις:

1. Χωροταξικός σχεδιασμός

- Επικαιροποίηση των κριτηρίων χωροθέτησης μονάδων υδατοκαλλιέργειας με βάση τη φέρουσα ικανότητα κάθε θαλάσσιας περιοχής.
- Επανεξέταση και επιβολή των ελάχιστων αποστάσεων εγκατάστασης από τις ακτές, αξιοποιώντας τη διεθνή εμπειρία και τις πρακτικές άλλων μεσογειακών χωρών.
- Υποχρεωτική και συστηματική επικαιροποίηση των επιστημονικών δεδομένων που χρησιμοποιούνται στις Μελέτες Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων.

2. Περιβαλλοντική εποπτεία

- Ενίσχυση του συντονισμού μεταξύ των συναρμόδιων υπηρεσιών για την αποτελεσματικότερη εφαρμογή της περιβαλλοντικής νομοθεσίας.
- Διασφάλιση της τήρησης των υποχρεώσεων που απορρέουν από το Ηλεκτρονικό Μητρώο Αποβλήτων και ενίσχυση των σχετικών μηχανισμών ελέγχου.
- Καθορισμός σαφούς πλαισίου ευθύνης για την αποκατάσταση περιβαλλοντικών ζημιών και θέσπιση συγκεκριμένων κριτηρίων για την αδειοδότηση και εγκατάσταση μονάδων ιχθυοκαλλιέργειας (κυκλοφορία υδάτων, προστατευόμενες περιοχές κ.α.).

3. Ρόλος της Τοπικής Αυτοδιοίκησης

- Ενίσχυση της συμμετοχής των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης κατά τη διαδικασία περιβαλλοντικής αδειοδότησης.
- Θεσμοθέτηση ουσιαστικότερων μηχανισμών διαβούλευσης μεταξύ Κεντρικής Διοίκησης και τοπικών κοινωνιών πριν από τη λήψη αποφάσεων που επηρεάζουν άμεσα τις παράκτιες περιοχές.

4. Κυρώσεις και οικονομικές εγγυήσεις

- Επανεξέταση του ύψους των εγγυητικών επιστολών που καταθέτουν οι επιχειρήσεις, ώστε να ανταποκρίνονται

στο ενδεχόμενο κόστος αποκατάστασης περιβαλλοντικών ζημιών.

▪ Ενίσχυση του πλαισίου διοικητικών κυρώσεων για περιπτώσεις σοβαρών ή επαναλαμβανόμενων παραβάσεων της περιβαλλοντικής νομοθεσίας.

5. Οι συμμετέχοντες στην ημερίδα εξέφρασαν την κοινή βούληση να συνεχιστεί ο θεσμικός διάλογος με τα συναρμόδια Υπουργεία και όλους τους εμπλεκόμενους φορείς, με στόχο τη διαμόρφωση ενός σύγχρονου, συνεκτικού και αποτελεσματικού πλαισίου λειτουργίας της υδατοκαλλιέργειας, το οποίο θα διασφαλίζει την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος, την ασφάλεια δικαίου, τη βιώσιμη ανάπτυξη των παράκτιων περιοχών και την ουσιαστική συμμετοχή των τοπικών κοινωνιών στις αποφάσεις που τις αφορούν.

Οι συμμετέχοντες Δήμοι και φορείς εκφράζουν την πρόθεσή τους να συνεχίσουν τον θεσμικό διάλογο με την Ελληνική Πολιτεία, καταθέτοντας τεκμηριωμένες προτάσεις και αξιοποιώντας την εμπειρία που προκύπτει από τη διαχείριση των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών των παράκτιων και νησιωτικών περιοχών.

Το παρόν πόρισμα διαβιβάζεται στα συναρμόδια Υπουργεία και στους αρμόδιους θεσμικούς φορείς, ως συμβολή της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και της κοινωνίας των πολιτών στον δημόσιο διάλογο για την αναμόρφωση του θεσμικού πλαισίου λειτουργίας της υδατοκαλλιέργειας.

Το Δίκτυο Μπλε Δήμων και η Aegean Rebreath παραμένουν στη διάθεση των συναρμόδιων Υπουργείων και κάθε αρμόδιου δημόσιου φορέα, προκειμένου να συμβάλλουν με επιστημονικά τεκμηριωμένες προτάσεις και τεχνική υποστήριξη στη διαμόρφωση ενός σύγχρονου θεσμικού πλαισίου που θα διασφαλίζει την ισόρροπη συνύπαρξη της προστασίας του θαλάσσιου περιβάλλοντος, της βιώσιμης ανάπτυξης της υδατοκαλλιέργειας και των δικαιωμάτων των τοπικών κοινωνιών.

Με τιμή,

Μέλη Δικτύου Μπλε Δήμων:

Σκύρου

Κυριάκος Αντωνόπουλος

Δήμαρχος, Πρόεδρος Δ.Σ.

Αντιπάρου

Αναστάσιος Φαρούπος

Δήμαρχος, Αντιπρόεδρος Δ.Σ.

Κέας

Ειρήνη Βελισσαροπούλου

Δήμαρχος, Γραμματέας Δ.Σ.

Αλοννήσου

Παναγιώτης Αναγνώστου

Δήμαρχος, Μέλος Δ.Σ.

Καλαμάτας

Αθανάσιος Βασιλόπουλος

Δήμαρχος, Μέλος Δ.Σ.

Κεντρικής Κέρκυρας και Διαποντίων Νήσων

Στέφανος Πουλημένος

Δήμαρχος, Μέλος Δ.Σ.

Νάξου και μικρών Κυκλάδων

Δημήτρης Λιανός

Δήμαρχος, Μέλος Δ.Σ.

Πόρου
Γεώργιος Κουτουζής
Δήμαρχος, Μέλος Δ.Σ.

Ραφήνας – Πικερμίου
Δήμητρα Τσεβά
Δήμαρχος, Μέλος Δ.Σ.

Aegean Rebreath Κοιν.Σ.Επ.
Γεώργιος Σαρελάκος
Πρόεδρος Aegean Rebreath, Μέλος Δ.Σ.

Αμοργού
Ελευθέριος Καραϊσκος
Δήμαρχος, Αναπληρωματικό Μέλος Δ.Σ.

Αργοστολίου
Θεόφιλος Μιχαλάτος
Δήμαρχος, Αναπληρωματικό Μέλος Δ.Σ.

Ανάφης
Ιάκωβος Ρούσσοις
Δήμαρχος, Μέλος Α.Μ.Κ.Ε.

Ζακύνθου
Γιώργος Στασινόπουλος
Δήμαρχος, Μέλος Α.Μ.Κ.Ε.

Ηρωικής Νήσου Κάσου
Μιχάλης Ερωτόκριτος
Δήμαρχος, Μέλος Α.Μ.Κ.Ε.

Θήρας
Αναστάσιος-Νικόλαος Ζώρζος
Δήμαρχος, Μέλος Α.Μ.Κ.Ε.

Λειψών
Ευαγγελία Λαουντού
Δήμαρχος, Μέλος Α.Μ.Κ.Ε.

Λευκάδας
Ξενοφών Βεργίνης
Δήμαρχος, Μέλος Α.Μ.Κ.Ε.

Λήμνου
Ελεονώρα Γεώργα
Δήμαρχος, Μέλος Α.Μ.Κ.Ε.

Μαρκοπούλου Μεσογαίας
Κωνσταντίνος Αλλαγιάννης
Δήμαρχος, Μέλος Α.Μ.Κ.Ε.

Μυτιλήνης
Παναγιώτης Χριστόφας
Δήμαρχος, Μέλος Α.Μ.Κ.Ε.

Πάρου
Κωνσταντίνος Μπιζάς
Δήμαρχος, Μέλος Α.Μ.Κ.Ε.

Σητείας
Γιώργος Ζερβάκης
Δήμαρχος, Μέλος Α.Μ.Κ.Ε.

Σπετσών
Ευγενία Φραγγιά
Δήμαρχος, Μέλος Α.Μ.Κ.Ε.

Τήνου
Παναγιώτης Κροντηράς
Δήμαρχος, Μέλος Α.Μ.Κ.Ε.

Χάλκης
Άγγελος Φραγκάκης
Δήμαρχος, Μέλος Α.Μ.Κ.Ε.
Συνυπογράφοντες Δήμοι Αργοσαρωνικού Κόλπου

Αγκιστρίου
Δημήτριος Αναστασίου
Δήμαρχος

Αίγινας
Ιωάννης Ζορμπάς
Δήμαρχος

Επιδαύρου
Αναστάσιος Χρόνης
Δήμαρχος

Ερμιονίδας
Ιωάννης Γεωργόπουλος
Δήμαρχος

Κορινθίων
Νικόλαος Σταυρέλης
Δήμαρχος

Βόρειας Κυνουρίας
Γεώργιος Καμπύλης
Δήμαρχος

Νότιας Κυνουρίας
Εμμανουήλ Δολιανίτης
Δήμαρχος

Ναυπλίων
Δημήτριος Ορφανός
Δήμαρχος

Σαλαμίνας
Γεώργιος Παναγόπουλος
Δήμαρχος

Τροιζηνίας – Μεθάνων
Αναστάσιος Μούγιος
Δήμαρχος

Ύδρας
Γεώργιος Κουκουδάκης
Δήμαρχος

Συμμετέχοντες Φορείς:

ΑΚΤΑΙΑ

Α.Μ.Κ.Ε. Καθετή

Εξ. Πολ. Σύλλογος Οικιστών και Οικοπ/χων Σκορπονεριού – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 01:40

Το χρονικό διάστημα οφείλει να αντιστοιχεί στον χρόνο που απαιτείται για έναν πλήρη παραγωγικό κύκλο. Το χρονικό διάστημα των 20 μηνών είναι ήδη μεγαλύτερο από τον παραγωγικό κύκλο, που είναι 18 μήνες. Η πρόταση να αυξηθεί στους 30 δεν δικαιολογείται και λειτουργεί προς όφελος των παραγωγών και εις βάρος του περιβάλλοντος, της κοινωνίας και της ανάπτυξης ενός τόπου.

ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΥΔΑΤΟΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΩΝ ΕΧΙΝΑΔΩΝ ΝΗΣΩΝ ΚΑΙ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 14:15

Κρίνεται αναγκαίο να αποσαφηνιστεί ρητά η χρονική και διαδικαστική σχέση μεταξύ της παρ. 6 του άρθρου 13, όπως τροποποιείται με το άρθρο 27, και της παρ. 1 του άρθρου 25, όπως τροποποιείται με το άρθρο 29.

Ειδικότερα, η παρ. 6 του άρθρου 13 επιτρέπει τον καθορισμό προθεσμίας έως τριάντα (30) μήνες, ανάλογα με το είδος και την κατάσταση του εκτρεφόμενου πληθυσμού, ώστε να ολοκληρωθεί η εξαλίευση και να απομακρυνθούν οι θαλάσσιες και χερσαίες εγκαταστάσεις. Αντίστοιχα, το άρθρο 25 προβλέπει προθεσμία ενενήντα (90) ημερών από τη διαπίστωση αυθαίρετης κατάληψης και, μετά την παρέλευσή της, ημερήσιο πρόστιμο και κατάσχεση/δήμευση των εγκαταστάσεων, συμπεριλαμβανομένου του ζωικού κεφαλαίου.

Για την αποφυγή αμφιβολιών, προτείνεται να οριστεί ρητά ότι, όταν έχει εκδοθεί και τηρείται απόφαση που χορηγεί προθεσμία απομάκρυνσης σύμφωνα με την παρ. 6 του άρθρου 13, η μονάδα δεν θεωρείται ότι βρίσκεται σε αυθαίρετη κατάληψη κατά το άρθρο 25 πριν από τη λήξη της χορηγηθείσας προθεσμίας. Περαιτέρω, θα πρέπει να προσδιοριστεί με σαφήνεια το χρονικό σημείο έναρξης της 90ήμερης προθεσμίας και να διασφαλιστεί ότι η κατάσχεση ή δήμευση ζωικού κεφαλαίου εφαρμόζεται με διαδικασία που λαμβάνει υπόψη την ευζωία και υγεία των εκτρεφόμενων οργανισμών, τη βιοασφάλεια και την ασφάλεια του παραγόμενου προϊόντος.

Η σαφής σύνδεση των δύο διατάξεων είναι απαραίτητη ώστε να μην ενεργοποιούνται

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΔΟΥΖΙΝΑ – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 20:08

Η παρούσα ελληνική μετάφραση βασίζεται στο πρωτότυπο αγγλικό κείμενο που ακολουθεί.

Άρθρο 27: Κύριες ανησυχίες

Η παροχή επαρκούς χρόνου για την εξαλίευση των ψαριών που υπάρχουν ήδη στη μονάδα μπορεί να αποτρέψει την άσκοπη καταστροφή του αποθέματος και προβλήματα ευζωίας των ζώων. Ωστόσο, η προτεινόμενη ανώτατη περίοδος των 30 μηνών υπερβαίνει σημαντικά τον συνήθη χρόνο που απαιτείται για την ολοκλήρωση της εκτροφής των περισσότερων αποθεμάτων τσιπούρας και λαβρακιού έως το εμπορεύσιμο μέγεθος.

Ενδεικτικοί χρόνοι εκτροφής από αρχικό βάρος 15 γραμμαρίων:

Βάρος εξαλίευσης Τσιπούρα Ευρωπαϊκό λαβράκι
----- -----: -----:
380 γρ. 12–15 μήνες 14–17 μήνες
500 γρ. 15–18 μήνες 17–20 μήνες

Οι περίοδοι αυτές επηρεάζονται από τη θερμοκρασία, την εποχή τοποθέτησης του γόνου, την τροφή, τη γενετική, την πυκνότητα εκτροφής και την έκθεση της θέσης. Οι μονάδες στη νότια Ελλάδα παρουσιάζουν γενικά ταχύτερη ανάπτυξη σε σχέση με εκείνες των ψυχρότερων βόρειων περιοχών.

Σύμφωνα με τον FAO, τσιπούρες αρχικού βάρους 10 γραμμαρίων μπορούν, υπό ευνοϊκές συνθήκες εκτροφής σε κλωβούς, να φτάσουν τα 350–400 γραμμάρια σε περίπου ένα έτος. Δημοσιευμένες επιστημονικές πηγές τοποθετούν συνήθως τον χρόνο εκτροφής του λαβρακιού έως το εμπορεύσιμο μέγεθος σε περίπου 18–24 μήνες (FAO, προφίλ εκτροφής τσιπούρας· Vanderputte κ.ά., 2019).

Τα στοιχεία αυτά δείχνουν ότι μια οριζόντια περίοδος 30 μηνών δεν μπορεί να δικαιολογηθεί αποκλειστικά από τον χρόνο που απαιτείται για την εξαλίευση του αποθέματος που υπάρχει ήδη.

Το άρθρο επίσης δεν προβλέπει:

- επαληθευμένη απογραφή του αποθέματος που υπάρχει κατά τη λήξη της μίσθωσης·
- άμεση απαγόρευση εισαγωγής νέων ψαριών·
- δεσμευτικό χρονοδιάγραμμα εξαλίευσης και παύσης λειτουργίας·
- ανεξάρτητη πιστοποίηση της αποκατάστασης της περιοχής·
- χρηματοοικονομική εγγύηση για την παύση λειτουργίας και την αποκατάσταση· και
- ρυθμίσεις για εγκαταλελειμμένες μονάδες ή αφερέγγυους φορείς εκμετάλλευσης.

Μια μίσθωση που έχει λήξει νομίμως δεν πρέπει να εξακολουθεί να λειτουργεί ως κανονική άδεια εκμετάλλευσης για άλλους 30 μήνες.

Περιβαλλοντικές και κοινωνικές επιπτώσεις

Η συνέχιση της παραγωγής παρατείνει, πέραν της εγκεκριμένης περιόδου μίσθωσης, τη χρήση ζωοτροφών, τις εκπομπές θρεπτικών ουσιών, την οργανική επιβάρυνση του βυθού, τη χρήση φαρμάκων, τον κίνδυνο ασθενειών και την πιθανότητα διαφυγής ψαριών. Καθυστερεί επίσης την αποκατάσταση του βυθού.

Εάν οι φορείς εκμετάλλευσης δεν απομακρύνουν εγκαίρως τους κλωβούς, τα δίχτυα, τα αγκυροβόλια, τις άγκυρες, τους σωλήνες, τα συστήματα τροφοδοσίας και τις χερσαίες εγκαταστάσεις που δεν χρησιμοποιούνται πλέον, οι κατασκευές αυτές μπορούν να συνεχίσουν να επιβαρύνουν το περιβάλλον.

Ο όρος «αποκατάσταση του περιβάλλοντος χώρου» δεν ορίζεται. Χωρίς μετρήσιμα πρότυπα, ένας φορέας εκμετάλλευσης θα μπορούσε να απομακρύνει μόνο τις ορατές κατασκευές, αφήνοντας πίσω άγκυρες, αλυσίδες, απορρίμματα, μολυσμένα ιζήματα ή κατεστραμμένους οικοτόπους.

Η παράταση της κατάληψης καθυστερεί την απόδοση των δημόσιων υδάτων σε άλλους νόμιμους χρήστες και μπορεί να παρατείνει τις συγκρούσεις με:

- τους παράκτιους αλιείς και τα αλιευτικά πεδία·
- τη ναυσιπλοΐα και την πρόσβαση σε λιμένες·
- τον τουρισμό και την αναψυχή·
- τους κατοίκους και τις παράκτιες επιχειρήσεις·
- τον χωρικό σχεδιασμό των δήμων· και
- τη δημόσια πρόσβαση στις ακτές και στη θάλασσα.

Η παράταση της περιόδου απομάκρυνσης από 24 σε 30 μήνες ενέχει τον κίνδυνο να μετατρέψει μια προσωρινή διαδικασία παύσης λειτουργίας σε μη εγκεκριμένη συνέχιση της λειτουργίας της μονάδας.

Νομική αξιολόγηση

• ****Η επέκταση της ρύθμισης στις χερσαίες εγκαταστάσεις αποτελεί ουσιαστική βελτίωση****, καθώς καλύπτει το κενό που επέτρεπε στις χερσαίες υποδομές να παραμένουν μετά την απομάκρυνση των κλωβών.

• ****Όποιο ανώτατο χρονικό όριο και αν διατηρηθεί, αποτελεί μέγιστο όριο και όχι αυτόματη προθεσμία:**** η Αποκεντρωμένη Διοίκηση μπορεί να ορίσει μικρότερη περίοδο. Παραμένουν, όμως, σημαντικά κενά: δεν προβλέπεται συνήθης ή ελάχιστη προθεσμία, δεν υπάρχει ειδικός κανόνας για μονάδες χωρίς απόθεμα —δηλαδή για τις εγκαταλελειμμένες μονάδες— και δεν απαγορεύεται η εισαγωγή νέου αποθέματος μετά τη λήξη της μίσθωσης.

• ****Δεν προβλέπεται ειδική χρηματοοικονομική εγγύηση για την απομάκρυνση του εξοπλισμού και την περιβαλλοντική αποκατάσταση.**** Η μόνη υφιστάμενη εγγύηση είναι εκείνη των δύο ετήσιων μισθωμάτων, σύμφωνα με την περ. δ' της παρ. 3 του άρθρου 4 —ποσό της τάξης των 3.000 ευρώ για μονάδα δέκα στρεμμάτων. Η εγγύηση αυτή δεν προορίζεται ειδικά για την απομάκρυνση, καταπίπτει υπέρ του Δημοσίου αντί να χρησιμοποιείται για την αποκατάσταση της συγκεκριμένης περιοχής και είναι εντελώς ανεπαρκής για να καλύψει το πραγματικό κόστος παύσης λειτουργίας.

Σύμφωνα με την Οδηγία για την Περιβαλλοντική Ευθύνη, η λήξη μιας μίσθωσης αποτελεί το φυσικό χρονικό σημείο για την ενεργοποίηση χρηματοοικονομικής εγγύησης. Η δυνατότητα συνέχισης της λειτουργίας έως και για 30 μήνες χωρίς τέτοια εγγύηση αφήνει το Δημόσιο να καλύψει το κόστος αποκατάστασης σε περίπτωση αθέτησης των υποχρεώσεων του φορέα εκμετάλλευσης.

Το εργαλείο νομικής αξιολόγησης του FAO θέτει τρία βασικά ερωτήματα για τη λήξη μιας μίσθωσης: εάν απαιτείται αποκατάσταση, εάν προβλέπεται εγγύηση για την εξασφάλισή της και εάν υπάρχει ταμείο για την παύση λειτουργίας εγκαταλελειμμένων μονάδων. Η ελληνική νομοθεσία δεν προβλέπει κανένα από τα τρία.

Προτεινόμενες τροποποιήσεις

****Να γίνει σαφής διάκριση μεταξύ της προβλέψιμης λήξης και της αιφνίδιας λύσης της μίσθωσης.**** Η ημερομηνία λήξης μιας άδειας είναι γνωστή εκ των προτέρων. Οι φορείς εκμετάλλευσης πρέπει να προσαρμόζουν εγκαίρως τα σχέδια παραγωγής τους, ώστε να μην πραγματοποιείται νέα τοποθέτηση ψαριών και η εξαλίευση και απομάκρυνση του εξοπλισμού να ολοκληρώνονται πριν από τη λήξη.

Όταν μια αρχή προβαίνει σε απρόβλεπτη πρόωρη λύση της άδειας, μπορεί να εγκρίνει ελεγχόμενη περίοδο παύσης λειτουργίας για την προστασία της ευζωίας των ψαριών. Η έγκριση αυτή δεν πρέπει να αναβιώνει ούτε να παρατείνει την άδεια υδατοκαλλιέργειας.

Όποιο ανώτατο χρονικό όριο και αν διατηρηθεί, πρέπει να προβλεφθεί πολύ συντομότερη προθεσμία όταν δεν υπάρχει ζωντανό απόθεμα. Πρόκειται ιδίως για την περίπτωση εγκαταλελειμμένων μονάδων, για την οποία το άρθρο δεν περιλαμβάνει καμία ειδική ρύθμιση.

Η χρηματοοικονομική εγγύηση πρέπει να αντιστοιχεί στο εκτιμώμενο κόστος απομάκρυνσης και αποκατάστασης και να κατατίθεται κατά την υπογραφή ή τη μεταβίβαση της μίσθωσης —όχι να ζητείται κατά τη λήξη της, όταν ο φορέας εκμετάλλευσης ενδέχεται να είναι ήδη αφερέγγυος. Η εγγύηση πρέπει να αποδεσμεύεται μόνο μετά την πιστοποίηση της πλήρους αποκατάστασης. Απαιτείται επίσης μηχανισμός χρηματοδότησης για την απομάκρυνση εγκαταστάσεων που έχουν ήδη εγκαταλειφθεί.

Προτεινόμενες τροποποιήσεις του άρθρου

Το άρθρο 27 πρέπει να διατηρήσει την ισχύουσα ανώτατη προθεσμία των 24 μηνών και να απαιτεί την εφαρμογή της συντομότερης ευλόγως αναγκαίας περιόδου για την εξαλίευση του ήδη υπάρχοντος αποθέματος. Πρέπει να προβλέπει τα εξής:

- Από την ημερομηνία λήξης ή λύσης της μίσθωσης, ο φορέας εκμετάλλευσης παύει κάθε νέα τοποθέτηση, ανανέωση αποθέματος ή εισαγωγή υδρόβιων οργανισμών. Η συνέχιση της λειτουργίας επιτρέπεται αποκλειστικά για την εξαλίευση του αποθέματος που αποδεδειγμένα υπήρχε κατά την ημερομηνία αυτή.
- Εντός πέντε εργάσιμων ημερών από τη λήξη ή τη λύση της μίσθωσης, ο φορέας εκμετάλλευσης υποβάλλει επαληθευμένη απογραφή στην οποία καταγράφονται τα είδη, ο αριθμός, το μέσο βάρος και η συνολική βιομάζα των εκτρεφόμενων οργανισμών, καθώς και η προβλεπόμενη ημερομηνία εξαλίευσης.

Η απόφαση της Αποκεντρωμένης Διοίκησης πρέπει:

- να καθορίζει δεσμευτικό χρονοδιάγραμμα εξαλίευσης και παύσης λειτουργίας·
- να απαιτεί τη σταδιακή απομάκρυνση των κλωβών και του εξοπλισμού που δεν χρησιμοποιούνται πλέον·
- να διατηρεί σε ισχύ τις υποχρεώσεις περιβαλλοντικής παρακολούθησης και υποβολής εκθέσεων·
- να καθορίζει μετρήσιμα πρότυπα περιβαλλοντικής αποκατάστασης· και
- να απαιτεί επαρκή χρηματοοικονομική εγγύηση για την κάλυψη του κόστους απομάκρυνσης και αποκατάστασης.

Principal concerns

Allowing sufficient time to harvest fish already present can prevent unnecessary destruction of stock and animal-welfare problems. However, the proposed 30-month maximum substantially exceeds the normal remaining grow-out period for most market-size seabream and seabass stocks.

Indicative grow-out periods from 15 g are:

Harvest weight Gilthead seabream European seabass

380 g 12–15 months 14–17 months

500 g 15–18 months 17–20 months

Temperature, stocking season, feed, genetics, density and site exposure affect these periods. Southern Greek sites generally support faster growth than colder northern sites. FAO reports that 10 g seabream can reach 350–400 g in approximately one year under favorable cage conditions, while published sources commonly place seabass grow-out to commercial size at approximately 18–24 months. FAO gilthead seabream profile; Vandeputte et al., 2019

These figures show that a blanket 30-month period cannot be justified solely by the time needed to harvest stock already present.

The article also lacks:

- a verified inventory of stock present when the lease ends;

- an immediate prohibition on adding new fish;
- a binding harvesting and decommissioning schedule;
- independent confirmation of site restoration;
- financial security for decommissioning; and
- arrangements for abandoned or insolvent farms.

A lease that has legally ended should not continue as normal operating authorization for another 30 months.

Environmental and social implications

Continued production extends feed use, nutrient emissions, organic deposition, medicine use, disease risk and the possibility of fish escapes beyond the authorized lease period. It also delays seabed recovery.

If operators do not remove unused cages, nets, moorings, anchors, pipes, feed systems and shore installations promptly, these structures can continue to impact on the environment.

The term “restore the surrounding area” is not defined. Without measurable standards, an operator could remove visible structures while leaving anchors, chains, debris, contaminated sediment or damaged habitat behind.

Extending occupation delays the return of public waters to other legitimate users. It can prolong conflicts with:

- coastal fishers and fishing grounds;
- navigation and port access;
- tourism and recreation;
- nearby residents and coastal businesses;
- municipal spatial plans; and
- public access to the coast and sea.

Extending the removal period from 24 to 30 months risks converting a temporary wind-down arrangement into an unapproved continuation of the farm.

Legal assessment

- The extension to land-based installations is a substantive gain, closing a gap that allowed shore bases to remain after the cages had gone.
- Whatever maximum is retained, it is a ceiling and not a default: the Administration may set a shorter period. The defects that remain are the absence of any default or minimum standard, the absence of any separate rule for a site with no stock — the abandoned-unit case — and the absence of any prohibition on new stocking once the lease has ended.
- There is no security dedicated to removal or restoration. The only security in the field is the guarantee of two annual rents under Article 4(3)(δ) — of the order of €3,000 for a ten-stremma unit — which is not dedicated to removal, is forfeited to the State rather than applied to the site, and is of the wrong order for decommissioning. Under the Environmental Liability Directive the end of a lease is the natural occasion for financial security, and a wind-down of up to thirty months without it leaves the State to remediate on default. The FAO assessment tool asks three questions about the end of a lease — restoration, a bond to guarantee it, and a fund for decommissioning abandoned farms (ALART / LS117) — and Greek law answers no to all three.

Suggested amendments

Distinguish expiry from unexpected termination. License expiry is known in advance. Operators should adjust stocking plans so that there is no new stocking and harvesting and removal to finish before the expiry date.

Where an authority unexpectedly terminates a license, it may authorize a controlled wind-down to protect fish’s welfare. This authorization should not revive or extend the aquaculture license.

Whatever maximum is retained, a shorter statutory default should apply where no livestock remains — the abandoned-unit case, for which the article makes no separate provision at all.

On security, for the reasons given in the assessment above: security sized to the estimated cost should be lodged on signature or transfer of the lease, not sought at expiry when the operator may be insolvent, and released on certification. A mechanism is also needed to fund the decommissioning of units already abandoned.

Suggested article amendments

Article 27 should retain the existing maximum period of 24 months and require the shortest period reasonably necessary to harvest stock already present. It should provide:

- From the date on which the lease expires or terminates, the operator shall cease all new stocking, restocking and introduction of aquatic organisms. Continued operation shall be permitted solely to harvest stock demonstrably present on that date.

- Within five working days of the lease expiry or termination, the operator should submit a verified inventory recording species, number, average weight, biomass and expected harvest date.

The decision of the Decentralized Administration should:

- establish a binding harvesting and decommissioning schedule;
- require progressive removal of unused cages and equipment;
- maintain environmental monitoring and reporting;
- define measurable restoration standards; and
- require financial security sufficient to cover removal and restoration.

ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ ΙΩΣΗΦΙΔΗΣ – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 23:05

Η προθεσμία των 30 μηνών είναι απαράδεκτη, καθώς ο πλήρης κύκλος ανάπτυξης των ψαριών δεν υπερβαίνει τους 24 μήνες. Πρέπει να διατηρηθεί ανώτατη προθεσμία 24 μηνών. Ο φορέας πρέπει να αποκαθιστά κάθε επιβάρυνση ή υποβάθμιση που συνδέεται με τη δραστηριότητα της μονάδας, ανεξαρτήτως του χρόνου πρόκλησής της ή του προηγούμενου φορέα που την προκάλεσε.

Νίκος Ζαρκαδούλας – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 23:11

Η προβλεπόμενη προθεσμία των 30 μηνών είναι υπερβολικά μεγάλη, ιδίως όταν ο πλήρης κύκλος ανάπτυξης των ψαριών δεν υπερβαίνει τους 24 μήνες. Για τον λόγο αυτό πρέπει να προβλεφθεί ανώτατη προθεσμία 24 μηνών, χωρίς δυνατότητα καταχρηστικών ή διαδοχικών παρατάσεων.

Ο φορέας που εκμεταλλεύεται τη μονάδα πρέπει να έχει σαφή υποχρέωση απομάκρυνσης όλων των εγκαταστάσεων, υλικών, αποβλήτων και λοιπών καταλοίπων και αποκατάστασης κάθε περιβαλλοντικής επιβάρυνσης ή υποβάθμισης που συνδέεται με τη λειτουργία της μονάδας.

Η υποχρέωση αποκατάστασης πρέπει να συνδέεται με τον χώρο και τη δραστηριότητα και να μην μπορεί να αποφεύγεται λόγω αλλαγής εταιρικού σχήματος, μεταβίβασης της μονάδας ή επίκλησης προηγούμενου φορέα εκμετάλλευσης. Διαφορετικά δημιουργείται σοβαρός κίνδυνος μετακύλισης της ευθύνης και τελικά του κόστους αποκατάστασης στο Δημόσιο και στους πολίτες.

Πρέπει επίσης να προβλέπεται σαφής διαδικασία ελέγχου της αποκατάστασης, με δημοσιοποίηση των σχετικών εκθέσεων και δυνατότητα υποβολής τεκμηριωμένων παρατηρήσεων από τον οικείο δήμο, περιβαλλοντικούς φορείς και πολίτες.

Π** Ι***** – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 23:18**

Η δυνατότητα αναστολής μισθώσεων για σοβαρούς περιβαλλοντικούς λόγους είναι απολύτως αναγκαία και επιβάλλεται από τις ευρωπαϊκές υποχρεώσεις για την αποκατάσταση της φύσης. Η διάταξη πρέπει να προβλέπει ρητά αναστολή όταν το απαιτούν η περιβαλλοντική κατάσταση, η προστασία ευαίσθητων οικοσυστημάτων ή η ανάγκη αποκατάστασης της φύσης.

Π*** Χ**** – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 23:27**

Άρθρο 27. Η προθεσμία των 30 μηνών είναι απαράδεκτη, καθώς ο πλήρης κύκλος ανάπτυξης των ψαριών δεν υπερβαίνει τους 24 μήνες. Πρέπει να διατηρηθεί ανώτατη προθεσμία 24 μηνών. Ο φορέας πρέπει να αποκαθιστά κάθε επιβάρυνση ή υποβάθμιση που συνδέεται με τη δραστηριότητα της μονάδας, ανεξαρτήτως του χρόνου πρόκλησής της ή του προηγούμενου φορέα που την προκάλεσε

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΣΟΥΛΑΣ – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 00:10

Η προθεσμία των 30 μηνών είναι απαράδεκτη, καθώς ο πλήρης κύκλος ανάπτυξης των ψαριών δεν υπερβαίνει τους 24 μήνες. Πρέπει να διατηρηθεί ανώτατη προθεσμία 24 μηνών. Ο φορέας πρέπει να αποκαθιστά κάθε επιβάρυνση ή υποβάθμιση που συνδέεται με τη δραστηριότητα της μονάδας, ανεξαρτήτως του χρόνου πρόκλησής της ή του προηγούμενου φορέα που την προκάλεσε.

Αν δεν υπάρχει απομάκρυνση στην προβλεπόμενη προθεσμία να επιβάλλεται τσουχτερό πρόστιμο και να απαγορεύεται η άσκηση ιχθυοκαλλιεργητικής δραστηριότητας του μη συμμορφώμενου σε άλλη περιοχή.

ΟΖΟΝ ΜΗ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 04:33

Η συνέχιση της εκμετάλλευσης μίας θαλάσσιας και χερσαίας περιοχής έως και 2,5 χρόνια μετά τη λήξη της μίσθωσης είναι ακατανόητη και αυθαίρετη. Κατανοούμε πως ο επιχειρηματίας διαθέτει ζωικό κεφάλαιο το οποίο πρέπει να εκποιώσει. Θα ήταν λοιπόν πιο σωστό η διαδικασία να προβλέπει τα ακόλουθα:

(α) τα αιτήματα και η διαδικασία ανανέωσης της μίσθωσης πρέπει να διεκπεραιώνονται πολύ νωρίτερα από την παρούσα πρόβλεψη ώστε η πιθανή τελεσίδικη απόφαση μη ανανέωσης της μίσθωσης να γνωστοποιείται τουλάχιστον 12 μήνες πριν από τη λήξη της (αντί 2 μηνών που προβλέπει ο υπό διαβούλευση νόμος). Αν αυτό δεν είναι εφικτό υπό το παρόν πλαίσιο λειτουργίας της δημόσιας διοίκησης, απαιτούνται νομοθετικές παρεμβάσεις σε άλλους τομείς αντί του «ξεχειλίσματος» της νόμιμης λειτουργίας των επιχειρήσεων και τους διαπιστωμένους περιβαλλοντικούς κινδύνους που αυτό το «ξεχείλισμα» επιφέρει

(β) αν η σύμβαση μίσθωσης λήξει υπό τις ανωτέρω συνθήκες, ο επιχειρηματίας διαθέτει το χρόνο για τον προγραμματισμό και την εύρυθμη διακοπή της δραστηριότητας, τη απομάκρυνση εξοπλισμού και ζωικού κεφαλαίου και τη αποκατάσταση του χώρου. Επομένως δεν δικαιολογείται η διακοπή, απομάκρυνση, αποκατάσταση σε χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των 12 μηνών από τη λήξη της σύμβασης μίσθωσης

(γ) η διακοπή της μίσθωσης πρέπει να αντιμετωπίζεται με διαφορετικό τρόπο (α) στην περίπτωση της χρεωκοπίας ή λόγω ανωτέρας βίας και (β) στη διακοπή λόγω αποβολής, ανάκλησης άδειας λειτουργίας κλπ. όμως και πάλι το χρονικό διάστημα που χορηγείται στον επιχειρηματία είναι υπερβολικό. Έχουμε δε παρατηρήσει – μέσα από την πολυετή ερευνητική μας δράση στο χώρο, πως η μη απομάκρυνση από το θαλάσσιο και χερσαίο οικόπεδο επί μακρόν και η παραμονή κλωβών, φορτηγίδων, πλατφορμών και υλικών χωρίς εποπτεύον προσωπικό και στο έλεος των στοιχείων της φύσης αποτελεί τον κύριο λόγο διαφυγής υλικών και εξοπλισμού με προφανείς κινδύνους για το περιβάλλον και τη ναυσιπλοΐα. Συμπερασματικά, η αύξηση του χρόνου παραμονής από 2 σε 2,5 έτη αντί για τη μείωση του χρόνου αυτού σε λιγότερο από 2 έτη ζημιώνει το δημόσιο, το περιβάλλον, τη δημόσια ασφάλεια και φυσικά την ποιότητα ζωής των τοπικών κοινωνιών

Η απομάκρυνση υλικών και εξοπλισμού από το θαλάσσιο και χερσαίο χώρο και η αποκατάσταση του χώρου από την επιχείρηση της οποίας η μίσθωση έληξε ή διακόπηκε σήμερα δεν ελέγχονται αποτελεσματικά από τις αρμόδιες αρχές. Συγκεκριμένα:

(α) Δεν ελέγχονται απορρίψεις και συσσωρεύσεις αποβλήτων στο βυθό

(β) Δεν ελέγχονται οι διαρροές και διασπορά υλικών και στοιχείων του εξοπλισμού στη γειτνιάζουσα ακτογραμμή

(γ) Δεν ελέγχονται οι παράνομες αποθέσεις απορριμμάτων και άχρηστων υλικών σε παραπλήσιες χερσαίες τοποθεσίες εκτός των μισθωμένων οικοπέδων, κυρίως δε σε δυσπρόσιτες περιοχές και νησίδες

Η υπό διαβούλευση ρυθμίσεις για τις υδατοκαλλιέργειες δεν αγγίζουν αυτό το ουσιώδες ζήτημα. Αντιθέτως, για μία ακόμη φορά προδιαγράφουν με σκοπίμως αόριστο τρόπο υποχρεώσεις αποκατάστασης, και θεωρητικούς ελέγχους αρμοδίων αρχών που μέχρι σήμερα δεν έχουν λειτουργήσει αποτελεσματικά στον έλεγχο των επιχειρήσεων – είτε αυτές είναι σε λειτουργία, είτε έχουν διακόψει τη λειτουργία τους, είτε απλά έχουν αποσυρθεί από συγκεκριμένες τοποθεσίες και οικόπεδα. Η μέχρι σήμερα έρευνα της ΟΖΟΝ σε τοποθεσίες από τις οποίες έχει σταματήσει ή αποσυρθεί η ιχθυοκαλλιεργητική δραστηριότητα καταδεικνύει πως στο 100% των τοποθεσιών που έχουμε ελέγξει, ο βυθός έχει υποστεί μη αναστρέψιμη βλάβη με βυθισμένα δίχτυα, κλωβούς, σχοινιά, λάστιχα, φορτηγίδες, πλυντήρια δικτύων, μεταλλικές πλατφόρμες και άλλες κατασκευές, παρουσιάζοντας την εικόνα «χαβούζας». Σε όλες αυτές τις περιπτώσεις δεν έχει υπάρξει καμία διαπίστωση βλάβης και δεν έχει ληφθεί κανένα μέτρο από τις αρμόδιες αρχές. Συμπερασματικά, ο υπό διαβούλευση νόμος αντί να αντιμετωπίζει ουσιώδη ζητήματα αποτροπής, ελέγχου και επιβολής, εστιάζει στην παροχή σκανδαλωδών διευκολύνσεων σε έκνομους επιχειρηματίες, αοριστίες ελέγχων, προστίμων και αρμοδιοτήτων που προάγουν την παραβατικότητα, νοθεύουν τον υγιή ανταγωνισμό, επιβαρύνουν τους φυσικούς μας πόρους και ζημιώνουν

το δημόσιο.

Παράλληλα, στον λεπτομερέστατο κατά τα άλλα «τιμοκατάλογο» των προστίμων δεν υπάρχει καμία αναφορά στο πώς αυτά επιβάλλονται και εισπράττονται από επιχειρήσεις που έχουν ήδη πτωχεύσει.

ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΣ ΜΕΘΑΝΩΝ ΕΝΕΡΓΟΙ ΠΟΛΙΤΕΣ – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 08:44

Η προθεσμία των 30 μηνών είναι απαράδεκτη, καθώς ο πλήρης κύκλος ανάπτυξης των ψαριών δεν υπερβαίνει τους 24 μήνες. Πρέπει να διατηρηθεί ανώτατη προθεσμία 24 μηνών. Ο φορέας πρέπει να αποκαθιστά κάθε επιβάρυνση ή υποβάθμιση που συνδέεται με τη δραστηριότητα της μονάδας, ανεξαρτήτως του χρόνου πρόκλησής της ή του προηγούμενου φορέα που την προκάλεσε.

Ίδρυμα για το Περιβάλλον του Αργοσαρωνικού (ΑΕΦ) – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 09:06

Διατήρηση αυστηρής και αναλογικής προθεσμίας απομάκρυνσης και αποκατάστασης

Η αύξηση της ανώτατης προθεσμίας για την απομάκρυνση των εγκαταστάσεων μετά τη διακοπή ή λήξη της μίσθωσης από δύο έτη σε τριάντα μήνες δημιουργεί προβληματισμό, καθώς μπορεί να παρατείνει την κατάληψη της θαλάσσιας έκτασης και τις σχετικές περιβαλλοντικές πιέσεις μετά τη λήξη της νόμιμης χρήσης της.

Προτείνεται να διατηρηθεί η υφιστάμενη ανώτατη προθεσμία των δύο ετών ως γενικός κανόνας και τυχόν παράταση έως τους τριάντα μήνες να προβλέπεται κατ' εξαίρεση, όταν αυτό δικαιολογείται από την ύπαρξη ζωντανού αποθέματος ή άλλη αντικειμενική ανάγκη της παραγωγικής διαδικασίας. Η παράταση θα πρέπει να αιτιολογείται ειδικά, να περιορίζεται στον απολύτως αναγκαίο χρόνο και να συνοδεύεται από σαφές χρονοδιάγραμμα απομάκρυνσης των εγκαταστάσεων και αποκατάστασης της περιοχής.

Άρθρο 28 – Ρήτρα διασφάλισης ως προς τις νέες μισθώσεις - Τροποποίηση άρθρου 18 ν. 4282/2014

Στο άρθρο 18 του ν. 4282/2014 (Α' 182), περί ρήτρας διασφάλισης ως προς τις νέες μισθώσεις, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) μετά τις λέξεις «Ανάπτυξης και Τροφίμων,» προστίθενται οι λέξεις «, μετά από γνώμη του Εθνικού Συμβουλίου Υδατοκαλλιεργειών (Ε.Σ.ΥΔ.),», β) μετά τις λέξεις «Σχεδίου Ανάπτυξης» προστίθεται η λέξη «Υδατοκαλλιεργειών», και το άρθρο 18 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 18

Ρήτρα διασφάλισης ως προς τις νέες μισθώσεις

Με απόφαση του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, μετά από γνώμη του Εθνικού Συμβουλίου Υδατοκαλλιεργειών (Ε.Σ.ΥΔ.), μπορεί να αναστέλλονται οι μισθώσεις θαλασσίων και λιμναίων υδάτινων εκτάσεων για τη δημιουργία νέων μονάδων υδατοκαλλιέργειας γενικά ή ειδικά, για συγκεκριμένα είδη, για την αποφυγή αντιπαραγωγικών αποτελεσμάτων, ιδίως δε του κινδύνου δημιουργίας πλεονασματικής παραγωγικής ικανότητας ή ικανότητας που έχει αρνητικές επιπτώσεις στην πολιτική διατήρησης των αλιευτικών πόρων, στο πλαίσιο του Πολυετούς Εθνικού Στρατηγικού Σχεδίου Ανάπτυξης Υδατοκαλλιεργειών.».

Σχόλια επί του άρθρου 28

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΔΟΥΖΙΝΑ – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 20:20

Η παρούσα ελληνική μετάφραση βασίζεται στο πρωτότυπο αγγλικό κείμενο που ακολουθεί.

Άρθρο 28

****Το άρθρο 18 του ν. 4282/2014 δεν αποτελεί περιβαλλοντική εγγύηση.**** Προστατεύει την αξία των υφιστάμενων μισθώσεων και του παραγόμενου προϊόντος. Οι προϋποθέσεις ενεργοποίησής του είναι η πλεονάζουσα παραγωγική δυναμικότητα και η παραγωγική δυναμικότητα που επηρεάζει δυσμενώς την πολιτική διατήρησης των αλιευτικών πόρων. Δεν παρέχει εξουσία αναστολής νέων μισθώσεων λόγω υποβάθμισης των οικοτόπων ή της κατάστασης των υδάτων. Αυτό πρέπει να αποδίδεται με ακρίβεια: η τροποποίηση δεν αποδυναμώνει μια περιβαλλοντική εγγύηση, διότι τέτοια εγγύηση δεν υπάρχει.

****Το κενό που αποκαλύπτεται.**** Όταν τα υδάτινα σώματα μιας Περιφέρειας βρίσκονται σε μέτρια κατάσταση και η υδατοκαλλιέργεια καταγράφεται ως μία από τις αιτίες, ή όταν υποβαθμίζεται μια θαλάσσια περιοχή Natura 2000, το άρθρο 6 παρ. 2 της Οδηγίας για τους Οικοτόπους και το άρθρο 4 της Οδηγίας-Πλαίσιο για τα Ύδατα ενδέχεται να υποχρεώνουν το κράτος να σταματήσει την έγκριση νέας παραγωγικής δυναμικότητας. Η Ελλάδα δεν διαθέτει εθνικό νομοθετικό μηχανισμό για να το πράξει.

****Η εξουσία είναι δυνητική και περιορισμένη.**** Ο Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων «δύνатаι» να αναστείλει τις μισθώσεις ακόμη και όταν υπάρχουν σαφή αποδεικτικά στοιχεία. Επιπλέον, η διάταξη αφορά μισθώσεις για ****νέες μονάδες****. Επομένως, ενδέχεται να μην καλύπτει:

- την επέκταση υφιστάμενης μίσθωσης·
- την αύξηση της επιτρεπόμενης βιομάζας·
- τη συγχώνευση ή μετατροπή θέσεων·
- την αλλαγή εκτρεφόμενου είδους· ή
- τη μεταφορά σε περιοχή που χαρακτηρίζεται ως θέση υδρανάπαυσης.

Μια εγγύηση κατά της αύξησης της παραγωγικής δυναμικότητας έχει περιορισμένη χρησιμότητα εάν δεν καλύπτει τους βασικούς τρόπους με τους οποίους αυξάνεται η δυναμικότητα αυτή.

****Τα κριτήρια που απουσιάζουν από το άρθρο περιλαμβάνονται στο ίδιο το μέσο στο οποίο αυτό παραπέμπει.**** Δεν απαιτείται η δημοσίευση της γνώμης του Εθνικού Συμβουλίου Υδατοκαλλιεργειών ούτε η στήριξη της απόφασης σε συγκεκριμένα αποδεικτικά στοιχεία. Ωστόσο, η τροποποίηση αναφέρεται πλέον στο Πολυετές Εθνικό Στρατηγικό Σχέδιο για την Ανάπτυξη των Υδατοκαλλιεργειών, το οποίο, βάσει του άρθρου 34 του Κανονισμού (ΕΕ) 1380/2013, πρέπει να περιλαμβάνει δείκτες περιβαλλοντικής, οικονομικής και κοινωνικής βιωσιμότητας.

Προτεινόμενες τροποποιήσεις

Το άρθρο 28 πρέπει να θεσπίσει υποχρεωτική εγγύηση, βασισμένη σε αποδεικτικά στοιχεία, η οποία θα εφαρμόζεται σε εθνικό και περιφερειακό επίπεδο, καθώς και σε επίπεδο ΠΟΑΥ και υδάτινου σώματος.

Η αναστολή πρέπει να είναι υποχρεωτική όταν:

1. ****Έχει εξαντληθεί η φέρουσα ικανότητα.**** Έχουν επιτευχθεί ή υπερβεί τα εγκεκριμένα όρια, ανά μονάδα ή σωρευτικά για την ΠΟΑΥ, όσον αφορά τη βιομάζα, τις ζωοτροφές, τα θρεπτικά στοιχεία ή την οργανική επιβάρυνση.
2. ****Ενδέχεται να προκληθεί υποβάθμιση της κατάστασης των υδάτων.**** Η νέα παραγωγική δυναμικότητα θα μπορούσε να προκαλέσει υποβάθμιση ή να εμποδίσει την επίτευξη των περιβαλλοντικών στόχων της Οδηγίας-Πλαίσιο για τα Ύδατα.
3. ****Απειλείται η ακεραιότητα περιοχής Natura 2000.**** Δεν μπορεί να αποκλειστεί, βάσει αντικειμενικών επιστημονικών στοιχείων, το ενδεχόμενο δυσμενών επιπτώσεων, συμπεριλαμβανομένων των συνδυαστικών επιπτώσεων.

4. ****Παρατηρείται υποβάθμιση προστατευόμενων οικοτόπων.**** Η παρακολούθηση εντοπίζει ζημία ή αξιόπιστο κίνδυνο για λιβάδια Ποσειδωνίας, κοραλλιογενείς σχηματισμούς, ασβεστοφυκικούς βυθούς maerl ή άλλα προστατευόμενα χαρακτηριστικά.

5. ****Η παρακολούθηση παραμένει ανεπαρκής.**** Οι αρμόδιες αρχές δεν διαθέτουν αξιόπιστα δεδομένα αναφοράς, κατάλληλα βαθμονομημένα μοντέλα ή αξιολόγηση των σωρευτικών επιπτώσεων που απαιτούνται για τον προσδιορισμό της διαθέσιμης δυναμικότητας.

6. ****Οι υφιστάμενοι φορείς εκμετάλλευσης παρουσιάζουν επίμονη μη συμμόρφωση.**** Δεν πρέπει να εγκρίνεται πρόσθετη δυναμικότητα σε περιοχή όπου παραμένουν ανεπίλυτες σοβαρές παραβάσεις της περιβαλλοντικής νομοθεσίας.

7. ****Παραμένουν ανεπίλυτες σοβαρές συγκρούσεις μεταξύ χρήσεων.**** Η χωρική αξιολόγηση και η διαβούλευση καταδεικνύουν μη αποδεκτές επιπτώσεις στην παράκτια αλιεία, τον τουρισμό, τη ναυσιπλοΐα, τους οικισμούς ή τη δημόσια πρόσβαση.

Διαδικασία λήψης αποφάσεων

Η εφαρμογή της εγγύησης δεν πρέπει να εξαρτάται αποκλειστικά από το Εθνικό Συμβούλιο Υδατοκαλλιεργειών.

Η απόφαση αναστολής πρέπει να προϋποθέτει:

- τεχνική αξιολόγηση από τις αρμόδιες περιβαλλοντικές αρχές και τις αρμόδιες αρχές διαχείρισης υδάτων
- σωρευτική ανάλυση της φέρουσας ικανότητας
- διαβούλευση με τις επηρεαζόμενες Περιφέρειες και τους δήμους
- δημοσίευση της προτεινόμενης απόφασης και των στοιχείων που τη στηρίζουν
- δυνατότητα υποβολής σχολίων από αλιείς, τοπικές κοινότητες, περιβαλλοντικές οργανώσεις και φορείς εκμετάλλευσης
- δημοσίευση της γνώμης του Συμβουλίου, συμπεριλαμβανομένων των μειοψηφουσών απόψεων και των δηλωμένων συγκρούσεων συμφερόντων και
- αιτιολογημένη τελική απόφαση που θα εξηγεί τον τρόπο με τον οποίο σταθμίστηκαν τα περιβαλλοντικά, κοινωνικά και οικονομικά στοιχεία.

Το Συμβούλιο πρέπει να γνωμοδοτεί εντός 30 ημερών. Η μη υποβολή γνώμης εντός της προθεσμίας δεν πρέπει να εμποδίζει τη λήψη προστατευτικών μέτρων.

Όταν υπάρχει άμεσος περιβαλλοντικός κίνδυνος, οι Υπουργοί Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και Περιβάλλοντος και Ενέργειας πρέπει να μπορούν να επιβάλλουν προσωρινή αναστολή πριν από τη λήψη της γνώμης του Συμβουλίου.

Ως προς τα κριτήρια, η ίδια η τροποποίηση αναφέρεται πλέον στο Πολυετές Εθνικό Στρατηγικό Σχέδιο για την Ανάπτυξη των Υδατοκαλλιεργειών, το οποίο, σύμφωνα με το άρθρο 34 του Κανονισμού (ΕΕ) 1380/2013, πρέπει να περιλαμβάνει δείκτες περιβαλλοντικής, οικονομικής και κοινωνικής βιωσιμότητας. Συνεπώς, το μέσο στο οποίο παραπέμπει το άρθρο παρέχει τα κριτήρια που απουσιάζουν από το ίδιο το άρθρο. Οι αποφάσεις που λαμβάνονται βάσει του άρθρου 18 πρέπει να αιτιολογούνται ρητά με αναφορά στους δείκτες αυτούς.

Προτεινόμενες τροποποιήσεις του άρθρου

Το άρθρο 28 πρέπει να τροποποιηθεί ώστε να προβλέπει τα εξής:

Με κοινή απόφαση των Υπουργών Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και Περιβάλλοντος και Ενέργειας, δύνανται να αναστέλλονται, σε εθνικό επίπεδο ή εντός συγκεκριμένων Περιφερειών, ΠΟΑΥ, υδάτινων σωμάτων

ή περιοχών παραγωγής, οι νέες μισθώσεις και οι λοιπές εγκρίσεις που αυξάνουν την παραγωγική δυναμικότητα της υδατοκαλλιέργειας.

Η νομοθεσία πρέπει στη συνέχεια να προβλέπει:

Η αναστολή είναι υποχρεωτική όταν έχει επιτευχθεί ή υπερβεί η εγκεκριμένη περιβαλλοντική φέρουσα ικανότητα· όταν δεν μπορεί να αποκλειστεί υποβάθμιση κατά την έννοια της Οδηγίας-Πλαίσιο για τα Ύδατα· όταν δεν μπορούν να αποκλειστούν δυσμενείς επιπτώσεις στην ακεραιότητα περιοχής Natura 2000· ή όταν η παρακολούθηση καταδεικνύει μη αποδεκτές σωρευτικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις.

Η εγγύηση πρέπει να καλύπτει ρητά:

- νέες μονάδες·
- επεκτάσεις της μισθωμένης έκτασης·
- αύξηση της εγκεκριμένης βιομάζας·
- θέσεις αντικατάστασης ή μετεγκατάστασης·
- θέσεις που χαρακτηρίζονται ως θέσεις υδρανάπαυσης·
- αλλαγές είδους ή παραγωγής που αυξάνουν τις εκπομπές· και
- κάθε άλλη τροποποίηση που αυξάνει τη σωρευτική περιβαλλοντική πίεση.

Η γνώμη του Εθνικού Συμβουλίου Υδατοκαλλιέργειών πρέπει να παραμένει συμβουλευτική:

Το Συμβούλιο υποβάλλει και δημοσιεύει την αιτιολογημένη γνώμη του εντός 30 ημερών. Τα μέλη του δηλώνουν κάθε σχετικό συμφέρον. Η μη υποβολή γνώμης εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας δεν εμποδίζει τους αρμόδιους Υπουργούς να λάβουν το προστατευτικό μέτρο.

Κάθε απόφαση αναστολής πρέπει να προσδιορίζει τη γεωγραφική της έκταση, τους περιβαλλοντικούς ή οικονομικούς λόγους, τις δραστηριότητες που καλύπτει, τη διάρκειά της και τις προϋποθέσεις επανεξέτασης. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να την επανεξετάζουν τουλάχιστον ετησίως, βάσει δημοσιευμένων δεικτών.

Η τροποποίηση πρέπει επίσης να διευκρινίζει ότι η άρση μιας αναστολής δεν δημιουργεί δικαίωμα χορήγησης μίσθωσης. Κάθε νέα πρόταση εξακολουθεί να υπόκειται σε χωρικό έλεγχο, περιβαλλοντική αδειοδότηση και μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων, δέουσα εκτίμηση Natura 2000, ανάλυση φέρουσας ικανότητας, διαβούλευση με τους δήμους και τους ενδιαφερομένους, καθώς και σε όλες τις λοιπές απαιτήσεις αδειοδότησης.

Article 18 of law 4282/2014 is not an environmental safeguard. It protects the value of existing leases and of the product: its triggers are surplus production capacity and capacity adversely affecting the policy for the conservation of fishery resources. It contains no power to suspend leasing because habitat or water status is deteriorating. This should be stated accurately — the amendment does not weaken an environmental safeguard, because there is not one.

– The gap that exposes. Where a region's water bodies are at moderate status with aquaculture a recorded cause, or a marine Natura 2000 site is deteriorating, Article 6(2) of the Habitats Directive and Article 4 of the Water Framework Directive may require the State to cease allocating new capacity. Greece has no domestic instrument to do this.

– The power is discretionary and narrow. The Minister “may” suspend, even on clear evidence; and the clause bites on leases for new units, so it may not reach the expansion of an existing lease, an increase in permitted biomass, the merger or conversion of sites, a change of species, or a transfer to an area designated as a fallowing site. A safeguard against production capacity that does not reach the principal ways capacity grows is of limited use.

– The criteria the article lacks are in the instrument it invokes. Nothing requires the Council's opinion to be

published or the decision to rest on stated evidence; but the amendment now names the Multiannual National Strategic Plan, which under Article 34 of Regulation (EU) No 1380/2013 must contain indicators for environmental, economic and social sustainability.

Suggested amendments

Article 28 should create a mandatory, evidence-based safeguard covering national, regional, POAY and water-body scales.

A suspension should apply where:

1. Carrying capacity has been reached. Approved farm-level or cumulative POAY limits for biomass, feed, nutrients or organic deposition have been reached or exceeded.
2. Water-status deterioration may occur. New capacity could cause deterioration or prevent achievement of WFD environmental objectives.
3. Natura 2000 integrity is at risk. Adverse effects cannot be excluded through objective scientific evidence, including in-combination effects.
4. Protected habitats show deterioration. Monitoring identifies damage or a credible risk to Posidonia, coralligenous formations, maerl beds or other protected features.
5. Monitoring remains inadequate. Authorities lack reliable baseline data, calibrated modelling or cumulative-impact assessment needed to determine available capacity.
6. Existing operators show persistent non-compliance. Additional capacity should not be allocated within an area where serious environmental breaches remain unresolved.
7. Serious social-use conflicts remain unresolved. Spatial assessment and consultation identify unacceptable effects on coastal fishing, tourism, navigation, settlements or public access.

Decision-making procedure

The safeguard should not depend solely on the National Aquaculture Council.

A suspension decision should require:

- a technical assessment from the competent environmental and water authorities;
- cumulative carrying-capacity analysis;
- consultation with affected regions and municipalities;
- publication of the proposed decision and supporting evidence;
- an opportunity for fishers, communities, environmental organizations and operators to comment;
- publication of the Council's opinion, including dissenting opinions and declared conflicts of interest; and
- a reasoned final decision explaining how environmental, social and economic evidence was weighed.

The Council should provide its opinion within 30 days. Failure to respond should not prevent protective action.

Where immediate environmental risk exists, the Ministers should be able to impose a provisional suspension before receiving the Council's opinion.

On the criteria: The amendment itself now names the Multiannual National Strategic Plan for Aquaculture Development, which under Article 34 of Regulation (EU) No 1380/2013 must contain indicators for environmental, economic and social sustainability. The instrument the article invokes therefore supplies the criteria the article lacks, and decisions under Article 18 should be required to be reasoned by reference to those indicators.

Suggested article amendments

Article 28 should be amended to provide:

By joint decision of the Ministers responsible for aquaculture and the environment, new leases and other approvals that increase aquaculture production capacity may be suspended nationally or within specified regions, POAYs, water bodies or production areas.

The legislation should then provide:

Suspension shall be mandatory where approved environmental carrying capacity has been reached or exceeded; where deterioration under the Water Framework Directive cannot be excluded; where adverse effects on the integrity of a Natura 2000 site cannot be excluded; or where monitoring demonstrates unacceptable cumulative environmental effects.

The safeguard should expressly cover:

- new farms;

- lease-area expansions;
- additional authorized biomass;
- replacement or relocation sites;
- sites described as fallowing sites;
- species or production changes that increase emissions; and
- any other amendment that increases cumulative environmental pressure.

The National Aquaculture Council's opinion should remain advisory:

The Council shall provide and publish its reasoned opinion within 30 days. Members shall declare relevant interests. Failure to provide an opinion within the prescribed period shall not prevent the competent Ministers from adopting the safeguard measure.

Each suspension should identify its geographical scope, environmental or economic grounds, affected activities, duration and conditions for review. Authorities should review it at least annually against published indicators. The amendment should also make clear that lifting a suspension does not create an entitlement to a lease. Every new proposal must still pass spatial screening, EIA, Natura assessment, carrying-capacity analysis, municipal and stakeholder consultation, and all other licensing requirements.

ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ ΙΩΣΗΦΙΔΗΣ – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 23:07

Η δυνατότητα αναστολής μισθώσεων για σοβαρούς περιβαλλοντικούς λόγους είναι απολύτως αναγκαία και επιβάλλεται από τις ευρωπαϊκές υποχρεώσεις για την αποκατάσταση της φύσης. Η διάταξη πρέπει να προβλέπει ρητά αναστολή όταν το απαιτούν η περιβαλλοντική κατάσταση, η προστασία ευαίσθητων οικοσυστημάτων ή η ανάγκη αποκατάστασης της φύσης.

Νίκος Ζαρκαδούλας – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 23:15

Η δυνατότητα αναστολής μισθώσεων για σοβαρούς περιβαλλοντικούς λόγους αποτελεί αναγκαίο μηχανισμό προστασίας του φυσικού περιβάλλοντος και πρέπει να διατηρηθεί και να ενισχυθεί.

Η διάταξη πρέπει να προβλέπει ρητά τη δυνατότητα αναστολής όταν υπάρχουν επιστημονικά τεκμηριωμένες ενδείξεις σημαντικής περιβαλλοντικής επιβάρυνσης, υποβάθμισης της ποιότητας των υδάτων, απειλής ευαίσθητων οικοσυστημάτων ή όταν η αναστολή κρίνεται αναγκαία για την αποκατάσταση του φυσικού περιβάλλοντος.

Ιδιαίτερα σημαντικό είναι να προβλεφθεί ότι οι αρμόδιες αρχές οφείλουν να εξετάζουν αιτήματα πολιτών, δήμων και αναγνωρισμένων περιβαλλοντικών φορέων που συνοδεύονται από συγκεκριμένα στοιχεία και να απαντούν αιτιολογημένα εντός καθορισμένης προθεσμίας. Έτσι αποφεύγεται το ενδεχόμενο σοβαρές καταγγελίες να παραμένουν χωρίς διοικητική απάντηση.

Οι αποφάσεις αναστολής ή μη αναστολής πρέπει να είναι ειδικά αιτιολογημένες και δημόσια προσβάσιμες μαζί με τα περιβαλλοντικά δεδομένα στα οποία βασίστηκαν.

Παναγιώτης Χολής – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 23:32

Άρθρο 28 — Αναστολή μισθώσεων

Η δυνατότητα αναστολής μισθώσεων για σοβαρούς περιβαλλοντικούς λόγους είναι απολύτως αναγκαία και επιβάλλεται από τις ευρωπαϊκές υποχρεώσεις για την αποκατάσταση της φύσης. Η διάταξη πρέπει να προβλέπει ρητά αναστολή όταν το απαιτούν η περιβαλλοντική κατάσταση, η προστασία ευαίσθητων οικοσυστημάτων ή η ανάγκη αποκατάστασης της φύσης.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΣΟΥΛΑΣ – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 00:16

Η δυνατότητα αναστολής μισθώσεων για σοβαρούς περιβαλλοντικούς λόγους είναι απολύτως αναγκαία και επιβάλλεται από τις ευρωπαϊκές υποχρεώσεις για την αποκατάσταση της φύσης. Η διάταξη πρέπει να προβλέπει ρητά αναστολή όταν το απαιτούν η περιβαλλοντική κατάσταση, η προστασία ευαίσθητων οικοσυστημάτων ή η ανάγκη αποκατάστασης της φύσης.

Επίσης αναστολή μίσθωσης να επιβάλλεται όταν υπάρχει εσκεμμένη παραβίαση του αριθμού των μισθωμένων στρεμμάτων και της εγκεκριμένης παραγωγικότητας όπως προβλέπεται από την εγκεκριμένη μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων. Είναι κάτι που συμβαίνει κατά κόρον στην Ελλάδα. Η παραβίαση αυτή οδηγεί σε εσκεμμένη και με δόλο υποβάθμιση του περιβάλλοντος, με τις επιπτώσεις να δρουν αθροιστικά και η αναστολή της μίσθωσης είναι το ενδεικνυόμενο μέτρο.

Νίκος Ζαρκαδούλας – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 00:40

Η δυνατότητα αναστολής νέων μισθώσεων αποτελεί σημαντική δικλείδα προστασίας και δεν πρέπει να περιορίζεται μόνο στον κίνδυνο πλεονασματικής παραγωγικής ικανότητας ή στις επιπτώσεις στους αλιευτικούς πόρους.

Προτείνεται να προβλέπεται ρητά δυνατότητα αναστολής όταν υπάρχουν επιστημονικά τεκμηριωμένες ενδείξεις υπέρβασης της περιβαλλοντικής φέρουσας ικανότητας μιας περιοχής, σημαντικής ή σωρευτικής επιβάρυνσης του θαλάσσιου οικοσυστήματος και της ποιότητας των υδάτων, ή απειλής προστατευόμενων και ευαίσθητων οικοσυστημάτων. Η αξιολόγηση δεν πρέπει να εξετάζει κάθε νέα μονάδα απομονωμένα, αλλά το συνολικό περιβαλλοντικό φορτίο όλων των υφιστάμενων και σχεδιαζόμενων μονάδων στην ίδια θαλάσσια και παράκτια περιοχή, καθώς και τις σωρευτικές επιπτώσεις στην αλιεία, τον τουρισμό και τις λοιπές δραστηριότητες της τοπικής οικονομίας.

Παράλληλα, οι οικείοι Δήμοι, πολίτες και αναγνωρισμένοι περιβαλλοντικοί φορείς πρέπει να μπορούν να υποβάλλουν τεκμηριωμένο αίτημα ενεργοποίησης της ρήτρας διασφάλισης, στο οποίο η διοίκηση να υποχρεούται να απαντά αιτιολογημένα εντός συγκεκριμένης προθεσμίας. Οι αποφάσεις αναστολής ή μη, μαζί με τα βασικά επιστημονικά και περιβαλλοντικά δεδομένα στα οποία στηρίζονται, πρέπει να δημοσιοποιούνται.

Η ανάπτυξη των υδατοκαλλιεργειών πρέπει να σταματά εκεί όπου η επιστημονικά τεκμηριωμένη φέρουσα ικανότητα του οικοσυστήματος και η σωρευτική επιβάρυνση της περιοχής δείχνουν ότι έχουν εξαντληθεί τα περιβαλλοντικά της όρια.

ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΣ ΜΕΘΑΝΩΝ ΕΝΕΡΓΟΙ ΠΟΛΙΤΕΣ – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 08:47

Η δυνατότητα αναστολής μισθώσεων για σοβαρούς περιβαλλοντικούς λόγους είναι απολύτως αναγκαία και επιβάλλεται από τις ευρωπαϊκές υποχρεώσεις για την αποκατάσταση της φύσης. Η διάταξη πρέπει να προβλέπει ρητά αναστολή όταν το απαιτούν η περιβαλλοντική κατάσταση, η προστασία ευαίσθητων οικοσυστημάτων ή η ανάγκη αποκατάστασης της φύσης.

Άρθρο 29 – Διοικητικές κυρώσεις στον τομέα των υδατοκαλλιεργειών - Τροποποίηση άρθρου 25 ν. 4282/2014

Στο άρθρο 25 του ν. 4282/2014 (Α' 182), περί διοικητικών κυρώσεων, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) στην παρ. 1, αα) στο δεύτερο εδάφιο της περ. α), οι λέξεις «είκοσι (20) ημερών» αντικαθίστανται από τις λέξεις «ενενήντα (90) ημερών», αβ) στην περ. β), i) οι λέξεις «είκοσι (20) ημερών» αντικαθίστανται από τις λέξεις «ενενήντα (90) ημερών», ii) μετά τις λέξεις «οι εγκαταστάσεις,» προστίθενται οι λέξεις «συμπεριλαμβανομένου του ζωικού κεφαλαίου εντός αυτών,», iii) η λέξη «Συντονιστή» αντικαθίσταται από τη λέξη «Γραμματέα», αγ) στο πρώτο εδάφιο της περ. γ), η λέξη «Συντονιστής» αντικαθίσταται από τη λέξη «Γραμματέας», β) στην παρ. 3α, βα) στην περ. γ), μετά τις λέξεις «βεβαίωση των προστίμων» προστίθενται οι λέξεις «των περ. α), β) και δ)», ββ), προστίθεται περ. δ), γ) στην παρ. 4, οι λέξεις «των παρ. 1, 2 και της περ. β' της παρ. 3» αντικαθίστανται από τις λέξεις «των παρ. 1, 2, της περ. β) της παρ. 3 και της περ. δ) της παρ. 3α)», δ) στην περ. α) της παρ. 5, δα) οι λέξεις «των παρ. 1, 2 και της περ. β' της παρ. 3» αντικαθίστανται από τις λέξεις «των παρ. 1, 2, της περ. β) της παρ. 3 και της περ. δ) της παρ. 3α», δβ) η λέξη «Συντονιστή» αντικαθίσταται από τη λέξη «Γραμματέα», ε) στο πρώτο εδάφιο της παρ. 7, οι λέξεις «των παρ. 1, 2 και της περ. β' της παρ. 3» αντικαθίστανται από τις λέξεις «των παρ. 1, 2, της περ. β) της παρ. 3 και της περ. δ) της παρ. 3α», και, μετά από νομοτεχνικές βελτιώσεις, το άρθρο 25

διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 25

Διοικητικές κυρώσεις

1. α) Σε όσους καταλαμβάνουν αυθαίρετα θαλάσσιες ή λιμναίες υδάτινες εκτάσεις και ασκούν υδατοκαλλιεργητικές δραστηριότητες που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του Κεφαλαίου ΙΕ' του ν. 4442/2016 (Α' 230) και του παρόντος νόμου, χωρίς να έχουν αιτηθεί και αποκτήσει την απαιτούμενη έγκριση ίδρυσης, επιβάλλεται πρόστιμο από τρεις χιλιάδες (3.000) έως τριάντα χιλιάδες (30.000) ευρώ, σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 15 του ν. 4442/2016, όπως εξειδικεύεται με την κοινή υπουργική απόφαση που εκδίδεται σύμφωνα με την εξουσιοδοτική διάταξη του άρθρου 87 του ν. 4442/2016. Μέσα σε προθεσμία ενενήντα (90) ημερών από τη διαπίστωση της παράβασης και την παραλαβή της έκθεσης ελέγχου, οι αυθαίρετες εγκαταστάσεις απομακρύνονται και το κόστος επιβαρύνει όσους έχουν καταλάβει αυθαίρετα τις εκτάσεις και ασκούν τις δραστηριότητες σύμφωνα με την παρούσα. Αυθαίρετη κατάληψη νοείται και η μη ελεύθερη, στην πρότερη κατάσταση, απόδοση στο Ελληνικό Δημόσιο των υδάτινων εκτάσεων, σύμφωνα με την παρ. 6 του άρθρου 13.

β) Μετά τη λήξη της προθεσμίας των ενενήντα (90) ημερών επιβάλλεται επιπλέον πρόστιμο πεντακοσίων (500) ευρώ για κάθε ημέρα κατάληψης της ανωτέρω υδάτινης έκτασης και οι εγκαταστάσεις, συμπεριλαμβανομένου του ζωικού κεφαλαίου εντός αυτών, κατάσχονται και δημεύονται με απόφαση του Γραμματέα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης, μετά από εισήγηση των αρμόδιων ελεγκτικών αρχών της παρ. 4 και εκποιούνται υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου μέσα σε επτά (7) ημέρες από την απόφαση δήμευσης του Γραμματέα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης, με πρόχειρο πλειοδοτικό διαγωνισμό. Τον διαγωνισμό διενεργεί τριμελής επιτροπή, η οποία αποτελείται από έναν εκπρόσωπο της αρμόδιας Διεύθυνσης Αγροτικών Υποθέσεων, έναν εκπρόσωπο της αρμόδιας υπηρεσίας αλιείας της οικείας Περιφέρειας και έναν εκπρόσωπο της αρμόδιας υπηρεσίας του Λιμενικού Σώματος – Ελληνικής Ακτοφυλακής, αν πρόκειται για θαλάσσια υδάτινη έκταση, ή της Ελληνικής Αστυνομίας, αν πρόκειται για λιμναία υδάτινη έκταση. Η τριμελής επιτροπή συγκροτείται με απόφαση του Γραμματέα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης, με την οποία καθορίζονται η σύνθεση, η ιδιότητα των μελών, ο τρόπος λειτουργίας της και κάθε ειδικότερο ζήτημα. Σε περίπτωση που ο διαγωνισμός αποβεί άγονος δύο φορές εκδίδεται πρωτόκολλο καταστροφής. Οι σχετικές δαπάνες καταστροφής καταλογίζονται με το πρωτόκολλο καταστροφής σε βάρος του κατόχου των εγκαταστάσεων, βεβαιώνονται ως δημόσιο έσοδο και εισπράττονται σύμφωνα με τον Κώδικα Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων (ν. 4978/2022, Α' 190). Για τη διαδικασία βεβαίωσης μεριμνά η οικονομική υπηρεσία της οικείας Αποκεντρωμένης Διοίκησης.

γ) Αν η εξακρίβωση της ταυτότητας του παραβάτη της παρούσας παραγράφου δεν είναι δυνατή, ο Γραμματέας της οικείας Αποκεντρωμένης Διοίκησης προβαίνει στη δημοσίευση πρόσκλησης σε μια τοπική εφημερίδα και σε μια ημερήσια εφημερίδα της έδρας της οικείας Αποκεντρωμένης Διοίκησης. Με την πρόσκληση καλείται ο κάτοχος εγκαταστάσεων να απομακρύνει αυτές από τις δημόσιες υδάτινες εκτάσεις, μέσα σε προθεσμία τριάντα (30) ημερών από την ημερομηνία της τελευταίας δημοσίευσης. Μετά από την άπρακτη παρέλευση της προθεσμίας αυτής και αν οι παραβάτες δεν συμμορφωθούν, εφαρμόζεται η διαδικασία της περ. β).

2. Στον φορέα μονάδας υδατοκαλλιέργειας, ο οποίος δεν επιτρέπει την είσοδο στη μονάδα των εκπροσώπων των ελεγκτικών αρχών της παρ. 4 ή αρνείται ή παρεμποδίζει με οποιονδήποτε τρόπο τον έλεγχο για τη διαπίστωση της παράβασης της παρ. 1 ή αρνείται να δώσει ή δίνει ψευδείς ή μη πλήρεις ή ανακριβείς πληροφορίες και στοιχεία που του ζητούνται, επιβάλλεται πρόστιμο από χίλια (1.000) ευρώ έως τριάντα χιλιάδες (30.000) ευρώ.

3. α) Σε όσους παραβιάζουν τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 16, επιβάλλονται οι κυρώσεις που προβλέπονται στην περ. γ) της παρ. 1 του άρθρου 11 του ν.δ. 420/1970 (Α' 27), σύμφωνα με τις παρ. 2 έως και 5 του άρθρου 11.

β) Σε όσους παραβιάζουν τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 16, επιβάλλεται πρόστιμο πεντακοσίων (500)

ευρώ.

3α. α) Στον φορέα μονάδας υδατοκαλλιέργειας σε χερσαίες εγκαταστάσεις, που ασκεί υδατοκαλλιεργητική δραστηριότητα χωρίς να έχει αιτηθεί και αποκτήσει την απαιτούμενη έγκριση ίδρυσης, επιβάλλεται πρόστιμο από τρεις χιλιάδες (3.000) ευρώ έως τριάντα χιλιάδες (30.000) ευρώ, σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 15 του ν. 4442/2016.

β) Στον φορέα μονάδας υδατοκαλλιέργειας, που παραλείπει την υποβολή γνωστοποίησης ίδρυσης ή γνωστοποίησης λειτουργίας ή γνωστοποιεί αναληθή στοιχεία ή παραλείπει την υποβολή γνωστοποίησης σε περίπτωση μεταβολής στοιχείων της γνωστοποίησης, επιβάλλεται πρόστιμο από εκατό (100) ευρώ έως είκοσι χιλιάδες (20.000) ευρώ, σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 15 του ν. 4442/2016.

γ) Ως προς τις αρμόδιες αρχές, τη διαδικασία, τα κριτήρια επιμέτρησης, την είσπραξη και βεβαίωση των προστίμων των περ. α), β) και δ) της παρούσας, καθώς και ως προς τη δυνατότητα υποβολής ένστασης κατά της απόφασης επιβολής τους, εφαρμόζονται οι σχετικές διατάξεις του άρθρου 15 του ν. 4442/2016.

δ) Σε όσους παραβιάζουν την προθεσμία υποβολής της αίτησης αναμίσθωσης υδάτινης έκτασης της παρ. 2 του άρθρου 7 και την προθεσμία υποβολής της αίτησης ανανέωσης της έγκρισης ίδρυσης μονάδας υδατοκαλλιέργειας της περ. γ) της παρ. 1 του άρθρου 23 του παρόντος, επιβάλλεται πρόστιμο ίσο με το είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) του καταβαλλόμενου ετήσιου μισθώματος, για κάθε μήνα καθυστέρησης υποβολής της αίτησης και μέχρι τη λήξη της μίσθωσης ή της έγκρισης ίδρυσης. Για την εφαρμογή της παρούσας περίπτωσης, ο μήνας υπολογίζεται ολόκληρος, ως τριάντα (30) ημέρες από την πρώτη ημέρα έναρξής του, ανεξάρτητα από την ημερομηνία υποβολής της αίτησης.

4. Αρμόδιες ελεγκτικές αρχές για τη διαπίστωση των παραβάσεων των παρ. 1, 2, της περ. β) της παρ. 3 και της περ. δ) της παρ. 3α, είναι οι Διευθύνσεις Αγροτικών Υποθέσεων της Αποκεντρωμένης Διοίκησης, οι αρμόδιες υπηρεσίες αλιείας των Περιφερειών και Περιφερειακών Ενοτήτων, καθώς και οι αρμόδιες, κατά περίπτωση, λιμενικές και αστυνομικές υπηρεσίες στον τομέα αρμοδιότητάς τους, οι οποίες και συντάσσουν αιτιολογημένη έκθεση ελέγχου.

5. α) Τα πρόστιμα των παρ. 1, 2, της περ. β) της παρ. 3 και της περ. δ) της παρ. 3α, επιβάλλονται με απόφαση του Γραμματέα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης, μετά από εισήγηση των αρμόδιων ελεγκτικών αρχών της παρ. 4, με βάση την έκθεση ελέγχου. Η απόφαση επιβολής προστίμου κοινοποιείται στον ενδιαφερόμενο.

β) Πριν από την επιβολή του προστίμου, ο παραβάτης καλείται εγγράφως να διατυπώσει τις απόψεις του μέσα σε προθεσμία δέκα (10) ημερών από την παραλαβή της έγγραφης κλήσης.

6. Για τον καθορισμό του ύψους των προστίμων του παρόντος, ως κριτήρια επιμέτρησης, λαμβάνονται υπόψη και συνεκτιμώνται, κατά περίπτωση και σε συνδυασμό, το εμβαδόν της υδάτινης έκτασης που έχει καταληφθεί αυθαίρετα, το μέγεθος της μονάδας υδατοκαλλιέργειας, η φύση και η πολλαπλότητα της παράβασης, καθώς και η υποτροπή ως προς την ίδια παράβαση.

7. Τα διοικητικά πρόστιμα των παρ. 1, 2, της περ. β) της παρ. 3 και της περ. δ) της παρ. 3α, εισπράττονται, σύμφωνα με τον Κώδικα Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων, βεβαιώνονται στην αρμόδια υπηρεσία Φορολογικής Διοίκησης και αποδίδονται υπέρ του Ταμείου Γεωργίας και Κτηνοτροφίας. Η παρακολούθηση της διαδικασίας υλοποίησης των αποφάσεων επιβολής προστίμων και της πορείας αποπληρωμής και είσπραξής τους διενεργείται από την οικονομική υπηρεσία της αρχής έκδοσης της απόφασης.

8. Κατά της απόφασης επιβολής προστίμου της περ. α) της παρ. 5, ο ενδιαφερόμενος μπορεί να υποβάλει ένσταση ενώπιον του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, η οποία κατατίθεται στην αρμόδια Διεύθυνση Αγροτικών Υποθέσεων, μέσα σε δέκα (10) ημέρες από την επίδοσή της σε αυτόν. Η Διεύθυνση Αγροτικών Υποθέσεων διαβιβάζει την ένσταση στη Διεύθυνση Υδατοκαλλιεργειών του Υπουργείου Αγροτικής

Ανάπτυξης και Τροφίμων, η οποία εισηγείται στον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων την ακύρωση, ολικά ή μερικά ή την τροποποίηση της απόφασης επιβολής προστίμου ή την απόρριψη της ένστασης, μετά από εξέταση της νομιμότητας και της ουσίας της.».

Σχόλια επί του άρθρου 29

ΑΣΤΙΚΗ ΜΗ ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΥΔΑΤΙΝΩΝ ΟΙΚΟΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ – 4 Σεπτεμβρίου 2026, 10:45

Δεν είναι θετική η πρόβλεψη παράτασης των προθεσμιών απομάκρυνσης των αυθαίρετων εγκαταστάσεων από είκοσι (20) σε ενενήντα (90) ημέρες. Είναι ωστόσο θετική η πρόβλεψη ότι η απομάκρυνση των εγκαταστάσεων αφορά και το ζωικό κεφάλαιο.

Εξ. Πολ. Σύλλογος Οικιστών και Οικοπ/χων Σκορπονεριού – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 01:47

Τα πρόστιμα που αναφέρονται είναι δυσανάλογα μικρά με το τζίρο των επιχειρήσεων. Όλα τα πρόστιμα οφείλουν να είναι δεκαπλάσια και να τετραπλασιάζονται σε περίπτωση που υπάρχει ιστορικό παραβατικής δραστηριότητας της επιχείρησης.

Εξ. Πολ. Σύλλογος Οικιστών και Οικοπ/χων Σκορπονεριού – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 01:54

Για την προστασία του περιβάλλοντος και της εθνικής οικονομίας, να παραμείνει η προθεσμία σε 20 αντί για 90 ημέρες από την ημερομηνία της παράβασης.

Ειδικά για τις εγκαταστάσεις εκτός των μισθωμένων εκτάσεων, η προσθεσμία πρέπει να είναι η ελάχιστη που χρειάζεται για να αποζηλωθούν οι εγκαταστάσεις, ήτοι 7 ημέρες.

ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΥΔΑΤΟΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΩΝ ΕΧΙΝΑΔΩΝ ΝΗΣΩΝ ΚΑΙ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 14:17

Κρίνεται αναγκαίο να αποσαφηνιστεί ρητά η χρονική και διαδικαστική σχέση μεταξύ της παρ. 6 του άρθρου 13, όπως τροποποιείται με το άρθρο 27, και της παρ. 1 του άρθρου 25, όπως τροποποιείται με το άρθρο 29.

Ειδικότερα, η παρ. 6 του άρθρου 13 επιτρέπει τον καθορισμό προθεσμίας έως τριάντα (30) μήνες, ανάλογα με το είδος και την κατάσταση του εκτρεφόμενου πληθυσμού, ώστε να ολοκληρωθεί η εξαίεση και να απομακρυνθούν οι θαλάσσιες και χερσαίες εγκαταστάσεις. Αντίστοιχα, το άρθρο 25 προβλέπει προθεσμία ενενήντα (90) ημερών από τη διαπίστωση αυθαίρετης κατάληψης και, μετά την παρέλευσή της, ημερήσιο πρόστιμο και κατάσχεση/δήμευση των εγκαταστάσεων, συμπεριλαμβανομένου του ζωικού κεφαλαίου.

Για την αποφυγή αμφιβολιών, προτείνεται να οριστεί ρητά ότι, όταν έχει εκδοθεί και τηρείται απόφαση που χορηγεί προθεσμία απομάκρυνσης σύμφωνα με την παρ. 6 του άρθρου 13, η μονάδα δεν θεωρείται ότι βρίσκεται σε αυθαίρετη κατάληψη κατά το άρθρο 25 πριν από τη λήξη της χορηγηθείσας προθεσμίας. Περαιτέρω, θα πρέπει να προσδιοριστεί με σαφήνεια το χρονικό σημείο έναρξης της 90ήμερης προθεσμίας και να διασφαλιστεί ότι η κατάσχεση ή δήμευση ζωικού κεφαλαίου εφαρμόζεται με διαδικασία που λαμβάνει υπόψη την ευζωία και υγεία των εκτρεφόμενων οργανισμών, τη βιοασφάλεια και την ασφάλεια του παραγόμενου προϊόντος.

Η σαφής σύνδεση των δύο διατάξεων είναι απαραίτητη ώστε να μην ενεργοποιούνται

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΔΟΥΖΙΝΑ – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 20:26

Η παρούσα ελληνική μετάφραση βασίζεται στο πρωτότυπο αγγλικό κείμενο που ακολουθεί.

Άρθρο 29: Κύριες ανησυχίες

****Οι 90 ημέρες θα μπορούσαν να μετατραπούν σε περίοδο ανοχής παράνομης λειτουργίας.**** Ένας φορέας εκμετάλλευσης που δεν διαθέτει έγκριση ίδρυσης δεν πρέπει να λαμβάνει αυτομάτως δικαίωμα συνέχισης της

λειτουργίας του για 90 ημέρες.

****Τα πρόστιμα ενδέχεται να μην είναι αποτρεπτικά.**** Πρόστιμο από 3.000 έως 30.000 ευρώ μπορεί να είναι χαμηλότερο από το εμπορικό όφελος που αποκομίζει μια επιχείρηση καταλαμβάνοντας δημόσια ύδατα χωρίς μίσθωση ή λειτουργώντας χωρίς έγκριση. Το ίδιο πρόβλημα παρουσιάζει και το σταθερό ημερήσιο πρόστιμο των 500 ευρώ.

Ο φορέας εκμετάλλευσης δεν πρέπει να αποκομίζει κέρδος από τη μη συμμόρφωση. Το πρόστιμο πρέπει να υπερβαίνει:

- τα έσοδα που προέκυψαν από την παράνομη δραστηριότητα·
- τα μισθώματα που απέφυγε να καταβάλει·
- το κόστος αδειοδότησης και παρακολούθησης που απέφυγε· και
- κάθε οικονομικό όφελος που απέκτησε καθυστερώντας την απομάκρυνση.

****Η απομάκρυνση δεν ισοδυναμεί με περιβαλλοντική αποκατάσταση.**** Το άρθρο 29 απαιτεί από τον φορέα εκμετάλλευσης να επαναφέρει τη δημόσια υδάτινη έκταση στην προηγούμενη κατάστασή της, αλλά δεν καθορίζει το απαιτούμενο πρότυπο αποκατάστασης.

Η Οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την Περιβαλλοντική Ευθύνη εφαρμόζει την αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει» στα μέτρα πρόληψης και αποκατάστασης περιβαλλοντικής ζημίας. Τα διοικητικά πρόστιμα πρέπει να παραμένουν χωριστά από την υποχρέωση του φορέα εκμετάλλευσης να καλύπτει πλήρως το κόστος πρόληψης, απομάκρυνσης, παρακολούθησης και αποκατάστασης.

Σημαντικές παραβάσεις στον τομέα της υδατοκαλλιέργειας δεν καλύπτονται με σαφήνεια

Οι αρχές «ο ρυπαίνων πληρώνει» και «ο χρήστης πληρώνει» πρέπει να διατυπώνονται πολύ σαφέστερα σε ολόκληρη τη νομοθεσία.

Οι φορείς εκμετάλλευσης πρέπει να επιβαρύνονται με το κόστος της περιβαλλοντικής υποβάθμισης, της αποκατάστασης, της αυθαίρετης κατάληψης και της ανεξάρτητης παρακολούθησης από διαπιστευμένους φορείς υπό την εποπτεία δημόσιας αρχής. Διαφορετικά, το κόστος αυτό μετακυλίεται στις τοπικές κοινωνίες, στα οικοσυστήματα και, τελικά, στους φορολογούμενους.

Το άρθρο 29 επικεντρώνεται στην αυθαίρετη κατάληψη και στις διαδικαστικές παραβάσεις. Πρέπει να καλύπτει ρητά ή να παραπέμπει σαφώς στις κυρώσεις για:

- υπέρβαση της επιτρεπόμενης βιομάζας ή της εγκεκριμένης έκτασης των κλωβών·
- υπέρβαση των ορίων ζωοτροφών ή παραγωγής·
- εισαγωγή νέου αποθέματος μετά τη λήξη ή λύση της μίσθωσης·
- χρήση μη εγκεκριμένης θέσης υδρανάπαυσης ή μετεγκατάστασης·
- ταυτόχρονη λειτουργία της αρχικής και της θέσης αντικατάστασης·
- παραβίαση των όρων της περιβαλλοντικής άδειας·
- παράλειψη της απαιτούμενης παρακολούθησης·
- αλλοίωση ή απόκρυψη περιβαλλοντικών δεδομένων·
- πρόκληση μη εγκεκριμένης ζημίας σε προστατευόμενους οικοτόπους·
- παράλειψη αναφοράς περιστατικών διαφυγής, θνησιμότητας, ρύπανσης ή ασθένειας·
- παρεμπόδιση ανεξάρτητης παρακολούθησης από διαπιστευμένους φορείς υπό την εποπτεία δημόσιας αρχής· και
- παράλειψη εφαρμογής διορθωτικών μέτρων ή μέτρων αποκατάστασης.

Ο νόμος πρέπει να αποτρέπει την επιβολή διπλών κυρώσεων για την ίδια πράξη, διασφαλίζοντας παράλληλα ότι

καμία παράβαση δεν μένει ακάλυπτη μεταξύ της αλιευτικής, περιβαλλοντικής και κτηνιατρικής νομοθεσίας.

Περιβαλλοντικές και κοινωνικές επιπτώσεις

Η περίοδος των 90 ημερών θα μπορούσε να παρατείνει τις εκπομπές και τις περιβαλλοντικές επιβαρύνσεις μιας μονάδας που δεν απέδειξε ποτέ ότι είναι περιβαλλοντικά αποδεκτή. Η συνέχιση της σίτισης και της εισαγωγής νέου αποθέματος θα αύξανε την απελευθέρωση θρεπτικών ουσιών, την οργανική επιβάρυνση, τη ζήτηση οξυγόνου και τον κίνδυνο ασθενειών.

Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επομένως να έχουν την εξουσία να επιβάλλουν άμεσα προσωρινά μέτρα, όπως:

- παύση εισαγωγής νέου αποθέματος·
- περιορισμό της σίτισης στο απολύτως αναγκαίο για την ευζωία των ψαριών·
- μείωση της βιομάζας·
- ασφάλιση του εξοπλισμού·
- πρόληψη της ρύπανσης· και
- εντολή επείγουσας απομάκρυνσης.

Οι μη αδειοδοτημένες μονάδες καταλαμβάνουν δημόσια ύδατα χωρίς να έχουν ολοκληρώσει τις διαδικασίες που επιβάλλονται στις επιχειρήσεις που συμμορφώνονται με τη νομοθεσία. Οι ανεπαρκείς κυρώσεις δημιουργούν αθέμιτο ανταγωνισμό.

Η άμεση καταστροφή του αποθέματος θα μπορούσε, ωστόσο, να προκαλέσει προβλήματα ευζωίας των ζώων, απασχόλησης και σπατάλης τροφίμων. Ο νόμος πρέπει να επιτρέπει ελεγχόμενη εξαίρεση μόνο όταν αυτή προκαλεί μικρότερη περιβαλλοντική βλάβη και μικρότερη επιβάρυνση της ευζωίας των ψαριών από την άμεση απομάκρυνση. Σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να επιτρέπεται νέος κύκλος παραγωγής.

Νομική αξιολόγηση

• Το πρόστιμο των 3.000 έως 30.000 ευρώ επιβάλλεται μόλις διαπιστωθεί η παράβαση. Η περίοδος των 90 ημερών αναβάλλει την έναρξη του ημερήσιου προστίμου, καθώς και τα μέτρα κατάσχεσης και δήμευσης. Δεν αποτελεί περίοδο νόμιμης κατάληψης και δεν πρέπει να περιγράφεται ως τέτοια. Ωστόσο, αναβάλλει τα μέτρα που στην πράξη επιβάλλουν την απομάκρυνση. Εφαρμόζεται χωρίς διάκριση τόσο σε ανοικτές θαλάσσιες περιοχές όσο και σε προστατευόμενους οικοτόπους, τόσο σε αδειοδοτημένη μονάδα της οποίας οι κλωβοί έχουν τοποθετηθεί εκτός των εγκεκριμένων συντεταγμένων όσο και σε μονάδα που λειτουργεί χωρίς καμία έγκριση.

• ****Τα κριτήρια δεν περιλαμβάνουν τα στοιχεία που καθιστούν μια κύρωση πραγματικά αποτρεπτική.**** Η παράγραφος 6 αναφέρει την καταλαμβανόμενη έκταση, το μέγεθος της μονάδας, τη φύση και τον αριθμό των παραβάσεων και την υποτροπή. Δεν περιλαμβάνει την περιβαλλοντική ζημία που προκλήθηκε, το κόστος αποκατάστασής της, τη διάρκεια της παράβασης, το οικονομικό όφελος από τη μη συμμόρφωση ή τις επιπτώσεις στους άλλους νόμιμους χρήστες της περιοχής.

Η Οδηγία (ΕΕ) 2024/1203, η οποία δεν έχει μεταφερθεί στην ελληνική νομοθεσία παρά την παρέλευση της σχετικής προθεσμίας στις 21 Μαΐου 2026, καθώς και το άρθρο 23 της Οδηγίας-Πλαίσιο για τα Ύδατα, απαιτούν κυρώσεις αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές. Σύμφωνα με το άρθρο 6 παρ. 2 της Οδηγίας για τους Οικοτόπους, τα μέτρα που λαμβάνονται πρέπει να είναι κατάλληλα για την αποφυγή της υποβάθμισης.

• ****Δεν αντιμετωπίζονται:**** η δημοσίευση των κυρώσεων, οποιαδήποτε υποχρέωση αναφοράς, οι προληπτικοί έλεγχοι ή η οριστική ανάκληση της άδειας. Επιπλέον, μονάδα της οποίας η άδεια έχει ανακληθεί —και όχι μονάδα που δεν έλαβε ποτέ άδεια— ενδέχεται να μην εμπίπτει καθόλου στην περ. α' της παρ. 1.

Αναγκαίες βελτιώσεις

****Άμεσα μέτρα ελέγχου της λειτουργίας.**** Μόλις οι αρχές επιβεβαιώσουν την παράνομη λειτουργία, ο φορέας εκμετάλλευσης πρέπει αμέσως:

- να διακόπτει κάθε νέα εισαγωγή αποθέματος και αύξηση της βιομάζας·
- να παύει να παραλαμβάνει ψάρια από άλλες θέσεις·
- να υποβάλλει απογραφή των ψαριών και των εγκαταστάσεων·
- να ασφαλίζει τους κλωβούς, τα αγκυροβόλια, τα καύσιμα, τις χημικές ουσίες και τις ζωοτροφές·
- να διατηρεί τα αναγκαία μέτρα για την ευζωία των ψαριών και τους ουσιώδεις περιβαλλοντικούς ελέγχους· και
- να καταρτίζει σχέδιο απομάκρυνσης και αποκατάστασης.

Προτεινόμενες τροποποιήσεις

Ο νόμος πρέπει να διακρίνει την υπέρβαση των ορίων της μισθωμένης έκτασης από μια κατά τα λοιπά αδειοδοτημένη μονάδα, από τη λειτουργία μιας πλήρως μη αδειοδοτημένης μονάδας.

Όταν κλωβοί, ιχθυαποθέματα, αγκυροβόλια ή άλλες εγκαταστάσεις εκτείνονται πέραν της νομίμως μισθωμένης θαλάσσιας έκτασης, ο φορέας εκμετάλλευσης πρέπει να παύει αμέσως κάθε εισαγωγή νέου αποθέματος ή άλλη αύξηση της παραγωγής στην αυθαίρετα καταλαμβανόμενη περιοχή.

Εντός 48 ωρών από την κοινοποίηση της παράβασης, ο φορέας εκμετάλλευσης πρέπει να υποβάλλει γεωαναφερμένη αποτύπωση, στην οποία θα εμφανίζονται τα όρια της μίσθωσης και κάθε κλωβός, αγκυροβόλιο, άγκυρα και συναφής εγκατάσταση που βρίσκεται εκτός αυτών, μαζί με ανεξάρτητα επαληθευμένη απογραφή των επηρεαζόμενων ιχθυαποθεμάτων.

Όλα τα ψάρια που βρίσκονται εκτός της μισθωμένης έκτασης πρέπει, εντός 20 ημερών, είτε να εξαλειφούνται είτε να μεταφέρονται νομίμως εντός της αδειοδοτημένης έκτασης. Η μεταφορά επιτρέπεται μόνο εφόσον η αδειοδοτημένη έκταση διαθέτει επαρκή εγκεκριμένο χώρο κλωβών και δεν παραβιάζονται τα επιτρεπόμενα όρια βιομάζας, πυκνότητας εκτροφής, ευζωίας των ψαριών, περιβαλλοντικής προστασίας ή φέρουσας ικανότητας. Εάν οι προϋποθέσεις αυτές δεν μπορούν να τηρηθούν, τα ψάρια πρέπει να εξαλειφούνται ή να μεταφέρονται σε άλλη νομίμως αδειοδοτημένη θέση.

Κανένα ψάρι δεν πρέπει να παραμένει σε κλωβούς εκτός της μισθωμένης έκτασης μετά την παρέλευση της προθεσμίας των 20 ημερών. Οι κενοί κλωβοί, τα αγκυροβόλια, οι άγκυρες, οι αλυσίδες, τα σχοινιά και ο συναφής εξοπλισμός που βρίσκονται εκτός των νόμιμων ορίων πρέπει να απομακρύνονται πλήρως εντός 90 ημερών.

Ο φορέας εκμετάλλευσης πρέπει να διασφαλίζει τη στατική και λειτουργική ασφάλεια των εγκαταστάσεων, την κατάλληλη σήμανση για τη ναυσιπλοΐα, την περιβαλλοντική προστασία και την απαιτούμενη ασφαλιστική κάλυψη έως την ολοκλήρωση της απομάκρυνσης. Η απομάκρυνση πρέπει να αποφεύγει την περιττή διατάραξη του βυθού και να περιλαμβάνει την περισυλλογή των απορριμμάτων και την αποκατάσταση κάθε οικοτόπου που έχει υποστεί ζημία.

Η μη απομάκρυνση των ψαριών εντός 20 ημερών πρέπει να συνεπάγεται άμεσο ημερήσιο πρόστιμο, απαγόρευση περαιτέρω εισαγωγής αποθέματος και, όπου απαιτείται, κατάσχεση ή εποπτευόμενη εξαίρεση του αποθέματος.

Η μη απομάκρυνση των κλωβών και των αγκυροβολίων εντός 90 ημερών πρέπει να συνεπάγεται χωριστό ημερήσιο πρόστιμο και απομάκρυνσή τους από την αρμόδια αρχή με δαπάνη του φορέα εκμετάλλευσης.

Καμία από τις δύο προθεσμίες δεν πρέπει να θεωρείται ότι επεκτείνει προσωρινά τα όρια της μίσθωσης, νομιμοποιεί την αυθαίρετη κατάληψη ή δημιουργεί δικαίωμα μελλοντικής ένταξης της καταλαμβανόμενης

έκτασης στη μίσθωση.

Για εγκατάσταση που λειτουργεί εξ ολοκλήρου χωρίς μίσθωση ή έγκριση ίδρυσης, πρέπει να εξακολουθούν να εφαρμόζονται οι αυστηρότερες διατάξεις περί άμεσης παύσης λειτουργίας, ελέγχου και κατάσχεσης του αποθέματος και απομάκρυνσης ανάλογα με τον κίνδυνο.

Προτεινόμενες τροποποιήσεις του άρθρου

Όταν ψάρια, κλωβοί, άγκυρες, αγκυροβόλια ή συναφής εξοπλισμός εκτείνονται πέραν της νομίμως μισθωμένης θαλάσσιας έκτασης, ο φορέας εκμετάλλευσης παύει αμέσως κάθε εισαγωγή νέου αποθέματος ή αύξηση της βιομάζας στην περιοχή αυτή. Εντός 48 ωρών υποβάλλει γεωαναφερμένη αποτύπωση και επαληθευμένη απογραφή του ιχθυαποθέματος.

Όλα τα ψάρια που βρίσκονται εκτός της μισθωμένης έκτασης εξαλιεύονται ή μεταφέρονται νομίμως εντός της αδειοδοτημένης έκτασης εντός 20 ημερών. Η μεταφορά δεν επιτρέπεται να παραβιάζει τα εγκεκριμένα όρια βιομάζας, πυκνότητας εκτροφής, ευζωίας των ψαριών, περιβαλλοντικής προστασίας ή φέρουσας ικανότητας.

Όλοι οι κλωβοί, οι άγκυρες, τα αγκυροβόλια, τα σχοινιά και ο συναφής εξοπλισμός που βρίσκονται εκτός της μισθωμένης έκτασης απομακρύνονται εντός 90 ημερών. Καμία από τις προθεσμίες αυτές δεν επεκτείνει τα όρια της μίσθωσης, δεν νομιμοποιεί την αυθαίρετη κατάληψη και δεν δημιουργεί δικαίωμα ένταξης της καταλαμβανόμενης έκτασης σε μελλοντική μίσθωση.

Η μη απομάκρυνση των ψαριών εντός 20 ημερών ή των εγκαταστάσεων εντός 90 ημερών συνεπάγεται την επιβολή χωριστών ημερήσιων προστίμων και παρέχει στην αρμόδια αρχή την εξουσία να προβαίνει στις απαιτούμενες ενέργειες με δαπάνη του φορέα εκμετάλλευσης.

Principal concerns

Ninety days could become a period of tolerated illegal operation. An operator without establishment approval should not receive an automatic 90-day operating period.

The fines are not be dissuasive. A fine of €3,000–€30,000 is likely less than the commercial benefit gained by occupying public water without a lease or operating without approval. The fixed €500 daily penalty presents the same problem.

The operator should not profit from non-compliance. The fine must exceed:

- income attributable to the unlawful activity;
- avoided lease payments;
- avoided licensing and monitoring costs; and
- any financial advantage obtained by delaying removal.

Removal does not equal environmental restoration. Article 29 requires the operator to return the public water area in its previous condition, but it does not define the restoration standard.

The EU Environmental Liability Directive applies the polluter-pays principle to preventive and remedial action for qualifying environmental damage. Administrative fines should remain separate from the operator's obligation to pay the complete cost of prevention, removal, monitoring and restoration. (European Commission—Environmental Liability)

Important aquaculture violations are not clearly covered

The polluter-pays and user-pays principles should be much clearer throughout the legislation.

Operators should bear the costs associated with environmental degradation, restoration, unauthorized occupation and independent monitoring undertaken by accredited bodies under public authority oversight.

Otherwise, these costs are externalized to communities, ecosystems and ultimately the taxpayer.

Article 29 concentrates on unauthorized occupation and procedural breaches. It should expressly cover, or clearly

cross-reference sanctions for:

- exceeding permitted biomass or cage area;
- exceeding feed or production limits;
- stocking after lease expiry or termination;
- using an unapproved following or relocation site;
- operating both an original and replacement site simultaneously;
- breaching environmental permit conditions;
- failing to undertake required monitoring;
- manipulating or withholding environmental data;
- causing unauthorized damage to protected habitats;
- failing to report escapes, mortality, pollution or disease incidents;
- obstructing independent monitoring undertaken by accredited bodies under public authority oversight; and
- failing to implement corrective or restoration measures.

The law should prevent duplicate penalties for the same conduct while ensuring that no violation falls between fisheries, environmental and veterinary legislation.

Environmental and social implications

The 90-day period could prolong emissions from a farm that never demonstrated environmental acceptability. Continued feeding and stocking would increase nutrient releases, organic deposition, oxygen demand and disease risk.

Authorities therefore need power to impose immediate interim measures. These should include stopping stocking, limiting feeding to animal-welfare needs, reducing biomass, securing equipment, preventing pollution and ordering emergency removal.

Unauthorized farms occupy public waters without completing the procedures imposed on compliant operators. Weak sanctions create unfair competition.

Immediate destruction of stock could nevertheless cause animal-welfare, employment and food-waste problems. The law should permit a controlled harvest only where this produces less environmental and welfare harm than immediate removal. It must not allow another production cycle.

Legal assessment

– The fine of €3,000 to €30,000 attaches when the infringement is established; the ninety days postpones the daily fine and the seizure and confiscation. It is not a period of lawful occupation and should not be described as one — but it does postpone the measures that in practice compel removal, and it applies without distinction to open water and to protected habitat, and equally to a licensed farm whose cages have strayed beyond its coordinates and to a farm operating with no approval at all.

– The criteria omit the things that make a penalty dissuasive. Paragraph 6 lists the area occupied, the size of the unit, the nature and multiplicity of the infringement and recidivism. It does not include the environmental harm caused, the cost of restoring it, the duration of the infringement, the economic benefit obtained from non-compliance, or the effect on other lawful users of the area. Directive (EU) 2024/1203, untransposed in Greece since 21 May 2026, and Article 23 of the Water Framework Directive both require penalties that are effective, proportionate and dissuasive; under Article 6(2) of the Habitats Directive the steps taken must be appropriate to avoid deterioration.

– Not addressed: publication of sanctions, any reporting duty, preventive inspection or permanent revocation. And a unit whose license has been revoked, rather than never obtained, may not fall within paragraph 1(α) at all.

Required improvements

Immediate operational controls. Once authorities confirm unauthorized operation, the operator should immediately:

- cease all new stocking and biomass increases;
- stop receiving fish from other sites;
- submit an inventory of fish and installations;
- secure cages, moorings, fuels, chemicals and feed;

- maintain fish welfare and essential environmental controls; and
- prepare a removal and restoration plan.

Suggested amendments

The law should distinguish boundary encroachment by an otherwise licensed farm from operation of a completely unauthorized farm.

Where cages, fish stocks, moorings or other installations extend beyond the legally leased water area, the operator shall immediately cease stocking, feeding additional stock into, or otherwise increasing production in the unauthorized area.

Within forty-eight hours of notification, the operator shall submit a georeferenced survey showing the lease boundary and every cage, mooring, anchor and associated installation outside it, together with an independently verified inventory of the affected fish stocks.

All fish held outside the leased area shall be harvested or transferred inside the licensed area within twenty days. Transfer shall occur only where the licensed area has sufficient authorized cage space and where it will not breach permitted biomass, stocking-density, fish-welfare, environmental or carrying-capacity limits. Where these conditions cannot be met, the fish shall be harvested or transferred to another duly authorized site.

No fish shall remain in cages outside the leased area after the twenty-day deadline. Empty cages, moorings, anchors, chains, ropes and associated equipment outside the licensed boundary shall be completely removed within ninety days.

The operator shall maintain structural safety, navigation marking, environmental protection and appropriate insurance until removal is complete. Removal shall avoid unnecessary seabed disturbance and shall include recovery of debris and restoration of any damaged habitat.

Failure to remove fish within twenty days shall trigger an immediate daily penalty, prohibition of further stocking and, where necessary, seizure or supervised harvesting of the stock. Failure to remove cages and moorings within ninety days shall trigger a separate daily penalty and removal by the competent authority at the operator's expense.

Neither deadline shall temporarily extend the lease boundary, legalize the unauthorized occupation or create a right to future inclusion of the occupied area within the lease.

For an installation operating entirely without a lease or establishment approval, the stricter provisions on immediate cessation, stock control, confiscation and risk-based removal should continue to apply.

Suggested Article amendments

Where fish, cages, anchors, moorings or associated equipment extend beyond the legally leased water area, the operator shall immediately cease stocking or increasing biomass in that area. Within forty-eight hours, the operator shall submit a georeferenced survey and verified stock inventory.

All fish outside the leased area shall be harvested or transferred lawfully inside the licensed area within twenty days. Transfer shall not breach authorized biomass, stocking-density, fish-welfare, environmental or carrying-capacity limits.

All cages, anchors, moorings, ropes and associated equipment outside the leased area shall be removed within ninety days. Neither deadline shall extend the lease boundary, legalize the occupation or create a right to include the occupied area in a future lease.

Failure to remove fish within twenty days or infrastructure within ninety days shall trigger separate daily penalties and authorize the competent authority to undertake the required action at the operator's expense.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΜΑΚΡΗ – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 21:12

Αναπροσαρμογή ανώτατου διοικητικού προστίμου: Το ανώτατο όριο του διοικητικού προστίμου, ύψους 30.000 ευρώ, κρίνεται ιδιαίτερα χαμηλό και αμελητέο. Προτείνεται η αύξησή του στις 300.000 ευρώ, ώστε να ανταποκρίνεται στα τρέχοντα οικονομικά και δημοσιονομικά δεδομένα, αλλά και στην κερδοφορία που εμφανίζουν οι εταιρείες του τομέα των υδατοκαλλιεργειών.

Προθεσμία συμμόρφωσης/απολογίας: Η υπερβολική διεύρυνση της προθεσμίας στις 20 ημέρες λειτουργεί ευνοϊκά υπέρ των παραβατών. Αντί αυτού, κρίνεται αναγκαίο να οριστεί αυστηρότερο πλαίσιο, με τη θέσπιση

προθεσμίας 30 ημερών.

ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ ΙΩΣΗΦΙΔΗΣ – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 21:15

Συμφωνώ με την Κα Δουζίνα ,

Άρθρο 29: Κύριες ανησυχίες

****Οι 90 ημέρες θα μπορούσαν να μετατραπούν σε περίοδο ανοχής παράνομης λειτουργίας.** Ένας φορέας εκμετάλλευσης που δεν διαθέτει έγκριση ίδρυσης δεν πρέπει να λαμβάνει αυτομάτως δικαίωμα συνέχισης της λειτουργίας του για 90 ημέρες.**

****Τα πρόστιμα ενδέχεται να μην είναι αποτρεπτικά.** Πρόστιμο από 3.000 έως 30.000 ευρώ μπορεί να είναι χαμηλότερο από το εμπορικό όφελος που αποκομίζει μια επιχείρηση καταλαμβάνοντας δημόσια ύδατα χωρίς μίσθωση ή λειτουργώντας χωρίς έγκριση. Το ίδιο πρόβλημα παρουσιάζει και το σταθερό ημερήσιο πρόστιμο των 500 ευρώ.**

Ο φορέας εκμετάλλευσης δεν πρέπει να αποκομίζει κέρδος από τη μη συμμόρφωση. Το πρόστιμο πρέπει να υπερβαίνει:

- τα έσοδα που προέκυψαν από την παράνομη δραστηριότητα
- τα μισθώματα που απέφυγε να καταβάλει
- το κόστος αδειοδότησης και παρακολούθησης που απέφυγε και
- κάθε οικονομικό όφελος που απέκτησε καθυστερώντας την απομάκρυνση.

****Η απομάκρυνση δεν ισοδυναμεί με περιβαλλοντική αποκατάσταση.** Το άρθρο 29 απαιτεί από τον φορέα εκμετάλλευσης να επαναφέρει τη δημόσια υδάτινη έκταση στην προηγούμενη κατάστασή της, αλλά δεν καθορίζει το απαιτούμενο πρότυπο αποκατάστασης.**

Η Οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την Περιβαλλοντική Ευθύνη εφαρμόζει την αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει» στα μέτρα πρόληψης και αποκατάστασης περιβαλλοντικής ζημίας. Τα διοικητικά πρόστιμα πρέπει να παραμένουν χωριστά από την υποχρέωση του φορέα εκμετάλλευσης να καλύπτει πλήρως το κόστος πρόληψης, απομάκρυνσης, παρακολούθησης και αποκατάστασης.

Σημαντικές παραβάσεις στον τομέα της υδατοκαλλιέργειας δεν καλύπτονται με σαφήνεια

Οι αρχές «ο ρυπαίνων πληρώνει» και «ο χρήστης πληρώνει» πρέπει να διατυπώνονται πολύ σαφέστερα σε ολόκληρη τη νομοθεσία.

Οι φορείς εκμετάλλευσης πρέπει να επιβαρύνονται με το κόστος της περιβαλλοντικής υποβάθμισης, της αποκατάστασης, της αυθαίρετης κατάληψης και της ανεξάρτητης παρακολούθησης από διαπιστευμένους φορείς υπό την εποπτεία δημόσιας αρχής. Διαφορετικά, το κόστος αυτό μετακυλίεται στις τοπικές κοινωνίες, στα οικοσυστήματα και, τελικά, στους φορολογουμένους.

Το άρθρο 29 επικεντρώνεται στην αυθαίρετη κατάληψη και στις διαδικαστικές παραβάσεις. Πρέπει να καλύπτει ρητά ή να παραπέμπει σαφώς στις κυρώσεις για:

- υπέρβαση της επιτρεπόμενης βιομάζας ή της εγκεκριμένης έκτασης των κλωβών
- υπέρβαση των ορίων ζωοτροφών ή παραγωγής
- εισαγωγή νέου αποθέματος μετά τη λήξη ή λύση της μίσθωσης
- χρήση μη εγκεκριμένης θέσης υδρανάπαυσης ή μετεγκατάστασης
- ταυτόχρονη λειτουργία της αρχικής και της θέσης αντικατάστασης
- παραβίαση των όρων της περιβαλλοντικής άδειας
- παράλειψη της απαιτούμενης παρακολούθησης

- αλλοίωση ή απόκρυψη περιβαλλοντικών δεδομένων·
- πρόκληση μη εγκεκριμένης ζημίας σε προστατευόμενους οικοτόπους·
- παράλειψη αναφοράς περιστατικών διαφυγής, θνησιμότητας, ρύπανσης ή ασθένειας·
- παρεμπόδιση ανεξάρτητης παρακολούθησης από διαπιστευμένους φορείς υπό την εποπτεία δημόσιας αρχής· και
- παράλειψη εφαρμογής διορθωτικών μέτρων ή μέτρων αποκατάστασης.

Ο νόμος πρέπει να αποτρέπει την επιβολή διπλών κυρώσεων για την ίδια πράξη, διασφαλίζοντας παράλληλα ότι καμία παράβαση δεν μένει ακάλυπτη μεταξύ της αλιευτικής, περιβαλλοντικής και κτηνιατρικής νομοθεσίας.

Περιβαλλοντικές και κοινωνικές επιπτώσεις

Η περίοδος των 90 ημερών θα μπορούσε να παρατείνει τις εκπομπές και τις περιβαλλοντικές επιβαρύνσεις μιας μονάδας που δεν απέδειξε ποτέ ότι είναι περιβαλλοντικά αποδεκτή. Η συνέχιση της σίτισης και της εισαγωγής νέου αποθέματος θα αύξανε την απελευθέρωση θρεπτικών ουσιών, την οργανική επιβάρυνση, τη ζήτηση οξυγόνου και τον κίνδυνο ασθενειών.

Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επομένως να έχουν την εξουσία να επιβάλλουν άμεσα προσωρινά μέτρα, όπως:

- παύση εισαγωγής νέου αποθέματος·
- περιορισμό της σίτισης στο απολύτως αναγκαίο για την ευζωία των ψαριών·
- μείωση της βιομάζας·
- ασφάλιση του εξοπλισμού·
- πρόληψη της ρύπανσης· και
- εντολή επείγουσας απομάκρυνσης.

Οι μη αδειοδοτημένες μονάδες καταλαμβάνουν δημόσια ύδατα χωρίς να έχουν ολοκληρώσει τις διαδικασίες που επιβάλλονται στις επιχειρήσεις που συμμορφώνονται με τη νομοθεσία. Οι ανεπαρκείς κυρώσεις δημιουργούν αθέμιτο ανταγωνισμό.

Η άμεση καταστροφή του αποθέματος θα μπορούσε, ωστόσο, να προκαλέσει προβλήματα ευζωίας των ζώων, απασχόλησης και σπατάλης τροφίμων. Ο νόμος πρέπει να επιτρέπει ελεγχόμενη εξαίρεση μόνο όταν αυτή προκαλεί μικρότερη περιβαλλοντική βλάβη και μικρότερη επιβάρυνση της ευζωίας των ψαριών από την άμεση απομάκρυνση. Σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να επιτρέπεται νέος κύκλος παραγωγής.

Νομική αξιολόγηση

• Το πρόστιμο των 3.000 έως 30.000 ευρώ επιβάλλεται μόλις διαπιστωθεί η παράβαση. Η περίοδος των 90 ημερών αναβάλλει την έναρξη του ημερήσιου προστίμου, καθώς και τα μέτρα κατάσχεσης και δήμευσης. Δεν αποτελεί περίοδο νόμιμης κατάληψης και δεν πρέπει να περιγράφεται ως τέτοια. Ωστόσο, αναβάλλει τα μέτρα που στην πράξη επιβάλλουν την απομάκρυνση. Εφαρμόζεται χωρίς διάκριση τόσο σε ανοικτές θαλάσσιες περιοχές όσο και σε προστατευόμενους οικοτόπους, τόσο σε αδειοδοτημένη μονάδα της οποίας οι κλωβοί έχουν τοποθετηθεί εκτός των εγκεκριμένων συντεταγμένων όσο και σε μονάδα που λειτουργεί χωρίς καμία έγκριση.

• **Τα κριτήρια δεν περιλαμβάνουν τα στοιχεία που καθιστούν μια κύρωση πραγματικά αποτρεπτική.** Η παράγραφος 6 αναφέρει την καταλαμβανόμενη έκταση, το μέγεθος της μονάδας, τη φύση και τον αριθμό των παραβάσεων και την υποτροπή. Δεν περιλαμβάνει την περιβαλλοντική ζημία που προκλήθηκε, το κόστος αποκατάστασής της, τη διάρκεια της παράβασης, το οικονομικό όφελος από τη μη συμμόρφωση ή τις επιπτώσεις στους άλλους νόμιμους χρήστες της περιοχής.

Η Οδηγία (ΕΕ) 2024/1203, η οποία δεν έχει μεταφερθεί στην ελληνική νομοθεσία παρά την παρέλευση της σχετικής προθεσμίας στις 21 Μαΐου 2026, καθώς και το άρθρο 23 της Οδηγίας-Πλαίσιο για τα Ύδατα, απαιτούν

κυρώσεις αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές. Σύμφωνα με το άρθρο 6 παρ. 2 της Οδηγίας για τους Οικοτόπους, τα μέτρα που λαμβάνονται πρέπει να είναι κατάλληλα για την αποφυγή της υποβάθμισης.

• ****Δεν αντιμετωπίζονται:**** η δημοσίευση των κυρώσεων, οποιαδήποτε υποχρέωση αναφοράς, οι προληπτικοί έλεγχοι ή η οριστική ανάκληση της άδειας. Επιπλέον, μονάδα της οποίας η άδεια έχει ανακληθεί — και όχι μονάδα που δεν έλαβε ποτέ άδεια— ενδέχεται να μην εμπίπτει καθόλου στην περ. α' της παρ. 1.

Αναγκαίες βελτιώσεις

****Άμεσα μέτρα ελέγχου της λειτουργίας.**** Μόλις οι αρχές επιβεβαιώσουν την παράνομη λειτουργία, ο φορέας εκμετάλλευσης πρέπει αμέσως:

- να διακόπτει κάθε νέα εισαγωγή αποθέματος και αύξηση της βιομάζας·
- να παύει να παραλαμβάνει ψάρια από άλλες θέσεις·
- να υποβάλλει απογραφή των ψαριών και των εγκαταστάσεων·
- να ασφαλίζει τους κλωβούς, τα αγκυροβόλια, τα καύσιμα, τις χημικές ουσίες και τις ζωοτροφές·
- να διατηρεί τα αναγκαία μέτρα για την ευζωία των ψαριών και τους ουσιώδεις περιβαλλοντικούς ελέγχους· και
- να καταρτίζει σχέδιο απομάκρυνσης και αποκατάστασης.

Προτεινόμενες τροποποιήσεις

Ο νόμος πρέπει να διακρίνει την υπέρβαση των ορίων της μισθωμένης έκτασης από μια κατά τα λοιπά αδειοδοτημένη μονάδα, από τη λειτουργία μιας πλήρως μη αδειοδοτημένης μονάδας.

Όταν κλωβοί, ιχθυαποθέματα, αγκυροβόλια ή άλλες εγκαταστάσεις εκτείνονται πέραν της νομίμως μισθωμένης θαλάσσιας έκτασης, ο φορέας εκμετάλλευσης πρέπει να παύει αμέσως κάθε εισαγωγή νέου αποθέματος ή άλλη αύξηση της παραγωγής στην αυθαίρετα καταλαμβανόμενη περιοχή.

Εντός 48 ωρών από την κοινοποίηση της παράβασης, ο φορέας εκμετάλλευσης πρέπει να υποβάλλει γεωαναφερμένη αποτύπωση, στην οποία θα εμφανίζονται τα όρια της μίσθωσης και κάθε κλωβός, αγκυροβόλιο, άγκυρα και συναφής εγκατάσταση που βρίσκεται εκτός αυτών, μαζί με ανεξάρτητα επαληθευμένη απογραφή των επηρεαζόμενων ιχθυαποθεμάτων.

Όλα τα ψάρια που βρίσκονται εκτός της μισθωμένης έκτασης πρέπει, εντός 20 ημερών, είτε να εξαλειφούνται είτε να μεταφέρονται νομίμως εντός της αδειοδοτημένης έκτασης. Η μεταφορά επιτρέπεται μόνο εφόσον η αδειοδοτημένη έκταση διαθέτει επαρκή εγκεκριμένο χώρο κλωβών και δεν παραβιάζονται τα επιτρεπόμενα όρια βιομάζας, πυκνότητας εκτροφής, ευζωίας των ψαριών, περιβαλλοντικής προστασίας ή φέρουσας ικανότητας. Εάν οι προϋποθέσεις αυτές δεν μπορούν να τηρηθούν, τα ψάρια πρέπει να εξαλειφούνται ή να μεταφέρονται σε άλλη νομίμως αδειοδοτημένη θέση.

Κανένα ψάρι δεν πρέπει να παραμένει σε κλωβούς εκτός της μισθωμένης έκτασης μετά την παρέλευση της προθεσμίας των 20 ημερών. Οι κενοί κλωβοί, τα αγκυροβόλια, οι άγκυρες, οι αλυσίδες, τα σχοινιά και ο συναφής εξοπλισμός που βρίσκονται εκτός των νόμιμων ορίων πρέπει να απομακρύνονται πλήρως εντός 90 ημερών.

Ο φορέας εκμετάλλευσης πρέπει να διασφαλίζει τη στατική και λειτουργική ασφάλεια των εγκαταστάσεων, την κατάλληλη σήμανση για τη ναυσιπλοΐα, την περιβαλλοντική προστασία και την απαιτούμενη ασφαλιστική κάλυψη έως την ολοκλήρωση της απομάκρυνσης. Η απομάκρυνση πρέπει να αποφεύγει την περιττή διατάραξη του βυθού και να περιλαμβάνει την περισυλλογή των απορριμμάτων και την αποκατάσταση κάθε οικοτόπου που έχει υποστεί ζημία.

Η μη απομάκρυνση των ψαριών εντός 20 ημερών πρέπει να συνεπάγεται άμεσο ημερήσιο πρόστιμο,

απαγόρευση περαιτέρω εισαγωγής αποθέματος και, όπου απαιτείται, κατάσχεση ή εποπτευόμενη εξαλίευση του αποθέματος.

Η μη απομάκρυνση των κλωβών και των αγκυροβολίων εντός 90 ημερών πρέπει να συνεπάγεται χωριστό ημερήσιο πρόστιμο και απομάκρυνσή τους από την αρμόδια αρχή με δαπάνη του φορέα εκμετάλλευσης.

Καμία από τις δύο προθεσμίες δεν πρέπει να θεωρείται ότι επεκτείνει προσωρινά τα όρια της μίσθωσης, νομιμοποιεί την αυθαίρετη κατάληψη ή δημιουργεί δικαίωμα μελλοντικής ένταξης της καταλαμβανόμενης έκτασης στη μίσθωση.

Για εγκατάσταση που λειτουργεί εξ ολοκλήρου χωρίς μίσθωση ή έγκριση ίδρυσης, πρέπει να εξακολουθούν να εφαρμόζονται οι αυστηρότερες διατάξεις περί άμεσης παύσης λειτουργίας, ελέγχου και κατάσχεσης του αποθέματος και απομάκρυνσης ανάλογα με τον κίνδυνο.

Προτεινόμενες τροποποιήσεις του άρθρου

Όταν ψάρια, κλωβοί, άγκυρες, αγκυροβόλια ή συναφής εξοπλισμός εκτείνονται πέραν της νομίμως μισθωμένης θαλάσσιας έκτασης, ο φορέας εκμετάλλευσης παύει αμέσως κάθε εισαγωγή νέου αποθέματος ή αύξηση της βιομάζας στην περιοχή αυτή. Εντός 48 ωρών υποβάλλει γεωαναφερμένη αποτύπωση και επαληθευμένη απογραφή του ιχθυαποθέματος.

Όλα τα ψάρια που βρίσκονται εκτός της μισθωμένης έκτασης εξαλιεύονται ή μεταφέρονται νομίμως εντός της αδειοδοτημένης έκτασης εντός 20 ημερών. Η μεταφορά δεν επιτρέπεται να παραβιάζει τα εγκεκριμένα όρια βιομάζας, πυκνότητας εκτροφής, ευζωίας των ψαριών, περιβαλλοντικής προστασίας ή φέρουσας ικανότητας.

Όλοι οι κλωβοί, οι άγκυρες, τα αγκυροβόλια, τα σχοινιά και ο συναφής εξοπλισμός που βρίσκονται εκτός της μισθωμένης έκτασης απομακρύνονται εντός 90 ημερών. Καμία από τις προθεσμίες αυτές δεν επεκτείνει τα όρια της μίσθωσης, δεν νομιμοποιεί την αυθαίρετη κατάληψη και δεν δημιουργεί δικαίωμα ένταξης της καταλαμβανόμενης έκτασης σε μελλοντική μίσθωση.

Η μη απομάκρυνση των ψαριών εντός 20 ημερών ή των εγκαταστάσεων εντός 90 ημερών συνεπάγεται την επιβολή χωριστών ημερήσιων προστίμων και παρέχει στην αρμόδια αρχή την εξουσία να προβαίνει στις απαιτούμενες ενέργειες με δαπάνη του φορέα εκμετάλλευσης.

Νίκος Ζαρκαδούλας – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 23:18

Το προβλεπόμενο ανώτατο πρόστιμο των 30.000 ευρώ είναι υπερβολικά χαμηλό σε σχέση με το οικονομικό μέγεθος της δραστηριότητας και ενδέχεται να μην έχει πραγματικό αποτρεπτικό χαρακτήρα. Προτείνεται η αύξηση του ανώτατου ορίου σε 300.000 ευρώ, με κλιμάκωση του προστίμου ανάλογα με τη βαρύτητα, τη διάρκεια και την επανάληψη της παράβασης, την περιβαλλοντική ζημία και το οικονομικό όφελος που προέκυψε από αυτή.

Η διαδικασία επιβολής των κυρώσεων πρέπει να είναι ταχεία, με σαφείς και δεσμευτικές προθεσμίες για τη διοίκηση. Η αύξηση της προθεσμίας απομάκρυνσης από 20 σε 90 ημέρες δημιουργεί υπερβολικά μεγάλο περιθώριο συνέχισης μιας παράνομης κατάστασης. Προτείνεται ανώτατη προθεσμία 30 ημερών, με μικρότερη προθεσμία σε περιπτώσεις άμεσου περιβαλλοντικού κινδύνου.

Παράλληλα, πρέπει να αποφεύγεται η διάχυση της ευθύνης μεταξύ πολλών υπηρεσιών. Πρέπει να οριστεί μία σαφώς προσδιορισμένη αρμόδια αρχή, υπεύθυνη για τον έλεγχο, τη διαπίστωση της παράβασης, την παρακολούθηση της συμμόρφωσης και την ενεργοποίηση των προβλεπόμενων κυρώσεων.

Οι πράξεις επιβολής προστίμων, οι προθεσμίες συμμόρφωσης και η τελική διαπίστωση απομάκρυνσης ή αποκατάστασης πρέπει να δημοσιοποιούνται. Σε περίπτωση μη συμμόρφωσης, πρέπει να προβλέπεται

δυνατότητα απομάκρυνσης των εγκαταστάσεων από τη διοίκηση με καταλογισμό του συνολικού κόστους στον παραβάτη.

Π*** Χ**** – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 23:39**

Άρθρο 29 – Διοικητικές κυρώσεις

Το ανώτατο προβλεπόμενο διοικητικό πρόστιμο των 30.000 ευρώ δεν ανταποκρίνεται στο μέγεθος της οικονομικής δραστηριότητας του κλάδου ούτε διαθέτει επαρκή αποτρεπτικό χαρακτήρα για σοβαρές παραβάσεις.

Για τον λόγο αυτό προτείνεται η αύξηση του ανώτατου διοικητικού προστίμου σε 300.000 ευρώ, ώστε η κύρωση να είναι πραγματικά αποτελεσματική και ανάλογη της βαρύτητας της παράβασης και του οικονομικού οφέλους που ενδέχεται να προκύπτει από αυτή.

Αντίθετα, η προβλεπόμενη προθεσμία των 20 ημερών δεν θα πρέπει να αυξηθεί σε βαθμό που να οδηγεί σε αδικαιολόγητη καθυστέρηση της διαδικασίας. Προτείνεται η καθιέρωση προθεσμίας 30 ημερών, ως εύλογης και επαρκούς προθεσμίας για την άσκηση των προβλεπόμενων δικαιωμάτων.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΣΟΥΛΑΣ – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 00:19

Το ανώτατο πρόστιμο των 30.000 ευρώ είναι απαράδεκτα χαμηλό και πρέπει να αυξηθεί σε 300.000 ευρώ, σύμφωνα με τα σημερινά οικονομικά δεδομένα και τα κέρδη των εταιρειών. Το πρόστιμο πρέπει να επιβάλλεται εντός πέντε ημερών. Η αύξηση της προθεσμίας απομάκρυνσης από 20 σε 90 ημέρες διευκολύνει τους παραβάτες και πρέπει να περιοριστεί στις 30 ημέρες. Η εμπλοκή πολλών υπηρεσιών οδηγεί τελικά στο να μην είναι κανείς υπεύθυνος· πρέπει να οριστεί μία αποκλειστικά αρμόδια αρχή.

Να θεσπιστεί και η παρουσία εκπροσώπου του οικείου Δήμου κατά τους ελέγχους από τις αρμόδιες υπηρεσίες.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΣΟΥΛΑΣ – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 00:20

Η εξουσιοδότηση της παρ. 13 είναι υπερβολικά ευρεία. Ζητήματα που απαιτούν ουσιαστική διοικητική κρίση, επιστημονική αξιολόγηση και εξέταση συγκεκριμένων περιοχών δεν μπορούν να ρυθμίζονται γενικά με υπουργική απόφαση.

Η παρ. 14 ανατρέπει τον εγκεκριμένο κανονισμό λειτουργίας των ΠΟΑΥ και επιτρέπει στους Υπουργούς να καθορίζουν εκ των υστέρων και ανεξέλεγκτα τους όρους λειτουργίας τους. Πρέπει να αφαιρεθεί ολόκληρη. Δεν μπορεί να θεσπιστεί τόσο γενική εξουσιοδότηση πριν από την αναθεώρηση του Ειδικού Χωροταξικού Πλαισίου του 2011.

SOS Ευβοϊκός – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 00:35

Στην πράξη δεν υπάρχει έλεγχος για διαπίστωση παραβάσεων αφού έχουμε καταγγείλει ότι μονάδα λειτουργεί χωρίς να έχει ολοκληρωθεί η αδειοδότησή της και η αρμόδια υπηρεσία της Αποκεντρωμένης Διοίκησης μας παραπέμπει στο Τμήμα Αλιείας του νομού. Μετά από ένα μήνα καμιά ανταπόκριση των υπηρεσιών.

Νίκος Ζαρκαδούλας – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 00:36

Συμπληρωματικά, θεωρώ ότι πρέπει να προβλεφθούν σαφείς συνέπειες για την υποτροπή. Η επανειλημμένη παραβίαση δεν μπορεί να αντιμετωπίζεται κάθε φορά απλώς με ένα νέο πρόστιμο, διότι υπάρχει κίνδυνος η κύρωση να αντιμετωπίζεται τελικά ως κόστος λειτουργίας.

Προτείνεται σε περίπτωση επανάληψης σοβαρής παράβασης να προβλέπεται υποχρεωτική κλιμάκωση των κυρώσεων, μέχρι και προσωρινή αναστολή ή ανάκληση της σχετικής άδειας ή μίσθωσης, ανάλογα με τη βαρύτητα και τη συχνότητα των παραβάσεων.

Επίσης, όταν διαπιστώνεται αυθαίρετη επέκταση ή χρήση δημόσιας υδάτινης έκτασης πέραν της νόμιμα μισθωμένης, πρέπει να προβλέπεται ρητά ότι δεν επιτρέπεται νέα παραγωγική δραστηριότητα στην αυθαίρετα καταληφθείσα έκταση κατά το διάστημα που μεσολαβεί μέχρι την απομάκρυνση.

Τέλος, η συμμόρφωση πρέπει να πιστοποιείται με επιτόπιο επανέλεγχο και όχι μόνο με δήλωση του παραβάτη.

Σε περίπτωση σοβαρής ή επαναλαμβανόμενης περιβαλλοντικής παράβασης, ο επανέλεγχος πρέπει να περιλαμβάνει και αξιολόγηση της κατάστασης του θαλάσσιου πυθμένα και του οικοσυστήματος.

Στόχος πρέπει να είναι οι κυρώσεις να αποτρέπουν πραγματικά την παρανομία και όχι απλώς να την τιμολογούν.

ΟΖΟΝ ΜΗ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 04:36

Η αύξηση της προθεσμίας απομάκρυνσης αυθαίρετων εγκαταστάσεων από δημόσιο χώρο που καταλαμβάνεται παράνομα από επιχειρηματία είναι σκανδαλώδης καθώς:

- (α) τα προβλεπόμενα πρόστιμα δεν είναι εξοντωτικά ώστε να λειτουργούν αποτρεπτικά
- (β) ζημιώνεται το δημόσιο καθώς του στερούνται δυνητικά έσοδα από πρόστιμα 70 ημερών (35.000 ευρώ) ανά περίπτωση αυθαίρετης κατάληψης δημόσιου χώρου
- (γ) νοθεύεται ο ανταγωνισμός επιβραβεύοντας στην ουσία τον καταληψία
- (δ) εμπεδώνεται η λογική της ανομίας στον επιχειρηματικό κόσμο και την κοινωνία

Επιπροσθέτως, είναι σημαντικό να λάβουμε υπόψη πως σε μία τυπική περίπτωση αυθαίρετης κατάληψης δημόσιου χώρου από μονάδα ιχθυοκαλλιέργειας, το γεγονός συνήθως γίνεται αντιληπτό (αν ποτέ γίνει αντιληπτό) μετά από μεγάλα χρονικά διαστήματα παράνομης εκμετάλλευσης. Αυτό και μόνο το γεγονός καθιστά ακατανόητη την αύξηση των προθεσμιών απομάκρυνσης από 20 σε 90 ημέρες από τη διαπίστωση της παράβασης

Είναι επίσης σημαντικό να προβλεφθεί η συνυπαιτιότητα των Π.Ο.Α.Υ. με τα αναλογούντα διοικητικά πρόστιμα και ποινικές ευθύνες σε περιπτώσεις μη αναφοράς των αυθαίρετων καταλήψεων (και άλλων παραβάσεων) από επιχειρήσεις εντός της χωρικής τους αρμοδιότητας

ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΣ ΜΕΘΑΝΩΝ ΕΝΕΡΓΟΙ ΠΟΛΙΤΕΣ – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 08:49

Το ανώτατο πρόστιμο των 30.000 ευρώ είναι απαράδεκτα χαμηλό και πρέπει να αυξηθεί σε 300.000 ευρώ, σύμφωνα με τα σημερινά οικονομικά δεδομένα και τα κέρδη των εταιρειών. Το πρόστιμο πρέπει να επιβάλλεται εντός πέντε ημερών. Η αύξηση της προθεσμίας απομάκρυνσης από 20 σε 90 ημέρες διευκολύνει τους παραβάτες και πρέπει να περιοριστεί στις 30 ημέρες. Η εμπλοκή πολλών υπηρεσιών οδηγεί τελικά στο να μην είναι κανείς υπεύθυνος· πρέπει να οριστεί μία αποκλειστικά αρμόδια αρχή.

Ίδρυμα για το Περιβάλλον του Αργοσαρωνικού (ΑΕΦ) – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 09:41

Η αύξηση της προθεσμίας για την απομάκρυνση αυθαίρετων εγκαταστάσεων από είκοσι σε ενενήντα ημέρες δημιουργεί σοβαρό προβληματισμό, καθώς παρατείνει σημαντικά την αυθαίρετη κατάληψη δημόσιας υδάτινης έκτασης και τις ενδεχόμενες περιβαλλοντικές πιέσεις που συνδέονται με αυτή.

Προτείνεται να μην υιοθετηθεί η γενική αύξηση της προθεσμίας στις ενενήντα ημέρες και να διατηρηθεί σημαντικά συντομότερη προθεσμία για την απομάκρυνση των αυθαίρετων εγκαταστάσεων.

Άρθρο 30 – Υδρανάπαυση και υδατοκαλλιέργειες - Εξουσιοδοτικές διατάξεις - Προσθήκη παρ. 13, 14 και 15 στο άρθρο 26 του ν. 4282/2014

Στο άρθρο 26 του ν. 4282/2014 (Α' 182), περί εξουσιοδοτικών διατάξεων, προστίθενται παρ. 13, 14 και 15 ως εξής:

«13. Με απόφαση του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων ρυθμίζονται ειδικά, τεχνικά και διαδικαστικά θέματα για την υδρανάπαυση, όπως ορίζεται στην περ. θ) της παρ. 2 του άρθρου 1.

14. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και Περιβάλλοντος και Ενέργειας

δύναται να ρυθμίζονται ειδικά και διαδικαστικά ζητήματα σχετικά με τη διαχείριση των Περιοχών Οργανωμένης Ανάπτυξης Υδατοκαλλιέργειών (Π.Ο.Α.Υ.), τις υποχρεώσεις, τα δικαιώματα και την εν γένει λειτουργία των φορέων διαχείρισης των Π.Ο.Α.Υ., καθώς και κάθε άλλο θέμα σχετικό με την εφαρμογή του άρθρου 6.

15. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και Περιβάλλοντος και Ενέργειας ρυθμίζονται τεχνικά και διαδικαστικά θέματα για την άσκηση πολυτροφικής υδατοκαλλιέργειας της περ. ια) της παρ. 2 του άρθρου 1 από μονάδες υδατοκαλλιέργειας.».

Σχόλια επί του άρθρου 30

Εξ. Πολ. Σύλλογος Οικιστών και Οικοπ/χων Σκορπονεριού – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 01:32

Κρίσιμα ζητήματα όπως, κριτήρια χωροθέτησης, περιβαλλοντική αξιολόγηση, προστασία *natura*, προστασία πωσειδωνιάς, δημόσια διαβούλευση, σύμφωνη γνώμη δήμου, έλεγχος ναυσιπλοΐας, σχέδιο αποκατάστασης, ανώτατη διάρκεια, οφείλουν να συμπεριλαμβάνονται στη νομοθεσία και να μην παραπέμπονται σε μία μεταγενέστερη κοινή υπουργική απόφαση.

ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΥΔΑΤΟΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΩΝ ΕΧΙΝΑΔΩΝ ΝΗΣΩΝ ΚΑΙ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 14:12

Η προτεινόμενη παρ. 14 του άρθρου 26 παρέχει ευρεία εξουσιοδότηση για τη ρύθμιση, με κοινή υπουργική απόφαση, θεμάτων που αφορούν τη διαχείριση των Π.Ο.Α.Υ., τις υποχρεώσεις, τα δικαιώματα και την εν γένει λειτουργία των φορέων διαχείρισης, καθώς και «κάθε άλλο θέμα» σχετικό με την εφαρμογή του άρθρου 6.

Για λόγους ασφάλειας δικαίου και σαφούς οριοθέτησης της κανονιστικής εξουσιοδότησης, προτείνεται να διευκρινιστεί ότι η κοινή υπουργική απόφαση δύναται να εξειδικεύει αποκλειστικά τεχνικά και διαδικαστικά ζητήματα εφαρμογής δικαιωμάτων και υποχρεώσεων που προβλέπονται ήδη στον νόμο και δεν δύναται να θεσπίζει αυτοτελώς νέες ουσιαστικές υποχρεώσεις, ιδίως οικονομικές επιβαρύνσεις ή πρόσθετες υποχρεώσεις συμμόρφωσης για τις μονάδες υδατοκαλλιέργειας, χωρίς ειδικό και επαρκές νομοθετικό έρεισμα.

Στο πλαίσιο αυτό, και σε συνδυασμό με τις προβλέψεις των παρ. 6(δ) και 7(β) του άρθρου 6 σχετικά με την πρόσβαση του φορέα διαχείρισης στους μισθωμένους θαλάσσιους χώρους και στις χερσαίες εγκαταστάσεις των μονάδων, κρίνεται σκόπιμο η κανονιστική εξουσιοδότηση να προβλέπει ρητώς τη δυνατότητα εξειδίκευσης της διαδικασίας άσκησης του σχετικού δικαιώματος πρόσβασης. Η εξειδίκευση αυτή θα πρέπει να αφορά ιδίως τον συγκεκριμένο σκοπό για τον οποίο επιτρέπεται η πρόσβαση, τα εξουσιοδοτημένα πρόσωπα, το περιεχόμενο και την εύλογη προθεσμία της προηγούμενης έγγραφης ειδοποίησης, τον χρόνο και τρόπο πραγματοποίησης της επίσκεψης, καθώς και την τήρηση των εφαρμοζόμενων πρωτοκόλλων βιοασφάλειας, υγείας και ασφάλειας.

Περαιτέρω, θα πρέπει να προβλέπονται κατάλληλες εγγυήσεις για την προστασία εμπιστευτικών επιχειρηματικών, τεχνικών και παραγωγικών πληροφοριών στις οποίες ενδέχεται να αποκτούν πρόσβαση οι εκπρόσωποι του φορέα διαχείρισης κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων τους, με περιορισμό της συλλογής και χρήσης πληροφοριών σε όσες είναι αναγκαίες για την εκπλήρωση των νόμιμων σκοπών διαχείρισης, παρακολούθησης και περιβαλλοντικής συμμόρφωσης της Π.Ο.Α.Υ.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΔΟΥΖΙΝΑ – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 20:34

Η παρούσα ελληνική μετάφραση βασίζεται στο πρωτότυπο αγγλικό κείμενο που ακολουθεί.

Άρθρο 30

Το άρθρο δεν περιλαμβάνει ουσιαστικά περιβαλλοντικά πρότυπα. Παραπέμπει τις βασικές εγγυήσεις, τις απαιτήσεις αξιολόγησης και τις ρυθμίσεις εποπτείας σε αποφάσεις που θα εκδοθούν μετά την έναρξη ισχύος του νόμου.

Κύρια ανησυχία: υπερβολική εξάρτηση από μεταγενέστερες αποφάσεις

Οι υπουργικές αποφάσεις μπορούν εύλογα να καθορίζουν έντυπα, μεθόδους δειγματοληψίας και διοικητικές διαδικασίες. Δεν πρέπει, όμως, να καθορίζουν θεμελιώδεις περιβαλλοντικές εγγυήσεις, οι οποίες πρέπει να περιλαμβάνονται στην πρωτογενή νομοθεσία.

Το άρθρο 30 δεν καθορίζει:

- τη νομική διάκριση μεταξύ πραγματικής υδρανάπαυσης και προσωρινής μετεγκατάστασης·
- τις απαιτήσεις έγκρισης μιας θέσης υδρανάπαυσης·
- τις ελάχιστες απαιτήσεις αποκατάστασης και παρακολούθησης·
- τα όρια των εξουσιών των φορέων διαχείρισης ΠΟΑΥ που ελέγχονται από τους παραγωγούς·
- την ανεξάρτητη παρακολούθηση από διαπιστευμένους φορείς υπό την εποπτεία δημόσιας αρχής·
- τις απαιτήσεις δημόσιας πρόσβασης στα δεδομένα·
- τους κανόνες για τις συγκρούσεις συμφερόντων·
- τα πρότυπα περιβαλλοντικής επίδοσης για την πολυτροφική υδατοκαλλιέργεια·
- τους περιορισμούς σε συναφείς αυξήσεις της βιομάζας ιχθύων· ή
- τη συμμετοχή του κοινού και των δήμων στην κατάρτιση των υπουργικών αποφάσεων.

Αυτό δημιουργεί κανονιστική αβεβαιότητα. Επιτρέπει επίσης τη θέσπιση, αποδυνάμωση ή μεταβολή βασικών εγγυήσεων χωρίς τροποποίηση του ίδιου του νόμου.

Παράγραφος 13 του άρθρου 30 — Υδρανάπαυση

Περιβαλλοντικές και κοινωνικές επιπτώσεις

Το άρθρο 22 ορίζει την υδρανάπαυση ως τη μεταφορά όλων των πλωτών εγκαταστάσεων σε άλλη θέση για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα. Στη συνέχεια, η παρ. 13 του άρθρου 30 αναθέτει στον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων τον καθορισμό των κανόνων λειτουργίας.

Ο ορισμός αυτός δεν περιγράφει τη συμβατική περιβαλλοντική υδρανάπαυση. Η πραγματική υδρανάπαυση απαιτεί η επηρεαζόμενη θέση να παραμένει χωρίς εκτρεφόμενο απόθεμα και χωρίς παραγωγική πίεση, ώστε να μπορέσουν να ανακάμψουν ο βυθός και το υδάτινο περιβάλλον.

Η μεταφορά των κλωβών και των ψαριών σε δεύτερη θέση μεταφέρει επίσης:

- τις εισροές ζωοτροφών και τις εκπομπές θρεπτικών ουσιών·
- την απόθεση περιττωμάτων και υπολειμμάτων τροφής·
- τη ζήτηση οξυγόνου·
- τη χρήση φαρμάκων και χημικών ουσιών·
- τον κίνδυνο ασθενειών και παρασίτων·
- τις επιπτώσεις στη ναυσιπλοΐα και στο τοπίο· και
- τις συγκρούσεις με την αλιεία, τον τουρισμό και τις παράκτιες κοινότητες.

Η αρχική θέση μπορεί να ανακάμψει, αλλά η παραγωγική πίεση μεταφέρεται αλλού. Επομένως, η δεύτερη θέση λειτουργεί ως προσωρινή μονάδα παραγωγής και πρέπει να υπόκειται στην ίδια αξιολόγηση με κάθε άλλη νέα θέση ιχθυοκαλλιέργειας.

Μια υπουργική απόφαση δεν μπορεί να διορθώσει τον προβληματικό νομοθετικό ορισμό, εφόσον το άρθρο 22 εξακολουθεί να χαρακτηρίζει την ίδια τη μετεγκατάσταση ως «υδρανάπαυση». Συνεπώς, τα άρθρα 22 και 30 παρ. 13 πρέπει να τροποποιηθούν από κοινού.

Διεθνείς βέλτιστες πρακτικές

- Η Νορβηγία απαιτεί οι θαλάσσιες μονάδες εκτροφής σολομοειδών να αδειάζουν και να τίθενται σε υδρανάπαυση για τουλάχιστον δύο μήνες μετά από κάθε παραγωγικό κύκλο. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να απαιτούν μεγαλύτερη διάρκεια ή συντονισμένη υδρανάπαυση ολόκληρης περιοχής. Αυτό επιβεβαιώνει ότι υδρανάπαυση σημαίνει κενή θέση και όχι συνέχιση της ίδιας παραγωγικής πίεσης σε άλλη περιοχή.
- Η Σκωτία απαιτεί οι συμφωνίες ή δηλώσεις διαχείρισης των μονάδων να ρυθμίζουν την υδρανάπαυση μετά την εξαλίευση και υποστηρίζει τον συντονισμό μεταξύ υδροδυναμικά συνδεδεμένων μονάδων.
- Η προσέγγιση του ιταλικού ISPRA δεν αντιμετωπίζει την ένταξη μιας θέσης σε καθορισμένη ζώνη υδατοκαλλιέργειας ως αυτόματη έγκριση. Οι νέες θέσεις εξακολουθούν να υπόκεινται σε περιορισμούς, ανάλυση πολλαπλών πιέσεων, αξιολόγηση της κατάστασης του θαλάσσιου περιβάλλοντος, έλεγχο φέρουσας ικανότητας και συμμετοχική διαδικασία επιλογής.

Τα συστήματα αυτά αντιμετωπίζουν την υδρανάπαυση ως μέτρο βιοασφάλειας και περιβαλλοντικής διαχείρισης. Κανένα δεν προβλέπει γενικό τεκμήριο ότι μια μονάδα μπορεί να μεταφέρει ολόκληρη την παραγωγή της σε θέση που δεν έχει αξιολογηθεί.

Απαιτήσεις υπεύθυνης υδρανάπαυσης

Η πρωτογενής νομοθεσία πρέπει να απαιτεί:

- την πλήρη απομάκρυνση των ψαριών και την αναστολή της παραγωγής στη θέση που τίθεται σε υδρανάπαυση·
- καθορισμένη αρχική περίοδο ανάκαμψης, η οποία θα παρατείνεται εάν η αποκατάσταση παραμένει ελλιπής·
- ανεξάρτητες έρευνες αρχικής κατάστασης, ενδιάμεσης παρακολούθησης και ελέγχου πριν από την επιστροφή·
- δείκτες για τα ιζήματα, τη βενθική πανίδα, την ποιότητα των υδάτων και τους προστατευόμενους οικοτόπους·
- απαγόρευση ταυτόχρονης λειτουργίας της αρχικής θέσης και της θέσης αντικατάστασης·
- απαγόρευση διπλασιασμού ή αύξησης της εγκεκριμένης βιομάζας·
- αποκατάσταση της περιοχής και απομάκρυνση του εξοπλισμού που δεν χρησιμοποιείται· και
- επιστροφή στην αρχική θέση μόνο όταν η παρακολούθηση επιβεβαιώσει την περιβαλλοντική της ανάκαμψη.

Κάθε θέση μετεγκατάστασης πρέπει να υπόκειται σε χωρικό έλεγχο, αξιολόγηση φέρουσας ικανότητας, περιβαλλοντική αξιολόγηση σε επίπεδο έργου, δέουσα εκτίμηση Natura 2000 όπου απαιτείται, δημόσια διαβούλευση και συμμετοχή του οικείου δήμου. Η θέση της εντός ΠΟΑΥ δεν πρέπει να συνεπάγεται αυτόματη έγκριση.

Προτεινόμενη διαδικασία έγκρισης της δεύτερης θέσης

Η έγκριση πρέπει να εξαρτάται από την επιτυχή ολοκλήρωση όλων των ακόλουθων ελέγχων:

- ****Χωρικός έλεγχος και επιλογή θέσης.**** Δημοσιευμένη αξιολόγηση με σύστημα γεωγραφικών πληροφοριών (GIS) πρέπει να αποκλείει ευαίσθητους οικοτόπους, περιοχές προστατευόμενων ειδών, ύδατα κολύμβησης, διαδρομές ναυσιπλοΐας και θέσεις που συγκρούονται με την αλιεία, τον τουρισμό ή οικισμούς. Πρέπει επίσης να αξιολογεί το βάθος, τα ρεύματα, την ανανέωση των υδάτων, τους κλιματικούς κινδύνους και την υδροδυναμική σύνδεση που μπορεί να ευνοεί τη μετάδοση ασθενειών, σύμφωνα με τον Οδηγό AZA του FAO–GFCM.
- ****Εγγυήσεις αποστάσεων.**** Η θέση πρέπει να συμμορφώνεται με όλες τις αποστάσεις που καθορίζονται στην ΚΥΑ 31722/2011. Επιπλέον, οι κλωβοί, οι άγκυρες και η προβλεπόμενη μέσω μοντελοποίησης ζώνη απόθεσης δεν πρέπει να επηρεάζουν λιβάδια Ποσειδωνίας, κοραλλιογενείς σχηματισμούς ή ασβεστοφυκικούς βυθούς maerl. Πρέπει να εφαρμόζεται, ως προληπτικό μέτρο αρχικού ελέγχου, ζώνη ασφαλείας 1.000 μέτρων από

ευαίσθητους οικοτόπους, κατοικημένες περιοχές και τουριστικές χρήσεις, με δυνατότητα αυστηρότερων αποστάσεων βάσει ειδικής μοντελοποίησης της συγκεκριμένης θέσης.

- ****Φέρουσα ικανότητα της μονάδας.**** Υδροδυναμικά μοντέλα, μοντέλα απόθεσης και μοντέλα ποιότητας υδάτων πρέπει να καθορίζουν δεσμευτικά όρια για την εκτρεφόμενη βιομάζα και την ετήσια χρήση ζωοτροφών. Η αξιολόγηση πρέπει να ποσοτικοποιεί τα οργανικά στερεά, τα θρεπτικά στοιχεία, τη ζήτηση οξυγόνου, τις επιπτώσεις στον βυθό, τη διασπορά χημικών ουσιών και την πιθανότητα μετάδοσης ασθενειών. Η εγκεκριμένη δυναμικότητα πρέπει, βάσει της αρχής της προφύλαξης, να παραμένει χαμηλότερη από το προβλεπόμενο οικολογικό όριο.
- ****Σωρευτική φέρουσα ικανότητα της ΠΟΑΥ.**** Η αξιολόγηση πρέπει να περιλαμβάνει όλες τις υφιστάμενες, εγκεκριμένες και προτεινόμενες μονάδες, μαζί με άλλες πηγές ρύπανσης και τα δυσμενέστερα σενάρια περιορισμένης ανανέωσης των υδάτων και κλιματικών συνθηκών. Η αρχική θέση και η θέση υδρανάπαυσης πρέπει να υπάγονται σε ένα κοινό ανώτατο όριο βιομάζας, χωρίς ταυτόχρονη εισαγωγή αποθέματος και στις δύο.
- ****Περιβαλλοντική αξιολόγηση.**** Η δεύτερη θέση πρέπει να υπόκειται σε πλήρη Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων σε επίπεδο έργου, συμπεριλαμβανομένης της εξέτασης εναλλακτικών λύσεων και της επιλογής μη υλοποίησης. Πρέπει να αποδεικνύεται η συμμόρφωση με την απαγόρευση υποβάθμισης της Οδηγίας-Πλαίσιο για τα Ύδατα. Η στρατηγική αξιολόγηση σε επίπεδο ΠΟΑΥ δεν μπορεί να αντικαταστήσει αυτή την ειδική αξιολόγηση της συγκεκριμένης θέσης.
- ****Εγγυήσεις για το δίκτυο Natura 2000.**** Όταν υπάρχει οικολογική ή υδροδυναμική σύνδεση με περιοχή Natura 2000, η πρόταση πρέπει να αξιολογείται τόσο αυτοτελώς όσο και σε συνδυασμό με άλλες πιέσεις. Η έγκριση πρέπει να απορρίπτεται εάν δεν μπορεί να αποκλειστεί, βάσει αντικειμενικών επιστημονικών στοιχείων, η πρόκληση δυσμενών επιπτώσεων στην ακεραιότητα της προστατευόμενης περιοχής.
- ****Συμμετοχή του κοινού και των δήμων.**** Πριν από την επιλογή της θέσης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να δημοσιεύουν τις συντεταγμένες, τις εναλλακτικές θέσεις, τη βιομάζα, τα μοντέλα, τα δεδομένα αρχικής κατάστασης και τις σχετικές αξιολογήσεις. Οι δήμοι, οι αλιείς, οι τουριστικές επιχειρήσεις, οι κάτοικοι και οι περιβαλλοντικές οργανώσεις πρέπει να έχουν τουλάχιστον 45 ημέρες για την υποβολή σχολίων. Ο νόμος πρέπει επίσης να απαιτεί την έγγραφη συναίνεση του επηρεαζόμενου δήμου. Η ιταλική προσέγγιση επιβεβαιώνει τη σημασία της συμμετοχής των δήμων και των ενδιαφερομένων στην επιλογή νέων θέσεων υδατοκαλλιέργειας.

Προτεινόμενη τροποποίηση της παρ. 13 για την υδρανάπαυση

Η πρωτογενής νομοθεσία πρέπει να καθορίζει τις προϋποθέσεις επιλεξιμότητας, τη μέγιστη διάρκεια, τους δείκτες ανάκαμψης, την ανεξάρτητη παρακολούθηση από διαπιστευμένους φορείς υπό την εποπτεία δημόσιας αρχής και την αποκατάσταση της θέσης. Πρέπει να απαγορεύει την ταυτόχρονη λειτουργία, τον διπλασιασμό της βιομάζας και τις επανειλημμένες παρατάσεις. Οι υπουργικές αποφάσεις πρέπει να ρυθμίζουν μόνο διαδικαστικές λεπτομέρειες.

****Η παράγραφος 13 πρέπει να προβλέπει:****

Με κοινή απόφαση των Υπουργών Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και Περιβάλλοντος και Ενέργειας μπορούν να ρυθμίζονται οι διαδικαστικές λεπτομέρειες της υδρανάπαυσης. Η περιβαλλοντική υδρανάπαυση προϋποθέτει την πλήρη απομάκρυνση του εκτρεφόμενου αποθέματος και την αναστολή της παραγωγής στην επηρεαζόμενη θέση, έως ότου ανεξάρτητη παρακολούθηση από διαπιστευμένους φορείς, υπό την εποπτεία δημόσιας αρχής, επιβεβαιώσει την ανάκαμψη σε σχέση με τις εγκεκριμένες συνθήκες αναφοράς.

****Πρέπει επίσης να προστεθεί:****

Η μεταφορά εγκαταστάσεων ή εκτρεφόμενου αποθέματος σε άλλη υδάτινη περιοχή συνιστά προσωρινή μετεγκατάσταση. Για τη θέση υποδοχής πρέπει να εξασφαλίζονται όλες οι μισθώσεις, οι περιβαλλοντικές εγκρίσεις και οι λοιπές άδειες που απαιτούνται για μια νέα θέση υδατοκαλλιέργειας. Η μετεγκατάσταση δεν επιτρέπεται να αυξάνει την εγκεκριμένη βιομάζα της μονάδας ή της ΠΟΑΥ και η αρχική θέση και η θέση υποδοχής δεν επιτρέπεται να λειτουργούν ταυτόχρονα.

The article contains no substantive environmental standards. It leaves the principal safeguards, assessment requirements and oversight arrangements to decisions adopted after the law enters into force. (Draft Article 30)

Principal concern: excessive reliance on later decisions

Ministerial decisions may appropriately establish forms, sampling methods and administrative procedures. They should not determine fundamental environmental safeguards that belong in primary legislation.

Article 30 fails to establish:

- the legal distinction between genuine fallowing and temporary relocation;
- approval requirements for a fallowing site;
- minimum recovery and monitoring requirements;
- limits on the powers of producer-controlled POAY bodies;
- independent monitoring undertaken by accredited bodies under public authority oversight
- and public-data requirements;
- rules governing conflicts of interest;
- environmental-performance standards for multi-trophic aquaculture;
- restrictions on associated increases in finfish biomass; or
- public and municipal participation in preparing the ministerial decisions.

This creates regulatory uncertainty. It also allows essential protections to be introduced, weakened or changed without amending the primary law.

Paragraph 30(13) — Fallowing

Environmental and social implications

Article 22 defines fallowing as transferring all floating installations to another site for a specified period. Article 30(13) then leaves the operational rules to the Minister.

This definition does not describe conventional environmental fallowing. Genuine fallowing requires the affected site to remain empty of farmed stock and production pressure while the seabed and water environment recover.

Moving cages and fish to a second site transfers:

- feed inputs and nutrient emissions;
- fecal and feed deposition;
- oxygen demand;
- medicine and chemical use;
- disease and parasite risk;
- navigation and visual impacts; and
- conflicts with fisheries, tourism and coastal communities.

The original site may recover, but the production pressure moves elsewhere. The second site therefore functions as a temporary operating farm and must undergo the same assessment as any other new finfish site.

A ministerial decision cannot correct the defective statutory definition if Article 22 continues to define relocation itself as “fallowing”. Articles 22 and 30(13) must therefore be amended together.

International best practice

- Norway requires marine salmonid sites to be emptied and fallowed for at least two months after every production cycle and permits authorities to require longer or coordinated area fallowing. This confirms that fallowing means an empty site, not continued production at the same environmental pressure elsewhere. (Norwegian Aquaculture Operation Regulations, §35)
- Scotland requires farm-management agreements or statements to address fallowing after harvesting and

supports coordinated management between hydrodynamically connected farms. (Aquaculture and Fisheries (Scotland) Act 2013)

- Italy's ISPRA approach does not treat an allocated aquaculture zone as automatic approval: new sites remain subject to constraints, multiple-pressure analysis, marine environmental status, carrying capacity and participatory selection.

These systems treat fallowing as a biosecurity and environmental-management measure. Neither provides a general presumption that a farm can transfer its complete production to an unassessed site.

Requirements for responsible fallowing

Primary legislation should require:

- complete removal of fish and suspension of production at the site being fallowed;
- a defined initial recovery period, subject to extension where recovery remains incomplete;
- independent baseline, interim and pre-return surveys;
- sediment, benthic-fauna, water-quality and protected-habitat indicators;
- prohibition of simultaneous operation of the original and replacement sites;
- no duplication or increase in authorized biomass;
- restoration and removal of unused equipment; and
- return only after monitoring confirms environmental recovery.

Any relocation site must undergo spatial screening, carrying-capacity assessment, project-level environmental assessment, Natura assessment where required, public consultation and municipal participation. Its position inside a POAY must not create automatic approval.

Suggested approval sequence for the second site

Approval should be conditional upon all the following tests:

- Spatial screening and site selection. A published GIS assessment must exclude sensitive habitats, protected-species areas, bathing waters, navigation routes and locations conflicting with fisheries, tourism or settlements. It must also assess depth, currents, flushing, climate hazards and disease connectivity, following the FAO–GFCM AZA Guide.
- Distance safeguards. The site must comply with all distances established by KYA 31722/2011. In addition, cages, anchors and the modelled depositional footprint must not affect Posidonia, coralligenous or maerl habitats. Apply a precautionary 1,000-m screening buffer from sensitive habitats and residential or tourism receptors, subject to stricter site-specific modelling. (Greek aquaculture legislation)
- Farm carrying capacity. Hydrodynamic, deposition and water-quality models must establish binding limits for standing biomass and annual feed. The assessment must quantify organic solids, nutrients, oxygen demand, benthic effects, chemical dispersion and disease connectivity, with precautionary capacity below the predicted ecological limit.
- Cumulative POAY carrying capacity. Assessment must include every existing, authorized and proposed farm, together with other pollution sources and worst-case low-flushing and climate conditions. The original and fallowing sites must share one biomass ceiling, with no simultaneous stocking.
- Environmental assessment. The second site must undergo a full project-level EIA, including alternatives and the no-project option. It must demonstrate compliance with the Water Framework Directive's no-deterioration requirement. A POAY-level strategic assessment cannot replace this site-specific assessment. (EIA Directive; Water Framework Directive)
- Natura 2000 safeguards. Where ecological or hydrodynamic connectivity with a Natura 2000 site exists, the proposal must undergo assessment alone and in combination with other pressures. Approval must be refused unless adverse effects on site integrity can be excluded on objective scientific evidence.
- Public and municipal participation. Authorities must publish the coordinates, alternatives, biomass, models, baseline data and assessments before selecting the site. Municipalities, fishers, tourism operators, residents and environmental organizations must receive at least 45 days to comment. The law should also require written consent from the affected municipality. Italy's approach confirms the importance of municipal and stakeholder

participation in selecting new aquaculture sites. (ISPRA AZA Technical Guide)

Suggested Article amendment for Paragraph 13 - Following

Primary legislation must define eligibility, maximum duration, recovery indicators, independent monitoring undertaken by accredited bodies under public authority oversight and site restoration. It must prohibit simultaneous operation, biomass duplication and repeated extensions. Ministerial decisions should cover procedural details only.

Paragraph 13 should state:

A joint decision of the Ministers responsible for aquaculture and the environment may regulate procedural details concerning fallowing. Environmental fallowing shall require complete destocking and suspension of production at the affected site until independent monitoring undertaken by accredited bodies under public authority oversight confirms recovery against approved reference conditions.

It should add:

Transfer of installations or stock to another water area constitutes temporary relocation. The receiving site shall obtain all leases, environmental approvals and other authorizations required for a new aquaculture site.

Relocation shall not increase authorized farm or POAY biomass, and the original and receiving sites shall not operate simultaneously.

The primary law should define the minimum recovery indicators, maximum relocation period, independent monitoring undertaken by accredited bodies under public authority oversight requirement and conditions for returning to the original site.

Paragraph 14 — POAY management

Environmental and governance implications

Paragraph 30(14) permits later decisions to regulate the rights, obligations and general operation of POAY management bodies. This delegation is very broad.

It could allow a ministerial decision to determine:

- access to farms and commercial information;
- environmental monitoring responsibilities;
- cost recovery from members and non-members;
- data ownership and disclosure;
- preparation of fallowing-site leases; and
- relationships with inspection and enforcement authorities.

Where producers control the POAY body, it should not generate, validate or control the principal evidence used to determine its members' compliance. It may coordinate monitoring and recover costs, but the competent environmental authority must approve the program, receive the data directly and determine compliance.

Article 30(14) must not allow a ministerial decision to give a private POAY body regulatory inspection or enforcement powers. These powers must remain with legally designated public authorities.

International best practice

In Scotland, operators supply monitoring information, but SEPA sets environmental limits, evaluates compliance and undertakes enforcement. (SEPA aquaculture regulation)

Norway uses standardized monitoring, public reporting and risk-based regulatory inspections. Public authorities retain responsibility for compliance decisions and sanctions.

Italian and FAO–GFCM approaches to Allocated Zones for Aquaculture combine public planning, scientific assessment, carrying capacity and stakeholder participation. Industry coordination does not replace public environmental regulation. (ISPRA AZA Technical Guide)

The FAO Guidelines for Sustainable Aquaculture call for clear and predictable processes for authorizing aquaculture activities and for decision-making responsibilities to be delineated and criteria approved in advance. Their single use of the word “delegate” is of delegating decision-making to the competent authority — clarity within government rather than transfer of functions outside it — and they treat codes of practice and similar instruments as measures to supplement laws and regulations, not to substitute for them. Paragraph 5 of

GFCM/36/2012/1 and the ICZM Protocol require the allocation of aquaculture zones to be transparent, participatory and coordinated by the authority responsible for marine planning; none of that attends the making of these three decisions.

Suggested amendment to paragraph 14

Paragraph 30(14) should require, rather than merely permit, the adoption of detailed rules within a defined period. Primary legislation should first establish that:

- the competent authority approves the monitoring program;
- independent organizations collect compliance samples;
- accredited laboratories undertake the analyses;
- operators transmit results directly to the authority;
- monitoring covers farm-level and cumulative POAY effects;
- validated environmental information becomes publicly available;
- municipalities and affected stakeholders participate in oversight;
- the POAY body cannot determine compliance or impose sanctions; and
- environmental exceedances trigger mandatory regulatory action.

Suggested article amendment for Paragraph 13 - POAY management

A joint ministerial decision shall specify the administrative and technical procedures for POAY management. It shall not transfer licensing, regulatory inspection, compliance determination or enforcement powers from the competent public authorities to a POAY management body.

The decision should undergo public consultation and include transparent cost allocation, independent financial audit, conflict-of-interest declarations and appeal procedures for members and non-members.

Paragraph 15 — Multi-trophic aquaculture

Environmental and operational implications

Multi-trophic aquaculture combines fed species, such as finfish, with extractive species such as shellfish, seaweed or deposit feeders. It can recover part of the nutrients released by finfish farming.

The benefit is not automatic.

Performance depends on:

- the species selected;
- the quantities and location of extractive organisms;
- currents and nutrient dispersion;
- seasonal growth and harvesting;
- whether nutrients occur in dissolved or particulate form;
- the proportion of captured material that operators remove through harvest; and
- additional waste produced by the extractive species.

Shellfish can capture some suspended particles but do not directly remove all dissolved nitrogen released by fish. Their feces and pseudo feces may also increase local seabed deposition. Seaweed may absorb dissolved nutrients, but uptake varies seasonally and nutrients may disperse beyond the cultivation area before capture.

Published assessments report very wide nutrient-retention efficiencies between systems. This variability shows why the presence of extractive species cannot, by itself, demonstrate environmental compensation. (Nederlof et al., review of IMTA nutrient-retention efficiency)

Article 30(15) does not expressly authorize a biomass increase. Nevertheless, its broad wording could allow later technical rules to treat multi-trophic production as justification for additional finfish biomass without demonstrated net benefit.

International best practice

The European Commission supports farming systems that can reduce nutrient and organic emissions, including multi-trophic aquaculture. However, it places them within a framework of carrying-capacity assessment, ecosystem protection, monitoring and appropriate regulation. It does not treat multi-trophic production as an

automatic entitlement to increase fed biomass. (EU Strategic Guidelines for Sustainable Aquaculture 2021–2030)

Suggested amendments

The legislation and implementing decision should require:

- a site-specific nutrient and organic-matter budget;
- quantification of nitrogen, phosphorus and particulate releases from finfish;
- predicted capture and harvest by each extractive species;
- assessment of additional bio-deposition from shellfish;
- separate authorization for additional structures and occupied sea area; and
- assessment of navigation, fishing, landscape and community effects.

Any increase in finfish biomass must undergo a formal permit amendment, carrying-capacity assessment and environmental review. The operator must demonstrate net environmental benefit through independently verified results covering a complete production cycle and seasonal variation.

Multi-trophic aquaculture must remain within the binding POAY biomass and feed ceilings unless authorities revise those ceilings through a full cumulative environmental assessment.

Suggested Article amendment to paragraph 15 — Multi-trophic aquaculture

Paragraph 30(15) should state:

Multi-trophic aquaculture shall not create an automatic entitlement to increase finfish biomass, feed use, leased area or production capacity. Any proposed increase shall require independent demonstration of net nutrient removal and ecological benefit, together with compliance with farm-level and cumulative POAY carrying-capacity limits.

It should also require that:

Environmental benefit shall be calculated from nutrients and organic matter demonstrably removed from the aquatic environment through harvested biomass, after deducting releases and impacts generated by the additional cultivated species.

The competent environmental authority should verify performance. If monitoring fails to demonstrate the predicted benefit, it should require biomass reduction, modification or cessation of the multi-trophic arrangement.

Legal assessment

– The environmental content of both new regimes is deferred, and the allocation of the enabling powers is itself a choice: the decision with the greatest environmental content is the only one the Minister of Environment and Energy does not sign, and the decision that would supply the Article 24 safeguards is the only discretionary one. If it is never made, those gaps are permanent. The Chapter meanwhile takes effect on publication, so Articles 22 and 24 operate without whatever rules the decisions might have supplied.

– SEA Directive and Aarhus. A decision fixing where fallowing sites may be, for how long and on what conditions would set the framework for future consent of Annex II projects, and so is arguably a plan or program within Article 3(2)(a) of the SEA Directive requiring assessment and participation under Article 6 — the 2011 Special Framework itself had one. Article 8 of the Aarhus Convention requires effective participation in the preparation of executive regulations while options are still open; none of the three decisions carries a consultation requirement.

– Breadth of the delegation. Article 43(2) of the Constitution permits delegation of specific matters within a framework set by the law, and paragraph 13 tracks that language, which is where a court would begin. The argument to the contrary is that the matters left to the decision — the location of a fallowing site, whether it is assessed, its duration and the treatment of the vacated area — are not technical or procedural, and the statute supplies no framework within which the Minister must settle them.

Suggested amendments

The minimum content of each regime should be fixed in the primary law, leaving the decisions to procedural and technical detail; the fallowing decision should be a joint decision with the Minister of Environment and Energy; each decision should carry a deadline and be subject to public consultation; and paragraph 14 should be

mandatory rather than permissive.

Overall recommendation for Article 30

Article 30 should not be adopted in its present open-ended form. Paragraphs 13, 14 and 15 should remain only as powers to establish administrative and technical detail.

Primary legislation must first establish the non-negotiable safeguards:

- genuine fallowing means complete destocking;
- relocation requires full approval as a separate site;
- public authorities retain monitoring, compliance and enforcement control;
- POAY bodies remain accountable and independently supervised; and
- multi-trophic aquaculture justifies additional finfish biomass only where independent evidence demonstrates a measurable net environmental benefit.

ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗ ΛΕΣΣΕΨΙΑΝΩΝ ΚΑΙ ΙΧΘΥΟΑΠΟΘΕΜΑΤΩΝ ΑΛΙΕΙΑΣ Α Μ Κ Ε – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 21:22

Η ΑΛΚΙΑ Α.Μ.Κ.Ε. υποστηρίζει την εισαγωγή της πολυτροφικής υδατοκαλλιέργειας και προτείνει τη δημιουργία διακριτής νομικής κατηγορίας για την πειραματική εφαρμογή νέων ειδών, συνδυασμών ειδών, μεθόδων και τεχνολογιών.

Το ίδιο το άρθρο 30 προβλέπει ήδη στην προτεινόμενη παρ. 15 κοινή απόφαση των Υπουργών Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και Περιβάλλοντος και Ενέργειας για τα τεχνικά και διαδικαστικά θέματα της πολυτροφικής υδατοκαλλιέργειας.

Σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία του Ευρωπαϊκού Παρατηρητηρίου Αγοράς Προϊόντων Αλιείας και Υδατοκαλλιέργειας (EUMOFA), ο δείκτης αυτάρκειας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ-27) σε προϊόντα αλιείας και υδατοκαλλιέργειας μειώθηκε από 43,7% το 2013 σε 37,5% το 2022, παρουσιάζοντας μικρή ανάκαμψη στο 38,1% το 2023.

Η Ευρώπη χρειάζεται περισσότερη δική της παραγωγή αλιευτικών και υδατοκαλλιεργητικών προϊόντων. Το ερώτημα όμως δεν είναι μόνο πόσο περισσότερο θα παράγουμε, αλλά και πώς θα το παράγουμε. Η αύξηση της παραγωγής δεν μπορεί να επιτευχθεί με οποιοδήποτε περιβαλλοντικό κόστος ούτε αποκλειστικά με την επέκταση των υφιστάμενων μοντέλων εντατικής εκτροφής. Χρειάζεται να αναζητηθούν νέα είδη, νέοι συνδυασμοί ειδών και νέες τεχνολογίες που χρησιμοποιούν αποτελεσματικότερα τους φυσικούς πόρους, περιορίζουν το περιβαλλοντικό αποτύπωμα και μπορούν να λειτουργήσουν βιώσιμα στις ιδιαίτερες συνθήκες της Μεσογείου.

Για να γνωρίζουμε όμως ποιες από αυτές τις λύσεις λειτουργούν, πρέπει πρώτα να μπορούμε να τις δοκιμάσουμε νόμιμα, ελεγχόμενα και σε πραγματικές θαλάσσιες συνθήκες.

Προτείνεται η προσθήκη νέας παραγράφου:

«Με κοινή απόφαση των Υπουργών Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και Περιβάλλοντος και Ενέργειας ρυθμίζονται οι όροι, οι προϋποθέσεις και η απλουστευμένη διαδικασία αδειοδότησης πιλοτικών και πειραματικών μονάδων υδατοκαλλιέργειας περιορισμένης δυναμικότητας και διάρκειας, που αποσκοπούν στη δοκιμή νέων ειδών, συνδυασμών ειδών, μεθόδων ή τεχνολογιών, με κατάλληλους όρους περιβαλλοντικής προστασίας, βιοασφάλειας και επιστημονικής παρακολούθησης.»

Η θεσμοθέτηση αυτής της κατηγορίας — Άδεια Πιλοτικής Υδατοκαλλιεργητικής Καινοτομίας — αποτελεί προϋπόθεση ώστε τέτοιες δράσεις να μπορούν στη συνέχεια να ενταχθούν σε κατάλληλα εθνικά και ευρωπαϊκά χρηματοδοτικά εργαλεία.

Η Κοινή Αλιευτική Πολιτική, Κανονισμός (ΕΕ) 1380/2013, θέτει ως στόχο η αλιεία και η υδατοκαλλιέργεια να είναι περιβαλλοντικά βιώσιμες και ταυτόχρονα να συμβάλλουν στην οικονομική και κοινωνική βιωσιμότητα και

στη διαθεσιμότητα τροφίμων.

Μία πιλοτική μονάδα δεν πρέπει να καλείται να αποδείξει εμπορική ωριμότητα πριν της επιτραπεί να αποδείξει ότι λειτουργεί. Επιτρέψτε λοιπόν νέα καινοτόμα παραγωγικά μοντέλα πριν απαιτήσετε να είναι ήδη επιβεβαιωμένη η εμπορική τους δυναμική.

Π** Ι***** – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 23:13**

Η εξουσιοδότηση της παρ. 13 είναι υπερβολικά ευρεία. Ζητήματα που απαιτούν ουσιαστική διοικητική κρίση, επιστημονική αξιολόγηση και εξέταση συγκεκριμένων περιοχών δεν μπορούν να ρυθμίζονται γενικά με υπουργική απόφαση.

Η παρ. 14 ανατρέπει τον εγκεκριμένο κανονισμό λειτουργίας των ΠΟΑΥ και επιτρέπει στους Υπουργούς να καθορίζουν εκ των υστέρων και ανεξέλεγκτα τους όρους λειτουργίας τους. Πρέπει να αφαιρεθεί ολόκληρη. Δεν μπορεί να θεσπιστεί τόσο γενική εξουσιοδότηση πριν από την αναθεώρηση του Ειδικού Χωροταξικού Πλαισίου του 2011.

Νίκος Ζαρκαδούλας – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 23:20

Η εξουσιοδότηση της παραγράφου 13 είναι υπερβολικά ευρεία. Ζητήματα που προϋποθέτουν ουσιαστική διοικητική κρίση, επιστημονική αξιολόγηση, εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων και εξέταση των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών συγκεκριμένων περιοχών δεν πρέπει να μπορούν να ρυθμίζονται γενικά και χωρίς επαρκείς εγγυήσεις με υπουργικές αποφάσεις.

Οποιαδήποτε σχετική κανονιστική εξουσιοδότηση πρέπει να έχει σαφώς καθορισμένο αντικείμενο, όρια και κριτήρια, ώστε να περιορίζεται η δυνατότητα αυθαίρετης ή διαφορετικής εφαρμογής της. Οι ουσιαστικές αλλαγές που επηρεάζουν το περιβάλλον, τη χωροθέτηση ή τα δικαιώματα των τοπικών κοινωνιών πρέπει να υπόκεινται σε προηγούμενη δημοσιότητα, επιστημονική τεκμηρίωση και ουσιαστική δημόσια διαβούλευση.

Η παράγραφος 14 δημιουργεί ακόμη σοβαρότερο ζήτημα, καθώς παρέχει τη δυνατότητα μεταβολής εκ των υστέρων των όρων λειτουργίας των ΠΟΑΥ μέσω υπουργικών αποφάσεων. Μια τόσο γενική εξουσιοδότηση δημιουργεί ανασφάλεια δικαίου και περιορίζει στην πράξη τη δυνατότητα ουσιαστικού δημόσιου και κοινωνικού ελέγχου.

Για τον λόγο αυτό προτείνεται η διαγραφή της παραγράφου 14. Σε κάθε περίπτωση, δεν πρέπει να θεσπιστεί τόσο ευρεία εξουσιοδότηση πριν ολοκληρωθεί η αναθεώρηση του Ειδικού Χωροταξικού Πλαισίου για τις υδατοκαλλιέργειες.

Π*** Χ**** – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 23:44**

Άρθρο 30 – Παράγραφος 14 του άρθρου 26 του ν. 4282/2014

Η προτεινόμενη παράγραφος 14 δημιουργεί σοβαρό θεσμικό ζήτημα, καθώς φαίνεται να επικαλύπτει και να υποκαθιστά τον ήδη προβλεπόμενο Κανονισμό Λειτουργίας της ΠΟΑΥ.

Ο Κανονισμός Λειτουργίας αποτελεί βασικό στοιχείο της λειτουργίας της ΠΟΑΥ, προτείνεται από τον Φορέα Διαχείρισης και εγκρίνεται στο πλαίσιο της αδειοδότησης της ΠΟΑΥ, ρυθμίζοντας τη λειτουργία του συνόλου της.

Η μεταφορά, εκ των υστέρων, της δυνατότητας καθορισμού ουσιαστικών όρων λειτουργίας της ΠΟΑΥ σε υπουργικές αποφάσεις δημιουργεί κίνδυνο:

υποβάθμισης του ήδη εγκεκριμένου Κανονισμού Λειτουργίας,

παράλληλων και αλληλοεπικαλυπτόμενων κανονιστικών ρυθμίσεων,

μεταβολής των όρων λειτουργίας χωρίς την αντίστοιχη διαδικασία τροποποίησης της πράξης αδειοδότησης,

και τελικά αποσύνδεσης της λειτουργίας της ΠΟΑΥ από το θεσμοθετημένο χωροταξικό και περιβαλλοντικό της πλαίσιο.

Η λειτουργία μιας ΠΟΑΥ δεν μπορεί να καθορίζεται εκ των υστέρων και ανεξάρτητα από την πράξη ίδρυσης, την αδειοδότηση και τον εγκεκριμένο Κανονισμό Λειτουργίας της.

Για τους λόγους αυτούς ζητείται η πλήρης αφαίρεση της προτεινόμενης παρ. 14.

Συνολικό αίτημα

Η προτεινόμενη νομοθετική ρύθμιση πρέπει να διασφαλίζει ότι ο νέος γενικός θεσμός της υδρανάπαυσης δεν θα λειτουργήσει ως παράλληλο σύστημα μετεγκατάστασης ή ως μηχανισμός παράκαμψης του ισχύοντος χωροταξικού και περιβαλλοντικού σχεδιασμού.

Ειδικά για τις ήδη θεσμοθετημένες ΠΟΑΥ, και ιδίως για την ΠΟΑΥ Εχινάδων Νήσων και Αιτωλοακαρνανίας, πρέπει να καταστεί απολύτως σαφές ότι το ήδη εγκεκριμένο καθεστώς υδρανάπαυσης, οι συγκεκριμένες ζώνες, τα όριά τους και η λειτουργική τους σύνδεση με τις παραγωγικές ζώνες δεν μπορούν να τροποποιούνται ή να παρακάμπτονται μέσω μεταγενέστερων υπουργικών αποφάσεων.

Η υδρανάπαυση πρέπει να παραμείνει αυτό που θεσμικά και περιβαλλοντικά δικαιολογεί την ύπαρξή της: μέτρο αποφόρτισης και αποκατάστασης συγκεκριμένου θαλάσσιου χώρου μετά από μακροχρόνια και εντατική χρήση και όχι εναλλακτικός τρόπος μετεγκατάστασης, ίδρυσης νέας μονάδας ή παράκαμψης του χωροταξικού σχεδιασμού.

Κατά συνέπεια, ζητείται η αντίστοιχη τροποποίηση των άρθρων 22, 23, 24, 26, 27, 28 και 29 και η αφαίρεση της παρ. 14 του άρθρου 30, σύμφωνα με τις ανωτέρω παρατηρήσεις

Νίκος Ζαρκαδούλας – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 00:27

(Επιπρόσθετα) Οι εξουσιοδοτικές διατάξεις είναι αναγκαίες για τεχνικά και διαδικαστικά ζητήματα, δεν πρέπει όμως να επιτρέπουν μέσω μεταγενέστερων υπουργικών αποφάσεων ουσιώδεις αλλαγές στους όρους λειτουργίας των ΠΟΑΥ, στις περιβαλλοντικές υποχρεώσεις ή στη χρήση του θαλάσσιου χώρου χωρίς επαρκή δημόσιο έλεγχο.

Ιδιαίτερα η παρ. 14, με τη διατύπωση «καθώς και κάθε άλλο θέμα σχετικό με την εφαρμογή του άρθρου 6», παρέχει υπερβολικά ευρεία εξουσιοδότηση. Προτείνεται να περιοριστεί αποκλειστικά σε σαφώς προσδιορισμένα τεχνικά και διαδικαστικά θέματα και να προβλεφθεί ότι δεν μπορούν με υπουργική απόφαση να τροποποιούνται ουσιώδεις όροι χωροθέτησης, περιβαλλοντικής προστασίας, παραγωγικής δυναμικότητας ή δικαιωμάτων και υποχρεώσεων που επηρεάζουν τις τοπικές κοινωνίες.

Για αποφάσεις που έχουν ουσιώδεις περιβαλλοντικές ή χωροταξικές συνέπειες πρέπει να προβλέπονται δημοσιοποίηση, επιστημονική τεκμηρίωση και προηγούμενη δημόσια διαβούλευση με συμμετοχή των οικείων Δήμων και των επηρεαζόμενων τοπικών κοινωνιών.

Η αναγκαία ευελιξία της διοίκησης δεν πρέπει να οδηγεί σε δυνατότητα ουσιαστικής μεταβολής του θεσμικού πλαισίου των ΠΟΑΥ χωρίς διαφάνεια, συμμετοχή και δημόσιο έλεγχο.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΜΑΚΡΗ – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 08:24

Η παράγραφος 14 πρέπει να απαλειφθεί εξ ολοκλήρου!

Η προσθήκη της στο άρθρο 26 του Ν. 4282/2014 εισάγει μια εξουσιοδοτική διάταξη που έρχεται σε ευθεία αντίθεση με το υφιστάμενο πλαίσιο. Συγκεκριμένα, ακυρώνει τον Κανονισμό Λειτουργίας της ΠΟΑΥ —ο οποίος συντάσσεται από τον Φορέα Διαχείρισης και εγκρίνεται κατά την αδειοδότηση για τη συνολική εύρυθμη λειτουργία της—, μεταβιβάζοντας την απόφαση για τους όρους λειτουργίας αποκλειστικά και ανεξέλεγκτα στους συναρμόδιους Υπουργούς.

Με τον τρόπο αυτό, ο τρόπος λειτουργίας της ΠΟΑΥ, που αποτελεί ουσιώδες στοιχείο της άδειας ίδρυσής της, καθορίζεται εκ των υστέρων με υπουργική απόφαση, αποσυνδεδεμένος από τη διοικητική νομιμότητα που παρείχε η αρχική έγκριση.

ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΣ ΜΕΘΑΝΩΝ ΕΝΕΡΓΟΙ ΠΟΛΙΤΕΣ – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 08:50

Η εξουσιοδότηση της παρ. 13 είναι υπερβολικά ευρεία. Ζητήματα που απαιτούν ουσιαστική διοικητική κρίση, επιστημονική αξιολόγηση και εξέταση συγκεκριμένων περιοχών δεν μπορούν να ρυθμίζονται γενικά με υπουργική απόφαση.

Η παρ. 14 ανατρέπει τον εγκεκριμένο κανονισμό λειτουργίας των ΠΟΑΥ και επιτρέπει στους Υπουργούς να

καθορίζουν εκ των υστέρων και ανεξέλεγκτα τους όρους λειτουργίας τους. Πρέπει να αφαιρεθεί ολόκληρη. Δεν μπορεί να θεσπιστεί τόσο γενική εξουσιοδότηση πριν από την αναθεώρηση του Ειδικού Χωροταξικού Πλαισίου του 2011.

Ίδρυμα για το Περιβάλλον του Αργοσαρωνικού (ΑΕΦ) – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 09:18

Η υδρανάπαυση προκειμένου να λειτουργεί ως εργαλείο περιβαλλοντικής διαχείρισης και να συμβάλει στην ανάκαμψη περιοχών που έχουν δεχθεί παρατεταμένη πίεση από την παραγωγική δραστηριότητα, θα πρέπει να συνδέεται με σαφείς επιστημονικούς και περιβαλλοντικούς στόχους και όχι μόνο με τη μεταφορά των εγκαταστάσεων σε δεύτερη θαλάσσια έκταση.

Το άρθρο 30 παραπέμπει τα ειδικά, τεχνικά και διαδικαστικά ζητήματα εφαρμογής της υδρανάπαυσης σε μεταγενέστερη υπουργική απόφαση, χωρίς να προσδιορίζει ελάχιστες περιβαλλοντικές προϋποθέσεις που θα πρέπει να διέπουν την εφαρμογή της, ιδίως ως προς την επιλογή και λειτουργία της νέας θέσης και την παρακολούθηση και οικολογική ανάκαμψη της αρχικής.

Προτείνεται, συνεπώς, να προβλεφθούν ήδη στο νομοθετικό πλαίσιο βασικές περιβαλλοντικές αρχές και ελάχιστες προϋποθέσεις για την εφαρμογή της υδρανάπαυσης, οι οποίες θα εξειδικεύονται περαιτέρω βάσει επιστημονικών κριτηρίων, ώστε η εφαρμογή της να μην οδηγεί απλώς στη μετατόπιση της περιβαλλοντικής πίεσης από μία περιοχή σε άλλη.

ΓΕΩΤΕΧΝΙΚΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΕΛΛΑΔΑΣ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΚΡΗΤΗΣ – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 09:19

Με το Άρθρο 22 του νομοσχεδίου εισάγονται νέοι σημαντικοί όροι για τις υδατοκαλλιέργειες (υδρανάπαυση, θέση υδρανάπαυσης, πολυτροφική υδατοκαλλιέργεια) αν και με καθυστέρηση, αλλά σε συνδυασμό με το Άρθρο 30 του νομοσχεδίου τα τεχνικά και διαδικαστικά θέματα για τις έννοιες αυτές παραμένουν στον αέρα, καθώς θα προκύψουν από άλλες μελλοντικές ΚΥΑ, όπως επίσης για τους πολυσυζητημένους ΠΟΑΥ.

Άρθρο 31 – Κατάργηση αλιευτικού εργαλείου τράτα ή γρίπος που σύρεται από σκάφος

Η χρήση του αλιευτικού εργαλείου τράτα, κατά την έννοια της παρ. 1 του άρθρου 1 του β.δ. 817/1966 (Α' 209) ή γρίπος που σύρεται από σκάφος (βιντζότρατα) κατά την έννοια του στοιχείου ii) της υποπερ. α) της περ. 1 του άρθρου 2 του Κανονισμού (ΕΚ) 1967/2006 του Συμβουλίου της 21ης Δεκεμβρίου 2006 σχετικά με μέτρα διαχείρισης για τη βιώσιμη εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων στη Μεσόγειο Θάλασσα, την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 2847/93 και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 1626/94 (L 409), απαγορεύεται. Η αναφορά του εργαλείου στις άδειες αλιευτικών σκαφών επαγγελματικής αλιείας διαγράφεται και αυτό καταργείται από τα ενεργά αλιευτικά εργαλεία του Εθνικού Αλιευτικού Μητρώου.

Σχόλια επί του άρθρου 31

Δ*** Γ***** – 27 Αυγούστου 2026, 17:27**

Δεν είναι δίκαιο να αφαιρεθεί μια άδεια έτσι αυθαίρετα από τη στιγμή που είναι βιώσιμο σύμφωνα με μελέτες!

Μιχάλης Τσακκίρης – 27 Αυγούστου 2026, 17:42

Πώς είναι δυνατόν να ζητείται η κατάργηση της βιντζότρατας, όταν μέχρι σήμερα δεν έχει παρουσιαστεί ούτε μία επιστημονική μελέτη που να αποδεικνύει ότι, όπως ασκείται νόμιμα, προκαλεί περιβαλλοντική ζημία; Αντίθετα, το ΕΛΚΕΘΕ, ως ο αρμόδιος κρατικός ερευνητικός φορέας, έχει δημοσιεύσει θετική αξιολόγηση για το συγκεκριμένο αλιευτικό εργαλείο.

Με ποια επιστημονικά δεδομένα απορρίπτονται τα συμπεράσματα του ΕΛΚΕΘΕ; Αν υπάρχουν νεότερες, τεκμηριωμένες μελέτες που αποδεικνύουν το αντίθετο, ας παρουσιαστούν δημόσια. Διαφορετικά, η απαξίωση

της επιστημονικής αξιολόγησης ενός κρατικού φορέα δημιουργεί εύλογα ερωτήματα για τη βάση αυτής της απόφασης.

Κωνσταντίνος Φατούρος – 27 Αυγούστου 2026, 17:54

Εντελώς αντιδημοκρατικό και αντισυνταγματικό να καταργηθεί ένα παραδοσιακό αλιευτικό εργαλείο χωρίς καμία αιτιολογία όταν διαθέτει εγκεκριμένο διαχειριστικό σχέδιο από την ΕΕ και δεν υπάρχει ούτε μια τεκμηριωμένη μελέτη που να συνηγορεί σε αυτό την ίδια ώρα που παρόμοια εργαλεία εργάζονται σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες της Μεσογείου.....

Το β.δ. 817/1966 και ο ευρωπαϊκός κανονισμός 1967/2006 δεν απαγορεύει την εργασία της βιντζοτρατας παρά μόνον την ρυθμίζει κατά σωστό τρόπο και της δίνει το δικαίωμα να εργάζεται...

Χρήστος Στεφανatos – 27 Αυγούστου 2026, 17:57

Δηλώνω την κατηγορηματική αντίθεση μου στη διαγραφή του αλιευτικού εργαλείου της βιντζοτρατας από τις επαγγελματικές άδειες και το εθνικό αλιευτικό μητρώο. 1) οικονομικός αφανισμός: Η μονομερής αυτή απόφαση απαξιώνει την περιουσία και τον εξοπλισμό μας, οδηγώντας μας σε επαγγελματικό αδιέξοδο χωρίς καμία πρόβλεψη για αποζημίωση ή εναλλακτική λύση. 2) πλήγμα στην παράκτια αλιεία: καταργείται ένα παραδοσιακό εργαλείο που στηριζε επί δεκαετίες την τοπική οικονομία των νησιωτικών και παράκτιων περιοχών. Ζητούμε την άμεση απόσυρση της ρύθμισης, τη διατήρηση του εργαλείου στο Μητρώο και την έναρξη ουσιαστικού διαλόγου με τους αλιείς! Στεφανatos Χρήστος Πρόεδρος Αλιευτικού Συλλόγου <> (Σαμη Κεφαλονιάς)

Α*** Β***** – 27 Αυγούστου 2026, 17:57**

Λαθος η καταργηση ενος παραδοσιακου τροπου ψαρεματος απο τη στιγμή που δεν κανει ζημια συμφωνα με μελετες και που παρεχει "φτηνο" και φρεσκο ψαρι στις δυσκολες εποχες που ζουμε!

Σπάθη Φωτεινη – 27 Αυγούστου 2026, 18:19

Με το παρόν σχόλιο εκφράζουμε την έντονη διαμαρτυρία μας για τη συνεχόμενη αβεβαιότητα και τις αδικίες που υφίστανται οι επαγγελματίες αλιείς που εργάζονται με το παραδοσιακό αλιευτικό εργαλείο της βιντζότρατας.

Η βιντζότρατα δεν αποτελεί βιομηχανική αλιεία, αλλά αναπόσπαστο κομμάτι της ελληνικής παράκτιας αλιευτικής παράδοσης. Οι αλιείς του κλάδου τηρούν αυστηρούς εποχικούς και χωρικούς περιορισμούς, συμβάλλοντας στην τοπική οικονομία των νησιωτικών και παρακτίων περιοχών.

Ζητούμε από το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων:

Τη δίκαιη και οριστική νομοθετική ρύθμιση του καθεστώτος λειτουργίας της βιντζότρατας.

Τη λήψη αποφάσεων βάσει πραγματικών επιστημονικών δεδομένων για την παράκτια αλιεία και όχι οριζόντιων απαγορεύσεων.

Την προστασία του επαγγέλματος και των αδειών των βιοπαλαιστών αλιέων.

Καλούμε την ηγεσία του Υπουργείου να εισακούσει τα αιτήματα του κλάδου και να διορθώσει τις αδικίες στο τελικό κείμενο του νόμου.

Χ*** Λ***** – 27 Αυγούστου 2026, 19:08**

Τό αλιευτικό εργαλείο βιντζοτρατα υπάρχει από αιώνες είναι το μοναδικό εργαλείο που μπορεί να πιάσει νόμιμα την μαριδα έχει τα&αρος;ι&αρος;σει κόσμο και κοσμακι φθηνό ψάρι και ολοφρεσκο έσωσε στη κατοχή κόσμο, όταν τραβούσαν την τράτα το(ΑΣΚΕΡΙ) οι άνθρωποι έπαιρναν μερτικό ψάρια και όχι χρήματα (δεν υπήρχαν) και πηγαιναν σπίτι τα ψάρια να επιβιώσουν στην κατοχή. Παλιά υπήρχαν 2000 σήμερα υπάρχουν 72 σε όλη την Ελλάδα η πρωτελευταία είναι στην βόρεια Ελλάδα Εύβοια Αγία Άννα (σε αυτή που κήκε το 2021 και αυτή που μετέφερε το κόσμο το βράδυ της φωτιάς) η επόμενη βρίσκεται στην Καβάλα ούτε βόρειο Ευβοϊκό ούτε Παγασητικό ούτε Θερμαϊκό, για πια ΥΠΕΡΑΛΙΕΥΣΗ ΜΙΛΑΜΕ;;; Δεν υπάρχει ΚΑΜΙΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ που να δείχνει ότι το εργαλείο είναι καταστροφικό ΜΟΝΟ ΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΚΑΦΕΝΕΙΟΥ ΚΑΙ ΑΠΟ ΑΝΙΔΕΟΥΣ. Το μοναδικό εργαλείο που για να δουλέψει ΗΤΑΝ ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΤΗΡΗΣΗ ΤΟΥ ΕΛΚΕΘΕ ΚΑΙ Η ΜΕΛΕΤΗ ΤΟΥ ΗΤΑΝ ΘΕΤΙΚΗ. ΕΙΝΑΙ ΑΜΑΡΤΙΑ ΑΠ ΤΟ ΘΕΟ ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΕΙ ΤΟ ΕΡΓΑΛΕΙΟ ΑΥΤΟ ΜΕ ΤΟ ΕΤΣΙ ΘΕΛΩ ΜΕΡΙΚΩΝ ΑΣΧΕΤΩΝ ΚΑΙ ΞΑΝΑΛΕΩ ΧΩΡΙΣ ΚΑΜΙΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ ΠΟΥ ΝΑ Λ΄ΕΕΙ ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΙΚΟ

Δημήτρης Κουβαράς – 27 Αυγούστου 2026, 19:11

Η βιντζοτρατα το πιο αδικημένο εργαλείο τα τελευταία χρόνια ,μας έχετε υπό διωγμό την τελευταία 7 ετια ενώ προσπαθούμε κ ζητούμε το αυτονόητο την ΜΗ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ του εργαλείου μας ,καθώς δεν έχετε λάβει υπόψιν σας καμία επιστημονική μελέτη ούτε του ΕΛΚΕΘΕ ούτε του ΙΝΑΛΕ ούτε κανενός φορέα ...

Μιχάλης Κ – 27 Αυγούστου 2026, 19:36

Η βιντζοτρατα είναι ένα απ' τα αρχαιότερα αλιευτικά εργαλεία στον ελλαδικό χώρο αναφερόμενο σε πολλές πηγές έχει περάσει από γενιά σε γενιά και θα έρθετε εσείς να το καταργήσετε με πρόσχημα την προστασία των θαλασσών...τι να πω αφήνετε πόσες οικογένειες χωρίς μεροκάματο τους σκληρούς μήνες του χειμώνα που τα ελληνικά νησιά είναι απομονωμένα στερώντας το φρέσκο και φθινό ψάρι απ το κόσμο

Στέλιος – 27 Αυγούστου 2026, 20:33

Η κυβέρνηση ήθελε να μικρύνει το ποσοστό σκαφών με την άδεια βητζοτρατα με τα 25 χιλιάρικά κατάφεραν να μείνουν 70 καΐκια που δεν ξεπερνούν τα 10 μέτρα όπως στον νομό Σάμου μόνο ένα σκάφος η ακτογραμμή σε όλο τον νομό που είναι τρία νησιά είναι 800 χιλιόμετρα και η βητζοτρατα αλιευη μόνο 1000 μέτρα σε μικρά μέρη που επιτρέπει να αλιευη το θεωρώ άδικο και λάθος της κυβέρνησης να θέλει να αφερεσει της άδειες και να μην τής αφήνει να δουλέψουν που πολλή συνάδελφοι ζούμε σε ακριτικά νησιά αυτό είναι ΑΔΙΚΙΑ

Τσακκίρης Νικόλαος – 27 Αυγούστου 2026, 20:34

Άκρος αντισυνταγματικό και εντελώς αδικαιολόγητη η κατάργηση της βιντζοτρατα , δεν στηρίζετε σε καμία επιστημονική μελέτη και βασικό όλα τα ελληνικά και τα ευρωπαϊκά δικαστήρια έχουν ζήτηση την συνεχή της λειτουργίας , αφήστε τον κόσμο να δουλέψει με ένα παραδοσιακό και άκρος ελεγχόμενο εργαλείο και βιώσιμο εργαλείο. Άκρος ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΟ να καταργηθεί....

Α* – 28 Αυγούστου 2026, 12:07

Απαράδεκτο αυτό που γίνεται για το εργαλείο την βιντζοτρατα κάποιοι κύριοι να στερούν το δικαίωμα για εργασία ενώ έχουμε όλες τις θαλάσσιες μελέτες υπέρ μας όπως και αποφάσεις των δικαστηρίων

Γ*** – 28 Αυγούστου 2026, 14:38**

Είμαι αντίθετος στην κατάργηση της βιντζότρατας. Πιστεύω ότι δεν είναι σωστό να στερηθούν δεκάδες μικροί επαγγελματίες ψαράδες το μέσο με το οποίο ζουν, ιδιαίτερα όταν υπάρχουν επιστημονικές αξιολογήσεις που υποστηρίζουν ότι η δραστηριότητα μπορεί να συνεχιστεί με συγκεκριμένους περιορισμούς και κανόνες.

Η προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος είναι απαραίτητη, αλλά πρέπει να γίνεται με τεκμηριωμένα μέτρα, ελέγχους και αυστηρούς κανόνες, όχι με την οριζόντια κατάργηση ενός παραδοσιακού αλιευτικού εργαλείου και την οικονομική εξόντωση των ανθρώπων που το χρησιμοποιούν.

Ν*** – 28 Αυγούστου 2026, 19:26**

Όσοι γνωρίζουν πραγματικά την κατάσταση στη θάλασσα γνωρίζουν πολύ καλά ότι πρόκειται για ένα εργαλείο που δραστηριοποιείται σε ευαίσθητες και ρηχές περιοχές, με σημαντικές απορρίψεις και σοβαρές επιπτώσεις στο θαλάσσιο οικοσύστημα.

Ας σταματήσουμε κάποια στιγμή να κρυβόμαστε πίσω από μελέτες και αριθμούς, όταν η πραγματικότητα στη θάλασσα μπορεί να είναι πολύ διαφορετική.

Η κατάργηση της βιντράτας είναι ένα βήμα προς τη σωστή κατεύθυνση.

Μ*** – 28 Αυγούστου 2026, 22:24**

Το να καταργηθεί ένα παραδοσιακό αλιευτικό εργαλείο σαν την βιντζοτρατα είναι σαν να σβήνεις ένα κομμάτι της νησιωτικής Ελλάδας και όχι μόνο . Όπως είχε πει και ο Ελύτης εάν η Ελλάδα καταστραφεί τελείως , θα μείνει μια ελιά, ένα κλήμα , και μια βάρκα . Είναι αρκετά για να ξανά χτιστεί από την αρχή ε λοιπόν αυτή η βάρκα θα μπορούσε να ήταν το εργαλείο αυτό . Είμαι αντίθετος για την κατάργηση του

Είναι από τα αλιευτικά εργαλεία που έχουν φάει την περισσότερη κριτική ή αλλιώς μπουλιγκ από όλους τους φορείς ακόμη και από ανθρώπους που δεν έχουν ιδέα από ψάρεμα αυτά τα ψέματα που έχουν ακουστεί διαψεύδονται από επιστημονικές μελέτες για όποιον ενδιαφέρεται πραγματικά για το καλό της αλιείας είναι

εύκολο να το δει . Είναι το μόνο εργαλείο που μπορεί να πιάσει την μαρίδα νόμιμα ή οποία το προσδόκιμο ζωής της είναι ο ένας χρόνος ένα φθινόγ ψάρι του λαού του απλού καθημερινού ανθρώπου. Να σημειωθεί σε αυτό το σημείο ότι τα σκάφη αυτά μπορούν να ψαρέψουν σε συγκεκριμένα σημεία όχι παντού δεν μπορούν να βάλουν το δίχτυ οπουδήποτε γιατί έστω και ένα μικρό εμπόδιο μπορεί να προκαλέσει τεράστια ζημιά στο δίχτυ άλλωστε τα περισσότερα ψάρια είναι γνωστό ότι πάνε κοντά σε πέτρες καμία σχέση εκεί που αλιεύει το εργαλείο. Όσοι λένε ότι κάνει καταστροφή είναι συκοφαντίες για δικά τους συμφέροντα αλλιώς τα χρόνια που αδικώς δεν δουλεύει θα φαινόταν ανάπτυξη αντίθετα η θάλασσα πάει χειρότερα από τότε που σταμάτησε αυτό δείχνει ότι δεν ήταν όπως τα λένε και μόνο αυτό λέει πολλά δεν είναι το καταστροφικό εργαλείο προσπαθούν να βλάψουν την βιντζοτρατα επειδή έχει μόνο λίγες άδειες και δεν είναι ανοιχτό για όλους ,μπορεί να κάνει αλιεία με το εργαλείο αυτό μόνο όποιος την έχει γραμμένη στην άδεια του σκάφους.Το εργαλείο αυτό είναι ελεγχόμενο από το ΕΛΚΕΘΕ του οποίου η αξιολόγηση ήταν θετική και θα έπρεπε να είχε μετρήσει θετικά και να δούλευαν αυτά τα σκάφη τα οποία πλέον δεν ξεπερνούν τα 70 . Διασκορπισμένα σε όλη την Ελλάδα πόσο ζημιά κάνουν 70 σκαφη που σε μερικές περιοχές της Ελλάδας δεν έχει καν εκεί πως γίνεται η καταστροφή και η υπεραλίευση που λένε ; Χιλιάδες αλιευτικά χιλιάδες ερασιτέχνες και φτάνει 70 σκαφη ας είμαστε σοβαροί λίγο . Δεν σημαίνει ότι είναι 70 όμως και οι οικογένειες οι οποίες κινδυνεύουν να μείνουν χωρίς δουλειά είναι από τα μόνα αλιευτικά σκάφη που μπορούν να πάρουν κι άλλους αλιείς για δουλειά τουλάχιστον 3-4 άτομα κάθε σκάφος περίπου 280 οικογένειες μπορεί να φαίνεται λίγο αλλά μπορεί να ξεπερνάει τους μόνιμους κατοίκους ακριτικών νησιών . Παλιά ήταν περισσότερα σκάφη μερικά όμως λόγω προβλημάτων υγείας λόγω απογοήτευσης που δεν μπορούν να βγουν για δουλειά με αυτό το εργαλείο λόγω ότι η ζωή στην Ελλάδα δεν είναι εύκολη και χρειαζόταν ο κόσμος μια ανάσα έδωσαν την άδεια οικειοθελώς για το ποσό των 25 χιλιάδων ευρώ που είχε προτείνει η κυβέρνηση ένα ποσό που είναι γελοίο για την επαγγελματική αποκατάσταση του αλιεα που δίνει οικειοθελώς την άδεια αυτή γιατί αχρηστεύει όλο τον εξοπλισμό του για την αλιεία με την βιντζοτρατα παρόλα αυτά τα λίγα σκάφη που έμειναν θα έπρεπε να δουλεύουν όχι να μην μπορούν να δουλέψουν σε αυτό το σημείο θα ήθελα να βάλω μια παρένθεση ακόμη και για να κάνεις αλιευτικό τουρισμό που το προβάλλουν και είναι καλό για την αλιεία και τους αλιείς εκεί όμως που υπάρχει ο τουρισμός! δεν έπρεπε να έχεις την άδεια της βιντζοτρατας ακόμη και αν δεν δουλεύεις με αυτό το εργαλείο οπότε είναι μορφή εκβιασμού πάλι για αυτό το εργαλείο αυτούς τους ανθρώπους κλείνει η παρένθεση τέλος θα ήθελα να προσθέσω ότι είναι το μόνο εργαλείο που θα μπορούσε να μειώσει τον πληθυσμό του λαγοκεφαλού του οποίου ο ρυθμός αυξάνεται συνεχώς και σύντομα θα έχει επίδραση και στον τουρισμό εκτός της αλιείας και της θαλάσσιας ζωής, ακόμα και εχθροί του εργαλείου της βιντζοτρατας έχουν παραδεχτεί ότι είναι η μόνη σωτηρία αυτό το εργαλείο . Συνεπώς είναι τεράστια αδικία για αυτά τα σκάφη να μην μπορούν να συνεχίσουν την δουλειά τους αναιτιολογητα και κυρίως χωρίς κάτι επιστημονικό η αδικία για αυτούς τους ανθρώπους πρέπει να τελειώσει τώρα και να βγει από Οκτώβριο κανονικά ο κόσμος στις δουλειές τους όχι να καταργηθεί ή να δωθεί αποζημίωση της πλάκας όπως των 25 χιλιάδων που για όποιον ξέρει έστω λίγο από θάλασσα ξέρει ότι είναι σταγόνα στον ωκεανό . Την ίδια ώρα που οι Τούρκοι μπαίνουν σε δικά μας χωρικά ύδατα έπρεπε να υποστηρίξουμε την βιντζοτρατα και τους Έλληνες αλιείς και όχι να καταργηθεί η βιντζοτρατα

N* – 28 Αυγούστου 2026, 23:20**

Η κατάργηση της βιντζοτρατας δεν σημαίνει αυτομάτως ότι οι συγκεκριμένοι αλιείς παύουν να είναι επαγγελματίες αλιείς.

Εφόσον εξακολουθούν να διαθέτουν ενεργό επαγγελματικό αλιευτικό σκάφος και άδεια αλιείας, μπορούν να συνεχίσουν τη δραστηριότητά τους με τα άλλα αλιευτικά εργαλεία και μεθόδους που επιτρέπονται και αναγράφονται στην άδεια τους.

Μικες χατζηδακης – 30 Αυγούστου 2026, 09:54

Δηλώνω κατηγορηματικά την αντίθεσή μου ,σε αυτήν την απαράδεκτη και παράνομη απόφαση της κυβέρνησης,για την οριστική διαγραφή του παραδοσιακού εργαλείου της βιντσοτρατας.Αψηφώντας αποφάσεις και έρευνες του ΕΛΚΕΘΕ,και ΙΝΑΛΕ για την βιοσιμότητα του συγκεκριμένου εργαλείου.

Χατζηδάκης Μιχαλης – 30 Αυγούστου 2026, 12:18

Δεν είναι δίκαιο να αφαιρεθεί μια άδεια έτσι αυθαίρετα από τη στιγμή που είναι βιώσιμο σύμφωνα με μελέτες! Δηλώνω την κατηγορηματική αντίθεση μου στη διαγραφή του αλιευτικού εργαλείου της βιντζοτρατας από τις

επαγγελματικές άδειες και το εθνικό αλιευτικό μητρώο. 1) οικονομικός αφανισμός: Η μονομερής αυτή απόφαση απαξιώνει την περιουσία και τον εξοπλισμό μας, οδηγώντας μας σε επαγγελματικό αδιέξοδο χωρίς καμία πρόβλεψη για αποζημίωση ή εναλλακτική λύση. 2) πλήγμα στην παράκτια αλιεία: καταργείται ένα παραδοσιακό εργαλείο που στηριζε επι δεκαετίες την τοπική οικονομία των νησιωτικών και παράκτιων περιοχών. Ζητούμε την άμεση απόσυρση της ρύθμισης, τη διατήρηση του εργαλείου στο Μητρώο και την έναρξη ουσιαστικού διαλόγου με τους αλιείς!

Γιώργος Τσερπές – 31 Αυγούστου 2026, 15:35

Αν κοιτάξει κάποιος τι γίνεται σε άλλες Μεσογειακές χώρες (πχ Ιταλία, Ισπανία) θα δει ότι το εργαλείο διατηρείται με συγκεκριμένες προϋποθέσεις και σχέδια διαχείρισης που εγκρίνονται από την αρμόδια επιστημονική επιτροπή αλιείας (STECF) της ΕΕ. Και όλα αυτά επειδή είναι ένα παραδοσιακό εργαλείο που δίνει την δυνατότητα αλίευσης εμπορικών ειδών που δεν ψαρεύονται εύκολα με άλλο τρόπο. Στην περίπτωση μας ένα σχέδιο διαχείρισης της βιντζότρατας που εστίαζε στην ορθολογική εκμετάλλευση των αποθεμάτων της μαρίδας υποβλήθηκε και εγκρίθηκε πριν λίγα χρόνια από την ΕΕ. Εμείς όμως επιλέξαμε να μην εφαρμόσουμε το σχέδιο (την έγκριση του οποίου ζητήσαμε!) και σήμερα προχωρούμε στην οριστική κατάργηση του εργαλείου. Μάλλον ακατανόητο. Εκτός αν στόχος μας είναι να αυξήσουμε τις εισαγωγές νωπών αλιευτικών προϊόντων.

Περικτεράκη Παναγιώτα – 31 Αυγούστου 2026, 15:39

Καμμία συστηματική μελέτη δεν έχει αποδείξει ότι το συγκεκριμένο εργαλείο, το οποίο χρησιμοποιείται στον Ελλαδικό χώρο από τον 12ο αι. π.Χ. πρέπει να καταργηθεί, ούτε ότι θα υπάρξουν συγκεκριμένα ωφέλη από την κατάργησή του. Αντιθέτως, έχει γίνει διαχειριστική μελέτη από το ΕΛΚΕΘΕ και η χώρα, όπως και άλλες Μεσογειακές Ευρωπαϊκές χώρες, είχε υποβάλει ειδικό διαχειριστικό σχέδιο για κατ'εξαιρέση χρήση του εργαλείου, το οποίο έχει εγκριθεί από την Επιστημονική Τεχνική Επιτροπή Αλιείας της ΕΕ. Αντί λοιπόν η χώρα να εκδόσει ΦΕΚ για την ειδική λειτουργία του εργαλείου, αϊφνης το καταργεί! Εν τω μεταξύ, όλες οι Μεσογειακές χώρες της ΕΕ διατηρούν το εργαλείο με ειδικούς κανονισμούς. Η Ελλάδα δεν μπορεί πλέον να ψαρέψει το παραδοσιακό "μαριδάκι" -το οποίο δεν παρουσιάζει κανένα πρόβλημα στις εκτιμήσεις αποθεμάτων- αλλά μπορεί να το εισάγει από γειτονικές χώρες που αλιεύουν τα ίδια αποθέματα. Ενας παραλογισμός, δηλαδή. Η βιντσότρατα είναι ένα εργαλείο που θα μπορούσε, με κάποιες τροποποιήσεις, να χρησιμοποιηθεί και για την μαζική αλίευση ξενικών λεσσεψιανών ειδών, τα οποία είναι πολύ εξαπλωμένα κυρίως στην πολύ παράκτια ζώνη, όπου μπορεί να αλιεύσει το συγκεκριμένο εργαλείο. Αυτό έχει αποδειχθεί από τις πειραματικές αλιείες με βιντσότρατα στα πλαίσια μελετών. Αυτή τη στιγμή έχει απομείνει ένας πολύ περιορισμένος αριθμός σκαφών με τη συγκεκριμένη άδεια και η κατάργησή της θα φέρει την οριστική απώλεια της παραδοσιακής αυτής τέχνης της παράκτιας αλιείας και μαζί την απώλεια ενός χρήσιμου εργαλείου για την αντιμετώπιση σύγχρονων προκλήσεων από τις επιπτώσεις της μεγάλης αύξησης των ξενικών και χωροκατακτητικών ειδών στην παράκτια ζώνη. Ο νομοθέτης θα πρέπει να λάβει υπ'όψιν του τις υπάρχουσες ειδικές επιστημονικές μελέτες και όχι να τις αγνοεί, επηρεαζόμενος πιθανώς από γενικές δοξασίες και λανθασμένα σλόγκαν που διαχέονται από αδαείς στην ελληνική κοινή γνώμη

Α*** Μ***** – 31 Αυγούστου 2026, 16:15**

Καμμία συστηματική μελέτη δεν έχει αποδείξει ότι το συγκεκριμένο εργαλείο, το οποίο χρησιμοποιείται στον Ελλαδικό χώρο από τον 12ο αι. π.Χ. πρέπει να καταργηθεί. Αντιθέτως, έχει γίνει διαχειριστική μελέτη από το ΕΛΚΕΘΕ και η χώρα, όπως και άλλες Μεσογειακές Ευρωπαϊκές χώρες, είχε υποβάλει ειδικό διαχειριστικό σχέδιο για κατ'εξαιρέση χρήση του εργαλείου, το οποίο έχει εγκριθεί από την Επιστημονική Τεχνική Επιτροπή Αλιείας της ΕΕ.

Υπάρχει μια ιδεοληπτική αντιμετώπιση του θέματος που μεταφέρει άκριτα και στρεβλά εμπειρίες και μελέτες από τον Ατλαντικό και την Βόρεια θάλασσα. Η διαταραχή που προκαλεί στο περιβάλλον ένα εργαλείο που λειτουργεί σαν "παμφάγος θηρευτής" σε ένα ολιγοτροφικό περιβάλλον μεγάλης βιοποικιλότητας είναι μάλλον θετικός αρκεί να λειτουργεί διαχειριστικά με χαμηλή και μέτρια ένταση. Η μείωση των πεζοτρατών από 800 σε σχεδόν 200 και η παρακολούθησή της και ελεγχόμενη χρήση της μπορεί να εξαλείψει τους διαχειριστικούς κινδύνους. Επιπλέον είναι πιθανά το μόνο εργαλείο που ακριβώς επειδή δεν δρά επιλεκτικά θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί για την μαζική αλίευση ξενικών λεσσεψιανών ειδών, όπως ο λαγοκέφαλος, τα οποία είναι πολύ εξαπλωμένα κυρίως στην πολύ παράκτια ζώνη, όπου μπορεί να αλιεύσει το συγκεκριμένο εργαλείο. Αυτό έχει

αποδειχθεί από τις πειραματικές αλιείες με βιντσότρατα στα πλαίσια μελετών.

Γιωργος – 31 Αυγούστου 2026, 17:48

Αυτο που θέλετε να κάνετε δεν είναι σωστό γιατί ο κόσμος δεν θα βρσκει φθνήν και φρεσκο ψάρι να αγορασουν.

Γκίκας Ραφαήλ – 1 Σεπτεμβρίου 2026, 12:11

Καμία συστηματική μελέτη δεν έχει αποδείξει ότι το συγκεκριμένο εργαλείο, το οποίο χρησιμοποιείται στον ελληνικό χώρο ήδη από τον 12ο αιώνα π.Χ., πρέπει να καταργηθεί, ούτε ότι η κατάργησή του θα επιφέρει συγκεκριμένα οφέλη. Αντίθετα, έχει εκπονηθεί διαχειριστική μελέτη από το ΕΛΚΕΘΕ και η Ελλάδα, όπως και άλλες μεσογειακές χώρες της ΕΕ, είχε υποβάλει ειδικό διαχειριστικό σχέδιο για την κατ' εξαίρεση χρήση του εργαλείου, το οποίο εγκρίθηκε από την αρμόδια Επιστημονική και Τεχνική Επιτροπή Αλιείας της ΕΕ. Αντί, λοιπόν, η χώρα να εκδώσει το απαιτούμενο ΦΕΚ για την ειδική και ελεγχόμενη λειτουργία του εργαλείου, επιλέγει αιφνιδιαστικά να το καταργήσει.

Την ίδια στιγμή, οι υπόλοιπες μεσογειακές χώρες της ΕΕ διατηρούν τη δυνατότητα χρήσης του, εφαρμόζοντας ειδικούς κανονισμούς και περιορισμούς. Ως αποτέλεσμα, η Ελλάδα δεν θα μπορεί πλέον να αλιεύει το παραδοσιακό «μαριδάκι», το οποίο δεν παρουσιάζει κανένα πρόβλημα στις εκτιμήσεις αποθεμάτων, ενώ την ίδια στιγμή μπορεί να το εισάγει από γειτονικές χώρες που αλιεύουν τα ίδια αποθέματα. Πρόκειται, ουσιαστικά, για έναν παραλογισμό.

Παράλληλα, η βιντσότρατα, με κατάλληλες τροποποιήσεις και υπό αυστηρά ελεγχόμενες συνθήκες, θα μπορούσε να αποτελέσει ένα χρήσιμο εργαλείο για τη μαζική αλίευση ξενικών και λεσσεψιανών ειδών, τα οποία έχουν πλέον εξαπλωθεί σε μεγάλο βαθμό, ιδιαίτερα στην πολύ ρηχή παράκτια ζώνη όπου μπορεί να δραστηριοποιηθεί το συγκεκριμένο εργαλείο. Η δυνατότητα αυτή έχει ήδη διερευνηθεί και τεκμηριωθεί μέσα από πειραματικές αλιείες στο πλαίσιο σχετικών μελετών.

Σήμερα έχει απομείνει ένας πολύ περιορισμένος αριθμός σκαφών με τη συγκεκριμένη άδεια. Η πλήρης κατάργησή της δεν θα σημαίνει μόνο την οριστική απώλεια μιας παραδοσιακής μορφής παράκτιας αλιείας, αλλά και την απώλεια ενός δυναμικά χρήσιμου εργαλείου για την αντιμετώπιση μιας σύγχρονης και ολοένα εντονότερης πρόκλησης: της μεγάλης αύξησης των ξενικών και χωροκατακτητικών ειδών στην παράκτια ζώνη. Ο νομοθέτης θα πρέπει, επομένως, να λάβει σοβαρά υπόψη τις διαθέσιμες ειδικές επιστημονικές μελέτες και τα υφιστάμενα δεδομένα, αντί να αγνοεί τεκμηριωμένες επιστημονικές προσεγγίσεις και να οδηγείται σε οριζόντιες απαγορεύσεις, ενδεχομένως υπό την επιρροή γενικών αντιλήψεων που διαδίδονται στη δημόσια συζήτηση χωρίς επαρκή επιστημονική τεκμηρίωση.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΜΑΡΚΟΓΛΟΥ – 1 Σεπτεμβρίου 2026, 14:07

Η βιντσότρατα είναι ένα από τα πιο αρχαία αλιευτικά εργαλεία στην Ελλάδα, αποτελώντας όχι μόνο παράδοση της χώρας μας αλλά και ένα εργαλείο, που αν χρησιμοποιηθεί ορθώς όπως όλα τα επιτρεπόμενα αλιευτικά εργαλεία, μπορεί να προσφέρει στην αγορά πολλά διαφορετικά είδη εμπορικών ψαριών, όπως η μαρίδα, με χαμηλό κόστος για το κοινό και την αύξηση του εισοδήματος των αλιέων. Επίσης, όπως φαίνεται και από πρόσφατες πειραματικές αλιείες με βιντσότρατα, μπορεί να χρησιμοποιηθεί αποτελεσματικά για την αλιεία λεσσεψιανών ειδών, των οποίων οι επιπτώσεις στα θαλάσσια οικοσυστήματα είναι πολυάριθμες. Δεν θεωρώ ότι η απόφαση της κατάργησης της βιντσότρατας έχει βασιστεί πάνω σε επιστημονικά δεδομένα ή πρακτικές επιστημονικές μελέτες και ζητώ να επανεξεταστεί, λαμβάνοντας υπόψη εμπεριστατωμένες μελέτες και γνώσεις από καταρτισμένα και εξειδικευμένα στον τομέα της αλιείας, άτομα.

Βαγγέλης Τζανάτος – 1 Σεπτεμβρίου 2026, 15:11

Υπάρχουν πολλοί λόγοι για τους οποίους το μέτρο αυτό νομίζω ότι είναι στη λάθος κατεύθυνση:

(1) Απ' όσο γνωρίζω δεν έχει υπάρξει κάποια πολυετής, συστηματική μελέτη που να έχει δείξει ότι πρέπει να καταργηθεί η βιντσότρατα ή ότι η κατάργησή της θα προσφέρει συγκεκριμένο όφελος. Ίσως ως χώρα υιοθετούμε μέτρα που έχουν σχεδιαστεί σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης και συχνά αφορούν σε άλλες περιοχές, οικοσυστήματα, είδη ψαριών και συστήματα αλιείας.

(2) Το Ελληνικό Κέντρο Θαλασσίων Ερευνών (ΕΛΚΕΘΕ) έχει κάνει σχετική διαχειριστική μελέτη και είχε υποβληθεί ειδικό διαχειριστικό σχέδιο από τη χώρα. Μάλιστα το σχέδιο αυτό έχει εγκριθεί από το STECF της

Ευρωπαϊκής Ένωσης (Επιστημονικό, Τεχνικό & Οικονομικό Συμβούλιο Αλιείας της ΕΕ). Η Ελλάδα πρακτικά θα καταργήσει ένα παραδοσιακό αλιευτικό εργαλείο το οποίο θα μπορούσε να λειτουργήσει κατ' εξαίρεση και με συγκεκριμένες προδιαγραφές, όπως έχει συμβεί σε άλλες περιπτώσεις/μεσογειακές χώρες της ΕΕ. Θα μπορούσε να ληφθεί μέριμνα για παρακολούθηση της αλιευτικής δραστηριότητας και παραγωγής του εργαλείου, την προστασία των ενδιαιτημάτων, τη διατήρηση και την αειφορία των αποθεμάτων. Προφανώς η χώρα θα έπρεπε σε αυτή την περίπτωση να ενισχύσει την παρακολούθηση και τις συστηματικές επιστημονικές εκτιμήσεις του αποθέματος της μαρίδας (και φυσικά και άλλων σημαντικών αλιευμάτων). Περισσότερες τεχνικές πληροφορίες υπάρχουν φυσικά στο ίδιο το διαχειριστικό σχέδιο, το οποίο προφανώς σήμερα, δέκα χρόνια μετά, θα έπρεπε να ανανεωθεί ή να αλλάξουν διατάξεις του με βάση την τρέχουσα κατάσταση.

(3) Το αλιευτικό εργαλείο βιντζότρατα έχει κοινωνικο-οικονομική σημασία, ειδικά στα νησιά: Έχει δώσει για αιώνες φτηνό ψάρι στον κόσμο αλιεύοντας είδη με κύριο και πιο χαρακτηριστικό τη μαρίδα, η οποία μάλιστα δεν αλιεύεται σε μεγάλο βαθμό από άλλα αλιευτικά εργαλεία. Βιολογικά, αναφορικά με τους πληθυσμούς των ψαριών, η κατάσταση του αποθέματος της μαρίδας (που αποτελεί κύριο είδος-στόχο του εργαλείου) δε φαίνεται να έχει προβλήματα. Αναφορικά με τα ενδιαιτήματα, η χρήση του εργαλείου αν δεν κάνω λάθος ήδη απαγορευόταν πάνω από βυθούς με *Posidonia oceanica* (αν δεν κάνω λάθος υπάρχει σχετική μέριμνα και στο διαχειριστικό σχέδιο), γεγονός που αποτελούσε για χρόνια σημαντική παράμετρο που απασχολούσε -και ορθά. Θα μπορούσε να διατηρηθεί η απαγόρευση. Αν το πρόβλημα είναι ότι δεν γνωρίζουμε πού έχει λιβάδια ποσειδωνίας, προφανώς πρέπει να χρηματοδοτηθούν μελέτες χαρτογράφησης της και να απαγορευτεί η χρήση της βιντζότρατας εκεί. Αν το πρόβλημα είναι η παράνομη χρήση του εργαλείου, αυτό που χρειάζεται είναι η εφαρμογή των ισχυουσών διατάξεων και ρυθμίσεων, όχι η πλήρης κατάργησή του εργαλείου.

(4) Το εργαλείο αυτό χρησιμοποιείται στην Ελλάδα από την αρχαιότητα. Το συγκεκριμένο γεγονός δεν είναι σημαντικό από μόνο του (υπό την έννοια ότι δεν πρέπει να υιοθετούμε κάτι απλώς και μόνο επειδή γινόταν στην αρχαιότητα), όμως είναι ένας παραδοσιακός τρόπος αλιείας (μία «τέχνη» ψαρέματος) η γνώση της οποίας (αλλά και η γνώση για την παράκτια ζώνη) θα χαθεί. Έτσι θα περιοριστεί και η γνώση που έχουμε για τη θάλασσα αλλά και η ικανότητά μας να κάνουμε επιστημονικές ποσοτικές δειγματοληψίες στην παράκτια ζώνη (σημαντικό ιδιαίτερα για την παρακολούθηση της εξάπλωσης παράκτιων εισβλητικών ειδών, αν και βέβαια υπάρχουν και μη επεμβατικές μέθοδοι για αυτό οι οποίες όμως δεν είναι αποτελεσματικές για όλα τα είδη ψαριών). Δεν γνωρίζω αν θα ήταν σκόπιμο, χρήσιμο ή ορθό να υπάρξει χρήση του εργαλείου και για περιορισμό των εισβλητικών ειδών (αλλά σίγουρα είναι κάτι για το οποίο κατά τα άλλα υποτίθεται ότι ενδιαφέρεται η πολιτεία).

Συμπερασματικά: Ο νομοθέτης θα πρέπει να μην αγνοεί τις υπάρχουσες επιστημονικές μελέτες αλλά να τις λαμβάνει υπόψη. Θα μπορούσε να γίνει ένα νέο διαχειριστικό το οποίο να σχεδιάσει (ξεκινώντας «από το μηδέν» και χωρίς προκαταλήψεις με αποκλειστικό σκοπό να επιτευχθεί αειφορία στα πλαίσια του κοινωνικο-οικολογικού συστήματος της αλιείας) τη χρήση του αλιευτικού εργαλείου στο χώρο και στο χρόνο και να εξασφαλίσει την επιστημονική παρακολούθησή του και τη διαχείρισή του γύρω από τους άξονες της διατήρησης ενδιαιτημάτων και ιχθυοαποθεμάτων.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΑΝΤΩΝΗΣ – 3 Σεπτεμβρίου 2026, 00:52

Επειδή η συγκεκριμένη κυβέρνηση έχει ξεχάσει ότι αυτή η χώρα διαθέτει Σύνταγμα το οποίο προστατεύει την εργασία θα ήθελα αρχικά να θυμίσω το Άρθρο 1 παρ.3, το Άρθρο. 22 παρ. 1 και το Άρθρο 25 παρ.1 έως 4 του Συντάγματος όπου διαβάζουμε ότι « Όλες οι εξουσίες πηγάζουν από το Λαό, υπάρχουν υπέρ αυτού και του Έθνους και ασκούνται όπως ορίζει το Σύνταγμα», «Η εργασία αποτελεί δικαίωμα και προστατεύεται από το κράτος». Αφού περιγράψαμε τα βασικά κάτι άλλο που βλέπουμε από αυτό το Κράτος είναι ότι λειτουργεί αντιθεσμικά παίρνοντας μελέτες πληρωμένες από τον ελληνικό λαό, θεσμικών οργανισμών (ΕΛΚΕΘΕ, Συμβούλιο Αλιείας, Ευρωπαϊκής επιτροπής) και τις πετάει στο καλάθι των αχρήστων. Λαμβάνονται υπόψιν μόνο οι ατεκμηρίωτες απόψεις συγκεκριμένων προσώπων. Δεν υπάρχει κανένας κανονισμός και καμία ελληνική νομοθεσία που να απαγορεύει τη λειτουργία της βιντζότρατας. Ο κανονισμός 1967/2006 περιορίζει τη δραστηριότητα του συγκεκριμένου αλιευτικού εργαλείου, όπως και όλων των αλιευτικών εργαλείων αλλά δίνεται η δυνατότητα μέσα από τον ίδιο κανονισμό μέσω διαχειριστικού σχεδίου να συνεχιστεί η δραστηριότητα του όπως τα προηγούμενα χρόνια μέχρι το 2020. Παρόλο που η Κυβέρνηση μέσω του Υπ. Αγροτικής Ανάπτυξης και τον κ. Λιβανό κατέθεσε διαχειριστικό σχέδιο αρνήθηκε στην συνέχεια να το υλοποιήσει με τεράστιο οικονομικό και κοινωνικό κόστος για τους ιδιοκτήτες των αλιευτικών ,τους Έλληνες καταναλωτές και ιδιαίτερα

τους κατοίκους νησιωτικών περιοχών. Στη συνέχεια αφού διαπιστώσαμε την απροθυμία της κυβέρνησης να προχωρήσει στην νόμιμη διαδικασία προσφύγαμε στα Ελληνικά και Ευρωπαϊκά ανώτατα δικαστήρια όπου λάβαμε τις θετικές αποφάσεις του ΣτΕ (Ε' τμήμα 2133/2022 Δέκτη Αίτηση για βιντζότραπεζα) με προγενέστερη απόφαση του ΣτΕ (1675/2010 που επιτρέπει την αλιεία με βιντζότραπεζα κατόπιν προσφυγής ανταγωνιστών, του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου 3ο τμήμα (Αρ. Αίτησης 11009/23 Στρασβούργο 23/10/25). Γίνετε λοιπόν αντιληπτό ότι το Άρθρο 31 πρόκειται για μια αυθαίρετη, αντισυνταγματική και καθαρά αντιθεσμική πράξη η οποία διαγράφει κομμάτι της ιστορίας του έθνους, της πολιτισμικής μας κληρονομιάς και στρέφεται εναντίον βιοπαλαιστών αλιέων.

ΑΣΤΙΚΗ ΜΗ ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΥΔΑΤΙΝΩΝ ΟΙΚΟΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ – 4 Σεπτεμβρίου 2026, 10:46

Η αναφορά του εργαλείου στις άδειες αλιευτικών σκαφών επαγγελματικής αλιείας διαγράφεται και αυτό καταργείται από τα ενεργά αλιευτικά εργαλεία του Εθνικού Αλιευτικού Μητρώου. Θετική η θεσμοθέτηση, η κατάργηση της βιντζότραπεζας προωθείται ήδη εδώ και χρόνια, και η αλιεία με το μέσο αυτό εξακολουθούσε να βρίσκεται σε ισχύ με συνεχόμενες παρατάσεις.

Κωνσταντίνος Μαρκάκης – 4 Σεπτεμβρίου 2026, 13:53

Η βιντζότραπεζα αποτελεί ένα παραδοσιακό αλιευτικό εργαλείο με μακρά ιστορία στον ελληνικό χώρο και η κατάργησή της θα πρέπει να βασιστεί σε σαφή επιστημονικά δεδομένα και όχι σε γενικεύσεις. Δεν είναι τεκμηριωμένο ότι η οριστική κατάργηση του εργαλείου θα οδηγήσει από μόνη της σε συγκεκριμένα περιβαλλοντικά ή διαχειριστικά οφέλη. Αντίθετα, η χρήση της έχει ήδη αποτελέσει αντικείμενο ειδικού διαχειριστικού σχεδιασμού, με επιστημονική αξιολόγηση σε ευρωπαϊκό επίπεδο και με πρόβλεψη συγκεκριμένων περιορισμών για την άσκηση της αλιείας.

Αυτό δεν σημαίνει ότι η βιντζότραπεζα δεν έχει επιπτώσεις ή ότι δεν χρειάζεται αυστηρούς κανόνες. Σημαίνει όμως ότι θα μπορούσε να εξεταστεί η διατήρησή της υπό ένα σύγχρονο και αυστηρά ελεγχόμενο διαχειριστικό καθεστώς, με περιορισμένο αριθμό σκαφών, συγκεκριμένες περιοχές και περιόδους αλιείας και συνεχή παρακολούθηση των αλιευμάτων και των επιπτώσεων. Άλλωστε, πρόκειται πλέον για έναν πολύ περιορισμένο αριθμό σκαφών, επομένως η διατήρηση της δραστηριότητας υπό ελεγχόμενες συνθήκες δεν θα πρέπει να συγχέεται με ανεξέλεγκτη χρήση του εργαλείου.

Παράλληλα, η διατήρηση της βιντζότραπεζας θα μπορούσε να έχει και μια επιπλέον χρησιμότητα στο μέλλον, καθώς με κατάλληλες προσαρμογές έχει ήδη εξεταστεί πειραματικά η δυνατότητα αξιοποίησής της για στοχευμένη αλιεία ξενικών και λεσσεψιανών ειδών στην παράκτια ζώνη. Σε μια Μεσόγειο που αλλάζει γρήγορα και όπου η εξάπλωση των ξενικών ειδών αποτελεί ολοένα μεγαλύτερη πρόκληση, θα ήταν ίσως άδικο να χάσουμε οριστικά ένα εργαλείο και μια τεχνογνωσία που ενδέχεται να αποδειχθούν χρήσιμα στο μέλλον.

Για τους λόγους αυτούς, θα ήταν προτιμότερο, πριν από την οριστική κατάργηση της βιντζότραπεζας, να εξεταστεί η δυνατότητα διατήρησής της σε ένα αυστηρά ελεγχόμενο και επιστημονικά παρακολουθούμενο πλαίσιο. Η διαχείριση μιας δραστηριότητας με βάση τα πραγματικά δεδομένα και την προσαρμογή των μέτρων όταν χρειάζεται μπορεί να αποτελέσει πιο αποτελεσματική λύση από την οριστική κατάργησή της.

ΜΠΟΥΝΤΟΥΚΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ – 5 Σεπτεμβρίου 2026, 12:22

Άρθρο 31

Κατάργηση αλιευτικού εργαλείου τράτα ή γρίπος που σύρεται από σκάφος
ΣΧΟΛΙΟ ;

Απαράδεκτη διάταξη , που θέτει εν κινδυνω την ασφάλεια δικαίου, για όλους τους αλιείς,
Η βιντζότραπεζα είναι ένα παραδοσιακό Ελληνικό αλιευτικό εργαλείο, μακρυν το αρχαιότερο, έναντι όλων των αλιευτικών εργαλείων. Διαθέτει όλα τα εχέγγυα, ώστε να μπορεί να εργάζεται απρόσκοπτα.
Πρόκειται για ανατιολόγητη κατάργηση ενός αλιευτικού εργαλείου, το οποίο διαθέτει Διαχειριστικό σχέδιο, σύμφωνα με τις επιταγές του ΕΚ 1967, που είναι και το μόνο δεσμευτικό προαπαιτούμενο, για την συνέχιση

λειτουργίας του.

Διαθέτει επιπρόσθετα δυο δικαστικές αποφάσεις, ήτοι : από Αρειο Πάγο και ΣΤΕ, που δικαιώνουν την Βιτζότρατα έναντι της Διοίκησης, αλλά και μία από το Δικαστήριο Ανθρωπίνων δικαιωμάτων της ΕΕ, στο οποίο προσέφυγε, το οποίο καταδίκασε την Χώρας μας.

Να καταθέσουμε τέλος, ένα στοιχείο που πηγάζει από την εμπειρία μας στην θάλασσα : «η παράκτια ζώνη υποβαθμίστηκε ραγδαία μετά την απομάκρυνση της Βιντζότρατας».

M*** – 5 Σεπτεμβρίου 2026, 20:17**

Δεν συμφωνώ με την κατάργηση της βιντζότρατας !! Είναι απάνθρωπο αυτό που κάνει η κυβέρνηση σε αυτούς τους ανθρώπους. Σε περίπτωση που λάβει σοβαρά υπόψιν της η κυβέρνηση όλα τα σχόλια εδώ θα καταλάβει ότι κάνει λάθος για την κατάργηση και θα ήθελα να εξηγήσει η Πολιτεία με σαφήνεια γιατί επιλέγει την οριστική κατάργηση του εργαλείου αντί τη χρήση της με συγκεκριμένους όρους όπως τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες ; Από όσο γνωρίζω, σήμερα έχουν απομείνει περίπου 75 σκάφη που εξακολουθούν να έχουν το συγκεκριμένο εργαλείο στο μητρώο. Δεν μιλάμε δηλαδή για τον μεγάλο αριθμό σκαφών που υπήρχε παλαιότερα.

Τα πιο πρόσφατα στοιχεία του ΕΛΚΕΘΕ δεν οδηγούν στην ανάγκη πλήρους κατάργησης ίσα ίσα έχει δωθεί μελέτη με θετική αξιολόγηση! αυτά που έχω διαβάσει ανά καιρούς από μελέτη τους είναι ότι περισσότερο προκαλεί ζημιά μία αγκυρα με την αλυσίδα της στην θάλασσα παρά η τράτα

Το εργαλείο δεν είναι ανεξέλεγκτο ! Υπάρχουν συγκεκριμένα σημεία που την επιτρέπει να αλιεύει καθώς και απαγορευμένες περιοχές ο έλεγχος στο να μην πάνε σε απαγορευμένες περιοχές είναι με το δορυφορικό σύστημα (vms) .

Σε περίπτωση που παρόλα τα θετικά σχόλια μελέτες κλπ αγνοηθούν όλα και γίνει κατάργηση θα ήθελα να υπάρχει ξεκάθαρη επιστημονική τεκμηρίωση και όχι η κλισέ απάντηση κάνει κακό χωρίς στοιχεία επίσης να είναι ανοιχτή στο κοινό

Κάποια ερωτήματα είναι

1) γιατί δεν εφαρμόζεται το ελληνικό διαχειριστικό σχέδιο για τα μόλις 75 εναπομείναντα σκάφη; Γιατί δεν στηρίζονται αυτοί οι Έλληνες αλιείς

2) Γιατί άλλα κράτη - μέλη μπορούν να διατηρούν boat seine αλιεία υπό διαχειριστικά σχέδια για την βιντζοτρατα στην χώρα τους και η Ελλάδα είναι η μοναδική χώρα που επιλέγει πλήρη κατάργηση; Ποιοί έχουν συμφέροντα με την κατάργηση της και ζητήθηκε αυτό άραγε; Γιατι μόνο συμφέροντα φαίνεται να κρύβονται πίσω από την κατάργηση . Για 75 σκάφη οποιαδήποτε οικονομική αλλά και περιβαλλοντική μελέτη και να γίνει θα έδινε ελάχιστα αποτελέσματα και για την τράτα μάλιστα θα ήταν αρνητικά οικονομικά οι περιοχές δεν θα μπορούσαν να πάρουν το μαριδάκι τους και θα έχουμε εισαγωγή ψαρια από Τουρκία και περιβαλλοντικά πάλι δεν υπάρχει ζημιά για να πεις ότι βελτιώνεις κάτι γιατί δεν κάνει ζημιά ή βιντζοτρατα ούτε ο μικρός αριθμός των αλιευτικών

3) Σε περίπτωση κατάργησης δεν αναφέρεται καθόλου ποια ακριβώς θα είναι η οικονομική αποζημίωση των 75 ιδιοκτητών για την οριστική απώλεια του παραδοσιακού εργαλείου ; Ελπίζω όχι το αστείο ποσό των 25 χιλιάδων ευρώ . Τώρα δεν μιλάμε για οικειοθελώς απόσυρση όπως έδωσαν κάποια σκάφη την άδεια τους μιλάμε για κατάργηση ενός παραδοσιακού αλιευτικού εργαλείου και αν θέλετε στερείτε από τους τελευταίους 75 που μπορούν και θέλουν να την συνεχίσουν και να μάθουν την τέχνη σε νεότερους αν τους δινόταν η ευκαιρία οπότε μιλάμε για επαγγελματική αποκατάσταση καθώς και απώλεια εσόδων καθώς αχρηστεύει όλο τον αλιευτικό εξοπλισμό και τα έξοδα που έχουν κάνει για αυτό τον τρόπο αλιείας + χαμένα έσοδα τα χρόνια που ήταν απαγορευμένο να αλιεύει από αναιτιολογητους λόγους. Μπορεί μερικοί να πουν μπορούν να πάνε με άλλα εργαλεία δίχτυα, παραγάδια αλλά είναι εντελώς άστοχο , η τράτα είναι παραδοσιακό εργαλείο και το κύριο εργαλείο στην άδεια του σκάφους οπότε είναι και η ειδικότητα αυτών των ανθρώπων αλλά και η πηγή των οικονομικών εσόδων τους το ποσό της αποζημίωσης θα έπρεπε να είναι 250.000 χιλιάδες€ ανά σκάφος το λιγότερο! μαζί με τα αναιτιολογητα χρόνια μη εργασίας

4) Γιατί η Ελλάδα ενω υπέβαλε σχέδιο για την βιντζοτρατα συνοδευόμενο από επιστημονική τεκμηρίωση και περιοριστικά μέτρα μετά την θετική αξιολόγηση από τη STECF αποφάσισε να μην θεσπίσει το σχέδιο αφού ουσιαστικά η ίδια το είχε υποβάλει; μάλιστα το ΣΤΕ είπε κάτι αρκετά σοβαρό που θα πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι η διοίκηση παρέλειψε παράνομα να ρυθμίσει την επαγγελματική δραστηριότητα των κατόχων άδειας βιντζοτρατας

Η βιντζοτράτα πρέπει να δουλέψει και είμαι εντελώς αντίθετος από κάθε πράξη κατάργησης της ή τον σιωπηλό θάνατο της που τον προκαλείτε αντί να δώσετε ζωή

Μαρία Αποστολάκη – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 13:28

Η οριστική κατάργηση της βιντζοτράτας και η διαγραφή της από τις επαγγελματικές άδειες και το Εθνικό Αλιευτικό Μητρώο προβλέπονται μέσα σε δύο μόνο προτάσεις, χωρίς ειδική επιστημονική αιτιολόγηση, χωρίς μεταβατική περίοδο και χωρίς καμία πρόβλεψη αποζημίωσης για την απώλεια του εργαλείου, της επένδυσης και του εισοδήματος των επαγγελματιών.

Η βιντζοτράτα είναι παραδοσιακό ελληνικό αλιευτικό εργαλείο, για το οποίο είχαν εκπονηθεί επιστημονικές μελέτες και διαχειριστικό σχέδιο. Η Ελλάδα υπέβαλε το 2021 νέο σχέδιο διαχείρισης και αίτημα παράτασης της παρέκκλισης. Η STECF αξιολόγησε ότι το σχέδιο περιείχε στοιχεία που υποστήριζαν τις ζητούμενες παρεκκλίσεις και η αρμόδια ευρωπαϊκή επιτροπή έδωσε θετική γνώμη. Στη συνέχεια, όμως, η ίδια η Ελλάδα ενημέρωσε την Ευρωπαϊκή Επιτροπή ότι δεν θα προχωρήσει με το σχέδιο και επέλεξε την κατάργηση του εργαλείου. Οφείλει επομένως να εξηγήσει με ποια επιστημονικά, περιβαλλοντικά και κοινωνικοοικονομικά δεδομένα έλαβε αυτή την απόφαση.

Η ευρωπαϊκή πρακτική δείχνει ότι η πλήρης απαγόρευση δεν αποτελεί τη μοναδική διαθέσιμη επιλογή. Σε μεσογειακά κράτη, μεταξύ των οποίων η Ιταλία και η Ισπανία, η συγκεκριμένη αλιευτική δραστηριότητα εξακολουθεί να επιτρέπεται μέσα σε ειδικά ρυθμισμένο πλαίσιο. Την ίδια στιγμή, δεν προκύπτει από τις υπάρχουσες εκτιμήσεις ότι το απόθεμα της μαρίδας, που αποτελεί βασικό αλίευμα του εργαλείου, βρίσκεται σε κατάσταση που επιβάλλει την οριστική κατάργησή του. Το αποτέλεσμα θα είναι να στερηθούν τα ελληνικά σκάφη τη δυνατότητα αλίευσης ενός προϊόντος το οποίο θα εξακολουθήσει να φτάνει στην ελληνική αγορά μέσω εισαγωγών από άλλες χώρες της ίδιας θαλάσσιας περιοχής.

Δεν μπορεί επίσης να αγνοείται ολόκληρη η δικαστική διαδρομή της υπόθεσης. Αρχικά κρίθηκε ότι η βιντζοτράτα μπορούσε να λειτουργεί νόμιμα υπό συγκεκριμένους όρους και με αξιολόγηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων. Στη συνέχεια κρίθηκε ότι η Διοίκηση είχε παρανόμως παραλείψει να ρυθμίσει την κατάσταση των αδειούχων, αφήνοντάς τους επί χρόνια σε καθεστώς αβεβαιότητας και ανασφάλειας, με σοβαρότατες συνέπειες στην επαγγελματική τους δραστηριότητα. Τέλος, η Ελλάδα καταδικάστηκε από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, επειδή η δικαστική προστασία που είχαν πετύχει οι αλιείς δεν εφαρμόστηκε ουσιαστικά από τη Διοίκηση.

Και τώρα, αντί η Πολιτεία να συμμορφωθεί ουσιαστικά, να αιτιολογήσει πλήρως την επιλογή της και να προστατεύσει τους ανθρώπους που επηρεάζονται, επιχειρεί να κλείσει οριστικά το ζήτημα διαγράφοντας απλώς το εργαλείο και την επαγγελματική τους δραστηριότητα. Αν οι δικαστικές αποφάσεις δεν έχουν πραγματική ισχύ να προστατεύσουν τον πολίτη από τις πράξεις και τις παραλείψεις της ίδιας της Διοίκησης, τότε για ποια ασφάλεια δικαίου και για ποιο κράτος δικαίου μιλάμε;

Αν απαιτούνται αυστηρότεροι περιορισμοί, μπορούν να καθοριστούν συγκεκριμένες περιοχές και περίοδοι αλιείας, περιορισμένος αριθμός σκαφών, προστασία των λιβαδιών Ποσειδωνίας και συνεχής επιστημονική παρακολούθηση. Η τήρηση των όρων λειτουργίας του εργαλείου μπορεί να διασφαλιστεί με σαφείς κανόνες και ουσιαστικούς ελέγχους. Δεν παρουσιάζεται στο άρθρο κανένα συγκεκριμένο στοιχείο που να αποδεικνύει ότι η οριστική κατάργηση αποτελεί τη μόνη αναγκαία και αναλογική λύση.

Παράλληλα, στο πλαίσιο ερευνητικών δοκιμών έχει εξεταστεί η δυνατότητα προσαρμογής του εργαλείου για την αλίευση ξενικών ειδών που εξαπλώνονται στην παράκτια ζώνη. Επομένως, πριν χαθεί οριστικά το εργαλείο και η σχετική τεχνογνωσία, η Πολιτεία οφείλει να εξετάσει σοβαρά εάν μπορούν να αξιοποιηθούν για την αντιμετώπιση αυτής της σύγχρονης περιβαλλοντικής απειλής.

Το ζήτημα δεν αφορά μόνο τους ιδιοκτήτες της βιντζοτράτας. Δημιουργείται ένα εξαιρετικά επικίνδυνο προηγούμενο για το σύνολο της ελληνικής επαγγελματικής αλιείας. Αν η Πολιτεία μπορεί χωρίς πλήρη

επιστημονική τεκμηρίωση, ουσιαστική διαβούλευση, μεταβατικό σχέδιο και αποζημίωση να διαγράψει ένα νόμιμο αλιευτικό εργαλείο και την αντίστοιχη επαγγελματική δραστηριότητα, αύριο με την ίδια πρακτική μπορεί να καταργηθεί οποιοδήποτε άλλο εργαλείο ή να αποκλειστούν σκάφη τόσο της μέσης όσο και της παράκτιας αλιείας.

Ζητώ την απόσυρση του άρθρου 31 και την επανεξέταση του θέματος με τη συμμετοχή των ιδίων των επαγγελματιών αλιέων, βάσει επικαιροποιημένων επιστημονικών δεδομένων και ενός αυστηρά ελεγχόμενου διαχειριστικού σχεδίου.

Αν η Πολιτεία επιμένει στην οριστική κατάργηση, οφείλει να προβλέψει πλήρη και δίκαιη αποζημίωση και ουσιαστικό πρόγραμμα επαγγελματικής μετάβασης, ώστε οι άνθρωποι αυτοί να μπορέσουν να δραστηριοποιηθούν σε άλλους τομείς. Είναι απάνθρωπο να στερείται από έναν άνθρωπο το δικαίωμα στην εργασία, να οδηγείται σε επαγγελματική και οικονομική εξόντωση και ταυτόχρονα να μην αποζημιώνεται ούτε να υποστηρίζεται ώστε να ακολουθήσει μια άλλη κατεύθυνση.

Κ** Ψ***** – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 19:41**

Η βιτζότρατα είναι ένα παραδοσιακό Ελληνικό αλιευτικό εργαλείο. Τα σχόλια όλων όσων συμμετέχουν στη διαβούλευση υποστηρίζοντας το εργαλείο με βρίσκουν απόλυτα σύμφωνη. Είναι άδικο αυτό που γίνεται και άκρως επικίνδυνο αφού χωρίς καμία επιστημονική μελέτη καταργείται ένα εργαλείο που έχει προσφύγει στα Ευρωπαϊκά δικαστήρια έχει εκδοθεί απόφαση υπέρ του, εξακολουθεί και υφίσταται στα άλλα Κράτη της Ε.Ε λειτουργώντας απρόσκοπτα. Είναι αδιανόητο η Χώρα μας να θέλει να το καταργήσει. Τα Κράτη της ΕΕ δηλώνουν τα αλιευτικά τους εργαλεία και δεν επιθυμούν την κατάργησή τους το αντίθετο θα έλεγα, προσπαθούν να δηλώσουν όλα τα εργαλεία που έχουν ακόμη και αυτά που έχουν σχεδόν εξαφανιστεί, αλλά η Ελλάδα για ακόμη μια φορά πάει για πρωτιά.

Πρόκειται για ανατιολόγητη κατάργηση ενός αλιευτικού εργαλείου, το οποίο διαθέτει Διαχειριστικό σχέδιο, σύμφωνα με τον ΕΚ 1967.

Διαθέτει δικαστικές αποφάσεις, που δικαιώνουν το εργαλείο έναντι της Διοίκησης.

Αφού η Διοίκηση δεν σέβεται τις αποφάσεις των δικαστηρίων και αποφασίζει χωρίς να λαμβάνει υπ&αρος; οψη της τύποτα για ποια Δημοκρατία και για πιο Κράτος Δικαίου μιλάμε. Εδώ πρόκειται για κατάφωρη αδικία. Είναι άκρως επικίνδυνο αυτό που συμβαίνει και ο τρόπος που επιθυμούν να περάσουν το συγκεκριμένο άρθρο για την κατάργηση της βιτζότρατας για όλο τον Κλάδο. Χωρίς επιστημονική μελέτη με δικαστικές αποφάσεις που τους δικαιώνουν θέτουν σε κίνδυνο όλη την επαγγελματική αλιεία, μια που θα μπορούν με τον ίδιο τρόπο να καταργήσουν ανα πάσα στιγμή οποιοδήποτε εργαλείο επιθυμούν. Θα πρέπει αυτό το άρθρο να καταργηθεί. Είναι Αντισυνταγματικό αυτό που συμβαίνει να σου αφαιρούν το δικαίωμα της εργασίας και της επιβίωσης όταν το μοναδικό βιοποριστικό σου επάγγελμα είναι η αλιεία.

Στέφανος Καββαδάς – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 20:08

Η οριστική κατάργηση της βιντζότρατας: ένα σοβαρό επιστημονικό, θεσμικό και ηθικό ζήτημα

Η προτεινόμενη οριστική κατάργηση της βιντζότρατας δεν μπορεί να αντιμετωπίζεται ως μία απλή διοικητική ρύθμιση για την κατάργηση ενός αλιευτικού εργαλείου. Πρόκειται για μία απόφαση με μη αναστρέψιμες συνέπειες, η οποία εγείρει σοβαρά επιστημονικά, θεσμικά, κοινωνικά και, κυρίως, ηθικά ζητήματα.

Η βιντζότρατα αποτελεί παραδοσιακό αλιευτικό εργαλείο της παράκτιας αλιείας στη Μεσόγειο. Στην Ελλάδα ο συγκεκριμένος στόλος έχει ήδη συρρικνωθεί δραματικά: από 620 σκάφη το 1991, σήμερα δεν υπερβαίνει τα 77 ενεργά σκάφη, σε σύνολο 11.459 αλιευτικών σκαφών όλων των κατηγοριών. Πρόκειται, επομένως, για έναν εξαιρετικά μικρό αλιευτικό κλάδο, ο οποίος δραστηριοποιείται σε πολύ περιορισμένο τμήμα της παράκτιας ζώνης.

Α. Η επιστημονική τεκμηρίωση δεν μπορεί να χρησιμοποιείται επιλεκτικά

Το σοβαρότερο ερώτημα που τίθεται είναι απλό: Ποια νέα επιστημονικά δεδομένα προέκυψαν που επιβάλλουν

σήμερα την οριστική κατάργηση του εργαλείου;

Η λειτουργία της βιντζότρατας δεν βασίστηκε τα προηγούμενα χρόνια σε μία αυθαίρετη πολιτική επιλογή. Η χώρα εκπόνησε Σχέδιο Διαχείρισης στο πλαίσιο του Κανονισμού (ΕΚ) 1967/2006, το οποίο αξιολογήθηκε θετικά από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Ακολούθησε η Υπουργική Απόφαση 6719/146097/29-12-2016 και ο Εκτελεστικός Κανονισμός (ΕΕ) 2017/929, με τον οποίο χορηγήθηκε παρέκκλιση για τη λειτουργία του εργαλείου υπό συγκεκριμένους όρους.

Κατά την εφαρμογή του Σχεδίου Διαχείρισης πραγματοποιήθηκε συστηματική συλλογή και αξιολόγηση επιστημονικών δεδομένων από το ΕΛΚΕΘΕ και το ΙΝΑΛΕ, στο πλαίσιο του Εθνικού Προγράμματος Συλλογής Αλιευτικών Δεδομένων. Παρακολούθηθηκαν η αλιευτική δραστηριότητα, η χωρική και χρονική κατανομή της, οι συλλήψεις, τα βιολογικά χαρακτηριστικά των αλιευμάτων και η κατάσταση των σχετικών ιχθυαποθεμάτων. Μετά τη λήξη της περιόδου εφαρμογής, υποβλήθηκε νέο Σχέδιο Διαχείρισης στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Και αυτό αξιολογήθηκε θετικά ως προς την επιστημονική τεκμηρίωσή του, ενώ οι ελληνικές αρχές κλήθηκαν να ολοκληρώσουν τις εθνικές διαδικασίες που απαιτούνταν για τη συνέχεια της διαδικασίας.

Επομένως, τίθεται ένα θεμελιώδες ζήτημα επιστημονικής δεοντολογίας και θεσμικής συνέπειας: Εάν υπάρχουν νεότερα επιστημονικά δεδομένα που ανατρέπουν τα συμπεράσματα των προηγούμενων αξιολογήσεων, αυτά πρέπει να παρουσιαστούν δημόσια. Εάν δεν υπάρχουν, τότε οφείλει να εξηγηθεί με ποια επιστημονική αιτιολόγηση οδηγούμαστε από δύο θετικά αξιολογημένα Σχέδια Διαχείρισης στην οριστική κατάργηση του εργαλείου.

Διαφορετικά δημιουργείται η εύλογη εντύπωση ότι η επιστημονική τεκμηρίωση γίνεται αποδεκτή όταν εξυπηρετεί μία διοικητική διαδικασία και αγνοείται όταν δεν εξυπηρετεί μία προειλημμένη πολιτική επιλογή. Αυτό συνιστά απαξίωση όχι μόνο των συγκεκριμένων επιστημονικών μελετών αλλά και της ίδιας της αρχής της τεκμηριωμένης διαχείρισης της αλιείας.

Β. Δεν είναι επιστημονικά αποδεκτή η μονοδιάστατη απόδοση ευθύνης

Γύρω από τη βιντζότρατα έχουν καλλιεργηθεί επί χρόνια ισχυρισμοί περί καταστροφικών και μη αναστρέψιμων επιπτώσεων, χωρίς αυτοί να αντιστοιχούν στα πραγματικά δεδομένα και στο πραγματικό μέγεθος της συγκεκριμένης δραστηριότητας.

Πώς μπορεί να αποδίδεται καθοριστική ευθύνη για την κατάσταση των ελληνικών ιχθυαποθεμάτων σε έναν στόλο μόλις 77 σκαφών, ο οποίος δραστηριοποιείται σε ένα εξαιρετικά περιορισμένο τμήμα της παράκτιας ζώνης; Γιατί ένας στόλος 77 σκαφών (με μέσο ολικό μήκος ~10 μέτρα) μετατρέπεται σε περιβαλλοντικό αποδιοπομπαίο τράγο;

Παράλληλα, υπάρχουν περιοχές στις οποίες η βιντζότρατα και η μηχανότρατα δεν δραστηριοποιούνται εδώ και δεκαετίες, χωρίς αυτό να έχει αποτρέψει τη σημαντική μείωση των αλιευμάτων που αναφέρουν οι ίδιοι οι παράκτιοι αλιείς. Το γεγονός αυτό υπενθυμίζει κάτι αυτονόητο για την επιστήμη της αλιευτικής διαχείρισης: η κατάσταση των θαλάσσιων οικοσυστημάτων είναι αποτέλεσμα πολλαπλών και αλληλεπιδρώντων πιέσεων και δεν επιτρέπεται να αναζητούμε έναν εύκολο «ένοχο».

Γ. Υπάρχει όμως και ένα σοβαρό ηθικό ζήτημα

Για πολλά χρόνια η Πολιτεία ζήτησε από τους συγκεκριμένους αλιείς να λειτουργούν υπό ένα αυστηρό καθεστώς διαχείρισης, να αποδέχονται περιορισμούς, να συνεργάζονται με ερευνητικούς φορείς, να παρέχουν στοιχεία και να συμμετέχουν σε μία διαδικασία επιστημονικής παρακολούθησης της δραστηριότητάς τους.

Οι άνθρωποι αυτοί είχαν κάθε λόγο να θεωρούν ότι η συμμόρφωσή τους, τα δεδομένα που συγκεντρώνονταν και η επιστημονική αξιολόγηση θα αποτελούσαν τη βάση για τις μελλοντικές αποφάσεις.

Εάν, μετά από χρόνια παρακολούθησης και δύο θετικά αξιολογημένα Σχέδια Διαχείρισης, η τελική απάντηση της Πολιτείας είναι απλώς η οριστική κατάργηση του εργαλείου, χωρίς να αποδεικνύεται ότι τα επιστημονικά δεδομένα επιβάλλουν αυτή την επιλογή, τότε τίθεται ένα αυτονόητο ερώτημα: Γιατί ζητήθηκε από αυτούς τους ανθρώπους να συμμετέχουν επί χρόνια σε αυτή τη διαδικασία;

Δεν είναι ηθικά αποδεκτό μία επαγγελματική ομάδα να καλείται επί χρόνια να συμμορφώνεται, να παρακολουθείται, να συνεργάζεται και να περιμένει την ολοκλήρωση θεσμικών διαδικασιών, για να πληροφορηθεί τελικά ότι η δραστηριότητά της καταργείται οριστικά, χωρίς σύνδεση της απόφασης με τα αποτελέσματα της επιστημονικής παρακολούθησης. Αυτό δεν συνιστά απλώς διοικητική ασυνέχεια. Δημιουργεί

ένα σοβαρό ζήτημα αξιοπιστίας της Πολιτείας απέναντι στους πολίτες που καλούνται να συνεργαστούν μαζί της.

Δ. Η στοχοποίηση των αλιέων πρέπει να σταματήσει

Ιδιαίτερα προβληματικός είναι και ο τρόπος με τον οποίο παρουσιάζεται κατά καιρούς η βιντζότρατα στη δημόσια συζήτηση.

Έχουν υπάρξει δημοσιεύματα και οπτικοακουστικό υλικό στα οποία, ενώ γίνεται αναφορά στη βιντζότρατα, προβάλλονται εικόνες που αντιστοιχούν σε διαφορετικές αλιευτικές πρακτικές, κυρίως σε δραστηριότητα μηχανότρατας Ατλαντικής αλιείας.

Αυτό δεν αποτελεί μία ασήμαντη τεχνική ανακρίβεια. Όταν εικόνες ενός διαφορετικού εργαλείου χρησιμοποιούνται για να διαμορφωθεί η δημόσια αντίληψη για τη βιντζότρατα, δημιουργείται μία παραπλανητική εικόνα και ενισχύεται η κοινωνική στοχοποίηση μιας πολύ μικρής ομάδας επαγγελματιών αλιέων.

Η Πολιτεία δεν πρέπει να νομοθετεί υπό το βάρος επικοινωνιακών εντυπώσεων. Οφείλει να προστατεύει τον δημόσιο διάλογο από την παραπληροφόρηση και να βασίζει τις αποφάσεις της σε πραγματικά δεδομένα.

Ε. Η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν έχει απαγορεύσει τη βιντζότρατα

Είναι επίσης κρίσιμο να μην δημιουργείται η εντύπωση ότι η κατάργηση αποτελεί αναπόφευκτη ευρωπαϊκή υποχρέωση.

Το ευρωπαϊκό θεσμικό πλαίσιο προβλέπει τη δυνατότητα παρεκκλίσεων υπό συγκεκριμένους όρους και βάσει επιστημονικά τεκμηριωμένων Σχεδίων Διαχείρισης. Αντίστοιχες διαδικασίες εξακολουθούν να εφαρμόζονται και σε άλλα κράτη μέλη.

Συνεπώς, εφόσον η Ελλάδα επιλέξει την οριστική κατάργηση, η επιλογή αυτή πρέπει να παρουσιαστεί με ακρίβεια ως εθνική πολιτική επιλογή και να αιτιολογηθεί ως τέτοια. Δεν πρέπει να αποδίδεται γενικά και αόριστα σε μία υποτιθέμενη ευρωπαϊκή απαγόρευση.

ΣΤ. Με την κατάργηση δεν χάνεται μόνο ένα εργαλείο – χάνεται γνώση

Υπάρχει, τέλος, μία διάσταση εξαιρετικά σημαντική και η οποία απουσιάζει σχεδόν ολοκληρωτικά από τη συζήτηση. Η οριστική κατάργηση της βιντζότρατας δεν σημαίνει μόνο ότι 77 σκάφη θα σταματήσουν να χρησιμοποιούν ένα αλιευτικό εργαλείο. Σημαίνει ότι μία συσσωρευμένη εμπειρική οικολογική γνώση πολλών γενεών κινδυνεύει να εξαφανιστεί οριστικά. Η επιστήμη σήμερα αναγνωρίζει όλο και περισσότερο την αξία της Τοπικής και Εμπειρικής Οικολογικής Γνώσης (Local and Traditional Ecological Knowledge) ως συμπληρωματικής πηγής πληροφορίας για τη διαχείριση των θαλάσσιων οικοσυστημάτων.

Εάν το εργαλείο καταργηθεί οριστικά και η συνέχεια μεταξύ των γενεών αλιέων διακοπεί, σημαντικό μέρος αυτής της γνώσης δεν θα μπορεί να ανακτηθεί εκ των υστέρων. Η απώλεια αυτή είναι μη αναστρέψιμη.

Και εδώ ακριβώς βρίσκεται μία πρόσθετη ηθική ευθύνη της Πολιτείας: πριν αποφασίσει ότι μία παραδοσιακή δραστηριότητα πρέπει να εξαφανιστεί, οφείλει τουλάχιστον να έχει αποδείξει με επιστημονικά δεδομένα ότι η εξαφάνισή της είναι αναγκαία και αναλογική.

Στο Άρθρο 31 δεν αιτιολογείται γιατί προτείνεται η κατάργηση του συγκεκριμένου αλιευτικού εργαλείου. Η οριστική κατάργηση πρέπει να αποτελεί το έσχατο μέτρο και όχι την εύκολη διοικητική λύση. Η Ελλάδα διαθέτει ήδη επιστημονικά δεδομένα, πολυετή παρακολούθηση, εμπειρία εφαρμογής Σχεδίου Διαχείρισης και θετικές ευρωπαϊκές αξιολογήσεις. Η λογική συνέχεια αυτής της διαδικασίας είναι η επιστημονικά ελεγχόμενη διαχείριση του εργαλείου: περιορισμένος αριθμός αδειών, σαφής χωρικός και χρονικός περιορισμός, προστασία ευαίσθητων ενδιαιτημάτων, πλήρης καταγραφή της δραστηριότητας, συστηματική επιστημονική παρακολούθηση και περιοδική αξιολόγηση των επιπτώσεων.

Εάν η Πολιτεία διαθέτει νέα επιστημονικά στοιχεία που αποδεικνύουν ότι ακόμη και υπό αυτές τις προϋποθέσεις η δραστηριότητα προκαλεί μη αποδεκτές επιπτώσεις, οφείλει να τα παρουσιάσει. Εάν όμως τέτοια στοιχεία δεν υπάρχουν, η οριστική κατάργηση ενός παραδοσιακού αλιευτικού εργαλείου, παρά την προηγούμενη θετική επιστημονική και θεσμική αξιολόγησή του, δεν μπορεί να παρουσιάζεται ως αυτονόητη περιβαλλοντική επιλογή.

Η προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος είναι αδιαπραγμάτευτη. Ακριβώς γι' αυτό οι αποφάσεις πρέπει να βασίζονται στην επιστήμη και όχι σε στερεότυπα, επικοινωνιακές πιέσεις ή στην ανάγκη εξεύρεσης ενός εύκολου στόχου.

Η Πολιτεία οφείλει να απαντήσει δημόσια και τεκμηριωμένα: Ποια επιστημονικά δεδομένα επιβάλλουν σήμερα την οριστική κατάργηση; Τι άλλαξε σε σχέση με τα Σχέδια Διαχείρισης που αξιολογήθηκαν θετικά; Γιατί δεν εξετάζεται η συνέχιση της δραστηριότητας υπό αυστηρό και επιστημονικά ελεγχόμενο καθεστώς; Και ποια μέριμνα έχει ληφθεί για την καταγραφή και διατήρηση της εμπειρικής οικολογικής γνώσης που πρόκειται να χαθεί;

Αυτές οι τοποθετήσεις και τα ερωτήματα δεν αφορούν μόνο 77 αλιευτικά σκάφη. Αφορούν τον τρόπο με τον οποίο η χώρα αντιλαμβάνεται την επιστημονικά τεκμηριωμένη διαχείριση, τη θεσμική συνέπεια και, τελικά, τον σεβασμό της Πολιτείας προς τους ίδιους τους πολίτες της.

Χριστοδούλου Σωτήριος – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 21:52

Αν η Κυβέρνηση και το Υπουργείο πραγματικά διαβάσουν όλα τα σχόλια της διαβούλευσης και ενδιαφέρονται να ακούσουν τους ανθρώπους που ασχολούνται εδώ και χρόνια με την αλιεία, τότε θα πρέπει να εξετάσουν τα πραγματικά δεδομένα και όχι απλώς να διαγράψουν από το Εθνικό Αλιευτικό Μητρώο τη λέξη «τράτα» ή «βιντζότρατα». Αυτό που ζητάμε είναι να μας δοθεί η δυνατότητα να επιστρέψουμε στη δουλειά μας από την 1η Οκτωβρίου.

Από όσα διαβάσαμε στη διαβούλευση, είναι χαρακτηριστικό ότι δεν υπήρξε τεκμηριωμένη τοποθέτηση από μεγάλες οικολογικές οργανώσεις, όπως η WWF και η Greenpeace, με κάποια συγκεκριμένη μελέτη ή επιστημονική έρευνα που να αποδεικνύει ότι το συγκεκριμένο αλιευτικό εργαλείο είναι καταστροφικό. Αντίστοιχα, ούτε στο ΣΤΕ, παρά το γεγονός ότι είχαν κληθεί, δεν υπήρξε η παρουσία τους με λόγο έληψης επιστημονικών στοιχείων που να το τεκμηριώνουν.

Αντί γι' αυτό, στη διαβούλευση διαβάσαμε το σχόλιο μιας «Αστικής Μη Κερδοσκοπικής Εταιρείας για την Προστασία των Υδάτινων Οικοσυστημάτων», το οποίο ουσιαστικά αναφέρει ότι η αναφορά του εργαλείου στις άδειες αλιευτικών σκαφών διαγράφεται και ότι η βιντζότρατα καταργείται από τα ενεργά αλιευτικά εργαλεία του Εθνικού Αλιευτικού Μητρώου. Πού ακριβώς όμως βρίσκεται η επιστημονική μελέτη που αποδεικνύει ότι το εργαλείο είναι καταστροφικό και ότι πρέπει να διαγραφεί; Αν αυτό θεωρείται επιστημονική τεκμηρίωση, τότε πραγματικά δεν ξέρουμε τι άλλο να πούμε.

Από την 1/4/2020 μέχρι και σήμερα η βιντζότρατα δεν εργάζεται. Μπορεί λοιπόν το Υπουργείο να μας ενημερώσει επίσημα τι έχει συμβεί αυτά τα χρόνια με τα ιχθυαποθέματα που αφορούν τα είδη που αλιεύαμε με τη βιντζότρατα; Και ποιο άλλο νόμιμο αλιευτικό εργαλείο μπορεί σήμερα να ψαρέψει το μαριδάκι;

Γιατί η πραγματικότητα που βλέπουμε είναι η εξής: το μαριδάκι που με τη βιντζότρατα έφτανε περίπου στα 5€ το κιλό, σήμερα πωλείται παράνομα ακόμη και 17€ το κιλό, χωρίς ουσιαστικό έλεγχο. Είναι πραγματικά αυτό το αποτέλεσμα που επιδιώκει το Υπουργείο;

Σε όλες τις συναντήσεις που έχουν γίνει στο Υπουργείο, οι εκάστοτε υπουργοί μάς έλεγαν ότι το Υπουργείο θα εφαρμόσει τις αποφάσεις των δικαστηρίων. Μάλιστα, διαβάζοντας την απόφαση του ΣΤΕ, μας έλεγαν ότι αυτή ουσιαστικά οδηγεί στην αφαίρεση της άδειάς μας. Και τώρα, στη συγκεκριμένη διαβούλευση, η απόφαση του ΣΤΕ φαίνεται να παραμερίζεται και γίνεται αναφορά σε διαφορετική απόφαση της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Εδώ πραγματικά ταιριάζει η φράση: «Αποφασίζομεν και διατάσσομεν».

Το δικό μου καΐκι είναι κατασκευής του 1947. Μας λέτε να πάρουμε 25.000€ και να αλλάξουμε αλιευτική δραστηριότητα. Εσείς, στη θέση μας, θα το τολμούσατε; Όταν μόνο ο εξοπλισμός που διαθέτουμε σήμερα ξεπερνά τις 60.000–80.000€, μας ζητάτε ουσιαστικά να τα πουλήσουμε. Ποιος όμως θα αγοράσει εξοπλισμό για ένα αλιευτικό εργαλείο που το ίδιο το Υπουργείο θέλει να διαγράψει;

Δεν ζητάμε προνόμια. Ζητάμε να ακουστεί η πραγματικότητα, να υπάρξει επιστημονική τεκμηρίωση και να εφαρμοστούν οι αποφάσεις με τρόπο δίκαιο για τους ανθρώπους που έχουν επενδύσει μια ολόκληρη ζωή σε

αυτή τη δουλειά.

Μη μας ζητάτε να εγκαταλείψουμε το επάγγελμά μας και να πετάξουμε μια περιουσία που χτίσαμε με κόπο, χωρίς να μας δίνετε πρώτα πραγματικές απαντήσεις και στοιχεία. Δυστυχώς η κυβέρνηση παρόλο που ξέρει ότι έχουμε δίκιο, για χάρη ενός μεγαλοεπιχειρηματία, μας έχει δεμένους από το 2020 και τώρα έρχεται με παράνομο τρόπο να μας πάρει τις άδειες, λες και είναι του υπουργού. Είναι πραγματικά κρίμα και άδικο μια ιστορία που έχει θρέψει τόσες γενιές ανθρώπων, που έχει μεγαλώσει οικογένειες και έχει γίνει κομμάτι της ζωής και της παράδοσής μας, μια ιστορία που έχει τραγουδηθεί από τόσους ανθρώπους και έχει συνδεθεί με τον τόπο μας, να κινδυνεύει να χαθεί έτσι άδοξα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 22:19

Για άλλη μια φορά η σημερινή Ελληνική Κυβέρνηση, επέλεξε να δείξει τις πραγματικές προθέσεις της και την διάθεση της να αντιμετωπίσει τους Έλληνες αλιείς, με τρόπο που προκαλεί απορίες και κυρίως ερωτηματικά για τα πραγματικά της κίνητρα.

Στις 24/8/2026, εντελώς αιφνιδιαστικά, προχώρησε στην ανάρτηση σε δημόσια διαβούλευση, του νέου νομοσχεδίου του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, όπου στο με αριθμό 31 άρθρό του, φέρεται προς ψήφιση από την Ελληνική Βουλή, διάταξη με την οποία καταργείται το αλιευτικό εργαλείο της βιντζότρατας.

Η εν λόγω διάταξη, καθόλα αντισυνταγματική και παράνομη, καθώς δεν συνοδεύεται από την παραμικρή επιστημονική αιτιολογία, αποσκοπεί στην κατάργηση ενός παραδοσιακού αλιευτικού εργαλείου, για το οποίο έχει ήδη υποβληθεί σχετικό Διαχειριστικό Σχέδιο για τη λειτουργία του από την ίδια την Κυβέρνηση το 2021, το οποίο έχει εγκριθεί από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, από τις αρμόδιες επιστημονικές της υπηρεσίες, από την Διεύθυνση Αλιείας της Ελλάδας και από τους αρμόδιους επιστημονικούς φορείς της χώρας (ΕΛΚΕΘΕ, ΙΝΑΛΕ). Επιπλέον, το Συμβούλιο της Επικρατείας, έχει κρίνει ότι είναι δυνατή η λειτουργία του, με την εκπόνηση σχετικού Διαχειριστικού Σχεδίου, ενώ για το θέμα η Ελλάδα έχει ήδη καταδικαστεί από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων με την καταβολή σχετικού προστίμου.

Παρά τα ανωτέρω, επιλέγεται με τρόπο παράνομο και κυρίως ΑΝΑΙΤΙΟΛΟΓΗΤΟ η κατάργηση του αλιευτικού εργαλείου της βιντζότρατας, με τρόπο μάλιστα που ανοίγει το δρόμο για την μελλοντική κατάργηση και άλλων αλιευτικών εργαλείων.

Η πιθανότητα δημιουργίας ενός προηγούμενου, σύμφωνα με το οποίο η Διοίκηση θα καταργεί ΑΝΑΙΤΙΟΛΟΓΗΤΑ, νόμιμα επαγγελματικά δικαιώματα των πολιτών, πρέπει και είναι βέβαιο ότι θα τύχει του ανάλογου ελέγχου των Ελληνικών Δικαστηρίων αλλά και των θεσμών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Τέλος, το γεγονός ότι επιδιώκεται να τεκμηριωθεί η όποια απόφαση για κατάργηση του εργαλείου στον Κανονισμό (ΕΚ) 1967/2006 αποτελεί πράξη επικύνδυνη και για την δημιουργία ενός εφιαλτικού προηγούμενου, καθώς ο ως άνω Κανονισμός εισάγει αποκλειστικά και μόνο χωρικούς περιορισμούς στην λειτουργία της βιντζότρατας και άλλων αλιευτικών εργαλείων και σε καμία περίπτωση απαγόρευσής του. Συνεπώς, η εντελώς αδικαιολόγητη σημείωση του Υπουργείου στο σχετικό Δελτίο Τύπου του, ότι η παρούσα διάταξη εκδίδεται σε συμμόρφωση με το ισχύον ενωσιακό δίκαιο είναι τουλάχιστον ακατανόητη.

Μ** – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 23:48**

Όχι στην κατάργηση του αλιευτικού εργαλείου τράτα ή γρίπος που σύρεται από σκάφος

Διαφωνώ με την οριστική κατάργηση της βιντζότρατας, ενός παραδοσιακού ελληνικού αλιευτικού εργαλείου που έχει συνδεθεί επί γενιές με τις παράκτιες κοινωνίες και τον βιοπορισμό των ανθρώπων της θάλασσας.

Δεν λρω ότι η θάλασσα δεν χρειάζεται προστασία. Υποστηρίζω όμως ότι η προστασία της πρέπει να γίνεται με επιστημονικά τεκμηριωμένα, στοχευμένα και αναλογικά μέτρα και όχι με την εξαφάνιση ενός ολόκληρου επαγγελματικού εργαλείου και μαζί ενός κομματιού της ελληνικής αλιευτικής παράδοσης.

Το ίδιο το ΕΛΚΕΘΕ έχει αναλάβει την επιστημονική παρακολούθηση της βιντζότρατας και έχει τονίσει ότι η επιστημονική αξιολόγηση πρέπει να είναι αντικειμενική, ενώ οι αποφάσεις για τη λειτουργία του εργαλείου είναι πολιτικές.

Επιπλέον, η μέχρι σήμερα διαχείριση του εργαλείου έχει δείξει ότι μπορούν να εφαρμόζονται περιορισμοί και κανόνες αντί μιας απόλυτης κατάργησης.

Ζητώ λοιπόν να μην αντιμετωπιστεί η βιντζότρατα ως ένα «καταστροφικό» εργαλείο που πρέπει απλώς να εξαφανιστεί, αλλά να εξεταστεί ένα σύγχρονο πλαίσιο λειτουργίας της, με ελέγχους, περιορισμούς όπου πραγματικά απαιτούνται και συνεχή επιστημονική παρακολούθηση.

Η προστασία της θάλασσας δεν πρέπει να σημαίνει την καταστροφή των ανθρώπων που ζουν από αυτήν. Ας προστατεύσουμε και τη θάλασσα και την ελληνική αλιεία, αντί να θυσιάσουμε τη μία για την άλλη.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΕΝΩΣΗ ΠΛΟΙΟΚΤΗΤΩΝ ΜΕΣΗΣ ΑΛΙΕΙΑΣ – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 09:57

Άρθρο 31

Κατάργηση αλιευτικού εργαλείου τράτα ή γρίπος που σύρεται από σκάφος

ΣΧΟΛΙΟ ;

Απαράδεκτη διάταξη , που θέτει εν κινδυνω την ασφάλεια δίκαιου, για όλους τους αλιείς,

Η βιντζότρατα είναι ένα παραδοσιακό Ελληνικό αλιευτικό εργαλείο, μακραν το αρχαιότερο, έναντι όλων των αλιευτικών εργαλείων. Διαθέτει όλα τα εχέγγυα, ώστε να μπορεί να εργάζεται απρόσκοπτα.

Πρόκειται για ανατιολόγητη κατάργηση ενός αλιευτικού εργαλείου, το οποίο διαθέτει Διαχειριστικό σχέδιο, σύμφωνα με τις επιταγές του ΕΚ 1967, που είναι και το μόνο δεσμευτικό προαπαιτούμενο, για την συνέχιση λειτουργίας του.

Διαθέτει επιπρόσθετα δυο δικαστικές αποφάσεις, ήτοι : από Αρειο Πάγο και ΣΤΕ, που δικαιώνουν την Βιντζότρατα έναντι της Διοίκησης, αλλά και μία από το Δικαστήριο Ανθρωπίνων δικαιωμάτων της ΕΕ, στο οποίο προσέφυγε, το οποίο καταδίκασε την Χώρας μας.

Να καταθέσουμε τέλος, ένα στοιχείο που πηγάζει από την εμπειρία μας στην θάλασσα : «η παράκτια ζώνη υποβαθμίστηκε ραγδαία μετά την απομάκρυνση της Βιντζότρατας».

Άρθρο 32 – Περιορισμοί στην εκφόρτωση μικρών πελαγικών ειδών

Κατά τη διενέργεια αλιείας από σκάφη υπό ελληνική σημαία με τη χρήση του αλιευτικού εργαλείου μηχανότρατα, σύμφωνα με το άρθρο 1 του β.δ. 917/1966 (Α' 248), ή τράτα βυθού με πόρτες, σύμφωνα με το στοιχείο ι) της υποπερ. α) της περ. 1 του άρθρου 2 του Κανονισμού (ΕΚ) 1967/2006 του Συμβουλίου της 21ης Δεκεμβρίου 2006 σχετικά με μέτρα διαχείρισης για τη βιώσιμη εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων στη Μεσόγειο Θάλασσα, την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 2847/93 και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 1626/94 (L 409), οι ποσότητες τυχαίων αλιευμάτων γαύρου (*Engraulis encrasicolus*) και σαρδέλας (*Sardina pilchardus*), δεν επιτρέπεται να ξεπερνούν το πέντε τοις εκατό (5%) του συνολικού βάρους των αλιευμάτων ανά εκφόρτωση. Σε περίπτωση υπέρβασης του ποσοστού του πρώτου εδαφίου επιβάλλεται το χρηματικό πρόστιμο της περ. β) της παρ. 1 του άρθρου 11 του Αλιευτικού Κώδικα (ν.δ. 420/1970, Α' 27), περί κυρώσεων.

Σχόλια επί του άρθρου 32

Κ*** Ν***** – 29 Αυγούστου 2026, 14:50**

ΚΥΡΙΕ ΥΠΟΥΡΓΕ. ΑΝΑΦΕΡΕΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΦΟΡΤΩΣΗ ΓΑΥΡΟΥ ΣΑΡΔΕΛΛΑΣ ΟΤΙ ΘΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΡΙΣΕΤΑΙ ΣΤΟ 5 ΤΟΙΣ ΕΚΑΤΟ. Η ΕΝΩΣΙΑΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΑΝΑΦΕΡΕΙ ΡΗΤΑ ΟΤΙ Η ΤΡΑΤΑ ΒΥΘΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΑΛΙΕΥΕΙ ΓΑΥΡΟ ΚΑΙ ΣΑΡΔΕΛΑ ΟΤΑΝ ΤΟ ΖΩΝ ΒΑΡΟΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΔΙΑΛΟΓΗ ΕΙΝΑΙ ΑΝΩ ΤΟΥ 80 ΤΟΙΣ ΕΚΑΤΟ ΚΑΙ ΤΟ ΔΙΧΤΥ ΤΡΑΤΑΣ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΕΙΚΟΣΙ ΧΙΛΙΟΣΤΑ. ΣΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΕΠΙΣΗΣ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΗ.ΓΙΑ ΠΟΙΟΝ ΛΟΓΟ ΚΥΡΙΕ ΥΠΟΥΡΓΕ

ΘΑ ΕΦΑΡΜΟΣΤΕΙ ΕΝΑ ΤΕΤΟΙΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ.ΠΟΙΟΝ ΕΞΥΠΗΡΕΤΕΙ? ΣΤΑ ΥΔΑΤΑ ΠΟΥ ΑΛΙΕΥΕΤΑΙ Ο ΓΑΥΡΟΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΕΚΑΤΟΝΤΑΔΕΣ ΤΟΥΡΚΙΚΑ ΑΛΙΕΥΤΙΚΑ .ΕΜΕΙΣ ΘΑ ΦΥΓΟΥΜΕ ΑΠΟ ΤΟ ΠΕΔΙΟ? ΘΑ ΑΠΑΓΟΡΕΥΤΑΙ ΝΑ ΕΚΦΟΡΤΩΝΕΤΕ ΤΟ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΟ ΑΛΙΕΥΜΑ ΑΠΟ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΣΚΑΦΗ..ΑΛΛΑ ΘΑ ΤΟ ΑΛΙΕΥΟΥΝ ΤΑ ΤΟΥΡΚΙΚΑ? Η ΤΙΜΕΣ ΚΥΡΙΕ ΥΠΟΥΡΓΕ ΚΡΑΤΟΥΝΤΑΙ ΣΕ ΛΟΓΙΚΟ ΕΩΣ ΠΟΛΥ ΦΘΗΝΟ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΑ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΗ ΕΠΙΠΕΔΟ ΑΠΟ 1.5 ΕΩΣ 3 ΕΥΡΩ ΑΝΑ ΚΙΛΟ.ΕΧΕΤΕ ΑΝΑΛΟΓΙΣΤΕΙ ΑΝ ΥΠΑΡΞΕΙ Η ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΗ ΠΟΥ ΘΑ ΦΤΑΣΟΥΝ. ΤΕΛΟΣ ΚΥΡΙΕ ΥΠΟΥΡΓΕ ΕΚΦΡΑΖΟΥΜΑΙ ΤΗΝ ΘΛΙΨΗ ΜΑΣ ΛΟΓΩ ΤΩΝ ΣΥΝΕΧΩΝ ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΕΩΝ ΜΟΝΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΜΗΧΑΝΟΤΡΑΤΑ.ΕΝ ΑΝΤΙΘΕΣΕΙ ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΛΟΙΠΗ ΕΥΡΩΠΗ ΠΟΥ ΤΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ ΑΝΘΕΙ.ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΝΑΣ ΚΛΑΔΟΣ ΚΑΤΩΤΕΡΟΥ ΘΕΟΥ?

Γ*** – 31 Αυγούστου 2026, 19:23**

Κύριε Υπουργέ,

Το γρι-γρι δεν ζητά προνομιακή μεταχείριση. Ζητά ισονομία, ίδιους κανόνες και ίσους όρους ανταγωνισμού. Στην ελληνική επικράτεια δραστηριοποιούνται μηχανότρατες οι οποίες, σύμφωνα με στοιχεία μας, κάνουν κατάχρηση της νομοθεσίας για την αλιεία γαύρου και σαρδέλας, δημιουργώντας αθέμιτο ανταγωνισμό στα ελληνικά γρι-γρι.

Τα γρι-γρι διαθέτουν ειδική άδεια αλιείας μικρών πελαγικών και στηρίζουν τη βιωσιμότητά τους κυρίως στον γαύρο και τη σαρδέλα. Τα συγκεκριμένα είδη βρίσκονται σε καθεστώς διαχείρισης και απαιτείται ιδιαίτερη προσοχή ώστε η αλιευτική πίεση να είναι ελεγχόμενη και ισόρροπη.

Την ίδια στιγμή, τα ελληνικά γρι-γρι αντιμετωπίζουν αυξημένο κόστος παραγωγής, σοβαρές οικονομικές δυσκολίες και περιορισμένη πρόσβαση στα αλιευτικά πεδία, μεταξύ άλλων λόγω της έντονης δραστηριότητας τουρκικών αλιευτικών.

Μέσα σε αυτή την ήδη δύσκολη κατάσταση, δεν είναι δυνατόν να επιτρέπεται σε λίγες μηχανότρατες να επιβαρύνουν ακόμη περισσότερο τη θέση των ελληνικών γρι-γρι.

Α*** Α***** Σ***** Μ***** Ν* Μ***** ** Α*** Π***** – 1 Σεπτεμβρίου 2026, 15:01**

Η προτεινόμενη διάταξη του άρθρου 32 του υπό διαβούλευση σχεδίου νόμου του Υπουργείου σας εισάγει έναν οριζόντιο, ισοπεδωτικό και νομικά μετέωρο περιορισμό, σύμφωνα με τον οποίο οι ποσότητες γαύρου και σαρδέλας που συλλαμβάνονται από μηχανότρατες ή τράτες βυθού με πόρτες χαρακτηρίζονται συλλήβδην ως «τυχαία και παρεμπύπτοντα αλιεύματα» και καθλώνονται στο αυθαίρετο ποσοστό του 5% ανά εκφόρτωση, επί ποινή βαρύτατων διοικητικών χρηματικών κυρώσεων.

Η εν λόγω διάταξη συνιστά πρωτοφανή, έκδηλη και μετωπική σύγκρουση με το δεσμευτικό δίκαιο (jus cogens) της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής (ΚΑΛΠ) της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το ισχύον ενωσιακό κανονιστικό πλαίσιο, το οποίο υπερέχει κάθε εθνικής διάταξης, διαμορφώνεται με απόλυτη σαφήνεια ως εξής:

1. Η ισχύς των 20 χιλιοστών και του ορίου 80%: Οι ουσιαστικές τεχνικές προδιαγραφές για τα μεγέθη ματιών των αλιευτικών εργαλείων, και συγκεκριμένα η διάταξη που παρέχει ρητά και ανεπιφύλακτα το νόμιμο δικαίωμα στα σκάφη που χρησιμοποιούν δίχτυα τράτας (μηχανότρατες) να διενεργούν στοχευμένη αλιεία γαύρου και σαρδέλας με ελάχιστο μέγεθος ματιών δίχτυου 20 χιλιοστών (20 mm) —υπό τη μοναδική προϋπόθεση ότι τα είδη αυτά αντιπροσωπεύουν τουλάχιστον το 80% του ζώντος βάρους του αλιεύματος μετά τη διαλογή— έχουν μεταφερθεί, κωδικοποιηθεί και ρυθμίζονται ρητά από τον Κανονισμό (ΕΕ) 2019/1241 για τα τεχνικά μέτρα (Παράρτημα ΙΧ).

2. Τι τροποποίησε ο πρόσφατος Καν. (ΕΕ) 2023/2842: Ο πρόσφατος Κανονισμός (ΕΕ) 2023/2842 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου εισήγαγε αλλαγές στον Κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1967/2006 (Κανονισμός για τη Μεσόγειο) αποκλειστικά και μόνο σε ό,τι αφορά το σκέλος του ελέγχου της αλιείας. Συγκεκριμένα, διέγραψε διατάξεις που αφορούσαν τον έλεγχο της ερασιτεχνικής αλιείας και την καταγραφή των αλιευμάτων/μεταφορτώσεων, προκειμένου αυτά να ρυθμίζονται πλέον ενιαία, ψηφιακά και συστηματικά από τον γενικό Κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1224/2009. Ουδεμία κατάργηση, τροποποίηση ή περιορισμός επήλθε στο δικαίωμα των 20mm / 80%.

Συνεπώς, το δικαίωμα της μηχανότρατας για στοχευμένη αλιεία γαύρου υπό τις ανωτέρω ενωσιακές προϋποθέσεις παραμένει σε πλήρη, αδιαμφισβήτητη και δεσμευτική ισχύ στο ευρωπαϊκό δίκαιο.

Το νομικό παράδοξο και η αυθαιρεσία της ελληνικής διοίκησης αγγίζουν τα όρια του νομοθετικού παραλογισμού: Τη στιγμή που το ενωσιακό δίκαιο (Καν. 2019/1241) κατοχυρώνει τη μηχανότρατα ως νόμιμο

εργαλείο στοχευμένης αλίευσης γαύρου στο 80% του φορτίου με ειδικό δίχτυ 20 mm, ο Έλληνας νομοθέτης υποβιβάζει αυθαίρετα τον γαύρο σε αποκλειστικά «παρεμπίπτον είδος» και απαγορεύει τη διαχείρισή του πέραν του 5% ανά εκφόρτωση! Πρόκειται για μνημείο κακής, πλημμελούς και αντιενωσιακής νομοθέτησης, η οποία στερείται οποιασδήποτε ειδικής και αιτιολογημένης διοικητικής ή επιστημονικής τεκμηρίωσης. Κατόπιν των ανωτέρω, και προκειμένου να ελεγχθεί δικονομικά η νομιμότητα και η συμβατότητα της προτεινόμενης ρύθμισης, ερωτάται ο αρμόδιος Υπουργός:

1. Για ποιον νομικό λόγο αρνείται η Ελλάδα να εφαρμόσει την ισχύουσα ενωσιακή διάταξη του Κανονισμού (ΕΕ) 2019/1241 (Παράρτημα ΙΧ);

Βάσει ποιου νομικού συλλογισμού και με ποια κανονιστική αυθεντία επιλέγει το Υπουργείο να αγνοήσει την υπερνομοθετικής ισχύος διάταξη του Κανονισμού (ΕΕ) 2019/1241; Πώς δικαιολογείται δογματικά η άρνηση της ελληνικής διοίκησης να επιτρέψει στις μηχανότρατες να αλιεύουν νομίμως γαύρο με δίχτυα 20 χιλιοστών όταν το εκφορτωθέν αλιεύμα καλύπτει το 80%, όπως ακριβώς ορίζει η ΕΕ; Με ποιο δικαίωμα η εθνική νομοθεσία εκμηδενίζει στην πράξη ένα αλιευτικό δικαίωμα που απονέμεται ευθέως από τον ενωσιακό νομοθέτη;

2. Αναγνωρίζει το Υπουργείο ότι ο Καν. (ΕΕ) 2023/2842 τροποποίησε αποκλειστικά τον έλεγχο και δεν έθιξε τα τεχνικά δικαιώματα αλίευσης;

Επειδή ο Κανονισμός (ΕΕ) 2023/2842 τροποποίησε τον Καν. 1967/2006 αποκλειστικά στο ελεγκτικό του σκέλος (μεταφορά διαδικασιών στον Καν. 1224/2009), ερωτάται: Πού βασίζει το Υπουργείο τον ισχυρισμό ότι ο γαύρος και η σαρδέλα πρέπει να περιοριστούν στο 5% ως «παρεμπίπτοντα», όταν το δικαίωμα στοχευμένης αλιείας (80% με δίχτυα 20mm) παραμένει άθικτο και ενεργό στο ευρωπαϊκό δίκαιο; Πρόκειται για εθνικό πρόσθετο περιορισμό και, αν ναι, πού εδράζεται η ειδική νομοθετική εξουσιοδότηση για την ανατροπή ενός τέτοιου ενωσιακού κανόνα;

3. Πού βασίζεται η αιτιολογημένη διοικητική δράση και η επιστημονική τεκμηρίωση του 5% έναντι του ενωσιακού 80%;

Κάθε διοικητική πράξη που περιορίζει τη νόμιμη επαγγελματική δραστηριότητα οφείλει να φέρει ειδική, επίκαιρη και εμπεριστατωμένη αιτιολογία. Ποια επίκαιρη επιστημονική μελέτη ή βιολογική αξιολόγηση ερευνητικού φορέα (π.χ. ΕΛΚΕΘΕ) εισηγήθηκε ότι το 5% ανά εκφόρτωση αποτελεί το κατάλληλο όριο για τις μηχανότρατες, απορρίπτοντας το ενωσιακό 80%; Εάν δεν υφίσταται τέτοια μελέτη, πώς τεκμηριώνεται ότι η επιλογή του 5% δεν είναι μια εντελώς αυθαίρετη μαθηματική επινόηση της διοίκησης, στερούμενη περιβαλλοντικής αποτελεσματικότητας;

4. Γιατί υιοθετείται το νομικά ελαττωματικό κριτήριο «ανά εκφόρτωση» αντί της συνολικής αλιευτικής προσπάθειας;

Το κριτήριο «ανά εκφόρτωση» αγνοεί τις απρόβλεπτες θαλάσσιες και βιολογικές συνθήκες. Μια τυχαία είσοδος ενός κοπαδιού γαύρου στα δίχτυα μπορεί να οδηγήσει σε στιγμιαία υπέρβαση του 5% σε μία μόνο αλιευτική πράξη, χωρίς να υπάρχει πρόθεση ή υπαιτιότητα του αλιέα. Γιατί το Υπουργείο αρνείται να εφαρμόσει το σύστημα αξιολόγησης επί της συνολικής αλιευτικής προσπάθειας, και αντίθετα επιλέγει να τιμωρεί το τυχαίο φυσικό γεγονός, μετατρέποντας τη διοικητική ευθύνη σε αντικειμενική (strict liability) κατά παράβαση του Συντάγματος;

5. Έχει ακολουθηθεί η νόμιμη δικονομική διαδικασία έναντι της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τη θέσπιση αυστηρότερων εθνικών μέτρων;

Εφόσον το Υπουργείο θεωρεί ότι έχει το δικαίωμα να θεσπίσει αυστηρότερο εθνικό περιορισμό (5%) που ανατρέπει ευθέως το ενωσιακό πλαίσιο (80% με δίχτυα 20mm), ερωτάται: Έχει υποβληθεί το σχετικό προσχέδιο στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή για διαβούλευση και έγκριση, όπως επιτάσσουν οι δεσμευτικοί κανόνες της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής (ΚΑΛΠ); Αν όχι, συνειδητοποιεί το Υπουργείο ότι η διάταξη αυτή πάσχει από απόλυτη ακυρότητα λόγω παράβασης του ενωσιακού δικαίου;

ΑΙΤΟΥΜΑΙ ΝΑ ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΘΟΥΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑΤΕΘΟΥΝ:

1. Η αναλυτική και ειδικά αιτιολογημένη νομική απάντηση του Υπουργείου σχετικά με τους λόγους μη εφαρμογής του Κανονισμού (ΕΕ) 2019/1241 (Παράρτημα ΙΧ) που επιτρέπει τη στοχευμένη αλιεία γαύρου με δίχτυα 20 mm και όριο 80%.

2. Η ρητή παραδοχή της διοίκησης σχετικά με το γεγονός ότι ο Καν. (ΕΕ) 2023/2842 αφορούσε αποκλειστικά τον έλεγχο της αλιείας και ουδέποτε περιόρισε τα τεχνικά δικαιώματα αλίευσης των μικρών πελαγικών.

3. Η επιστημονική μελέτη ή γνωμοδότηση βάσει της οποίας κρίθηκε επιστημονικά αναγκαίο να μειωθεί το δικαίωμα αλίευσης από το 80% στο 5%, καθώς και η μελέτη αναλογικότητας της επιβαλλόμενης χρηματικής

κύρωσης.

4. Τα έγγραφα της δικονομικής αλληλογραφίας ή γνωστοποίησης προς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή σχετικά με την πρόθεση της Ελλάδας να εισάγει αυστηρότερο εθνικό περιορισμό που ανατρέπει το ενωσιακό κεκτημένο των τεχνικών μέτρων.

ΚΑΤΑΛΗΚΤΙΚΗ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ

Η προστασία των αλιευτικών πόρων αποτελεί αδιαμφισβήτητη υποχρέωση της Πολιτείας. Ωστόσο, σε ένα Κράτος Δικαίου, η περιβαλλοντική προστασία δεν μπορεί να χρησιμοποιείται ως πρόσχημα για την κατάργηση του ενωσιακού δικαίου και την οικονομική εξόντωση των επαγγελματιών. Η αποσιώπηση του Κανονισμού (ΕΕ) 2019/1241 και η αυθαίρετη καθήλωση της αλίευσης γαύρου και σαρδέλας στο 5% —τη στιγμή που ο Καν. (ΕΕ) 2023/2842 τροποποίησε αποκλειστικά και μόνο τις ελεγκτικές διαδικασίες— συνιστά μνημείο κακής, πλημμελούς και παράνομης νομοθέτησης. Το Υπουργείο οφείλει να ευθυγραμμιστεί άμεσα με το ενωσιακό κεκτημένο που αναγνωρίζει τη νόμιμη, στοχευμένη αλιεία με δίκτυα 20 χιλιοστών υπό το κριτήριο του 80%, αντί να δημιουργεί έναν τυφλό, εισπρακτικό και αντισυνταγματικό μηχανισμό κυρώσεων.

Πέραν όμως του νομικού και θεσμικού παραλόγου, το όλο ζήτημα προσλαμβάνει πλέον εξαιρετικά σοβαρές ηθικές, κοινωνικές και εθνικές διαστάσεις, τις οποίες η πολιτική ηγεσία οφείλει να αναμετρήσει με απόλυτο αίσθημα ευθύνης. Την ίδια ώρα που ο Έλληνας επαγγελματίας αλιέας στραγγαλίζεται οικονομικά, οδηγείται στην εξαθλίωση και απειλείται με εξοντωτικά διοικητικά πρόστιμα λόγω αυθαίρετων εθνικών περιορισμών, παρατηρείται το εξοργιστικό φαινόμενο τουρκικές μηχανότρατες να εισβάλλουν ανεμπόδιστα και να λυμαίνονται καθημερινά και συστηματικά τα ελληνικά χωρικά ύδατα.

Το πλέον προκλητικό και ηθικά απαράδεκτο στοιχείο έγκειται στην ολοκληρωτική απουσία αποτροπής: παρά την απτή και διαρκή παρουσία των αλλοδαπών αυτών σκαφών εντός της εθνικής μας επικράτειας, δεν εκτελείται καμία ουσιαστική επιχειρησιακή παρέμβαση, καμία αναχαίτιση και καμία νηοψία από τις λιμενικές αρχές, ενώ τα καθß ύλην αρμόδια Υπουργεία παραμένουν σε κατάσταση πλήρους αδράνειας και θεατής των εξελίξεων. Οι τουρκικές μηχανότρατες αλιεύουν εντελώς ανενόχλητες, γνωρίζοντας προκαταβολικά ότι δεν πρόκειται να αντιμετωπίσουν καμία συνέπεια, καμία νηοψία, ούτε φυσικά την επιβολή των βαρύτατων προστίμων που επιφυλάσσονται για τους ημεδαπούς αλιείς.

Με τον τρόπο αυτό, η Πολιτεία διαμορφώνει στην πράξη ένα καθεστώς επικίνδυνης ανοχής, όπου η ελεγκτική μανία και η αυστηρότητα του νόμου εξαντλούνται μονομερώς στους Έλληνες επαγγελματίες, την ίδια στιγμή που η ατιμώρητη ξένη παραβατικότητα αποψιλώνει ανεπανόρθωτα τον θαλάσσιο πλούτο της χώρας, μαζεύοντας ανεμπόδιστα απεριόριστες ποσότητες γαύρου και σαρδέλας και οικειοποιούμενη παράνομα το εισόδημα που αφαιρείται από την ελληνική αλιεία.

Για το ΔΣ

Ο Πρόεδρος

Κωνσταντίνος Νταουλτζής

A*** Γ***** – 2 Σεπτεμβρίου 2026, 00:17**

Κύριε Υπουργέ

Ιδιαίτερα προβληματικός είναι και ο τρόπος με τον οποίο διατυπώνεται η επίθεση κατά της ελληνικής πολιτείας, της ελληνικής διοίκησης και των Ελλήνων νομοθετών.

Εκφράσεις περί «νομοθετικού παραλογισμού», «μνημείου κακής και παράνομης νομοθέτησης», «εισπρακτικού μηχανισμού» και αντίστοιχες γενικεύσεις δεν συμβάλλουν στον θεσμικό διάλογο ούτε στην επίλυση των πραγματικών προβλημάτων της ελληνικής αλιείας.

Η δημόσια διαβούλευση δεν είναι πεδίο απαξίωσης ούτε της ελληνικής πολιτείας ούτε συναδέλφων επαγγελματιών αλιέων που δραστηριοποιούνται με διαφορετικά εργαλεία.

Μπορεί να ασκείται κριτική στις προτεινόμενες ρυθμίσεις. Μπορεί να ζητείται ο δικαστικός ή διοικητικός έλεγχος της νομιμότητάς τους. Δεν μπορεί όμως μια ολόκληρη κατηγορία επαγγελματιών αλιέων να εμφανίζεται ως εμπόδιο ή ως «παράσιτο» στη θάλασσα επειδή έχει διαφορετική άποψη για τη διαχείριση των αλιευτικών πόρων.

Η διαχείριση της θάλασσας αφορά όλους τους νόμιμους επαγγελματίες αλιείς.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΑΓΩΝΗΣ – 2 Σεπτεμβρίου 2026, 11:28

Με έκπληξη, αλλά χωρίς να αιφνιδιαζόμαστε, λάβαμε γνώση το σχόλιο των εκπροσώπων των μηχανοτρατών, οι

οποίοι αντιδρούν σπασμωδικά στην ορθή και επιβεβλημένη νομοθετική σας πρωτοβουλία (Άρθρο 32). Η προτεινόμενη διάταξη, που ορίζει ως μέγιστο ποσοστό τυχαίων και παρεμπιπτόντων αλιευμάτων γαύρου και σαρδέλας το 5% ανά εκφόρτωση για τις τράτες βυθού, αποτελεί ένα ιστορικό βήμα εξορθολογισμού της εθνικής αλιείας και θεραπείας μιας σκόπιμης στρέβλωσης δεκαετιών.

Οι ισχυρισμοί περί δήθεν «αντιενωσιακής νομοθέτησης» και «παραβίασης κεκτημένων δικαιωμάτων» είναι νομικά έωλοι, βιολογικά παράδοξοι και στηρίζονται σε εσκεμμένη παρερμηνεία του ενωσιακού δικαίου.

Προς αποκατάσταση της αλήθειας και της νομιμότητας, παραθέτουμε τις ακόλουθες θέσεις:

1. Η νομική πλάνη περί του Κανονισμού (ΕΕ) 2019/1241 (20mm / 80%)

Οι εκπρόσωποι των μηχανοτρατών επικαλούνται το Παράρτημα ΙΧ του Καν. (ΕΕ) 2019/1241, το οποίο πράγματι αναφέρει τη χρήση διχτυού 20 χιλιοστών όταν τα είδη (γαύρος/σαρδέλα) αποτελούν το 80% του αλιεύματος. Αποκρύπτουν, όμως, σκόπιμα μια θεμελιώδη αρχή του αλιευτικού δικαίου: Ο εν λόγω Κανονισμός αφορά «Τεχνικά Μέτρα» (δηλαδή προδιαγραφές εργαλείων) και δεν χορηγεί, ούτε τροποποιεί δικαιώματα και άδειες αλιείας.

Οι ελληνικές μηχανότράτες είναι αδειοδοτημένες ρητά ως «Τράτες Βυθού» (Bottom Trawlers - OTB). Το αντικείμενό τους είναι η αλιεία βενθικών και βενθοπελαγικών ειδών. Ο γαύρος και η σαρδέλα είναι αμιγώς πελαγικά είδη (αφρόψαρα). Για να αλιεύσει μια τράτα βυθού 80% γαύρο, πρακτικά σηκώνει το εργαλείο της από τον βυθό ή χρησιμοποιεί δίχτυα μεγάλου κατακόρυφου ανοίγματος (high-opening trawls), μετατρέπόμενη αυθαίρετα και χωρίς άδεια σε πελαγική τράτα (Pelagic Trawler - OTM/PTM). Η εθνική νομοθεσία δεν τους έχει χορηγήσει ποτέ άδεια πελαγικής τράτας, συνεπώς η επίκληση της ευρωπαϊκής τεχνικής προδιαγραφής είναι καταχρηστική.

2. Το όριο του 5% ως ορθός διαχωρισμός του "παρεμπιπτόντος" από το "στοχευμένο"

Η επιστολή τους χαρακτηρίζει το 5% "αυθαίρετο". Στην επιστήμη της αλιευτικής βιολογίας, ένα εργαλείο βυθού εκ φύσεως δεν μπορεί να αλιεύει μαζικά αφρόψαρα, παρά μόνο εντελώς τυχαία (π.χ. κατά την ανέλκυση του διχτυού). Το 5% ανά εκφόρτωση είναι το απόλυτα ενδεδειγμένο νούμερο για να δικαιολογήσει το ατύχημα της παγίδευσης (bycatch). Η απαίτησή τους να διατηρήσουν το 80%, ισοδυναμεί με κυνική ομολογία ότι στοχεύουν στα είδη αυτά, υποκλέπτοντας την αλιευτική προσπάθεια που ανήκει αποκλειστικά στον στόλο των γρι-γρι.

3. Το αναφαίρετο δικαίωμα της Ελλάδας για αυστηρότερα εθνικά μέτρα

Η υποκριτική απειλή ότι η ρύθμιση "συγκρούεται με το Ευρωπαϊκό Δίκαιο" καταρρίπτεται από το ίδιο το ενωσιακό πλαίσιο. Το Άρθρο 19 του Βασιικού Κανονισμού της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής (ΚΑΛΠ - Καν. 1380/2013), δίνει ρητά και αδιαμφισβήτητα το δικαίωμα στα Κράτη-Μέλη να θεσπίζουν αυστηρότερα μέτρα για τη διατήρηση των ιχθυαποθεμάτων στα ύδατά τους, εφόσον αυτά εφαρμόζονται στα σκάφη που φέρουν τη σημαία τους. Το Υπουργείο δεν καταργεί τον Ευρωπαϊκό Κανονισμό, αλλά ασκεί το κυριαρχικό του δικαίωμα να προστατεύσει τα πελαγικά αποθέματα της χώρας από την ακατάσχετη λεηλασία μη αδειοδοτημένων (για το σκοπό αυτό) εργαλείων.

4. Το κριτήριο "ανά εκφόρτωση"

Ορθώς το Υπουργείο θέτει το κριτήριο «ανά εκφόρτωση» και όχι ανά συνολική αλιευτική προσπάθεια. Εάν εφαρμοζόταν επί του συνόλου (π.χ. μηνιαία), θα παρεχόταν η δυνατότητα στα σκάφη να πραγματοποιούν 2-3 πλήρως στοχευμένες, εξοντωτικές «καλάδες» σε κοπάδια γαύρου και στη συνέχεια να «αραιώνουν» το ποσοστό με άλλες ημέρες βενθικής αλιείας. Το κριτήριο της εκφόρτωσης εξασφαλίζει τη διαφάνεια και τον ουσιαστικό έλεγχο από το Λιμενικό Σώμα.

5. Το επιχείρημα των Τουρκικών Μηχανοτρατών (Ο αντιπερισπασμός)

Συμμεριζόμαστε απόλυτα την αγωνία για την παράνομη εισβολή των τουρκικών σκαφών (IUU fishing) στα εθνικά μας ύδατα και απαιτούμε και εμείς την πάταξή της από τις Ένοπλες Δυνάμεις και το ΛΣ. Ωστόσο, αυτό το μείζον εθνικό ζήτημα συνιστά απαράδεκτο νομικό και ηθικό αντιπερισπασμό στο προκείμενο θέμα. Η ελλιπής φύλαξη των συνόρων δεν νομιμοποιεί την εγχώρια παρανομία, ούτε δίνει άφεση αμαρτιών σε Έλληνες επαγγελματίες να εξοντώνουν τα ιχθυαποθέματα καθόσον υπέρβαση των αδειών τους. Δύο λάθη δεν κάνουν ένα σωστό.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ - ΑΙΤΗΜΑ

Το Υπουργείο, με το άρθρο 32, πράττει το αυτονόητο: Προστατεύει τον θαλάσσιο πλούτο της χώρας, σέβεται την Κοινή Αλιευτική Πολιτική και βάζει τέλος στον αθέμιτο ανταγωνισμό εις βάρος των αλιέων μέσης αλιείας με κυκλωτικά δίχτυα (γρι-γρι), οι οποίοι είναι οι μόνοι βιολογικά και νομικά αρμόδιοι για τη στοχευμένη αλιεία πελαγικών ειδών.

Ζητούμε από την πολιτική ηγεσία να μην υποκύψει στις συντεχνιακές πιέσεις και στις νομικές ακροβασίες. Η διάταξη πρέπει να ψηφιστεί ως έχει, θωρακίζοντας την επιβίωση των πελαγικών ειδών (γαύρου-σαρδέλας) και αποκαθιστώντας το Κράτος Δικαίου στις ελληνικές θάλασσες.

ΠΑΓΩΝΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑΣ ΕΝΩΣΗΣ ΓΡΙ ΓΡΙ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΧΟΥΛΗΣ – 2 Σεπτεμβρίου 2026, 12:32

Η προτεινόμενη διάταξη κινείται προς τη σωστή κατεύθυνση, καθώς αποσαφηνίζει ότι η παρουσία γαύρου και σαρδέλας στα αλιεύματα της μηχανότρατας μπορεί να γίνεται δεκτή μόνο ως περιορισμένο τυχαίο αλίευμα και όχι ως αντικείμενο στοχευμένης αλιευτικής δραστηριότητας.

Το γρι-γρι αποτελεί το μοναδικό αλιευτικό εργαλείο που έχει σχεδιαστεί και αδειοδοτηθεί για τη νόμιμη στοχευμένη αλιεία των μικρών πελαγικών ειδών, όπως ο γαύρος και η σαρδέλα. Η διάκριση αυτή πρέπει να παραμείνει απολύτως σαφής, ώστε να αποφεύγονται παρερμηνείες που θα μπορούσαν να αλλοιώσουν το ισχύον καθεστώς και να δημιουργήσουν συνθήκες αθέμιτου ανταγωνισμού μεταξύ διαφορετικών αλιευτικών εργαλείων.

Το προβλεπόμενο ποσοστό του 5% ως τυχαίο αλίευμα δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να αποτελέσει έμμεση νομιμοποίηση της στοχευμένης αλιείας γαύρου και σαρδέλας από τη μηχανότρατα. Αντίθετα, αποτελεί μια ρεαλιστική πρόβλεψη για την κάλυψη των αναπόφευκτων περιστατικών μικτής αλιείας, χωρίς να μεταβάλλει τον βασικό προορισμό του εργαλείου.

Παράλληλα, πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι για τα σκάφη γρι-γρι ο γαύρος και η σαρδέλα αποτελούν σήμερα τα βασικά –και σε πολλές περιπτώσεις τα μοναδικά– είδη από τα οποία εξαρτάται η οικονομική τους βιωσιμότητα. Η διατήρηση της αποκλειστικότητας στη νόμιμη στοχευμένη αλιεία των συγκεκριμένων ειδών είναι απαραίτητη για την επιβίωση εκατοντάδων επαγγελματιών αλιέων, των πληρωμάτων τους και των παράκτιων κοινωνιών που στηρίζονται σε αυτή τη δραστηριότητα.

Επίσης, ο ισχυρισμός ότι η στοχευμένη αλιεία γαύρου και σαρδέλας από τις μηχανότρατες αποτελεί απάντηση στην παρουσία των τουρκικών αλιευτικών δεν μπορεί να δικαιολογήσει την παρέκκλιση από το ισχύον θεσμικό πλαίσιο. Η παρουσία των ελληνικών σκαφών γρι-γρι συμβάλλει εξίσου, και σε πολλές περιπτώσεις καθοριστικά, στη διατήρηση της ελληνικής αλιευτικής δραστηριότητας στις θαλάσσιες περιοχές της χώρας. Αντίστοιχα, και οι μηχανότρατες επιτελούν τον δικό τους θεσμικά κατοχυρωμένο ρόλο μέσω της νόμιμης αλιείας βενθικών ειδών, χωρίς αυτό να συνεπάγεται δυνατότητα στοχευμένης αλιείας μικρών πελαγικών ειδών. Επιπλέον, κάθε παράνομη αλιευτική πίεση στον γαύρο και τη σαρδέλα, είτε προέρχεται από μη αδειοδοτημένη δραστηριότητα ελληνικών σκαφών είτε από την αυξημένη δραστηριότητα αλιευτικών τρίτων χωρών, επιβαρύνει το ίδιο ιχθυαπόθεμα.

Η Πολιτεία οφείλει να αντιμετωπίσει τις προκλήσεις που δημιουργεί η αλιευτική δραστηριότητα τρίτων χωρών με στοχευμένα μέτρα ελέγχου, προστασίας και στήριξης της ελληνικής αλιείας, χωρίς να μεταβάλλει τους κανόνες που διέπουν τα αλιευτικά εργαλεία. Παράλληλα, είναι αναγκαία η υιοθέτηση πολιτικών που θα ενισχύσουν τη βιωσιμότητα του κλάδου, θα προσελκύσουν νέους επαγγελματίες και θα διασφαλίσουν τη συνέχιση μιας δραστηριότητας με ιδιαίτερη οικονομική, κοινωνική και πολιτιστική σημασία για τη χώρα. Για τους λόγους αυτούς, η συγκεκριμένη διάταξη πρέπει να διατηρηθεί ως έχει, διασφαλίζοντας τόσο τη νομιμότητα όσο και την ίση μεταχείριση όλων των αλιευτικών εργαλείων σύμφωνα με το ισχύον θεσμικό πλαίσιο.

Μ***** Ι***** – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 18:40

Κ. Υπουργέ,

Το άρθρο 32 του νομοσχεδίου για την αλιεία ορίζει ότι απαγορεύεται η εκφόρτωση άνω του ποσοστού 5% για

γαύρο και σαρδέλα επί του συνολικού βάρους των ψαριών. Δηλαδή δεν απαγορεύεται η αλιεία αλλά η εκφόρτωση. Επομένως, με την εφαρμογή του συγκεκριμένου νομοθετήματος, νομιμοποιείται η ρήψη της πλεονάζουσας ποσότητας γαύρου και σαρδέλας στη θάλασσα με πιθανή πρόκληση διατάραξης της ισορροπίας του θαλάσσιου περιβάλλοντος εφόσον αντί τα ψάρια αυτά να καταναλωθούν θα καταλήξουν να σαπίζουν στο βυθό.

Άρα η απαγόρευση αυτή δεν έχει να κάνει με το ιχθυαπόθεμα και προφανώς δεν έχει να κάνει με παράνομη αλιεία για την οποία κατηγορούμαστε από ορισμένους αλιείς με άγνωστες σκοπιμότητες. Κατηγορούμαστε με επίσημες καταγγελίες και ενώ βάσει αυτών έχουμε υποστεί δεκάδες ελέγχους από τις λιμενικές αρχές στο πέλαγος και στα λιμάνια, δεν έχει βρεθεί ποτέ τίποτα παράνομο. Επίσης δεν έχετε καμία επιστημονική μελέτη να στηρίζετε το άρθρο αυτό, κάτι το οποίο είναι απολύτως απαραίτητο για την οποιαδήποτε αλλαγή στους κανονισμούς και στους νόμους όπως γνωρίζετε πολύ καλά και σεις και όπως μας ξεκαθάρισε και ο γενικός γραμματέας του υπ. Αγροτικής Ανάπτυξης στη χθεσινή μας συνάντηση.

Συμπερασματικά, τα αποτελέσματα που θα επέλθουν από την ψήφιση του εν λόγω άρθρου (Άρθρο 32) θα είναι:

1. Η ελαχιστοποίηση της ποσότητας του γαύρου και της σαρδέλας στην αγορά με σκοπό την άνοδο της τιμής για να κερδοφορίσουν τα γρι-γρι, που όπως φαίνεται είναι και ο μοναδικός σας σκοπός, ζημιώνοντας της μηχανότρατες και τον καταναλωτή που δεν θα μπορεί να αγοράσει το επονομαζόμενο «ψάρι του λαού» που είναι ογαύρος και η σαρδέλα λόγω της υψηλής τιμής και της αισχροκέρδειας.

2. Η δημιουργία αθέμιτου ανταγωνισμού μεταξύ ψαράδων (μηχανότρατες) στην ΕΕ, εφόσον τα μέτρα και οι απαγορεύσεις αλίευσης δεν είναι τα ίδια.

3. Η εκμετάλλευση του πλούτου του Αιγαίου μόνο από τους Τούρκους ψαράδες και άλλης κοινοτικής εθνικότητας με αλίευση στα διεθνή ύδατα και εξαγωγή αυτών στη χώρα μας «κλέβοντας» συνάλλαγμα, εφόσον αυτοί δεν έχουν τις αντίστοιχες απαγορεύσεις. Σκεφτείτε μάλιστα πως για την κοινή γνώμη των Ελλήνων πολιτών αυτό αποτελεί ακόμα και εθνική προδοσία από μέρους σας διότι υποκρύπτονται και πολλοί άλλοι κίνδυνοι πέρα από οικονομικοί. Δεν μπορώ να διανοηθώ ότι θα βρεθεί Έλληνας βουλευτής που θα ψηφίσει το άρθρο 32.

4. Οικονομική και κοινωνική καταδίκη για έναν ολόκληρο κλάδο αλιέων και πολιτών που εργάζονται σε σχέση με την αλιεία και ζουν από αυτήν την εργασία αυτοί και οι οικογένειές τους.

Προβαίνετε σε τέτοιες ατεκμηρίωτες ενέργειες βάσει πολιτικών σκοπιμοτήτων αφήνοντας άλλες, όπως η κατάργηση του άρθρου για την ερασιτεχνική αλιεία που απαριθμούν χιλιάδες άτομα αδιαφορώντας για την ζημία που κάνουν στο ιχθυαπόθεμα. Επίσης με τα θαλάσσια πάρκα κ. Υπουργέ μας υποσχέθήκατε ότι θα εξασφαλίζατε την μεγίστη αποζημίωση εάν αναγκαστείτε να υπογράψετε αλλά εμείς δεν είδαμε τίποτα. Γιατί λοιπόν να μην αναρωτιόμαστε όλοι ότι άλλες είναι οι σκοπιμότητες που εξυπηρετούνται και όχι οι και καλά εμφανείς που ούτε και γι' αυτές δεν μας έχετε απαντήσεις τεκμηριωμένες οικονομικά, επιστημονικά και κυρίως συνταγματικά!!!!!!

Όπως και να έχει, στην περίπτωση που θα ψηφιστεί θα απευθυνθούμε στην ελληνική και ευρωπαϊκή δικαιοσύνη εφόσον θα θίγονται συνταγματικά κατοχυρωμένα δικαιώματα και αρχές των πολιτών όπως η αρχή της ισότητας, της αναλογικότητας κλπ. Και ξέρετε πολύ καλά ότι θα δικαιωθούμε.

Τέλος κ. Υπουργέ ζητούμε συνάντηση να τα συζητήσουμε και να βρούμε λύσεις πριν την ψήφιση του νομοσχεδίου.

Με εκτίμηση,

Ιωάννης Μαρίτσας

N*** M***** – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 20:34**

ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΤΗΝ ΑΛΙΕΙΑ ΤΟΥ ΓΑΥΡΟΥ ΚΑΙ ΟΧΙ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΣΚΟΠΙΜΟΤΗΤΕΣ ΟΧΙ ΑΛΛΕΣ ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΕΙΣ ΤΟ ΕΡΓΑΛΕΙΟ ΕΧΕΙ ΠΑΡΑ ΠΟΛΛΕΣ ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΕΙΣ ΚΑΙ ΘΑ ΕΡΘΟΥΝ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΑΥΤΟ ΣΕ ΣΥΝΑΡΤΗΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΟΛΟΕΝΑ ΑΥΞΑΝΟΜΕΝΗ ΑΥΞΗΣΗ ΤΗΣ ΤΙΜΗΣ ΤΩΝ ΚΑΥΣΙΜΩΝ ΕΧΕΙ ΣΑΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ Η ΕΠΙΒΙΩΣΗ ΤΟΥ ΕΡΓΑΛΕΙΟΥ ΝΑ ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ ΑΜΕΣΑ

ΤΟ ΚΟΣΤΟΣ ΤΗΣ ΤΙΜΗΣ ΤΟΥ ΚΑΥΣΙΜΟΥ ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΤΟ ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΟΥΜΕ ΟΠΩΣ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΣΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ ΚΛΑΔΟΥΣ

ΤΑ ΨΙΧΟΥΛΑ ΠΟΥ ΥΠΟΣΧΕΘΗΚΑΝ ΚΑΙ ΑΚΟΜΗ ΔΕΝ ΔΟΘΗΚΑΝ ΠΟΥ ΣΕ ΚΑΜΙΑ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΔΕΝ ΑΝΤΑΠΕΞΕΡΧΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ ΜΑΣ ΚΟΣΤΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΙΜΗ ΤΩΝ ΚΑΥΣΙΜΩΝ ΜΑΣ ΘΑ ΜΑΣ ΟΔΗΓΗΣΟΥΝ ΣΕ ΠΛΑΥΣΗ

ΕΙΝΑΙ ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟ ΝΑ ΣΤΕΡΕΙΣ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΒΙΩΣΗΣ

ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΑΠΟΚΛΕΙΕΤΑΙ ΤΟ ΕΡΓΑΛΕΙΟ ΑΠΟ ΕΝΑ ΔΙΑΤΡΟΦΙΚΟ ΠΟΡΟ ΚΑΙ ΑΠΟ ΕΝΑ ΙΧΘΥΑΠΟΘΕΜΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ο ΜΟΝΟΣ ΛΟΓΟΣ ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΕΙΝΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΜΕ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΗΝ ΑΥΞΗΣΗ ΤΗΣ ΤΙΜΗΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟ ΚΑΤΑΛΩΤΙΚΟ ΚΟΙΝΟ ΕΝΑ ΛΑΙΚΟ ΕΙΔΟΣ ΝΑ ΠΑΨΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΣΙΤΟ ΣΤΑ ΛΑΙΚΑ ΣΤΡΩΜΑΤΑ.

ΕΝΑ ΕΙΔΟΣ ΠΟΥ ΑΛΙΕΥΤΑΙ ΑΠΟ ΠΛΗΘΟΣ ΤΟΥΡΚΙΚΩΝ ΑΛΙΕΥΤΙΚΩΝ ΣΚΑΦΩΝ ΚΑΙ ΕΡΧΕΤΑΙ ΩΣ ΕΙΣΑΓΩΜΕΝΟ ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΜΑΣ ΜΕ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΠΑΡΑ ΠΟΛΛΑ ΧΡΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΘΑ ΕΜΕΝΑΝ ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΜΑΣ ΝΑ ΣΤΗΡΙΞΟΥΝ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΝΑ ΠΗΓΑΙΝΟΥΝ ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ ΕΙΝΑΙ ΠΑΡΑΛΟΓΟ

ΝΑ ΔΟΘΕΙ Η ΠΕΛΑΓΙΚΗ ΤΡΑΤΑ ΟΠΩΣ ΣΤΑ ΥΠΟΛΟΙΠΑ ΕΥΡΩΠΑΙΚΑ ΚΡΑΤΗ ΕΑΝ ΘΕΛΟΥΜΕ ΝΑ ΛΕΜΕ ΟΤΙ ΕΙΜΑΣΤΕ ΙΣΟΤΙΜΑ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΕΕ.

ΜΠΟΥΝΤΟΥΚΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 21:21

Άρθρο 32

Περιορισμοί στην εκφόρτωση μικρών πελαγικών ειδών

ΣΧΟΛΙΟ :

I.

Το εν λόγω προτεινόμενο άρθρο 32, αποκλείει ουσιαστικά την Μηχανότρατα από την αλιεία γαύρου και σαρδέλας χωρίς καμία επιστημονική και νομική αιτιολόγηση, και πρέπει να αφαιρεθεί για τους εξής λόγους:

Α) δεν απαγορεύεται η αλιεία γαύρου και σαρδέλας από την μηχανότρατα

- Από την ορθή ανάγνωση και ερμηνεία του εγγράφου με αρ. πρωτ. 2423/284673, 2/11/2023, της Γενικής Διεύθυνσης Αλιείας.

- Από σχετική νομολογία. Από την εκδίκαση βεβαίωσης παράβασης σε συγκεκριμένο σκάφος, με την κατηγορία ότι αλίευσε γαύρο .(Διοικητικό Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης, αριθμός απόφασης 1916/2003)

Β) `Η αλιεία γαύρου και σαρδέλας, από Μηχανότρατες, λαμβάνει χώρα κυρίως κατά τους μήνες Ιανουάριο και Φεβρουάριο.

Λαμβάνει χώρα επίσης και σε διεθνή ύδατα στο Βόρειο Αιγαίο, δίπλα σε Τούρκικα αλιευτικά, χωρίς να αποκλείουμε την είσοδο στο Αιγαίο, στόλων άλλων Κρατών, ύδατα για τα οποία δεν υπάρχει κανένα διαχειριστικό σχέδιο.

Γ) η παραγωγή γαύρου από την μηχανότρατα κατά τους μήνες Ιανουάριο και Φεβρουάριο, για τα έτη 2021, 2022 και 2023, ανέρχεται σε ποσοστό μόλις 2% της ετήσιας, κατά μέσο όρο, συνολικής παραγωγής γαύρου. Συνεπώς η επίπτωση στην κατάσταση στο ιχθυοαπόθεμα του γαύρου, είναι αμελητέα. Σημειωτέον ότι, η εκμετάλλευση του ιχθυοαποθέματος του γαύρου, είναι σε βιώσιμα επίπεδα.

Δ) Η διατύπωση : , είναι άστοχη για τους εξής λόγους :

α) Το διαχειριστικό της Μηχανότρατας σχετίζεται με τα γνωστά 5 είδη. Τα υπόλοιπα είδη που εξαλιεύει καθημερινά η Μηχανότρατα, θεωρούνται ?

π.Χ. αν μία μηχανότρατα εξαλιεύσει πεσκανδρίτσα ή σκουμπρί σε μεγάλη ποσότητα, πρέπει να τα απορρίψει γιατί είναι εκτός διαχειριστικού ?

Ο κολιός ή η γόπα ή η φρύσσα ή το προσφυγάκι κ.λπ. για το γριγρί, που είναι εκτός διαχειριστικού σχεδίου, είναι τυχαία αλιεύματα ?

Αν ένα γριγρί εξαλιεύσει 1.500 κιβώτια κολιό, ή 2.000 κιβώτια φρύσσα, ή 500 κιβώτια προσφυγάκι, πρέπει να τα απορρίψει, γιατί θεωρείται τυχαίο αλίευμα ?

Ή μήπως θεωρείται τυχαίο αλίευμα επειδή είναι αντικείμενο διαχειριστικού σχεδίου, ενός άλλου εργαλείου (του γριγρί) ?

Σε αυτή την περίπτωση, στην ίδια λογική, θα έπρεπε να απαγορευτεί η αλιεία μπακαλιάρου από την παράκτια αλιεία, καθ' όλη την διάρκεια του έτους διότι: α) η παραγωγή της ανέρχεται σε ποσοστό 20 - 25% κατ' έτος σε ποσοστό, επι των συνολικών εκφορτώσεων μπακαλιάρου, τα τελευταία έτη, και κυρίως σε περίοδο κατά την οποία δεν εργάζεται η Μηχανότρατα, υποτίθεται για προστασία των ιχθυοαποθεμάτων. β) η παράκτια αλιεία δεν διαθέτει διαχειριστικό σχέδιο (δεν προβλέπεται), σε αντίθεση με την Μηχανότρατα, μολονότι η παραγωγή της είναι σημαντικότερη, και γ) τα σκάφη της παράκτιας αλιείας έχουν εναλλακτικά την δυνατότητα χρήσης πολλών άλλων αλιευτικών εργαλείων , σε αντίθεση με την Μηχανότρατα.

II.

Από την ορθή ερμηνεία του διαχειριστικού σχεδίου του γριγρί, τεκμαίρεται ότι η εξαίευση γαύρου και σαρδέλας από το αλιευτικό εργαλείο γριγρί, επιτρέπεται μόνο με το αλιευτικό εργαλείο γριγρί νυκτός, η αλιευτική περίοδος του οποίου είναι από την 1η Μαρτίου, μέχρι την 15η Δεκεμβρίου εκάστου έτους. Παρακαλούμε όπως, η προβλεπόμενη άδεια αλίευσης μικρών πελαγικών από αλιευτικά σκάφη τύπου γριγρί, έχει ακριβώς την ίδια χρονική διάρκεια, ήτοι: από 1η Μαρτίου, έως την 15η Δεκεμβρίου.

III.
Οφείλουμε να επισημάνουμε τέλος, ότι ενώ στο αρχικό σχέδιο νόμου, υπήρχαν τρία άρθρα, τα οποία ρύθμιζαν την ερασιτεχνική αλιεία, στο υπο διαβούλευση σχέδιο νόμου, δεν προβλέπεται καμία ρύθμιση. Εν τάξει, δεν μας προξενεί έκπληξη.

Χρήστος – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 22:07

Ο περιορισμός της εκφόρτωσης γαύρου και σαρδέλας στο 5% για τις μηχανότρατες δεν είναι ζήτημα συντεχνιακό, αλλά μια αναγκαία περιβαλλοντική δικλείδα ασφαλείας για τη βιωσιμότητα του Αιγαίου. Ο γαύρος και η σαρδέλα αποτελούν τη βάση της θαλάσσιας τροφικής αλυσίδας. Η προστασία αυτών των μικρών πελαγικών ειδών είναι ζωτικής σημασίας για την επιβίωση δεκάδων άλλων θαλάσσιων οργανισμών. Η μηχανότρατα είναι ένα εργαλείο βυθού με βαρύ οικολογικό αποτύπωμα, σχεδιασμένο να αλιεύει βενθικά είδη και όχι να παρεμβαίνει στα μεσόνερα.

Το επιχείρημα ότι το μέτρο θα αναγκάσει τις μηχανότρατες να απορρίπτουν νεκρά ψάρια στη θάλασσα (discards), αντιστρέφει την οικολογική λογική. Το πρόβλημα για το περιβάλλον δεν λύνεται νομιμοποιώντας την πώληση αυτών των αλιευμάτων, γιατί αυτό απλώς θα δώσει οικονομικό κίνητρο στις μηχανότρατες να συνεχίσουν να αποδεκατίζουν τα πελαγικά κοπάδια. Η πραγματική οικολογική λύση είναι να σταματήσει ένα εργαλείο βυθού να εγκλωβίζει πελαγικά ψάρια, τηρώντας την ορθή πρακτική του εξοπλισμού του.

Αντιθέτως, η αλιεία των πελαγικών ειδών πρέπει να γίνεται αποκλειστικά από τον στόλο των γρι-γρι, ο οποίος αξιοποιεί απόλυτα στοχευμένες μεθόδους αλιείας, δεν έρχεται σε επαφή με τον βυθό, δεν καταστρέφει τα οικοσυστήματα του πυθμένα και ελαχιστοποιεί τα παρεμπύπτοντα αλιεύματα.

Το Υπουργείο οφείλει να προστατεύσει το θαλάσσιο οικοσύστημα από την αλόγιστη υπεραλίευση και όχι τα πρόσκαιρα κέρδη όσων χρησιμοποιούν τα εργαλεία τους εκτός των προβλεπόμενων ορίων. Η διατήρηση του Άρθρου 32 αποτελεί μονόδρομο αν θέλουμε να παραδώσουμε ζωντανές θάλασσες στις επόμενες γενιές.

A***s – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 22:18**

Ας μιλήσουμε επιτέλους με αλήθειες: Η μηχανότρατα είναι, εκ του νόμου και της φύσης της, εργαλείο βυθού. Ο γαύρος και η σαρδέλα είναι αμιγώς πελαγικά είδη. Όταν οι εκπρόσωποι της μηχανότρατας εκβιάζουν λέγοντας ότι το όριο του 5% θα τους αναγκάσει να πετούν τεράστιες ποσότητες νεκρών πελαγικών ψαριών στη θάλασσα, παραδέχονται ανοιχτά το αυτονόητο: ότι σηκώνουν σκόπιμα τα εργαλεία τους από τον βυθό και αλιεύουν παράνομα στα μεσόνερα.

Δεν μιλάμε πλέον για «παρεμπύπτον» αλίευμα, αλλά για στοχευμένη αλιεία με εργαλείο που δεν έχει καμία δουλειά να κυνηγάει κοπάδια γαύρου. Απαιτούν δηλαδή από το Υπουργείο να νομιμοποιήσει το ανεξέλεγκτο «σκούπισμα» των θαλασσών, εις βάρος των σκαφών γρι-γρι που έχουν επενδύσει τεράστια κεφάλαια σε εξειδικευμένο και σύγχρονο εξοπλισμό για να αλιεύουν αυτά τα είδη νόμιμα και απολύτως στοχευμένα.

Οι γραφικότητες περί «εθνικής προδοσίας», τα φτηνά άλλοθι για τους Τούρκους ψαράδες και η δήθεν ανησυχία για τον καταναλωτή είναι απλώς στάχτη στα μάτια για να κρύψουν την απληστία τους και να προστατεύσουν τα υπερκέρδη τους από την καταστρατήγηση των κανόνων.

Το Υπουργείο οφείλει να κλείσει τα αυτιά του στους εκβιασμούς και τον λαϊκισμό. Το Άρθρο 32 βάζει φρένο στην ασυδοσία και πρέπει να εφαρμοστεί αυστηρά. Οποιαδήποτε υπαναχώρηση θα αποτελεί ξεκάθαρη επιβράβευση της παρανομίας και ταφόπλακα στο ιχθυαπόθεμα των μικρών πελαγικών.

Δ*** Π***** – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 22:24**

Επιτέλους, το κράτος έρχεται να επιβάλει το δίκαιο και να κλείσει τα "παραθυράκια" που κάποιοι εκμεταλλεύονταν συστηματικά εδώ και χρόνια. Αφού κυριολεκτικά άδειασαν τις θάλασσες από τα ψάρια του βυθού, τώρα προσπαθούν με νομιμοφανή άλλοθι να αδειάσουν και τα ψάρια του αφρού. Το Άρθρο 32 βάζει οριστικό φρένο σε αυτές τις πρακτικές. Μπράβο στο Υπουργείο που δείχνει επιτέλους πολιτική βούληση, προστατεύει το ιχθυαπόθεμα και κόβει τον δρόμο στους παράνομους. Κάθε αλιευτικό εργαλείο στον χώρο του

και για τον σκοπό που αδειοδοτήθηκε

Α** Μ***** – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 22:47**

Αξίζουν συγχαρητήρια στο Υπουργείο που επιτέλους δείχνει πυγμή, επιβάλλει το δίκαιο και κλείνει οριστικά την πόρτα στις παράνομες και καταχρηστικές πρακτικές. Το κάθε αλιευτικό εργαλείο έχει συγκεκριμένο σκοπό. Όποιος θέλει να ψαρεύει γαύρο και σαρδέλα, οφείλει να επενδύσει στα κατάλληλα σκάφη, να εξοπλιστεί με σύγχρονα όργανα εντοπισμού για στοχευμένη αλιεία, να δουλεύει στον αφρό χωρίς να σαρώνει τον πυθμένα και, κυρίως, να παίζει με ίσους δίκαιους κανόνες. Καμία υποχώρηση στο Άρθρο 32 – είναι το μόνο φρένο στην πλήρη εξάντληση των θαλασσών μας.

Λ*** Κ***** – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 22:51**

1. Ο ισχυρισμός ότι η μηχανότρατα μπορεί να αλιεύει στοχευμένα γαύρο και σαρδέλα με δίχτυ 20 χιλιοστών δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα. Το μάτι του δικτυού είναι μεγαλύτερο από το μέγεθος των συγκεκριμένων ψαριών, με αποτέλεσμα αυτά να διαφεύγουν. Επομένως, το επιχείρημα ότι με την εφαρμογή του Άρθρου 32 οι μηχανότρατες θα αναγκάζονται να πετούν μεγάλες ποσότητες γαύρου και σαρδέλας στη θάλασσα και αυτά θα «σαπίζουν στον βυθό» είναι μια υπερβολική και μη τεκμηριωμένη προσέγγιση.
2. Εάν κάποιες μηχανότρατες επιθυμούν να αλιεύουν γαύρο και σαρδέλα ως κύριο αντικείμενο δραστηριότητας, υπάρχει ο επαγγελματικός κλάδος του γρι-γρι, με ειδική άδεια για τα μικρά πελαγικά. Υπάρχουν διαθέσιμες άδειες γρι-γρι και όποιος επιθυμεί μπορεί να δραστηριοποιηθεί νόμιμα σε αυτόν τον τομέα.
3. Το γρι-γρι δεν έχει ελεύθερη και ανεξέλεγκτη αλιευτική δραστηριότητα. Αντιθέτως, αντιμετωπίζει σημαντικούς περιορισμούς, αυξημένο κόστος παραγωγής και υψηλό κόστος καυσίμων. Επιπλέον, δραστηριοποιείται μετά τη δύση του ηλίου, σύμφωνα με τους ισχύοντες κανόνες. Δεν μπορεί, λοιπόν, να παρουσιάζεται ο κλάδος του γρι-γρι ως προνομιούχος.
4. Η μηχανότρατα δραστηριοποιείται κατά τη διάρκεια της ημέρας και διαθέτει μικρότερο αριθμό προσωπικού σε σχέση με το γρι-γρι. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα η διαλογή, η διαχείριση και η συντήρηση των αλιευμάτων να μην μπορούν πάντα να γίνονται με τον ίδιο τρόπο και στον ίδιο βαθμό, με συνέπεια μέρος των ψαριών να φτάνει στην ιχθυόσκαλα χαμηλότερης ποιότητας. Σε ορισμένες περιπτώσεις, τα ψάρια υποβαθμίζονται ή είναι ήδη αλλοιωμένα και δεν μπορούν να διατεθούν ως νωπά, με αποτέλεσμα να οδηγούνται στη μεταποίηση και στα αλίπαστα. Την ίδια ώρα, το γρι-γρι ξεκινά τη δραστηριότητά του μετά τη δύση του ηλίου, όταν ήδη υπάρχει διαθέσιμο ψάρι στην αγορά. Επομένως, είναι άδικο να κατηγορείται το γρι-γρι ότι δημιουργεί έλλειψη στην αγορά ή αυξάνει τις τιμές, όταν η δική του δραστηριότητα ξεκινά σε διαφορετικό χρόνο και με διαφορετικό τρόπο διαχείρισης των αλιευμάτων.
5. Ο σκοπός του γρι-γρι δεν είναι η αισχροκέρδεια ούτε η αύξηση της τιμής του γαύρου και της σαρδέλας. Στόχος μας είναι να μπει τάξη στον κλάδο, να υπάρχουν ίσοι κανόνες για όλους, να μειωθεί το κόστος παραγωγής και κυρίως να εξασφαλιστεί μια βιώσιμη αλιεία που θα μπορεί να συνεχιστεί και τα επόμενα χρόνια.
6. Δεν ζητάμε προνόμια για το γρι-γρι. Ζητάμε ισονομία. Δεν μπορεί ένας κλάδος να έχει ειδική άδεια και συγκεκριμένους περιορισμούς για την αλιεία μικρών πελαγικών και ένας άλλος να επιχειρεί να αλιεύει τα ίδια είδη με διαφορετικό εργαλείο και διαφορετικό καθεστώς.
7. Πιστεύουμε στην Ελληνική Δημοκρατία, στους θεσμούς και στη δικαιοσύνη. Ελπίζουμε ότι η Πολιτεία θα εξετάσει το ζήτημα αντικειμενικά, με βάση τα πραγματικά δεδομένα και όχι ατεκμηρίωτες καταγγελίες ή συντεχνιακές αντιπαραθέσεις.
8. Ως κλάδος των αλιέων γρι-γρι ζητάμε το αυτονόητο: κανόνες που να εφαρμόζονται σε όλους, προστασία του ιχθυοαποθέματος και ένα δίκαιο και βιώσιμο πλαίσιο για όλους τους επαγγελματίες αλιείς.

Με εκτίμηση,

Λιόλιος Κωνσταντίνος Για τον κλάδο των αλιέων γρι-γρι

Δ*** – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 01:52**

Για χρόνια, γινόμασταν μάρτυρες της εκμετάλλευσης των κενών της νομοθεσίας από συγκεκριμένους κύκλους. Αφού με την υπεραλίευση εξάντλησαν τα αποθέματα των βενθικών ειδών (ψάρια του πάτου), η ίδια απληστία τους οδήγησε στο να στοχεύουν παράτυπα και τα πελαγικά είδη (ψάρια του αφρού). Χαιρετίζουμε την πρωτοβουλία του Υπουργείου με το Άρθρο 32, το οποίο επιτέλους αποκαθιστά τη δικαιοσύνη στο Αιγαίο. Το κράτος ορθώς κλείνει τα "παράθυρα" της παρατυπίας, προστατεύοντας το θαλάσσιο οικοσύστημα από την

ολοκληρωτική καταστροφή που κάποιοι επιδιώκουν για το πρόσκαιρο κέρδος.

ΚΟΥΤΣΟΥΡΗΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 09:36

Κύριε Υπουργέ, το άρθρο 32 του νομοσχεδίου για την αλιεία ορίζει ότι απαγορεύεται η εκφόρτωση άνω του 5% για γαύρο και σαρδέλα επί του συνολικού βάρους των ψαριών που αλιεύει η μηχανότρατα σε μια ημέρα. Επειδή δεν μπορείτε να απαγορεύσετε την αλίευση τους, καθώς κάτι τέτοιο είναι ενάντια στον ευρωπαϊκό κανονισμό, προσπαθείτε με δόλιους, ύπουλους τρόπους να απαγορεύσετε στην μηχανότρατα κάτι το οποίο είναι καθόλα νόμιμο, δηλαδή να αλιεύει γαύρο και σαρδέλα. Αλλά επειδή εσείς και μια μερίδα του κλάδου των γρι γρι, προς έκπληξή μας, δεν γνωρίζετε ότι ο γαυρος και η σαρδέλα αλιεύεται από εμάς τους μήνες Ιανουάριο και Φεβρουάριο, κατά τους οποίους τα νερά κρύνουν κανοντας τα ψάρια να κατέβουν στον πυθμένα του βυθού, σε μέρος δηλαδή όπου ψαρεύει το δικό μας εργαλείο (τράτα βυθού), με απλά λόγια εμείς έτσι και αλλιώς θα αλιεύσουμε γαύρο και σαρδέλα, τα οποία όμως μας αναγκάζετε να πετάξουμε στη θάλασσα ψόφια. Με αυτόν τον τρόπο λοιπόν δημιουργείτε έναν αθέμιτο ανταγωνισμό, αναγκάζοντας παράλληλα τις τιμές των συγκεκριμένων ψαριών να εκτοξευτούν, σε μια περίοδο όπου η επισιτιστική κρίση έχει οδηγήσει την Ευρώπη σε αλλαγή πολιτικής στηρίζοντας τους κλάδους του πρωτογενή τομέα, εκτός βέβαια από τη χώρα μας. Και διερωτόμαστε, εύλογα, εδώ: Κατά πόσο είμαστε ευρωπαϊκή χώρα όταν πηγαίνουμε αντίθετα σε ~~ε~~υρωπαϊκούς νόμους και τακτικές; Σε περίπτωση λοιπόν που ψηφιστεί θα στραφούμε στα ευρωπαϊκά δικαστήρια, στα οποία θα δικαιωθούμε καθώς αυτός ο νόμος είναι παράνομος, παράλογος και καταχρηστικός!

Κ*** Ν***** – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 09:42**

ΚΥΡΙΕ ΥΠΟΥΡΓΕ 30 ΛΕΠΤΑ ΠΡΙΝ ΚΛΕΙΣΕΙ Η ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗ. ΣΑΣ ΠΡΟΤΕΙΝΩ ΜΙΑ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΣΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΥΠΟ ΤΗΝ ΑΙΓΙΔΑ ΣΑΣ ΚΑΙ ΜΕ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΕΙΔΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΜΠΛΕΚΟΜΕΝΩΝ ΑΛΙΕΩΝ .ΝΑ ΑΚΟΥΣΕΤΕ ΚΑΙ ΝΑ ΚΡΙΝΕΤΕ. ΣΤΗΝ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΜΕ ΤΟΝ ΓΓ .ΑΠΟΚΟΜΙΣΑΜΕ ΟΤΙ Η ΑΠΟΦΑΣΗ ΗΤΑΝ ΕΙΛΗΜΕΝΗ .ΝΟΜΙΖΩ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΟΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΚΟΥΣΕΤΕ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΔΥΟ ΚΛΑΔΟΥΣ. ΧΩΡΙΣ ΑΝΤΕΚΛΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΣΑΦΕΙΕΣ. ΠΙΣΤΕΥΩ ΟΤΙ ΘΑ ΕΠΙΚΡΑΤΗΣΕΙ Η ΛΟΓΙΚΗ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝ ΚΑΙ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΟΛΑ. ΣΥΝ ΤΟΥ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΗ ΠΟΥ ΣΤΗΝ ΤΕΛΙΚΗ ΣΕ ΑΥΤΟΝ ΑΝΗΚΕΙ Ο ΑΛΙΕΥΤΙΚΟΣ ΠΛΟΥΤΟΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΕΝΩΣΗ ΠΛΟΙΟΚΤΗΤΩΝ ΜΕΣΗΣ ΑΛΙΕΙΑΣ – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 09:51

Άρθρο 32

Περιορισμοί στην εκφόρτωση μικρών πελαγικών ειδών

ΣΧΟΛΙΟ :

I.

Το εν λόγω προτεινόμενο άρθρο 32, αποκλείει ουσιαστικά την Μηχανότρατα από την αλιεία γαύρου και σαρδέλας χωρίς καμία επιστημονική και νομική αιτιολόγηση, και πρέπει να αφαιρεθεί για τους εξής λόγους:

A) δεν απαγορεύεται η αλιεία γαύρου και σαρδέλας από την μηχανότρατα

- Από την ορθή ανάγνωση και ερμηνεία του εγγράφου με αρ. πρωτ. 2423/284673, 2/11/2023, της Γενικής Διεύθυνσης Αλιείας.
- Από σχετική νομολογία. Από την εκδίκαση βεβαίωσης παράβασης σε συγκεκριμένο σκάφος, με την κατηγορία ότι αλίευσε γαύρο .(Διοικητικό Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης, αριθμός απόφασης 1916/2003)

B) `Η αλιεία γαύρου και σαρδέλας, από Μηχανότρατες, λαμβάνει χώρα κυρίως κατά τους μήνες Ιανουάριο και Φεβρουάριο.

Λαμβάνει χώρα επίσης και σε διεθνή ύδατα στο Βόρειο Αιγαίο, δίπλα σε Τούρκικα αλιευτικά, χωρίς να αποκλείουμε την είσοδο στο Αιγαίο, στόλων άλλων Κρατών, ύδατα για τα οποία δεν υπάρχει κανένα διαχειριστικό σχέδιο.

Γ) η παραγωγή γαύρου από την μηχανότρατα κατά τους μήνες Ιανουάριο και Φεβρουάριο, για τα έτη 2021, 2022 και 2023, ανέρχεται σε ποσοστό μόλις 2% της ετήσιας, κατά μέσο όρο, συνολικής παραγωγής γαύρου. Συνεπώς η επίπτωση στην κατάσταση στο ιχθυοαπόθεμα του γαύρου, είναι αμελητέα. Σημειωτέον ότι, η εκμετάλλευση του ιχθυοαποθέματος του γαύρου, είναι σε βιώσιμα επίπεδα.

Δ) Η διατύπωση : , είναι άστοχη για τους εξής λόγους :

α) Το διαχειριστικό της Μηχανότρατας σχετίζεται με τα γνωστά 5 είδη. Τα υπόλοιπα είδη που εξαλιεύει καθημερινά η Μηχανότρατα, θεωρούνται ?

π.Χ. αν μία μηχανότρατα εξαλιεύσει πεσκανδρίτσα ή σκουμπρί σε μεγάλη ποσότητα, πρέπει να τα απορρίψει γιατί είναι εκτός διαχειριστικού ?

Ο κολιός ή η γόπα ή η φρύσσα ή το προσφυγάκι κ.λπ. για το γριγρί, που είναι εκτός διαχειριστικού σχεδίου, είναι τυχαία αλιεύματα ?

Αν ένα γριγρί εξαλιεύσει 1.500 κιβώτια κολιό, ή 2.000 κιβώτια φρύσσα, ή 500 κιβώτια προσφυγάκι, πρέπει να τα απορρίψει, γιατί θεωρείται τυχαίο αλίευμα ?

Ή μήπως θεωρείται τυχαίο αλίευμα επειδή είναι αντικείμενο διαχειριστικού σχεδίου, ενός άλλου εργαλείου (του γριγρί) ?

Σε αυτή την περίπτωση, στην ίδια λογική, θα έπρεπε να απαγορευτεί η αλιεία μπακαλιάρου από την παράκτια αλιεία, καθ&aron; όλη την διάρκεια του έτους διότι: α) η παραγωγή της ανέρχεται σε ποσοστό 20 - 25% κατ&aron; έτος σε ποσοστό, επι των συνολικών εκφορτώσεων μπακαλιάρου, τα τελευταία έτη, και κυρίως σε περίοδο κατά την οποία δεν εργάζεται η Μηχανότρατα, υποτίθεται για προστασία των ιχθυοαποθεμάτων. β) η παράκτια αλιεία δεν διαθέτει διαχειριστικό σχέδιο (δεν προβλέπεται), σε αντίθεση με την Μηχανότρατα, μολοντί η παραγωγή της είναι σημαντικότητα, και γ) τα σκάφη της παράκτιας αλιείας έχουν εναλλακτικά την δυνατότητα χρήσης πολλών άλλων αλιευτικών εργαλείων, σε αντίθεση με την Μηχανότρατα.

II.

Από την ορθή ερμηνεία του διαχειριστικού σχεδίου του γριγρί, τεκμαίρεται ότι η εξαλίευση γαύρου και σαρδέλας από το αλιευτικό εργαλείο γριγρί, επιτρέπεται μόνο με το αλιευτικό εργαλείο γριγρί νυκτός, η αλιευτική περίοδος του οποίου είναι από την 1η Μαρτίου, μέχρι την 15η Δεκεμβρίου εκάστου έτους.

Παρακαλούμε όπως, η προβλεπόμενη άδεια αλίευσης μικρών πελαγικών από αλιευτικά σκάφη τύπου γριγρί, έχει ακριβώς την ίδια χρονική διάρκεια, ήτοι : από 1η Μαρτίου, έως την 15η Δεκεμβρίου.

III.

Οφείλουμε να επισημάνουμε τέλος, ότι ενώ στο αρχικό σχέδιο νόμου, υπήρχαν τρία άρθρα, τα οποία ρύθμιζαν την ερασιτεχνική αλιεία, στο υπο διαβούλευση σχέδιο νόμου, δεν προβλέπεται καμία ρύθμιση. Εν τάξει, δεν μας προξενεί έκπληξη.

Μ*** Ι***** – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 09:53**

ΚΑΛΑ ΘΑ ΚΑΝΟΥΝ ΟΙ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΙ ΤΟΥ ΓΡΙ ΓΡΙ ΝΑ ΜΗΝ ΤΟ ΠΑΙΖΟΥΝ ΚΑΙ ΟΙΚΟΛΟΓΟΙ ΓΙΑΤΙ ΕΧΟΥΝ ΡΙΞΕΙ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΤΟΝΟΥΣ ΣΧΟΙΝΑΚΙΑ ΚΑΙ ΤΣΙΜΕΝΤΟΛΙΘΟΥΣ ΣΤΗ ΘΑΛΛΑΣΑ ΚΑΙ ΕΧΟΥΝ ΕΡΗΜΩΣΗ ΠΕΡΙΟΧΕΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΔΟΥΛΕΥΗ Η ΜΗΧΑΝΟΤΡΑΤΑ ΝΑ ΤΑ ΚΑΘΑΡΙΣΕΙ

Άρθρο 33 – Μέλη - Περιφέρεια Αγροτικών Συλλόγων - Αντικατάσταση άρθρου 6 ν. 1361/1983

Το άρθρο 6 του ν. 1361/1983 (Α' 66), περί Μελών και Περιφέρειας Αγροτικών Συλλόγων, αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 6

Μέλη – Περιφέρεια Αγροτικών Συλλόγων

1. Αγρότες σύμφωνα με την έννοια του παρόντος νόμου είναι όσοι ασκούν κατά κύριο λόγο το αγροτικό επάγγελμα.

Αγροτικό επάγγελμα ασκούν όσοι ασχολούνται σε οποιονδήποτε κλάδο της αγροτικής οικονομίας, ιδίως ο γεωργός, ο κτηνοτρόφος, ο ψαράς, ο δασοκόμος και ο μελισσοκόμος, και είναι ενεργοί στην αγροτική παραγωγή έστω και αν έχουν δεύτερη απασχόληση ως εργάτες ή μικροεπαγγελματίες.

2. Μέλη των αγροτικών συλλόγων μπορούν να γίνουν οι αγρότες που κατοικούν μόνιμα ή έχουν την αγροτική

τους εκμετάλλευση στην περιφέρεια του συλλόγου.

Μέλη του αγροτικού συλλόγου μπορούν να γίνουν και συνταξιούχοι του πρώην Οργανισμού Γεωργικών Ασφαλίσεων (Ο.Γ.Α.).

Κάθε αγρότης ή συνταξιούχος του πρώην Ο.Γ.Α. μπορεί να συμμετέχει σε έναν μόνο αγροτικό σύλλογο.

3. Οι αγροτικοί σύλλογοι ιδρύονται και λειτουργούν ένας κατά κλαδικό αντικείμενο σε κάθε Οργανισμό Τοπικής Αυτοδιοίκησης πρώτου βαθμού.»

Οι αγροτικοί σύλλογοι αλιευτικής παραγωγής ιδρύονται και λειτουργούν ένας για κάθε οργανισμό τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτου βαθμού για κάθε κατηγορία αλιευτικών εργαλείων.».

Σχόλια επί του άρθρου 33

Β*** Π***** Ψ***** – 25 Αυγούστου 2026, 06:11**

ΣΩΣΤΟΤΑΤΑ

Τ** Α***** Π* Λ***** – 2 Σεπτεμβρίου 2026, 13:10**

Άρθρο 33---> Άρθρο 6, παρ. 3. Να αποσαφηνιστεί ο όρος "κατηγορία αλιευτικών εργαλείων" διότι ελλοχεύει ο κίνδυνος πολυδιάσπασης των συλλογικών οργάνων των αλιέων στην περιοχή ευθύνης ενός ΟΤΑ που θα αυξήσει τη σύγκρουση μεταξύ τους και την αδυναμία λήψης αποφάσεων.

Ν*** Κ***** – 2 Σεπτεμβρίου 2026, 14:35**

Με το Νόμο 4015/2011 ο τότε υπουργός αγροτικής ανάπτυξης προχώρησε σε μια αντιδημοκρατική ενεργεια καταργώντας με πλαιιο τροπο τις θεσμικές συνδικαλιστικές οργανώσεις της αλιείας της χώρας δηλ. τις ομοσπονδίες και την Συνομοσπονδία .

Τα χρονια που ακολουθησαν συνοδευθηκαν από κινητοποιησεις των ψαραδων που επιμονα ζητουσαν την επανασυσταση αυτων των θεσμικων οργανωσεων οπως ακριβως προβλεπονταν με τον νομο 1361/1983 όπως αυτος τροποποιηθηκε με τον νομο 2538/1997 . Στο πλαισιο αυτό μαλιστα στις συναντησεις που εγιναν με ολες τις αρμοδιες πολιτικες ηγεσιες του ΥΠΑΑΤ ειχαν συμφωνησει και οι αρμοδιοι υφυπουργοι και οι συνεργατες συμβουλοι ενας εκ των οποιων ηταν και η πρώην διευθυντρια της Γ. Δ/σης Αλιείας. Προς εκπληξη μας στο προτεινομενο νομοσχεδιο βλεπουμε μια διαταξη που μιλαει για δημιουργια συλλογων, ομοσπονδιων και συνομοσπονδιας ανα αλιευτικο εργαλειο επιχειρώντας για άλλη μια φορα την εξυπηρετηση της καταστροφικης μεσης αλιείας που επιδιωκει θεσμικη εκπροσωπιση χωρις να διαθετει τον απαιτητο αριθμο μελων.

Αν αυτό νομοθετηθει τοτε ουσιαστικα θα αλοκληρωθει το εργο του αντιδημοκρατικου νομου 4015/2011 και θα διαλυθει εντελως ο κλαδος της παρακτιας αλιείας .

Το ΥΠΑΑΤ κινουμενο στην ιδια κατευθυνση με τον νομο του 2011 σκοπευει να καταστρεψει ολοκληρωτικα πλεον ότι αφησε ο νομος 4015/2011.

Η θεση μας είναι ξεκαθαρη και ο αγωνας μας ασυμβιβαστος προς αυτή την κατευθυνση.

Δηλωνουμε σαν επαγγελματικος αλιευτικος συλλογος Λευκαδας ότι δεν δεχόμαστε τέτοιες αλλαγές όσον αφορά την εκπροσωπιση του κλαδου και ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ η εκπροσωπιση και η συσταση των θεσμικων οργανωσεων μας να γινει με βαση τον νομο 1361/ 1983 όπως αυτος τροποποιηθηκε με τον νομο 2538/1997.

Οι Παράκτια Αλιεία σβήνει σιγά σιγά, νέοι άνθρωποι δεν μπαίνουν στον κλάδο με όλα αυτά τα μέτρα που επιβάλλονται τα τελευταία χρόνια και θα χαθεί ένας παραγωγικός κλάδος και ένα κομμάτι της ζωντανής ιστορίας του τόπου μας.

SOS Σώστε την Παράκτια Αλιεία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΤΣΗΣ – 2 Σεπτεμβρίου 2026, 18:00

Άρθρο 33

Προτείνεται να προστεθεί για αποσαφήνιση ο «υδατοκαλλιεργητής» στο κείμενο « Αγροτικό επάγγελμα ασκούν όσοι ασχολούνται σε οποιονδήποτε κλάδο της αγροτικής οικονομίας, ιδίως ο γεωργός, ο κτηνοτρόφος, ο ψαράς, ο δασοκόμος και ο μελισσοκόμος, και είναι ενεργοί στην αγροτική παραγωγή έστω και αν έχουν δεύτερη απασχόληση ως εργάτες ή μικροεπαγγελματίες.»

Αιτιολόγηση: Είναι σημαντικό να τονιστεί πως ο υδατοκαλλιεργητής αποτελεί διαφορετικό επάγγελμα από τον ψαρά και πρέπει να προστεθεί ξεχωριστά για να μην αποκλειστεί από το αγροτικό επάγγελμα

ΜΠΟΥΝΤΟΥΚΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ – 5 Σεπτεμβρίου 2026, 13:03

Άρθρο 33

Αντικατάσταση άρθρου 6 ν. 1361/1983

«Άρθρο 6

Παρ. 1

ΣΧΟΛΙΟ :

Δεν υπάρχει σαφής προσδιορισμός της έκφρασης : .

Πρόκειται λοιπόν για αοριστία, που συνιστά λόγο ακύρωσης της διάταξης.

Παρ. 2

ΣΧΟΛΙΟ :

Κάνει λόγο για συλλόγου, όταν στην επόμενη παράγραφο 3, γίνεται λόγος για Οργανισμό Τοπικής Αυτοδιοίκησης πρώτου βαθμού. Δεν υπάρχει συνάφεια μεταξύ των δύο παραγράφων, συνεπώς πρόκειται πάλι για αοριστία....

ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗ ΛΕΣΣΕΨΙΑΝΩΝ ΚΑΙ ΙΧΘΥΟΑΠΟΘΕΜΑΤΩΝ ΑΛΙΕΙΑΣ Α Μ Κ Ε – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 21:22

Η ΑΛΚΙΑ Α.Μ.Κ.Ε. δεν αποτελεί φορέα συνδικαλιστικής εκπροσώπησης των αλιέων και δεν επιθυμεί να υποκαταστήσει τους ίδιους και τις οργανώσεις τους. Θεωρούμε όμως τους επαγγελματίες παράκτιους αλιείς απαραίτητους εταίρους στη μετάβαση προς μια σύγχρονη και βιώσιμη αλιεία.

Οι παράκτιοι αλιείς βασίζουν σε σημαντικό βαθμό τη βιωσιμότητα της δραστηριότητάς τους στη δυνατότητα προσαρμογής των εργαλείων, των στοχευόμενων ειδών και της αλιευτικής πρακτικής τους στις εποχικές και

οικολογικές συνθήκες. Η δυνατότητα αυτή αποκτά ακόμη μεγαλύτερη σημασία όταν τα ιχθυοαποθέματα μεταβάλλονται και νέα ξενικά είδη εγκαθίστανται στις ελληνικές θάλασσες.

Ταυτόχρονα, ο Κανονισμός (ΕΕ) 2023/2842 εισάγει νέες ψηφιακές απαιτήσεις και για τον μικρό στόλο κάτω των 12 μέτρων, αναγνωρίζοντας όμως ρητά ότι τα συστήματα γι&αυτά τα σκάφη πρέπει να είναι προσαρμοσμένα στις ιδιαίτερες συνθήκες τους και να μην προκαλούν δυσανάλογη επιβάρυνση.

Προτείνεται να αποσαφηνιστεί ο όρος «κατηγορία αλιευτικών εργαλείων», ώστε η εφαρμογή του νόμου να μη δημιουργήσει περιττό κατακερματισμό ή εμπόδια στην κοινή δράση επαγγελματιών που χρησιμοποιούν διαφορετικά εργαλεία ανάλογα με την εποχή και το είδος στόχο.

Ο όρος «κατηγορία αλιευτικών εργαλείων» εμφανίζεται συνολικά πέντε (5) φορές στο σχέδιο νόμου — τρεις φορές στο άρθρο 33 και δύο φορές στο άρθρο 34 — χωρίς να ορίζεται πουθενά στο κείμενο. Δεν υπάρχει παραπομπή σε υπουργική απόφαση, προεδρικό διάταγμα ή άλλη ισχύουσα ρύθμιση που να τον εξειδικεύει. Αυτό σημαίνει ότι ο διαχωρισμός των συλλόγων, και κατ&αυτά επέκταση η σύσταση ομοσπονδιών κατά το άρθρο 34, εξαρτώνται από όρο ερμηνευτικά αόριστο, με κίνδυνο ανομοιογενούς εφαρμογής στην πράξη.

Παράλληλα, το νέο πλαίσιο πρέπει να διευκολύνει τη συνεργασία των συλλογικών φορέων των επαγγελματιών αλιέων με Δήμους, Περιφέρειες, πανεπιστήμια, επιστημονικούς φορείς και οργανώσεις της κοινωνίας των

πολιτών για εκπαίδευση, τεχνική υποστήριξη, συλλογή δεδομένων και συμμετοχή σε χρηματοδοτούμενα έργα.

Δεν αρκεί να ζητάμε από τον παράκτιο αλιέα να προσαρμοστεί. Πρέπει να του δώσουμε τη δυνατότητα να εκπαιδευτεί ώστε να μπορεί να προσαρμοστεί. Βοηθήστε τους παράκτιους επαγγελματίες αλιείς, παίρνοντάς τους μαζί στη μετάβαση στην ψηφιακή εποχή, ώστε οι νέες απαιτήσεις της Ευρωπαϊκής Νομοθεσίας να μη μετατραπούν σε παράγοντα αποκλεισμού από το επάγγελμα.

ΜΠΟΥΝΤΟΥΚΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 21:30

Άρθρο 33

Αντικατάσταση άρθρου 6 ν. 1361/1983

«Άρθρο 6

Παρ. 1

ΣΧΟΛΙΟ :

Δεν υπάρχει σαφής προσδιορισμός της έκφρασης : .

Πρόκειται λοιπόν για αοριστία, που συνιστά λόγο ακύρωσης της διάταξης.

Παρ. 2

ΣΧΟΛΙΟ :

Κάνει λόγο για συλλόγου, όταν στην επόμενη παράγραφο 3, γίνεται λόγος για Οργανισμό Τοπικής Αυτοδιοίκησης πρώτου βαθμού. Δεν υπάρχει συνάφεια μεταξύ των δύο παραγράφων, συνεπώς πρόκειται πάλι για αοριστία....

ΓΕΩΤΕΧΝΙΚΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΕΛΛΑΔΑΣ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΚΡΗΤΗΣ – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 09:16

ΑΡΘΡΟ 6

Παράγραφος 3 δεύτερο εδάφιο: θεωρούμε ότι ο διαχωρισμός των συλλόγων ανά αλιευτικό εργαλείο περισσότερο αποδυναμώνει παρά ενισχύει τη δράση των συλλόγων, ενώ θα πρέπει να αποσαφηνιστεί αν η φράση «για κάθε κατηγορία αλιευτικών εργαλείων» αναφέρεται στο διαχωρισμό μέσης και παράκτιας αλιείας.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΕΝΩΣΗ ΠΛΟΙΟΚΤΗΤΩΝ ΜΕΣΗΣ ΑΛΙΕΙΑΣ – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 09:53

Άρθρο 33

Αντικατάσταση άρθρου 6 ν. 1361/1983

«Άρθρο 6

Παρ. 1

ΣΧΟΛΙΟ :

Δεν υπάρχει σαφής προσδιορισμός της έκφρασης : .

Πρόκειται λοιπόν για αοριστία, που συνιστά λόγο ακύρωσης της διάταξης.

Παρ. 2

ΣΧΟΛΙΟ :

Κάνει λόγο για συλλόγου, όταν στην επόμενη παράγραφο 3, γίνεται λόγος για Οργανισμό Τοπικής Αυτοδιοίκησης πρώτου βαθμού. Δεν υπάρχει συνάφεια μεταξύ των δύο παραγράφων, συνεπώς πρόκειται πάλι για αοριστία....

ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗ ΛΕΣΣΕΨΙΑΝΩΝ ΚΑΙ ΙΧΘΥΟΑΠΟΘΕΜΑΤΩΝ ΑΛΙΕΙΑΣ Α Μ Κ Ε

(ταυτοποιημένος χρήστης)

6 Σεπ 2026, 21:22

Σύνδεσμος σχολίου

Η ΑΛΚΙΑ Α.Μ.Κ.Ε. δεν αποτελεί φορέα συνδικαλιστικής εκπροσώπησης των αλιέων και δεν επιθυμεί να υποκαταστήσει τους ίδιους και τις οργανώσεις τους. Θεωρούμε όμως τους επαγγελματίες παράκτιους αλιείς απαραίτητους εταίρους στη μετάβαση προς μια σύγχρονη και βιώσιμη αλιεία.

Οι παράκτιοι αλιείς βασίζουν σε σημαντικό βαθμό τη βιωσιμότητα της δραστηριότητάς τους στη δυνατότητα προσαρμογής των εργαλείων, των στοχευόμενων ειδών και της αλιευτικής πρακτικής τους στις εποχικές και

οικολογικές συνθήκες. Η δυνατότητα αυτή αποκτά ακόμη μεγαλύτερη σημασία όταν τα ιχθυοαποθέματα μεταβάλλονται και νέα ξενικά είδη εγκαθίστανται στις ελληνικές θάλασσες.

Ταυτόχρονα, ο Κανονισμός (ΕΕ) 2023/2842 εισάγει νέες ψηφιακές απαιτήσεις και για τον μικρό στόλο κάτω των 12 μέτρων, αναγνωρίζοντας όμως ρητά ότι τα συστήματα γι&aros; αυτά τα σκάφη πρέπει να είναι προσαρμοσμένα στις ιδιαίτερες συνθήκες τους και να μην προκαλούν δυσανάλογη επιβάρυνση.

Προτείνεται να αποσαφηνιστεί ο όρος «κατηγορία αλιευτικών εργαλείων», ώστε η εφαρμογή του νόμου να μη δημιουργήσει περιττό κατακερματισμό ή εμπόδια στην κοινή δράση επαγγελματιών που χρησιμοποιούν διαφορετικά εργαλεία ανάλογα με την εποχή και το είδος στόχο.

Ο όρος «κατηγορία αλιευτικών εργαλείων» εμφανίζεται συνολικά πέντε (5) φορές στο σχέδιο νόμου — τρεις φορές στο άρθρο 33 και δύο φορές στο άρθρο 34 — χωρίς να ορίζεται πουθενά στο κείμενο. Δεν υπάρχει παραπομπή σε υπουργική απόφαση, προεδρικό διάταγμα ή άλλη ισχύουσα ρύθμιση που να τον εξειδικεύει. Αυτό σημαίνει ότι ο διαχωρισμός των συλλόγων, και κατ&aros; επέκταση η σύσταση ομοσπονδιών κατά το άρθρο 34, εξαρτώνται από όρο ερμηνευτικά αόριστο, με κίνδυνο ανομοιογενούς εφαρμογής στην πράξη.

Παράλληλα, το νέο πλαίσιο πρέπει να διευκολύνει τη συνεργασία των συλλογικών φορέων των επαγγελματιών αλιέων με Δήμους, Περιφέρειες, πανεπιστήμια, επιστημονικούς φορείς και οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών για εκπαίδευση, τεχνική υποστήριξη, συλλογή δεδομένων και συμμετοχή σε χρηματοδοτούμενα έργα.

Δεν αρκεί να ζητάμε από τον παράκτιο αλιέα να προσαρμοστεί. Πρέπει να του δώσουμε τη δυνατότητα να εκπαιδευτεί ώστε να μπορεί να προσαρμοστεί. Βοηθήστε τους παράκτιους επαγγελματίες αλιείς, παίρνοντάς τους μαζί στη μετάβαση στην ψηφιακή εποχή, ώστε οι νέες απαιτήσεις της Ευρωπαϊκής Νομοθεσίας να μη μετατραπούν σε παράγοντα αποκλεισμού από το επάγγελμα.

ΜΠΟΥΝΤΟΥΚΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

(μη ταυτοποιημένος χρήστης)

5 Σεπ 2026, 13:03

Σύνδεσμος σχολίου

Άρθρο 33

Αντικατάσταση άρθρου 6 ν. 1361/1983

«Άρθρο 6

Παρ. 1

ΣΧΟΛΙΟ :

Δεν υπάρχει σαφής προσδιορισμός της έκφρασης : .

Πρόκειται λοιπόν για αοριστία, που συνιστά λόγο ακύρωσης της διάταξης.

Παρ. 2

ΣΧΟΛΙΟ :

Κάνει λόγο για συλλόγου, όταν στην επόμενη παράγραφο 3, γίνεται λόγος για Οργανισμό Τοπικής Αυτοδιοίκησης πρώτου βαθμού. Δεν υπάρχει συνάφεια μεταξύ των δύο παραγράφων, συνεπώς πρόκειται πάλι για αοριστία....

Άρθρο 34 – Σύσταση ομοσπονδιών αγροτικών και αλιευτικών συλλόγων - Αντικατάσταση άρθρου 9 ν. 1361/1983

Το άρθρο 9 του ν. 1361/1983 (Α' 66), περί ομοσπονδιών αγροτικών συλλόγων, αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 9

Ομοσπονδίες αγροτικών και αλιευτικών συλλόγων

1. Οι αγροτικοί σύλλογοι ζωικής και φυτικής παραγωγής που εδρεύουν εντός της ίδιας περιφέρειας μπορούν να συστήσουν ομοσπονδίες αγροτικών συλλόγων.
2. Για τη σύσταση ομοσπονδίας αγροτικών συλλόγων ζωικής και φυτικής παραγωγής απαιτούνται:
 - α) Η σύμπραξη αγροτικών συλλόγων ζωικής και φυτικής παραγωγής, ο αριθμός των οποίων ισούται τουλάχιστον με το πενήντα τοις εκατό (50%) των πρωτοβάθμιων αγροτικών συλλόγων ζωικής και φυτικής παραγωγής της οικείας περιφέρειας. Από τους αγροτικούς συλλόγους που συμπράττουν, τουλάχιστον ένας (1) δραστηριοποιείται στη ζωική και ένας (1) στη φυτική παραγωγή. Ειδικά για τις Περιφέρειες Βορείου Αιγαίου, Νοτίου Αιγαίου και Ιονίων Νήσων, ο ελάχιστος απαιτούμενος αριθμός αγροτικών συλλόγων ζωικής και φυτικής παραγωγής για τη σύσταση ομοσπονδίας, ορίζεται σε τρεις (3).
 - β) Η τήρηση των άρθρων 78 έως 107 του Αστικού Κώδικα (π.δ. 456/1984, Α' 164) για τη σύσταση και λειτουργία των σωματείων.
3. Οι αγροτικοί σύλλογοι αλιευτικής παραγωγής για κάθε κατηγορία αλιευτικών εργαλείων που εδρεύουν εντός της ίδιας περιφέρειας μπορούν να συστήσουν ομοσπονδία αλιευτικών συλλόγων, σύμφωνα με τις προϋποθέσεις της παρ. 2.
4. Κάθε αγροτικός σύλλογος ζωικής και φυτικής παραγωγής ή αλιευτικής παραγωγής για κάθε κατηγορία αλιευτικών εργαλείων μπορεί να είναι μέλος μίας (1) μόνο ομοσπονδίας της οικείας περιφέρειας στην οποία εδρεύει.».

Σχόλια επί του άρθρου 34

Κ** – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 20:11**

Η εκπροσώπηση ανά αλιευτικό εργαλείο και αυτός ο διαχωρισμός δεν θα επιφέρει τα αναμενόμενα αποτελέσματα και θα δημιουργήσει προβλήματα και θα αποδυναμώσει τον Κλάδο το σωστό θα ήταν να υπάρχει εκπρόσωπος από τα συλλογικά τους όργανα από τη Μέση Αλιεία και από την παράκτια .

ΜΠΟΥΝΤΟΥΚΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 21:50

Άρθρο 34

Σύσταση ομοσπονδιών αγροτικών και αλιευτικών συλλόγων - Αντικατάσταση άρθρου 9 ν. 1361/1983

Άρθρο 9

Το εν λόγω άρθρο , τροποποιεί το άρθρο 9 του 1361/83, το οποίο είχε τροποποιηθεί με τον νόμο 4015/2011 (?).

Ο Νόμος 4015, ο οποίος έκανε λόγο για σύλλογο ανά κλαδικό αντικείμενο, εν προκειμένω προέβλεπε μια εκπροσώπηση για όλους τους αλιείς, απέτυχε να εξυπηρετήσει τον σκοπό για τον οποίο δημιουργήθηκε.

Η προτεινόμενη ρύθμιση του σχεδίου νόμου, θα αποτύχει και αυτή, για τον εξής λόγο:

Κατ' αρχήν, ο διακριτός διαχωρισμός της αλιείας σε Ευρωπαϊκό επίπεδο συνίσταται, σε Παράκτια και Μέση αλιεία. Πράγματι τα προβλήματα τους είναι τελείως διαφορετικά, το ίδιο και οι προτεραιότητες τους. Ως εκ τούτου δεν είναι δυνατόν να έχουν κοινή εκπροσώπηση.

Η προτεινόμενη ρύθμιση προβλέπει εκπροσώπηση ανά αλιευτικό εργαλείο και είναι λάθος γιατί θα διασπάσει τον κλάδο της Μέσης αλιείας.

Περαιτέρω,

η Μέση αλιεία θα παραγκωνιστεί και θα απαξιωθεί, αφού η σύσταση Σωματείου Μέσης Αλιείας είναι δυσχερής εξ αντικειμένου, λόγω του μειωμένου αριθμού σκαφών, αν και η συνολική δυναμικότητα και η παραγωγή αλιευτικού προϊόντος της, είναι υψηλότερη. Για ομοσπονδία φυσικά ούτε λόγος.

Το θλιβερό είναι ότι ενώ το γνωρίζετε, εντούτοις το προωθείτε.

Μολονότι όλοι οι αλιείς επιζητούν επίσημη εκπροσώπηση, προκειμένου να συμμετέχουν στον σχεδιασμό της αλιευτικής πολιτικής, όπως έχουμε αναφέρει στα σχόλια μας σε προηγούμενο άρθρο, κανένας επιμέρους κλάδος δεν θέλει την συγκεκριμένη ρύθμιση του σχεδίου νόμου. Μάλιστα, ο Κύριος Υπουργός, σε γενόμενη συνάντηση στο ΥΠΑΑΤ με εκπροσώπους των αλιέων, σε μια αποστροφή του είπε : .

Λόγω της ιδιαιτερότητας στον Χώρο της Αλιείας με την σύγχρονη ύπαρξη διαφορετικών Αλιευτικών Εργαλείων τα οποία αναφέρονται σε διακεκριμένα αντικείμενα Αλιείας, ήτοι Παράκτια και Μέση Αλιεία, καλύπτουν συγχρόνως διαφορετικά έννομα επαγγελματικά συμφέροντα των Μελών τους και υπόκεινται σε διαφορετικό νομικό καθεστώς, Εθνικού και Ενωσιακού Δικαίου, πρέπει να ορισθεί, ότι μπορούν να ιδρύουν Ενιαίο Αλιευτικό Σύλλογο σε Εθνικό επίπεδο, "εν είδει" κλαδικής Εθνικής Συνομοσπονδίας, ένα για την Παράκτια και ένα για την Μέση αλιεία.

Αν τώρα, πραγματικά υπάρχει βούληση να ενισχυθεί η φωνή των αλιέων , μέσω της συλλογικότητας, πρέπει να προβλεφθεί ρητά ρύθμιση, που θα υποχρεώνει όλους τους αλιείς να φέρουν εγκριτική απόφαση απο το συλλογικό όργανο στο οποίο είναι μέλη, ως προαπαιτούμενο, προκειμένου να γίνει η ανανέωση της άδειας αλιείας του σκάφους, όπως προέβλεπε ο Νόμος 1361 και όπως γίνεται στην Γαλλία...

ΓΕΩΤΕΧΝΙΚΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΕΛΛΑΔΑΣ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΚΡΗΤΗΣ – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 09:20

Άρθρο 9

Στην παράγραφο 3 πρέπει να αποσαφηνιστεί τι σημαίνει «σύμφωνα με τις προϋποθέσεις της παραγράφου 2»: τουλάχιστον 1 από κάθε κατηγορία αλιευτικών εργαλείων; Προτείνουμε μια πιο σαφή διατύπωση για την παράγραφο αυτή με διαγραφή της φράσης «σύμφωνα με τις προϋποθέσεις της παραγράφου 2»: «απαιτείται η σύμπραξη συλλόγων αλιευτικής παραγωγής, ο αριθμός των οποίων ισούται τουλάχιστον με το πενήντα τοις εκατό (50%) των πρωτοβάθμιων συλλόγων αλιευτικής παραγωγής της οικείας περιφέρειας.

Β***** Δ***** – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 09:42

Οι προτεινόμενες διατάξεις αντιμετωπίζουν την αλιεία ως «συμπλήρωμα» του αγροτικού τομέα, δημιουργώντας σημαντικά εμπόδια εκπροσώπησης για τους αλιείς. Συγκεκριμένα:

1.Ακατάλληλα Όρια (50%): Η απαίτηση συμμετοχής του 50% των συλλόγων μιας Περιφέρειας για τη σύσταση Ομοσπονδίας είναι εξαιρετικά υψηλή και συχνά ανεφάρμοστη, ειδικά σε πολυδιάσπαστους ή νησιωτικούς χώρους.

2.Ασαφής Ορολογία: Ο όρος «αγροτικοί σύλλογοι αλιευτικής παραγωγής» είναι νομικά και θεσμικά παρωχημένος. Οι αλιείς συγκροτούν αλιευτικούς συλλόγους (παράκτια, μέσης αλιείας, κ.λπ.) και όχι αγροτικούς.

3.Περιορισμός ανά Εργαλείο: Η διατύπωση «για κάθε κατηγορία αλιευτικών εργαλείων» διασπά αδικαιολόγητα τους αλιείς (π.χ. παράκτιοι με δίχτυα vs παραγάδια) και καθιστά ακατόρθωτη τη συγκρότηση ενιαίας Ομοσπονδίας.

4.Νησιωτικότητα: Αν και η παράγραφος 2α αναγνωρίζει τη νησιωτικότητα για τη φυτική/ζωική παραγωγή (όριο 3 συλλόγων), δεν καθίσταται σαφές αν η διευκόλυνση αυτή καλύπτει επαρκώς τους αλιείς.

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ:

1. Οι πρωτοβάθμιοι αλιευτικοί σύλλογοι που εδρεύουν εντός της ίδιας Περιφέρειας μπορούν να συστήσουν Ομοσπονδία Αλιευτικών Συλλόγων.

2. Για τη σύσταση Ομοσπονδίας Αλιευτικών Συλλόγων απαιτούνται:

α) Η σύμπραξη τουλάχιστον τριών (3) αναγνωρισμένων πρωτοβάθμιων αλιευτικών συλλόγων της οικείας Περιφέρειας, ανεξαρτήτως αλιευτικού εργαλείου ή κατηγορίας αλιείας (παράκτια, μέση, αλιευτικός τουρισμός κ.λπ.).

β) Ειδικά για τις νησιωτικές Περιφέρειες (Βορείου Αιγαίου, Νοτίου Αιγαίου, Ιονίων Νήσων) ή Περιφέρειες με περιορισμένο αριθμό συλλόγων, η σύσταση Ομοσπονδίας επιτρέπεται με τη σύμπραξη τουλάχιστον δύο (2) πρωτοβάθμιων αλιευτικών συλλόγων.

γ) Η τήρηση των άρθρων 78 έως 107 του Αστικού Κώδικα για τη σύσταση και λειτουργία των σωματείων.

3. Στη Γενική Συνέλευση και τα όργανα διοίκησης της Ομοσπονδίας διασφαλίζεται η αναλογική εκπροσώπηση όλων των αλιευτικών κατηγοριών και εργαλείων, καθώς και η γεωγραφική εκπροσώπηση των νησιωτικών/παράκτιων περιοχών της Περιφέρειας.

4. Κάθε αλιευτικός σύλλογος μπορεί να είναι μέλος μίας (1) μόνο Περιφερειακής Ομοσπονδίας Αλιευτικών Συλλόγων.

Με τον τρόπο αυτό επιτυγχάνεται:

1.Αυτονομία: Αποσυνδέεται πλήρως η αλιεία από το μοντέλο των αγροτικών συλλόγων φυτικής/ζωικής παραγωγής.

2.Ευελιξία: Χαμηλώνει το απαγορευτικό όριο του 50% σε σταθερό αριθμό (3 ή 2 συλλόγους για νησιά), καθιστώντας εφικτή τη ίδρυση Ομοσπονδιών.

3.Ενότητα: Ενοποιούνται όλοι οι αλιείς (παράκτιους, μέσης αλιείας) σε μία περιφερειακή ομοσπονδία αντί να διασπώνται ανά εργαλείο.

ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ: Να δοθεί πραγματικός ρόλος στους συλλόγους και τις ομοσπονδίες:

1.Θεσμική Αναγνώριση: Απόδοση ουσιαστικού ρόλου λήψης αποφάσεων στις ομοσπονδίες και συνομοσπονδίες αλιείων.

2.Υποχρεωτική Διαβούλευση: Θέσπιση υποχρεωτικής διαβούλευσης με τις επαγγελματικές οργανώσεις πριν τη

λήψη μέτρων (κλειστές ζώνες, απαγορεύσεις, εργαλεία, αλιευτική ανάπαυση, σχέδια διαχείρισης, εισβολικά είδη).

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΕΝΩΣΗ ΠΛΟΙΟΚΤΗΤΩΝ ΜΕΣΗΣ ΑΛΙΕΙΑΣ – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 09:55

Άρθρο 34

Σύσταση ομοσπονδιών αγροτικών και αλιευτικών συλλόγων - Αντικατάσταση άρθρου 9 ν. 1361/1983

Άρθρο 9

Το εν λόγω άρθρο , τροποποιεί το άρθρο 9 του 1361/83, το οποίο είχε τροποποιηθεί με τον νόμο 4015/2011 (?).

Ο Νόμος 4015, ο οποίος έκανε λόγο για σύλλογο ανά κλαδικό αντικείμενο, εν προκειμένω προέβλεπε μια εκπροσώπηση για όλους τους αλιείς, απέτυχε να εξυπηρετήσει τον σκοπό για τον οποίο δημιουργήθηκε.

Η προτεινόμενη ρύθμιση του σχεδίου νόμου, θα αποτύχει και αυτή, για τον εξής λόγο:

Κατ' αρχήν, ο διακριτός διαχωρισμός της αλιείας σε Ευρωπαϊκό επίπεδο συνίσταται, σε Παράκτια και Μέση αλιεία. Πράγματι τα προβλήματα τους είναι τελείως διαφορετικά, το ίδιο και οι προτεραιότητες τους. Ως εκ τούτου δεν είναι δυνατόν να έχουν κοινή εκπροσώπηση.

Η προτεινόμενη ρύθμιση προβλέπει εκπροσώπηση ανά αλιευτικό εργαλείο και είναι λάθος γιατί θα διασπάσει τον κλάδο της Μέσης αλιείας.

Περαιτέρω,

η Μέση αλιεία θα παραγκωνιστεί και θα απαξιωθεί, αφού η σύσταση Σωματείου Μέσης Αλιείας είναι δυσχερής εξ αντικειμένου, λόγω του μειωμένου αριθμού σκαφών, αν και η συνολική δυναμικότητα και η παραγωγή αλιευτικού προϊόντος της, είναι υψηλότερη. Για ομοσπονδία φυσικά ούτε λόγος.

Το θλιβερό είναι ότι ενώ το γνωρίζετε, εντούτοις το προωθείτε.

Μολονότι όλοι οι αλιείς επιζητούν επίσημη εκπροσώπηση, προκειμένου να συμμετέχουν στον σχεδιασμό της αλιευτικής πολιτικής, όπως έχουμε αναφέρει στα σχόλια μας σε προηγούμενο άρθρο, κανένας επιμέρους κλάδος δεν θέλει την συγκεκριμένη ρύθμιση του σχεδίου νόμου. Μάλιστα, ο Κύριος Υπουργός, σε γενόμενη συνάντηση στο ΥΠΑΑΤ με εκπροσώπους των αλιέων, σε μια αποστροφή του είπε : .

Λόγω της ιδιαιτερότητας στον Χώρο της Αλιείας με την σύγχρονη ύπαρξη διαφορετικών Αλιευτικών Εργαλείων τα οποία αναφέρονται σε διακεκριμένα αντικείμενα Αλιείας, ήτοι Παράκτια και Μέση Αλιεία, καλύπτουν συγχρόνως διαφορετικά έννομα επαγγελματικά συμφέροντα των Μελών τους και υπόκεινται σε διαφορετικό νομικό καθεστώς, Εθνικού και Ευρωπαϊκού Δικαίου, πρέπει να ορισθεί, ότι μπορούν να ιδρύουν Ενιαίο Αλιευτικό Σύλλογο σε Εθνικό επίπεδο, "εν είδει" κλαδικής Εθνικής Συνομοσπονδίας, ένα για την Παράκτια και ένα για την Μέση αλιεία.

Αν τώρα, πραγματικά υπάρχει βούληση να ενισχυθεί η φωνή των αλιέων , μέσω της συλλογικότητας, πρέπει να προβλεφθεί ρητά ρύθμιση, που θα υποχρεώνει όλους τους αλιείς να φέρουν εγκριτική απόφαση απο το συλλογικό όργανο στο οποίο είναι μέλη, ως προαπαιτούμενο, προκειμένου να γίνει η ανανέωση της άδειας αλιείας του σκάφους, όπως προέβλεπε ο Νόμος 1361 και όπως γίνεται στην Γαλλία...

Άρθρο 35 – Σύσταση συνομοσπονδιών αγροτικών και αλιευτικών συλλόγων - Αντικατάσταση άρθρου 10 ν. 1361/1983

Το άρθρο 10 του ν. 1361/1983 (Α' 66), περί συνομοσπονδιών αγροτικών συλλόγων, αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 10

Συνομοσπονδίες αγροτικών και αλιευτικών συλλόγων

1. Οι ομοσπονδίες αγροτικών συλλόγων ζωικής και φυτικής παραγωγής μπορούν να συστήσουν σε πανελλήνιο επίπεδο συνομοσπονδίες αγροτικών συλλόγων.
2. Οι ομοσπονδίες αλιευτικών συλλόγων για κάθε κατηγορία αλιευτικών εργαλείων, μπορούν να συστήσουν αντίστοιχες, σε πανελλήνιο επίπεδο συνομοσπονδίες αλιευτικών συλλόγων.
3. Για τη σύσταση συνομοσπονδίας αγροτικών συλλόγων ζωικής και φυτικής παραγωγής ή συνομοσπονδίας αλιευτικών συλλόγων για κάθε κατηγορία αλιευτικών εργαλείων απαιτούνται:
 - α) η σύμπραξη τουλάχιστον επτά (7) αντίστοιχων ομοσπονδιών και
 - β) η τήρηση των άρθρων 78 έως 107 του Αστικού Κώδικα (π.δ. 456/1984, Α' 164) για τη σύσταση και λειτουργία των σωματείων.
4. Κάθε ομοσπονδία αγροτικών συλλόγων ζωικής και φυτικής παραγωγής ή αλιευτικών συλλόγων για κάθε κατηγορία αλιευτικών εργαλείων, μπορεί να είναι μέλος μίας (1) μόνο συνομοσπονδίας.».

Σχόλια επί του άρθρου 35

Κ*** Ν***** – 1 Σεπτεμβρίου 2026, 18:34**

ΚΥΡΙΕ ΥΠΟΥΡΓΕ. ΣΤΗΝ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΜΑΣ ΣΤΗΝ ΙΧΘΥΟΣΚΑΛΑ ΤΗΣ ΜΗΧΑΝΙΩΝΑΣ ΚΑΙ ΜΕΤΕΠΕΙΤΑ ΣΤΟ ΥΠΑΑΤ ΜΑΣ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΑΤΕ ΟΤΙ ΚΑΘΕ ΑΛΙΕΥΤΙΚΟ ΕΡΓΑΛΕΙΟ ΘΑ ΕΚΠΡΟΣΩΠΕΙΤΑΙ ΣΤΗΝ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΑΛΙΕΥΤΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ. ΟΠΩΣ ΓΝΩΡΙΖΕΤΑΙ ΣΤΟ ΚΑΤΑΤΕΘΕΝ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ ΑΝΑΦΕΡΕΤΑΙ ΟΤΙ ΧΡΕΙΑΖΟΝΤΑΙ [07] ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΔΡΥΣΗ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ. ΑΥΤΟ ΑΠΟ ΜΟΝΟ ΤΟΥ ΑΦΗΝΕΙ ΑΠΕΞΩ ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΛΑΔΟ ΤΗΣ ΜΕΣΗΣ ΑΛΙΕΙΑΣ. ΛΟΓΩ ΟΤΙ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΜΑΖΕΥΤΕΙ ΑΥΤΟΣ Ο ΑΡΙΘΜΟΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΩΝ. ΚΥΡΙΕ ΥΠΟΥΡΓΕ ΤΟ 85/ΤΟΙΣ ΕΚΑΤΟ ΤΗΣ ΑΛΙΕΥΤΙΚΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΘΑ ΜΕΙΝΕΙ ΧΩΡΙΣ ΕΚΠΡΟΣΩΠΗΣΗ? ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΝΤΑΙ ΤΕΡΑΣΤΙΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΘΩΣ ΕΙΝΑΙ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΑ ΤΑ ΜΕΓΕΘΗ ΤΩΝ ΕΞΟΔΩΝ, ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ, ΤΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΕΙΣΦΟΡΩΝ, ΤΗΣ ΙΔΙΑΣ ΤΗΣ ΑΛΙΕΥΤΙΚΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ. ΘΑ ΣΑΣ ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΣΑ ΟΠΩΣ ΠΑΡΑΜΕΙΝΕΤΕ ΣΤΗΝ ΑΡΧΙΚΗ ΣΑΣ ΔΕΣΜΕΥΣΗ ΕΝΩΠΙΟΝ ΜΑΣ. ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΛΟ ΤΗΣ ΑΛΙΕΙΑΣ ΓΕΝΙΚΟΤΕΡΑ !

Μ** Α***** – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 19:45**

Βασική απαίτηση των άρθρων 33 έως 35 πρέπει να είναι η πραγματική δυνατότητα εκπροσώπησης όλων των κλάδων της επαγγελματικής αλιείας, χωρίς αποκλεισμούς.

Η απαίτηση για επτά ομοσπονδίες του ίδιου αλιευτικού εργαλείου, προκειμένου να συσταθεί πανελλήνια συνομοσπονδία, μπορεί να καταστήσει πρακτικά αδύνατη την πανελλήνια εκπροσώπηση κλάδων που δεν διαθέτουν την ίδια γεωγραφική κατανομή και τον ίδιο αριθμό συλλόγων, όπως η μέση αλιεία.

Δεν μπορεί να μιλάμε για εκπροσώπηση της αλιείας αφήνοντας οποιονδήποτε κλάδο της χωρίς φωνή.

ΛΟΥΡΔΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 23:12

Προτείνουμε στο παραπάνω Άρθρο, να μπει και η Παρακάτω Παράγραφος:

«Ειδικά για τους επαγγελματίες της παράκτιας αλιείας, δύναται να συσταθεί ενιαία πανελλήνια συνομοσπονδία,

ανεξαρτήτως κατηγορίας αλιευτικού εργαλείου, υπό την προϋπόθεση της συμμετοχής των αντίστοιχων ομοσπονδιών ή, όπου αυτές δεν υφίστανται, των νομίμως λειτουργούντων αλιευτικών συλλόγων.»

Επεξήγηση - Αιτιολογική Έκθεση

Η προτεινόμενη ρύθμιση αποσκοπεί στη διασφάλιση της ουσιαστικής θεσμικής εκπροσώπησης των επαγγελματιών της παράκτιας αλιείας.

Η Παράκτια Αλιεία αποτελεί ιδιαίτερα σημαντικό τμήμα της ελληνικής επαγγελματικής αλιείας (περίπου το 94% των Επαγγελματιών Αλιέων είναι Παράκτιοι, δραστηριοποιούνται στην Χώρα μας εδώ και χιλιάδες χρόνια, ενώ ευθύνονται λιγότερο, για την σημαντική μείωση των ιχθυαποθεμάτων τα τελευταία 50 - 60 χρόνια), χαρακτηρίζεται δε , από μεγάλο αριθμό μικρών, κατά κανόνα οικογενειακών, αλιευτικών επιχειρήσεων, οι οποίες δραστηριοποιούνται σε διαφορετικές θαλάσσιες περιοχές και χρησιμοποιούν διαφορετικές κατηγορίες αλιευτικών εργαλείων.

Η σύνδεση της δυνατότητας σύστασης πανελλήνιας συνομοσπονδίας αποκλειστικά με την ύπαρξη επτά ομοσπονδιών ανά κατηγορία αλιευτικού εργαλείου ενδέχεται, στην πράξη, να δυσχεράνει ή και να καθυστερήσει σημαντικά τη δημιουργία ενιαίου φορέα εκπροσώπησης της παράκτιας αλιείας.

Η προτεινόμενη μεταβατική ρύθμιση επιδιώκει να καλύψει το υφιστάμενο κενό εκπροσώπησης, χωρίς να υποκαθιστά την αυτοτελή και δημοκρατική οργάνωση των επαγγελματιών αλιέων. Παράλληλα, αποσκοπεί στην ενίσχυση της συμμετοχής τους στις διαδικασίες διαμόρφωσης της εθνικής, ευρωπαϊκής και μεσογειακής αλιευτικής πολιτικής και στην προοδευτική συγκρότηση ενιαίας πανελλήνιας εκπροσώπησης της παράκτιας αλιείας.

Β*** Δ***** – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 09:54**

Οι προτεινόμενες διατάξεις αντιμετωπίζουν την αλιεία ως «συμπλήρωμα» του αγροτικού τομέα, δημιουργώντας σημαντικά εμπόδια εκπροσώπησης για τους αλιείς:

- Ακατάλληλα Όρια (50%): Η απαίτηση συμμετοχής του 50% των συλλόγων μιας Περιφέρειας για τη σύσταση Ομοσπονδίας είναι εξαιρετικά υψηλή και συχνά ανεφάρμοστη, ειδικά σε πολυδιάσπαστους ή νησιωτικούς χώρους.
- Ασαφής Ορολογία: Ο όρος «αγροτικοί σύλλογοι αλιευτικής παραγωγής» είναι νομικά και θεσμικά παρωχημένος. Οι αλιείς συγκροτούν αλιευτικούς συλλόγους (παράκτιας, μέσης αλιείας, κ.λπ.) και όχι αγροτικούς.
- Περιορισμός ανά Εργαλείο: Η διατύπωση «για κάθε κατηγορία αλιευτικών εργαλείων» διασπά αδικαιολόγητα τους αλιείς (π.χ. παράκτιοι με δίχτυα vs παραγάδια) και καθιστά ακατόρθωτη τη συγκρότηση ενιαίας Ομοσπονδίας.
- Νησιωτικότητα: Αν και η παράγραφος 2α αναγνωρίζει τη νησιωτικότητα για τη φυτική/ζωική παραγωγή (όριο 3 συλλόγων), δεν καθίσταται σαφές αν η διευκόλυνση αυτή καλύπτει επαρκώς τους αλιείς.

Προτάσεις:

1. Οι πρωτοβάθμιοι αλιευτικοί σύλλογοι που εδρεύουν εντός της ίδιας Περιφέρειας μπορούν να συστήσουν Ομοσπονδία Αλιευτικών Συλλόγων.

ο Για τη σύσταση Ομοσπονδίας Αλιευτικών Συλλόγων απαιτούνται: α) Η σύμπραξη τουλάχιστον τριών (3) αναγνωρισμένων πρωτοβάθμιων αλιευτικών συλλόγων της οικείας Περιφέρειας, ανεξαρτήτως αλιευτικού εργαλείου ή κατηγορίας αλιείας (παράκτια, μέση, αλιευτικός τουρισμός κ.λπ.). β) Ειδικά για τις νησιωτικές Περιφέρειες (Βορείου Αιγαίου, Νοτίου Αιγαίου, Ιονίων Νήσων) ή Περιφέρειες με περιορισμένο αριθμό συλλόγων, η σύσταση Ομοσπονδίας επιτρέπεται με τη σύμπραξη τουλάχιστον δύο (2) πρωτοβάθμιων αλιευτικών συλλόγων. Πρέπει οι σύλλογοι αυτοί να αντιπροσωπεύουν αθροιστικά ένα ελάχιστο ποσοστό των επαγγελματιών αλιέων της Περιφέρειας (π.χ. το 30% ή 40% των εγγεγραμμένων στο Επαγγελματικό Αλιευτικό Μητρώο).

- γ) Η τήρηση των άρθρων 78 έως 107 του Αστικού Κώδικα για τη σύσταση και λειτουργία των σωματείων.
5. Στη Γενική Συνέλευση και τα όργανα διοίκησης της Ομοσπονδίας διασφαλίζεται η αναλογική εκπροσώπηση όλων των αλιευτικών κατηγοριών και εργαλείων, καθώς και η γεωγραφική εκπροσώπηση των νησιωτικών/παράκτιων περιοχών της Περιφέρειας.
6. Κάθε αλιευτικός σύλλογος μπορεί να είναι μέλος μίας (1) μόνο Περιφερειακής Ομοσπονδίας Αλιευτικών Συλλόγων.
7. Δικαίωμα ψήφου και εκλέγειν/εκλέγεσθαι στην Ομοσπονδία να έχουν μόνο επαγγελματίες αλιείς με ενεργή αλιευτική άδεια και όχι «συνταξιούχοι» ή «φίλοι» που κρατούνται στα μητρώα για ψηφοθηρικούς λόγους.
8. Πλαφόν Εκπροσώπησης (Cap) & Διαφάνεια:
- ο Κανένας σύλλογος να μην μπορεί να ελέγχει πάνω από το 30%-35% των συνέδρων της Ομοσπονδίας, ώστε να μην μπορεί ένας μεγάλος σύλλογος-κομματικός πυρήνας να επιβάλλει τη θέλησή του.
 - ο Υποχρεωτική διεξαγωγή εκλογών με παρουσία δικαστικού αντιπροσώπου και ηλεκτρονικό μητρώο μελών (για να μην διπλοψηφίζουν τα ίδια άτομα σε διαφορετικούς συλλόγους).
9. Αποκλειστικότητα Αντιπροσωπευτικότητας:
- ο Σε περίπτωση που δημιουργηθούν δύο διαφορετικές Ομοσπονδίες στην ίδια Περιφέρεια, η Πολιτεία να αναγνωρίζει ως συννομιλητή στη διαβούλευση μόνο εκείνη που αποδεδειγμένα εκπροσωπεί την πλειοψηφία των ενεργών αδειών αλιείας.
- ΟΦΕΛΟΣ:**
- Αυτονομία: Αποσυνδέεται πλήρως η αλιεία από το μοντέλο των αγροτικών συλλόγων φυτικής/ζωικής παραγωγής.
 - Ευελιξία: Χαμηλώνει το απαγορευτικό όριο του 50% σε σταθερό αριθμό (3 ή 2 συλλόγους για νησιά), καθιστώντας εφικτή τη ίδρυση Ομοσπονδιών.
 - Ενότητα: Ενοποιεί όλους τους αλιείς (παράκτιους, μέσης αλιείας) σε μία περιφερειακή ομοσπονδία αντί να τους διασπά ανά εργαλείο.

Άρθρο 36 – Καταργούμενες διατάξεις

1. Από την έναρξη ισχύος του παρόντος καταργούνται:

- α) το π.δ. 669/1980 (Α' 174), περί τροποποιήσεως του προεδρικού διατάγματος 553/1979 «περί μέτρων περιορισμού κατ' αριθμόν των αλιευόντων σκαφών διά τράτας»,
- β) το π.δ. 553/1979 (Α' 174), περί μέτρων περιορισμού κατ' αριθμόν των αλιευόντων σκαφών διά τράτας,
- γ) τα άρθρα 2 έως 7 του β.δ. 817/1966 (Α' 209), περί κανονισμού αλιείας με τράτες, και
- δ) οποιαδήποτε άλλη διάταξη ρυθμίζει θέματα αλιείας με το εργαλείο τράτα ή γρίπος που σύρεται από σκάφος (βιντζότρατα).

2. Από την έκδοση της διαπιστωτικής πράξης του δευτέρου εδαφίου της παρ. 2 του άρθρου 3Α του Αλιευτικού Κώδικα (ν.δ. 420/1970, Α' 27), περί εθνικού συστήματος ελέγχου αλιείας, που προστίθεται με το άρθρο 3 του παρόντος νόμου, καταργούνται:

- α) το π.δ. 261/1991 (Α' 98), περί προϋποθέσεων για τη χορήγηση αδειών αλιείας σε επαγγελματικά σκάφη, και
- β) το β.δ. 666/1966 (Α' 160), περί αδειών αλιευτικών σκαφών.

Σχόλια επί του άρθρου 36

Φ*** Δ***** – 1 Σεπτεμβρίου 2026, 10:25**

Δυστυχώς δεν συμπεριλήφθηκε η κατάργηση του άρθρου 9 του π.δ. 68/2009 (Α' 90) για τον περιορισμό της ερασιτεχνικής αλιείας στον Θερμαϊκό κόλπο, μια απαγόρευση άδικη και αναιτιολόγητη, και τούτο παρά τις σχετικές υποσχέσεις της προηγούμενης πολιτικής ηγεσίας του ΥΠΑΑΤ. Υπάρχει ακόμη η δυνατότητα να περιληφθεί και καλό θα ήταν το ΥΠΑΑΤ να δείξει ότι ενδιαφέρεται και για τους ερασιτέχνες αλιείς, όχι μόνον για τους επαγγελματίες.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΙΧΘΥΟΛΟΓΩΝ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΠΣΙΔ – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 23:06

Άρθρο 36 — Καταργούμενες διατάξεις

• Πρέπει να εξεταστεί η παρ.2 σύμφωνα με την οποία καταργούνται το ΒΔ 666/66 και το ΠΔ 261/91, μετά τη διαπιστωτική πράξη, γεγονός που θα οδηγήσει σε νομικό κενό. Επιπλέον, δεν συμβαδίζει με την τροποποίηση του ΒΔ 666/66 στο παρόν νομοσχέδιο (αρθ. 17+18).

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΝΤΟΥΚΟΣ – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 08:03

Άρθρο 36

Καταργούμενες διατάξεις

Μετά τα ανωτέρω, πρέπει να καταργηθούν άμεσα οι ΥΑ 162252/2007 , ΥΑ 176764/2009 και η ΚΥΑ 2142.1/34656/2019.

Πέραν των σοβαρότατων προβλημάτων που δημιουργούν, αν μη τι άλλο, οι δύο πρώτες είναι και σιωπηρά καταργητέες, αφού αφ' ενός μεν, οι Ευρωπαϊκοί κανονισμοί πάνω στους οποίους εδράζονται, ήτοι: ΕΚ2847, ΕΚ 1447, ΕΚ 2371 και ΕΚ 2244 έχουν καταργηθεί, αφ' ετέρου δε, είναι προγενέστερες του κανονισμού ελέγχου 1224/2009, όπως τροποποιήθηκε από τον ΕΚ 2842/2023 και οι οποίοι μεταρρύθμισαν τον έλεγχο στις αλιευτικές δραστηριότητες εκ βάθρων.

Η Υπ. Απόφαση 3147/99 όπως τροποποιήθηκε με την 2142.1/54191/2017, Απόφαση ΥΝΑΝΠ (ΦΕΚ Β'2855) και ισχύει, είναι πλήρης και άρτια.

ΓΕΩΤΕΧΝΙΚΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΕΛΛΑΔΑΣ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΚΡΗΤΗΣ – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 09:21

Στην παράγραφο 2 καταργούνται τα πιο βασικά νομοθετήματα με βάση τα οποία ορίζονται έννοιες και διαδικασίες αδειοδοτήσεων που ορίζουν τις περισσότερες διοικητικές διαδικασίες που αφορούν στην διενέργεια αλιευτικών δραστηριοτήτων στην ελληνική επικράτεια. Ήταν πάγιο αίτημα ο εκσυγχρονισμός των νομοθετημάτων αυτών, αλλά θα θέλαμε να εκφράσουμε την ανησυχία μας καθώς καταργούνται νομοθεσίες και δεν αντικαθίστανται με κάποιο άλλο νομοθέτημα αλλά με ένα ηλεκτρονικό λειτουργικό σύστημα που δε στηρίζεται σε κάποιο νομοθέτημα σχετικό με την αλιευτική νομοθεσία. Ουσιαστικά καταργούνται όλες οι διαδικασίες εγκρίσεων και αδειοδοτήσεων αλιευτικών δραστηριοτήτων με ότι αυτό συνεπάγεται για τον τομέα της αλιείας και τον πρωτογενή τομέα γενικότερα.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΕΝΩΣΗ ΠΛΟΙΟΚΤΗΤΩΝ ΜΕΣΗΣ ΑΛΙΕΙΑΣ – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 09:45

Άρθρο 36

Καταργούμενες διατάξεις

Μετά τα ανωτέρω, πρέπει να καταργηθούν άμεσα οι ΥΑ 162252/2007 , ΥΑ 176764/2009 και η ΚΥΑ 2142.1/34656/2019.

Πέραν των σοβαρότατων προβλημάτων που δημιουργούν, αν μη τι άλλο, οι δύο πρώτες είναι και σιωπηρά καταργητέες, αφού αφ' ενός μεν, οι Ευρωπαϊκοί κανονισμοί πάνω στους οποίους εδράζονται, ήτοι: ΕΚ2847, ΕΚ 1447, ΕΚ 2371 και ΕΚ 2244 έχουν καταργηθεί, αφ' ετέρου δε, είναι προγενέστερες του κανονισμού ελέγχου 1224/2009, όπως τροποποιήθηκε από τον ΕΚ 2842/2023 και οι οποίοι μεταρρύθμισαν τον έλεγχο στις αλιευτικές δραστηριότητες εκ βάθρων.

Η Υπ. Απόφαση 3147/99 όπως τροποποιήθηκε με την 2142.1/54191/2017, Απόφαση ΥΝΑΝΠ (ΦΕΚ Β'2855) και ισχύει, είναι πλήρης και άρτια.

1. Η παρ. 1α του άρθρου 18 του ν. 1790/1988 (Α' 134), περί της Σχολής Επαγγελματιών Κρέατος, δασοφυλάκων, υποτροφιών, χρηματοδότησης Κ.Τ.Γ.Κ.Δ. και εξόδων φιλοξενίας, αντικαθίσταται ως εξής:

«1α. Η αναγνώριση των δημόσιων ή ιδιωτικών σχολών και ιδρυμάτων της χώρας που είναι αντίστοιχα με τις σχολές επαγγελματιών κρέατος του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων πιστοποιείται με απόφαση του αρμοδίου οργάνου του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, μετά από εισήγηση της Διεύθυνσης Έρευνας, Καινοτομίας και Εκπαίδευσης και επιτόπιο έλεγχο από τη Διεύθυνση Κτηνιατρικής Δημόσιας Υγείας του ίδιου Υπουργείου. Η αναγνώριση ισχύει για πέντε (5) έτη. Για την αναγνώριση, η ενδιαφερόμενη δημόσια ή ιδιωτική σχολή ή το ίδρυμα υποβάλλει προς τη Διεύθυνση Κτηνιατρικής Δημόσιας Υγείας με κοινοποίηση προς τη Διεύθυνση Έρευνας, Καινοτομίας και Εκπαίδευσης του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, αίτηση αναγνώρισης, η οποία φέρει υπογραφή του νόμιμου εκπροσώπου αυτής/αυτού και σφραγίδα και η οποία συνοδεύεται από:

α) τα πλήρη στοιχεία της σχολής ή του ιδρύματος,

β) αναλυτικό πρόγραμμα θεωρητικής και πρακτικής εκπαίδευσης, αντίστοιχο με εκείνο που προβλέπεται για τις σχολές επαγγελματιών κρέατος του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σύμφωνα με το π.δ. 126/2000 (Α' 111),

γ) βιογραφικά των εκπαιδευτών, οι οποίοι για τη διδασκαλία των στοιχείων 2, 3, 5, 6, 7, 8 και 9 της υποπερ. α) της περ. δ) της παρ. 1 του Παραρτήματος Ι του π.δ. 126/2000 και των στοιχείων 2, 3, 7, 8, 9 και 11 της υποπερ. ββ) της περ. δ) της παρ. 1 του Παραρτήματος Ι του π.δ. 126/2000, καθώς και όλων των θεμάτων γενικού και ειδικού χαρακτήρα της περ. β) της παρ. 2 του Παραρτήματος Ι του π.δ. 126/2000, πρέπει να έχουν πτυχίο Κτηνιατρικής Ανώτατου Εκπαιδευτικού Ιδρύματος,

δ) δήλωση χώρου πρακτικής εκπαίδευσης. Αν η πρακτική εκπαίδευση πραγματοποιείται σε εγκεκριμένη ή καταχωρισμένη εγκατάσταση, την επωνυμία και τον κωδικό αριθμό έγκρισης ή καταχώρισης καθώς και αντίγραφο του μισθωτηρίου – συμφωνητικού. Αν χρησιμοποιείται χώρος ήδη αναγνωρισμένης σχολής επαγγελματιών κρέατος, αντίγραφο του μισθωτηρίου – συμφωνητικού.

Η αίτηση αναγνώρισης εξετάζεται ως προς την πληρότητά της από τη Διεύθυνση Έρευνας, Καινοτομίας και Εκπαίδευσης του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και προγραμματίζεται επιτόπιος έλεγχος για την αξιολόγηση των χώρων θεωρητικής διδασκαλίας και πρακτικής εκπαίδευσης από τη Διεύθυνση Κτηνιατρικής Δημόσιας Υγείας του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων.

Ο επιτόπιος έλεγχος διενεργείται από δύο (2) κτηνιάτρους της Διεύθυνσης Κτηνιατρικής Δημόσιας Υγείας του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και αν τα αποτελέσματά του είναι θετικά, η αίτηση με τα δικαιολογητικά και την έκθεση ελέγχου διαβιβάζεται στη Διεύθυνση Έρευνας, Καινοτομίας και Εκπαίδευσης του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων για τις ενέργειές της, σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο. Η αναγνώριση δύναται να ανανεώνεται σύμφωνα με τη διαδικασία, τα δικαιολογητικά και τις προϋποθέσεις που ορίζονται στην παρούσα περίπτωση, εφόσον η ενδιαφερόμενη σχολή ή το ίδρυμα υποβάλλει αίτηση ανανέωσης προς τη Διεύθυνση Κτηνιατρικής Δημόσιας Υγείας του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, με κοινοποίηση προς τη Διεύθυνση Έρευνας, Καινοτομίας και Εκπαίδευσης του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, τουλάχιστον έξι (6) μήνες πριν από τη λήξη ισχύος της αναγνώρισης. Αν κατά τον επιτόπιο έλεγχο διαπιστωθεί ότι δεν πληρούνται οι απαιτήσεις αναγνώρισης, γίνονται συστάσεις και δίνεται εύλογο χρονικό διάστημα για την ανάληψη διορθωτικών ενεργειών. Η σχολή ή το ίδρυμα υποχρεούται να αποστείλει στη Διεύθυνση Κτηνιατρικής Δημόσιας Υγείας του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων τεκμηρίωση για

την τήρηση των απαιτήσεων αναγνώρισης με κάθε πρόσφορο τρόπο. Αν τα αποτελέσματα του επιτόπιου ελέγχου είναι αρνητικά, η αίτηση με τα δικαιολογητικά και την έκθεση ελέγχου της Διεύθυνσης Κτηνιατρικής Δημόσιας Υγείας του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων διαβιβάζεται στη Διεύθυνση Έρευνας, Καινοτομίας και Εκπαίδευσης του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων για την απόρριψη της αίτησης αναγνώρισης και ενημερώνεται η σχολή για τους λόγους της απόρριψης.».

2. Στο άρθρο 18 του ν. 1790/1988 προστίθενται παρ. 1β και 1γ ως εξής:

«1β. Το Τμήμα Σφαγείων της Διεύθυνσης Κτηνιατρικής Δημόσιας Υγείας ή η Διεύθυνση Έρευνας, Καινοτομίας και Εκπαίδευσης του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων μπορούν να διενεργούν έκτακτους εποπτικούς ελέγχους, προκειμένου να επιβεβαιώσουν ότι εξακολουθούν να πληρούνται οι απαιτήσεις αναγνώρισης. Οι εν λόγω έλεγχοι διενεργούνται από δύο (2) υπαλλήλους, βάσει συστήματος τυχαίας επιλογής, το οποίο λαμβάνει υπόψη, κατά τρόπο αναλογικό, τον αριθμό των αποφοίτων κάθε σχολής, μετά από καταγγελίες, καθώς και σε περίπτωση υπόνοιας για μη τήρηση των απαιτήσεων αναγνώρισης. Ο έκτακτος εποπτικός έλεγχος μπορεί να είναι διοικητικός εξ αποστάσεως ή επιτόπιος.

Αν κατά τον έκτακτο εποπτικό έλεγχο διαπιστωθεί μη συμμόρφωση προς τις απαιτήσεις αναγνώρισης, οι δύο (2) υπάλληλοι του δεύτερου εδαφίου διατυπώνουν έγγραφες συστάσεις με αναφορά σε διορθωτικές ενέργειες και θέτουν εύλογη προθεσμία συμμόρφωσης.

Μετά το πέρας της τασσόμενης προθεσμίας συμμόρφωσης, διενεργείται επανέλεγχος και αν διαπιστωθεί ότι η σχολή δεν προέβη στις διορθωτικές ενέργειες επιβάλλονται κυρώσεις σύμφωνα με το άρθρο 18Α.

Εντός του Ιανουαρίου κάθε έτους, η Διεύθυνση Κτηνιατρικής Δημόσιας Υγείας του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων συντάσσει ετήσια έκθεση, στην οποία περιλαμβάνονται οι διενεργηθέντες έλεγχοι κατά το προηγούμενο ημερολογιακό έτος, τα ευρήματα αυτών, καθώς και οι κυρώσεις που επιβλήθηκαν.

1γ. Με απόφαση του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων καθορίζονται οι ελάχιστες απαιτήσεις που πρέπει να πληρούν οι δημόσιες ή ιδιωτικές σχολές και τα ιδρύματα της χώρας προκειμένου να αναγνωριστούν ως αντίστοιχες/α με τις σχολές επαγγελματιών κρέατος του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, συμπεριλαμβανομένων, κατ' ελάχιστον, των απαιτήσεων που αφορούν τη δια ζώσης διεξαγωγή των μαθημάτων και την τήρηση παρουσιολογίου, την ένδυση και την υπόδηση των εκπαιδευομένων κατά την πρακτική εκπαίδευσή τους, καθώς και τις κτηριολογικές και υλικοτεχνικές απαιτήσεις των χώρων θεωρητικής διδασκαλίας και πρακτικής εκπαίδευσης των εκπαιδευόμενων σε αδειοδοτημένες κτηριακές εγκαταστάσεις.».

Σχόλια επί του άρθρου 37

Δεν έχουν υποβληθεί δημοσιευμένα σχόλια επί του άρθρου.

Άρθρο 38 – Κυρώσεις - Προσθήκη άρθρου 18Α στον ν. 1790/1988

Στον ν. 1790/1988 (Α' 134) προστίθεται άρθρο 18Α ως εξής:

«Άρθρο 18Α

Κυρώσεις

1. Οι σχολές επαγγελματιών κρέατος και τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που είναι υπεύθυνα για τη λειτουργία

τους υπόκεινται σε διοικητικές κυρώσεις και πρόστιμα ως εξής:

α) Για τυπικές παραλείψεις, πλημμελή τήρηση αρχείων, ελλείψεις υλικοτεχνικής υποδομής και μη έγκαιρη ενημέρωση μητρώων ή στοιχείων, επιβάλλεται πρόστιμο, το ύψος του οποίου κυμαίνεται από πέντε χιλιάδες (5.000) ευρώ έως δέκα χιλιάδες (10.000) ευρώ.

β) Για την υλοποίηση προγραμμάτων κατά απόκλιση των ισχυουσών προδιαγραφών, συμπεριλαμβανομένης της μη πραγματοποίησης εκπαίδευσης δια ζώσης, για ψευδή ή παραπλανητικά στοιχεία προς τις αρχές και παρεμπόδιση ελέγχου, επιβάλλεται πρόστιμο, το ύψος του οποίου κυμαίνεται από δέκα χιλιάδες (10.000) ευρώ έως είκοσι χιλιάδες (20.000) ευρώ.

γ) Για παρεμπόδιση ελέγχου με πρόθεση, αλλοίωση ή νόθευση αρχείων, λειτουργία μη εγκεκριμένων τμημάτων ή εκπαιδευτικών δομών και εξαπάτηση ή παραπλάνηση εκπαιδευομένων, επιβάλλεται πρόστιμο, το ύψος του οποίου κυμαίνεται από είκοσι χιλιάδες (20.000) ευρώ έως πενήντα χιλιάδες (50.000) ευρώ και επιβάλλεται οριστική ανάκληση λειτουργίας.

Σε περίπτωση υποτροπής των παραβάσεων των περ. α) και β), επιβάλλεται πρόστιμο κατά πενήντα τοις εκατό (50%) αυξημένο από το αρχικά επιβληθέν. Ως υποτροπή νοείται η εντός τριετίας από την πρώτη διαπιστωθείσα παράβαση εκ νέου συντέλεσή της.

2. Κάθε βεβαίωση που εκδίδεται από τις Σχολές Επαγγελματιών Κρέατος κατά παράβαση των απαιτήσεων λειτουργίας τους είναι αυτοδικαίως άκυρη, ανακαλείται και καταχωρίζεται ως άκυρη από τη Σχολή/φορέα που την εξέδωσε στο Ηλεκτρονικό Μητρώο Σχολών Επαγγελματιών Κρέατος.

3. Με απόφαση του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων καθορίζονται οι συντελεστές βαρύτητας των παραβάσεων, τα κριτήρια για την επιμέτρηση του ύψους των προστίμων, καθώς και κάθε ειδικό θέμα για την εφαρμογή του παρόντος.».

Σχόλια επί του άρθρου 38

Δεν έχουν υποβληθεί δημοσιευμένα σχόλια επί του άρθρου.

Άρθρο 39 – Διαδικασία επιβολής διοικητικών κυρώσεων και είσπραξης προστίμων - Προσθήκη άρθρου 18B στον ν. 1790/1988

Στον ν. 1790/1988 (Α' 134) προστίθεται άρθρο 18B ως εξής:

«Άρθρο 18B

Διαδικασία επιβολής διοικητικών κυρώσεων και είσπραξης προστίμων

1. Οι κυρώσεις του άρθρου 18Α επιβάλλονται με απόφαση του αρμοδίου οργάνου του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, μετά από εισήγηση της Διεύθυνσης Έρευνας, Καινοτομίας και Εκπαίδευσης του Υπουργείου.

2. Τα πρόστιμα που επιβάλλονται σύμφωνα με την παρ. 1 βεβαιώνονται ως έσοδα του Ταμείου Γεωργίας και Κτηνοτροφίας. Η παρακολούθηση της διαδικασίας υλοποίησης των αποφάσεων επιβολής διοικητικών προστίμων και της πορείας βεβαίωσης και είσπραξής τους διενεργείται από τη Γενική Διεύθυνση Οικονομικών

Υπηρεσιών του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων. Σε περίπτωση μη πληρωμής του προστίμου, μετά την παρέλευση εξήντα (60) ημερών, από την απόφαση επιβολής του, το ποσό του προστίμου βεβαιώνεται στην αρμόδια υπηρεσία της Φορολογικής Διοίκησης, σύμφωνα με τον Κώδικα Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων (ν. 4978/2022, Α' 190).

3. Με απόφαση του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων δύναται να ρυθμίζονται ειδικότερα θέματα σχετικά με τη διαδικασία επιβολής κυρώσεων.».

Σχόλια επί του άρθρου 39

Δεν έχουν υποβληθεί δημοσιευμένα σχόλια επί του άρθρου.

Άρθρο 40 – Ηλεκτρονικό Μητρώο Σχολών Επαγγελματιών Κρέατος

Στο Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων συστήνεται και λειτουργεί Ηλεκτρονικό Μητρώο Σχολών Επαγγελματιών Κρέατος (Η.Μ.Σ.Ε.Κ.) που περιλαμβάνει:

- α) τις δημόσιες σχολές επαγγελματιών κρέατος του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων,
- β) τις αναγνωρισμένες δημόσιες ή ιδιωτικές σχολές επαγγελματιών κρέατος που είναι αντίστοιχες με τις σχολές επαγγελματιών κρέατος του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων,
- γ) τα στοιχεία των σπουδαστών και των αποφοίτων των δημόσιων σχολών επαγγελματιών κρέατος του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και των αναγνωρισμένων δημόσιων ή ιδιωτικών σχολών επαγγελματιών κρέατος,
- δ) την ηλεκτρονική τράπεζα θεμάτων, για την εξαγωγή τυχαίων θεμάτων της χειρόγραφης διαδικασίας εξετάσεων και τη διεξαγωγή ηλεκτρονικών εξετάσεων.

Σχόλια επί του άρθρου 40

Β***** Π***** Ψ***** – 25 Αυγούστου 2026, 06:06
ΜΠΡΑΒΟ

Άρθρο 41 – Ορισμός εκδοροσφαγέα - Τροποποίηση περ. δ) άρθρου 2 π.δ. 126/2000

Στην περ. δ) του άρθρου 2 του π.δ. 126/2000 (Α' 111), περί ορισμών, μετά τις λέξεις «σφάγιων ζώων» προστίθενται οι λέξεις «, καθώς και με την εφαρμογή αναισθητοποίησης και θανάτωσης ζώων στην περίπτωση πραγματοποίησης αποπληθυσμού και εκτός σφαγείου, ιδίως καταστροφής του κεντρικού νευρικού συστήματος (pithing), σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 4 του Κανονισμού (ΕΚ) 1099/2009 του Συμβουλίου της 24ης Σεπτεμβρίου 2009 για την προστασία των ζώων κατά τη θανάτωσή τους (L 303)» και, μετά από νομοτεχνικές βελτιώσεις, η περ. δ) διαμορφώνεται ως εξής:

«δ) Εκδοροσφαγέας: το άτομο το οποίο ασχολείται σε ένα σφαγείο με τις εργασίες αναισθητοποίησης, σφαγής,

εκδοράς, εκσπλαχνισμού και παρουσίασης των σφαγίων ή των ημιμορίων και τεταρτημορίων των αναφερόμενων στην περ. α) σφαγίων ζώων, καθώς και με την εφαρμογή αναισθητοποίησης και θανάτωσης ζώων στην περίπτωση πραγματοποίησης αποπληθυσμού και εκτός σφαγείου, ιδίως καταστροφής του κεντρικού νευρικού συστήματος (pithing), σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 4 του Κανονισμού (ΕΚ) 1099/2009 του Συμβουλίου της 24ης Σεπτεμβρίου 2009 για την προστασία των ζώων κατά τη θανάτωσή τους (L 303), ο οποίος είναι κάτοχος βεβαίωσης σχολής επαγγελματιών κρέατος.».

Σχόλια επί του άρθρου 41

Δεν έχουν υποβληθεί δημοσιευμένα σχόλια επί του άρθρου.

Άρθρο 42 – Επαγγελματική εκπαίδευση υποψηφίων κρεοπωλών και εκδοροσφαγέων - Τροποποίηση Παραρτήματος Ι άρθρου 8 π.δ. 126/2000

1. Στην περ. α) της παρ. 1 του Παραρτήματος Ι του άρθρου 8 του π.δ. 126/2000 (Α' 111), περί λεπτομερειών που αφορούν στην εκπαίδευση των υποψηφίων κρεοπωλών και εκδοροσφαγέων, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) μετά τη λέξη «τριακόσιες (300)» οι λέξεις «ώρες συνολικά» αντικαθίστανται από τις λέξεις «διδασκτικές ώρες συνολικά και μία διδασκτική ώρα ισούται με 45 λεπτά», β) μετά τις λέξεις «δώδεκα (12) συνεχείς εβδομάδες» προστίθενται οι λέξεις «ή άλλη ισοδύναμη διάρκεια εκπαίδευσης», γ) μετά τις λέξεις «εξάσκηση σε» οι λέξεις «επιλεγμένα από τις Δ/νσεις Κτηνιατρικής ή τις Σχολές Επαγγελματιών Κρέατος» διαγράφονται, δ) πριν από τη λέξη «ώρες» προστίθεται η λέξη «διδασκτικές» όπου αναφέρεται, ε) προστίθενται νέα εδάφια, δεύτερο και τρίτο, και, μετά από νομοτεχνικές βελτιώσεις, η περ. α) διαμορφώνεται ως εξής:

«α) Χρονική διάρκεια εκπαίδευσης:

Η χρονική διάρκεια της εκπαίδευσης καθορίζεται σε τριακόσιες (300) διδασκτικές ώρες συνολικά και μία διδασκτική ώρα ισούται με σαράντα πέντε (45) λεπτά, δηλαδή πέντε (5) διδασκτικές ώρες την ημέρα επί πέντε (5) ημέρες την εβδομάδα επί δώδεκα (12) συνεχείς εβδομάδες ή άλλη ισοδύναμη διάρκεια εκπαίδευσης, εκ των οποίων, θεωρητική διδασκαλία ογδόντα πέντε (85) διδασκτικές ώρες, πρακτική εκπαίδευση εκατό (100) διδασκτικές ώρες, εκπαιδευτικές επισκέψεις δέκα πέντε (15) διδασκτικές ώρες και πρακτική εξάσκηση σε κρεοπωλεία εκατό (100) διδασκτικές ώρες. Απουσίες στη θεωρητική διδασκαλία, την πρακτική εκπαίδευση και τις εκπαιδευτικές επισκέψεις επιτρέπονται σε ποσοστό μέχρι δέκα τοις εκατό (10%) των διδασκτικών ωρών. Τυχόν απουσίες πέραν του επιτρεπόμενου ποσοστού αναπληρώνονται σε επόμενους κύκλους εκπαίδευσης.».

2. Στην υποπερ. δδ) της περ. γ) της παρ. 1 του Παραρτήματος Ι του άρθρου 8 του π.δ. 126/2000 προστίθενται νέα εδάφια, δεύτερο, τρίτο, τέταρτο, πέμπτο και έκτο, και η περ. γ) διαμορφώνεται ως εξής:

«γ) Μορφή εκπαίδευσης:

Η εκπαίδευση περιλαμβάνει:

αα) θεωρητική διδασκαλία με τη βοήθεια κατάλληλων εποπτικών μέσων.

ββ) Πρακτική εκπαίδευση στα εργαστήρια των σχολών επαγγελματιών κρέατος ή σε επιλεγμένες από αυτές εγκαταστάσεις.

γγ) Εκπαιδευτικές επισκέψεις σε επιχειρήσεις εκτροφής και σφαγής σφαγίων ζώων και σε επιχειρήσεις επεξεργασίας, συντήρησης και εμπορίας κρεάτων γενικώς.

δδ) Πρακτική εξάσκηση σε κρεοπωλεία ή άλλες εγκαταστάσεις επεξεργασίας κρέατος. Πριν από την έναρξη, οι εκπαιδευόμενοι ενημερώνουν εγγράφως την κτηνιατρική αρχή της περιφερειακής ενότητας στην οποία βρίσκεται η έδρα του κρεοπωλείου ή της άλλης εγκατάστασης επεξεργασίας κρέατος όπου θα πραγματοποιήσουν την πρακτική εξάσκηση. Η αρμόδια κτηνιατρική αρχή της περιφερειακής ενότητας ελέγχει με κάθε πρόσφορο τρόπο την παρουσία του εκπαιδευόμενου και αν το κρίνει απαραίτητο προβαίνει σε επιτόπιο έλεγχο. Μετά τη λήξη της πρακτικής εξάσκησης ο εκπαιδευόμενος λαμβάνει από το κρεοπωλείο ή την εγκατάσταση επεξεργασίας κρέατος, βεβαίωση, που περιλαμβάνει το χρονικό διάστημα και τις ώρες πρακτικής εξάσκησης που πραγματοποίησε, υπογεγραμμένη και σφραγισμένη. Η βεβαίωση προσκομίζεται στην αρμόδια κτηνιατρική αρχή για τη σύμφωνη γνώμη της. Αν η αρμόδια κτηνιατρική αρχή έχει βάσιμο λόγο να θεωρεί ότι ο εκπαιδευόμενος δεν ολοκλήρωσε την πρακτική του εξάσκηση, το αναφέρει γραπτώς στη βεβαίωση του κρεοπωλείου ή της άλλης εγκατάστασης επεξεργασίας κρέατος προκειμένου να μη χορηγηθεί η βεβαίωση πρακτικής εξάσκησης από τη σχολή επαγγελματιών κρέατος.».

3. Στην περ. ε) της παρ. 1 του Παραρτήματος Ι του άρθρου 8 του π.δ. 126/2000 επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) στο δεύτερο εδάφιο, οι λέξεις «, έως ότου δημιουργηθεί και λειτουργήσει σύστημα εξέτασης με την καθιέρωση κοινής τράπεζας θεμάτων, από την οποία θα επιλέγονται τα θέματα για τις εξετάσεις όλων των σχολών» διαγράφονται, β) προστίθεται νέο τρίτο εδάφιο, γ) στο νέο τέταρτο εδάφιο, γα) η λέξη «τράπεζας» αντικαθίσταται από τις λέξεις «ψηφιακής τράπεζας θεμάτων», γβ) οι λέξεις «σχολών επαγγελματιών κρέατος» αντικαθίστανται από τις λέξεις «δημόσιων σχολών επαγγελματιών κρέατος του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων», δ) το νέο έκτο εδάφιο αντικαθίσταται και, μετά από νομοτεχνικές βελτιώσεις, η περ. ε) διαμορφώνεται ως εξής:

«ε) Δοκιμασίες για την απόκτηση βεβαίωσης κρεοπώλη:

Όταν ολοκληρωθεί ο κύκλος των θεωρητικών μαθημάτων, των πρακτικών εκπαιδεύσεων, των εκπαιδευτικών επισκέψεων και της πρακτικής εξάσκησης, χορηγείται από τις σχολές επαγγελματιών κρέατος βεβαίωση κρεοπώλη στους εκπαιδευόμενους, ύστερα από σχετική επιτυχή εξέτασή τους. Η εξέταση αυτή περιλαμβάνει θεωρητικό και πρακτικό μέρος πάνω στην ύλη που διδάχθηκε και διενεργείται από το διδακτικό προσωπικό κάθε σχολής. Μέσω του Ηλεκτρονικού Μητρώου Σχολών Επαγγελματιών Κρέατος παρέχεται ψηφιακή τράπεζα θεμάτων, από την οποία επιλέγονται τα θέματα για τις εξετάσεις όλων των σχολών με τυχαίο τρόπο. Τα θέματα της ψηφιακής τράπεζας θεμάτων καθορίζονται μετά από προτάσεις των δημοσίων σχολών επαγγελματιών κρέατος του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, με βάση την διδακτική και εξεταστική τους εμπειρία, με μέριμνα και εποπτεία της Διεύθυνσης Έρευνας, Καινοτομίας και Εκπαίδευσης του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων. Τα θέματα καταχωρίζονται σε ειδική βάση δεδομένων του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, προσβάσιμη σε κάθε ενδιαφερόμενο με δυνατότητα επικαιροποίησής τους. Με απόφαση του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων καθορίζονται θέματα που αφορούν στη λειτουργία της τράπεζας θεμάτων της παρούσας, τις αρμόδιες αρχές και τη γενικότερη οργάνωση και εποπτεία του συστήματος εξέτασης των υποψηφίων κρεοπωλών.».

4. Στην υποπερ. ββ) της περ. β) της παρ. 2 του Παραρτήματος Ι του άρθρου 8 του π.δ. 126/2000 επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) στο στοιχείο (4), μετά τις λέξεις «(αναισθητοποίηση, αφάιμαξη, εμφύσηση, εκδορά και αποτρίχωση)» προστίθενται οι λέξεις «καθώς και εφαρμογή μεθόδου καταστροφής του κεντρικού νευρικού συστήματος (pithing), σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 4 του Κανονισμού (ΕΚ) 1099/2009 του Συμβουλίου (L 303)», β) προστίθεται στοιχείο (8) και η περ. β) διαμορφώνεται ως εξής:

«β) Διδασκόμενη ύλη:

Η διδασκόμενη ύλη περιλαμβάνει τα παρακάτω θέματα και τις αντίστοιχες κατά περίπτωση πρακτικές ασκήσεις:

αα) Θέματα γενικού χαρακτήρα:

(1) Γενικά για τα τρόφιμα ζωικής προέλευσης και στοιχεία διατροφής του ανθρώπου.

- (2) Διάφορα είδη σφαγίων ζώων και αντίστοιχες φυλές.
- (3) Στοιχεία ανατομίας και φυσιολογίας των θηλαστικών (θεωρητικά και πρακτικά).
- (4) Στοιχεία παθολογίας των σφαγίων ζώων και επαγγελματικές ασθένειες.
- (5) Υγιεινή κατάσταση των εγκαταστάσεων, του εξοπλισμού και του προσωπικού.
- (6) Δομές των Κτηνιατρικών Υπηρεσιών του Υπουργείου Γεωργίας.

ββ) θέματα ειδικού χαρακτήρα:

- (1) Γενικά για την ίδρυση, συγκρότηση, εξοπλισμό και λειτουργία των σύγχρονων σφαγείων.
- (2) Κανονισμός λειτουργίας των σφαγείων.
- (3) Υγιεινή μεταφορά των σφαγίων ζώων από την εκτροφή στο σφαγείο και σωστή παραμονή τους στους χώρους του σφαγείου μέχρι τη σφαγή τους.
- (4) Διαδικασία μετατροπής των ζώων σε σφάγια, παραπροϊόντα και υποπροϊόντα σφαγής (αναισθητοποίηση, αφαίμαξη, εμφύσηση, εκδορά και αποτρίχωση) καθώς και εφαρμογή μεθόδου καταστροφής του κεντρικού νευρικού συστήματος (rithing) σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 4 του Κανονισμού (ΕΚ) 1099/2009 του Συμβουλίου (L 303).
- (5) Κτηνιατρικός υγειονομικός έλεγχος των σφαγίων, των παραπροϊόντων και υποπροϊόντων σφαγής στο σφαγείο.
- (6) Οικονομική σημασία και αξιοποίηση των υποπροϊόντων σφαγής στις ειδικές επιχειρήσεις επεξεργασίας τους.
- (7) Ισχύουσα νομοθεσία που ρυθμίζει τα θέματα της παρούσας υποπερίπτωσης.
- (8) Διαδικασία αναισθητοποίησης και θανάτωσης γουνοφόρων ζώων με τη χρήση αερίων.».

5. Στο Παράρτημα Ι του άρθρου 8 του π.δ. 126/2000 προστίθεται παρ. 3 ως εξής:

«3. Με απόφαση του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων καθορίζονται τα υποδείγματα των βεβαιώσεων κρεοπώλη και εκδοροσφαγέα καθώς και των πιστοποιητικών ικανότητας εκδοροσφαγέων που χορηγούνται από τις σχολές επαγγελματών κρέατος του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, καθώς και από τις αναγνωρισμένες δημόσιες ή ιδιωτικές σχολές επαγγελματών κρέατος.».

Σχόλια επί του άρθρου 42

Γεώργιος Μπατσολάκης – 28 Αυγούστου 2026, 09:35

2. υποπερ. δδ) της περ. γ) της παρ. 1 του Παραρτήματος Ι του άρθρου 8 του π.δ. 126/2000 π
«γ) Μορφή εκπαίδευσης:

Η εκπαίδευση περιλαμβάνει:

αα) θεωρητική διδασκαλία με τη βοήθεια κατάλληλων εποπτικών μέσων.

/// Βλέπουμε την τελευταία πενταετία σε όλα τα επίπεδα εκπαίδευσης στο ελληνικό σύστημα, να προωθείται η εξ αποστάσεως εκπαίδευση, ακόμη και σε πανεπιστημιακές σχολές ιατρικής!
Προτείνουμε λοιπόν, οι 85 ώρες θεωρητικής εκπαίδευσης, να μπορούν να πραγματοποιούνται εξ αποστάσεως, σύμφωνα με τις προδιαγραφές που έχει θέσει το Υπουργείο Παιδείας για την εξ αποστάσεως εκπαίδευση των Κέντρων Δια Βίου Μαθησης (πιστοποιημένη πλατφόρμα, τήρηση ψηφιακών παρουσιολογίων κτλ).
Αυτό σχετίζεται με την προσπάθεια που γίνεται, για την μείωση άσκοπων μετακινήσεων σπουδαστών, ιδίως από απομακρυσμένες περιοχές, τόσο για οικονομικούς, όσο και για περιβαλλοντικούς λόγους!

Β*** Π***** Ψ***** – 2 Σεπτεμβρίου 2026, 06:40**

Η εκπαίδευση περιλαμβάνει:

αα) θεωρητική διδασκαλία με τη βοήθεια κατάλληλων εποπτικών μέσων.

/// Βλέπουμε την τελευταία πενταετία σε όλα τα επίπεδα εκπαίδευσης στο ελληνικό σύστημα, να προωθείται η εξ αποστάσεως εκπαίδευση, ακόμη και σε πανεπιστημιακές σχολές ιατρικής!
Προτείνουμε λοιπόν, οι 85 ώρες θεωρητικής εκπαίδευσης, να μπορούν να πραγματοποιούνται εξ αποστάσεως, σύμφωνα με τις προδιαγραφές που έχει θέσει το Υπουργείο Παιδείας για την εξ αποστάσεως εκπαίδευση των Κέντρων Δια Βίου Μαθησης (πιστοποιημένη πλατφόρμα, τήρηση ψηφιακών παρουσιολογίων κτλ).
Αυτό σχετίζεται με την προσπάθεια που γίνεται, για την μείωση άσκοπων μετακινήσεων σπουδαστών, ιδίως από απομακρυσμένες περιοχές, τόσο για οικονομικούς, όσο και για περιβαλλοντικούς λόγους!

Β*** Π***** Ψ***** – 3 Σεπτεμβρίου 2026, 06:16**

θα μπορούσε και e-learning

Άρθρο 43 – Εξουσιοδοτικές διατάξεις

Με απόφαση του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων καθορίζονται οι αρμόδιες υπηρεσίες για την ανάπτυξη και λειτουργία του Ηλεκτρονικού Μητρώου Σχολών Επαγγελματιών Κρέατος του άρθρου 40 και κάθε σχετικό θέμα για την τήρηση, οργάνωση και λειτουργία του ανωτέρω μητρώου, τις προϋποθέσεις εγγραφής, διαγραφής και ενημέρωσής του, καθώς και τη διασύνδεσή του με μητρώα άλλων υπηρεσιών.

Σχόλια επί του άρθρου 43

Δεν έχουν υποβληθεί δημοσιευμένα σχόλια επί του άρθρου.

Άρθρο 44 – Υποχρέωση εγγραφής στο Μητρώο Αγροτών και Αγροτικών Εκμεταλλεύσεων - Τροποποίηση άρθρου 2 ν. 3874/2010

Στο άρθρο 2 του ν. 3874/2010 (Α' 151), περί ορισμών και δικαιωμάτων εγγραφής, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) στην παρ. 2 προστίθεται δεύτερο εδάφιο, β) προστίθεται παρ. 6 και, μετά από νομοτεχνικές βελτιώσεις, το άρθρο 2 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 2

Ορισμοί – Δικαίωμα εγγραφής

1. Για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος νόμου, οι παρακάτω ορισμοί έχουν αντίστοιχα την εξής έννοια:

α) Επαγγελματίας αγρότης είναι το ενήλικο φυσικό πρόσωπο, που έχει δικαίωμα εγγραφής στο Μητρώο Αγροτών και Αγροτικών Εκμεταλλεύσεων, εφόσον πληροί σωρευτικά τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

αα) Είναι κάτοχος αγροτικής εκμετάλλευσης.

αβ) Ασχολείται επαγγελματικά με αγροτική δραστηριότητα στην εκμετάλλευσή του τουλάχιστον κατά τριάντα τοις εκατό (30%) του συνολικού ετήσιου χρόνου εργασίας του.

αγ) Λαμβάνει από την απασχόλησή του σε αγροτική δραστηριότητα το πενήντα τοις εκατό (50%) τουλάχιστον του συνολικού ετήσιου εισοδήματός του.

αδ) Είναι ασφαλισμένος ο ίδιος και η αγροτική του εκμετάλλευση, όπου απαιτείται, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία.

αε) Τηρεί λογιστικά βιβλία, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία.

β) Επαγγελματίας αγρότης θεωρείται και το απασχολούμενο στην αλιεία (θαλάσσια, εσωτερικών υδάτων), στην υδατοκαλλιέργεια, συμπεριλαμβανομένων των μισθωμένων δημοσίων ιχθυοτρόφων υδάτων/λιμνοθαλασσών, ενήλικο φυσικό πρόσωπο, εφόσον σωρευτικά:

βα) είναι κάτοχος ατομικής επαγγελματικής άδειας αλιείας και ιδιοκτήτης, συνιδιοκτήτης, μισθωτής ή συμμετέχει, με οποιονδήποτε τρόπο, στην εκμετάλλευση επαγγελματικού αλιευτικού σκάφους εκτός από σκάφη υπερπόντιας αλιείας ή απασχολείται στην υδατοκαλλιέργεια ως κάτοχος ή μισθωτής ή υπεκμισθωτής υδατοκαλλιεργητικής εκμετάλλευσης ή είναι ενεργό μέλος Αλιευτικού Συνεταιρισμού εγγεγραμμένου στο Εθνικό Μητρώο Αγροτικών Συνεταιρισμών και άλλων Συλλογικών Φορέων του ν. 4384/2016 (Α' 78), ο οποίος μισθώνει δημόσια ιχθυοτρόφα ύδατα. Το ως άνω φυσικό πρόσωπο ασχολείται με μία ή περισσότερες εκ των ανωτέρω δραστηριοτήτων τουλάχιστον κατά τριάντα τοις εκατό (30%) του συνολικού ετήσιου χρόνου εργασίας του και λαμβάνει από την απασχόλησή του αυτήν το πενήντα τοις εκατό (50%) τουλάχιστον του συνολικού ετήσιου εισοδήματός του,

ββ) προμηθεύεται ως ιδιοκτήτης, ή συνιδιοκτήτης ή μισθωτής επαγγελματικού αλιευτικού σκάφους καύσιμα θαλάσσης για την κίνηση του σκάφους του τουλάχιστον μία (1) φορά κάθε τρία (3) έτη. Εξαιρούνται από την υποχρέωση τα ενεργά μέλη των Αλιευτικών Συνεταιρισμών που μισθώνουν δημόσια ιχθυοτρόφα ύδατα/λιμνοθάλασσες και

βγ) είναι ασφαλισμένος, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία. Οι προϋποθέσεις της απόληψης του πενήντα τοις εκατό (50%) τουλάχιστον του συνολικού ετήσιου εισοδήματός και της προμήθειας καυσίμων θαλάσσης απαιτείται να συντρέχουν για τους ιδιοκτήτες επαγγελματιών αλιευτικών σκαφών ολικού μήκους μέχρι έξι (6) μέτρα.

γ) Κάτοχος αγροτικής εκμετάλλευσης είναι το ενήλικο φυσικό πρόσωπο ή το νομικό πρόσωπο που είναι:

γα) κύριος, συγκύριος ή νομέας αγροτικής εκμετάλλευσης,

γβ) μισθωτής ή αγρολήπτης της αγροτικής εκμετάλλευσης, εφόσον η μίσθωση ή η επίμορτη αγροληψία έχει συναφθεί εγγράφως και έχει θεωρηθεί από την αρμόδια Δημόσια Οικονομική Υπηρεσία (Δ.Ο.Υ.) ή

γγ) κύριος ή μισθωτής αδειοδοτημένης μονάδας υδατοκαλλιέργειας.

δ) Αγροτική εκμετάλλευση είναι η μονάδα παραγωγής προς πώληση αγροτικών προϊόντων, όπως αυτά ορίζονται στην περ. ζ). Στις δραστηριότητες της αγροτικής εκμετάλλευσης περιλαμβάνεται, εκτός από την παραγωγή των προϊόντων και η αποθήκευση, τυποποίηση, συσκευασία και η τοποθέτηση, μέχρι και του σταδίου της χονδρικής και λιανικής πώλησης, αποκλειστικά των προϊόντων που παράγει η ίδια η μονάδα ή στην περίπτωση των Ομάδων Παραγωγών, των προϊόντων που παράγουν τα μέλη των Ομάδων Παραγωγών και για τα οποία έχουν αναγνωρισθεί ως Ομάδα Παραγωγών, καθώς και η πρώτη χωρική ή οικοτεχνική μεταποίησή τους, η αλιεία (θαλάσσια, εσωτερικών υδάτων), η υδατοκαλλιέργεια, συμπεριλαμβανομένων των μισθωμένων δημοσίων ιχθυοτρόφων υδάτων/λιμνοθαλασσών, ως και η διαχείριση ανανεώσιμων πηγών ενέργειας μικρότερη από πεντακόσια (500) KW και η λειτουργία αγροτουριστικών μονάδων.

ε) Μικτές αγροτικές εκμεταλλεύσεις είναι τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα τα οποία, εκτός από τον κλάδο της αγροτικής οικονομίας, δραστηριοποιούνται και σε άλλους τομείς της οικονομίας.

στ) Αγροτική δραστηριότητα είναι κάθε επαγγελματική δραστηριότητα σε έναν τουλάχιστον από τους κλάδους της αγροτικής οικονομίας, δηλαδή της φυτικής, της ζωικής, ή της θαλάσσιας αλιείας, της αλιείας εσωτερικών υδάτων, της υδατοκαλλιέργειας, συμπεριλαμβανομένων των μισθωμένων δημοσίων ιχθυοτρόφων υδάτων/λιμνοθαλασσών, που αποσκοπεί στην παραγωγή αγροτικών προϊόντων, στη διαχείριση ανανεώσιμων πηγών ενέργειας μικρότερη από πεντακόσια (500) KW, στη λειτουργία αγροτουριστικών μονάδων έως δέκα (10) δωματίων και στη δασική παραγωγή.

Ειδικά για το εισόδημα που προκύπτει από τη διαχείριση ανανεώσιμων πηγών ενέργειας μικρότερη από πεντακόσια (500) KW, ο ως άνω ορισμός της αγροτικής δραστηριότητας ισχύει και για λόγους φορολόγησης του ως άνω εισοδήματος εφόσον, το πρόσωπο που πραγματοποιεί το εισόδημα είναι εγγεγραμμένο στο Μητρώο Αγροτών και Αγροτικών Εκμεταλλεύσεων, κατά την οικονομική χρήση στην οποία πραγματοποιήθηκε το εισόδημα αυτό.

ζ) Αγροτικά προϊόντα είναι τα προϊόντα του εδάφους, της κτηνοτροφίας, της αλιείας (θαλάσσιας, εσωτερικών υδάτων), της υδατοκαλλιέργειας, συμπεριλαμβανομένων των μισθωμένων δημοσίων ιχθυοτρόφων υδάτων/λιμνοθαλασσών, της δασοπονίας, της θηραματοπονίας και των κάθε είδους εκτροφών και τα προϊόντα που προέρχονται από το πρώτο στάδιο επεξεργασίας ή μεταποίησης αυτών, καθώς και κάθε άλλο προϊόν που προέρχεται από την αγροτική εν γένει δραστηριότητα.

η) Αρχηγός αγροτικής εκμετάλλευσης είναι το φυσικό πρόσωπο, το οποίο έχει πλήρη δικαιοπρακτική ικανότητα, είναι κάτοχος αγροτικής εκμετάλλευσης, σύμφωνα με τον ορισμό της περ. γ) και οικονομικά υπεύθυνο για την κανονική λειτουργία της (αστική και φορολογική ευθύνη). Στην περίπτωση εκμεταλλεύσεων νομικών προσώπων αρχηγός νοείται ο νόμιμος εκπρόσωπος.

2. Στο Μητρώο εγγράφονται οι επαγγελματίες αγρότες, καθώς και τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα, στα οποία περιλαμβάνονται και οι μικτές αγροτικές εκμεταλλεύσεις, που είναι αποδεδειγμένοι κάτοχοι, με οποιονδήποτε νόμιμο τρόπο, αγροτικής εκμετάλλευσης στην Επικράτεια. Φυσικά ή νομικά πρόσωπα, τα οποία ασκούν αγροτική δραστηριότητα, εγγράφονται στο Μητρώο με την ιδιότητα του ασκούντος αγροτική δραστηριότητα, ανεξαρτήτως εάν υποβάλλουν Ενιαία Αίτηση Ενίσχυσης στον οργανισμό πληρωμών.

3. Αν η αγροτική εκμετάλλευση ανήκει λόγω συγκυριότητας ή συνεκμετάλλευσης σε περισσότερα πρόσωπα, έχουν δικαίωμα εγγραφής στο Μητρώο όλοι οι συγκύριοι ή συμμετέχοντες στην εκμετάλλευση, εφόσον είναι επαγγελματίες αγρότες, σύμφωνα με όσα ορίζονται στην παράγραφο 1 περ. α' και β' του άρθρου αυτού. Αν δεν έχουν τις προϋποθέσεις αυτές ή αν είναι νομικά πρόσωπα, έχουν δικαίωμα εγγραφής στο Μητρώο ως κάτοχοι αγροτικής εκμετάλλευσης.

4. Φυσικά πρόσωπα απασχολούμενα στη διαχείριση ανανεώσιμων πηγών ενέργειας μικρότερη από πεντακόσια

(500) KW ή στη λειτουργία αγροτουριστικών μονάδων έως δέκα (10) δωματίων που δεν είναι ασφαλισμένα στον Ηλεκτρονικό Εθνικό Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης (e-ΕΦΚΑ) (πρώην Ο.Γ.Α.), έχουν δικαίωμα εγγραφής στο Μητρώο, ως επαγγελματίες αγρότες, εφόσον πληρούν τις λοιπές προϋποθέσεις της περ. α) της παρ. 1. Αν ο επαγγελματίας αγρότης που είναι ασφαλισμένος στον e-ΕΦΚΑ αλλάξει κλάδο κύριας ασφάλισης, λόγω λειτουργίας αγροτουριστικών μονάδων ή μονάδων διαχείρισης ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, διατηρεί την εγγραφή του στο Μητρώο.

5. α) Για τους νεοεισερχόμενους στον αγροτικό τομέα, οι οποίοι έχουν δικαίωμα εγγραφής στο Μητρώο, προκειμένου να χαρακτηριστούν ως επαγγελματίες αγρότες, δεν ισχύει το κριτήριο του εισοδήματος, που προβλέπεται στην υποπερ. α' της περ. 1 και δεν απαιτείται να είναι ασφαλισμένοι στον e-ΕΦΚΑ, για δύο (2) συνεχή έτη από την έναρξη της αγροτικής δραστηριότητάς τους. Αρκεί οι ανωτέρω να προσκομίσουν στην αρμόδια υπηρεσία, υπεύθυνη δήλωση του ν. 1599/1986 (Α' 75), στην οποία να δηλώνουν ότι θα εγγραφούν στα Μητρώα του e-ΕΦΚΑ και ότι, για τον σκοπό αυτόν, εντός έξι (6) μηνών, θα υποβάλλουν προς τον e-ΕΦΚΑ σχετική αίτηση εγγραφής τους στα Μητρώα του και επιλογής ασφαλιστικής κατηγορίας, σύμφωνα με τις σχετικές προς τούτο διατάξεις του e-ΕΦΚΑ. Με τη συμπλήρωση των δύο (2) ετών, ο νεοεισερχόμενος υποχρεούται να προσκομίσει τη σχετική βεβαίωση εγγραφής στον κλάδο κύριας ασφάλισης του e-ΕΦΚΑ. Σε κάθε περίπτωση μη τήρησης της υποχρέωσης αυτής, με υπαιτιότητά του, αναζητούνται και εισπράττονται εντόκως από το Δημόσιο όλα τα ωφελήματα, που ο νεοεισερχόμενος τυχόν αποκόμισε από την εφαρμογή της παρούσας διάταξης.

β) Για τους νεοεισερχόμενους στον αγροτικό τομέα, απασχολούμενους στην αλιεία, οι οποίοι έχουν δικαίωμα εγγραφής στο Μητρώο, προκειμένου να χαρακτηριστούν ως επαγγελματίες αγρότες, δεν ισχύει το κριτήριο του εισοδήματος, που προβλέπεται στην υποπερ. β' της περ. 1 και δεν απαιτείται να είναι ασφαλισμένοι στον e-ΕΦΚΑ, για δύο (2) συνεχή έτη από την έναρξη της αγροτικής δραστηριότητάς τους. Αρκεί οι ανωτέρω να προσκομίσουν στην αρμόδια υπηρεσία, υπεύθυνη δήλωση του ν. 1599/1986, στην οποία να δηλώνουν ότι θα εγγραφούν στα Μητρώα του e-ΕΦΚΑ και ότι, για τον σκοπό αυτόν, εντός προθεσμίας έξι (6) μηνών, θα υποβάλλουν προς τον e-ΕΦΚΑ σχετική αίτηση εγγραφής τους στα Μητρώα του και επιλογής ασφαλιστικής κατηγορίας, σύμφωνα με τις σχετικές προς τούτο διατάξεις του e-ΕΦΚΑ.

Με τη συμπλήρωση των δύο (2) ετών, ο νεοεισερχόμενος υποχρεούται να προσκομίσει τη σχετική βεβαίωση εγγραφής στον κλάδο κύριας ασφάλισης του e-ΕΦΚΑ. Σε κάθε περίπτωση μη τήρησης της υποχρέωσης αυτής, με υπαιτιότητά του, αναζητούνται και εισπράττονται εντόκως από το Δημόσιο όλα τα ωφελήματα, που ο νεοεισερχόμενος τυχόν αποκόμισε από την εφαρμογή της παρούσας διάταξης.

6. Η εγγραφή στο Μητρώο Αγροτών και Αγροτικών Εκμεταλλεύσεων συνιστά προϋπόθεση για την υποβολή της Ενιαίας Αίτησης Ενίσχυσης στον οργανισμό πληρωμών, με βάση τα στοιχεία του τρέχοντος ή του προηγούμενου φορολογικού έτους.».

Σχόλια επί του άρθρου 44

Πετσάνη Δόμνα – 31 Αυγούστου 2026, 22:25

Η πρόβλεψη της παρ. 6 χρειάζεται περαιτέρω διευκρίνιση ως προς τη χρονική αλληλουχία των διαδικασιών.

Σήμερα, για την ΕΑΕ του έτους Ν (έστω το τρέχον έτος), τα διαθέσιμα φορολογικά στοιχεία αφορούν κατά κανόνα το έτος Ν-1, εφόσον βέβαια έχει προηγηθεί η ολοκλήρωση των φορολογικών δηλώσεων. Παράλληλα, για την έκδοση βεβαίωσης ΜΑΑΕ με βάση τα φορολογικά στοιχεία του Ν-1 απαιτείται η ύπαρξη τόσο της ΕΑΕ Ν-1 όσο και της ΕΑΕ Ν.

Επομένως, αν η εγγραφή στο ΜΑΑΕ καταστεί υποχρεωτική προϋπόθεση για την υποβολή της ΕΑΕ Ν, δημιουργείται πρακτικά ένας φαύλος κύκλος: για την ολοκλήρωση του ΜΑΑΕ απαιτείται η ΕΑΕ Ν, ενώ για την υποβολή της ΕΑΕ Ν θα απαιτείται ήδη ολοκληρωμένη εγγραφή στο ΜΑΑΕ.

Για να εφαρμοστεί ομαλά η συγκεκριμένη διάταξη, θα πρέπει να προβλεφθεί σαφής χρονική σειρά και να διευθετηθούν αντίστοιχα οι φορολογικές προθεσμίες και οι απαιτήσεις του ΜΑΑΕ, ώστε η μία διαδικασία να μην αποτελεί προϋπόθεση της άλλης με τρόπο που καθιστά πρακτικά αδύνατη την ολοκλήρωσή τους.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ ΑΛΙΕΩΝ ΠΑΡΑΛΙΑΣ ΚΥΡΙΑΚΙΟΥ – 5 Σεπτεμβρίου 2026, 15:53

Σχόλιο Συλλόγου Επαγγελματιών Αλιέων Παραλίας Κυριακίου – Βοιωτία

Το άρθρο 44 είναι το δεύτερο κομβικό σημείο της παρέμβασής μας, διότι εδώ πρέπει να αποσαφηνιστεί νομοθετικά η σχέση μεταξύ του Μητρώου Αγροτών και Αγροτικών Εκμεταλλεύσεων (ΜΑΑΕ) και της επαγγελματικής άδειας αλιευτικού σκάφους.

Η θέση του Συλλόγου μας είναι απολύτως σαφής:

Δεν ζητούμε κατάργηση του ΜΑΑΕ.

Δεν ζητούμε εξαίρεση των αλιέων από το ΜΑΑΕ.

Δεν ζητούμε επιδοτήσεις, φορολογικές απαλλαγές ή άλλα οικονομικά προνόμια χωρίς τις νόμιμες προϋποθέσεις.

Οι αλιείς στους οποίους αναφερόμαστε είναι εγγεγραμμένοι στο ΜΑΑΕ ως κάτοχοι αγροτικής εκμετάλλευσης.

Ζητούμε, όμως, να αποσαφηνιστεί ότι άλλο είναι ο διοικητικός χαρακτηρισμός στο ΜΑΑΕ και άλλο η νόμιμη επαγγελματική άδεια του αλιευτικού σκάφους.

1. Το ΜΑΑΕ και η επαγγελματική άδεια εξυπηρετούν διαφορετικούς θεσμικούς σκοπούς

Ο ν. 3874/2010 θεσπίζει το ΜΑΑΕ ως μηχανισμό καταγραφής των επαγγελματιών αγροτών και των αγροτικών εκμεταλλεύσεων για τις ανάγκες άσκησης της αγροτικής πολιτικής.

Η επαγγελματική αλιεία, αντίθετα, διέπεται από το ειδικό αλιευτικό θεσμικό πλαίσιο, το οποίο καθορίζει τις προϋποθέσεις λειτουργίας του επαγγελματικού αλιευτικού σκάφους, της άδειας και της αλιευτικής δραστηριότητας.

Η ίδια η Διοίκηση έχει αντιμετωπίσει διακριτά τα δύο καθεστώτα. Στην απάντηση του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων με αρ. πρωτ. 169/47566/06.03.2024, επί της υπ' αριθ. 3216/15.02.2024 κοινοβουλευτικής ερώτησης, γίνεται αναφορά αφενός στις ειδικές αλιευτικές διατάξεις του β.δ. 666/1966, του π.δ. 261/1991 και του ν. 1361/1983, και αφετέρου, διακριτά, στον ν. 3874/2010 και στο ΜΑΑΕ.

Παράλληλα, στο υπ' αριθ. πρωτ. 12328/20.04.2022 έγγραφο της Γενικής Διεύθυνσης Αλιείας αναφέρεται η βεβαίωση της επαγγελματικής ιδιότητας του αλιέα από τον οικείο Αλιευτικό Σύλλογο σύμφωνα με τον ν. 1361/1983.

Το κρίσιμο ζήτημα είναι ότι από τα παραπάνω δεν προκύπτει ότι ένας εισοδηματικός χαρακτηρισμός στο ΜΑΑΕ αποτελεί αυτοτελώς λόγο ανάκλησης μιας επαγγελματικής άδειας αλιευτικού σκάφους.

2. Δεν πρέπει να συγχέεται ο «επαγγελματίας αγρότης» με τον «κάτοχο αγροτικής εκμετάλλευσης»

Η διάκριση αυτή είναι καθοριστική.

Ένας πολίτης μπορεί να είναι νόμιμα κάτοχος αγροτικής εκμετάλλευσης, χωρίς σε κάθε χρονική περίοδο να πληροί όλα τα εισοδηματικά κριτήρια που απαιτούνται για έναν ειδικό διοικητικό χαρακτηρισμό ως «επαγγελματία αγρότη».

Αυτό δεν εξαφανίζει την εκμετάλλευσή του ούτε καθιστά παράνομη την παραγωγική του δραστηριότητα.

Το απλό παράδειγμα του αγρότη δείχνει το πρόβλημα:

Εάν ένας κάτοχος αγροτικής εκμετάλλευσης δεν πληροί ένα εισοδηματικό κριτήριο του ΜΑΑΕ, δεν του αφαιρείται για τον λόγο αυτό το τρακτέρ ούτε του απαγορεύεται να καλλιεργεί.

Το ίδιο πρέπει να ισχύει ως θεσμική λογική και για την παράκτια αλιεία.

Για μια μικρή οικογενειακή αλιευτική επιχείρηση, το επαγγελματικό σκάφος αποτελεί το βασικό παραγωγικό της μέσο.

Το μικρό καΐκι είναι το “τρακτέρ της θάλασσας”.

Δεν είναι εύλογο ένα εισοδηματικό κριτήριο που χρησιμοποιείται για έναν διοικητικό χαρακτηρισμό στο ΜΑΑΕ να αποκτά διαφορετική και πολύ βαρύτερη συνέπεια στην αλιεία: να οδηγεί δηλαδή στην απώλεια της δυνατότητας άσκησης της ίδιας της επαγγελματικής δραστηριότητας.

3. Σύνταξη και δεύτερο νόμιμο εισόδημα

Το σημείο αυτό πρέπει να ρυθμιστεί ρητά ώστε να μην αφήνεται περιθώριο διαφορετικών διοικητικών ερμηνειών.

Η λήψη σύνταξης δεν πρέπει να αποτελεί από μόνη της λόγο ανάκλησης ή μη ανανέωσης επαγγελματικής άδειας αλιευτικού σκάφους.

Το ίδιο ισχύει για την ύπαρξη δεύτερης νόμιμης πηγής εισοδήματος.

Η Πολιτεία διαθέτει πλέον τα μέσα να ελέγξει εάν ο αλιέας ασκεί πραγματικά τη δραστηριότητά του. Εφόσον το επαγγελματικό σκάφος είναι νόμιμο, η άδεια βρίσκεται σε ισχύ, τηρούνται οι υποχρεώσεις ΟΣΠΑ και οι λοιπές απαιτήσεις της αλιευτικής νομοθεσίας και δεν υφίσταται λόγος ανάκλησης που προβλέπεται από το ειδικό αλιευτικό πλαίσιο, η σύνθεση του συνολικού εισοδήματος δεν πρέπει να υποκαθιστά τον πραγματικό έλεγχο της αλιευτικής δραστηριότητας.

4. Ιδιαίτερη προστασία των υφιστάμενων νόμιμων αδειών

Το ζήτημα αποκτά ακόμη μεγαλύτερη βαρύτητα για άδειες που έχουν χορηγηθεί νόμιμα και ανανεώνονται επί δεκαετίες.

Οι οικογένειες αυτές επένδυσαν με βάση ένα συγκεκριμένο θεσμικό πλαίσιο, αγόρασαν ή μεταβίβασαν νόμιμα σκάφη, μηχανές και εξοπλισμό, κατέβαλαν φόρους και ασφαλιστικές εισφορές και ανανέωναν τις άδειές τους σύμφωνα με τις απαιτήσεις της Πολιτείας.

Η εισαγωγή ενός νέου εισοδηματικού κριτηρίου που θα μπορούσε να επιφέρει απώλεια αδειών 10, 20, 30 ή 40 ετών απαιτεί ιδιαίτερη στάθμιση υπό το πρίσμα της ασφάλειας δικαίου, της αναλογικότητας, της χρηστής διοίκησης και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του διοικουμένου.

Η νομοθετική αρχή του α.ν. 261/1968 σχετικά με τον εύλογο χρόνο ανάκλησης παράνομων διοικητικών πράξεων και η σχετική νομολογία δεν ταυτίζονται με το παρόν ζήτημα και δεν τα επικαλούμαστε ως απόλυτη απαγόρευση μεταβολής του κανονιστικού πλαισίου. Αναδεικνύουν, όμως, μία σημαντική αρχή της διοικητικής δράσης: οι παγιωμένες καταστάσεις μακράς διάρκειας δεν μπορούν να αντιμετωπίζονται σαν να πρόκειται για νέες άδειες που χορηγούνται σήμερα.

Για τον λόγο αυτό, εάν ο νομοθέτης επιλέξει οποιαδήποτε νέα προϋπόθεση, πρέπει τουλάχιστον να προβλέψει σαφείς μεταβατικές διατάξεις για τις υφιστάμενες νόμιμες άδειες.

Η κύρια θέση μας, ωστόσο, παραμένει ισχυρότερη:

το εισόδημα δεν πρέπει να αποτελεί λόγο απώλειας της επαγγελματικής άδειας ούτε για τους παλαιούς ούτε για τους νέους πραγματικούς επαγγελματίες αλιείς.

5. Αποφυγή άνισης μεταχείρισης και στρέβλωσης του υγιούς ανταγωνισμού

Η αυτόματη σύνδεση της άδειας με εισοδηματικά κριτήρια μπορεί να δημιουργήσει και αδικαιολόγητες διαφοροποιήσεις μεταξύ επαγγελματιών που ασκούν την ίδια δραστηριότητα.

Δύο αλιείς μπορεί να διαθέτουν αντίστοιχα σκάφη, να χρησιμοποιούν τα ίδια νόμιμα εργαλεία, να καταγράφουν κανονικά την αλιευτική τους δραστηριότητα και να συμμορφώνονται πλήρως με τις ίδιες υποχρεώσεις.

Εάν ο ένας αποκλείεται επειδή λαμβάνει σύνταξη ή διαθέτει δεύτερο νόμιμο εισόδημα, η διαφοροποίηση δεν βασίζεται στην αλιευτική συμπεριφορά αλλά στην προσωπική οικονομική του κατάσταση.

Αυτό μπορεί να οδηγήσει σε άνιση μεταχείριση και στρέβλωση των συνθηκών υγιούς ανταγωνισμού, χωρίς αντίστοιχο όφελος για την προστασία των αλιευτικών πόρων.

ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΓΙΑ ΡΗΤΗ ΠΡΟΣΘΗΚΗ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 44

Προτείνουμε να προστεθεί διάταξη με το ακόλουθο περιεχόμενο:

«Η μη πλήρωση εισοδηματικών ή λοιπών κριτηρίων χαρακτηρισμού ως επαγγελματία αγρότη ή επαγγελματία αλιέα στο Μητρώο Αγροτών και Αγροτικών Εκμεταλλεύσεων δεν συνιστά αφ' εαυτής λόγο ανάκλησης, αφαίρεσης, αναστολής ή μη ανανέωσης της επαγγελματικής άδειας αλιευτικού σκάφους, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις της ειδικής αλιευτικής νομοθεσίας και ασκείται πραγματική και νόμιμη επαγγελματική αλιευτική δραστηριότητα. Η λήψη σύνταξης ή η ύπαρξη δεύτερης νόμιμης πηγής εισοδήματος δεν αποτελούν αφ' εαυτών λόγο απώλειας της επαγγελματικής άδειας.»

Με αυτή τη διατύπωση δεν καταργείται το ΜΑΑΕ, δεν χαλαρώνει ο αλιευτικός έλεγχος και δεν δημιουργείται δικαίωμα σε επιδοτήσεις ή οικονομικά ευεργετήματα χωρίς τις νόμιμες προϋποθέσεις.

Απλώς αποσαφηνίζεται ότι ένα μητρώο που εξυπηρετεί συγκεκριμένους σκοπούς αγροτικής πολιτικής δεν μετατρέπεται, χωρίς σαφή και ειδική νομική βάση, σε μηχανισμό αφαίρεσης του παραγωγικού μέσου μιας νόμιμης μικρής οικογενειακής αλιευτικής επιχείρησης.

Το ΜΑΑΕ πρέπει να καταγράφει και να χαρακτηρίζει σύμφωνα με τον νόμιμο σκοπό του.
Η αλιευτική άδεια πρέπει να κρίνεται σύμφωνα με την αλιευτική νομοθεσία.

Αυτή η διάκριση δημιουργεί ασφάλεια δικαίου, ενιαία διοικητική πρακτική και καθαρούς κανόνες για όλους.

Σύλλογος Επαγγελματιών Αλιέων Παραλίας Κυριακίου
Έδρα: Κυριάκι Βοιωτίας

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ ΑΛΙΕΩΝ ΠΑΡΑΛΙΑΣ ΚΥΡΙΑΚΙΟΥ – 5 Σεπτεμβρίου 2026, 16:01

Η προτεινόμενη αποσύνδεση των εισοδηματικών χαρακτηρισμών του ΜΑΑΕ από την επαγγελματική άδεια του αλιευτικού σκάφους πρέπει να εξεταστεί και υπό το πρίσμα της ανάγκης για διαφανείς, αντικειμενικούς και

ίσους όρους άσκησης της επαγγελματικής δραστηριότητας.

Η ίδια η Κοινή Αλιευτική Πολιτική επιδιώκει, μεταξύ άλλων, έναν αποτελεσματικό και διαφανή εσωτερικό χώρο για τα προϊόντα αλιείας και ισότιμους όρους ανταγωνισμού, ενώ για την κατανομή αλιευτικών δυνατοτήτων απαιτεί διαφανή και αντικειμενικά κριτήρια.

Όταν δύο αλιείς ασκούν την ίδια πραγματική και νόμιμη δραστηριότητα, υπόκεινται στους ίδιους αλιευτικούς περιορισμούς και ελέγχους και τηρούν τις ίδιες υποχρεώσεις, η διαφορετική μεταχείρισή τους αποκλειστικά επειδή ο ένας λαμβάνει σύνταξη ή διαθέτει δεύτερη νόμιμη πηγή εισοδήματος ενδέχεται να δημιουργήσει αδικαιολόγητη διαφοροποίηση και στρέβλωση των όρων υγιούς ανταγωνισμού, χωρίς η διαφοροποίηση αυτή να συνδέεται με μεγαλύτερη αλιευτική προσπάθεια ή με παράβαση της αλιευτικής νομοθεσίας.

Γι' αυτό ζητούμε ίδιους κανόνες για την ίδια πραγματική αλιευτική δραστηριότητα.

Σύλλογος Επαγγελματιών Αλιέων Παραλίας Κυριακίου

Έδρα: Κυριάκι Βοιωτίας

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ ΑΛΙΕΩΝ ΠΑΡΑΛΙΑΣ ΚΥΡΙΑΚΙΟΥ – 5 Σεπτεμβρίου 2026, 16:04

Ο Σύλλογός μας στηρίζει τον εκσυγχρονισμό της αλιευτικής νομοθεσίας, την ψηφιοποίηση, το ΟΣΠΑ, την ιχνηλασιμότητα και τον ουσιαστικό έλεγχο της πραγματικής αλιευτικής δραστηριότητας. Δεν ζητούμε λιγότερο έλεγχο. Ζητούμε σαφείς, αντικειμενικούς και ίσους κανόνες για όλους.

Για τον λόγο αυτό επαναφέρουμε τα δύο συγκεκριμένα αιτήματά μας: την πλήρη απαλοιφή από το άρθρο 17 της φράσης «που αποζούν από αυτή» και τη ρητή πρόβλεψη στο άρθρο 44 ότι η σύνταξη, η ύπαρξη δεύτερου νόμιμου εισοδήματος ή η μη πλήρωση εισοδηματικών κριτηρίων του ΜΑΑΕ δεν αποτελούν αψ' εαυτών λόγο ανάκλησης, αφαίρεσης, αναστολής ή μη ανανέωσης της επαγγελματικής άδειας αλιευτικού σκάφους, εφόσον ασκείται πραγματική και νόμιμη επαγγελματική αλιευτική δραστηριότητα και τηρούνται οι απαιτήσεις της ειδικής αλιευτικής νομοθεσίας.

Η ρύθμιση αυτή δεν αποδυναμώνει τον έλεγχο. Αντίθετα, τον κατευθύνει εκεί όπου πραγματικά πρέπει να βρίσκεται: στο σκάφος, στα εργαλεία, στα αλιεύματα, στην αλιευτική προσπάθεια, στην καταγραφή, στην ιχνηλασιμότητα και στη συμμόρφωση με τους κανόνες. Παράλληλα, προστατεύει την ασφάλεια δικαίου, την ίση μεταχείριση και τη βιωσιμότητα των πολύ μικρών οικογενειακών επιχειρήσεων παράκτιας αλιείας.

Η μικρή παράκτια αλιεία δεν ζητά προνόμια. Ζητά να κρίνεται για αυτό που κάνει στη θάλασσα και όχι για το από πού συμπληρώνει νόμιμα το οικογενειακό της εισόδημα.

«Η θάλασσα προστατεύεται ελέγχοντας την αλιευτική προσπάθεια — όχι ελέγχοντας από πού αποζεί η οικογένεια του αλιέα.»

Σύλλογος Επαγγελματιών Αλιέων Παραλίας Κυριακίου

Έδρα: Κυριάκι Βοιωτίας

Άρθρο 45 – Απαλλαγή των Ομάδων Παραγωγών από τον Φόρο Προστιθέμενης Αξίας για αγορά γεωργικών μηχανημάτων και εξοπλισμού - Τροποποίηση άρθρου 2Α ν. 3874/2010

Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 2Α του ν. 3874/2010 (Α' 151), περί ρυθμίσεων για τις ομάδες παραγωγών, αντικαθίσταται και, μετά από νομοτεχνικές βελτιώσεις, το άρθρο 2Α διαμορφώνεται ως εξής:

Ρυθμίσεις για τις ομάδες παραγωγών

1. Κάθε ομάδα παραγωγών που είναι εγγεγραμμένη στο Εθνικό Μητρώο Αγροτικών Συνεταιρισμών και άλλων συλλογικών φορέων (ΕΜΑΣ) του άρθρου 22 του ν. 4673/2020 (Α' 52) και λειτουργεί αποκλειστικά προς όφελος των μελών της, εξομοιώνεται με την αγροτική εκμετάλλευση της περ. δ) της παρ. 1 του άρθρου 2 του παρόντος και έχει τα ίδια δικαιώματα και υποχρεώσεις με αυτήν, ανεξάρτητα από την αξιοποίηση γεωργικής γης ή την εκτροφή παραγωγικών ζώων και μελισσοσμηνών. Ως προς την ομάδα παραγωγών εφαρμόζονται α) η διαδικασία της υπ' αρ. 2869/2389/4.5.1987 κοινής απόφασης των Υπουργών Οικονομικών και Γεωργίας «Διαδικασία καταβολής του φόρου προστιθέμενης αξίας των επενδυτικών αγορών» (Β' 236) που κυρώθηκε με την παρ. 4 του άρθρου 11 του ν. 1839/1989 (Α' 90), για την αγορά γεωργικών μηχανημάτων και εξοπλισμού, χωρίς να εξετάζεται η προϋπόθεση της πραγματοποίησης ή μη παραγωγικής ή μεταποιητικής δραστηριότητας, και β) οι κείμενες διατάξεις για τις αγροτικές εκμεταλλεύσεις, ως προς την ηλεκτροδότησή τους με αγροτικό ρεύμα.

2. Κάθε ομάδα παραγωγών ελέγχεται ετησίως από τη Διεύθυνση Αγροτικής Οικονομίας και Κτηνιατρικής της Περιφερειακής Ενότητας της έδρας της ως προς την τήρηση της υποχρέωσης εγγραφής της στο ΕΜΑΣ, και μια φορά ανά τριετία ως προς την τήρηση της υποχρέωσης λειτουργίας της αποκλειστικά προς όφελος των μελών τους, σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο της παρ. 1.

3. α) Με απόφαση του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και του κατά περίπτωση συναρμόδιου Υπουργού, ρυθμίζεται η διαδικασία εξομίωσης της ομάδας παραγωγών με την αγροτική εκμετάλλευση και κάθε σχετικό θέμα για την εφαρμογή της παρ. 1.

β) Με κοινή απόφαση των Υπουργών Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών και Εσωτερικών καθορίζεται κάθε σχετικό θέμα με τους ελέγχους σε περίπτωση αθέτησης των υποχρεώσεων των ομάδων παραγωγών, σύμφωνα με την παρ. 2, ιδίως η συγκρότηση επιτροπών ελέγχου, τα αρμόδια όργανα και οι διοικητικές διαδικασίες, καθώς και οι επιβαλλόμενες κυρώσεις.».

Σχόλια επί του άρθρου 45

Β*** Π***** Ψ***** – 25 Αυγούστου 2026, 06:12**
ΜΠΡΑΒΟ ΠΟΛΥ ΘΕΤΙΚΟ

Άρθρο 46 – Διαδικασία εγγραφής στο Μητρώο Αγροτών και Αγροτικών Εκμεταλλεύσεων - Τροποποίηση άρθρου 3 ν. 3874/2010

Στο άρθρο 3 του ν. 3874/2010 (Α' 151), περί διαδικασίας εγγραφής, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) η παρ. 1 αντικαθίσταται, β) στην παρ. 2, βα) οι λέξεις «υποβολής ή η ανακριβής συμπλήρωση της αίτησης» αντικαθίστανται από τις λέξεις «εγγραφής στο Μ.Α.Ε.Ε. για κάθε φορολογικό έτος», ββ) οι λέξεις «το άρθρο 78 του ν. 2960/2001 (ΦΕΚ 265 Α'), όπως ισχύει μετά την τροποποίησή του με την παρ. 4 του άρθρου 22 του ν. 3634/2008 και στις παραγράφους 2 και 3 του άρθρου 13 του ν. 634/1977, όπως ισχύουν μετά την τροποποίησή τους με την παρ. 1 του άρθρου 5 του ν. 2520/1997 και την παρ. 1 του άρθρου 8 του ν. 3220/2004» αντικαθίστανται από τις λέξεις «την εκάστοτε ισχύουσα νομοθεσία», γ) η παρ. 3 καταργείται και το άρθρο 3 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 3

Διαδικασία εγγραφής

1. Οι υπόχρεοι εγγραφής της παρ. 2 του άρθρου 2 εγγράφονται κάθε έτος στο Μητρώο Αγροτών και Αγροτικών Εκμεταλλεύσεων (Μ.Α.Α.Ε.), μέσω της ψηφιακής υπηρεσίας του. Η πρόσβαση στην ψηφιακή υπηρεσία του Μ.Α.Α.Ε. πραγματοποιείται με τη χρήση κωδικών TaxisNet μέσω του μηχανισμού αυθεντικοποίησης της Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων και Ψηφιακής Διακυβέρνησης. Μετά την εγγραφή, εκδίδεται, μέσω της ψηφιακής υπηρεσίας, βεβαίωση εγγραφής στο Μ.Α.Α.Ε. η οποία έχει την ισχύ και φέρει τα χαρακτηριστικά ασφαλείας της παρ. 3 του άρθρου 27 του ν. 4727/2020 (Α' 184), τα οποία επαληθεύονται ως προς την εγκυρότητά τους σύμφωνα με την παρ. 4 του ίδιου άρθρου. Η βεβαίωση του Μ.Α.Α.Ε. που εκδίδεται σύμφωνα με το τρίτο εδάφιο αναρτάται στη θυρίδα χρήστη που τηρείται στην Ενιαία Ψηφιακή Πύλη της Δημόσιας Διοίκησης (ΕΨΠ-gov.gr), σύμφωνα με το άρθρο 26 του ν. 4727/2020 περί θυρίδων στην ΕΨΠ. Αν η βεβαίωση αφορά νομικό πρόσωπο, αναρτάται στη θυρίδα χρήστη του φυσικού προσώπου που ενεργεί ως νόμιμος εκπρόσωπος του νομικού προσώπου.

Η εγγραφή στο Μ.Α.Α.Ε. αποδίδει στο πρόσωπο που εγγράφεται την ιδιότητα του επαγγελματία αγρότη ή του νεοεισερχόμενου επαγγελματία αγρότη στον αγροτικό τομέα ή του κατόχου αγροτικής εκμετάλλευσης ή του ασκούντος αγροτική δραστηριότητα για το φορολογικό έτος εγγραφής. Αποκλειστικά για τις περιπτώσεις των επαγγελματιών αγροτών και των κατόχων αγροτικής εκμετάλλευσης, η απόδοση της ιδιότητάς τους και η έκδοση της αντίστοιχης ηλεκτρονικής βεβαίωσης εγγραφής πραγματοποιούνται αυτοματοποιημένα, μέσω της ψηφιακής υπηρεσίας του Μ.Α.Α.Ε., με άντληση στοιχείων μέσω διαλειτουργικότητας με άλλα πληροφοριακά συστήματα.

Αν ο αιτών διαφωνεί με την ιδιότητα που του αποδόθηκε, μπορεί να υποβάλει ένσταση στο κατά τόπον αρμόδιο Τμήμα Αγροτικής Ανάπτυξης και Ελέγχων της Γενικής Διεύθυνσης Αποκεντρωμένων Δομών του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, τεκμηριώνοντας την ιδιότητα που, κατά την κρίση του, πρέπει να του αποδοθεί.

2. Η παράλειψη εγγραφής στο Μ.Α.Α.Ε. για κάθε φορολογικό έτος από τους υπόχρεους, επιφέρει έκπτωση από τα ευεργετήματα ή ωφελήματα που παρέχονται στους αγρότες ή τις αγροτικές εκμεταλλεύσεις, όπως προβλέπεται από την εκάστοτε ισχύουσα νομοθεσία.

3. [Καταργείται].».

Σχόλια επί του άρθρου 46

B*** Π***** Ψ***** – 25 Αυγούστου 2026, 06:13**

ΜΠΡΑΒΟ ΘΑ ΗΘΕΛΑ ΚΑΙ POWER BI WELL ANYWAY

A*** Χ***** – 25 Αυγούστου 2026, 17:30**

Για την απόδειξη της ιδιότητας του επαγγελματία αγρότη θα πρέπει να αρκεί αποκλειστικά η βεβαίωση του Μητρώου Αγροτών και Αγροτικών Εκμεταλλεύσεων (ΜΑΑΕ). Συνεπώς, προτείνεται η κατάργηση των παράλληλων βεβαιώσεων που εκδίδουν οι κατά τόπους ΔΑΟΚ για την απαλλαγή φόρου στις αγοραπωλησίες αγροτεμαχίων (οι οποίες συνοδεύουν τη σχετική βεβαίωση του Ν. 634/1977), προς αποφυγή διπλής γραφειοκρατίας.

B*** Π***** Ψ***** – 26 Αυγούστου 2026, 05:41**

Για την απόδειξη της ιδιότητας του επαγγελματία αγρότη θα πρέπει να αρκεί αποκλειστικά η βεβαίωση του Μητρώου Αγροτών και Αγροτικών Εκμεταλλεύσεων (ΜΑΑΕ). Συνεπώς, προτείνεται η κατάργηση των παράλληλων βεβαιώσεων που εκδίδουν οι κατά τόπους ΔΑΟΚ για την απαλλαγή φόρου στις αγοραπωλησίες αγροτεμαχίων (οι οποίες συνοδεύουν τη σχετική βεβαίωση του Ν. 634/1977), προς αποφυγή διπλής γραφειοκρατίας.

Το άρθρο 5 του ν. 3874/2010 (Α' 151), περί πηγών ενημέρωσης του μητρώου, αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 5

Τήρηση και ενημέρωση του ψηφιακού Μητρώου Αγροτών και Αγροτικών Εκμεταλλεύσεων

1. Το ψηφιακό Μητρώο Αγροτών και Αγροτικών Εκμεταλλεύσεων (Μ.Α.Α.Ε.) τηρείται στη Διεύθυνση Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης της Γενικής Διεύθυνσης Διοικητικών Υπηρεσιών και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, η οποία είναι αρμόδια για τη συγκέντρωση, τη διαχείριση και την εποπτεία του, καθώς και για τη διασφάλιση της διαλειτουργικότητάς του με άλλα πληροφοριακά συστήματα του δημοσίου τομέα.
 2. Το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων ενεργεί ως υπεύθυνος επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για τον σκοπό της τήρησης και λειτουργίας του Μ.Α.Α.Ε. και δύναται να ορίζει έναν ή περισσότερους εκτελούντες την επεξεργασία για τον ίδιο σκοπό.
 3. Η ενημέρωση του Μ.Α.Α.Ε. πραγματοποιείται μέσω διαλειτουργικότητας με άλλα πληροφοριακά συστήματα φορέων του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων ή άλλων φορέων του δημοσίου τομέα, μέσω του Κέντρου Διαλειτουργικότητας (ΚΕ.Δ.) της Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων και Ψηφιακής Διακυβέρνησης του Υπουργείου Ψηφιακής Διακυβέρνησης, σύμφωνα με τα άρθρα 47 του ν. 4623/2019 (Α' 134) και 84 του ν. 4727/2020 (Α' 184) και του τομεακού κόμβου διαλειτουργικότητας που τηρείται στη Διεύθυνση Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων.
- Εφόσον ο ενδιαφερόμενος ασκεί αγροτική δραστηριότητα, η εγγραφή του στο Μ.Α.Α.Ε. προηγείται της εγγραφής σε άλλα τομεακά μητρώα του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων.
4. Για την ενημέρωσή του, το Μ.Α.Α.Ε. αντλεί ψηφιακά δεδομένα, ιδίως, από:
 - α) το Ολοκληρωμένο Σύστημα Διαχείρισης και Ελέγχου (Ο.Σ.Δ.Ε.) και ιδίως την Ενιαία Αίτηση Ενίσχυσης,
 - β) κάθε άλλη οντότητα Τεχνολογιών Πληροφορικής και Επικοινωνιών (ΤΠΕ), όπως μητρώα και πληροφοριακά συστήματα των συναρμόδιων οργανικών μονάδων του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, καθώς και των νομικών προσώπων που εποπτεύονται από το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, τα οποία τηρούν και ενημερώνουν μητρώα και πληροφοριακά συστήματα που συσχετίζονται με το Μ.Α.Α.Ε.,
 - γ) άλλους φορείς του δημοσίου τομέα, όπως το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και το Υπουργείο Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής.
 5. Στο Μ.Α.Α.Ε. τηρείται για κάθε εγγεγραμμένο χρήστη ψηφιακή καρτέλα αγρότη, στην οποία περιλαμβάνονται το σύνολο των στοιχείων του σχετικά με κάθε αγροτική δραστηριότητα που ασκεί και τα αλφαριθμητικά και γεωχωρικά δεδομένα των εκμεταλλεύσεών του.».

Σχόλια επί του άρθρου 47

Β*** Π***** Ψ***** – 25 Αυγούστου 2026, 06:14**

BRAVO

I*** M**** – 30 Αυγούστου 2026, 18:35**

Υπήρξα ασφαλισμένος αγρότης, και λόγω αλλαγής επαγγέλματος δεν είμαι ποια ασφαλισμένος. Έχω όμως από κληρονομιά στην κατοχή μου αγροτεμάχια, τα οποία όμως δεν παράγουν (ελαιόκαρπο), σε μεγάλες ποσότητες. Μιλάμε για 100-200 κιλά ελαιόκαρπο κάθε χρόνο. Είμαι υποχρεωμένος να εγγραφώ στο Μ.Α.Α.Ε. ;

Άρθρο 48 – Μητρώο Αγροτών και Αγροτικών Εκμεταλλεύσεων - Εξουσιοδοτική διάταξη - Προσθήκη παρ. 3 στο άρθρο 8 του ν. 3874/2010

Στο άρθρο 8 του ν. 3874/2010 (Α' 151), περί εξουσιοδοτικών διατάξεων, προστίθεται παρ. 3 ως εξής:

«3. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και Ψηφιακής Διακυβέρνησης, καθορίζονται οι τεχνικές λεπτομέρειες για την ανάπτυξη, τη λειτουργία και την υποστήριξη του Μητρώου Αγροτών και Αγροτικών Εκμεταλλεύσεων, η απαιτούμενη διαλειτουργικότητα με άλλα πληροφοριακά συστήματα του δημοσίου τομέα, η διαδικασία αυθεντικοποίησης και ο τρόπος εισόδου των χρηστών, το είδος των δεδομένων που τυγχάνουν επεξεργασίας, ο χρόνος τήρησής τους, τα τεχνικά και οργανωτικά μέτρα για την ασφάλεια της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, οι πρόσθετες αναγκαίες πληροφορίες που περιλαμβάνονται και απεικονίζονται στην ψηφιακή καρτέλα αγρότη του άρθρου 7Α, καθώς και κάθε άλλο θέμα σχετικό με την εφαρμογή των άρθρων 3, 5 και 7Α.».

Σχόλια επί του άρθρου 48

M** Π***** – 31 Αυγούστου 2026, 20:12**

Το είδος των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που τυγχάνουν επεξεργασίας, το είδος της επεξεργασίας που θα γίνει, ο χρόνος τήρησης των προσωπικών δεδομένων, είναι από τα βασικά στοιχεία που η αρμόδια Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα ζητά, σύμφωνα και με τον Κανονισμό GDPR, να τίθενται στον νόμο, και όχι σε εξουσιοδοτική διάταξη, όπως προτείνεται στο παρόν νομοσχέδιο. Επομένως, τα στοιχεία αυτά πρέπει να τεθούν στο σώμα του νομοσχεδίου και όχι στην εξουσιοδοτική διάταξη.

Βλ., μεταξύ άλλων, τη σελ. 13 των "Κατευθυντήριων γραμμών 1/2026 για την καλή νομοθέτηση σε σχέση με την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα", που έχει αναρτηθεί στην ιστοσελίδα της Αρχής.

Επίσης, στις σελ. 14 και 16 του ίδιου κειμένου γίνεται λόγος για διενέργεια Μελέτης - Εκτίμησης Αντικτύπου και για την αναγκαιότητα της λήψης Γνώμης της Αρχής, μετά από αίτημα του επισπεύδοντος, κατά το στάδιο του σχεδιασμού των κανόνων δικαίου που μπορούν να έχουν συνέπειες στην προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

Μιας και δεν έχει αναρτηθεί ακόμα η Α.ΣΥ.Ρ., δεν είναι γνωστό αν οι διατάξεις του Κεφ. Α' του Μέρους Δ, περί του Μητρώου, έχουν γνωστοποιηθεί στην Αρχή και αν αυτή συμφωνεί με τη διαμόρφωση των σχετικών κανόνων δικαίου. Σας ευχαριστώ.

Άρθρο 49 – Καταργούμενες διατάξεις Μέρους Δ'

Από την έναρξη ισχύος του παρόντος καταργούνται:

α) το άρθρο 4 του ν. 3874/2010 (Α' 151), περί ενημέρωσης Μητρώου και αρμόδιας υπηρεσίας για την υποβολή της αίτησης,

β) το άρθρο 6 του ν. 3874/2010, περί τήρησης του Μητρώου,

γ) οι παρ. 2 και 3 του άρθρου 7 του ν. 3874/2010, περί ενοποίησης βάσεων δεδομένων.

Σχόλια επί του άρθρου 49

Δεν έχουν υποβληθεί δημοσιευμένα σχόλια επί του άρθρου.

Άρθρο 50 – Παραβίαση μέτρων για την πρόληψη ασθενειών - Αυστηροποίηση ποινών - Τροποποίηση άρθρου 285 Ποινικού Κώδικα

Στο άρθρο 285 του Ποινικού Κώδικα (ν. 4619/2019, Α' 95), περί παραβίασης μέτρων για την πρόληψη ασθενειών, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) στην παρ. 1, αα) στην περ. α), (i) οι λέξεις «έως τρία (3) έτη» αντικαθίστανται από τις λέξεις «τουλάχιστον ενός (1) έτους», (ii) οι λέξεις «ή χρηματική ποινή» αντικαθίστανται από τις λέξεις «και χρηματική ποινή τουλάχιστον χιλίων πεντακοσίων (1.500) ευρώ», αβ) στην περ. β), (i) μετά από τη λέξη «φυλάκιση» προστίθενται οι λέξεις «τουλάχιστον δύο (2) ετών», (ii) μετά τις λέξεις «χρηματική ποινή» προστίθενται οι λέξεις «τουλάχιστον τριών χιλιάδων (3.000) ευρώ», β) στην παρ. 2, βα) μετά τις λέξεις «ως αποτέλεσμα» προστίθεται η λέξη «να», ββ) μετά τις λέξεις «χρηματική ποινή» προστίθενται οι λέξεις «τουλάχιστον πέντε χιλιάδων (5.000) ευρώ», βγ) μετά τις λέξεις «κάθειρξη έως δέκα (10) έτη» προστίθενται οι λέξεις «και χρηματική ποινή τουλάχιστον δέκα χιλιάδων (10.000) ευρώ», γ) στην παρ. 3, γα) μετά τις λέξεις «κάθειρξη τουλάχιστον δέκα (10) ετών» προστίθενται οι λέξεις «και χρηματική ποινή τουλάχιστον είκοσι χιλιάδων (20.000) ευρώ», γβ) οι λέξεις «το Δικαστήριο μπορεί να επιβάλλει» αντικαθίστανται από τις λέξεις «επιβάλλεται», δ) στην παρ. 4, δα) στην περ. α) οι λέξεις «χρηματική ποινή ή παροχή κοινωνικού εγγυητή» αντικαθίστανται από τις λέξεις «φυλάκιση έως τριών (3) ετών και χρηματική ποινή», δβ) στην περ. β), (i) οι λέξεις «έως δύο (2) ετών» αντικαθίστανται από τις λέξεις «τουλάχιστον έξι (6) μηνών», (ii) οι λέξεις «ή χρηματική ποινή» αντικαθίστανται από τις λέξεις «και χρηματική ποινή», και το άρθρο 285 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 285

Παραβίαση μέτρων για την πρόληψη ασθενειών

1. Όποιος παραβιάζει τα μέτρα που έχει διατάξει ο νόμος ή η αρμόδια αρχή για να αποτραπεί η εισβολή ή η διάδοση μιας μεταδοτικής ασθένειας τιμωρείται: α) με φυλάκιση τουλάχιστον ενός (1) έτους και χρηματική ποινή τουλάχιστον χιλίων πεντακοσίων (1.500) ευρώ, αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος για ζωή, β) με φυλάκιση τουλάχιστον δύο (2) ετών και χρηματική ποινή τουλάχιστον τριών χιλιάδων (3.000) ευρώ, αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κίνδυνος μετάδοσης της ασθένειας σε αόριστο αριθμό ανθρώπων.
2. Αν η παραβίαση είχε ως αποτέλεσμα να μεταδοθεί η ασθένεια σε ζωή, επιβάλλεται φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) ετών και χρηματική ποινή τουλάχιστον πέντε χιλιάδων (5.000) ευρώ, και αν είχε ως αποτέλεσμα να μεταδοθεί σε άνθρωπο, επιβάλλεται κάθειρξη έως δέκα (10) έτη και χρηματική ποινή τουλάχιστον δέκα χιλιάδων (10.000) ευρώ.
3. Αν η παραβίαση είχε ως αποτέλεσμα το θάνατο άλλου επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα (10) ετών και χρηματική ποινή τουλάχιστον είκοσι χιλιάδων (20.000) ευρώ και αν προκλήθηκε ο θάνατος, μεγάλου αριθμού ανθρώπων, επιβάλλεται ισόβια κάθειρξη.
4. Όποιος στις περιπτώσεις της παρ. 1 από αμέλεια παραβιάζει τα μέτρα και από την παραβίαση μπορεί να προκύψει: α) κοινός κίνδυνος για ζωή, τιμωρείται με φυλάκιση έως τριών (3) ετών και χρηματική ποινή, και β) κίνδυνος μετάδοσης της ασθένειας σε αόριστο αριθμό ανθρώπων, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον έξι (6)

μηνών και χρηματική ποινή.».

Σχόλια επί του άρθρου 50

Δεν έχουν υποβληθεί δημοσιευμένα σχόλια επί του άρθρου.

Άρθρο 51 – Διοικητικές κυρώσεις επί μη συμμόρφωσης στον τομέα της υγείας των ζώων - Τροποποίηση περ. δ) παρ. 2 και προσθήκη παρ. 7 στο άρθρο 23 του ν. 4235/2014

1. Στη στήλη με τίτλο «Ύψος προστίμου σε ευρώ» της περ. δ) της παρ. 2 του άρθρου 23 του ν. 4235/2014 (Α' 32), περί διοικητικών κυρώσεων επί μη συμμόρφωσης στους τομείς των τροφίμων, των ζωοτροφών, της υγείας και προστασίας των ζώων και της διαχείρισης ζωικών υποπροϊόντων και παράγωγων προϊόντων αυτών, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) προστίθεται υποπερ. 13α, β) στην υποπερ. 30 ο αριθμός «60.000» αντικαθίσταται από τον αριθμό «80.000», γ) στην υποπερ. 31 οι αριθμοί «3.000 – 50.000» αντικαθίστανται από τους αριθμούς «10.000 – 60.000», δ) στην υποπερ. 32 οι αριθμοί «200 – 5.000» αντικαθίστανται από τους αριθμούς «10.000 – 60.000», ε) στην υποπερ. 33 οι αριθμοί «1.500 – 60.000» αντικαθίστανται από τους αριθμούς «20.000 – 80.000» και η περ. δ) διαμορφώνεται ως εξής:

«δ) Τομέας υγείας των ζώων:

».

Μη συμμόρφωση	Ύψος προστίμου σε ευρώ
1. Διατήρηση, εκτροφή, μεταφορά ή χειρισμός ζώων σε εκμεταλλεύσεις / εγκαταστάσεις που δεν είναι εγκεκριμένες.	500 – 20.000
2. Μη τήρηση των όρων έγκρισης της εκμετάλλευσης/εγκατάστασης.	300 – 10.000
3. Διατήρηση, εκτροφή, μεταφορά ή χειρισμός ζώων σε εκμεταλλεύσεις / εγκαταστάσεις που δεν είναι εγγεγραμμένες / καταχωρισμένες στους επίσημους καταλόγους των αρμόδιων κτηνιατρικών υπηρεσιών.	100 – 5.000
4. Μη τήρηση ή μη προσκόμιση κατά τον έλεγχο, του μητρώου της εκμετάλλευσης.	100 – 5.000
5. Επαναλαμβανόμενη και εκτεταμένη ασυνέπεια του μητρώου εκμετάλλευσης με τα δηλωθέντα στην αρμόδια κτηνιατρική υπηρεσία στοιχεία ή με τα υποχρεωτικώς τηρούμενα στην εκμετάλλευση έγγραφα ή πιστοποιητικά.	200 – 3.000
6. Διατήρηση, εκτροφή ή μεταφορά ζώων με παραποίηση της προβλεπόμενης σήμανσης.	1.000 – 10.000
7. Διατήρηση, εκτροφή ή μεταφορά ζώων με απουσία της προβλεπόμενης σήμανσης, σε περισσότερα από τα μισά ζώα.	200 – 3.000

8. Διατήρηση, εκτροφή ή μεταφορά ζώων με απουσία της προβλεπόμενης σήμανσης, σε λιγότερα από τα μισά ζώα.	100 – 1.000
9. Διατήρηση, εκτροφή ή μεταφορά ζώων που σημαίνονται ελλιπώς.	100 – 1.000
10. Έξοδος ή είσοδος στην εκμετάλλευση ζώων που δεν φέρουν την προβλεπόμενη σήμανση ή που δεν συνοδεύονται από τα προβλεπόμενα έγγραφα ή πιστοποιητικά ή που ο αριθμός τους δεν ανταποκρίνεται στα στοιχεία που είναι καταχωρημένα στο μητρώο της εκμετάλλευσης ή/και στο αρχείο της αρμόδιας αρχής.	1.000 – 10.000
11. Μη δήλωση ή ψευδής δήλωση στην αρμόδια κτηνιατρική υπηρεσία των απογραφικών στοιχείων και των μεταβολών του ζωικού πληθυσμού της εκμετάλλευσης, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις.	200 – 5.000
12. Μη τήρηση των προβλεπόμενων προθεσμιών κοινοποίησης πληροφοριών στις αρμόδιες κτηνιατρικές υπηρεσίες.	100 – 3.000
12α. Προμήθεια, κατοχή και χρησιμοποίηση μέσω σήμανσης που δεν αντιστοιχούν σε εκδοθέντα έντυπα παραγγελίας ως προς τις πληροφορίες που φέρουν ή/και ως προς το πλήθος τους.	1.000 – 10.000
13. Καταργείται.	
13α. Μη τήρηση ή ασυνεπής τήρηση ή μη προσκόμιση κατά τον έλεγχο των εγγράφων και των αρχείων που προβλέπονται από τις κείμενες διατάξεις.	1.500 – 5.000
14. Μη ορθή διαχείριση παραγγελιών και αποθεματοποίησης των μέσων σήμανσης, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις.	100 – 500
15. Εμπορία και διακίνηση σπέρματος, ωαρίων ή εμβρύων που αποτελούν αντικείμενα ενδοενωσιακής συναλλαγής ή εισάγονται από τρίτες χώρες και δεν πληρούν τους υγειονομικούς όρους και προϋποθέσεις, σύμφωνα με την εθνική και ενωσιακή νομοθεσία.	1.000 – 10.000
16. Διακίνηση και εμπορία σπέρματος, ωαρίων ή εμβρύων εντός της Χώρας από μη εγκεκριμένα κέντρα συλλογής και αποθήκευσης σπέρματος.	1.000 – 6.000
17. Εισαγωγή σπέρματος, ωαρίων ή εμβρύων από μη εγκεκριμένα κέντρα συλλογής και αποθήκευσης σπέρματος.	1.000 – 6.000
18. Διακίνηση και εμπορία σπέρματος, ωαρίων ή εμβρύων που δεν συνοδεύεται από τα προβλεπόμενα στις κείμενες διατάξεις πιστοποιητικά ή συνοδεύονται από πιστοποιητικά που δεν ανταποκρίνονται στην	1.000 – 6.000

πραγματική κατάσταση τους.	
19. Μη τήρηση των όρων για τη συλλογή, επεξεργασία, αποθήκευση και μεταφορά σπέρματος, ωαρίων ή εμβρύων.	1.000 – 6.000
20. Μη τήρηση ή ελλιπής τήρηση μητρώου ή μηχανογραφημένου συστήματος εισαγωγών – εξαγωγών σπέρματος, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις.	1.000 – 6.000
21. Διαπίστωση παρατυπιών ως προς την τήρηση των υποχρεώσεων των εξουσιοδοτημένων και των κτηνοτρόφων σπερματεγχυτών, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις.	500 – 1.500
22. Αποθήκευση ή/και χρήση στις εκτροφές παραγωγικών ζώων κτηνιατρικών φαρμακευτικών προϊόντων και φαρμακούχων ζωοτροφών χωρίς άδεια κυκλοφορίας του ΕΟΦ.	2.000 – 20.000
23. Αποθήκευση ή/και χρήση στις εκτροφές παραγωγικών ζώων κτηνιατρικών φαρμακευτικών προϊόντων και φαρμακούχων ζωοτροφών χωρίς την αντίστοιχη κτηνιατρική συνταγή.	600 – 5.000
24. Χρήση κτηνιατρικών φαρμακευτικών προϊόντων και φαρμακούχων ζωοτροφών στις εκτροφές παραγωγικών ζώων σε δοσολογία, χρονική διάρκεια ή/από οδό χορήγησης πέραν αυτών που προβλέπονται στην αντίστοιχη κτηνιατρική συνταγή ή στην άδεια κυκλοφορίας του ΕΟΦ ή χρήση των παραπάνω προϊόντων σε άλλο είδος ζώου από αυτό που προβλέπεται στην άδεια κυκλοφορίας του ΕΟΦ.	1000 – 5.000
25. Παραγωγή φαρμακούχων ζωοτροφών στις εκτροφές παραγωγικών ζώων χωρίς την απαιτούμενη άδεια από τον ΕΟΦ.	1.000 – 10.000
26. Μη τήρηση στις εκτροφές παραγωγικών ζώων του μητρώου φαρμακευτικής αγωγής.	200 – 5.000
27. Ελλιπής τήρηση στις εκτροφές παραγωγικών ζώων του μητρώου φαρμακευτικής αγωγής ή μη τήρηση κατά το προβλεπόμενο χρονικό διάστημα των αντίστοιχων κτηνιατρικών συνταγών.	100 – 3.000
28. Μη τήρηση των μέτρων που επιβάλλονται κατ' εφαρμογή των προγραμμάτων υγείας ζώων.	500 – 10.000
29. Απομάκρυνση ή εισαγωγή στην εκμετάλλευση ζώων κατά παράβαση των μέτρων που επιβάλλονται πέραν των εφαρμοζόμενων προγραμμάτων υγείας ζώων.	100 – 5.000
30. Η μη δήλωση στις αρμόδιες τοπικές αρχές των νοσημάτων υποχρεωτικής δήλωσης ή της αυξημένης θνησιμότητας όπου αυτό προβλέπεται.	10.000 – 80.000

31. Η άρνηση της συνεργασίας με τις κτηνιατρικές αρχές σχετικά με εφαρμογή προγραμμάτων υγείας ζώων.	10.000 – 60.000
32. Η μη συμμόρφωση με την εθνική και ενωσιακή νομοθεσία για την εφαρμογή προγραμμάτων υγείας ζώων.	10.000 – 60.000
33. Η μη συμμόρφωση με την εθνική και ενωσιακή νομοθεσία περί μεταδοτικών νόσων των ζώων και η μη τήρηση των μέτρων που επιβάλλονται για την προστασία της υγείας των ζώων και της δημόσιας υγείας.	20.000 – 80.000
34. Η μη συμμόρφωση με τους υγειονομικούς όρους και τις προϋποθέσεις που καθορίζονται από την ενωσιακή και εθνική νομοθεσία στις εμπορικές μετακινήσεις ζώων συντροφιάς.	3.000 – 30.000
34α. Απουσία εν ισχύ αντιλυσσικού εμβολιασμού.	100 – 300
35. Η μη συμμόρφωση με τους υγειονομικούς όρους και τις προϋποθέσεις που καθορίζονται από την ενωσιακή και εθνική νομοθεσία στις μη εμπορικές μετακινήσεις ζώων συντροφιάς.	100 – 3.000
36. Παράνομη εισαγωγή γούνας σκύλου ή γάτας.	1.000 – 10.000
37. Η μη συμμόρφωση με την ισχύουσα ενωσιακή και εθνική νομοθεσία για τις εισαγωγές ζώωντων ζώων από τρίτες χώρες.	10.000 – 60.000
38. Η μη συμμόρφωση με την εθνική και ενωσιακή νομοθεσία για τη διακίνηση ζώωντων ζώων στο ενδοενωσιακό εμπόριο και στις ενδοενωσιακές συναλλαγές.	10.000 – 60.000
39. Καταργείται	
40. Καταργείται	
41. Η μη συμμόρφωση του υπευθύνου του φορτίου με την υποχρέωση για έγκαιρη γνωστοποίηση ή ενημέρωση ή αναγγελία της άφιξης του φορτίου στις αρμόδιες κτηνιατρικές αρχές της Χώρας, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία.	500 – 10.000
42. Η μη συμμόρφωση με την ισχύουσα εθνική νομοθεσία για τις υγειονομικές απαιτήσεις που διέπουν τις μετακινήσεις ζώωντων ζώων στο εσωτερικό της χώρας.	1.000 – 60.000
43. Καταργείται.	
44. Μη τήρηση των προβλεπόμενων μέτρων βιοασφάλειας.	300 – 10.000
45. Έκδοση εγγράφου ταυτοποίησης δεσποζόμενου	3.000 ανά έγγραφο

υποειδούς από μη εξουσιοδοτημένο φορέα έκδοσης. Το πρόστιμο βαρύνει τον φορέα έκδοσης και χορήγησης του εγγράφου.	
46. Έκδοση και χορήγηση διευρυμένου εγγράφου ταυτοποίησης εγγεγραμμένου δεσποζόμενου υποειδούς, χωρίς να έχει προηγηθεί η καταχώριση του υποειδούς στην κεντρική ηλεκτρονική βάση δεδομένων. Το πρόστιμο βαρύνει τον φορέα έκδοσης και χορήγησης του εγγράφου.	1.500 ανά έγγραφο
47. Διενέργεια σήμανσης δεσποζόμενου υποειδούς, από μη κτηνίατρο. Το πρόστιμο βαρύνει τον υπεύθυνο υποειδούς.	500 ανά υποειδές
48. Δήλωση ψευδών ή ανακριβών πληροφοριών ή στοιχείων για την έκδοση εγγράφου ταυτοποίησης δεσποζόμενου υποειδούς. Το πρόστιμο βαρύνει τον υπεύθυνο υποειδούς.	600 ανά υποειδές
49. Κατοχή μη έγκυρου ή παραποιημένου εγγράφου ταυτοποίησης δεσποζόμενου υποειδούς. Το πρόστιμο βαρύνει τον υπεύθυνο δεσποζόμενου υποειδούς.	1.000 ανά έγγραφο
50. Κατοχή δεσποζόμενου υποειδούς, που δεν έχει έγγραφο ταυτοποίησης. Το πρόστιμο βαρύνει τον υπεύθυνο υποειδούς.	500 ανά υποειδές
51. Κατοχή μη επικαιροποιημένου εγγράφου ταυτοποίησης δεσποζόμενου υποειδούς. Το πρόστιμο βαρύνει τον υπεύθυνο υποειδούς.	200 ανά υποειδές
52. Κατοχή ανεπιτήρητου δεσποζόμενου υποειδούς το οποίο είναι ταυτοποιημένο, καταχωρισμένο στην κεντρική ηλεκτρονική βάση δεδομένων και διαθέτει ενημερωμένο έγγραφο ταυτοποίησης. Το πρόστιμο βαρύνει τον υπεύθυνο υποειδούς.	300 ανά υποειδές
53. Κατοχή ανεπιτήρητου δεσποζόμενου υποειδούς το οποίο δεν είναι ταυτοποιημένο, ή/και δεν είναι καταχωρισμένο στην κεντρική ηλεκτρονική βάση δεδομένων ή/και δεν διαθέτει έγγραφο ταυτοποίησης. Το πρόστιμο βαρύνει τον υπεύθυνο υποειδούς.	600 ανά υποειδές
54. Παράλειψη έκδοσης διαβατηρίου (εγγράφου ταυτοποίησης) ζώου συντροφιάς από τον κτηνίατρο σχετικά με τις μη εμπορικού χαρακτήρα μετακινήσεις σκύλων, γατών και ικτίδων.	300 – 1000
55. Παράλειψη τήρησης αρχείων από εξουσιοδοτημένους κτηνιάτρους με το σημείο όπου βρίσκεται ο αποκριτής πομποδέκτης ή η δερματοστιξία σε κάθε ζώο συντροφιάς και είτε την ημερομηνία εφαρμογής είτε την ημερομηνία ανάγνωσης των δεδομένων του αποκριτή πομποδέκτη ή της δερματοστιξίας, καθώς και τον αλφαριθμητικό	300 – 1000

κωδικό που εμφανίζεται στον αποκριτή πομποδέκτη ή στη δερματοστιξία (παρ. 3 του άρθρου 22 του Κανονισμού (ΕΕ) 576/2013).	
56. Παράλειψη τήρησης αρχείων από εξουσιοδοτημένους κτηνιάτρους με το όνομα, το είδος, τη φυλή, το φύλο, το χρώμα, την ημερομηνία γέννησης όπως δηλώνεται από τον ιδιοκτήτη και τυχόν άλλα αξιοσημείωτα ή ιδιαίτερα στοιχεία ή χαρακτηριστικά του ζώου συντροφιάς (παρ. 3 του άρθρου 22 του Κανονισμού (ΕΕ) 576/2013).	300 – 1000
57. Παράλειψη τήρησης αρχείων από εξουσιοδοτημένους κτηνιάτρους με το ονοματεπώνυμο και τα στοιχεία επικοινωνίας του ιδιοκτήτη (παρ. 3 του άρθρου 22 του Κανονισμού (ΕΕ) 576/2013).	300 – 1000
58. Έκδοση διαβατηρίων ζώων συντροφιάς από εξουσιοδοτημένους κτηνιάτρους που δεν φέρουν αριθμό αποτελούμενο από τον κωδικό ISO του κράτους μέλους έκδοσης και στη συνέχεια μοναδικό αλφαριθμητικό κωδικό.	300 – 1000
59. Πλαστογράφηση ή παραποίηση στοιχείων διαβατηρίων ζώων συντροφιάς.	1.000 – 10.000
60. Κάθε άλλη μη συμμόρφωση με την εθνική και ενωσιακή νομοθεσία, στον εν λόγω τομέα.	100 – 30.000

2. Στο άρθρο 23 του ν. 4235/2014 προστίθεται παρ. 7 ως εξής:

«7. Αν διαπιστωθεί κάποια από τις παραβάσεις της παρ. 2 στο πλαίσιο διενέργειας τελωνειακού ελέγχου από αρμόδια τελωνειακή αρχή, τα αντικείμενα που σχετίζονται με την παράβαση δεσμεύονται και παραδίδονται στον Κτηνιατρικό Συνοριακό Σταθμό Ελέγχου ή στην αρμόδια διεύθυνση της οικείας Περιφερειακής Ενότητας, που μεριμνούν για την εφαρμογή των άρθρων 6 και 7, καθώς και για την αποστολή του φακέλου της υπόθεσης στην αρμόδια αρχή για την επιβολή των διοικητικών κυρώσεων σύμφωνα με τα άρθρα 23Α, 24, 25 και 26.».

Σχόλια επί του άρθρου 51

Δεν έχουν υποβληθεί δημοσιευμένα σχόλια επί του άρθρου.

Άρθρο 52 – Διεύρυνση του διαθέσιμου προσωπικού για την αντιμετώπιση των επιζωοτιών της ευλογιάς των αιγοπροβάτων και του αφθώδους πυρετού - Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 3 ν. 5251/2025

Στο πρώτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 3 του ν. 5251/2025 (Α' 207), περί προσωπικού για την αντιμετώπιση της ευλογιάς των αιγοπροβάτων, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) οι λέξεις «δύνανται να μετακινούνται εκτός έδρας κτηνίατροι» αντικαθίστανται από τις λέξεις «δύνανται να μετακινείται εκτός έδρας προσωπικό», β) οι λέξεις «και επόπτες κυκλοφορίας ζωοτροφών των ανωτέρω Διευθύνσεων» αντικαθίστανται από τις λέξεις «, κλάδου ΠΕ Γεωτεχνικών ειδικοτήτων ΠΕ Κτηνιάτρων, ΠΕ Γεωπόνων και ΠΕ Ιχθυολόγων, κλάδου

και ειδικότητας ΠΕ Βιολόγων, κλάδου και ειδικότητας ΠΕ Επιστήμης Τροφίμων και Διατροφής, κλάδου ΤΕ Τεχνολόγων Γεωπονίας ειδικοτήτων ΤΕ Γεωπονίας και ΤΕ Ζωικής Παραγωγής, κλάδου και ειδικότητας ΤΕ Τεχνολόγων Τροφίμων και κλάδου και ειδικότητας ΔΕ Τεχνικών Εργαστηρίων Τροφίμων» και, μετά από νομοτεχνικές βελτιώσεις, η παρ. 1 διαμορφώνεται ως εξής:

«1. Για την αντιμετώπιση της επιζωοτίας της ευλογιάς των αιγοπροβάτων δύναται να μετακινείται εκτός έδρας προσωπικό του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, των εποπτευόμενων φορέων του, των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων και των κτηνιατρικών υπηρεσιών των Διευθύνσεων Αγροτικής Οικονομίας και Κτηνιατρικής των περιφερειών, κλάδου ΠΕ Γεωτεχνικών ειδικοτήτων ΠΕ Κτηνιάτρων, ΠΕ Γεωπόνων και ΠΕ Ιχθυολόγων, κλάδου και ειδικότητας ΠΕ Βιολόγων, κλάδου και ειδικότητας ΠΕ Επιστήμης Τροφίμων και Διατροφής, κλάδου ΤΕ Τεχνολόγων Γεωπονίας ειδικοτήτων ΤΕ Γεωπονίας και ΤΕ Ζωικής Παραγωγής, κλάδου και ειδικότητας ΤΕ Τεχνολόγων Τροφίμων και κλάδου και ειδικότητας ΔΕ Τεχνικών Εργαστηρίων Τροφίμων, κατά παρέκκλιση κάθε γενικής ή ειδικής διάταξης, εντός χρονικού διαστήματος τεσσάρων (4) μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος σε περιοχές που πλήττονται από την ευλογιά των αιγοπροβάτων, για τη διενέργεια ελέγχων, δειγματοληψιών, επιβλέψεων θανάτωσης ζώων και κάθε άλλης αναγκαίας διαδικασίας για την αντιμετώπιση της επιζωοτίας. Η μετακίνηση πραγματοποιείται, μετά από εντολή του άμεσου προϊσταμένου του υπαλλήλου, κατόπιν αιτήματος του Γενικού Γραμματέα Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων. Η μη συμμόρφωση προς την εντολή μετακίνησης συνιστά πειθαρχικό παράπτωμα κατά την έννοια της περ. β) της παρ. 1 του άρθρου 107 του Κώδικα Κατάστασης Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ. (ν. 3528/2007, Α' 26), εκτός αν συντρέχουν ειδικοί λόγοι ανωτέρας βίας που αφορούν στον ίδιο τον υπάλληλο, οι οποίοι δεν επιτρέπουν τη μετακίνησή του και για όσο χρόνο διαρκούν αυτοί.

Κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του, το ανωτέρω προσωπικό προβαίνει κατ' ελάχιστον σε έλεγχο και καταμέτρηση του ζωικού κεφαλαίου και δύναται να διενεργεί ταυτόχρονα και άλλους ελέγχους που εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων ή των εποπτευόμενων φορέων αυτού. Τα δεδομένα που συλλέγονται από τους ελέγχους αυτούς αποτελούν πληροφοριακή βάση του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και είναι διαθέσιμα για αξιοποίηση, ιδίως από την Ανεξάρτητη Αρχή Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.) ως Οργανισμό Πληρωμών του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (Ε.Γ.Τ.Ε.) και του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (Ε.Γ.Τ.Α.Α.) και τους άλλους εποπτευόμενους φορείς του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων με ελεγκτικές αρμοδιότητες, στο πλαίσιο της άσκησης των αρμοδιοτήτων τους.».

Σχόλια επί του άρθρου 52

Δ***** – 26 Αυγούστου 2026, 07:17

"εκτός αν συντρέχουν ειδικοί λόγοι ανωτέρας βίας που αφορούν στον ίδιο τον υπάλληλο, οι οποίοι δεν επιτρέπουν τη μετακίνησή του και για όσο χρόνο διαρκούν αυτοί.". Δεν πιστεύω να έχετε την απαίτηση, να εκτελεστεί η εντολή από υπάλληλο που έχει συγγενή πρώτου βαθμού με αναπηρία ή νοσηλευόμενο. Να προστεθεί η πρόβλεψη, η ανωτέρα βία να αφορά και σε συγγενείς πρώτου βαθμού.

Δ***** – 26 Αυγούστου 2026, 07:33

Επειδή στο συγκεκριμένο άρθρο, διαλαμβάνονται πολύ σοβαρές διαδικασίες, όπως η επίβλεψη θανάτωσης ζώων και η ΤΑΥΤΟΠΟΙΗΣΗ ΚΑΙ ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ ζωικού κεφαλαίου, οφείλτε να γνωρίζετε, ότι οι υπάλληλοι που θα μετακινήσετε με το ζόρι, από άλλες υπηρεσίες, δεν γνωρίζουν το παραμικρό από αυτές τις διαδικασίες. Ακόμα και οι κτηνίατροι. Το εν λόγω άρθρο αποτελεί προσπάθεια μετακίνησης των ευθυνών σε ανθρώπους που σήμερα, δεν έχουν καμία σχέση με τον πρωτογενή τομέα. Οφείλτε να προσλάβετε προσωπικό, έστω και εποχικό για αυτές τις εργασίες. Σε διαφορετική περίπτωση αναθέστε το σε ιδιώτες που δραστηριοποιούνται στην πρωτογενή παραγωγή. Με το εντέλει, σε ανθρώπους που υπηρετούν σε άλλα πόστα, δεν θα γίνει το έργο όπως πρέπει και θα διαλυθούν οι υπηρεσίες προέλευσης. Να αποσυρθεί πλήρως αυτό το άρθρο, ακόμα και η προηγούμενη εκδοχή του.

Δ*** – 26 Αυγούστου 2026, 08:23**

Το προσωπικό που επιχειρήτε να εμπλέξετε και έχετε εμπλέξει με το ζόρι, έχει μέσο όρο ηλικίας άνω των 50 ετών και έχει οικογενειακές υποχρεώσεις. Όταν προσλήφθηκε σε αυτές τις υπηρεσίες, η πρόσκληση και τα καθήκοντά του, ΔΕΝ ανέφεραν ότι στα 50 θα μετράει πρόβατα και θα επιβλέπει θανατώσεις ΚΑΙ ΤΟ ΠΙΟ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟ, ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΘΑ ΕΓΚΡΙΝΟΝΤΑΙ ΠΛΗΡΩΜΕΣ. Οφείλετε να βρείτε πιο σοβαρές λύσεις, από το να τραβολογάτε δεξιά και αριστερά τον κόσμο με το ζόρι.

J*η – 30 Αυγούστου 2026, 20:24**

Αν θέλετε να βρείτε κόσμο, θα τον βρείτε ως εξής:

Α) 1000 ευρώ καθαρά την ημέρα, ημερήσια ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΗ για κάθε ημέρα που θα στείλετε ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΑ ΤΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΜΑΚΡΙΑ ΑΠΟ ΤΑ ΣΠΙΤΙΑ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΕΣ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΤΑΤΩΣΗ ΠΟΥ ΘΑ ΤΟΥΣ ΠΡΟΚΑΛΕΣΕΤΕ.

Β) Επιπλέον κάλυψη οδοιπορικών και εξόδων διατροφής και διανυκτέρευσης.

Γ) Επιπλέον αποζημίωση 2 ευρώ ανά ζώο που ελέγχεται ή θανατώνεται.

Με αυτές τις 3 γραμμές αποζημίωσης, ίσως προσέλθουν μαζικά υπάλληλοι, και ίσως παραβλέψουν ότι θα λείψουν από τους οικείους τους.

Τ** Α***** Π* Λ***** – 2 Σεπτεμβρίου 2026, 13:14**

Για το Άρθρο 52 θα πρέπει να γίνει αναφορά στο κείμενο και η επιζωοτία του αφθώδους πυρετού, που επίσης τα ζώα οδηγούνται σε ομαδικές σφαγές (δες νησί της Λέσβου). Λόγω του διαφορετικού γνωστικού αντικειμένου των ΠΕ Ιχθυολόγων και ΠΕ Βιολόγων, θα πρέπει η εμπλοκή τους να είναι για συγκεκριμένες εργασίες (εντός του γνωστικού αντικειμένου τους) και να δίνονται σαφείς οδηγίες από το ΥΠΑΑΤ και όχι από άλλον φορέα.

Πανελλήνιος Σύλλογος Ιχθυολόγων Δημοσίου – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 23:12

Άρθρο 52 — Διεύρυνση του διαθέσιμου προσωπικού για την αντιμετώπιση επιζωοτιών ...

- Η συμπερίληψη πολλών διαφορετικών ειδικοτήτων στην αντιμετώπιση των επιζωοτιών είναι προβληματική καθώς καλούνται διαφορετικά επιστημονικά αντικείμενα να αντιμετωπίσουν διαδικασίες εκτός του γνωστικού τους αντικειμένου.

ΓΕΩΤΕΧΝΙΚΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΕΛΛΑΔΑΣ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΚΡΗΤΗΣ – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 09:25

Η υποχρεωτική μετακίνηση προσωπικού για την αντιμετώπιση επιζωοτιών αφενός δεν λύνει το πρόβλημα και αφετέρου αποδυναμώνει περαιτέρω τις ήδη υποστελεχωμένες υπηρεσίες.

Το ΓΕΩΤΕΕ με σειρά ανακοινώσεων έχει τοποθετηθεί υπέρ της πρόσληψης προσωπικού και της επαρκούς στελέχωσης των υπηρεσιών και κατά των προσωρινών και μη αποτελεσματικών λύσεων.

Άρθρο 53 – Διάθεση πιστώσεων και δαπανών για εγγειοβελτιωτικά έργα - Τροποποίηση περ. α) παρ. 4 άρθρου 2 ν. 414/1976

Στο τρίτο εδάφιο της περ. α) της παρ. 4 του άρθρου 2 του ν. 414/1976 (Α' 24), οι λέξεις «την παρ. 1 και την περ. α' της παρ. 2» αντικαθίστανται από τις λέξεις «τις παρ. 1 και 2α», και, μετά από νομοτεχνικές βελτιώσεις η περ. α) διαμορφώνεται ως εξής:

«α) Η διάθεση των αναγκαίων πιστώσεων και η έγκριση πραγματοποίησης των δαπανών που βαρύνουν τον Προϋπολογισμού Δημοσίων Επενδύσεων σύμφωνα με την παρ. 1 και τις περ. α), β) και γ) της παρ. 2α ενεργείται, κατά περίπτωση, με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών και Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων ή των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών και Υποδομών και Μεταφορών ή με κοινές αποφάσεις όλων αυτών, μετά από σύμφωνη γνώμη του Κεντρικού Γνωμοδοτικού Συμβουλίου Εγγειοβελτιωτικών Έργων ή του Συμβουλίου Δημοσίων Έργων, αντίστοιχα. Η διάθεση των αναγκαίων πιστώσεων και η έγκριση πραγματοποίησης των δαπανών που βαρύνουν τον Προϋπολογισμό Δημοσίων Επενδύσεων

σύμφωνα με την περ. δ) της παρ. 2α ενεργείται με απόφαση του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων μετά από υποβολή από την Περιφέρεια, εγκεκριμένης από αυτήν μελέτης και σύμφωνη γνώμη του Κεντρικού Γνωμοδοτικού Συμβουλίου Εγχειοβελτιωτικών Έργων.

Η διάθεση των αναγκαίων πιστώσεων και η έγκριση πραγματοποίησης των δαπανών που βαρύνουν τον Προϋπολογισμό Δημοσίων Επενδύσεων σύμφωνα με τις παρ. 1 και 2α δύναται να ενεργείται και από τον προϋπολογισμό της οικείας Περιφέρειας που εποπτεύει τον Οργανισμό Εγγείων Βελτιώσεων στην αρμοδιότητα του οποίου ανήκουν τα εγχειοβελτιωτικά έργα, με απόφαση του Περιφερειάρχη μετά από σύμφωνη γνώμη του οικείου Περιφερειακού Γνωμοδοτικού Συμβουλίου Εγχειοβελτιωτικών Έργων.».

Σχόλια επί του άρθρου 53

Δεν έχουν υποβληθεί δημοσιευμένα σχόλια επί του άρθρου.

Άρθρο 54 – Εισφορές δημοσίων υπαλλήλων και υπαλλήλων νομικών προσώπων δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου υπέρ του Γεωτεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδας - Αντικατάσταση περ. η) παρ. 1 άρθρου 13 ν. 1474/1984

Η περ. η) της παρ. 1 του άρθρου 13 του ν. 1474/1984 (Α' 128), περί εισφορών υπέρ του Γεωτεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδας, αντικαθίσταται ως εξής:

«η) ποσοστό πέντε τοις εκατό (5%) επί των πρόσθετων αμοιβών και αποζημιώσεων δημοσίων υπαλλήλων και υπαλλήλων νομικών προσώπων δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, μελών του ΓΕΩΤ.Ε.Ε., εξαιρουμένων των αποδοχών και των επιδομάτων πάσης φύσεως που καταβάλλονται σε μηνιαία βάση.».

Σχόλια επί του άρθρου 54

Δεν έχουν υποβληθεί δημοσιευμένα σχόλια επί του άρθρου.

Άρθρο 55 – Συμπερίληψη των αποφοίτων Τμήματος Αγροτικής Βιοτεχνολογίας και Οινολογίας και Τμήματος Αμπελουργίας και Οινολογίας στους νομιμοποιούμενους πτυχιούχους για άσκηση του επαγγέλματος του γεωπόνου - Τροποποίηση υποπερ. γγ) περ. α) παρ. 1 άρθρου 1 π.δ. 344/2000

Στην υποπερ. γγ) της περ. α) της παρ. 1 του άρθρου 1 του π.δ. 344/2000 (Α' 297), περί πεδίου εφαρμογής, μετά τις λέξεις «Αγροτικής Ανάπτυξης», προστίθενται οι λέξεις «Τμήμα Αγροτικής Βιοτεχνολογίας και Οινολογίας, Τμήμα Αμπελουργίας και Οινολογίας,» και η υποπερ. γγ) διαμορφώνεται ως εξής:

«γγ) Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, Σχολή Επιστημών Γεωπονίας και Δασολογίας, Τμήμα Αγροτικής Ανάπτυξης, Τμήμα Αγροτικής Βιοτεχνολογίας και Οινολογίας, Τμήμα Αμπελουργίας και Οινολογίας,».

Σχόλια επί του άρθρου 55

Δεν έχουν υποβληθεί δημοσιευμένα σχόλια επί του άρθρου.

Άρθρο 56 – Ρυθμίσεις για την παραχώρηση ακινήτων ευρισκομένων εντός των Ζωνών Απολιγνιτοποίησης - Επιτάχυνση αξιοποίησης παραχωρούμενων εκτάσεων που βρίσκονται εντός Ζωνών Απολιγνιτοποίησης - Τροποποίηση παρ. 13 άρθρου 4 ν. 4061/2012

1. Στο τέταρτο εδάφιο της παρ. 13 του άρθρου 4 του ν. 4061/2012 (Α' 66), περί παραχωρήσεων ακινήτων, μετά τις λέξεις «εντός πενταετίας από την παραχώρηση» προστίθενται οι λέξεις «ή εντός διετίας σε περίπτωση εκτάσεων που βρίσκονται εντός των Ζωνών Απολιγνιτοποίησης (Ζ.ΑΠ.) της παρ. 1 του άρθρου 155 του ν. 4759/2020 (Α' 245)» και η παρ. 13 διαμορφώνεται ως εξής:

«13. Με απόφαση του αρμόδιου οργάνου του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, που εκδίδεται εντός τριάντα (30) ημερών από την υποβολή του αιτήματος του ενδιαφερομένου, μπορούν να παραχωρούνται κατά χρήση έναντι τιμήματος ακίνητα της περ. α) της παρ. 1, ανεξαρτήτως έκτασης, εφόσον πρόκειται για επενδύσεις ύψους τουλάχιστον πέντε εκατομμυρίων (5.000.000) ευρώ που αφορούν τον πρωτογενή τομέα ή και τη μεταποίηση αυτού, ανεξαρτήτως αν η επένδυση αναπτύσσεται εν όλω ή εν μέρει στην αναγκαία γι' αυτήν παραχωρούμενη έκταση, χωρίς δημοπρασία, μετά από αίτηση του ενδιαφερομένου, στην οποία περιγράφεται το ακίνητο, κατά εμβαδόν, θέση και συντεταγμένες στο ελληνικό γεωδαιτικό σύστημα αναφοράς. Στην ανωτέρω απόφαση αναγράφονται οι όροι και προϋποθέσεις της παραχώρησης, ιδίως η χρονική διάρκειά της, το τίμημα, ο τρόπος και η έναρξη καταβολής του, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια. Η χρονική διάρκεια της παραχώρησης ορίζεται έως σαράντα (40) έτη με δυνατότητα παράτασης για επιπλέον είκοσι (20) έτη, μετά από αίτηση του ενδιαφερομένου. Το σχετικό τίμημα καθορίζεται από την Επιτροπή Δημοπρασίας του άρθρου 10, υπό τον όρο ότι η επένδυση θα ολοκληρωθεί εντός πενταετίας από την παραχώρηση ή εντός διετίας σε περίπτωση εκτάσεων που βρίσκονται εντός των Ζωνών Απολιγνιτοποίησης (Ζ.ΑΠ.) της παρ. 1 του άρθρου 155 του ν. 4759/2020 (Α' 245), άλλως ανακαλείται.».

2. Η παρ. 1 δύναται να καταλαμβάνει τις αποφάσεις παραχώρησης που έχουν ήδη εκδοθεί κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος. Για την εφαρμογή του πρώτου εδαφίου εκδίδεται ειδικώς αιτιολογημένη απόφαση του αρμοδίου οργάνου του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, κατόπιν στάθμισης ιδίως του βαθμού υλοποίησης της επένδυσης και του δημοσίου συμφέροντος.

Σχόλια επί του άρθρου 56

Χ** Β***** – 28 Αυγούστου 2026, 17:58**

Θα πρέπει να προστεθεί και επιπλέον ο όρος ότι στις Ζώνες Απολιγνιτοποίησης κατά την ενοικίαση να ακολουθούνται οι χρήσεις γης όπως αυτές ορίζονται στο ειδικό Πολεοδομικό σχέδιο.

Χ** Β***** Μ***** Α***** – 28 Αυγούστου 2026, 18:45**

Θα πρέπει να προστεθεί ο όρος ότι στις ήδη παραχωρημένες εκτάσεις εντός Ζωνών Απολιγνιτοποίησης να λαμβάνεται υπόψη η χρήση γης κάθε αγροτεμαχίου που έχει ενοικιαστεί σύμφωνα με το Ειδικό Πολεοδομικό Σχέδιο και ιδιαίτερα στις περιπτώσεις όπου η χρήση γης αφορά κατασκευή έργων ΑΠΕ να γίνεται ανάκληση του παραχωρητηρίου .

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ – 2 Σεπτεμβρίου 2026, 18:11

Θέμα: Άρθρο 56 – Ανάκληση και άμεση αξιοποίηση παραχωρούμενων εκτάσεων εντός Ζωνών Απολιγνιτοποίησης για έργα Δίκαιης Αναπτυξιακής Μετάβασης

Ως δημότης και κάτοικος της Μεγαλόπολης, θεωρώ ότι η προτεινόμενη ρύθμιση του άρθρου 56 κινείται προς τη σωστή κατεύθυνση, καθώς αναγνωρίζει την ανάγκη ταχύτερης αξιοποίησης των δημόσιων εκτάσεων που βρίσκονται εντός των Ζωνών Απολιγνιτοποίησης και προβλέπει ειδικό, συντομότερο χρονικό πλαίσιο για την ολοκλήρωση των επενδύσεων για τις οποίες αυτές έχουν παραχωρηθεί.

Ιδιαίτερα σημαντική είναι και η δυνατότητα εφαρμογής της νέας ρύθμισης σε ήδη εκδοθείσες αποφάσεις παραχώρησης, κατόπιν ειδικώς αιτιολογημένης απόφασης της Διοίκησης και στάθμισης του βαθμού υλοποίησης της επένδυσης και του δημοσίου συμφέροντος.

Ωστόσο, προκειμένου η διάταξη να επιτύχει πλήρως τον σκοπό της, θεωρώ ότι πρέπει να ρυθμιστεί και το αμέσως επόμενο στάδιο, δηλαδή η άμεση αξιοποίηση των εκτάσεων μετά την ανάκληση υφιστάμενης παραχώρησης.

Το ζήτημα έχει ιδιαίτερη σημασία για τη Μεγαλόπολη, όπου η υλοποίηση σημαντικών επενδυτικών έργων που συνδέονται με τη Δίκαιη Αναπτυξιακή Μετάβαση, όπως το έργο της Αντλησιοταμίευσης, μπορεί να εξαρτάται από την έγκαιρη διαθεσιμότητα εκτάσεων οι οποίες τελούν υπό υφιστάμενες παραχωρήσεις.

Η ανάκληση μιας παραχώρησης δεν αρκεί από μόνη της, εάν ακολουθείται από μία νέα, χρονοβόρα διοικητική διαδικασία για την εκ νέου διάθεση της ίδιας έκτασης. Σε μια περιοχή που βρίσκεται ήδη σε διαδικασία απολιγνιτοποίησης, ο χρόνος αποτελεί κρίσιμο παράγοντα για την υλοποίηση των επενδύσεων και τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας.

Για τον λόγο αυτό προτείνεται να εξεταστεί η συμπλήρωση του άρθρου 56 με ρητή πρόβλεψη σύμφωνα με την οποία, σε περίπτωση ανάκλησης παραχώρησης έκτασης εντός Ζώνης Απολιγνιτοποίησης, όταν για την ίδια έκταση υφίσταται ώριμο έργο ή επένδυση που εντάσσεται ή συνδέεται άμεσα με τους σκοπούς της Δίκαιης Αναπτυξιακής Μετάβασης, να προβλέπεται η δυνατότητα άμεσης και κατά προτεραιότητα διάθεσης ή παραχώρησης της έκτασης στον οικείο ΟΤΑ Α' βαθμού ή απευθείας στον αρμόδιο φορέα υλοποίησης του έργου, σύμφωνα με τις εκάστοτε εφαρμοστέες διατάξεις.

Με τον τρόπο αυτό, η προβλεπόμενη επιτάχυνση δεν θα περιορίζεται μόνο στο στάδιο της ανάκλησης μιας ανενεργής ή μη υλοποιηθείσας παραχώρησης, αλλά θα καταλήγει στην πραγματική και άμεση αξιοποίηση της έκτασης για παραγωγικές επενδύσεις.

Για τη Μεγαλόπολη, η δυνατότητα αυτή είναι ιδιαίτερα κρίσιμη. Η Δίκαιη Αναπτυξιακή Μετάβαση δεν μπορεί να εξαντλείται στην εξασφάλιση χρηματοδοτικών πόρων. Προϋποθέτει και τη δημιουργία ενός θεσμικού πλαισίου που επιτρέπει στις ώριμες επενδύσεις να υλοποιούνται χωρίς περιττές διοικητικές καθυστερήσεις, ώστε να δημιουργηθούν εγκαίρως νέες θέσεις εργασίας και νέες παραγωγικές δραστηριότητες που θα συμβάλουν στην αναπλήρωση της οικονομικής δραστηριότητας που χάνεται λόγω της απολιγνιτοποίησης.

Ιωάννης Αποστολόπουλος
Πολιτικός Μηχανικός

Φίλιππος Ταμπακόπουλος – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 00:20

Οι περιοχές της Δυτικής Μακεδονίας και ο Δήμος Μεγαλόπολης βρίσκονται 7 χρόνια από την εξαγγελία της πλήρους απολιγνιτοποίησης της εγχώριας παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας με ο,τι αυτό συνεπάγεται...

Η χωρική οργάνωση αναδεικνύεται ως κυρίαρχο ζήτημα.

Στα πλαίσια αυτά, θεωρώ ότι η προτεινόμενη διάταξη θα έχει θετικό αποτύπωμα για τις περιοχές απολιγνιτοποίησης με δεδομένο ότι δεσμευμένες εκτάσεις θα αποδοθούν για πραγματική και ουσιαστική χρήση προς πλήρωση των πολιτικών δίκαιης μετάβασης και προς όφελος της τοπικής κοινωνίας.

Με δεδομένο ότι στις ανωτέρω περιοχές βρίσκονται στο στάδιο της τελικής έγκρισης από το ΣΤΕ τα Ειδικά Πολεοδομικά Σχέδια των Ζωνών Απολιγνιτοποίησης θεωρώ απαραίτητο να ληφθούν υπόψη οι προβλεπόμενες, από την Προέγκριση του σχεδίου, χρήσεις γης.

Η ανάπτυξη οικονομικών δραστηριοτήτων στις περιοχές δίκαιης μετάβασης πρέπει να αποτελεί κυρίαρχο πολιτικό ζήτημα.

Τυχών νέες καθυστερήσεις δεν είναι αποδεκτές.

Φίλιππος Ταμπακόπουλος
Μηχανολόγος Μηχανικός
Δημοτικός σύμβουλος
Δήμου Μεγαλόπολης

Στο άρθρο 56 του ν. 4235/2014 (Α' 32), περί αγορών παραγωγών και οικοτεχνίας, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) στον τίτλο, οι λέξεις «Αγορές Παραγωγών» αντικαθίστανται από τις λέξεις «Αγορές παραγωγών βιολογικών προϊόντων», β) στο δεύτερο εδάφιο της περ. α) της παρ. 1, οι λέξεις «παραγωγοί αγροτικών προϊόντων και αγροτικοί συνεταιρισμοί» αντικαθίστανται από τις λέξεις «παραγωγοί βιολογικών αγροτικών προϊόντων και βιολογικοί αγροτικοί συνεταιρισμοί», γ) στην περ. β) της παρ. 1, γα) στο πρώτο εδάφιο, μετά τις λέξεις «αγορά παραγωγών» προστίθενται οι λέξεις «βιολογικών προϊόντων», γβ) στο δεύτερο εδάφιο, ι) οι λέξεις «αγροτικοί συνεταιρισμοί» αντικαθίστανται από τις λέξεις «βιολογικοί αγροτικοί συνεταιρισμοί», ιι) οι λέξεις «άρθρου 19 του ν. 4384/2016» αντικαθίστανται από τις λέξεις «άρθρου 22 του ν. 4673/2020 (Α' 52)», γγ) στο τρίτο εδάφιο, ι) μετά τις λέξεις «Περιφερειακών Ενοτήτων» προστίθενται οι λέξεις «ή Περιφερειών», ιι) οι λέξεις «, καθώς και στις αγορές παραγωγών της Περιφέρειάς τους» διαγράφονται, γδ) στο τέταρτο εδάφιο, ι) οι λέξεις «Οι συνεταιρισμοί» αντικαθίστανται από τις λέξεις «Οι βιολογικοί αγροτικοί συνεταιρισμοί», ιι) μετά τις λέξεις «των Περιφερειακών Ενοτήτων» προστίθενται οι λέξεις «ή Περιφερειών», ιιι) οι λέξεις «οι συνεταιρισμοί, καθώς και στις αγορές παραγωγών βιολογικών προϊόντων της Περιφέρειάς τους» διαγράφονται, γε) στο πέμπτο εδάφιο, η λέξη «συνεταιρισμοί» αντικαθίσταται από τις λέξεις «βιολογικοί αγροτικοί συνεταιρισμοί», δ) στην περ. γ) της παρ. 1, δα) στο πρώτο εδάφιο, ι) οι λέξεις «συνιστώνται ανά Περιφερειακή Ενότητα» αντικαθίστανται από τις λέξεις «συστήνεται ανά Περιφέρεια», ιι) οι λέξεις «για τους παραγωγούς και συνεταιρισμούς βιολογικών προϊόντων» διαγράφονται, δβ) στο δεύτερο εδάφιο, οι λέξεις «της Περιφέρειας» αντικαθίστανται από τις λέξεις «των συνεταιρισμών», δγ) στο τέταρτο εδάφιο, ι) μετά τις λέξεις «αγορά παραγωγών» προστίθενται οι λέξεις «βιολογικών προϊόντων», ιι) μετά τις λέξεις «αυτοδιαχειριζόμενων φορέων» προστίθενται οι λέξεις «παραγωγών βιολογικών προϊόντων», ε) στην περ. δ) της παρ. 1, εα) στο πρώτο εδάφιο, οι λέξεις «αυτοδιαχειριζόμενο φορέα παραγωγών» αντικαθίστανται από τις λέξεις «ή Περιφέρεια αυτοδιαχειριζόμενο φορέα παραγωγών βιολογικών προϊόντων», εβ) στο δεύτερο εδάφιο, οι λέξεις «των Περιφερειακών Ενοτήτων» αντικαθίστανται από τις λέξεις «βιολογικών προϊόντων των Περιφερειακών Ενοτήτων ή Περιφερειών», εγ) στο τρίτο εδάφιο, οι λέξεις «βιολογικής γεωργίας» αντικαθίστανται από τις λέξεις «παραγωγών βιολογικών προϊόντων», εδ) στο τέταρτο εδάφιο, ι) μετά τις λέξεις «αγροτών παραγωγών» προστίθενται οι λέξεις «βιολογικών προϊόντων», ιι) οι λέξεις «βιολογικούς αυτοδιαχειριζόμενους φορείς» αντικαθίστανται από τις λέξεις «αυτοδιαχειριζόμενους φορείς βιολογικών προϊόντων», στ) στην περ. α) της παρ. 3, στα) στο εισαγωγικό εδάφιο, οι λέξεις «Εσωτερικών, Οικονομίας και Ανάπτυξης και Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων» αντικαθίστανται από τις λέξεις «Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, Εσωτερικών και Ανάπτυξης», στβ) στην υποπερ. αα), ι) οι λέξεις «αγορών παραγωγών και» αντικαθίστανται από τις λέξεις «αγορών παραγωγών βιολογικών προϊόντων και», ιι) η λέξη «συνεταιρισμών,» διαγράφεται και, μετά από νομοτεχνικές βελτιώσεις, το άρθρο 56 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 56

Αγορές παραγωγών βιολογικών προϊόντων – Οικοτεχνία

1. α) Σε κάθε Περιφερειακή Ενότητα μπορούν να λειτουργούν αγορές παραγωγών βιολογικών προϊόντων. Στις αγορές παραγωγών βιολογικών προϊόντων συμμετέχουν αποκλειστικά παραγωγοί βιολογικών αγροτικών προϊόντων και βιολογικοί αγροτικοί συνεταιρισμοί, με σκοπό την απευθείας διάθεση στο καταναλωτικό κοινό των βιολογικών αγροτικών προϊόντων που οι ίδιοι παράγουν ή/και οικοτεχνικών βιολογικών αγροτικών προϊόντων, ή/και μεταποιημένων βιολογικών αγροτικών προϊόντων, το βασικό συστατικό των οποίων είναι δικής τους παραγωγής.

β) Για τη συμμετοχή σε αγορά παραγωγών βιολογικών προϊόντων, οι παραγωγοί, πρέπει να είναι εγγεγραμμένοι στο Μητρώο Αγροτών και Αγροτικών Εκμεταλλεύσεων (Μ.Α.Α.Ε.), σύμφωνα με τους νόμους 3874/2010 (Α' 151) και 2520/1997 (Α' 173), όπως κάθε φορά ισχύουν και να υποβάλουν αίτηση ενιαίας ενίσχυσης και ενιαία δήλωση καλλιέργειας ή εκτροφής. Οι βιολογικοί αγροτικοί συνεταιρισμοί πρέπει να είναι εγγεγραμμένοι στο Εθνικό Μητρώο Αγροτικών Συνεταιρισμών και άλλων συλλογικών φορέων του άρθρου 22 του ν. 4673/2020 (Α'

52) και να διαθέτουν αριθμό μητρώου. Οι παραγωγοί συμμετέχουν στις αγορές παραγωγών βιολογικών προϊόντων των Περιφερειακών Ενοτήτων ή Περιφερειών, στις οποίες έχουν τις αγροτικές τους εκμεταλλεύσεις. Οι βιολογικοί αγροτικοί συνεταιρισμοί συμμετέχουν στις αγορές παραγωγών των Περιφερειακών Ενοτήτων ή Περιφερειών στις οποίες έχουν την έδρα τους. Στις αγορές παραγωγών βιολογικών προϊόντων της Περιφέρειας Αττικής και της Περιφερειακής Ενότητας Θεσσαλονίκης μπορούν να συμμετέχουν οι παραγωγοί και οι βιολογικοί αγροτικοί συνεταιρισμοί από όλη τη χώρα.

γ) Για την οργάνωση των αγορών παραγωγών βιολογικών προϊόντων συστήνεται ανά Περιφέρεια μία Επιτροπή Διαχείρισης Αγορών Παραγωγών (Ε.Δ.Α.Π.).

Η Ε.Δ.Α.Π. είναι πενταμελής και συγκροτείται από δύο εκπροσώπους των παραγωγών και από έναν εκπρόσωπο της Περιφέρειας, των δήμων και των καταναλωτών. Τα μέλη της ορίζονται με απόφαση του οικείου Περιφερειάρχη. Κάθε αγορά παραγωγών βιολογικών προϊόντων μπορεί να λειτουργεί είτε σε δημόσιο χώρο του οικείου δήμου ή της οικείας Περιφερειακής Ενότητας που καθορίζεται μετά από αντίστοιχη έγκριση του δήμου ή της Περιφερειακής Ενότητας είτε σε ιδιωτικό χώρο με ευθύνη των αυτοδιαχειριζόμενων φορέων παραγωγών βιολογικών προϊόντων.

δ) Οι παραγωγοί βιολογικών προϊόντων, προκειμένου να συμμετάσχουν στις αγορές παραγωγών βιολογικών προϊόντων ιδρύουν σε κάθε Περιφερειακή Ενότητα ή Περιφέρεια αυτοδιαχειριζόμενο φορέα παραγωγών βιολογικών προϊόντων. Οι αυτοδιαχειριζόμενοι φορείς παραγωγών βιολογικών προϊόντων των Περιφερειακών Ενοτήτων ή Περιφερειών, μπορούν να συνιστούν μια αυτοδιαχειριζόμενη ομοσπονδία συλλόγων βιολογικής γεωργίας με περιφέρεια τα όρια της Επικράτειας.

Στην Περιφέρεια Αττικής και στην Περιφερειακή Ενότητα Θεσσαλονίκης ιδρύεται τουλάχιστον ένας αυτοδιαχειριζόμενος φορέας παραγωγών βιολογικών προϊόντων. Για τη συμμετοχή των αγροτών παραγωγών βιολογικών προϊόντων σε αγορές παραγωγών βιολογικών προϊόντων, είναι απαραίτητη προϋπόθεση η εγγραφή τους σε αυτοδιαχειριζόμενους φορείς βιολογικών προϊόντων.

2. α) Οικοτεχνία είναι η μεταποίηση, μικρής κλίμακας, γεωργικών προϊόντων από τον παραγωγό, στο χώρο της αγροτικής κατοικίας ή της αγροτικής εκμετάλλευσής του. Το βασικό συστατικό του τελικού προϊόντος πρέπει να είναι ιδίας παραγωγής. Τα προϊόντα οικοτεχνίας προορίζονται για άμεση διάθεση από τον οικοτέχνη στους χώρους παρασκευής, σε περιοδικές τοπικές εκδηλώσεις, σε λαϊκές αγορές, σε αγορές παραγωγών και σε επιχειρήσεις λιανικού εμπορίου και μαζικής εστίασης.

β) Δικαίωμα οικοτεχνικής παρασκευής μεταποιημένων γεωργικών προϊόντων έχουν μόνο τα φυσικά πρόσωπα που είναι επαγγελματίες αγρότες εγγεγραμμένοι στο Μητρώο Αγροτών και Αγροτικών Εκμεταλλεύσεων (Μ.Α.Α.Ε.), σύμφωνα με τους νόμους 3874/2010 (Α' 151) και 2520/1997 (Α' 173), όπως κάθε φορά ισχύουν, υποβάλουν αίτηση ενιαίας ενίσχυσης και ενιαία δήλωση καλλιέργειας/εκτροφής, καθώς και τα μέλη της οικογένειάς τους. Στην οικοτεχνική τους δραστηριότητα, οι επαγγελματίες αγρότες μπορούν να χρησιμοποιήσουν ως βασικό συστατικό του τελικού προϊόντος γεωργικά προϊόντα με ανώτατο όριο το σύνολο της παραγωγής τους. Ο παραγωγός που συμμετέχει σε αγροτικό συνεταιρισμό δύναται να χρησιμοποιεί στην οικοτεχνική του δραστηριότητα το μέρος της παραγωγής του που δεν υποχρεούται να διαθέτει στο συνεταιρισμό, σύμφωνα με το καταστατικό του.

γ) Η Διεύθυνση Ποιότητας και Ασφάλειας Τροφίμων της Γενικής Διεύθυνσης Τροφίμων του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων ορίζεται ως αρμόδια αρχή για την οικοτεχνία, ιδίως για την εποπτεία, την τήρηση και τη λειτουργία του Κεντρικού Ηλεκτρονικού Μητρώου Οικοτεχνίας (Κ.Η.Μ.Ο.), στο οποίο καταγράφονται οι παραγωγοί, τα είδη και οι ποσότητες των προϊόντων οικοτεχνικής παρασκευής. Για την εγγραφή και την ανανέωση εγγραφής στο Κ.Η.Μ.Ο. ορίζεται παράβολο υπέρ του Δημοσίου ύψους δέκα (10) ευρώ.

3. α) Με κοινή απόφαση των Υπουργών Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, Εθνικής Οικονομίας και

Οικονομικών, Εσωτερικών και Ανάπτυξης καθορίζονται:

αα) Τα θέματα και ο τρόπος λειτουργίας των αγορών παραγωγών βιολογικών προϊόντων και των Ε.Δ.Α.Π., οι διαδικασίες εκλογής ή ορισμού των εκπροσώπων των παραγωγών βιολογικών προϊόντων, δήμων και καταναλωτών στις Ε.Δ.Α.Π., το καταστατικό και η μορφή των αυτοδιαχειριζόμενων φορέων παραγωγών βιολογικών προϊόντων και των ομοσπονδιών τους, τα δικαιολογητικά και η τηρούμενη διαδικασία για την έναρξη, τη χωροθέτηση και την παύση λειτουργίας των αγορών παραγωγών, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια που είναι απαραίτητη για την εύρυθμη λειτουργία τους.

ββ) Οι κανόνες λειτουργίας των αγορών παραγωγών βιολογικών προϊόντων, ο έλεγχος τήρησης των κανόνων αυτών, η επιβολή διοικητικών κυρώσεων κατά των παραβατών, τα αρμόδια όργανα ελέγχου και εποπτείας και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή της παρ. 1.

β) Με απόφαση του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων καθορίζονται τα είδη των προϊόντων οικοτεχνίας, οι όροι και οι προϋποθέσεις παραγωγής, μεταποίησης, επισήμανσης, μεταφοράς και διάθεσης των προϊόντων αυτών, τα της τήρησης, οργάνωσης και λειτουργίας του Κ.Η.Μ.Ο., η επιβολή κυρώσεων, οι αρμόδιες αρχές και διαδικασίες ελέγχου και κάθε σχετικό θέμα για την εφαρμογή της παρ. 2. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών δύναται να αναπροσαρμόζεται το ύψος του παραβόλου του δεύτερου εδαφίου της περ. γ) της παρ. 2.».

Σχόλια επί του άρθρου 57

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΗΓΟΥΜΕΝΙΔΟΥ – 1 Σεπτεμβρίου 2026, 07:25

Πρόταση για τη δημιουργία αγορών τοπικών παραγωγών

Προτείνεται η διεύρυνση του θεσμού των αγορών παραγωγών, ώστε αυτές να αφορούν τοπικά προϊόντα και όχι αποκλειστικά βιολογικά προϊόντα.

Η αποκλειστική πρόβλεψη για αγορές βιολογικών προϊόντων αποτελεί σημαντικό περιορισμό, καθώς αποκλείει παραγωγούς που δραστηριοποιούνται και παράγουν τα προϊόντα τους στην οικεία Περιφερειακή Ενότητα και διαθέτουν ποιοτικά τοπικά προϊόντα, χωρίς να διαθέτουν πιστοποίηση βιολογικής παραγωγής. Παράλληλα, περιορίζει την ποικιλία των προϊόντων που μπορούν να διατίθενται στους καταναλωτές.

Η δημιουργία αγορών τοπικών παραγωγών θα επιτρέψει τη συμμετοχή μεγαλύτερου αριθμού παραγωγών και θα ενισχύσει ουσιαστικά την τοπική αγροτική οικονομία. Θα δώσει τη δυνατότητα στους καταναλωτές να προμηθεύονται απευθείας από τους παραγωγούς ένα ευρύτερο φάσμα τοπικών προϊόντων, σε διαφορετικές κατηγορίες και τιμές.

Επιπλέον, μια τέτοια αγορά θα συμβάλει στην ανάδειξη των ιδιαίτερων προϊόντων κάθε περιοχής, στην προβολή της τοπικής παραγωγής και στη διατήρηση της παραγωγικής και διατροφικής ταυτότητας του τόπου.

Για τον λόγο αυτό, θεωρούμε σκόπιμο ο θεσμός να μην περιορίζεται μόνο στα βιολογικά προϊόντα, αλλά να επεκτείνεται σε όλα τα ποιοτικά τοπικά αγροτικά προϊόντα που παράγονται από παραγωγούς οι οποίοι δραστηριοποιούνται και παράγουν τα προϊόντα τους στην οικεία Περιφερειακή Ενότητα. Τα βιολογικά προϊόντα μπορούν να συμμετέχουν κανονικά και να φέρουν τη σχετική ένδειξη, χωρίς όμως η πιστοποίηση βιολογικής παραγωγής να αποτελεί προϋπόθεση συμμετοχής.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση επιτυγχάνεται ένας ευρύτερος και ουσιαστικότερος στόχος: η στήριξη του συνόλου της τοπικής παραγωγής, η ενίσχυση των παραγωγών, η μεγαλύτερη ποικιλία επιλογών για τους καταναλωτές και η ανάδειξη των προϊόντων κάθε περιοχής.

ΕΝΩΣΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ (ΕΝ.Π.Ε) – 4 Σεπτεμβρίου 2026, 21:34

Φορέας Λαϊκών Αγορών Θεσσαλονίκης και Αττικής: Πρέπει να διασφαλιστεί ότι η ενοποίηση των Ε.Δ.Α.Π. βιολογικών προϊόντων και οι νέες ρυθμίσεις για τις λαϊκές αγορές δεν θα δημιουργήσουν επικαλύψεις με τις υφιστάμενες αρμοδιότητες των οργανισμών Λαϊκών Αγορών Αττικής και Θεσσαλονίκης.

Στον ν. 4691/2020 (Α' 108) προστίθεται άρθρο 9Α ως εξής:

«Άρθρο 9Α

Ψηφιακή πλατφόρμα «Ισοζύγιο μελιού και μελισσοκομικών προϊόντων» – «e-honey»

1. Στο Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων αναπτύσσεται και λειτουργεί ψηφιακή πλατφόρμα για την αποτύπωση και παρακολούθηση της αλυσίδας παραγωγής, εμπορίας και διακίνησης μελιού και λοιπών μελισσοκομικών προϊόντων με την ονομασία «Ισοζύγιο μελιού και μελισσοκομικών προϊόντων», εφεξής καλούμενη ψηφιακή πλατφόρμα «e-honey».
2. Σκοπός της λειτουργίας της ψηφιακής πλατφόρμας «e-honey» είναι η ιχνηλασιμότητα μέσω της εποπτείας και του ελέγχου της αλυσίδας παραγωγής, εμπορίας και διακίνησης του μελιού και των λοιπών μελισσοκομικών προϊόντων, που παράγονται στην Ελλάδα ή σε άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ε.Ε.) ή τρίτες χώρες και εισάγονται στην Ελλάδα ή διακινούνται στην ελληνική επικράτεια.
3. Η ψηφιακή πλατφόρμα «e-honey» διασυνδέεται με το Εθνικό Ηλεκτρονικό Μελισσοκομικό Μητρώο του άρθρου 9, καθώς και με κάθε άλλο πληροφοριακό σύστημα και μητρώο του Δημοσίου.
4. Η Διεύθυνση Συστημάτων Εκτροφής Ζώων του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων δια του αρμοδίου Τμήματος Μελισσοκομίας, Σηροτροφίας και Λοιπών Ζωικών Οργανισμών ορίζεται ως αρμόδια αρχή για τη διαχείριση, τον συντονισμό, την παρακολούθηση και την εποπτεία της λειτουργίας της ψηφιακής πλατφόρμας «e-honey», την εισήγηση για τη θέσπιση σχετικών νομοθετικών και λοιπών μέτρων, τη συνεργασία με τις συναρμόδιες υπηρεσίες και φορείς και τη μέριμνα για ενημέρωση των μελισσοκόμων και των εμπόρων σχετικά με τη λειτουργία της ψηφιακής πλατφόρμας «e-honey».
5. Η Διεύθυνση Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων ορίζεται ως αρμόδια αρχή για την ανάπτυξη, τον έλεγχο ορθής λειτουργίας, την τεχνική υποστήριξη, τη μέριμνα για την τεχνική αναβάθμιση και ενημέρωση της ψηφιακής πλατφόρμας «e-honey», την παροχή πρόσβασης υπηρεσιών διαλειτουργικότητας σε αρμόδιες υπηρεσίες και ελεγκτικές δομές, σε συνεργασία με τη Διεύθυνση Συστημάτων Εκτροφής Ζώων, καθώς και την ανάπτυξη σχετικών ψηφιακών εφαρμογών.
6. Η Διεύθυνση Εμπορικής Επιχειρηματικότητας της Γενικής Διεύθυνσης Αγοράς και Προστασίας του Καταναλωτή της Γενικής Γραμματείας Εμπορίου του Υπουργείου Ανάπτυξης ορίζεται ως αρμόδια αρχή για τη θέσπιση υποχρεωτικής δήλωσης της εμπορευόμενης και διακινούμενης ποσότητας μελιού και λοιπών μελισσοκομικών προϊόντων στην ψηφιακή πλατφόρμα «e-honey».
7. Οι αρμόδιες υπηρεσίες της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων παρέχουν μέσω υπηρεσιών διαλειτουργικότητας δεδομένα των ηλεκτρονικών τιμολόγιων και λοιπών ψηφιακών παραστατικών εμπορίας που κρίνονται απαραίτητα για την εποπτεία της αλυσίδας παραγωγής εμπορίας και διακίνησης μελιού ή λοιπών μελισσοκομικών προϊόντων, σε συνεργασία με τις αρμόδιες αρχές των παρ. 4 και 5.
8. Αν ενεργοί μελισσοκόμοι ή όσοι παραλαμβάνουν και εμπορεύονται μέλι ή άλλα μελισσοκομικά προϊόντα που έχουν παραχθεί στην ελληνική επικράτεια, σε άλλα κράτη μέλη της Ε.Ε. ή σε τρίτες χώρες, παραλείπουν την υποχρέωση εμπρόθεσμης καταχώρισης και ενημέρωσης της ψηφιακής πλατφόρμας «e-honey» με τα προβλεπόμενα δεδομένα και στοιχεία ή καταχωρίζουν ψευδή, ελλιπή ή παραπλανητικά στοιχεία, τους επιβάλλεται διοικητικό πρόστιμο ύψους από διακόσια (200) έως δέκα χιλιάδες (10.000) ευρώ, ανάλογα με τον

αριθμό των κατεχόμενων κυψελών, το εάν ο παραβάτης είναι κατ' επάγγελμα ή μη αγρότης ή νομικό πρόσωπο, καθώς και το εάν η παράλειψη ή η εσφαλμένη καταχώριση συντελέστηκε σε γνώση του. Σε περίπτωση υποτροπής εντός δύο (2) ετών, το πρόστιμο διπλασιάζεται και ο παραβάτης αποστερείται των δικαιωμάτων συμμετοχής σε δράσεις εθνικών ή ενωσιακών μέτρων στήριξης και ενίσχυσης του αγροτικού τομέα εν γένει και του τομέα της μελισσοκομίας ειδικότερα και ασφάλισης και αποζημίωσης από τον Ελληνικό Οργανισμό Γεωργικών Ασφαλίσεων. Τα διοικητικά πρόστιμα επιβάλλονται σωρευτικά όταν ο υπόχρεος τελεί παραβάσεις που αφορούν τόσο την ιδιότητά του ως ενεργού μελισσοκόμου – παραγωγού μελιού και μελισσοκομικών προϊόντων, όσο και την ιδιότητά του ως εμπόρου – διακινητή μελιού και μελισσοκομικών προϊόντων.

9. Με απόφαση του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων καθορίζονται το πεδίο εφαρμογής, οι διαδικασίες για την ανάπτυξη και τη λειτουργία της ψηφιακής πλατφόρμας «e-honey», η διασύνδεσή της με άλλες βάσεις δεδομένων και μητρώα, οι προϋποθέσεις και οι υποχρεώσεις καταχώρισης και ενημέρωσής της με δεδομένα και στοιχεία εκ μέρους των παραγωγών και των εμπόρων, η διαδικασία επιβολής των διοικητικών κυρώσεων της παρ. 8, καθώς και η είσπραξη και απόδοσή τους, το είδος των προσωπικών δεδομένων που εισάγονται και τυγχάνουν επεξεργασίας, ο ειδικότερος ρόλος του υπευθύνου επεξεργασίας και του εκτελούντος την επεξεργασία, ο χρόνος τήρησής τους, τα τεχνικά και οργανωτικά μέτρα για την ασφάλεια της επεξεργασίας τους, η διενέργεια ελέγχων, οι αρμόδιες αρχές και όργανα για τη διενέργεια των ελέγχων και κάθε σχετικό θέμα για την εφαρμογή του παρόντος.

10. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και Ανάπτυξης καθορίζονται οι υποχρεώσεις φυσικών ή νομικών προσώπων που παραλαμβάνουν και εμπορεύονται μέλι ή άλλα μελισσοκομικά προϊόντα που έχουν παραχθεί στην ελληνική επικράτεια, σε άλλα κράτη μέλη της Ε.Ε. ή σε τρίτες χώρες, ως προς την καταχώριση ποσοτικών δεδομένων και ποιοτικών στοιχείων ταυτοποίησης στην ψηφιακή πλατφόρμα «e-honey».

Σχόλια επί του άρθρου 58

Β*** Π***** Ψ***** – 25 Αυγούστου 2026, 06:17**

ΠΟΛΛΥ ΘΕΤΙΚΟ ΘΑ ΗΘΕΛΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΤΗ ΝΟΗΜΟΣΥΝΗ

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΙΚΙΛΑΣ – 2 Σεπτεμβρίου 2026, 12:41

Πρόταση για την πλατφόρμα «e-Honey» και την ουσιαστική προστασία και ιχνηλασιμότητα του ελληνικού μελιού

Ως ενεργός μελισσοκόμος, παραγωγός και επαγγελματίας που τυποποιεί και διαθέτει μέλι στην αγορά, αλλά παράλληλα και ως Software Engineer – Προγραμματιστής, θεωρώ ότι μπορώ να προσεγγίσω τη δημιουργία της πλατφόρμας «e-Honey» τόσο από την πλευρά του ανθρώπου που δραστηριοποιείται καθημερινά στον μελισσοκομικό κλάδο όσο και από την πλευρά της τεχνολογίας και της ανάπτυξης πληροφοριακών συστημάτων.

Η δημιουργία του «e-Honey» αποτελεί ένα σημαντικό και αναγκαίο βήμα για την προστασία του ελληνικού μελιού, την ενίσχυση της ιχνηλασιμότητας, την προστασία του καταναλωτή και την αποτελεσματικότερη αντιμετώπιση των ελληνοποιήσεων και της παράνομης διακίνησης μελιού.

Η τεχνολογία, όμως, πρέπει να χρησιμοποιηθεί για να μειώσει τη γραφειοκρατία και όχι απλώς για να την ψηφιοποιήσει.

Για τον λόγο αυτό, θεωρώ ότι το e-Honey πρέπει να βασιστεί στις ακόλουθες αρχές και προτάσεις:

1. Αυτόματη διασύνδεση με ΑΑΔΕ και myDATA

Από τη στιγμή που προβλέπεται η διασύνδεση του e-Honey με την ΑΑΔΕ, τα στοιχεία που υπάρχουν ήδη στα

ηλεκτρονικά τιμολόγια και στα ψηφιακά παραστατικά θα πρέπει να μεταφέρονται αυτόματα στην πλατφόρμα.

Ο παραγωγός ή ο έμπορος δεν πρέπει να υποχρεώνεται να καταχωρίζει εκ νέου πληροφορίες τις οποίες το Δημόσιο ήδη διαθέτει.

Η βασική αρχή πρέπει να είναι: Η πληροφορία καταχωρίζεται μία φορά, διασταυρώνεται αυτόματα και αξιοποιείται σε ολόκληρη την αλυσίδα.

2. Ειδική κατηγορία «Παραγωγός – Τυποποιητής Ιδίας Παραγωγής»

Προτείνεται η δημιουργία διακριτής κατηγορίας για τους μελισσοκόμους που παράγουν, τυποποιούν και διαθέτουν στην αγορά το δικό τους μέλι.

Δεν μπορεί να αντιμετωπίζεται με τις ίδιες ακριβώς διαδικασίες ένας παραγωγός που διαθέτει τη δική του παραγωγή και μία εμπορική επιχείρηση που αγοράζει ή εισάγει μεγάλες ποσότητες μελιού από διαφορετικούς παραγωγούς και χώρες.

3. Ενιαίος Εθνικός Κωδικός για κάθε τύπο μελιού

Προτείνεται η δημιουργία Εθνικού Μητρώου Τύπων Μελιού μέσα στο e-Honey.

Κάθε αναγνωρισμένος τύπος μελιού θα πρέπει να διαθέτει συγκεκριμένο και ενιαίο κωδικό προϊόντος, ο οποίος θα χρησιμοποιείται υποχρεωτικά από όλους τους παραγωγούς, τυποποιητές και εμπόρους.

Για παράδειγμα, διαφορετικός κωδικός θα πρέπει να υπάρχει για μέλι Ελάτης, Πεύκου, Βελανιδιάς, Θυμαριού, Καστανιάς, Ερείκης, Πορτοκαλιάς, Ανθέων και για κάθε άλλη αναγνωρισμένη κατηγορία.

Ο κωδικός θα αφορά τον τύπο του μελιού και θα είναι κοινός για όλους τους παραγωγούς. Ο κάθε παραγωγός θα ταυτοποιείται μέσω του Μελισσοκομικού Μητρώου και η συγκεκριμένη παραγωγή μέσω του αριθμού παρτίδας (LOT).

Έτσι δημιουργείται μία ενιαία αλυσίδα:

Παραγωγός → Τύπος Μελιού → Εθνικός Κωδικός Προϊόντος → LOT → Τυποποίηση → Παραστατικό → Τελικό προϊόν.

Με αυτόν τον τρόπο θα είναι δυνατό να γνωρίζουμε όχι μόνο πόσο μέλι παράγεται και διακινείται συνολικά στη χώρα, αλλά και πόση ποσότητα δηλώνεται ανά συγκεκριμένο τύπο μελιού.

4. Υποχρεωτικό Ελληνικό Σήμα για τα ελληνικά μέλια

Προτείνεται η καθιέρωση υποχρεωτικής πιστοποίησης και χρήσης του Ελληνικού Σήματος για κάθε μέλι που πληροί τις νόμιμες προϋποθέσεις ελληνικής προέλευσης και διατίθεται στην αγορά ως ελληνικό.

Η δυνατότητα χρήσης του Ελληνικού Σήματος θα πρέπει να συνδέεται ηλεκτρονικά με το e-Honey και να βασίζεται σε επαληθεύσιμα στοιχεία παραγωγής, προέλευσης, διακίνησης και τυποποίησης.

Το Ελληνικό Σήμα δεν πρέπει να αποτελεί απλώς ένα λογότυπο στη συσκευασία. Πρέπει να αποτελεί επίσημη και επαληθεύσιμη πιστοποίηση ότι το συγκεκριμένο προϊόν είναι πράγματι ελληνικής προέλευσης.

Η διαδικασία πιστοποίησης θα πρέπει να είναι όσο το δυνατόν περισσότερο αυτοματοποιημένη, χωρίς περιττή γραφειοκρατία και χωρίς δυσανάλογη οικονομική επιβάρυνση για τον παραγωγό.

5. QR Code στη συσκευασία

Προτείνεται η σύνδεση του Ελληνικού Σήματος και του e-Honey με QR Code πάνω στη συσκευασία.

Ο καταναλωτής, σαρώνοντας το QR Code, θα μπορεί μέσω επίσημου ψηφιακού περιβάλλοντος να επιβεβαιώνει την ελληνική προέλευση του προϊόντος, τον δηλωμένο τύπο μελιού, τον αντίστοιχο κωδικό προϊόντος και την παρτίδα (LOT).

Φυσικά, δεν θα πρέπει να δημοσιοποιούνται προσωπικά δεδομένα ή εμπορικά ευαίσθητες πληροφορίες.

6. Ιχνηλασιμότητα ανά παρτίδα (LOT)

Κάθε ποσότητα μελιού που εισέρχεται στην αλυσίδα παραγωγής και εμπορίας θα πρέπει να συνδέεται με συγκεκριμένη παρτίδα.

Η πλατφόρμα πρέπει να μπορεί να παρακολουθεί τη διαδρομή:

Παραγωγή → LOT → Τυποποίηση → Συσκευασία → Πώληση.

Έτσι το e-Honey θα αποτελεί πραγματικό σύστημα ιχνηλασιμότητας και όχι απλώς σύστημα καταχώρισης συνολικών ποσοτήτων.

7. Πλήρης παρακολούθηση του εισαγόμενου μελιού

Ιδιαίτερη βαρύτητα πρέπει να δοθεί στην παρακολούθηση του εισαγόμενου μελιού.

Κάθε εισαγόμενη ποσότητα πρέπει να καταγράφεται με σαφή αναφορά στη χώρα προέλευσης, στην ποσότητα, στον εισαγωγέα και στην περαιτέρω διακίνησή της.

Η διαδρομή πρέπει να είναι ψηφιακά ανιχνεύσιμη:

Χώρα προέλευσης → Εισαγωγέας → Έμπορος/Τυποποιητής → Παρτίδα → Τελικό προϊόν.

Τα μείγματα ελληνικού και εισαγόμενου μελιού ή μελιών διαφορετικών χωρών πρέπει να διαθέτουν διαφορετική κατηγοριοποίηση και να μην μπορούν να χρησιμοποιούν τον ίδιο κωδικό με ένα αμιγώς ελληνικό μέλι.

8. Ψηφιακό ισοζύγιο παραγωγής και εμπορίας

Για κάθε παραγωγό ή επιχείρηση θα πρέπει να μπορεί να προκύπτει ηλεκτρονικά:

Αρχικό απόθεμα + Παραγωγή + Αγορές/Εισαγωγές – Πωλήσεις/Διακινήσεις = Διαθέσιμο απόθεμα.

Σημαντικές αποκλίσεις μπορούν να αποτελούν κριτήριο για στοχευμένο έλεγχο και όχι αυτομάτως αιτία επιβολής προστίμου.

9. Διάκριση ανθρώπινου λάθους και σκόπιμης παράβασης

Πρέπει να γίνεται σαφής διάκριση μεταξύ ενός απλού λάθους καταχώρισης και μιας σκόπιμης ψευδούς δήλωσης.

Σε πρώτη παράβαση, εκπρόθεσμη καταχώριση ή προφανές λάθος χωρίς πρόθεση παραπλάνησης, θα πρέπει να προηγείται ηλεκτρονική ειδοποίηση και να παρέχεται εύλογη προθεσμία διόρθωσης.

Αντίθετα, αυστηρές κυρώσεις πρέπει να προβλέπονται για αποδεδειγμένες περιπτώσεις ελληνοποίησης, απόκρυψης εισαγόμενου μελιού, εικονικών συναλλαγών και ψευδούς δήλωσης προέλευσης ή τύπου μελιού.

10. Αποφυγή διπλής κύρωσης

Όταν ένας μελισσοκόμος παράγει και παράλληλα διαθέτει ο ίδιος το προϊόν του στην αγορά, δεν πρέπει ένα ενιαίο λάθος να οδηγεί σε δύο διαφορετικά πρόστιμα επειδή έχει ταυτόχρονα την ιδιότητα του παραγωγού και του εμπόρου.

Οι σωρευτικές κυρώσεις πρέπει να αφορούν διαφορετικές και αυτοτελείς παραβάσεις.

11. Επίσημο API του e-Honey

Ως προγραμματιστής θεωρώ ιδιαίτερα σημαντικό να προβλεφθεί εξ αρχής επίσημο API του e-Honey.

Με αυτόν τον τρόπο ERP, λογιστικά προγράμματα, εφαρμογές τιμολόγησης και άλλα πληροφοριακά συστήματα θα μπορούν να επικοινωνούν απευθείας με την πλατφόρμα.

Η ψηφιοποίηση δεν πρέπει να σημαίνει ότι ο επαγγελματίας αντιγράφει τα ίδια δεδομένα από τη μία ηλεκτρονική πλατφόρμα στην άλλη. Πρέπει να σημαίνει αυτοματοποίηση και διαλειτουργικότητα.

12. Μεταβατική περίοδος

Πριν από την πλήρη εφαρμογή των διοικητικών κυρώσεων πρέπει να υπάρξει εύλογη μεταβατική περίοδος, κατά την οποία θα πραγματοποιηθεί ενημέρωση και εκπαίδευση παραγωγών, τυποποιητών και εμπόρων.

Για τα τυπικά και τεχνικά λάθη κατά το αρχικό διάστημα λειτουργίας πρέπει να δίνεται προτεραιότητα στις διορθώσεις και όχι στις κυρώσεις.

Συμπέρασμα

Το e-Honey αποτελεί μία σημαντική ευκαιρία για την ελληνική μελισσοκομία, αρκεί να μη μετατραπεί σε μία ακόμη γραφειοκρατική υποχρέωση.

Ως μελισσοκόμος αλλά και ως προγραμματιστής, θεωρώ ότι έχουμε τη δυνατότητα να δημιουργήσουμε μία πραγματική ψηφιακή ταυτότητα για το ελληνικό μέλι.

Ελληνικό Σήμα + Εθνικός Κωδικός Τύπου Μελιού + Παραγωγός + LOT + e-Honey + QR Code + Ηλεκτρονικά Παραστατικά.

Ο συνδυασμός αυτών μπορεί να δημιουργήσει μία αδιάσπαστη αλυσίδα ιχνηλασιμότητας από την παραγωγή μέχρι το ράφι.

Ο καταναλωτής πρέπει να μπορεί να γνωρίζει ότι όταν αγοράζει ένα προϊόν που χαρακτηρίζεται ως ελληνικό μέλι Ελάτης, Πεύκου, Θυμαριού, Βελανιδιάς ή οποιουδήποτε άλλου τύπου, υπάρχει πίσω από αυτή την ένδειξη μία πραγματική και επαληθεύσιμη ψηφιακή διαδρομή.

Παράλληλα, το κράτος πρέπει να μπορεί να γνωρίζει πόσο μέλι κάθε τύπου δηλώθηκε ότι παράχθηκε, πόσο εισήχθη, πόσο αγοράστηκε, πόσο τυποποιήθηκε και πόσο τελικά διατέθηκε στην αγορά.

Ο στόχος δεν πρέπει να είναι περισσότερη γραφειοκρατία για τον Έλληνα μελισσοκόμο. Ο στόχος πρέπει να είναι περισσότερη διαφάνεια στην αγορά, πραγματική ιχνηλασιμότητα, προστασία του καταναλωτή, αντιμετώπιση των ελληνοποιήσεων και ουσιαστική θωράκιση της ελληνικής παραγωγής.

Ανδρέας Θρασυβούλου – 4 Σεπτεμβρίου 2026, 10:37

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΜΕΛΙΣΣΟΚΟΜΙΑΣ -ΣΗΡΟΤΡΟΦΙΑΣ

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 58 του Νομοσχεδίου του ΥπΑΑΤ

«Ρύθμιση του τομέα της αλιείας, τροποποίηση του Αλιευτικού Κώδικα, ρυθμίσεις για τις Σχολές Επαγγελματιών Κρέατος, το Μητρώο Αγροτών και Αγροτικών Εκμεταλλεύσεων και λοιπές διατάξεις»

Θέμα: «Ψηφιακή πλατφόρμα ιχνηλασιμότητας μελιού και λοιπών μελισσοκομικών προϊόντων – “Ισοζύγιο μελιού και μελισσοκομικών προϊόντων – e-honey”»

Παράγραφος 2

Η Ελληνική Επιστημονική Εταιρεία Μελισσοκομίας-Σηροτροφίας (ΕΕΕΜΣ), έχοντας υπόψη:

α. την εξαγγελία της τότε Υφυπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης, κ. Αραμπατζή, το έτος 2021, για την εγκατάσταση Ηλεκτρονικού Ισοζυγίου Μελιού, το οποίο θα λειτουργούσε στη λογική του συστήματος «ΑΡΤΕΜΙΣ», καθώς και τη σύνδεσή του με το Εθνικό Ηλεκτρονικό Μελισσοκομικό Μητρώο (ΗΜΜ), με βασικό στόχο την καταγραφή της διαδρομής του προϊόντος από την κυψέλη και τον παραγωγό έως τους εισαγωγείς, εμπόρους και τη λιανική αγορά (Αραμπατζή, 2021),

β. την παρατήρηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης προς τη χώρα μας για την ανεπαρκή αποτελεσματικότητα του ισοζυγίου μελιού και την απουσία ολοκληρωμένου συστήματος ιχνηλασιμότητας του εισαγόμενου μελιού, κατάσταση η οποία ευνοεί τις ελληνοποιήσεις (European Union, 2023),

γ. τον Καν. (ΕΚ) 178/2002 βάσει του οποίου η ιχνηλασιμότητα πρέπει να καλύπτει κάθε στάδιο της τροφοδοτικής αλυσίδας με γνώμονα την αρχή της «Διαδοχικής Ιχνηλασιμότητας» (One Step Back - One Step Forward).

Χαιρετίζει την, έστω και καθυστερημένη, πρωτοβουλία του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων να θεσμοθετήσει σύστημα ιχνηλασιμότητας τόσο για το εγχώριο όσο και για το εισαγόμενο μέλι, προερχόμενο από κράτη μέλη της ΕΕ και τρίτες χώρες.

Η δημιουργία ενός αποτελεσματικού συστήματος ιχνηλασιμότητας αποτελεί αναγκαία προϋπόθεση για την προστασία του Έλληνα παραγωγού, του καταναλωτή και του υγιούς ανταγωνισμού στην αγορά.

Με γνώμονα την ανάγκη αυτή η ΕΕΕΜΣ παραθέτει τις παρατηρήσεις της επί του Άρθρου 58 του υποβαλλόμενου από το ΥπΑΑΤ νομοσχεδίου:

Παράγραφος 3

Το Εθνικό Ηλεκτρονικό Μελισσοκομικό Μητρώο (ΗΜΜ) καταγράφει τον ακριβή αριθμό των μελισσιών και τις μετακινήσεις τους, τα στοιχεία των μελισσοκομείων, τις θέσεις των μελισσοκομικών εγκαταστάσεων, καθώς και την ποσότητα μελιού και άλλων μελισσοκομικών προϊόντων που παράγονται και διακινούνται. Τα δεδομένα αυτά μπορούν να αποτελέσουν τη βάση για τον έλεγχο της εγχώριας παραγωγής. Επομένως, η διασύνδεση του ΗΜΜ με το Ηλεκτρονικό Ισοζύγιο Μελιού μπορεί πράγματι να καταστήσει εφικτή την αποτελεσματική ιχνηλασιμότητα της εγχώριας παραγωγής.

Ωστόσο, αυτό προϋποθέτει ότι το ΗΜΜ, δεν θα συνεχίσει να λειτουργεί αποκλειστικά ως εργαλείο καταγραφής και παρακολούθησης των μελισσοκόμων για στατιστικούς και φορολογικούς σκοπούς.

Πρότασή μας είναι, όπως ήδη εφαρμόζεται σε προηγμένα μελισσοκομικά κράτη π.χ. Ιταλία, Γαλλία και Σλοβενία, το μητρώο να λειτουργεί όχι μόνο ως διοικητικό ή στατιστικό εργαλείο, αλλά και ως μηχανισμός δημιουργίας προστιθέμενης αξίας για το προϊόν. Η διασύνδεση του μητρώου με την ετικέτα του προϊόντος, μέσω QR code ή barcode, μπορεί να παρέχει στον καταναλωτή άμεση και αξιόπιστη πληροφόρηση για την προέλευση του μελιού, και κατ' επέκταση, να ενισχύει την εμπιστοσύνη στο εγχώριο επώνυμο μέλι. Το ισχύον εθνικό πλαίσιο, όπου τα στοιχεία των μελισσοκόμων αποτελούν προσωπικά δεδομένα, στα οποία έχουν πρόσβαση μόνο οι αρμόδιοι κρατικοί φορείς (ΦΕΚ 3273/Β/2023), θα πρέπει να εναρμονιστεί με το ευρωπαϊκό πρότυπο για να είναι εφικτή η καθιέρωση ενός αξιόπιστου συστήματος ιχνηλασιμότητας για την εγχώρια παραγωγή, όπως εφαρμόζεται και στις άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Άλλωστε, έχει αναδειχθεί η αυξανόμενη διάθεση και ανάγκη των καταναλωτών για γνωριμία με τους παραγωγούς, των οποίων τα προϊόντα καταναλώνουν (Meet My Farm: Η ελληνική πλατφόρμα κοινωνικής δικτύωσης).

Παράλληλα, πρέπει να γίνει σαφής διάκριση μεταξύ των προσωπικών δεδομένων του μελισσοκόμου και των δεδομένων που αφορούν την εμπορική διακίνηση και την ασφάλεια του προϊόντος. Τα ποσοτικά δεδομένα των εισαγωγών και εμπορών, καθώς και τα αποτελέσματα των προβλεπόμενων ελέγχων ποιότητας και αυθεντικότητας, αποτελούν πληροφορίες ιδιαίτερου δημόσιου ενδιαφέροντος.

Για τον λόγο αυτό, θα πρέπει να εξεταστεί η δημιουργία δημόσια προσβάσιμου Μητρώου Πιστοποιημένων Τυποποιητών και Εμπόρων, με διαφανή στοιχεία σχετικά με τους ελέγχους που έχουν διενεργηθεί, χωρίς βεβαίως να παραβιάζονται οι κανόνες προστασίας των προσωπικών και εμπορικά ευαίσθητων δεδομένων. Το σημαντικότερο, όμως, πρόβλημα είναι ότι, ενώ το νομοθετικό πλαίσιο αποσκοπεί στον περιορισμό των παράνομων «ελληνοποιήσεων», η αυστηρότητα του ελέγχου φαίνεται να επικεντρώνεται κυρίως στην αφετηρία της αλυσίδας, δηλαδή στον μελισσοκόμο, χωρίς να προβλέπεται αντίστοιχα ολοκληρωμένος μηχανισμός παρακολούθησης του ενδιάμεσου εμπορικού και εισαγωγικού σταδίου.

Δεν προβλέπεται αντίστοιχο Ηλεκτρονικό Μητρώο Εμπόρων–Εισαγωγέων Μελιού (ΗΜΕ), το οποίο θα καταγράφει με λεπτομέρεια τις αγορές, τις πωλήσεις, τα αποθέματα, τη διακίνηση του προϊόντος, τους ελέγχους στις ελεύθερες ζώνες εμπορίου, καθώς και την ενσωμάτωση του CHED-P (Common Health Entry Document for Products) σε κάθε παρτίδα εισαγόμενου μελιού.

Επισημαίνουμε επίσης ότι πέρα από την ποσοτική παρακολούθηση του εισαγόμενου μελιού απαιτείται σαφής μηχανισμός παρακολούθησης των αναμίξεων αυτού, ως προς τις χώρες προέλευσης και τα αντίστοιχα ποσοστά συμμετοχής τους, σύμφωνα με το ισχύον ενωσιακό πλαίσιο της οδηγίας (ΕΕ) 2024/1438.

Τα παραπάνω κενά δημιουργούν συνθήκες ανεπαρκούς ελέγχου της διακίνησης του εισαγόμενου μελιού και δεν συνάδουν με τον διακηρυγμένο στόχο του νομοσχεδίου για πλήρη εποπτεία και έλεγχο της αλυσίδας παραγωγής, εμπορίας και διακίνησης του μελιού και των λοιπών μελισσοκομικών προϊόντων.

Παράγραφος 6

Το Ισοζύγιο Μελιού θα πρέπει να λειτουργεί ως πραγματικό εργαλείο παρακολούθησης της φυσικής και εμπορικής ροής του προϊόντος.

Για τον μελισσοκόμο, αυτό σημαίνει ότι θα πρέπει να είναι δυνατή η συσχέτιση της δηλωμένης παραγωγής με την ποσότητα που διατίθεται στην αγορά και με την ποσότητα που παραμένει ως απόθεμα.

Αντίστοιχα, για τον έμπορο-εισαγωγέα θα πρέπει να καταγράφεται η ποσότητα μελιού και των άλλων μελισσοκομικών προϊόντων που προμηθεύτηκε από κράτη μέλη της ΕΕ, η ποσότητα που εισήγαγε από τρίτες χώρες, η ποσότητα που αγόρασε από την εγχώρια αγορά, καθώς και η ποσότητα και ο προορισμός του προϊόντος που διέθεσε. Συγκεκριμένα:

Μελισσοκόμος. Ο ενεργός μελισσοκόμος είναι υποχρεωμένος να καταχωρεί στο ΗΜΜ δύο φορές τον χρόνο την παραγόμενη ποσότητα μελιού. Η ρύθμιση αυτή δεν εξασφαλίζει έλεγχο σε πραγματικό χρόνο και συνεπώς, δεν ανταποκρίνεται πλήρως στη λογική ενός σύγχρονου συστήματος ιχνηλασιμότητας.

Θα πρέπει να προβλεφθεί απλή, εύχρηστη και συχνότερη διαδικασία ενημέρωσης του συστήματος, χωρίς να μετατρέπεται η ψηφιακή ιχνηλασιμότητα σε δυσανάλογο διοικητικό βάρος για τον παραγωγό. Παράλληλα θα πρέπει να αποσυνδεθεί η ετήσια δήλωση παραγωγής από οποιαδήποτε φορολογική επιβάρυνση η οποία δημιουργεί αρνητικό κίνητρο δήλωσης της πραγματικής παραγόμενης ποσότητας μελιού (ΦΕΚ 3273/Β/2023). Ιδιαίτερη μέριμνα απαιτείται για τους ηλικιωμένους μελισσοκόμους (άνω των 60 ή 65) και για όσους δραστηριοποιούνται σε ορεινές ή απομακρυσμένες περιοχές με περιορισμένη πρόσβαση σε ψηφιακές υπηρεσίες. Θα πρέπει να προβλεφθεί απλοποιημένη διαδικασία καταχώρισης, μέσω κατάλληλης εφαρμογής κινητού τηλεφώνου ή, εναλλακτικά, μέσω των Κέντρων Μελισσοκομίας.

Παράλληλα, κρίνεται αναγκαία μια εύλογη μεταβατική περίοδος προσαρμογής, κατά την οποία θα δοθεί προτεραιότητα στην ενημέρωση, εκπαίδευση και υποστήριξη των παραγωγών και όχι στην άμεση επιβολή προστίμων για τυπικές παραλείψεις. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί ο Νόμος 4235/2014 (ΦΕΚ 32/Α/11-2-2014), ο οποίος προβλέπει ότι «Αν η αρμόδια αρχή διαπιστώσει μη συμμορφώσεις σε σχέση με τις απαιτήσεις των διατάξεων της ενωσιακής και εθνικής νομοθεσίας στους τομείς των τροφίμων, των ζωοτροφών, της υγείας και προστασίας των ζώων, που δεν αποτελούν ούτε θέτουν σε κίνδυνο τη δημόσια υγεία και την υγεία των ζώων, τις αξιολογεί και λαμβάνοντας υπόψη το ιστορικό της επιχείρησης, διατυπώνει έγγραφες συστάσεις και απαιτεί διορθωτικές ενέργειες, τάσσοντας εύλογο χρόνο συμμόρφωσης».

Έμποροι – εισαγωγείς μελιού. Θα πρέπει να γίνει σαφής διάκριση μεταξύ των υποχρεώσεων του παραγωγού και εκείνων των επαγγελματιών εμπόρων, εισαγωγέων και τυποποιητών.

Οι τελευταίοι, ως επαγγελματίες που διαθέτουν οργανωμένη εμπορική και λογιστική υποδομή, θα πρέπει να

έχουν αυξημένες υποχρεώσεις ως προς την καταχώριση των παραλαβών και των διακινήσεων. Ειδικότερα, θα πρέπει να εξεταστεί η υποχρέωση καταχώρισης εντός 48 ωρών από την έκδοση του αντίστοιχου ψηφιακού παραστατικού στο myDATA/ΑΑΔΕ.

Ιδιαίτερη σημασία έχει η σύνδεση των εισαγόμενων ποσοτήτων με το αντίστοιχο CHED-P. Το πιστοποιητικό CHED λειτουργεί μέσω της πλατφόρμας TRACES-P και συνδέεται με τον έλεγχο της εισαγωγής (Κανονισμός 2019/1715). Ωστόσο, η παρακολούθηση του προϊόντος δεν θα πρέπει να σταματά με την ολοκλήρωση της εισαγωγικής διαδικασίας.

Μετά την είσοδο του προϊόντος στην αποθήκη του εισαγωγέα, θα πρέπει να υπάρχει αυτοματοποιημένη ψηφιακή διασύνδεση, ώστε κάθε εισαγόμενη παρτίδα να μπορεί να παρακολουθείται μέχρι την επόμενη εμπορική της πράξη.

Με τον τρόπο αυτό, το CHED-P δεν θα αποτελεί απλώς ένα έγγραφο που συνδέεται με τον εκτελωνισμό της εισαγόμενης ποσότητας, αλλά θα λειτουργεί και ως εργαλείο συνεχούς ελέγχου της εσωτερικής αγοράς. Εργαστηριακός έλεγχος και αυθεντικότητα. Η ψηφιακή ιχνηλασιμότητα από μόνη της δεν αρκεί για την αντιμετώπιση της νοθείας.

Ένα ψηφιακό σύστημα μπορεί να καταγράψει τι δηλώθηκε, ποιος το αγόρασε, ποιος το πούλησε και ποια παραστατικά εκδόθηκαν. Δεν μπορεί, όμως, χωρίς αξιόπιστο εργαστηριακό έλεγχο, να αποδείξει ότι το περιεχόμενο του συγκεκριμένου δοχείου ανταποκρίνεται στα στοιχεία που δηλώθηκαν.

Το νοθευμένο μέλι μπορεί να εισέλθει στη χώρα ως προϊόν ύποπτο ως προς την αυθεντικότητά του, αλλά στη συνέχεια να διακινηθεί ως κανονικό προϊόν, εφόσον η Πολιτεία δεν διαθέτει επαρκώς κατοχυρωμένες και διαπιστευμένες εργαστηριακές μεθόδους ελέγχου της νοθείας και κατάλληλη εθνική εργαστηριακή υποδομή. Για τον λόγο αυτό, απαιτείται η θεσμική και εργαστηριακή θωράκιση του ελέγχου του μελιού, με τη δημιουργία Εθνικού Εργαστηρίου Αναφοράς και κατάλληλων Εθνικών Εργαστηρίων Ελέγχου, όπως προβλέπουν τα άρθρα 100 και 37 αντίστοιχα, του Κανονισμού (ΕΕ) 2017/625.

Χωρίς νομικά κατοχυρωμένες και αξιόπιστες εργαστηριακές μεθόδους και χωρίς την αναγκαία εργαστηριακή υποδομή, οποιοδήποτε ψηφιακό ισοζύγιο κινδυνεύει να παραμείνει ένα «τυφλό» σύστημα που θα καταγράφει τα παραστατικά και τις δηλώσεις, αλλά όχι την πραγματική ταυτότητα και αυθεντικότητα του προϊόντος. Υπό αυτές τις συνθήκες, το σύστημα ιχνηλασιμότητας παρουσιάζει συστημικές αδυναμίες ως προς την πραγματική παρακολούθηση της αλυσίδας εφοδιασμού, τόσο για το μέλι που παράγεται από τον Έλληνα μελισσοκόμο όσο και, κυρίως, για το εισαγόμενο μέλι.

Παράγραφος 7

Το προτεινόμενο πλαίσιο κυρώσεων εμφανίζεται ιδιαίτερα αυστηρό ως προς τον παραγωγό, με πρόστιμα από 200 έως 10.000 ευρώ, καθώς και με δυνατότητα στέρησης δικαιωμάτων συμμετοχής σε εθνικά ή ενωσιακά μέτρα στήριξης και αποζημίωσης από τον ΕΛΓΑ.

Αντίθετα, δεν αποτυπώνεται με την ίδια σαφήνεια και αυστηρότητα ένα ολοκληρωμένο πλαίσιο κυρώσεων για τους εμπόρους, εισαγωγείς και διακινητές που ενδέχεται να διακινούν νοθευμένα ή ελληνοποιημένα μέλια. Η αποτελεσματικότητα ενός συστήματος ιχνηλασιμότητας προϋποθέτει ισόρροπη αντιμετώπιση όλων των κρίκων της αλυσίδας. Δεν είναι εύλογο ο μικρός παραγωγός να αντιμετωπίζει άμεσα και αυστηρά διοικητικά μέτρα για μια παράλειψη καταχώρισης, ενώ δεν προβλέπονται με αντίστοιχη σαφήνεια αυστηρές και αποτρεπτικές κυρώσεις για όσους, σε μεταγενέστερο στάδιο της αλυσίδας, διακινούν προϊόντα με ψευδή προέλευση ή αμφισβητούμενη αυθεντικότητα.

Για τους επαγγελματίες εμπόρους και εισαγωγείς θα πρέπει να προβλεφθεί ένα αναλογικό, αλλά πραγματικά αποτρεπτικό σύστημα κυρώσεων, το οποίο θα μπορεί, ανάλογα με τη βαρύτητα της παράβασης, να περιλαμβάνει υψηλά διοικητικά πρόστιμα, μέτρα αναστολής ή αφαίρεσης άδειας εμπορίας, ποινικές ευθύνες, καθώς και δημοσιοποίηση των παραβάσεων, όπου αυτό επιτρέπεται από το ισχύον νομικό πλαίσιο και τους κανόνες προστασίας δεδομένων.

Κατά αναλογία με την αναφορά στον μελισσοκόμο όπου τα πρόστιμα συνδέονται με τον αριθμό των κατεχομένων κυψελών, θα πρέπει να προβλέπεται αναλογικό πρόστιμο σε επιχειρήσεις εμπορίας, ανάλογα με την π.χ. ποσότητα μελιού που διαπιστώνεται παράβαση ή τον ετήσιο κύκλο εργασιών της επιχείρησης. Η προστασία του καταναλωτή και του υγιούς ανταγωνισμού απαιτεί οι κυρώσεις να εφαρμόζονται σε ολόκληρη την αλυσίδα και όχι επιλεκτικά μόνο στην παραγωγική της αφετηρία.

Παράγραφος 9

Μετά από σειρά εξαγγελιών για την εφαρμογή ηλεκτρονικού ισοζυγίου μελιού, το νομοσχέδιο εισάγει πλέον το

θεσμικό πλαίσιο για την πλατφόρμα «e-honey». Ωστόσο, η διάταξη παραπέμπει μεγάλο μέρος των ουσιαστικών λεπτομερειών σε μελλοντικές μεταγενέστερες Υπουργικές και Κοινές Υπουργικές Αποφάσεις.

Ειδικότερα, παραμένουν να καθοριστούν κρίσιμα ζητήματα όπως το πεδίο εφαρμογής, οι διαδικασίες λειτουργίας, οι υποχρεώσεις καταχώρισης, οι έλεγχοι, οι αρμόδιες αρχές και η εφαρμογή των κυρώσεων.

Η εξουσιοδότηση για τη ρύθμιση τόσο κρίσιμων θεμάτων με μελλοντικές αποφάσεις δημιουργεί τον κίνδυνο να καθυστερήσει περαιτέρω η ουσιαστική εφαρμογή του συστήματος και να παραμείνουν σημαντικά τμήματα της αγοράς χωρίς αποτελεσματικό έλεγχο.

Είναι επομένως αναγκαίο οι βασικές αρχές και οι ελάχιστες απαιτήσεις του συστήματος ιχνηλασιμότητας να αποτυπωθούν ήδη στον νόμο και οι μεταγενέστερες κανονιστικές πράξεις να περιοριστούν στην εξειδίκευση των τεχνικών και διαδικαστικών λεπτομερειών.

Παράλληλα, το ελληνικό σύστημα θα πρέπει να σχεδιαστεί σε πλήρη συμβατότητα με το ενωσιακό πλαίσιο για την ιχνηλασιμότητα και τον έλεγχο των τροφίμων, λαμβάνοντας υπόψη τους σχετικούς Κανονισμούς και Οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μεταξύ των οποίων αναφέρονται οι Κανονισμοί 178/2002, 931/2011 και 2023/2652, καθώς και οι Οδηγίες 2011/91 και 2024/1438.

Η Ελλάδα δεν θα πρέπει να δημιουργήσει ένα απομονωμένο εθνικό πληροφοριακό σύστημα, αλλά ένα σύστημα που θα μπορεί να διασυνδέεται αποτελεσματικά με το ευρωπαϊκό πλαίσιο και τις αντίστοιχες ψηφιακές υποδομές ελέγχου.

Συμπέρασμα – συνοπτική αποτίμηση

Η ΕΕΕΜΣ χαιρετίζει την πρωτοβουλία για τη δημιουργία του «e-honey» και θεωρεί ότι η θέσπιση ενός πραγματικού και αποτελεσματικού συστήματος ιχνηλασιμότητας αποτελεί αναγκαίο βήμα για την προστασία του ελληνικού μελιού, του Έλληνα μελισσοκόμου και του καταναλωτή.

Ωστόσο, για να επιτευχθεί ο στόχος αυτός, το σύστημα δεν θα πρέπει να περιοριστεί στην ηλεκτρονική καταγραφή των παραγόμενων και διακινούμενων ποσοτήτων ούτε να μεταφέρει το κύριο βάρος των υποχρεώσεων και των κυρώσεων στον παραγωγό.

Η πραγματική ιχνηλασιμότητα πρέπει να καλύπτει ολόκληρη την αλυσίδα: από την κυψέλη έως το ράφι και από την εισαγωγή έως τον τελικό καταναλωτή. Απαιτείται ισόρροπος έλεγχος παραγωγών, εισαγωγέων, εμπόρων και τυποποιητών, πλήρης ψηφιακή σύνδεση των εισαγόμενων παρτίδων με τα εμπορικά παραστατικά, αποτελεσματικός έλεγχος των αναμίξεων και αξιόπιστη εργαστηριακή επιβεβαίωση της αυθεντικότητας του προϊόντος.

Παράλληλα, οι υποχρεώσεις των παραγωγών μελισσοκόμων πρέπει να είναι απλές, εφαρμόσιμες και αναλογικές, με επαρκή μεταβατική περίοδο και ουσιαστική υποστήριξη.

Ζητούμε, επομένως, ένα «e-honey» το οποίο δεν θα είναι απλώς ένα ηλεκτρονικό ισοζύγιο παραστατικών, αλλά ένα ολοκληρωμένο και αξιόπιστο σύστημα ελέγχου της πραγματικής διαδρομής και αυθεντικότητας του μελιού. Μόνο έτσι η ιχνηλασιμότητα θα υπηρετήσει ταυτόχρονα τον Έλληνα μελισσοκόμο, τον υγιή ανταγωνισμό και, πάνω απ' όλα, την προστασία του καταναλωτή.

Η ιχνηλασιμότητα δεν μπορεί να είναι αποτελεσματική εάν ελέγχεται αυστηρά ο παραγωγός, ενώ παραμένουν κενά στην εισαγωγή, την ανάμιξη, την εμπορία και τον εργαστηριακό έλεγχο του μελιού.

Ένα νομοσχέδιο με πολλές γενικεύσεις και ασάφειες, που μεταθέτει σημαντικά ζητήματα σε μελλοντικές Υπουργικές Αποφάσεις, μπορεί να χαρακτηριστεί ως «καλή πρόθεση» αλλά επίσης και ως κίνηση κατευνασμού, απαιτήσεων του κλάδου επίλυσης του χρόνιου προβλήματος των ελληνοποιήσεων και της νοθείας του μελιού, χωρίς όμως κανένα ουσιαστικό αποτέλεσμα.

BIBΛΙΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΑΝΑΦΟΡΕΣ

European Union, 2023. EU Coordinated Action “From the Hive” Sampling, Investigations and Results.

https://food.ec.europa.eu/food-safety/eu-agri-food-fraud-network/eu-coordinated-actions/honey-2021-2022_en
Αραμπατζή Φ (2021). Ισοζύγιο μελιού στη μάχη κατά των ελληνοποιήσεων ετοιμάζει το ΥΠΑΑΤ». ΣΤΗ ΛΟΓΙΚΗ ΤΟΥ «ΑΡΤΕΜΙΣ». <https://www.ypaithros.gr/isozygio-meliou-maxi-kata-ellinopoiiseon-etoimazei-ypaat/>.

Κανονισμός 2017/625. Επίσημοι έλεγχοι και τις άλλες επίσημες δραστηριότητες που διενεργούνται με σκοπό την εξασφάλιση της εφαρμογής της νομοθεσίας για τα τρόφιμα και τις ζωοτροφές και των κανόνων για την υγεία και την καλή μεταχείριση των ζώων, την υγεία των φυτών και τα φυτοπροστατευτικά προϊόντα.

ELI:<http://data.europa.eu/eli/reg/2017/625/oj>

Κανονισμός 931/2011. Απαιτήσεις ανιχνευσιμότητας που ορίζει ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 178/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τρόφιμα ζωικής προέλευσης.

ELI:http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2011/931/oj

Κανονισμός (ΕΕ) 2019/1715. Θέσπιση κανόνων σχετικά με τη λειτουργία του συστήματος διαχείρισης πληροφοριών για τους επίσημους ελέγχους και των συστατικών μερών του συστήματος αυτού.

ELI:http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2019/1715/oj

Κανονισμός (ΕΕ) 2023/2652. Τροποποίηση και διόρθωση του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2022/2292 όσον αφορά τις απαιτήσεις για την είσοδο στην Ένωση μελιού, κρέατος, ιδιαιτέρως εξευγενισμένων προϊόντων, καψουλών ζελατίνης, αλιευτικών προϊόντων και τις απαιτήσεις για ιδιωτική βεβαίωση, και για την τροποποίηση του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2021/630. ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2023/2652/oj

Κανονισμός (ΕΚ) 178/2002. Καθορισμός των γενικών αρχών και απαιτήσεων της νομοθεσίας για τα τρόφιμα, για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Αρχής για την Ασφάλεια των Τροφίμων και τον καθορισμό διαδικασιών σε θέματα ασφαλείας των τροφίμων ELI:<http://data.europa.eu/eli/reg/2002/178/oj>

Νόμος 4235/2014 - ΦΕΚ 32/Α/11-2-2014. Διοικητικά μέτρα, διαδικασίες και κυρώσεις στην εφαρμογή της ενωσιακής και εθνικής νομοθεσίας στους τομείς των τροφίμων, των ζωοτροφών και της υγείας και προστασίας των ζώων και άλλες διατάξεις αρμοδιότητας του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων.

<https://www.kodiko.gr/nomothesia/document/94102/nomos-4235-2014>

Οδηγία (ΕΕ) 2024/1438. Τροποποίηση της οδηγίας 2001/110/ΕΚ του Συμβουλίου για το μέλι, της οδηγίας 2001/112/ΕΚ του Συμβουλίου για τους χυμούς φρούτων και ορισμένα ομοειδή προϊόντα που προορίζονται για τη διατροφή του ανθρώπου. ELI:<http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1438/oj>

Οδηγία 2011/91/ΕΕ. Ενδείξεις ή τα σήματα που επιτρέπουν την αναγνώριση της παρτίδας στην οποία ανήκει ένα τρόφιμο (κωδικοποιημένο κείμενο) Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ.

ELI:<http://data.europa.eu/eli/dir/2011/91/oj>

ΦΕΚ 2712/Β/ (2023). Απόφαση Αριθ. 175/118284 Τροποποίηση της προηγούμενης απόφασης σχετικά με το «Εθνικό Ηλεκτρονικό Μελισσοκομικό Μητρώο» (Β' 1560) και την Ατομική Ψηφιακή Μελισσοκομική Ταυτότητα. <https://nomotelia.gr/photos/File/2712b-23.pdf>

Κ*** Π***** – 4 Σεπτεμβρίου 2026, 15:45**

ΑΡΧΙΚΑ, ΕΥΧΟΜΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΝΑ ΠΙΑΣΕΙ ΤΟΠΟ Η ΙΧΝΗΛΑΣΙΜΟΤΗΤΑ ΓΙΑΤΙ ΕΙΝΑΙ ΑΠΟ ΤΑ ΠΙΟ ΣΗΜΑΝΤΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ-ΕΜΠΟΔΙΑ ΤΩΝ ΜΕΛΙΣΣΟΚΟΜΩΝ, ΤΟΥ ΠΙΟ ΑΔΙΚΗΜΕΝΟΥ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΥ ΚΛΑΔΟΥ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ. ΣΥΜΦΩΝΩ ΜΕΧΡΙ ΚΕΡΑΙΑΣ ΣΕ ΟΣΑ ΚΑΤΑΘΕΤΕΙ Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΜΕΛΙΣΣΟΚΟΜΙΑΣ -ΣΗΡΟΤΡΟΦΙΑΣ.

ΘΕΛΩ ΝΑ ΕΠΙΣΗΜΑΝΩ ΜΟΝΟ 3 ΠΡΑΓΜΑΤΑ:

- 1) ΓΙΑ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΟ ΤΟ e-honey ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΧΕΙ ΔΙΑΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΜΕ ΤΟ myDATA/ΑΑΔΕ ΚΑΙ ΝΑ ΦΑΙΝΟΝΤΑΙ ΣΕ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ ΧΡΟΝΟ ΟΛΑ ΤΑ ΠΑΡΑΣΤΑΤΙΚΑ. ΜΟΝΟ ΕΤΣΙ ΘΑ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΣΩΣΤΗ ΔΙΑΣΤΑΥΡΩΣΗ-ΙΣΟΖΥΓΙΟ. ΑΡΑ, ΤΟ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ ΜΕΛΙΣΣΟΚΟΜΙΚΟ ΜΗΤΡΩΟ (ΑΡΙΘΜΟΣ ΚΥΨΕΛΩΝ ΤΩΝ ΜΕΛΙΣΣΟΚΟΜΩΝ), ΤΟ myDATA/ΑΑΔΕ (ΠΑΡΑΣΤΑΤΙΚΑ ΜΕΛΙΣΣΟΚΟΜΩΝ-ΕΜΠΟΡΩΝ-ΕΙΣΑΓΩΓΕΩΝ) ΚΑΙ ΤΟ e-honey (ΔΗΛΩΣΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ) ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΔΕΔΕΜΕΝΑ ΚΑΙ "ΣΑΡΚΑ ΜΙΑ". ΤΑ ΥΠΟΛΟΙΠΑ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΕΙΣΑΓΩΓΕΣ Ή ΑΠΟΘΕΜΑ.
- 2) ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΑΓΚΑΘΙ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΠΑΡΑΝΟΜΕΣ "ΕΛΛΗΝΟΠΟΙΗΣΕΙΣ". ΠΡΟΤΕΙΝΩ ΝΑ ΑΥΞΗΘΕΙ Ο ΔΕΙΓΜΑΤΟΛΗΠΤΙΚΟΣ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ ΣΤΙΣ ΕΙΣΑΓΩΓΕΣ ΜΕΛΙΣΣΟΚΟΜΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ, ΣΕ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟ ΦΥΣΙΚΑ ΜΕ ΤΙΣ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΕΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΕΣ ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ
- 3) ΕΙΔΙΚΗ ΣΗΜΑΝΣΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΜΕΛΙΣΣΟΚΟΜΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΕΙΤΕ ΜΕΣΩ ΕΙΔΙΚΟΥ ΠΡΟΤΥΠΟΥ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΣΗΣ πχ ΟΠΩΣ ΤΟ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΟ AGRO 2 ΣΤΗΝ ΦΥΤΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ, ΕΙΤΕ ΜΕΣΩ ΣΗΜΑΤΟΣ πχ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΗΜΑΤΟΣ

Σ** Γ***** – 4 Σεπτεμβρίου 2026, 21:49**

Το άρθρο 58 είναι ένα κενό άρθρο για ακόμη ένα πολύ μεγάλο πρόβλημα του πρωτογενούς τομέα. As usual Συνοπογράφω την παρέμβαση της ΕΕΕΜΣ

Όλγα Παλαβίδου – 5 Σεπτεμβρίου 2026, 08:28

Συμφωνώ απόλυτα με την πρόταση της ΕΕΕΜΣ και τονίζω την παράγραφο "Για τον λόγο αυτό, απαιτείται η θεσμική και εργαστηριακή θωράκιση του ελέγχου του μελιού, με τη δημιουργία Εθνικού Εργαστηρίου Αναφοράς και κατάλληλων Εθνικών Εργαστηρίων Ελέγχου, όπως προβλέπουν τα άρθρα 100 και 37 αντίστοιχα, του

Κανονισμού (ΕΕ) 2017/625.

Χωρίς νομικά κατοχυρωμένες και αξιόπιστες εργαστηριακές μεθόδους και χωρίς την αναγκαία εργαστηριακή υποδομή, οποιοδήποτε ψηφιακό ισοζύγιο κινδυνεύει να παραμείνει ένα «τυφλό» σύστημα που θα καταγράφει τα παραστατικά και τις δηλώσεις, αλλά όχι την πραγματική ταυτότητα και αυθεντικότητα του προϊόντος. Υπό αυτές τις συνθήκες, το σύστημα ιχνηλασιμότητας παρουσιάζει συστημικές αδυναμίες ως προς την πραγματική παρακολούθηση της αλυσίδας εφοδιασμού, τόσο για το μέλι που παράγεται από τον Έλληνα μελισσοκόμο όσο και, κυρίως, για το εισαγόμενο μέλι."

Σ*** «***** Β***** Μ***** – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 21:32**

ΣΩΜΑΤΕΙΟ «ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΒΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΜΕΛΙΣΣΟΚΟΜΙΑΣ»

Θέμα: Παρατηρήσεις του επί του Άρθρου 58 του Νομοσχεδίου του ΥΠΑΑΤ «Ρύθμιση του τομέα της αλιείας, τροποποίηση του Αλιευτικού Κώδικα, ρυθμίσεις για τις Σχολές Επαγγελματιών Κρέατος, το Μητρώο Αγροτών και Αγροτικών Εκμεταλλεύσεων και λοιπές διατάξεις» για την ψηφιακή πλατφόρμα ιχνηλασιμότητας μελιού και λοιπών μελισσοκομικών προϊόντων «e-honey»

Το ΣΩΜΑΤΕΙΟ «ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΒΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΜΕΛΙΣΣΟΚΟΜΙΑΣ» αντιμετωπίζει θετικά τη θεσμοθέτηση ενός σύγχρονου συστήματος ιχνηλασιμότητας για το μέλι και θεωρεί ότι η δημιουργία της ψηφιακής πλατφόρμας «e-honey» μπορεί να αποτελέσει ουσιαστικό βήμα για την προστασία του Έλληνα μελισσοκόμου, του ελληνικού μελιού, του υγιούς ανταγωνισμού και, κυρίως, του καταναλωτή.

Η ανάγκη για ένα αποτελεσματικό ηλεκτρονικό ισοζύγιο μελιού έχει αναγνωριστεί εδώ και χρόνια. Ήδη από το 2021 είχε εξαγγελθεί η δημιουργία Ηλεκτρονικού Ισοζυγίου Μελιού στη λογική του συστήματος «ΑΡΤΕΜΙΣ», με σύνδεση με το Εθνικό Ηλεκτρονικό Μελισσοκομικό Μητρώο και στόχο την παρακολούθηση της πορείας του προϊόντος από την παραγωγή έως την εμπορία και τη λιανική διάθεση (Αραμπατζή, 2021). Παράλληλα, η συντονισμένη δράση της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το μέλι ανέδειξε σοβαρά ζητήματα σχετικά με την αυθεντικότητα εισαγόμενων προϊόντων και την ανάγκη ενίσχυσης των μηχανισμών ελέγχου και ιχνηλασιμότητας (European Union, 2023).

Η θέσπιση, συνεπώς, ενός αξιόπιστου συστήματος ιχνηλασιμότητας αποτελεί θετική εξέλιξη. Η αποτελεσματικότητά του, όμως, θα εξαρτηθεί από τον τρόπο με τον οποίο θα εφαρμοστεί στην πράξη και, κυρίως, από το αν θα καλύπτει ολόκληρη την αλυσίδα παραγωγής, εισαγωγής, διακίνησης, τυποποίησης και εμπορίας.

1. Η ιχνηλασιμότητα πρέπει να καλύπτει ολόκληρη την αλυσίδα

Το «e-honey» δεν πρέπει να καταλήξει να λειτουργεί ως ένα ακόμη σύστημα καταγραφής και ελέγχου που επικεντρώνεται κυρίως στην παραγωγική αφετηρία, δηλαδή στον μελισσοκόμο.

Η αρχή της ιχνηλασιμότητας, όπως θεμελιώνεται στο ευρωπαϊκό δίκαιο τροφίμων, προϋποθέτει τη δυνατότητα παρακολούθησης ενός προϊόντος σε όλα τα διαδοχικά στάδια της εφοδιαστικής αλυσίδας, σύμφωνα με τη λογική της «διαδοχικής ιχνηλασιμότητας» - one step back, one step forward (Κανονισμός (ΕΚ) 178/2002, Κανονισμός (ΕΕ) 931/2011).

Για τον λόγο αυτό θεωρούμε ότι η πραγματική ιχνηλασιμότητα πρέπει να καλύπτει τη συνολική φυσική και εμπορική διαδρομή του προϊόντος: από την κυψέλη έως το ράφι και από την εισαγωγή έως τον τελικό καταναλωτή.

Το Εθνικό Ηλεκτρονικό Μελισσοκομικό Μητρώο και η Ατομική Ψηφιακή Μελισσοκομική Ταυτότητα παρέχουν ήδη σημαντικά στοιχεία για την παραγωγική πλευρά της αλυσίδας, όπως τον αριθμό των μελισσοσμηνών, τις μετακινήσεις, τις θέσεις των μελισσοκομείων και στοιχεία που αφορούν την παραγωγή και τη διακίνηση (ΦΕΚ 2712/Β/2023).

Η αξιοποίηση αυτών των δεδομένων μπορεί να αποτελέσει σημαντική βάση για την ιχνηλασιμότητα της εγχώριας παραγωγής. Δεν μπορεί, όμως, να είναι το μοναδικό ή το κυρίαρχο σκέλος του συστήματος.

Απαιτείται αντίστοιχα συστηματική και λεπτομερής παρακολούθηση των εισαγωγών, εμπορών και τυποποιητών, με καταγραφή των αγορών, των εισαγωγών, των αποθεμάτων, των πωλήσεων, των αναμίξεων (χαρμάνια) και της περαιτέρω διακίνησης του προϊόντος.

Ένα σύστημα το οποίο γνωρίζει με μεγάλη ακρίβεια τι δηλώνει ο παραγωγός, αλλά δεν μπορεί να ακολουθήσει με την ίδια ακρίβεια μία εισαγόμενη παρτίδα ή ένα μείγμα μελιών μέχρι την τελική του διάθεση, δεν μπορεί να θεωρηθεί ολοκληρωμένο σύστημα ιχνηλασιμότητας.

2. Ισοτροπικός έλεγχος παραγωγών, εισαγωγών, εμπορών και τυποποιητών

Η αποτελεσματικότητα του «e-honey» προϋποθέτει ότι ο έλεγχος θα κατανέμεται ισότροπα σε όλους τους κρίκους της παραγωγικής και εφοδιαστικής αλυσίδας.

Ο παραγωγός αποτελεί μόνο την αφετηρία. Εάν ο κύριος όγκος των υποχρεώσεων, των καταχωρίσεων και των κυρώσεων συγκεντρωθεί σε αυτόν, ενώ παραμένουν κενά στην εισαγωγή, στην εμπορία, στις αναμίξεις και στην τυποποίηση, τότε ο βασικός στόχος του συστήματος δεν θα επιτευχθεί.

Για τους επιτηδευματίες εμπόρους, εισαγωγείς και τυποποιητές, οι οποίοι διαθέτουν οργανωμένη εμπορική και λογιστική υποδομή, είναι εύλογο να προβλέπονται αυξημένες υποχρεώσεις έγκαιρης καταχώρισης των παραλαβών, των αποθεμάτων και των διακινήσεών τους.

Η διασύνδεση των εμπορικών δεδομένων με τα ψηφιακά παραστατικά μπορεί να επιτρέψει ουσιαστικότερες διασταυρώσεις και να καταστήσει το ισοζύγιο πραγματικό εργαλείο εποπτείας της αγοράς και όχι απλή βάση δηλώσεων.

3. Πλήρης ψηφιακή παρακολούθηση των εισαγόμενων παρτίδων

Ιδιαίτερη βαρύτητα πρέπει να δοθεί στην παρακολούθηση του εισαγόμενου μελιού.

Κάθε εισαγόμενη παρτίδα πρέπει να συνδέεται ψηφιακά με τα αντίστοιχα στοιχεία εισόδου της και, στη συνέχεια, με τις εμπορικές πράξεις που ακολουθούν.

Το σύστημα CHED και η πλατφόρμα TRACES αποτελούν ήδη μέρος του ευρωπαϊκού πλαισίου διαχείρισης πληροφοριών για τους επίσημους ελέγχους (Κανονισμός (ΕΕ) 2019/1715), ενώ το ενωσιακό πλαίσιο έχει ενισχυθεί ως προς τις απαιτήσεις εισόδου μελιού από τρίτες χώρες (Κανονισμός (ΕΕ) 2023/2652).

Η ιχνηλασιμότητα, όμως, δεν μπορεί να σταματά στην ολοκλήρωση της διαδικασίας εισαγωγής.

Μετά την είσοδο του προϊόντος στην ελληνική αγορά, πρέπει να υπάρχει δυνατότητα παρακολούθησης της συγκεκριμένης παρτίδας στην αποθήκευση, στη μεταπώληση, στην τυποποίηση, στην πιθανή ανάμιξη και μέχρι την τελική διάθεσή της.

Μόνο με αυτόν τον τρόπο μπορούν να διασταυρώνονται πραγματικά οι εισαγόμενες ποσότητες με τις ποσότητες που τελικά εμφανίζονται και διακινούνται στην αγορά.

4. Αποτελεσματικός έλεγχος των αναμίξεων και της προέλευσης

Εξίσου σημαντική είναι η παρακολούθηση των αναμίξεων μελιών διαφορετικής γεωγραφικής προέλευσης.

Η Οδηγία (ΕΕ) 2024/1438 ενισχύει τη διαφάνεια ως προς την προέλευση των μειγμάτων μελιού, ενώ η Οδηγία

2011/91/ΕΕ προβλέπει τις ενδείξεις που επιτρέπουν την αναγνώριση της παρτίδας στην οποία ανήκει ένα τρόφιμο.

Το «e-honey» πρέπει να αξιοποιήσει τη λογική αυτή και να δίνει τη δυνατότητα ουσιαστικής διασταύρωσης των πληροφοριών.

Για κάθε ανάμιξη θα πρέπει να είναι δυνατή η σύνδεσή της με τις επιμέρους παρτίδες από τις οποίες προήλθε, τις χώρες προέλευσης και τις αντίστοιχες ποσότητες ή ποσοστά συμμετοχής.

Η δυνατότητα αυτή είναι κομβικής σημασίας για την προστασία του καταναλωτή, αλλά και για την αντιμετώπιση της ψευδούς δήλωσης προέλευσης και των παράνομων ελληνοποιήσεων.

5. Διασύνδεση με το σύστημα ελέγχου των βιολογικών προϊόντων

Ειδική μέριμνα πρέπει να ληφθεί για τη διασύνδεση του «e-honey» με το υφιστάμενο σύστημα ελέγχου των βιολογικών προϊόντων.

Η βιολογική μελισσοκομία υπόκειται ήδη σε ιδιαίτερα αυστηρό καθεστώς πιστοποίησης, ελέγχου και καταγραφής. Οι βιολογικοί μελισσοκόμοι οφείλουν, μεταξύ άλλων, να τεκμηριώνουν τη θέση και τις μετακινήσεις των μελισσοσμηνών, τις επεμβάσεις και θεραπείες, καθώς και τις ημερομηνίες και τις ποσότητες συγκομιδής μελιού (Κανονισμός (ΕΕ) 2018/848, Παράρτημα II, Μέρος II, σημ. 1.9.6).

Ακριβώς επειδή σημαντικό μέρος αυτών των δεδομένων καταγράφεται ήδη και υπόκειται σε έλεγχο στο πλαίσιο της βιολογικής πιστοποίησης, το νέο σύστημα θα πρέπει να επιδιώξει τη διαλειτουργικότητα με τις υφιστάμενες δομές και τα διαθέσιμα στοιχεία.

Δεν θα ήταν ορθό η εισαγωγή του «e-honey» να οδηγήσει σε παράλληλη καταχώριση των ίδιων πληροφοριών σε διαφορετικά συστήματα και, κατά συνέπεια, σε επιπλέον διοικητική επιβάρυνση χωρίς αντίστοιχη προστιθέμενη αξία για τον έλεγχο.

Η ψηφιακή μετάβαση πρέπει να αξιοποιείται ώστε να μειώνει τις επικαλύψεις και να ενισχύει την ποιότητα και την αξιοπιστία των ελέγχων.

6. Η ψηφιακή ιχνηλασιμότητα δεν αρκεί χωρίς εργαστηριακό έλεγχο

Ένα ψηφιακό σύστημα μπορεί να καταγράψει ποια ποσότητα δηλώθηκε, από ποιον αγοράστηκε, σε ποιον πωλήθηκε και ποια παραστατικά τη συνόδευαν.

Δεν μπορεί, όμως, από μόνο του να αποδείξει ότι το περιεχόμενο μιας συγκεκριμένης παρτίδας ανταποκρίνεται πράγματι στα στοιχεία που δηλώθηκαν.

Ακριβώς εδώ βρίσκεται μία από τις σημαντικότερες προϋποθέσεις για την αποτελεσματικότητα του νέου συστήματος: η ψηφιακή ιχνηλασιμότητα πρέπει να συνοδεύεται από αξιόπιστη εργαστηριακή επιβεβαίωση της ταυτότητας και της αυθεντικότητας του προϊόντος.

Η συντονισμένη ευρωπαϊκή δράση για το μέλι ανέδειξε τη σοβαρότητα του ζητήματος της αυθεντικότητας και της νοθείας στο εισαγόμενο μέλι (European Union, 2023). Συνεπώς, σε εθνικό επίπεδο απαιτείται η κατάλληλη θεσμική και επιστημονική υποδομή ώστε οι επίσημοι έλεγχοι να μπορούν να στηρίζονται σε αξιόπιστες και διαπιστευμένες εργαστηριακές μεθόδους.

Για τον λόγο αυτό θεωρούμε αναγκαία τη δημιουργία Εθνικού Εργαστηρίου Αναφοράς με σαφή αρμοδιότητα στον έλεγχο του μελιού, το οποίο θα πλαισιώνεται από κατάλληλα επίσημα και διαπιστευμένα εργαστήρια ελέγχου.

Ο Κανονισμός (ΕΕ) 2017/625 προβλέπει το σχετικό θεσμικό πλαίσιο τόσο για τον ορισμό επίσημων εργαστηρίων ελέγχου (άρθρο 37) όσο και για τα Εθνικά Εργαστήρια Αναφοράς (άρθρο 100).

Ένα Εθνικό Εργαστήριο Αναφοράς μπορεί να αποτελέσει τον επιστημονικό και τεχνικό πυρήνα για την εφαρμογή και εναρμόνιση των αναλυτικών μεθόδων, την υποστήριξη των επίσημων ελέγχων, τη συμμετοχή σε διεργαστηριακές δοκιμές και την παρακολούθηση των εξελίξεων στον έλεγχο της αυθεντικότητας και της νοθείας.

Χωρίς επαρκή εργαστηριακή υποδομή, το «e-honey» κινδυνεύει να καταγράψει με ακρίβεια τη διαδρομή των δηλώσεων και των παραστατικών, χωρίς να μπορεί να επιβεβαιώσει με την ίδια αξιοπιστία την πραγματική ταυτότητα του προϊόντος.

7. Απλές, εφαρμόσιμες και αναλογικές υποχρεώσεις για τους μελισσοκόμους

Η επιτυχία ενός συστήματος ιχνηλασιμότητας δεν εξαρτάται από τον αριθμό των διοικητικών υποχρεώσεων που θα επιβληθούν, αλλά από την ποιότητα και την αξιοπιστία των δεδομένων που θα συλλέγονται.

Για τον λόγο αυτό οι διαδικασίες καταχώρισης για τους μελισσοκόμους πρέπει να είναι απλές, εύχρηστες και πρακτικά εφαρμόσιμες.

Ιδιαίτερη μέριμνα πρέπει να ληφθεί για τους ηλικιωμένους μελισσοκόμους, αλλά και για όσους δραστηριοποιούνται σε ορεινές, νησιωτικές ή απομακρυσμένες περιοχές, όπου η πρόσβαση σε ψηφιακές υπηρεσίες ή η εξοικείωση με αυτές μπορεί να είναι περιορισμένη.

Πρέπει να προβλεφθούν εύχρηστα εργαλεία καταχώρισης και εναλλακτικοί τρόποι υποστήριξης, μεταξύ άλλων μέσω των αρμόδιων δομών του κλάδου (π.χ. Κέντρα Μελισσοκομίας).

Παράλληλα, είναι απαραίτητη μία εύλογη μεταβατική περίοδος, κατά την οποία η έμφαση θα δοθεί στην ενημέρωση, στην εκπαίδευση και στην υποστήριξη των παραγωγών, ώστε η προσαρμογή στο νέο σύστημα να είναι ουσιαστική και όχι τιμωρητική.

8. Οι κυρώσεις πρέπει να είναι αναλογικές και να αφορούν όλους τους κρίκους της αλυσίδας

Η ίδια αρχή της αναλογικότητας πρέπει να διέπει και το πλαίσιο των κυρώσεων.

Δεν μπορεί μία τυπική ή εκπρόθεσμη καταχώριση από έναν παραγωγό να αντιμετωπίζεται με την ίδια λογική με μία παράβαση που αφορά νοθεία, απόκρυψη πραγματικής προέλευσης, παράνομη ανάμιξη ή ελληνοποίηση προϊόντος.

Οι κυρώσεις πρέπει να διαφοροποιούνται ανάλογα με τη φύση, τη βαρύτητα και τις πραγματικές συνέπειες της παράβασης.

Παράλληλα, πρέπει να εφαρμόζονται ισότροπα σε όλη την αλυσίδα και να προβλέπονται σαφείς και πραγματικά αποτρεπτικές συνέπειες για σοβαρές παραβάσεις από εμπόρους, εισαγωγείς, τυποποιητές ή άλλους επαγγελματίες της αγοράς.

Η προστασία του καταναλωτή και του υγιούς ανταγωνισμού δεν μπορεί να επιτευχθεί εάν οι αυστηρότερες συνέπειες αφορούν κυρίως την παραγωγική αφετηρία, ενώ οι σοβαρότερες παραβάσεις σε μεταγενέστερα στάδια δεν αντιμετωπίζονται με ανάλογη σαφήνεια και με τη δέουσα αυστηρότητα.

9. Οι βασικές αρχές του συστήματος πρέπει να αποτυπωθούν στο Νομοσχέδιο κι όχι μεταγενέστερα σε άλλες Αποφάσεις

Θεωρούμε επίσης σημαντικό οι βασικές παράμετροι του «e-honey» να μη μετατεθούν στο σύνολό τους σε μεταγενέστερες Υπουργικές ή Κοινές Υπουργικές Αποφάσεις.

Ζητήματα όπως το πεδίο εφαρμογής, οι βασικές υποχρεώσεις των διαφορετικών κρίκων της αλυσίδας, η παρακολούθηση των εισαγωγών, οι απαιτήσεις για τις αναμίξεις, η εργαστηριακή επαλήθευση, οι έλεγχοι και η βασική αρχιτεκτονική των κυρώσεων αποτελούν ουσιώδη στοιχεία του συστήματος.

Οι βασικές αρχές και οι ελάχιστες απαιτήσεις πρέπει επομένως να αποτυπώνονται ήδη στον νόμο, ενώ οι μεταγενέστερες κανονιστικές πράξεις να περιορίζονται κυρίως στην τεχνική και διαδικαστική εξειδίκευσή τους.

Παράλληλα, το «e-honey» πρέπει να σχεδιαστεί εξ αρχής ως διαλειτουργικό πληροφοριακό σύστημα, συμβατό με το υφιστάμενο ευρωπαϊκό πλαίσιο και με δυνατότητα σύνδεσης και διασταύρωσης των διαθέσιμων ψηφιακών πληροφοριών και μητρώων (Κανονισμοί (ΕΚ) 178/2002, (ΕΕ) 931/2011, 2019/1715 και 2023/2652, Οδηγίες 2011/91/ΕΕ και (ΕΕ) 2024/1438).

Συμπερασματικά

Η θεσμοθέτηση του «e-honey» αποτελεί μία σημαντική ευκαιρία για τη δημιουργία ενός πραγματικά σύγχρονου και αποτελεσματικού μηχανισμού εποπτείας της αγοράς του μελιού.

Για να αξιοποιηθεί αυτή η ευκαιρία, το σύστημα δεν πρέπει να περιοριστεί σε ένα ψηφιακό ισοζύγιο δηλώσεων και παραστατικών ούτε να μεταφέρει το κύριο βάρος των υποχρεώσεων και των κυρώσεων στον παραγωγό.

Η πραγματική ιχνηλασιμότητα πρέπει να καλύπτει ολόκληρη την παραγωγική και εφοδιαστική αλυσίδα: από την κυψέλη έως το ράφι και από την εισαγωγή έως τον τελικό καταναλωτή.

Απαιτείται ισότροπος έλεγχος παραγωγών, εισαγωγέων, εμπόρων και τυποποιητών, πλήρης ψηφιακή (δια)σύνδεση των εισαγόμενων παρτίδων με τις επόμενες εμπορικές πράξεις, ουσιαστικός έλεγχος των αναμίξεων και των αποθεμάτων και αξιόπιστη εργαστηριακή επιβεβαίωση της αυθεντικότητας του προϊόντος.

Στο πλαίσιο αυτό, η δημιουργία Εθνικού Εργαστηρίου Αναφοράς για το μέλι και η ύπαρξη επαρκούς δικτύου επίσημων εργαστηρίων ελέγχου πρέπει να αποτελέσουν βασικό πυλώνα του συνολικού σχεδιασμού.

Παράλληλα, οι υποχρεώσεις των μικρών και ιδιαίτερα των ηλικιωμένων μελισσοκόμων πρέπει να παραμείνουν απλές, εφαρμόσιμες και αναλογικές, με επαρκή μεταβατική περίοδο και ουσιαστική υποστήριξη.

Η ιχνηλασιμότητα δεν μπορεί να καταστεί πραγματικά λειτουργική και αποτελεσματική όταν ελέγχεται εξαντλητικά η παραγωγική αφετηρία, ενώ εξακολουθούν να υπάρχουν κενά στην εισαγωγή, στην ανάμιξη, στην εμπορία και στον εργαστηριακό έλεγχο του μελιού.

Το ζητούμενο δεν είναι περισσότερη γραφειοκρατία για τον μελισσοκόμο. Είναι περισσότερη διαφάνεια, ουσιαστικός και δικαιοκατανεμημένος έλεγχος και πραγματική δυνατότητα επαλήθευσης της διαδρομής και της αυθεντικότητας του προϊόντος σε ολόκληρη την αγορά.

Μόνο ένα τέτοιο «e-honey» μπορεί να αποτελέσει πραγματικό εργαλείο προστασίας του ελληνικού μελιού, του συνεπούς παραγωγού, του υγιούς ανταγωνισμού και, πάνω απ' όλα, του καταναλωτή.

Βιβλιογραφικές και νομοθετικές αναφορές

- Αραμπατζή, Φ. (2021). «Ισοζύγιο μελιού στη μάχη κατά των ελληνοποιήσεων ετοιμάζει το ΥΠΑΑΤ - Στη λογική του “ΑΡΤΕΜΙΣ”». Υπαιθρος Χώρα. Αναφορά στην εξαγγελία για τη δημιουργία Ηλεκτρονικού Ισοζυγίου Μελιού

και τη σύνδεσή του με το Εθνικό Ηλεκτρονικό Μελισσοκομικό Μητρώο.

- European Union (2023). EU Coordinated Action “From the Hives” - Sampling, Investigations and Results. Ευρωπαϊκή Ένωση - συντονισμένη δράση για τον έλεγχο της αυθεντικότητας και της νοθείας του μελιού και την αξιολόγηση των σχετικών μηχανισμών ελέγχου.

- Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 178/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2002, για τον καθορισμό των γενικών αρχών και απαιτήσεων της νομοθεσίας για τα τρόφιμα, την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Αρχής για την Ασφάλεια των Τροφίμων και τον καθορισμό διαδικασιών σε θέματα ασφάλειας των τροφίμων. Αποτελεί το βασικό ευρωπαϊκό θεσμικό πλαίσιο για την ιχνηλασιμότητα σε όλα τα στάδια παραγωγής, μεταποίησης και διανομής.

- Εκτελεστικός Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 931/2011 της Επιτροπής, της 19ης Σεπτεμβρίου 2011, σχετικά με τις απαιτήσεις ιχνηλασιμότητας που ορίζει ο Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 178/2002 για τα τρόφιμα ζωικής προέλευσης.

- Κανονισμός (ΕΕ) 2017/625 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2017, για τους επίσημους ελέγχους και τις άλλες επίσημες δραστηριότητες που διενεργούνται με σκοπό την εξασφάλιση της εφαρμογής της νομοθεσίας για τα τρόφιμα και τις ζωοτροφές και των κανόνων για την υγεία και καλή μεταχείριση των ζώων, την υγεία των φυτών και τα φυτοπροστατευτικά προϊόντα. Ιδιαίτερη αναφορά στο άρθρο 37, σχετικά με τον ορισμό επίσημων εργαστηρίων, και στο άρθρο 100, σχετικά με τα Εθνικά Εργαστήρια Αναφοράς.

- Κανονισμός (ΕΕ) 2018/848 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2018, για τη βιολογική παραγωγή και την επισήμανση των βιολογικών προϊόντων και για την κατάργηση του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 834/2007 του Συμβουλίου. Ειδικότερα, Παράρτημα II, Μέρος II, σημείο 1.9.6, σχετικά με τους κανόνες που διέπουν τη βιολογική μελισσοκομία και τις συναφείς απαιτήσεις καταγραφής και τεκμηρίωσης.

- Εκτελεστικός Κανονισμός (ΕΕ) 2019/1715 της Επιτροπής, της 30ής Σεπτεμβρίου 2019, για τη θέσπιση κανόνων σχετικά με τη λειτουργία του συστήματος διαχείρισης πληροφοριών για τους επίσημους ελέγχους και των συστατικών μερών του συστήματος αυτού (IMSOC), στο οποίο εντάσσεται και το TRACES.

- Κατ' εξουσιοδότηση Κανονισμός (ΕΕ) 2023/2652 της Επιτροπής, της 15ης Σεπτεμβρίου 2023, για την τροποποίηση και διόρθωση του Κατ' εξουσιοδότηση Κανονισμού (ΕΕ) 2022/2292 όσον αφορά, μεταξύ άλλων, τις απαιτήσεις για την είσοδο στην Ένωση μελιού και λοιπών προϊόντων, καθώς και για την τροποποίηση του Κατ' εξουσιοδότηση Κανονισμού (ΕΕ) 2021/630.

- Οδηγία 2011/91/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με τις ενδείξεις ή τα σήματα που επιτρέπουν την αναγνώριση της παρτίδας στην οποία ανήκει ένα τρόφιμο.

- Οδηγία (ΕΕ) 2024/1438 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Μαΐου 2024, για την τροποποίηση, μεταξύ άλλων, της Οδηγίας 2001/110/ΕΚ του Συμβουλίου σχετικά με το μέλι, με ενισχυμένες απαιτήσεις ως προς την επισήμανση της προέλευσης των μειγμάτων μελιού.

- ΦΕΚ 2712/Β/2023 - Απόφαση αριθ. 175/118284. Τροποποίηση της απόφασης σχετικά με το «Εθνικό Ηλεκτρονικό Μελισσοκομικό Μητρώο» και την Ατομική Ψηφιακή Μελισσοκομική Ταυτότητα.

- Υπόμνημα της Ελληνικής Επιστημονικής Εταιρείας Μελισσοκομίας-Σηροτροφίας επί του Άρθρου 58.

ΣΠΥΡΟΣ ΣΚΑΡΕΑΣ – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 21:40

Σε συνέχεια των ορθών παρατηρήσεων που κάνουμε ως ΕΕΕΜΣ επί του άρθρου 58, θεωρώ ότι θα ήταν σκόπιμο να εξεταστούν πέντε επιπλέον στοιχεία, τα οποία μπορούν να ενισχύσουν ουσιαστικά την αποτελεσματικότητα του συστήματος και να μετατρέψουν την ψηφιακή ιχνηλασιμότητα από απλή καταγραφή ποσοτήτων σε

πραγματικό εργαλείο ελέγχου της αγοράς.

Ο βασικός στόχος θα πρέπει να είναι το e-honey να απαντά στα ερωτήματα

Από πού προήλθε; Πόσο ήταν; Με τι αναμίχθηκε; Πού κατέληξε;

1. Μοναδική ψηφιακή ταυτότητα κάθε παρτίδας

Κάθε ποσότητα μελιού που εισέρχεται στην εμπορική αλυσίδα, είτε προέρχεται από την ελληνική παραγωγή είτε εισάγεται, θα πρέπει να συνδέεται με έναν μοναδικό αριθμό παρτίδας. Ο αριθμός αυτός θα πρέπει να ακολουθεί το προϊόν σε όλα τα στάδια: παραγωγή ή εισαγωγή, αποθήκευση, εμπορία, ανάμιξη, τυποποίηση και τελική διάθεση.

Με τον τρόπο αυτό κάθε τελικό προϊόν θα μπορεί να συνδεθεί ηλεκτρονικά με την αρχική πηγή ή τις πηγές προέλευσής του.

2. Υποχρεωτική ηλεκτρονική καταγραφή κάθε ανάμιξης

Κάθε ανάμιξη διαφορετικών παρτίδων θα πρέπει να καταγράφεται υποχρεωτικά στο e-honey και να δημιουργεί νέα παρτίδα, η οποία θα συνδέεται ηλεκτρονικά με όλες τις παρτίδες από τις οποίες προήλθε.

Το σύστημα θα πρέπει να διατηρεί το πλήρες ιστορικό των αναμίξεων, ώστε να είναι δυνατή η αναδρομική παρακολούθηση της προέλευσης ενός τελικού προϊόντος, ακόμη και μετά από διαδοχικές αναμίξεις.

Ιδιαίτερη σημασία έχει η δυνατότητα του συστήματος να αποτυπώνει τις πραγματικές ποσοτικές συμμετοχές κάθε προέλευσης στο τελικό προϊόν.

3. Υποχρεωτικό ηλεκτρονικό ισοζύγιο μάζας

Για τους εισαγωγείς, εμπόρους και τυποποιητές θα πρέπει να προβλέπεται ηλεκτρονικό ισοζύγιο εισροών και εκροών, με διασταύρωση των ποσοτήτων που αγοράζονται ή εισάγονται, των αποθεμάτων, των αναμίξεων και των ποσοτήτων που πωλούνται ή τυποποιούνται.

Το σύστημα θα πρέπει να μπορεί να εντοπίζει αυτόματα ουσιώδεις ασυμφωνίες μεταξύ εισροών και εκροών και να δημιουργεί σχετική ένδειξη για περαιτέρω έλεγχο.

Με τον τρόπο αυτό θα περιορίζεται σημαντικά η δυνατότητα να εμφανίζονται στην αγορά ποσότητες ή προελεύσεις που δεν μπορούν να δικαιολογηθούν από το προηγούμενο στάδιο της αλυσίδας.

4. Αυτόματη αξιολόγηση κινδύνου και στοχευμένοι έλεγχοι

Το e-honey θα πρέπει να σχεδιαστεί ώστε τα διαθέσιμα δεδομένα να αξιοποιούνται όχι μόνο για την καταγραφή αλλά και για την αξιολόγηση κινδύνου.

Ενδεικτικά, θα μπορούσαν να δημιουργούν ένδειξη αυξημένου κινδύνου σημαντικές αποκλίσεις μεταξύ δηλωμένης παραγωγικής δυνατότητας και διακινούμενων ποσοτήτων, ασυνήθιστες μεταβολές στις ποσότητες ή στην προέλευση, σύνθετες ή ασυνήθιστες αναμίξεις και επαναλαμβανόμενες ασυμφωνίες στο ισοζύγιο μιας επιχείρησης.

Οι ενδείξεις αυτές θα πρέπει να μπορούν να οδηγούν σε στοχευμένους διοικητικούς και εργαστηριακούς ελέγχους, αντί το σύστημα να περιορίζεται στην εκ των υστέρων διαπίστωση παραβάσεων.

5. Σύνδεση της ψηφιακής ιχνηλασιμότητας με εργαστηριακό έλεγχο

Η ψηφιακή καταγραφή δεν μπορεί από μόνη της να αποδείξει την αυθεντικότητα ή την πραγματική προέλευση του μελιού. Θα πρέπει επομένως να συνδέεται λειτουργικά με ένα οργανωμένο σύστημα εργαστηριακών ελέγχων.

Η δειγματοληψία θα μπορούσε να βασίζεται σε συνδυασμό τυχαίων ελέγχων και, κυρίως, αξιολόγησης κινδύνου από τα δεδομένα του e-honey. Παρτίδες ή επιχειρήσεις που εμφανίζουν αυξημένο κίνδυνο θα πρέπει να υπόκεινται σε αυξημένη ή, όπου απαιτείται, υποχρεωτική δειγματοληψία και εργαστηριακή εξέταση για την αυθεντικότητα και τη νοθεία.

Έτσι, το e-honey θα λειτουργεί ως ενιαίος μηχανισμός όπου τα ψηφιακά δεδομένα εντοπίζουν πιθανές ασυμφωνίες και οι εργαστηριακοί έλεγχοι μπορούν να επιβεβαιώνουν ή να απορρίπτουν τις σχετικές ενδείξεις.

Π*** Σ***** – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 22:11**

Η σωστή και αληθινή ιχνηλασιμότητα του μελιού περνάει υποχρεωτικά από τρία στάδια - επίπεδα, ΠΑΡΑΓΩΓΟΣ - ΠΑΡΑΓΩΓΗ - ΠΩΛΗΣΗ και εκεί θα εστιάσουμε ευλαβικά, διότι τα πράγματα είναι αρκετά απλά.

Παραγωγός είναι στην συγκεκριμένη περίπτωση ο Μελισσοκόμος είτε επαγγελματίας είτε ερασιτέχνης. Ο Μελισσοκόμος κάθε φορά που θα τρυγάει μία οποιαδήποτε ποσότητα και είδος μελιού θα στέλνει ένα δείγμα για γυροσκοπική ανάλυση, σε ένα κρατικό εργαστήριο το οποίο θα αποδίδει ένα μοναδικό αριθμό ιχνηλασιμότητας, το οποίο θα φανερώνει Μελισσοκόμο - περιοχή συλλογής μελιού - ποσότητα. Η όλη διαδικασία χωρίς κόστος για μελισσοκόμο. Έτσι καλύψαμε και τα δύο ΠΠ (ΠΑΡΑΓΩΓΟΣ - ΠΑΡΑΓΩΓΗ). Κάθε φορά που θα πουλά ο μελισσοκόμος την οποιαδήποτε ποσότητα μελιού, θα μεταφέρει συγχρόνως και ο μοναδικός αριθμός ιχνηλασιμότητας στον αγοραστή. Σε αυτή την περίπτωση ο κάθε μελισσοκόμος μπορεί άνετα να χαρακτηρίζει το μέλι του και με τοπικά τοπωνύμια.

Πάμε τώρα στην ΠΩΛΗΣΗ στην οποία εμπλέκονται και διακινητές- εισαγωγής μελιού. Απλά κάθε φορά που θα εισάγουν μέλι, θα στέλνουν στο κρατικό εργαστήριο δείγμα για γυροσκοπική ανάλυση, και παραλαβή τον μοναδικό αριθμό. Φτιάχνοντας σε ένα EXCELL το ανάλογο πρόγραμμα παρακολούθησης κωδικών που θα ενημερώνει την πλατφόρμα e-honey νομίζω ότι θα λυθούν αρκετά προβλήματα και διαστρεβλώσεις.

Άρθρο 59 – Αποζημίωση εκπαιδευτικού προσωπικού των δημοσίων Σχολών Ανώτερης Επαγγελματικής Κατάρτισης αρμοδιότητας του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων - Προσθήκη παρ. 4 στο άρθρο 23 του ν. 5035/2023

Στο άρθρο 23 του ν. 5035/2023 (Α' 76), περί ζητημάτων αποδοχών των εκπαιδευτών των δημοσίων Σχολών Ανώτερης Επαγγελματικής Κατάρτισης αρμοδιότητας του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, προστίθεται παρ. 4 ως εξής:

«4. Για τον προσδιορισμό του ύψους της αποζημίωσης και των κατηγοριών ωρομισθίων αμοιβών των εκπαιδευτών των δημοσίων Σχολών Ανώτερης Επαγγελματικής Κατάρτισης (Σ.Α.Ε.Κ.) αρμοδιότητας του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων εφαρμόζεται αναλογικά η υπό στοιχεία Κ5/45681/21.4.2023 κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Ανάπτυξης και Επενδύσεων και Παιδείας και Θρησκευμάτων «Καθορισμός ωριαίας αποζημίωσης των Εκπαιδευτών Επαγγελματικής Κατάρτισης του άρθρου 55 του ν. 4692/2020 (Α' 111)» (Β' 2768).».

Σχόλια επί του άρθρου 59

Δεν έχουν υποβληθεί δημοσιευμένα σχόλια επί του άρθρου.

Άρθρο 60 – Αναγνώριση ιδιωτικών φορέων πιστοποίησης γεωργικών προϊόντων ή συστημάτων - Εξουσιοδοτική διάταξη - Προσθήκη παρ. 2Α στο άρθρο 24 του ν. 5035/2023

1. Στο άρθρο 24 του ν. 5035/2023 (Α' 76), περί εξουσιοδοτικών διατάξεων, προστίθεται παρ. 2Α ως εξής:

«2Α. Με απόφαση του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, μετά από γνώμη του Δ.Σ. του ΕΛΓΟ – ΔΗΜΗΤΡΑ, καθορίζονται:

α) οι προϋποθέσεις και η διαδικασία αναγνώρισης των ιδιωτικών ορέων πιστοποίησης γεωργικών προϊόντων ή συστημάτων,

β) η διαδικασία επίβλεψης και ελέγχου των φορέων της περ. α),

γ) οι υποχρεώσεις των ορέων της περ. α) και του ΕΛΓΟ – ΔΗΜΗΤΡΑ,

δ) η διάρκεια ισχύος της αναγνώρισης των φορέων της περ. α),

ε) η διαδικασία ελέγχου από τον ΕΛΓΟ – ΔΗΜΗΤΡΑ των επιχειρήσεων ή εκμεταλλεύσεων που κάνουν χρήση των σχετικών ενδείξεων και σημάτων πιστοποίησης,

στ) η τήρηση και λειτουργία μητρώου επιχειρήσεων ή εκμεταλλεύσεων που κάνουν χρήση των σχετικών ενδείξεων και σημάτων πιστοποίησης, οι αρμόδιες αρχές και η διαδικασία εγγραφής και διαγραφής από το μητρώο, ο τύπος και το ακριβές περιεχόμενό του, η διασύνδεσή του με άλλα μητρώα και κάθε άλλο σχετικό θέμα για την εφαρμογή της περ. ζα) της παρ. 2 του άρθρου 4.

Με όμοια απόφαση καθορίζονται οι περιπτώσεις μη συμμόρφωσης των φορέων της περ. α) και των πιστοποιημένων από αυτούς επιχειρήσεων ή εκμεταλλεύσεων με τις υποχρεώσεις τους, καθώς και το είδος, το ύψος, τα αρμόδια όργανα και η διαδικασία επιβολής των σχετικών κυρώσεων.».

2. Η ισχύς των αποφάσεων αναγνώρισης των ιδιωτικών φορέων πιστοποίησης γεωργικών προϊόντων ή συστημάτων που έληξαν μετά τις 31.12.2022 παρατείνεται από τη λήξη τους έως την 31η.10.2024.

Σχόλια επί του άρθρου 60

Δεν έχουν υποβληθεί δημοσιευμένα σχόλια επί του άρθρου.

Άρθρο 61 – Παράταση της προθεσμίας αυτοδίκαιης κατάργησης της Υπηρεσίας Διαχείρισης Έργων Ταμείου Ανάκαμψης του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων

Η ημερομηνία της παρ. 1 του άρθρου 3 του π.δ. 37/2022 (Α' 102), περί αυτοδίκαιης κατάργησης της Υπηρεσίας Διαχείρισης Έργων Ταμείου Ανάκαμψης του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, μετατίθεται για την 31η.12.2028.

Σχόλια επί του άρθρου 61

Ηλίας Κορομπλής – 28 Αυγούστου 2026, 15:38

Εφόσον η Υπηρεσία που αναφέρεται στο υπόψη Άρθρο είναι η:

Μονάδα Δημοσίων Επενδύσεων Ταμείου Ανάκαμψης και λοιπών χρηματοδοτικών μέσων της

Ειδικής Υπηρεσίας Εφαρμογής Άμεσων Ενισχύσεων και Τομεακών Παρεμβάσεων (ΕΥΕ ΑΕΤΠ)

της ΓΓΕΠΥ,

θα ήταν ωφέλιμο - μετά την απολύτως απαραίτητη μετάθεση της κατάργησής της - να μετασχηματιστεί στη Μονάδα Διαχείρισης και Παρακολούθησης Συμβάσεων Έργων Αρδευτικών Δικτύων διότι συνιστά κοινή πρακτική διεθνώς η Ομάδα που συμμετέχει στην ωρίμανση, δημοπράτηση και συμβασιοποίηση των Έργων, να συνεχίζει και με τη Διαχείριση των Συμβάσεων αυτών, δεδομένου ότι φέρει τη γνώση και την εμπειρία, πολλώ δε μάλλον που βασικά πρόκειται για Συμβάσεις Σύμπραξης (ΣΔΙΤ) οι οποίες θεωρούνται Ιδιαίτερα Πολύπλοκες Συμβάσεις.

Στην παρ. 2 του άρθρου 10 του ν. 1790/1988 (Α' 134), περί προέδρου, αρμοδιοτήτων, αντιμισθίας, ασφάλισης, προστίθεται περ. ιστ) και, μετά από νομοτεχνικές βελτιώσεις, η παρ. 2 διαμορφώνεται ως εξής:

«2. Ο Πρόεδρος είναι το ανώτατο εκτελεστικό όργανο του ΕΛ.Γ.Α. και έχει τις ακόλουθες αρμοδιότητες:

α) Εκπροσωπεί τον ΕΛ.Γ.Α. στις σχέσεις του με τις εθνικές αρχές και τις αρχές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όταν αυτό απαιτείται.

β) Συγκαλεί το Δ.Σ. και διευθύνει τις συνεδριάσεις του.

γ) Παρακολουθεί τη λειτουργία του ΕΛ.Γ.Α. και ενημερώνει σχετικά το Δ.Σ.

δ) Καθορίζει τα θέματα της ημερήσιας διάταξης των συνεδριάσεων του Δ.Σ.

ε) Εκδίδει και υπογράφει τα αντίγραφα και τα αποσπάσματα των πρακτικών του Δ.Σ. και είναι υπεύθυνος για την ορθή εφαρμογή των αποφάσεών του.

στ) Υποβάλλει στο Δ.Σ. του ΕΛ.Γ.Α. τις προτάσεις και εισηγήσεις που απαιτούνται για την πραγματοποίηση όσων προβλέπονται στο άρθρο 2 του νόμου αυτού.

ζ) Προϊσταται των υπηρεσιών του ΕΛ.Γ.Α.

η) Υπογράφει τα έγγραφα του ΕΛ.Γ.Α.

θ) Εισηγείται στο Δ.Σ. θέματα κατάστασης του προσωπικού του ΕΛ.Γ.Α.

ι) Είναι πειθαρχικώς προϊστάμενος των υπαλλήλων του ΕΛ.Γ.Α.

ια) Εγκρίνει τις δαπάνες που είναι απαραίτητες για τη λειτουργία του ΕΛ.Γ.Α. μέχρι το ποσό που ορίζεται με απόφαση του Δ.Σ.

ιβ) Αποφασίζει για έκτακτα και επείγουσας φύσης προβλήματα και υποβάλλει για έγκριση στο Δ.Σ. τις αποφάσεις αυτές, στην πρώτη χρονικά συνεδρίασή του, εκτός ημερήσιας διάταξης.

ιγ) Μεριμνά για την κατάρτιση του προϋπολογισμού, ισολογισμού και απολογισμού του ΕΛ.Γ.Α.

ιδ) Υπογράφει για λογαριασμό του ΕΛ.Γ.Α. τις ειδικές συλλογικές συμβάσεις εργασίας που καταρτίζονται από το Δ.Σ.

ιε) Αποφασίζει την αποστολή στο εξωτερικό, υπαλλήλων του ΕΛ.Γ.Α. για εκτέλεση υπηρεσίας, για συμμετοχή σε συνέδρια, σεμινάρια, εκπαίδευση, μετεκπαίδευση, καθώς και για την πρόσκληση ειδικών εμπειρογνομόνων από το εξωτερικό στην Ελλάδα για εκτέλεση υπηρεσίας του ΕΛ.Γ.Α.

Στους ανωτέρω καταβάλλονται δαπάνες μετακίνησης σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2685/1999, όπως κάθε φορά ισχύουν.

ιστ) Αποφασίζει για την κατανομή των θέσεων προσωπικού κατά κατηγορία, κλάδο και ειδικότητα στις

επιμέρους οργανικές μονάδες της Κεντρικής Διοίκησης και των Περιφερειακών Υποκαταστημάτων.».

Σχόλια επί του άρθρου 62

Δεν έχουν υποβληθεί δημοσιευμένα σχόλια επί του άρθρου.

Άρθρο 63 – Μη προβολή δικαιωμάτων του Δημοσίου - Προσθήκη παρ. 5, 6 και 7 στο άρθρο 16 του ν. 5024/2023

Στο άρθρο 16 του ν. 5024/2023 (Α' 41), περί μη προβολής δικαιωμάτων του Δημοσίου επί ακινήτων που αποτέλεσαν αντικείμενο διανομής σύμφωνα με τις διατάξεις της αγροτικής νομοθεσίας, προστίθενται παρ. 5, 6 και 7 ως εξής:

«5. Ως προς τις εκτάσεις γης που αποκαλύφθηκαν από την αποστράγγιση της Λίμνης Κάρλας του άρθρου 46 του ν. 5035/2023 (Α' 76), περί ρύθμισης θεμάτων ακινήτων διαχειριστικής αρμοδιότητας Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, εφαρμόζονται η παρ. 4 και οι κατ' εξουσιοδότηση κανονιστικές αποφάσεις του δεύτερου εδαφίου της παρ. 6 του άρθρου 19, περί μη προβολής δικαιωμάτων του Δημοσίου.

6. Στις περιοχές που υπάγονται στην παρ. 4 και στις κατ' εξουσιοδότηση κανονιστικές αποφάσεις του δεύτερου εδαφίου της παρ. 6 του άρθρου 19:

α) εφαρμόζεται η περ. δ) της παρ. 2 του άρθρου 6 του ν. 2664/1998 (Α' 275), περί διόρθωσης πρώτων εγγραφών με κτηματολογική διαμεσολάβηση ή το άρθρο 18 του ν. 2664/1998, περί διόρθωσης προδήλων σφαλμάτων,

β) αγωγή ή ένδικα μέσα από το Δημόσιο, ασκούνται παραδεκτά, μόνο εάν αναφέρεται ειδικά στο δικόγραφο ότι συντρέχει λόγος προβολής του δικαιώματος, κατά την παρ. 4 και τις κατ' εξουσιοδότηση κανονιστικές αποφάσεις του δεύτερου εδαφίου της παρ. 6 του άρθρου 19.

7. Εφόσον ολοκληρωθεί υπέρ του τρίτου η διαδικασία του παρόντος, εκκρεμείς αιτήσεις υπαγωγής στο άρθρο 22 του ν. 4061/2012 (Α' 66), περί μη προβολής δικαιωμάτων κυριότητας από το Δημόσιο, οι οποίες έχουν υποβληθεί για το ίδιο ακίνητο, αρχειοθετούνται.».

Σχόλια επί του άρθρου 63

Β*** Π***** Ψ***** – 25 Αυγούστου 2026, 06:08**

ΘΕΤΙΚΟ

Σ*** Β***** – 26 Αυγούστου 2026, 13:05**

Η παρ. 1 του άρθρου 16 του ν. 5024/2023 τροποποιήθηκε με το άρθρο 57 του ν. 5113/2024 που ισχύει από 21.6.2024 και ορίζει ότι «1. Το Δημόσιο δεν προβάλλει δικαιώματα και απέχει από την άσκηση αγωγών της παρ. 2 του άρθρου 6 του ν. 2664/1998 (Α&α; 275) ως προς ακίνητα τα οποία κείνται σε εκτάσεις εντός σχεδίων πόλεως ή οικισμού, για τα οποία δεν εφαρμόζεται ο ν. 998/1979 (Α&α; 289), εφόσον σωρευτικά πληρούνται οι κάτωθι προϋποθέσεις:

α) ο ιδιώτης έχει αναγραφεί ως κύριος στις πρώτες κτηματολογικές εγγραφές...." κτλ κτλ

Επειδή θα δημιουργηθούν αμφιβολίες ως προς την έκταση εφαρμογής της νέας διάταξης και επειδή υπάρχουν και πολίτες που ήδη διώκονται ποινικά από το Δημόσιο, παρότι στο κτηματολόγιο έχουν καταχωριστεί ως κύριοι

του ακινήτου τους, θα πρέπει στην παράγραφο 6 να προστεθούν περιπτώσεις γ) και δ) που να ορίζουν ρητά ότι:
<> και
<>

Σ*** Β***** – 26 Αυγούστου 2026, 18:22**

ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΗ ΣΧΟΛΙΟΥ ΜΟΥ

Επειδή θα δημιουργηθούν αμφιβολίες ως προς την έκταση εφαρμογής της νέας διάταξης και επειδή υπάρχουν και πολίτες που ήδη διώκονται ποινικά από το Δημόσιο, παρότι στο κτηματολόγιο έχουν καταχωριστεί ως κύριοι του ακινήτου τους, θα πρέπει στην παράγραφο 6 να προστεθούν περιπτώσεις γ) και δ) που να ορίζουν ρητά ότι:
<> και
<>

Σ*** Β***** – 31 Αυγούστου 2026, 11:46**

ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΗ ΣΧΟΛΙΟΥ ΜΟΥ γ) Το Δημόσιο δεν προβάλλει δικαιώματα και απέχει από την άσκηση αγωγών της παρ. 2 του άρθρου 6 του ν. 2664/1998 (Α&α; 275) ως προς ακίνητα τα οποία κείνται σε εκτάσεις εντός σχεδίων πόλεως ή οικισμού, για τα οποία δεν εφαρμόζεται ο ν. 998/1979 (Α&α; 289), εφόσον ο ιδιώτης έχει αναγραφεί ως κύριος στις πρώτες κτηματολογικές εγγραφές και δ) Ποινικές διώξεις που έχουν ασκηθεί κατά προσώπων που έχουν αναγραφεί ως κύριοι στις πρώτες κτηματολογικές εγγραφές και στις οποίες το Δημόσιο έχει δηλώσει παράσταση προς υποστήριξη της κατηγορίας σε σχέση με το ακίνητο της εγγραφής, καταργούνται, σε οποιοδήποτε στάδιο και αν εκκρεμούν αυτές.

Χ*** Τ***** – 4 Σεπτεμβρίου 2026, 12:02**

Θα πρέπει να διευκρινιστεί και να αποτυπώνεται με ακρίβεια και σαφήνεια α) ποια θεωρείται ιδιωτική περιουσία του δημοσίου και β) εάν το άρθρο 16 εφαρμόζεται και στα ακίνητα τα οποία ενώ έχει ολοκληρωθεί η κτηματογράφηση και έχουμε κτηματολογικές εγγραφές, δεν έχουν ακόμα εξεταστεί οι αιτήσεις διόρθωσης και οι ενστάσεις από τις Επιτροπές Εξέτασης Υποθέσεων Κτηματογράφησης,

Γ*** Χ***** Π***** – 5 Σεπτεμβρίου 2026, 21:02**

ΒΑΣΙΚΕΣ ΓΕΝΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ.

1. Η προστασία της ασφάλειας των συναλλαγών και των καλόπιστων ιδιωτών είναι θεμιτή.
2. Δεν είναι όμως θεμιτή η δημιουργία μηχανισμού στον οποίο η διοικητική αδράνεια του παρελθόντος υποκαθιστά την απόδειξη ιδιωτικής κυριότητας.
3. Μετά την ψήφιση του ν. 5293/2026 δεν δικαιολογείται η διατήρηση ενός παράλληλου, σαφώς ευνοϊκότερου και λιγότερο ασφαλούς καθεστώτος της παρ. 4 του άρθρου 16 ν. 5024/2023.
4. Η παρ. 4 πρέπει να αυστηροποιηθεί και να εναρμονισθεί με τον ν. 5293/2026 πριν από οποιαδήποτε περαιτέρω διεύρυνση της μη προβολής δικαιωμάτων του Δημοσίου.
5. Η μη προβολή δικαιωμάτων του Δημοσίου πρέπει να προστατεύει αποδεδειγμένες και καλόπιστες ιδιωτικές καταστάσεις και όχι να λειτουργεί ως υποκατάστατο της απόδειξης κυριότητας.

Η προτεινόμενη περαιτέρω ενίσχυση του καθεστώτος της παρ. 4 του άρθρου 16 του ν. 5024/2023 επιβάλλει, πριν από οποιαδήποτε νέα δικονομική διευκόλυνση ή επέκτασή του, την επανεξέταση των ίδιων των ουσιαστικών προϋποθέσεων μη προβολής δικαιωμάτων του Δημοσίου.

Η υφιστάμενη ρύθμιση, όπως εξειδικεύθηκε με την ΚΥΑ 2605/2024, εμφανίζει σοβαρό έλλειμμα προστασίας της δημόσιας περιουσίας και οδηγεί, ιδίως για ακίνητα εκτός σχεδίου ή οικισμού, σε αποτελέσματα που δύσκολα μπορούν να δικαιολογηθούν από την αρχή της ασφάλειας των συναλλαγών.

Ειδικότερα, είναι νομοθετικά παράδοξο η μη έκδοση στο παρελθόν Πρωτοκόλλου Διοικητικής Αποβολής, Πρωτοκόλλου Καθορισμού Αποζημίωσης Αυθαίρετης Χρήσης ή προστίμου αυθαίρετης κατάληψης να λειτουργεί ουσιαστικά ως βασική προϋπόθεση υπέρ του τρίτου, χωρίς ταυτόχρονα να απαιτείται να αποδεικνύεται ότι ο ίδιος ή οι δικαιοπάροχοί του είχαν πράγματι επί μακρό χρόνο νομή, κατοχή ή άλλη πραγματική και ιστορικά διαπιστώσιμη σχέση με το συγκεκριμένο ακίνητο.

Η απουσία διοικητικού μέτρου προστασίας δεν αποτελεί απόδειξη ιδιωτικού δικαιώματος.

Πολύ περισσότερο, δεν μπορεί να αποκτά ευνοϊκή έννομη συνέπεια υπέρ προσώπου το γεγονός ότι η Διοίκηση δεν είχε λάβει στο παρελθόν μέτρο εναντίον του, όταν το πρόσωπο αυτό ή οι δικαιοπάροχοί του ενδέχεται να μην είχαν καν εμφανισθεί προηγουμένως ως νομείς, κάτοχοι ή διεκδικητές του ακινήτου. Σε μια τέτοια περίπτωση δεν υπήρχε αντικειμενικά καν πρόσωπο έναντι του οποίου η Διοίκηση θα μπορούσε να έχει εκδώσει σχετικό μέτρο.

Η αδυναμία αυτή καθίσταται ακόμη πιο εμφανής μετά την ψήφιση του ν. 5293/2026.

Με τα άρθρα 12 έως 14 του νόμου αυτού ο νομοθέτης, για το ίδιο ουσιαστικά πεδίο της μη προβολής δικαιωμάτων του Δημοσίου, επέλεξε σαφώς αυστηρότερο και ορθολογικότερο σύστημα, απαιτώντας αντικειμενικά στοιχεία που συνδέουν πραγματικά τον τρίτο με το ακίνητο, όπως:

- παλαιό μεταγεγραμμένο τίτλο,
 - προσωρινό παραχωρητήριο ή έναρξη διαδικασίας διανομής προς τον ίδιο ή τον δικαιοπάροχό του,
 - συνδρομή συγκεκριμένων προϋποθέσεων της αγροτικής νομοθεσίας,
 - έγγραφη υπόδειξη εγκατάστασης από δημόσια αρχή,
- ή, όταν η αξίωση θεμελιώνεται στη νομή, δικαστική απόδειξη καλόπιστης νομής επί τουλάχιστον σαράντα έτη πριν από την 19η Μαρτίου 2003.

Δεν είναι νομοθετικά συνεπές να θεσπίζεται το 2026 ένα τέτοιο αυστηρό σύστημα απόδειξης και ταυτόχρονα να διατηρείται παράλληλα η παρ. 4 του άρθρου 16 ν. 5024/2023, η οποία επιτρέπει την επίτευξη του ίδιου ή και ευνοϊκότερου αποτελέσματος με σαφώς χαλαρότερες προϋποθέσεις.

Η ασυνέπεια επιτείνεται από την παρ. 4 του άρθρου 12 ν. 5293/2026, κατά την οποία οι προϋφιστάμενες διαδικασίες μη προβολής διατηρούνται και μπορούν να επιλέγονται από τους τρίτους. Έτσι, οι αυστηρές εγγυήσεις που μόλις θέσπισε ο νομοθέτης κινδυνεύουν στην πράξη να καταστούν χωρίς αντικείμενο, αφού ο ενδιαφερόμενος μπορεί να επιλέξει το ευνοϊκότερο προγενέστερο καθεστώς.

Το αποτέλεσμα είναι μία ανεξήγητη διαφοροποίηση μεταξύ τρίτων που ζητούν ουσιαστικά το ίδιο πράγμα: τη μη προβολή δικαιωμάτων του Δημοσίου.

Ιδίως δε για διανεμητές εκτάσεις εκτός σχεδίου ή οικισμού, η υφιστάμενη ρύθμιση είναι υπερβολικά ευρεία. Η Πολιτεία δεν μπορεί να οδηγείται σε παραίτηση από την προστασία δημόσιας ακίνητης περιουσίας χωρίς να απαιτεί από τον τρίτο κάποια ουσιαστική απόδειξη ιστορικού δικαιώματος, πραγματικής κατοχής ή καλόπιστης μακροχρόνιας νομής.

Η μη προβολή δικαιωμάτων αποτελεί εξαιρετική ρύθμιση και πρέπει να εφαρμόζεται μόνο όταν υπάρχουν ισχυρές αντικειμενικές ενδείξεις ότι η διατήρηση της αξίωσης του Δημοσίου θα ήταν πράγματι άδικη έναντι μιας παγιωμένης ιδιωτικής κατάστασης. Δεν μπορεί να λειτουργεί ως μηχανισμός θεραπείας τίτλων προσώπων που εμφανίζονται εκ των υστέρων χωρίς προηγούμενη αποδεδειγμένη σχέση με το ακίνητο.

Για τον λόγο αυτό προτείνεται, στο πλαίσιο του άρθρου 63 του υπό διαβούλευση σχεδίου νόμου, να τροποποιηθεί ταυτόχρονα η παρ. 4 του άρθρου 16 ν. 5024/2023 και να εναρμονισθεί με τις αυστηρότερες εγγυήσεις των άρθρων 12 και 14 του ν. 5293/2026.

Ειδικότερα, η μη προβολή δικαιωμάτων σε διανεμητές εκτάσεις θα πρέπει να επιτρέπεται μόνο εφόσον, πέραν της μη ύπαρξης άλλης αιτίας δικαιώματος του Δημοσίου, ο τρίτος αποδεικνύει τουλάχιστον μία ουσιαστική και ιστορικά επαληθεύσιμη σύνδεση με το ακίνητο, όπως:

- α) παλαιό μεταγεγραμμένο τίτλο του ίδιου ή δικαιοπαρόχου του,
- β) προσωρινό παραχωρητήριο, πίνακα διανομής ή άλλη διοικητική πράξη από την οποία προκύπτει ότι ο ίδιος ή δικαιοπάροχός του ήταν δικαιούχος της συγκεκριμένης διανομής,
- γ) έγγραφη εγκατάσταση ή υπόδειξη κατοχής από δημόσια αρχή,
- ή
- δ) αποδεδειγμένη ενώπιον δικαστηρίου καλόπιστη και μακροχρόνια νομή, κατ' αντιστοιχία τουλάχιστον προς τις εγγυήσεις του άρθρου 12 παρ. 2 και του άρθρου 14 παρ. 5 του ν. 5293/2026.

Η απλή μη έκδοση παλαιού διοικητικού μέτρου αποβολής ή αποζημίωσης δεν πρέπει να αρκεί.

Αντίστοιχα, η απλή επίκληση πρωτότυπου τρόπου κτήσης σε μεταγενέστερο συμβολαιογραφικό τίτλο δεν πρέπει, χωρίς απόδειξη της πραγματικής νομής που θεμελιώνει τον επικαλούμενο τρόπο κτήσης, να οδηγεί σε υποχρεωτική παραίτηση του Δημοσίου από την προβολή της κυριότητάς του.

Πριν, συνεπώς, θεσπισθούν με την προτεινόμενη παρ. 6 του άρθρου 16 νέες δυνατότητες κτηματολογικής διαμεσολάβησης, διόρθωσης εγγραφών και πρόσθετοι περιορισμοί στην άσκηση αγωγών ή ενδίκων μέσων από το Δημόσιο, είναι αναγκαίο να διορθωθεί πρώτα η υπέρμετρα ευρεία ουσιαστική βάση της παρ. 4.

Η προστασία του καλόπιστου πολίτη είναι απολύτως θεμιτός νομοθετικός σκοπός. Δεν μπορεί όμως να ταυτίζεται με την άνευ ουσιαστικής απόδειξης παραίτηση από δημόσια περιουσία. Μετά τον ν. 5293/2026 δεν υφίσταται πλέον κανένας πειστικός λόγος να διατηρείται για την παρ. 4 του άρθρου 16 ν. 5024/2023 ένα σαφώς χαλαρότερο και λιγότερο ασφαλές καθεστώς. Η διάταξη πρέπει να εναρμονισθεί άμεσα με τις εγγυήσεις του νεότερου νόμου.

Χ*** Τ***** – 7 Σεπτεμβρίου 2026, 09:44**

Πέραν των όσων, πολύ ορθά, αναφέρει ο Γ****Χ****Π***, θα πρέπει να προσθέσουμε και το άρθρο 22, του Ν.4061/2012 περί μη προβολής δικαιωμάτων του Δημοσίου, ο οποίος εναρμονίζεται με το πνεύμα και τις προϋποθέσεις που θέτει ο ν. 5293/2026, και που στην περίπτωση του ν.4061/2012, την αρμοδιότητα δεν την έχει ένας υπάλληλος αλλά η Επιτροπή Θεμάτων Γης και Επίλυσης Διαφορών. Απλά δεν είναι, τουλάχιστον για εμένα, αν ο ν.5024/2023 έχει εφαρμογή στα ίδια ακίνητα με αυτά που έχουν οι ν.4061/2012 και 5293/2026, αφού ο ν.5024/2023 αφορά ακίνητα που διαχειρίζεται το Υπουργείο Οικονομικών τα οποία έχουν αποτελέσει αντικείμενο διανομής ενώ οι δύο άλλοι νόμοι αφορούν ακίνητα που διαχειρίζεται το ΥΠΑΑΤ.

Άρθρο 64 – Εφαρμογή της κοινωνικής αιρεσιμότητας - Εξουσιοδοτική διάταξη - Προσθήκη παρ. 21Α στο άρθρο 63 του ν. 4914/2022

Στο άρθρο 63 του ν. 4914/2022 (Α' 61), περί εξουσιοδοτικών διατάξεων, προστίθεται παρ. 21Α ως εξής:

«21Α. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού και του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων ρυθμίζονται ζητήματα εφαρμογής:

α) του Κανονισμού (ΕΕ) 2021/2115 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 2ας Δεκεμβρίου 2021, σχετικά με τη θέσπιση κανόνων για τη στήριξη των στρατηγικών σχεδίων που πρέπει να καταρτίζονται από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής (στρατηγικά σχέδια για την ΚΓΠ) και να χρηματοδοτούνται από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) και την κατάργηση των κανονισμών (ΕΕ)1305/2013 και (ΕΕ) 1307/2013 (L 435),

β) των άρθρων 87 έως 89 του Κανονισμού (ΕΕ) 2021/2116 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 2ας Δεκεμβρίου 2021 σχετικά με τη χρηματοδότηση, τη διαχείριση και την παρακολούθηση της κοινής γεωργικής πολιτικής και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ)1306/2013 (L 435), καθώς και

γ) των εκτελεστικών ή των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που προβλέπονται στους Κανονισμούς των περ. α) και β), που αφορούν την κοινωνική αιρεσιμότητα, όπως οι σχετικές υποχρεώσεις των δικαιούχων ενισχύσεων, ο έλεγχος των δικαιούχων, το σύστημα διαβίβασης δεδομένων, οι διοικητικές κυρώσεις, ο τρόπος επιβολής τους, ο καθορισμός των αρμοδιοτήτων και των διοικητικών διαδικασιών, η σύσταση και η συγκρότηση συλλογικών οργάνων και κάθε άλλο σχετικό θέμα.».

Σχόλια επί του άρθρου 64

Χ*** Μ***** – 26 Αυγούστου 2026, 11:59**

Η εξουσιοδοτική διάταξη αφορά μόνο στην εφαρμογή της κοινωνικής αιρεσιμότητας.

Με τον τρόπο που διατυπώνεται το άρθρο δημιουργεί αμφισημία για τον αν με την εν λόγω Κοινή Απόφαση ρυθμίζονται:

- όλα τα ζητήματα εφαρμογής των Κανονισμού 2021/2115 (σημείο α), του Καν. 2021/2116 (σημείο β) συμπεριλαμβανομένων των εκτελεστικών και κατ' εξουσιοδότηση κανονισμών που αφορούν την

κοινωνική αιρεσιμότητα (σημείο γ), ή

- ρυθμίζονται μόνο ζητήματα εφαρμογής της κοινωνικής αιρεσιμότητας κατ'εφαρμογή των κανονισμών των σημείων α), β) και γ).

Κατά τη γνώμη μου καλό είναι να αναδιατυπωθεί το άρθρο ως εξής:

" 21Α. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού και του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων ρυθμίζονται ζητήματα κοινωνικής αιρεσιμότητας όπως οι σχετικές υποχρεώσεις των δικαιούχων ενισχύσεων, ο έλεγχος των δικαιούχων, το σύστημα διαβίβασης δεδομένων, οι διοικητικές κυρώσεις, ο τρόπος επιβολής τους, ο καθορισμός των αρμοδιοτήτων και των διοικητικών διαδικασιών, η σύσταση και η συγκρότηση συλλογικών οργάνων και κάθε άλλο σχετικό θέμα, κατ'εφαρμογή των κανονισμών:

α) 2021/2115

β) 2021/2116

γ) των εκτελεστικών ή των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που προβλέπονται στους Κανονισμούς των περ. α) και β)

Χ*** Μ***** – 26 Αυγούστου 2026, 12:14**

Με τον τρόπο που διατυπώνεται το άρθρο δημιουργεί σύγχυση/αμφισημία για τον αν με την εν λόγω Κοινή Απόφαση ρυθμίζονται:

- όλα τα ζητήματα εφαρμογής των Κανονισμού 2021/2115 (σημείο α), του Καν. 2021/2116 (σημείο β) συμπεριλαμβανομένων των εκτελεστικών και κατ'εξουσιοδότηση κανονισμών που αφορούν την κοινωνική αιρεσιμότητα (σημείο γ), ή

- ρυθμίζονται μόνο ζητήματα εφαρμογής της κοινωνικής αιρεσιμότητας κατ'εφαρμογή των κανονισμών των σημείων α), β) και γ).

Κατά τη γνώμη μου καλό θα ήταν να αναδιατυπωθεί το άρθρο ως εξής:

" 21Α. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού και του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων ρυθμίζονται ζητήματα κοινωνικής αιρεσιμότητας όπως οι σχετικές υποχρεώσεις των δικαιούχων ενισχύσεων, ο έλεγχος των δικαιούχων, το σύστημα διαβίβασης δεδομένων, οι διοικητικές κυρώσεις, ο τρόπος επιβολής τους, ο καθορισμός των αρμοδιοτήτων και των διοικητικών διαδικασιών, η σύσταση και η συγκρότηση συλλογικών οργάνων και κάθε άλλο σχετικό θέμα, κατ'εφαρμογή των κανονισμών:

α) 2021/2115, άρθρο 15

β) 2021/2116, άρθρα 87-89

γ) των εκτελεστικών ή των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που προβλέπονται στους Κανονισμούς των περ. α) και β)

Άρθρο 65 – Αποδοχές μεταφερόμενου προσωπικού των Οργανισμών Εγγείων Βελτιώσεων - Τροποποίηση παρ. 5 άρθρου 6 ν. 5106/2024

Στην παρ. 5 του άρθρου 6 του ν. 5106/2024 (Α' 63), περί κατάργησης των Οργανισμών Εγγείων Βελτιώσεων στη Θεσσαλία και υπαγωγής τους στον Οργανισμό Διαχείρισης Υδάτων Θεσσαλίας Ανώνυμη Εταιρεία, προστίθενται νέα εδάφια, τρίτο και τέταρτο και η παρ. 5 διαμορφώνεται ως εξής:

«5. Κατά παρέκκλιση κάθε άλλης διάταξης, μεταφέρεται στον Ο.Δ.Υ.Θ. Α.Ε. το προσωπικό με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου και ορισμένου χρόνου που απασχολούνταν στους Ο.Ε.Β., το οποίο καθίσταται προσωπικό του Ο.Δ.Υ.Θ. Α.Ε. και κατατάσσεται σε αντίστοιχες με αυτές που ήδη κατείχαν, ανά κατηγορία και κλάδο ή ειδικότητα, οργανικές ή προσωποπαγείς θέσεις, οι οποίες συστήνονται αυτοδικαίως, με βάση τα τυπικά τους προσόντα. Για τις θέσεις αυτές εκδίδεται διαπιστωτική πράξη του αρμόδιου για διορισμό οργάνου, η οποία ισχύει από την έκδοση της απόφασης της παρ. 1 για όλες τις έννομες συνέπειες. Εφόσον οι τακτικές αποδοχές των μεταφερόμενων υπαλλήλων που προκύπτουν από τη θέση τους στον Ο.Δ.Υ.Θ. Α.Ε. υπολείπονται των

τακτικών αποδοχών που καταβάλλονταν κατά τον χρόνο της μεταφοράς, η διαφορά διατηρείται ως προσωπική. Για τον υπολογισμό της προσωπικής διαφοράς του προηγούμενου εδαφίου λαμβάνεται υπόψη το σύνολο των τακτικών αποδοχών, καθώς και της τυχόν καταβαλλόμενης οικογενειακής παροχής, πλην του επιδόματος επικίνδυνης και ανθυγιεινής εργασίας και του επιδόματος παραμεθόριων περιοχών. Ο χρόνος προϋπηρεσίας των μεταφερόμενων υπαλλήλων αναγνωρίζεται για όλες τις υπηρεσιακές και μισθολογικές συνέπειες και η υπαλληλική τους κατάσταση διέπεται από το ασφαλιστικό και συνταξιοδοτικό καθεστώς της παρ. 2 του άρθρου 4 του ν. 3408/2005 (Α' 272). Σε περίπτωση λύσης ή με οποιονδήποτε τρόπο κατάργησης του Ο.Δ.Υ.Θ. Α.Ε., το προσωπικό, που συνδέεται με σύμβαση Ιδιωτικού Δικαίου Αορίστου Χρόνου, μεταφέρεται σε υπηρεσίες του Δημοσίου, με το ίδιο εργασιακό καθεστώς.».

Σχόλια επί του άρθρου 65

Δεν έχουν υποβληθεί δημοσιευμένα σχόλια επί του άρθρου.

Άρθρο 66 – Καθεστώς επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και θεσμικό πλαίσιο λειτουργίας και διακυβέρνησης του Ολοκληρωμένου Πληροφοριακού Συστήματος της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής - Αντικατάσταση παρ. 4, 5 και 7 άρθρου 53 ν. 4914/2022

1. Η παρ. 4 του άρθρου 53 του ν. 4914/2022 (Α' 61), περί δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και ο Οργανισμός Πληρωμών, ήτοι η Ανεξάρτητη Αρχή Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.), έκαστος εξ αυτών κατά λόγο αρμοδιότητας, είναι αυτοτελώς υπεύθυνοι επεξεργασίας.».

2. Η παρ. 5 του άρθρου 53 του ν. 4914/2022 αντικαθίσταται ως εξής:

«5. Οι Ειδικές Υπηρεσίες και οι Ενδιάμεσοι Φορείς του ΣΣ ΚΑΠ που εποπτεύονται από το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων υποχρεούνται να συμμορφώνονται πλήρως, στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων τους, με α) τις οδηγίες και τις υποχρεώσεις που θέτει το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, ως υπεύθυνος επεξεργασίας, και β) τις ρυθμίσεις για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που υφίστανται επεξεργασία κατά τη διαχείριση των παρεμβάσεων του ΣΣ ΚΑΠ, σύμφωνα με τον Γενικό Κανονισμό για την Προστασία Δεδομένων και τον ν. 4624/2019 (Α' 137).

Το σύνολο των φορέων που διενεργούν πράξεις για την εξυπηρέτηση του σκοπού επεξεργασίας της παρ. 4, ανεξαρτήτως του αν εποπτεύονται ή όχι από το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, με εξαίρεση τον Οργανισμό Πιστοποίησης του άρθρου 19 του παρόντος, υπέχει ως προς τις πράξεις αυτές θέση εκτελούντος την επεξεργασία για λογαριασμό του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και του Οργανισμού Πληρωμών, ως αυτοτελώς υπεύθυνων επεξεργασίας, κατά την έννοια της περ. 8 του άρθρου 4 του Γενικού Κανονισμού για την Προστασία Δεδομένων.

Η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τους εκτελούντες την επεξεργασία του δεύτερου εδαφίου διενεργείται βάσει της οικείας απόφασης ανάθεσης καθηκόντων και της σχετικής Σύμβασης Διασφάλισης Επιπέδου Ποιότητας Υπηρεσιών, η οποία καθορίζει τις υποχρεώσεις και τα δικαιώματα του υπευθύνου επεξεργασίας και των εκτελούντων την επεξεργασία. Οι ανωτέρω φορείς υποχρεούνται να συμμορφώνονται, στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων τους, με τις οδηγίες και τις υποχρεώσεις που θέτουν οι αυτοτελώς υπεύθυνοι επεξεργασίας κατά το δεύτερο εδάφιο, καθώς και με τον Γενικό Κανονισμό για την Προστασία Δεδομένων και τον ν. 4624/2019 για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που

υφίστανται επεξεργασία κατά τη διαχείριση των ανωτέρω πράξεων.».

3. Η παρ. 7 του άρθρου 53 του ν. 4914/2022 αντικαθίσταται ως εξής:

«7. Με απόφαση του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, ρυθμίζεται κάθε τεχνικό, οργανωτικό και λεπτομερειακό θέμα που αφορά στην εφαρμογή των παρ. 4 και 5, κατά το μέρος που εμπίπτει στις αρμοδιότητες του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων. Με απόφαση του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε., ρυθμίζεται κάθε τεχνικό, οργανωτικό και λεπτομερειακό θέμα που αφορά στην εφαρμογή των παρ. 4 και 5, κατά το μέρος που εμπίπτει στις αρμοδιότητες του Οργανισμού Πληρωμών. Με την επιφύλαξη του άρθρου 67 του ν. 5264/2025 (Α' 239), με τις αποφάσεις των εδαφίων πρώτου και δεύτερου, καθορίζονται ιδίως οι κατηγορίες δεδομένων και υποκειμένων, οι αποδέκτες, οι όροι πρόσβασης και διαβίβασης, οι χρόνοι τήρησης, τα τεχνικά και οργανωτικά μέτρα ασφάλειας, η διαδικασία άσκησης δικαιωμάτων, η διαχείριση περιστατικών παραβίασης, οι υποχρεώσεις των εκτελούντων την επεξεργασία και η διαδικασία αξιολόγησης της ανάγκης διενέργειας εκτίμησης αντικτύπου κατά το άρθρο 35 του Κανονισμού (ΕΕ) 2016/679.».

Σχόλια επί του άρθρου 66

Δεν έχουν υποβληθεί δημοσιευμένα σχόλια επί του άρθρου.

Άρθρο 67 – Αρμοδιότητες του Οργανισμού Πληρωμών σχετικά με το Ολοκληρωμένο Πληροφοριακό Σύστημα Κοινής Αγροτικής Πολιτικής - Τροποποίηση άρθρου 58 ν. 4914/2022

Στο άρθρο 58 του ν. 4914/2022 (Α' 61), περί Ολοκληρωμένου Πληροφοριακού Συστήματος Κοινής Αγροτικής Πολιτικής (ΟΠΣΚΑΠ), επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) στην παρ. 1, αα) οι λέξεις «Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων» αντικαθίστανται από τις λέξεις «Οργανισμού Πληρωμών», αβ) η λέξη «κυρίως» διαγράφεται και αγ) μετά τη λέξη «ελέγχου», προστίθεται η λέξη «, παρακολούθησης», β) οι παρ. 3 και 4 αντικαθίστανται, και το άρθρο 58 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 58

Ολοκληρωμένο Πληροφοριακό Σύστημα Κοινής Αγροτικής Πολιτικής (ΟΠΣΚΑΠ)

1. Στο Ολοκληρωμένο Πληροφοριακό Σύστημα Κοινής Αγροτικής Πολιτικής (ΟΠΣΚΑΠ) του Οργανισμού Πληρωμών καταχωρούνται δεδομένα που αφορούν στις διαδικασίες και τα στοιχεία προγραμματισμού, διαχείρισης, ελέγχου, παρακολούθησης και υλοποίησης της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής.

2. Για τις ανάγκες του ΣΣ ΚΑΠ, τη συγκέντρωση των απαιτήσεων των χρηστών και την εκπαίδευσή τους αναφορικά με το ΟΠΣΚΑΠ, καθώς και την ανάλυση και επεξεργασία του συνόλου του πληροφοριακού υλικού που απαιτείται για τη διοικητική παρακολούθηση, την αξιολόγηση, τους ελέγχους και τις πληρωμές της ΚΑΠ, αναλαμβάνει ο Οργανισμός Πληρωμών, συνεπικουρούμενος από τη Διαχειριστική Αρχή ΣΣ ΚΑΠ, η οποία διασφαλίζει ότι καταγράφονται και διατηρούνται βασικές πληροφορίες σχετικά με την υλοποίηση του ΣΣ ΚΑΠ, οι οποίες είναι αναγκαίες για την παρακολούθηση και την αξιολόγηση, ιδίως για την παρακολούθηση της προόδου προς τους στόχους και τους αριθμητικούς στόχους που έχουν τεθεί, συμπεριλαμβανομένων των πληροφοριών για κάθε δικαιούχο και πράξη.

3. Ο Οργανισμός Πληρωμών, ως κύριος και φορέας λειτουργίας του ΟΠΣΚΑΠ, σε συνεργασία με τη Διαχειριστική Αρχή του ΣΣ ΚΑΠ, όπου απαιτείται, αναλαμβάνει την παραγωγική λειτουργία του, τη φιλοξενία των εξυπηρετητών του, τη δικτυακή του σύνδεση με τις αρμόδιες υπηρεσίες και τους φορείς, την τεχνική υποστήριξη

και επίλυση προβλημάτων του κεντρικού εξοπλισμού και του λογισμικού υποδομής του, τη συντήρηση και ανάπτυξή του, τον έλεγχο και την αξιολόγηση της παραγωγικής του λειτουργίας, καθώς και την ανάλυση και τον προγραμματισμό για περαιτέρω βελτιώσεις της λειτουργίας και αποτελεσματικότητάς του και την υλοποίηση των αναβαθμίσεων ή μεταβολών που απαιτούνται στο πλαίσιο εφαρμογής του ΣΣ ΚΑΠ.

4. Με την επιφύλαξη του άρθρου 67 του ν. 5264/2025 (Α' 239), με απόφαση του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε., δύναται να καθορίζονται οι όροι, οι προϋποθέσεις και η διαδικασία λειτουργίας του ΟΠΣΚΑΠ, καθώς και κάθε τεχνικό και λεπτομερειακό θέμα για την εφαρμογή του παρόντος.».

Σχόλια επί του άρθρου 67

Β***** Π***** Ψ***** – 25 Αυγούστου 2026, 06:05

ΣΩΣΤΑ

Άρθρο 68 – Ευθύνη επαγγελματιών φυσικών προσώπων που αποδεικνύουν έλλειψη υπαιτιότητας - Τροποποίηση παρ. 3 άρθρου 63Α ν. 5264/2025

Στην παρ. 3 του άρθρου 63Α του ν. 5264/2025 (Α' 239), περί προσώπων, ευθύνης, κυρώσεων και λοιπών ζητημάτων υποβολής Ενιαίας Αίτησης Ενίσχυσης, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) στο πέμπτο εδάφιο, μετά τη λέξη «παράβαση», προστίθενται οι λέξεις «, εκτός αν αποδείξουν ότι ενήργησαν χωρίς υπαιτιότητα», β) στο έκτο εδάφιο, διαγράφονται οι λέξεις «ως προς την περ. α)» και, μετά από νομοτεχνικές βελτιώσεις, η παρ. 3 διαμορφώνεται ως εξής:

«3. Αν διαπιστώνεται παράβαση των υποχρεώσεων της παρ. 2, με απόφαση του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.), επιβάλλονται μία (1) ή περισσότερες από τις ακόλουθες κυρώσεις, λαμβανομένων υπόψη της σοβαρότητας, της έκτασης, της διάρκειας, του βαθμού υπαιτιότητας και της επανάληψης της παράβασης, καθώς και της τυχόν προκληθείσας ή δυνητικής ζημίας στον προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή του Δημοσίου:

α) για απλή παράβαση των υποχρεώσεων της παρ. 2, και συγκεκριμένα για:

αα) πλημμελή αποτύπωση και μεταφορά στο Ο.Σ.Δ.Ε. των προς καταχώρηση στοιχείων που προσκομίστηκαν από τον δικαιούχο,

αβ) παραβίαση υποχρεώσεων εμπιστευτικότητας και

αγ) ελλιπή τήρηση φακέλου τεκμηρίωσης,

επιβάλλονται πρόστιμο από πέντε χιλιάδες (5.000) έως είκοσι χιλιάδες (20.000) ευρώ ανά παράβαση και προσωρινός αποκλεισμός από τη δυνατότητα υποβολής Ε.Α.Ε. έως δύο (2) έτη ενίσχυσης,

β) για σοβαρές παραβάσεις των υποχρεώσεων της παρ. 2 και συγκεκριμένα για:

βα) υπαίτια υποβολή αιτήσεων με ψευδή, ανακριβή ή νοθευμένα στοιχεία, άλλως με δεδομένα για τα οποία από το σύστημα προκύπτει πρόδηλη ασυμβατότητα,

ββ) υπαίτια απόκρυψη στοιχείων ή δικαιολογητικών που επηρεάζουν ουσιαστικά τη χορήγηση, το ύψος ή τη διατήρηση της ενίσχυσης,

βγ) υπαίτια χρήση πλαστών ή νοθευμένων δικαιολογητικών,

βδ) υπαίτια παροχή αναληθών στοιχείων ή παραπλανητικών πληροφοριών προς την Α.Α.Δ.Ε.,

βε) μη τήρηση φακέλου τεκμηρίωσης,

βστ) υποβολή αιτήσεων, τελώντας σε κατάσταση σύγκρουσης συμφερόντων,

επιβάλλονται πρόστιμο από είκοσι χιλιάδες (20.000) ως πενήντα χιλιάδες (50.000) ευρώ και προσωρινός ή οριστικός αποκλεισμός από τη δυνατότητα υποβολής Ε.Α.Ε..

Οι κυρώσεις των υποπερ. αα) και αγ) της περ. α) επιβάλλονται, μόνον εφόσον από την παράβαση έχει προκληθεί ζημία σε βάρος του προϋπολογισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή του κρατικού προϋπολογισμού.

Τα πρόστιμα της περ. β) δεν επιβάλλονται, αν το ελεγχόμενο πρόσωπο αποδείξει ότι ενήργησε χωρίς υπαιτιότητα.

Αν διαπιστώνεται παράβαση της περ. β), τα πρόσωπα της παρ. 1 ευθύνονται αλληλεγγύως και εις ολόκληρον με τον δικαιούχο της ενίσχυσης για την καταβολή στην Α.Α.Δ.Ε. του ανακτώμενου ποσού, εφόσον η παράβαση τελεί σε αιτιώδη σύνδεσμο με την παράνομη ή αχρεώστητη καταβολή ενίσχυσης άνω του ποσού των πέντε χιλιάδων (5.000) ευρώ ανά Ε.Α.Ε.. Αν το ελεγχόμενο πρόσωπο είναι νομικό πρόσωπο, έραν του νομικού προσώπου, ευθύνονται αλληλεγγύως και εις ολόκληρον και τα φυσικά πρόσωπα που ήταν διευθυντές, διαχειριστές ή διευθύνοντες σύμβουλοι και γενικώς εντεταλμένοι στη διοίκηση του ελεγχόμενου νομικού προσώπου κατά τον χρόνο που διαπράχθηκε η παράβαση, εκτός αν αποδείξουν ότι ενήργησαν χωρίς υπαιτιότητα.

Σε περίπτωση υποτροπής εντός τριών (3) ετών από την κοινοποίηση της απόφασης επιβολής κυρώσεων, διπλασιάζονται τα ως άνω προβλεπόμενα όρια προστίμου και ο χρόνος προσωρινού αποκλεισμού από τη δυνατότητα υποβολής Ε.Α.Ε..».

Σχόλια επί του άρθρου 68

Δεν έχουν υποβληθεί δημοσιευμένα σχόλια επί του άρθρου.

Άρθρο 69 – Έννοια άυλων περιουσιακών στοιχείων - Ευθύνη Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων έναντι τρίτων για πλημμελή υλοποίηση συμβάσεων προμηθειών, παροχής υπηρεσιών και μίσθωσης - Τροποποίηση άρθρου 65 ν. 5264/2025

Στο άρθρο 65 του ν. 5264/2025 (Α' 239), περί μεταφοράς περιουσιακών στοιχείων, δικαιωμάτων, απαιτήσεων και ρύθμισης λοιπών εννόμων σχέσεων, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) προστίθεται παρ. 1Α, β) στην παρ. 3, βα) το δεύτερο εδάφιο αντικαθίσταται, ββ) προστίθεται τρίτο εδάφιο, γ) η παρ. 4 καταργείται και το άρθρο 65 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 65

Μεταφορά περιουσιακών στοιχείων, δικαιωμάτων, απαιτήσεων και ρύθμιση λοιπών εννόμων σχέσεων

1. Στην Α.Α.Δ.Ε περιέρχονται: α) το σύνολο των πάγιων περιουσιακών στοιχείων του Ο.Π.Ε.Κ.Ε.Π.Ε., χωρίς να απαιτείται καμία περαιτέρω διατύπωση, διοικητική άδεια, έγκριση, βεβαίωση, υπεύθυνη δήλωση,

πιστοποιητικό ή σχεδιάγραμμα και β) τα πάσης φύσεως δικαιώματα του Ο.Π.Ε.Κ.Ε.Π.Ε., οι απαιτήσεις και αξιώσεις του, καθώς και τα κάθε είδους άυλα περιουσιακά του στοιχεία, φυσικά και ηλεκτρονικά αρχεία, τα λογισμικά και πληροφορικά συστήματα, χωρίς καμία άλλη διατύπωση.

1Α. Ως άυλα περιουσιακά στοιχεία, τα οποία περιέρχονται στην Α.Α.Δ.Ε. σύμφωνα με την παρ. 1 νοούνται, ιδίως, οι βάσεις δεδομένων, τα πληροφοριακά συστήματα και οι εφαρμογές, ιδίως για τη διαχείριση των ενισχύσεων της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής, συμπεριλαμβανομένου του πηγαιού κώδικα αυτών. Η Α.Α.Δ.Ε. δύναται, κατόπιν αιτήματος ή στο πλαίσιο διαλειτουργικότητας των πληροφοριακών συστημάτων, να χορηγεί δεδομένα, που τηρούνται σε πληροφοριακά της συστήματα που μεταβιβάζονται με το παρόν και βάσεις δεδομένων που χρησιμοποιούνται για τη διαχείριση των ενισχύσεων της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία και τον Κανονισμό (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων) (L 119) και τον ν. 4624/2019 (Α' 137).

2. Οι κάθε είδους, τύπου, φύσεως και περιεχομένου δικαιοπραξίες που έχουν συναφθεί ή προκηρυχθεί μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος και είναι σε ισχύ, στις οποίες συμβαλλόμενο μέρος είναι ο Ο.Π.Ε.Κ.Ε.Π.Ε., συνεχίζονται από και στο όνομα της Α.Α.Δ.Ε., χωρίς το άλλο ή τα άλλα συμβαλλόμενα μέρη, ή τρίτος να δικαιούται να ζητήσει για τον λόγο αυτό τη λύση των ανωτέρω δικαιοπραξιών ή να μην εκπληρώσει τις υποχρεώσεις που απορρέουν από αυτές.

3. Η Α.Α.Δ.Ε. δεν ευθύνεται έναντι τρίτων για προμήθειες και υπηρεσίες, συμπεριλαμβανομένων των συμβάσεων μίσθωσης που έχουν ανατεθεί ή συναφθεί αντίστοιχα έως την 31η.12.2025 και για τις οποίες διαπιστώνονται πλημμέλειες ως προς την ανάθεση, εκτέλεση ή εκκαθάριση της σύμβασης. Σε κάθε περίπτωση και ανεξάρτητα από το πρώτο εδάφιο, εντός είκοσι τεσσάρων (24) μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος, η Α.Α.Δ.Ε., με απόφαση του Διοικητή της, δύναται να τροποποιεί τις δικαιοπραξίες της παρ. 2, α) με περιορισμό του φυσικού αντικείμενου αυτών κατά το ανεκτέλεστο μέρος τους ή β) με καταγγελία αυτών χωρίς επίκληση σπουδαίου λόγου και χωρίς υποχρέωση καταβολής αποζημίωσης πέραν της αξίας των υπηρεσιών που έχουν ήδη παρασχεθεί ή των αγαθών που έχουν αποτελέσει αντικείμενο προμήθειας μέχρι τον χρόνο της τροποποίησης, άλλως καταγγελίας αυτών. Στην περ. α) του δεύτερου εδαφίου, τα συμβαλλόμενα μέρη υποχρεούνται να συμμορφώνονται με το νέο περιεχόμενο των σχετικών δικαιοπραξιών και δεν δύνανται να αρνούνται την εκτέλεση των υποχρεώσεών τους ή να υπαναχωρούν από αυτές, εξαιτίας της τροποποίησης.

4. [Καταργείται].».

Σχόλια επί του άρθρου 69

Δεν έχουν υποβληθεί δημοσιευμένα σχόλια επί του άρθρου.

Άρθρο 70 – Εκκρεμείς διαδικασίες ανάκτησης αχρεωστήτως ή παρανόμως καταβληθέντων ποσών του Ειδικού Λογαριασμού Εγγυήσεων Γεωργικών Προϊόντων - Προσθήκη παρ. 4 στο άρθρο 66 του ν. 5264/2025

Στο άρθρο 66 του ν. 5264/2025 (Α' 239), περί μεταφοράς εκκρεμών υποθέσεων, προστίθεται παρ. 4 ως εξής:

«4. Εκκρεμείς κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος διαδικασίες διαπίστωσης ή αναζήτησης παράνομης ή αχρεώστητης καταβολής, λόγω μη τήρησης ενωσιακών ή εθνικών ρυθμίσεων, σε βάρος του Ειδικού Λογαριασμού Εγγυήσεων Γεωργικών Προϊόντων (Ε.Λ.Ε.ΓΕ.Π.), συνεχίζονται και ολοκληρώνονται σύμφωνα με το άρθρο 28 του ν. 2520/1997 (Α' 173).

Διαδικαστικές πράξεις που έχουν διενεργηθεί νομίμως έως την έναρξη ισχύος του παρόντος, όπως προσκλήσεις για παροχή απόψεων, εκθέσεις ελέγχου, πορίσματα, κοινοποιήσεις και κάθε άλλη συναφής διαδικαστική ενέργεια, διατηρούν την ισχύ και επιφέρουν τα έννομα αποτελέσματά τους, χωρίς να απαιτείται η επανάληψη της διενέργειάς τους.».

Σχόλια επί του άρθρου 70

Β***** Π***** Ψ***** – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 06:44

ΣΩΣΤΑ

Άρθρο 71 – Εξουσιοδοτικές διατάξεις - Αντικατάσταση παρ. 4 άρθρου 78 ν. 5264/2025

Η παρ. 4 του άρθρου 78 του ν. 5264/2025 (Α' 239), περί εξουσιοδοτικών διατάξεων Μέρους Γ', αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Με απόφαση του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε., ρυθμίζονται:

α) θέματα για το προσωπικό του Ο.Π.Ε.Κ.Ε.Π.Ε. που μεταφέρεται στην Α.Α.Δ.Ε. σύμφωνα με το άρθρο 64, ιδίως η διαδικασία, τα κριτήρια και τα όργανα αξιολόγησης και κατάταξης του μεταφερόμενου προσωπικού, καθώς και η κατάταξη αυτού σε Περιγράμματα θέσεων Εργασίας,

β) η διαδικασία και όλα τα ειδικότερα ζητήματα που αφορούν στη μεταφορά στην Α.Α.Δ.Ε. των πάσης φύσης περιουσιακών στοιχείων, του υλικοτεχνικού εξοπλισμού, των φυσικών και ηλεκτρονικών αρχείων, του λογισμικού, των πληροφοριακών συστημάτων και των εννόμων σχέσεων του Ο.Π.Ε.Κ.Ε.Π.Ε.,

γ) οι κατηγορίες των προς διαβίβαση δεδομένων και οι αποδέκτες αυτών, τα μέσα και οι διαδικασίες διαβίβασης αυτών, και

δ) κάθε τεχνικό και λεπτομερειακό ζήτημα που αφορά στην εφαρμογή του άρθρου 65.».

Σχόλια επί του άρθρου 71

Δεν έχουν υποβληθεί δημοσιευμένα σχόλια επί του άρθρου.

Άρθρο 72 – Έναρξη ισχύος

1. Με την επιφύλαξη της παρ. 2, η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις επιμέρους διατάξεις του.

2. Η ισχύς του άρθρου 3Α του Αλιευτικού Κώδικα (ν.δ. 420/1970, Α' 27), περί εθνικού συστήματος ελέγχου αλιείας, που προστίθεται με την παρ. 2 του άρθρου 3 του παρόντος αρχίζει από τη δημοσίευση της απόφασης της παρ. 14 του άρθρου 10 του Αλιευτικού Κώδικα, περί εξουσιοδοτικών διατάξεων για τη ρύθμιση των όρων άσκησης αλιείας, της αδειοδότησης, της εμπορίας αλιευτικών προϊόντων και των συστημάτων ελέγχου.

Σχόλια επί του άρθρου 72

Πανελλήνιος Σύλλογος Ιχθυολόγων Δημοσίου – 6 Σεπτεμβρίου 2026, 23:14

Άρθρο 72 Έναρξη ισχύος

Η έναρξη ισχύος θα πρέπει να είναι άμεση. Να διαγραφεί η παράγραφος 2 γιατί αφορά την ενεργοποίηση ολόκληρου του Εθνικού Συστήματος ελέγχου Αλιείας.